

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

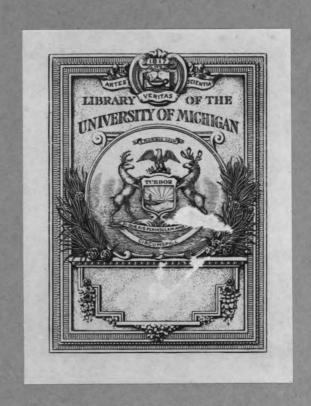
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

BX 375 ,775 A2 1888

MHNAIA

TOY

OAOY ENIAYTOY.

TOMOS C'

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

ΙΟΥΛΙΟΥ και ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

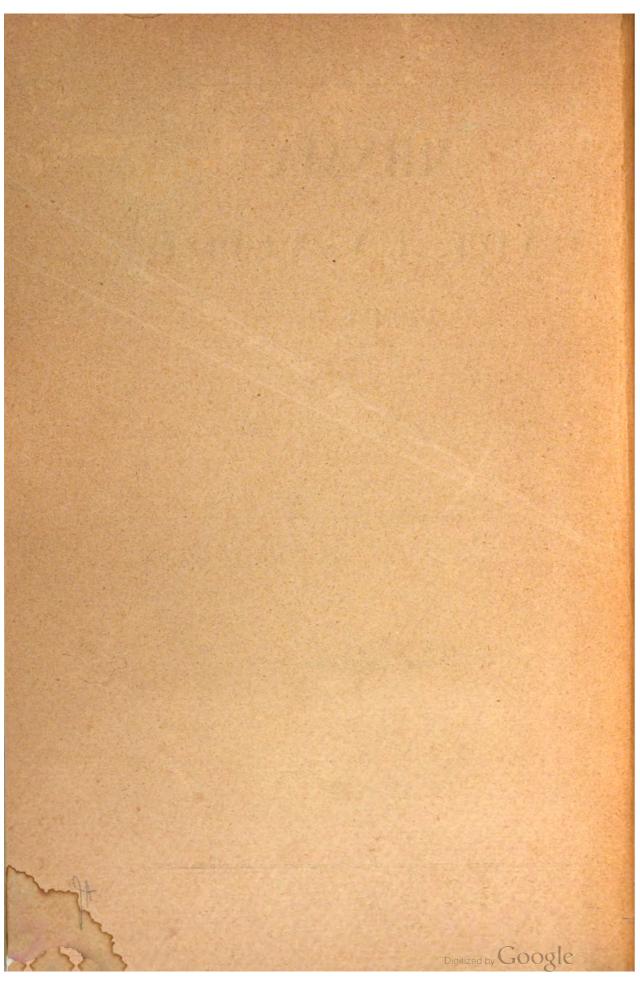
MHNQN.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι ἀκριθώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1902.

Greeks church. Liturgy and ritual. menaia.

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

ΙΟΥΛΙΟΥ καὶ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι ακριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH'
1901.

BX 375 .M5 A2 1888 V.L

Ref.St. Samonati 9-27-27 15305

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

H HMEPA EXEL QPAZ IA'. KAI H NYE QPAZ I'.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων και Θαυματουργών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, των εν Ρώμη μαρτυρησάντων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατεχωρήθησαν έν τῆ 'Ακολουθία ταύτη καὶ Στιχηρὰ εἰς τὴν Λιτὴν καὶ Καθίσματα εἰς τὰς Στιχολογίας καὶ τὰ ἄλλα, ἵνα ἔχη αὐτὰ ἐκ προχείρου ὁ Προεστώς ὅταν θελήση ἐορτάσαι τοὺς 'Αγίους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εί βούλει ξορτάσαι τοὺς Άγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιαχὸν, εἰπὲ τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μαχάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ΄. δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ήχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Ο λην ἀποθέμενοι * έν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, * θησαυρόν ἀσύλητον * ἐαυτοῖς οἱ "Αγιοι * ἐθησαύρισαν· * δωρεὰν ἔλαβον, *
δωρεὰν διδοῦσι * τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· * χρυσόν ἢ ἄργυρον *
εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· * ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι * τὰς
εὐεργεσίας μετέδωκαν· * ἱνα διὰ πάντων * ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, * ἐν παρρησία πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολην έβδελύξαντο * τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην. * οὐρανοπολίται

ξυνωρίς όμότροπος * των 'Αγίων και όμόψυχος '* διό τοῖς κάμνουσι * πασι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, * ἀνάργυρον παρέχοντες * τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν. * Οῦς ἐν ἐτησίοις * τιμήσωμεν ἀξίως ἐορταῖς, * ἐν παρρησία πρεσβεύοντας * ὑπὲρ των ψυχων ἡμων.

Τριάδα * δυὰς ἡ ἀοιδιμος, * Ο Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός * οἱ θεόφρονες, * ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν * ἐκ πηγῆς νάματα * ζωηφόρου τῶν ἰάσεων * ὧν καὶ τὰ λείψανα * πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι * καὶ μόνα τὰ ὀνόματα * νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουστ * πάντων τῶν προσφύγων * σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ * ἐν παρρησία πρεσβεύουσι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Ἡνατολίου.

Α τελεύτητος ὑπάρχει τῶν Αγίων ἡ χάρις, * ἡν παρὰ Χριστοῦ Α ἐχομίσαντο· * ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα * ἐκ θείας δυνάμεως διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· * ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα * ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα * τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. * Δι' ὧν, Κύριε, καὶ ἡμᾶς * τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν * ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μη μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μη ἀνυμνήσει σου τον ἀλόχευτον τόχον; * ο γαρ ἀχρόνως ἐχ Πατρος ἐχλάμψας Υἰος μονογενης, * ο αὐτος ἐχ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν * ἀφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεος ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτον ἰχέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει ἐορτάσαι εἰπὲ ᾿Αναγνώσματα Μαρτυρικά· ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ΄. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἶτα εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἡχος β΄.

Η πηγή των ἰαμάτων * ἔνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· *
ή σκηνή των 'Αναργύρων * ἄπάν τὸ πλήθος θεραπεύει των νοσούντων· * ἀνενδεής γὰρ ὑπάρχει * καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος των 'Αγίων. * Ταῖς αὐτων ἰκεσίαις, Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθω θείω καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων * πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, * τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε· * ὅθεν τὸ καθαρόν τῆς ψυχῆς * ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, * τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. * Πνεύματι δὲ θείω χρυσωθέντες * ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, * δυὰς ἱερὰ, φωταυγής ξυνωρίς, * περωτισμένον θεΐον ζεύγος, 'Ανάργυροι, * έν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, * καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους * ἀναργύρως ἰώμενοι. Ο αὐτός. Γ ξρμανοῦ.

Μεγάλων άξιωθέντες δωρεών, πανεύφημοι, * έν ταπεινότητι βίου έν τῆ γῆ ἐπολιτεύσασθε· * καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, * δωρεάν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, * ὥρθητε ᾿Αγγέλων συνόμιλοι, * Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τῷ σορῷ, * ἀδελροὶ τερπνότατοι, * καὶ ἡμῶν τὰ πάθη * ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε. Ο ἀὐτός.

Α γάλλεται ο χορός των Αγίων είς αἰωνας. * βασιλείαν γὰρ οὐρανων ἐκληρονόμησαν. * Γῆ τὰ Λείψανα αὐτων δεξαμένη * εὐωδίαν διέπνευσε. * Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι * κατασκηνώσαντες * είς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γατροί των ἀσθενούντων, * θησαυροί των ἰαμάτων * σωτήριοι των πιστων, * 'Ανάργυροι πανευκλεεῖς, * τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας * καὶ ὁδυνωμένους ἰάσασθε, * ἰκετεύοντες Θεόν τὸν ἀγαθόν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς των παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανδρέου Πυρού.

ματος * των ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Kal vov. Osotoxiov.

Ερτόχε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * σὲ ἰχετεύομεν. * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Αναργύρων * καὶ πάντων τῶν Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου' εἰ δὲ βούλει, Στιχηρά Προσόμοια τῶν 'Αγίων.

ΤΙΙχος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων. *

Των Αναργύρων τη μνήμη * πάντες συνδράμωμεν * έν χαθαρά χαρδία * χαὶ άγνῷ συνειδότι, * αὐτοῖς συνεχβοῶντες· * Χαίροις, δυὰς, * τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· * ὅτι ὑμεῖς ἄπειλήρατε ἐχ Θεοῦ * τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

 Σ τιχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

T άς έντολάς τοῦ Κυρίου * χαλῶς φυλάξαντες, * φιλαργυρίας νόσον * έχτεμόντες πανσόφως, * ίᾶσθε άναργύρως * δθεν ὑμῶν *

την πανσέβαστον κοίμησιν * άξιοχρέως τιμώμεν, θαυματουργοί· * Ίχετεύσατε σωθήναι ήμας.

 $\Sigma \tau (\chi$. Ίδου δη τι καλόν, η τι τερπνόν, άλλ η το κατοικείν άδελφους έπι το αυτό.

 \mathbf{O}^{ζ} παρρησίαν λαβόντες * παρά τοῦ μόνου Θεοῦ * τοῦ ἐλεεῖν χαὶ σώζειν, * ἐχ ποιχίλων χινδύνων * λυτρώσασθε τοὺς πίστει * ὑμνοῦντας ὑμᾶς, * θεοφόροι 'Ανάργυροι, * χαὶ ἐχ παθῶν χαὶ χινδύνων χαὶ πειρασμῶν * ψυχῆς ἄμα χαὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, 5 Ηχος πλ. β΄.

Πάντοτε έχοντες Χριστόν * ένεργοῦντα έν ὑμῖν, * "Αγιοι 'Ανάργυροι, * θαυματουργεῖτε ἐν κόσμω, * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε *
καὶ γὰρ τὸ ἱατρεῖον ὑμῶν * πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος * ἀντλουμένη δὲ * μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, * καὶ χεομένη περισσεύεται, *
καθ ἐκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, * πᾶσι χορηγοῦσα καὶ
μὴ λειπομένη * καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, * καὶ αῦτη
διαμένει ἀδαπάνητος. * Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; * θεράποντας
ἱατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * ἱατῆρας παθῶν ἀνιάτων, *
δωρεὰν ἰωμένους ἀπαντας, * εἰληρότας χαρίσματα * παρὰ τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ, * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *
Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, * ψυχὴ ἀμετανόητε. * Τί βραδύνεις; *
τοῦ θανάτου ἡ τομὴ * ἐγγίζει, καὶ τὸ τέλος * ἐφέστηκεν ὡς
κλέπτης· * τῆ Θεοτόκω δράμε, πρόσπεσον.

'Απολυτίκιου, 'Ηχος πλ. δ'.

Α γιοι 'Ανάργυροι και θαυματουργοί, * ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε νείας ἡμῶν· * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν δότε ἡμῖν.
Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Mετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, 5 Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Ο ὑρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν * παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, * πάντα θεραπεύετε * ἀεννάως τὰ πάθη· * ἐν ὑμῖν γὰρ ὤρθη * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος * ἐνεργοῦσα θείων * ἰάσεων δύναμιν· * ὅθεν καὶ ἀρθάρτων * ἀγαθῶν εὐπορίαν * τῇ πίστει ἐκτήσασθε * ἀναργύρω φρονήματι, * θεορόροι ᾿Ανάργυροι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ος Παρθένον, και μόνην έν γυναιξί * σε άσπόρως τεχούσαν 🛂 Θεόν σαρχί, * πάσαι μαχαρίζομεν * γενεαί τών άνθρώπων· * τό γάρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τον Κτίστην και Κύριον * δθεν των 'Αγγέλων * και άνθρώπων το γένος * άξίως δοξάζομεν * τον πανάγιον τέχον σου, * και συμφώνως βοωμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς χαταφεύγουσι πίστει * τη σχέπη σου, "Αχραντε."

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

τ τη την φαιδράν πανήγυριν * των Αναργύρων, * οί πιστοί, τελέσωμεν, * χαθιχετεύοντες αὐτοὺς * ϊνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι * παντοίων νόσων * ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε * τῶν θλιβομένων, * καὶ θερμὴ ἀντίληψις * σύ γὰρ ὑπάρχεις * ἡ πάντων βοήθεια.

Ο Ν΄. καὶ οι Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Αγίων. Ψάλλομεν δέ καὶ Καταβασίας. 'Ανοίξω το στόμα μου.

'Ο Κανών των Άγίων, οδ ή Άκροστιχίς:

Κλεινούς ιατρούς των βροτών μέλπειν θέμις, Ίωσήφ.

'Wô η α' . 'H χ 05 $\pi\lambda$. β' . 'W5 ev $\dot{\eta}$ π elp ϕ π eζεύσ α 5.

Καταστραπτόμενοι δόξη * τη θείκη, * φωταυγείς 'Ανάργυροι, * καταυγάσατε ήμων * τὰς ψυχάς σκεδάζοντες παθών * τὴν άχλυν, όπως ύμας * πίστει γεραίρωμεν.

Αυμαντικών καθαρθέντες * πρώην παθών * πόνων έπιδόσεσιν, * έχχαθαίρετε ήμων * χαλεπά νοσήματα, Σοροί, * χαὶ τούς πόνους

τών ψυχών * έπιχουρίζετε.

Έχ του των όλων Δεσπότου * τὰς δωρεὰς * είληφότες, "Αγιοι, * των θαυμάτων δωρεάν, * τὰ ἡμων ἰάσασθε πολλά * καὶ δυσίατα σαρκός * πάθη, δεόμεθα. Θεοτοχίον.

Νόμου της φύσεως δίχα * τίχτεις, Αγνή, * τὸν τοῦ νόμου πάροχον, * Ίησοῦν τὸν λυτρωτήν. * ον δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, * Θεοτόχε, των πολλών * άνομιων ήμων.

'Ωοή γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ὡς σύ. *

, κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, * "Αγιοι, καθ' ἐκάστην * πολλὰς εὐ-Ο εργεσίας, * καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, * θαυματουργοὶ ἰατροί, * των 'Αγγέλων * όντως Ισοστάσιοι.

΄ Γμας τους δύο φωταυγείς * δυσωπούμεν αστέρας * πους έν

ύψει χειμένους * Έχχλησίας μυστιχώς, * Κοσμά χαὶ Δαμιανὲ, * τὰς χαρδίας * πάντων χαταυγάζετε.

'Ιδού συνήθροισται λαός, * 'Αγιοι, πανταχόθεν * τοῦ ὑμῶν ἀνυμνῆσαι * τὰς μεγίστας δωρεὰς * ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν * ἀλλὰ πάντων * τὰς εὐχὰς πληρώσατε. Θεοτοχίον.

'Αγία Δέσποινα άγνη, * ὑπεράγιον Λόγον * σωματώσασα λόγω, * τῶν ἀλόγων με παθῶν * ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς * θείοις λόγοις * λύτρωσαι, πανάμωμε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Ταγωγοί * πάσιν ἀνεδείχθητε * τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι· * τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα * τῆ πίστει δροσίζοντες, * τῶν πιστῶν ἐν ταὐτῃ * τὸ φρόνημα θάλπετε· * ὅθεν ἰατρεῖον * τῶν ψυχῶν χεχτημένοι * τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, * ἐν αὐτῷ χαταρεύγομεν, * θεορόροι 'Ανάργυροι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόχοις περιπεσών * έξ έχθρῶν ἀοράτων χαὶ όρατῶν, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, * χαὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν * χαὶ σχέπην σε, ἄχραντε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος: * ὅθεν, Παναγία, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀσπόρως ἰχέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐχτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν τόχον σου, "Αχραντε.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Τὰ θεῖα κλήματα * τὰ ὄντως εὕκαρπα * τῆς ἀμπέλου τῆς θείας * τὸν μυστικόν * οἶνον ἀποστάζοντα, * ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς * Αναργύρους εὐφημήσωμεν.

'Ρομφαία ωφθητε * κατατιτρώσχοντες * δυσμενείς ἀοράτους· * ων και ήμᾶς * των βελων λυτρώσασθε * περιποιούμενοι ήμων * την ζωήν, σοροί 'Ανάργυροι.

Ούχ έστιν ἄνθρωπος * ὅς τις οὐ χέχτηται * ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις * πρός τὸν Χριστὸν, * "Αγιοι "Ανάργυροι * δν δυσωπήσατε πυρός * αἰωνίου λυτρωθήναι με.

Θεοτοχίον.

Σκηνώσας Κύριος, * ἀγνὴ, ἐν μέσω σου, * τὴν σκηνὴν τὴν ἀγίαν * πηγὴν πολλῶν * δείκνυσιν ἰάσεων * καὶ καθαρτήριον παθῶν, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

'Ωοη ε΄. Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ. *

ηγόν θεΐον είλχυσαν φωτισμόν * των άπαυγασμάτων την πη-1 γην * όλοχαρδίως ποθήσαντες, * καὶ φωταγωγούσιν * ήμᾶς έκάστοτε * θαυμάτων δαδουχίαις * οι μεγαλώνυμοι.

'Ωραΐον ζεύγος όντες, Σοφοί, αύλακας έργάζεσθε ψυχών * θεοσημείαις έκάστοτε, * τέμνοντες τὰ πάθη * ώσπερ ζιζάνια, * καὶ ρώσεως τον στάχυν * έχατοστεύοντες.

Νενευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, * τοῦ ἐν τῆ κακία δυνατοῦ * πάσαν ίσχυν διωλέσατε. * ου τής τυραννίδος * ήμας λυτρώσασθε, * αχοίμητοι προστάται * ήμων, 'Ανάργυροι.

'Ρόσαί με, Δέσποινα άγαθή, * των πειρατηρίων τοῦ έχθροῦ, * της έν γεέννη κολάσεως * και της συνεχούσης * αίχμαλωσίας με, * χαὶ μή με χαταισχύνης * ὑμνολογοῦντά σε.

'Ωδή ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

ίχουντες, 'Ανάργυροι, * έν χαρά τους ούρανους, * έν τῷ σεπτῷ Ο ναφ ύμων * παραγενέσθαι σπεύσατε, και ήμων * τὰς νόσους του σώματος * και καρδίας τὰ πάθη έξοικίσατε.

Την θείαν εύπρέπειαν * στολισθέντες εύπρεπως * ώς διπλοίδα, "Αγιοι, * γυμνούς ήμας υπάρχοντας άρετων * ένθέως στολίσατε, * χαὶ παθών άτιμίας γυμνώσατε.

'Ως χόσμον τὰ θαύματα * περιχείμενοι παντός * σωτήρες χόσμου ώφθητε. * τής χοσμικής ούν βλάβης πάντας ήμας * λυτρώσασθε, "Αγιοι, * καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοχίον.

Μή φλέξας τὴν μήτραν σου * πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς * ἐχ σοῦ σαρχί προέρχεται. * τούτον, Αγνή, δυσώπησον του πυρός * χαί πάσης χολάσεως * λυτρωθήναι τούς πίστει άνυμνούντάς σε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. φέρον Αχροστιχίδα. Ποίημα 'Ρωμανού. Ο ἱ τὴν χάριν λαβόντες * τῶν ἰαμάτων * ἐφαπλοῦτε τὴν ρῶσιν * τοῖς ἐν ἀνάγκαις, * Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. * Ἡλλὰ τη ύμων επισχέψει * και των πολεμίων * τὰ θράση καταβάλετε, * τον χόσμον τώμενοι έν τοις θαύμασιν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου. πάσης συνέσεως και σοφίας * ύπερκειται ο λόγος * των σοφών

11 Ίατρών, * καὶ πᾶσι γνώσιν παρέχουσι * τοῦ γὰρ Ύψίστου χάριν λαβόντες * άοράτως τὴν ρωσιν δωρούνται πασιν. * δθεν κάμοι * διηγήσεως χάριν δεδώρηνται * ύμνησαι ώς θεοφόρους, * εὐαρέστους, Χριστού καὶ θεράποντας, * ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. * άλγηδόνων γάρ πάντας λυτρούνται, * τον χόσμον ιώμενοι έν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μήν Ιούλιος, έχων ήμέρας λα΄.

΄Η ἡμέρα ἔχει ώρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ι΄.

Τῆ \mathbf{A}' . τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν \mathbf{A} γίων καὶ θαυματουργῶν \mathbf{A} ναργύρων Κοσμᾶ καὶ \mathbf{A} αμιανοῦ, τῶν ἐν \mathbf{P} ώμη τελειωθέντων. Στίχοι.

Βολαϊς άδελφούς ού διέσπων οι λίθοι, Ως είς εν' άμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ίουλίοιο λίθοισιν Άνάργυροι ήθλουν.
Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ

σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Eπτερώσατε τον νοῦν πρός τὰ οὐράνια * χαλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, * Ε χαὶ γενόμενοι * χοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, * ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοὶ * πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν * θαυματουργοῦντες ἀεί.

Λαμπρυνθέντες ώσπερ δβρυζον, 'Ανάργυροι, * χρυσίον θεία χάριτι * ἐπλουτήσατε * ἰαμάτων χάριν δαψιλώς: * διό οἰκτειρήσατε ἡμᾶς * χειμαζομένους χαλεπών * ἐπαγωγαϊς πειρασμών.

Παραθέμενοι Κυρίφ χαθαρὰ ὑμῶν * τὰ πνεύματα, 'Ανάργυροι, * τὰ ἀχάθαρτα * ἐχδιώχειν χάριν παρ' αὐτοῦ * ἐδέξασθε πνεύματα ἀεί· * ὧν τῆς χαχίας τῆς πιχρᾶς * ῥύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Έχοιμήθητε δικαίοις όρειλόμενον * ϋπνον, σοροί 'Ανάργυροι, * καὶ ἀκοίμητοι * πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· * διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ * καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ * πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοπίου.

Ίχετεύουσα μὴ παύση τὸν φιλάνθρωπον * Θεὸν ἡμῶν, Πανάμωμε, * ὅπως λάβωμεν * παντελῆ συγχώρησιν χαχῶν, * χαὶ τύχωμεν τῶν ἐν οὐρανοῖς * ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν * τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

'Ωδή ή'. Έχ φλογός τοῖς 'Οσίοις. *

Νοσημάτων παντοίων * όντες πολέμιοι * συμμαχία του θείου * Πνεύματος, "Αγιοι, * παύσατε ήμων * των ψυχών τὰ νοσήματα, * καὶ τὰς των σωμάτων * κουρίσατε δδύνας.

Θεωροί τοῦ Κυρίου * νῦν τῆς τερπνότητος * χρηματίζοντες ὄντως * προσεπισκέπτεσθε * τοῦτον τὸν τερπνόν, * θεορόροι, ναὸν ὑτων, * καὶ πηγὴν θαυμάτων * πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Έχ πηγής Παραδείσου * ἐχπορευόμενοι * ποταιμοὶ ώσπερ δύο * ἄπαν ἀρδεύετε * πρόσωπον τής γής * ἰαιμάτων τοῖς νάμασι, * χαὶ τῶν νοσημάτων * ξηραίνετε τοὺς διμβρους.

Μαχαρίων έλπίδων * έπιλαβόμενοι * ὑπό πάντων ἀξίως * νῦν μαχαρίζεσθε, * ὡς ἐχπληρωταὶ * μαχαρίου Θεοῦ ἡμῶν * θείων θελημάτων, * 'Ανάργυροι, δειχθέντες.

Ίατροὶ ἀνιάτων * παθών, Ανάργυροι, * τὰ ἀνίατα πάθη * ἡμων ἰάσασθε, * καὶ των πειρασμών * τὸν χειμώνα πραύνατε, *

και της άθυμίας * σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις ᾿Αγγέλοις * ὑμνολογήσωμεν * τὸν Πατέρα καὶ Αόγον * καὶ Πνεῦμα ἄγιον, * μίαν ἐν τρισὶ * χαρακτῆρσι Θεότητα, * μίαν βασιλείαν * καὶ μίαν ἐξουσίαν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ θ^{\prime} . $oldsymbol{\Theta}$ εὸν ullet ἀνθρώποις.

Τόου * ο οίχος ύμων τοῖς θαύμασι * πανευπρεπώς * ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, * καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος * πάντοτε μακαρίζει, * καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν * μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, * σεπτοὶ 'Ανάργυροι.

'Ως φως, * ώς δύο μεγάλοι ήλιοι * το νοητον * στερέωμα κοσμεττε, 'Ανάργυροι, * και σημείων άκτισι λαμπρύνετε * πάντων πιστων καρδίας. * όθεν κραυγάζομεν. * Λύσατε το σκότος των παθων * ήμων, δεόμεθα.

Σκηνὰς * τὰς ἄνω οἰκοῦντες, "Αγιοι, * μέσον ἡμῶν * γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε * τῶν ἐν μέσφ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν * ὑμνους ἀναπεμπόντων * τῷ παντοκράτορι, * καὶ μακαριζόντων ἐκτενῶς * ὑμᾶς, πανεύφημοι.

Ή γη * τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται * ἐν τῆ φαιδρἄ * καὶ θεία ἐορτῆ ὑμῶν, "Αγιοι, * ὴν τελοῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε * σκότους ἀρρωστημάτων, * πάσης στενώσεως, * καὶ τῆς ἐν τῷ "Αδη χαλεπῆς, * σοροὶ, κολάσεως.

Θεοτοχίον.

Φρικτὴν * λοχείαν ἔχουσα, Πάναγνε, * ἐν τῆ φρικτῆ * ἡμέρα τῆς ἐτάσεως, δέομαι, * τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαί με, * καὶ τῆς τῶν σωζομένων * στάσεως μέτοχον * ποίησον ὑμνοῦντά σε πιστῶς, * θεοχαρίτωτε.

Έξαποστειλάριον. Έν Πνεύματι τῷ Ίερῷ.*

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἐχ Θεοῦ εἰληφότες, * 'Ανάργυροι μαχάριοι, * ἰατρεύετε νόσους, * χαὶ θεραπεύετε πάντας * τοὺς πιστῶς προστρέχοντας * τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· * διὰ τοῦτο συμφώνως * μαχαρίζομεν ἀξίως * τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοχίον, όμοιον.

 ${f E}$ χύησας, Πανάχραντε, * τὸν Θεοϋ Θεὸν Λόγον, * τῷ κόσμ ${}_{f c}$

διά τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν άξιως * ὡς πρεσβεύουσαν τούτω * λυτρωθήναι ἡμᾶς νόσων * χαὶ παντοίων χινδύνων.

Είς τοὺς Αἴνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τὰ ἐξῆς γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Πάμασι τοῦ Πνεύματος * ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, * καὶ σαρῶς πελαγίζοντες, * τὴν κτίσιν ἀρδεύετε * ταῖς θεοσημείαις * καὶ ταῖς παραδόξοις * τῶν ἱαμάτων παροχαῖς, * καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, * καὶ νόσους θεραπεύετε, * καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, * θεορόροι 'Αγάργυροι, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τάθη άλογώτατα * χαθυποτάξαντες, "Αγιοι, * ψυχιχαϊς ταϊς δυνάμεσιν, * άνθρώποις και κτήνεσι * τὰς εὐεργεσίας * ἐπιχορηγεῖτε, * παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεὰν * τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες * διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν * καὶ φωτορόρον πανήγυριν * ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα * φωτισμόν ταϊς ψυχαϊς ἡμῶν.

Ο θείος ναός ύμων * ώς ούρανός άναδέδεικται * φωταυγής καὶ ούράνιος, * ώς άστρα τὰ θαύματα * τὰ σωτηριώδη * νῦν προσκεκτημένος, * καὶ ώσπερ ήλιον φαιδρόν * τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, * Κοσμᾶ μακαριώτατε, * Δαμιανὲ παναοίδιμε, * τοῦ Κυρίου θεράποντες, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος δ΄.

Πηγήν ἰαμάτων ἔχοντες, "Αγιοι 'Ανάργυροι, * τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, * ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες * παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. * Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος * ὡς ὁμοζήλους τῶν 'Αποστόλων' * Ἰδοὺ δέδωχα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν * χατὰ πνευμάτων ἀχαθάρτων, * ῶστε αὐτὰ ἐχβάλλειν, * χαὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον * χαὶ πᾶσαν μαλαχίαν. * Διὸ * τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ χαλῶς πολιτευράμενοι, * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν παρέχετε, * ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν * χαὶ τῶν ρωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

χων ήμων. $\mathbf{E}_{\mathbf{x}}$ παντοίων χινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη θεοτόχε. * ϊνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυμένη ήμων.

Εί βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εί δ' οὖν, είς τὸν Στίχον τῆς 'Οκτωήχου. Δάξα, Ἡχος πλ., δ'.

Τις μή θαυμάσει; * τις μή δοξάσει; * τις μή ύμνήσει πιστώς * Τών σορών και ενδόξων Αναργύρων τὰ θαύματα; * ὅτι καὶ μετὰ

τὴν ἀγίαν αὐτῶν μετὰστασιν * πᾶσι χορηγοῦσι * τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα. * καὶ τὰ τίμια καὶ ἄγια λείψανα αὐτῶν * βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. * Ω Δυὰς ἀγία! * ὧ τίμιαι κάραι! * ὧ σορία καὶ δόξα * τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος! * Διὸ ὑμνοις ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ * τῷ ἀναδείξαντι τούτους * εἰς ἱατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ὑ Ω δὴ γ΄. καὶ ς ΄. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

 $\Sigma \tau i \chi$. Προωρώμην τον Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός, ὅτι ἐχ δεξιών μοῦ ἐστιν ἴνα μὴ σαλευθώ.

Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους, α΄. Έπιστολής.

'Αδελφοί, ύμεζε έστε σώμα Χριστού και μέλη έκ μέρους. 'Αλληλούτα, ${}^{\sigma}H\chi_{0}$ ς β' .

'Ιδού δη τι καλόν, η τι τερπνόν, άλλ' η το κατοικείν άδελφούς έπι το αύτο.

 $\Sigma \tau (\chi$. Ότι έχει ένετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν έως τοῦ αἰῶνος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Έσθῆτος τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *
"Εδωκας, φιλάνθρωπε, * τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν * τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὕσπλαγχνος, * δι' ἤς τὴν ἀπόρρητον * καὶ φρικτὴν εἰργάσω * σὴν οἰκονομίαν, * καὶ τὸ πρωτόκτιστος ἡμῶν * ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα. * διὸ τὴν πανσεβάσμιον * ταύτης τι-

μώντες πανήγυριν, * άνυμνοϋμεν το κράτος σου, * Ίησοϋ παντοδύναμε.

Πόλιν την τιμώσαν σε * καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν * περιέπεις, πανύμνητε, * Ἐσθητι τιμία σου * ἐξ ἀθεωτάτων, * ἄχραντε, βαρβάρων, * ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, * καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, * Παρθένε ἀπειρόγαμε· * καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, * Παναγία θεόνυμφε, * τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Τοθήτα τιμίαν σου, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα, * έδωρήσω τῆ πόλει σου * πλούτον ἀναφαίρετον, * σχέπην τε χαὶ χλέος, * χαὶ ἄρρηχτον τεῖχος, * χαὶ ἰαμάτων θησαυρόν, * χαὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, * λιμένα τε σωτήριον * χειμαζομένοις ἐ-κάστοτε· * διὰ τούτο ὑμνοῦμέν σε, * ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος β΄.

ρένα καθάραντες καὶ νοῦν * σὺν τοῖς ᾿Αγγέλοις καὶ ἡμεῖς * πανηγυρίσωμεν * φαιδρῶς, ἐξάρχοντες * δαυἴτικὴν μελφδίαν * τῆ νεάνιδι νύμρη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ᾿Α-νάστηθι, Κύριε, * λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἀγιάσματός σου· * ὡς γὰρ πα-αὐτιον τερπνόν * ταύτην κατεκόσμησας, * καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν * τῆ πόλει σου, Δέσποτα, * περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν * ἐκ πολεμίων βαρβάρων * τῆ κραταιᾶ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου, η ταύτα τὰ προσόμοια.

ΊΙχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Παλάτιον ξιμύυχον * Θεοῦ * μόνη ἐχρημάτισας, * καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, * οἴκφ ἀγίφ σου * τεθησαυρισμένην, * τοῖς πιστοῖς ἀγίασμα * καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρθητον, * δι ἢς ἡ πόλις σου, * Θεομῆτορ, διασώζεται * ἀνυμνοῦσα * τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ

χιβωτός τοῦ ἀγιάσματός σου.

Έσθητα τιμίαν σου, * τό σόν * τίμιον καὶ ἄγιον * σῶμα, Σεμνή, Ε περιστείλασαν, * δόξης θησαύρισμα * ἐδωρήσω πᾶσι * καὶ πηγὴν πηγάζουσαν * τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα: * ἡς ἐορτάζομεν * τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, * Θεοτόχε, * τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Ο οἶχός σου, Δέσποινα, * τὸ σὸν * ἱερὸν μαφόριον * ὡς θησαυρὸν ἀγιάσματος * φέρων ἐχάστοτε * ἀγιάζει πάντας * ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, * καὶ σὲ χρεωστικῶς μαχαρίζοντας, * ἐν τοὐτῳ ἔχοντας * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν * καὶ βεβαίαν * σχέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. [†]Ηχος β΄.

Ος στέφανον ὑπέρλαμπρον, * πανάχραντε Θεοτόχε, * 'Εσθήτά σου τὴν ἀγίαν * ἡ 'Εχκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, * χαὶ ραιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, * χαὶ μυστιχῶς χορεύει, Δέσποινα, ἐκβοῶσά σοι· * Χαϊρε, * διάδημα τίμιον * χαὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. * Χαϊρε, * ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος * χαὶ αἰώνιος εὐρροσύνη. * Χαϊρε, * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων * λιμὴν χαὶ προστασία * χαὶ σωτηρία ἡμῶν.

'Απολυτίχιου, 'Ηχος πλ. δ'.

Ευτόκε ἀειπάρθενε, * των ἀνθρώπων ἡ σκέπη, * Ἐσθήτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος * κραταιὰν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, * τῷ ἀσπόρφ τόκφ σου * ἄφθαρτα διαμείναντα. * ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομείται καὶ χρόνος. * διὸ δυσωποῦμέν σε, * εἰρήνην τῆ οἰκουμένη δωρήσασθαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ^{*}Ηχος δ΄. **Επεράνης σήμερον.** *

Τής σεπτής Έσθήτός σου * τη καταθέσει * ἐορτάζει σήμερον * ό σός, πανύμνητε, λαός, * καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· * Χαΐρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δ (ς.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, δμοιον.

Γορτάζει σήμερον * ἡ οἰχουμένη * τὴν σεπτὴν κατάθεσιν * τῆς σῆς Ἐσθῆτος, ὧ σεμνὴ, * καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι * Χαϊρε, Παρθένε, * πιστῶν ἡ βοήθεια. Δ ίς.

Οι δύο Κανόνες της Υπεραγίας Θεοτόχου, ὧν ο παρών φέρει

Ακροστιχίδα τήνδε.

Έσθητα τιμώ της πανάγνου Παρθένου, Ίωσηρ. $\Omega \delta \dot{\gamma}$ α΄. Ήχος δ΄. Τριστάτας χραταιούς. *

 $E^{\sigma\theta\eta}$ τά σου σεπτην, * Θεοτόχε Παρθένε, * τῷ τιμῶντί σε λαῷ * δεδώρησαι ἀεὶ * ἱερόν περιτείχισμα· * ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων * ἱτανάστασιν πάντοτε * ἐχτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρχὶ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς * Ἐσθῆτα ἱερὰν * ἐπαρῆ καθηγίασας * σώματός σου τῆ προσψαύσει, * δι' ῆς πάντας τοὺς δούλους σου * ἀγιάζεις, Παρθένε, ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτόν * τοῖς πιστώς σε τιμώσιν * ἐδωρήσω, ἀγαθὴ * Παρθένε, ἀληθώς * τὴν τιμίαν Εσθῆτά σου, * ἄπαντας

καταπλουτούσα * δωρεαίς θείου Πνεύματος * και θαυμάτων πολλαίς έπιδείξεσιν.

Ή ἄσπιλος ἀμνὰς, * τον ἀμνον ἡ τεχοῦσα * τοῦ Θεοῦ ὑπερρυῶς, * δεδώρησαι ἡμῖν * τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, * σπίλον όντως καὶ ἡυτίδα * ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε * τῶν αὐτὴν προσκυνούντων, Πανάμωμε.

"Ετερος Κανών.

Ήχος ο αὐτός. Θαλάσσης το ἐρυθραΐον.

 Λ αμπάδα φωτορανή καὶ ἄδυτον * ὁ τής Πανάγνου ναὸς * ὡς Λ οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρός * τὴν τιμίαν Ἐσθήτα αὐτής, * τὴν οἰκουμένην σήμερον * ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ίσχύν τε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον * τὴν σὴν, Πανάχραντε, * Ἐσθῆτα, θείαν ὄντως ἀληθῶς, * περιέχει ἡ πόλις σου * ὡς κράτος ἀδιάσπαστον * διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Τῆς πάλαι ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος τη σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, * Θεογεννῆτορ, ὡφθη τοῖς ἐν γῆ, * οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, * ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα * τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

 $'\Omega\delta\eta$ γ'. Ότι στεϊρα έτεχεν. "

Τιό τερπνόν άγιασμα, * τὴν ἐπουράνιον πύλην, * τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα * ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς * Ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν * χαρίσματα * πόθω ἀσπασώμεθα.

'Αρθαρσίας ενδυμα * τους τη ρθορά γυμνωθέντας * σου τῷ ἀρθόρφ τόχφ * πάντας ἐνέδυσας, Σεμνή * οῖς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου * δεδώρησαι * όλβον ἀναφαίρετον.

Τόν νεφέλαις, "Αχραντε, * προσεπενδύοντα όλον * τόν Οὐρανόν Ἐσθῆτι * σοῦ περιέστειλας σεπτῆ, * ἢν προσχυνοῦντες πίστει σε * δοξάζομεν, * σχέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ίατρεῖον ἄμισθον * τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει * ὁ θεῖος οὕτος οἶχος· * τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου, ἀγνὴ, * πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν * ἰάματα * χέχτηται, Πανάμωμε.

Έτερος. Εύρραίνεται έπὶ σοί. *

Τημήσωμεν, οί πιστοί, * ώς συναφείας πρός Θεόν σύνδεσμον, * την της Αγνης σήμερον * Έσθητα πιστώς εύλαβούμενοι.

'Ιάματα τοῖς πιστοῖς * ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον * τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς * Ἐσθὴς ἀναβρύει έν χάριτι.

'Ως δρόσος έωθινη * η ευφροσύνη σου, 'Αγνη, ρέουσα, * την των παθών χάμινον * των σε άνυμνούντων χοιμίζει άεί.

Ο Είρμός.

» Ε ὑτραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ 'Εκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο των θαυμάτων ποταμοί, Θεοτόχε, * έχ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι * ὡς ἐξ Ἑδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, * χάριτας προχέοντες * τοῖς πιστως σε τιμώσιν· * δθεν ἀνυμνοῦμέν σε * καὶ σεπτως εὐρημοῦμεν, * καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· * Χαῖρε, ἡ μόνη * ἐλπὶς των ὑμνούντων σε.

'Ωδη δ'. Δι' ἀγάπησιν, Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν την μόνην εύλογημένην, * και την αύτης Εσθητα * προσπτυξώμεθα πίστει, * δπως άρυσώμεθα * την
χάριν τοῦ Πνεύματος.

'Ως πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη * ή σε τιμώσα πόλις * τὴν 'Εσθῆτά σου, Κόρη, * πίστει κατασπάζεται, * καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν Ἐσθῆτά σου ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, * καταστολήν τε δόξης * χρηματίζουσαν πᾶσι * τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, * τιμῶμεν, Πανάμωμε.

Ή Πανάμωμος και μόνη άγιωτέρα * τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * πάσης περιστάσεως * τῶν πίστει τιμώντων σε.

Έτερος. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ος ὑπέρτιμον στερέωμα, Θεοτόχε, * ὁ Ποιητής καὶ Κτίστης * σὲ πηξάμενος, ὥσπερ * ἄστροις κατεκόσμησε * ταϊς θείαις ἐλλάμψεσιν, * αἰς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

'Από γής ἡμᾶς ἀνέλχει, Θεογεννήτορ, * πρός οὐρανόν ἡ θεία * 'Εσθής σου, τῷ πόθῳ, * σεμνὴ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· * διό σε δοξάζομεν * ὡς αἰτίαν δόξης τῆς χρείττονος.

Ίδου χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, * εἰλικρινεῖ καρδία * ἀρύσασθε θεῖα * νάματα πηγάζοντα * ἀρθόνως, ριλέορτοι, * τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

 \sum ύ, Δέσποινα, ἡμῖν * τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι * χραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα * χαὶ τιμίαν σου Ζώνην, * χαὶ θεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος τερπνός * εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, * πανάχραντε, ἀποπέμπων * ὁ ναὸς ὁ κατέχων * τὴν σὴν Ἐσθῆτα δέδεικται.

Αγίασον ήμων * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα * τῶν πίστει σου τὴν ἀγίαν, * Παναγία, Ἐσθῆτα * τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναούς ήμας Θεοῦ * τοῦ ἐν σοὶ ἐνοιχήσαντος * ἀνάδειξον, Θεοτόχε, * τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σου * πιστῶς σε μαχαρίζοντας.

Men. Tom. VI.

Έτερος. Ο αύτδς Είρμός.

 \sum ύ, Κύριε, τὴν σὴν * Μητέρα ἐμεγάλυνας· * σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας * νοερὰς ἐξουσίας * ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ή χάρις τοῦ Θεοῦ * νῦν ἀφθόνως παρέρχεται, * πανάχραντε Θεοτόχε, * ἐχ τιμίας σοροῦ σου * τοῖς πόθφ προσχυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοί * Βασιλεῖς περιζώννυνται· * σὲ σύνδεσμον, Θεοτόχε, * ἡ σἡ ἔχουσα πόλις * Ἐσθῆτί σου σεμνύνεται.

'Ωρή ς'. Έβόησε * προτυπών.

Ανέδειξας * τῆ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, '* ἡ τεχοῦσα * Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, * ἀρραγὲς ὡς τεῖχος * τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν Ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι * τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, * καὶ τὴν ταύτης * παναγίαν Ἐσθῆτα τιμήσωμεν, * ἐξ ῆς πᾶσα ρῶσις * ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε * ζωηρρύτων πηγήν ἐπιστάμεθα, * Θεοτόχε, * καὶ τιμώμεν την θείαν Εσθητά σου, * ἐξ ῆς τὰς ἰάσεις * καθ' ἐχάστην πιστοὶ ἀρυόμεθα.

Ο Κύριος * μετὰ σοῦ, Θεοτόχε, γενόμενος, * τῶν ἀνθρώ πων * ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ψχείωσε, * χαὶ τοῦ ἀλλοτρίου * ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Έτερος. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Oλην σε * ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, * ὅλην ἐλάμπρυνε, Κόρη, * ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, * Θεοτόχε, * σὺν τῆ Ζώνη Ἐσθῆτι χαὶ θεία Σορῷ.

Ίσχύν σε * οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, * περιζωννύονται δόξαν, * τὴν σεπτήν σου Ζώνην, Θεοκυῆτορ, * κατέχοντες * ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

'Ιδεΐν σου, * Θεοτόχε, τὴν δόξαν τὴν ἄρατον * πάλαι ὡδίνησαν θείως * οἱ Προρῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων * ἡμῖν ὥφθη *
τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέχεινα.

Ο Είρμός.

» Ούσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ » σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τεριβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, * θεοχαρίτωτε 'Αγνὴ, ἐδωρήσω * τὴν ἱερὰν 'Εσθῆτά σου, μεθ' ἦς τὸ ἱερὸν * σῶμά σου ἐσχέπασας, * σχέπη θεία ἀνθρώπων· * ἤς περ τὴν χατάθεσιν * ἐορτάζομεν πόθῳ, * χαὶ ἐχβοῶντες χράζομεν πιστῶς· * Χαῖρε Παρθένε, * Χριστιανῶν χαύχημα.

Ο Οἶχος, πρός τό. 'Ο μετὰ τρίτον οὐρανόν. *
Τὴν χαθαρὰν χαὶ ἀληθῆ * σχηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, * τὴν Τοῦν Χαθαρὰν χαὶ ἀληθῆ * σχηνὴν τοῦ Μάννα, * τὴν Θεοτόχον Μαριὰμ, * πάντες οἱ σωθέντες * διὰ τοῦ τόχου αὐτῆς * ἐν πίστει μαχαρίσωμεν. * χαὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, * ἤπερ τὸν Δεσπότην * περισχοῦσα ὡς βρέφος * ἐβάστασε, φορέσαντα σάρχα, * δι' ἤσπερ τῶν βροτῶν * ἡ φύσις ἐπήρθη * πρός μετάρσιον ζωὴν * χαὶ βασιλείαν. δθεν γεγηθὼς * χραυγάζω μεγαλοφώνως. * Χαϊρε, Παρθένε, Χριστιανῶν χαύχημα.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῆ ᾿Αγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός. Στίχοι.

Χιτών μέν Υίου Χριστοφρουροϊς δημίοις· Έσθης δε Μητρός χριστοφρουρήτφ πόλει. Δευτερίη κατέθεντο σορφ Έσθητα Πανάγνου.

Ταϊς τῆς Θεοτόχου ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

. Ωδή ζ΄. Αβραμιαίοι ποτέ. *

Υψηλοτάτω νοί * καὶ ταπεινή καρδία * τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον * τὸν θρόνον δοξάσωμεν, * τὴν παναγίαν Κόρην * καὶ κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτὴ, * ἐν τῆ σεπτῆ σου ταύτῃ * παστάδι πίστει τὴν Ἐσθῆτά σου * κειμένην σεβόμεθα * ὡς κιβωτὸν ἀγίαν * καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

'Ανακαινίζεται πᾶς * ὁ προσιών ἐν πίστει * καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος * σορὸν τὴν κατέχουσαν * τὴν σὴν, ἀγνὴ Παρθένε, * φωτοειδῆ 'Εσθῆτα.

'Ρύπου παντός ψυχικοῦ * καθαρτική ὑπάρχει * ἡ σἡ, Παρθένε παναμώμητε, * σορός ἡ καλύπτουσα * τὴν τό σεπτόν σου σῶμα * καλύψασαν 'Εσθῆτα.

Θεογεννήτορ άγνη, * την σὲ τιμῶσαν πόλιν * λιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως * ἀπάσης περίσωζε, * καὶ ἐθνικής ἐφόδου * καὶ ἐναντίας βλάβης.

"Ετερος. Έν τῆ καμίνω * Αβραμιαΐοι. Σύ ως ἡλιος * δικαιοσύνης μόνος ων, 'Αγαθὲ, * θείως * τὸν ναὸν ἐραίδρυνας τῆς Σεμνῆς * τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν. * ἐν ἡ ἀνίσχουσα * τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει 'Εσθῆτος αὐτῆς.

Υπερβλύζουσιν * οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι, Πάναγνε, * χάριν * ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πιστοῖς, * καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε * τῆς σοροῦ προχέονται * ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε * μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς * δεῦτε, * ἡ σορὸς προτρέπεται μυστιχώς * τῆς Κυρίας, περιπτύξασθε * τὴν ὑπερένδοξον * ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

'Ωδή η'. Λυτρωτά του παντός.

Ε ὑχαρίστοις φωναϊς ἀνυμνοϋμέν σε * τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, * καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου * ἀσπαζόμεθα, Κόρη, * ἀναβοῶντες * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Νοητόν ώς λαμπάδιον έχοντες * έν λυχνία τραπέζη προχείμενον * τὸ ἱερὸν μαφόριον * τῆς πανάγνου Παρθένου, * τῆς κάρδιας * φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Ούδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες * ἱερᾶς σου, Παρθένε, προσψαύσεως * τοὺς ἀναξίους δούλους σου * ἀντὶ σώματος γάρ σου * τοῦ ζωηφόρου * τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Ύμνφδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν * τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σχήνωμα, * τὴν ἐν μητράσι Πάναγνον, * τὴν οὐράνιον πύλην * δι' ἦς ἐκλείσθη * ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

"Ετερος. Χείρας έχπετάσας Δανιήλ. *

Αγγελοι, πανάχραντε 'Αγνή, * νῦν συγχορεύουσιν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, * καὶ περιέπουσι, Δέσποινα, * τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου * Ἐσθῆτα, πόθῳ καὶ χαρᾳ * καὶ εὐρροσύνη πολλῆ * προσκυνοῦντες * καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

'Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς * ἀναβλαστήσασα * σὺ εἶ, ἡ πάντων χαρά· * ἡ πολυτίμητος, ἄχραντε, * μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· * τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, * ἐξ ῆς μύρα * τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Ύμνοῦσι, πανάχραντε 'Αγνὴ, * τὰ μεγαλεῖά σου * αἰ νοεραὶ στρατιαί· * ἀναχηρύττουσιν ἄπαντες * Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, * καὶ 'Αποστόλων ὁ χορὸς, * Μαρτύρων πλήρωμα, * καὶ 'Οσίων * ἄπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσχυνοῦμέν σε.

Ο Είρμός.

» Υεϊρας έχπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω » Δερραζε: * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες χραυγάζοντες: * Εὐλογεῖτε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Τοού σε την κλίνην Σολομών * γεραίρομεν χαρμοσύνοις * μελφ-

άγιάσματος * χυχλούντες, τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν * τὰς σωτη-

ρίους, 'Αειπάρθενε.

"Ωρθη νῦν ἡ θεία σου σορός * κατέχουσα τὴν Ἐσθῆτα *
τὴν τιμίαν σου * ώσπερ πηγὴ φωτός, Παρθένε, * ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, * καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· * ἢν μετὰ
πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ήμιν, * πανάμωμε, προσχυνήσει * τῆς Ἐσθῆτός σου * πᾶσαι οὐράνιαι Δυνάμεις, * Απόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες, * καὶ "Οσιοι καὶ Δίκαιοι ἄπαντες, * Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ήγίασται άπασα ή γή, * πανάγιον τοῦ Δεσπότου * καταγώγιον, * τῆ καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος * τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται, * τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε * τῆ καταπαύσει, 'Αειπάρθενε.

Φαιδρόν περιβόλαιον τό σόν * μαφόριον έδωρήσω * καὶ προτείχισμα * τῆ σὲ τιμώση Βασιλίδι * τῶν πόλεων πασῶν, ὡς Βασίλισσα * ἀπάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, * Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

"Ετερος. Λίθος ἀχειρότμητος όρους. *

Θάλαμος ὑπέρτιμος δυτος, * Θεογεννήτορ, ἡ σορός σου * ὤφθη, τὴν τιμίαν σου Ζώνην * καὶ τὴν Ἐσθήτα * παρθενικὴν ὡς στολὴν * καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, * καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναόν ἐκμιμούμενον πᾶσαν * τῶν οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν * σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου * κατειληφότες, * ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς * ώσπερ ἀστράσι λάμπουσι * καταυγαζόμεθα τῆ χάριτι.

Έχει την άγιαν σου Ζώνην, * Θεογεννήτορ, η ση πόλις * καὶ την σην Έσθητα ώς τείχος, * καὶ τῶν δογμάτων * θείαν ἐνότητα, * καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, * καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Ύμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν * καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν. * σὸ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σορίας, * έξ ῆς ὁ λόγος * πᾶσι προέρχεται * τοῖς σὲ τιμῶσιν, "Αχραντε, * καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου. Ο Εἰρμός.

Λίθος άχειρότμητος δρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 Α άχρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Φως άναλλοίωτον, Λόγε. *

 ${f M}$ όνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον * ἐκαίνισας, Θεομήτορ· * ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, * ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθής, * δι' ής τὴν

πόλιν σου σχέπεις, * ή χαὶ τὰ σχήπτρα * τής εὐσεβείας χρατύνεις. Δ ίς.

Είς τοὺς Αΐνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δυυτεροῦντες τὸ α΄.

 $^*H\chi$ ος δ΄. $^*\Omega$ ς γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Η σορός ή κατέχουσα * τὴν Ἐσθῆτά σου, "Αχραντε, * κιβωτός τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, * καὶ ἰερὸν περιτείχισμα, *
καὶ δόξα καὶ καύχημα, * καὶ ἰάσεων πηγὴ * καθ' ἐκάστην γνωρίζεται: * ἔνθα σήμερον * ἰερῶς ἀθροισθέντες * ἀνυμνοῦμεν * τὰ
πολλά σου μεγαλεῖα * καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τδε τόπος περίδοξος, * ίδε οίχος ἀείφωτος, * ἐν ῷ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος * Ἐσθὴς τιμία τῆ χάριτι. * Προσέλθετε, ἄνθρωποι, * φωτισμόν καὶ ἱλασμόν * ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, * καὶ βοήσατε * εὐχαρίστω καρδία: * Παναγία, * εὐλογοϋμέν σε, Παρθένε, *

οί σεσωσμένοι τῷ τόχφ σου.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν * τῆς Ἐσθῆτός σου, Δέσποινα, * ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι * ὅτι τῆ πόλει σου σήμερον * δοθῆναι ἡξίωσας * ἱερὰν περιβολὴν, * φυλακτήριον ἄσυλον, * ὁῶρον τίμιον, * ἀναφαίρετον πλοῦτον * ἰαμάτων, * ποταμόν πεπληρωμένον * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, * σὺν τοῖς 'Αγγέλοις καὶ ἡμεῖς * πανηγυρίσωμεν * φαιδρῶς, ἐξάρχοντες * δὰυἴτικὴν μελφδίαν * τῆ νεάνιδι Νύμφη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * 'Α-νάστηθι, Κύριε, * λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου· * ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν * ταύτην κατεκόσμησας, * καὶ κατεπλήρωσας αὐτὴν * τῆ πόλει σου, Δέσποτα, * περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν * ἐκ πολεμίων βαρβάρων * τῆ κραταιᾶ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, 'ஹδἡ γ'. καὶ ς'.
Προκείμενον, 'ஹδἡ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τον Κύριον, και ήγαλλίασε το πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. "Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μαχαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ο Απόστολος, πρός Εβραίους.

'Αδελφοί, είχεν ή πρώτη σχηνή.

'Αλληλούτα, 'Ηχος. πλ. δ'.

'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς

τοῦ ἀγιάσματός σου.

 $\Sigma_{\tau(\chi)}$. "Ωμωσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν ἐχ χαρποῦ τῆς χοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Εὐαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ. Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου.

ΤΗι Γ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ᾿Αγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου, καὶ τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν ᾿Ανατολίου ᾿Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Την Την Τι ὑμᾶς καλέσωμεν, Αγιοι. *

Οφθης διαυγεία τοῦ Πνεύματος * ὡσπερ λίθος διαυγής τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, * ἐναθλήσας, ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς, * καὶ τρέψας * τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, * καὶ νίκην * κατ' αὐτῶν, Μάρτυς, ἀράμενος· * διό σε πίστει δοξάζομεν * ὡς στρατιώτην ἀήττητον. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες * χυβερνώμενος Χριστοῦ τῆ ἀηττήτφ δεξιᾳ, * χαὶ λιμένι νοητῷ ἐγχαθωρμίσθης, ἀθλητὰ, * γαλήνης * μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, * χαὶ δόξης * μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. * Μάρτυς θεόρρον 'Υάχινθε, * διαπαντός εὐφραινόμενος * ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τέλεσιν οίχειοις έδόξασας * τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· * ἀθανάτων δωρεῶν ὅθεν σε μέτοχον, σορὲ, * δειχνύει * καὶ δοξάζει σε, Ὑάχινθε, * σημείοις * καὶ δυνάμεσιν ἐχάστοτε· * καὶ γὰρ πηγὴ ἀγιάσματος * ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόχειται. * Ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τίνι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα, ψυχὴ, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; *
'Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρός ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι καὶ βόησον * Τὸν σὸν Υίὸν καὶ Θεὸν, 'Αγνὴ, * μὴ διαλίπης
πρεσβεύουσα * ῥυσθῆναί με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Αρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἐώρακεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἐκουσίως σταυρικοῦ * ἀνεβόα μητρικῶς, ὁδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· * Υἰέ μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, * πῶς θανατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

Απολυτίκιον Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

Σὲ τὸν διαυγή, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

 $\sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k} \int_{\mathbb{R}^{N}} \frac{1}{k} \int_{\mathbb{R}$

Έπίγειον δόξαν καταλιπών, * οὐράνιον κλέος * ἐκληρώσω, διηνεκῶς * συνών τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων * στεφανηφόρος, Μάρτυς ἔνδοξε.

Τό τῆς ἡλιχίας νεανικόν * καὶ τῆς διανοίας * τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ * ἀπέδειξας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, * κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.

Θεοτοχίον.

Ο πάντων των όντων Δ ημιουργός * διὰ σωτηρίαν * των άνθρώπων έν σῆ γαστρὶ * σχηνώσας σαρχοῦται, Θεομῆτορ, * τὸ χαθ ἡμᾶς δημιουργούμενος.

' Ω δή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα. *

 \mathbf{N} έος καθιστάμενος * πρεσβυτικήν σαφῶς φρόνησιν, * Μάρτυς Χριστοῦ, * ὤρθης κεκτημένος, * καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον * ἀθλητικῶς δραμών ἔφθασας * μαρτυρικῶν * ἀνδραγαθημάτων * τὴν τιμίαν ἀνάββησιν.

Θεοτοχίον.

"Ιθυνον πρεσβείαις σου * πρός τὴν οὐράνιον ἄνοδον * τοὺς εὐσεβῶς, * Κεχαριτωμένη, * Θεοτόχον φρονοῦντάς σε.

Ο Είρμός.

» \sum ύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὸ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐχχλησίας * φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμείοις * τοῖς οὐρανίοις ὑπάρχων, Ὑάχινθε, * τοὺς προσχυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, * χαὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. * Μάρτυς ἔνδοξε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου * μόνη, πάναγνε Παρθενομήτορ, * τῆ χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Η ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι τέκνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

'Αθλήτης εννομώτατος * πόνοις εύσεβείας εγγυμνασάμενος * άναδέδειξαι, Πανόλβιε,* των τυράννων θράσος * μη πτοούμενος.

Υαχίνθινον στέφανον * οὐρανοβαφή, Θεόφρον, δεξάμενος, * συγχορεύειν χατηξίωσαι * τοῖς ἐπουρανίοις * ὡς οὐράνιος.

Γεγηθότι φρονήματι * τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, * καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας * ἀπτοήτφ γνώμη * δυναμούμενος. Θεοτοκίον.

Ή Θεόν παντοχράτορα * μόνη δεξαμένη, Θεομαχάριστε, * ἀπό πάσης περιστάσεως * χαὶ χινδύνων ρῦσαι * τοὺς ὑμνοῦντάς σε. μοδή ε΄. Όρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τον τύραννον ήλεγξας, * 'Αθλοφόρε, * δύναμιν άήττητον * παρά Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

'Αθάνατον έχτησω τὴν εὔχλειαν, * Στεφηφόρε, * θάνατον έξ χούσιον * διὰ Χριστὸν προσηχάμενος.

Θεοποχίου.

"Ρυσθείημεν πρεσβείαις σου, Πάναγνε, * των παγίδων * τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες * τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ταΐς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν * ὁ Μάρτυς πάσχων ἡγάλλετο, * καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς * τὸν νοῦν κραταιούμενος * ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, * πρὸς τὸν ἀθλοθέτην * ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Υάχινθος ώς φαιδρός * σχηνήν την θείαν έφαιδρυνας, * ώς

κόκκινον ἐκλεκτὸν * ἀθλήσεως αἵματι * ἀνάθημα γέγονας * τῆς τῶν πρωτοτόκων * Ἐκκλησίας, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ * χινδύνων χαὶ περιστάσεων, * Θεογεννῆτορ ἀγνὴ, * χαὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐχ σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου· * καὶ » Τέχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐ» βόησα, * καὶ ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Tη Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Υαχίνθου τοῦ Κουβιχουλαρίου (θαλαμηπόλου). Στίχοι.

Έξ άρετης μεν Υάχινθος ώς λίθος,

Λαμπρός πλέον δὲ ἐχ ροῆς τῶν αἰμάτων. Οὐλομένφ τριτάτη Τάχινθος χάτθανε λιμῷ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν, 'Ανα-τολίου, 'Αρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ανατόλιε του βίου τέλει,

Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἡλίω.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Οι έχ τῆς Ίουδαίας. *

Α ὑτοκράτορα φέρων * τῶν παθῶν ἀριδήλως * τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, * τρορὴν τῶν παρανόμων * κατέπτυσας, Παμμάκαρ, * θείφ λόγφ τρεφόμενος, * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Ίερώτατον θύμα * σεαυτόν τῷ Κυρίῳ * καὶ ἀγιώτατον * προσἡνεγκας, Θεόφρον, * ψυχῆς εἰλικρινείᾳ * καὶ νοὸς καθαρότητι, * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοχίον.

Νεμομένης το γένος * των ἀνθρώπων, Παρθένε, * τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, * πηγὴν ἀθανασίας * καὶ ζωῆς ἀκηράτου * συλλαβοῦσα, κατέπαυσας, * τον τῶν Πατέρων Θεόν, * ἀγνὴ εὐλογημένη.

'Ωδή η΄. Έπταπλασίως κάμινον. *

Τε χαλεπής στενώσεως * καὶ φρουρᾶς πρός εὐρύχωρον * πλάτος Παράδείσου καὶ τερπνόν κατήντησας * Αγίων, ὀψόμενος *

φωτοειδεῖς λαμπρότητας, * και τὰς τῶν Αγγέλων ἐποπτεύσων χορείας, * Θεῷ παρισταμένας * και βοώσας ἀπαύστως * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύ τὸν Θεὸν ἡγάπησας * ἐχ ψυχῆς μέχρις αἰματος * πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, 'Αθλητὰ μαχάριε, * ἀντικαθιστάμενος, * χαὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, * χαὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεράνοις * προθύμως ἀνακράζεις * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως εὐπρεπὲς ἀνάθημα, * διαυγὴς ὡς Ἰάκινθος, * ὡς ὡραιοτάτη ἀλουργὶς ἐκόσμησας * ναόν τὸν οὐράνιον, * τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια * ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραίσας, * ἀπαύστως ἀνακράζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον * ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας * ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσία φύσεως, * δι' οῦ ἐλυτρώθημεν * φθοροποιοῦ νεκρώσεως, * καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· * διό σε Θεοτόκον * ἀληθῶς καὶ κυρίως * δοξάζομεν, Παρθένε, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» Γπταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς
» θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε» ρισωθέντας τούτους ἰδὼν, * Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε» βόα, * οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε * λαός, ὑπερυ» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

'Ωδή θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα.

Τλεων ἀπέργασαι * ταϊς σαϊς πρεσβείαις τον Δεσπότην * πάσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου * τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· * δι ἤς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάπην κατήργησας, * πὸν δὲ λόγον * τῆς ἀληθείας διετράνωσας.

"Ολος έχρημάτισας * Θεοῦ πανίερον δοχεῖον. * σῶμα καὶ ψυχὴν ἡγίασεν * ἡ ἀνένδοτος ἔνστασις * πρός τυραννικὴν παραφορὰν καὶ παράνοιαν * γενομένη. * διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσόν μου, Δέσποινα, * τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν· * ζώωσον ψυχῆς τὴν νέχρωσιν * ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, * τῆς γεγεννημένης ἐχ γαστρός σου δι' ἄρατον * εὐσπλαγχνίαν * τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ο Είρμός.

» την ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ύψίστου, * σὲ την » Δύπερ νουν χυήσασαν * διά λόγου τον όντως Θεόν, * την

» ύψηλοτέραν των άχράντων Δυνάμεων * άσιγήτοις * δοξολογίαις

» μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμων Ανδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος πλ. δ'. Τι υμάς καλέσωμεν, "Αγιοι. *

ΤΥ σε νον, 'Ανδρέα, καλέσωμεν; * άσκητην των παθημάτων 📘 ἀμαυρούντα τὰς ὁρμάς. * λειτουργόν ἰερουργούντα Εὐαγγέλιον Χριστού. * χιθάραν * μελφδούσαν τὰ τοῦ Πνεύματος. * χινύραν * χαταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα· * νέον Δαυίδ γνωριζόμενον * της χιβωτού προσχιρτήσαντα * της γάριτος * χαὶ της νέας δια-

θήχης, σοφέ.

Τί σε νῦν, 'Ανδρέα, προσείπωμεν; * μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς ήγωνισμένων έχλεχτων. * έπαινέτην των Μαρτύρων των 'Αγίων άψευδη. * άλείπτην * άρετης πρός ἐπανάληψιν. * ζωγράφον * τής του βίου ματαιότητος. * υφηγητήν ακριβέστατον. * δογματιστήν άληθέστατον. * Ικέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ΤΥ σε νῦν, 'Ανδρέα, προσφθέγξωμαι; * των 'Αγίων 'Ιεροσολύμων βλάστημα τερπνόν· * των δογμάτων των όρθων τῆς εὐσεβείας στηριγμόν * τῆς Κρήτης * Ιεράρχην ιερώτατον, * τὸν κόσμον * φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, * 'Ανατολής έξορμώμενον, * φωτίζοντα τὰ Εσπέρια. * Ίχέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον. Τίνι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως άνανεύ-L ουσα, ψυχή, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; * 'Ανάστα, * χαὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι, και βόησον * Τον σον Υίον και Θεόν, Αγνή, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα * ρυσθήναι με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστρορος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

) ρνα ή άμνὰς **ώς** ἐώραχεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἐχουσίως Α σταυριχού, * άνεβόα μητριχώς, δδυρομένη έν χλαυθμώ. * Υίέ μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος * πῶς θανατοῦσαι, μαχρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγχατάβασιν. Απολυτίχιον, Ήχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας όδηγε, * εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, * τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, * ᾿Αρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, * ᾿Ανδρέα σορὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὖ ἡ ἀκροστιχίς.

"Υμνοις χροτώμεν άνδριχοῖς τὸν 'Ανδρέαν. Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Ίππον και άναβάτην. *

Τπνον ἀπό βλεφάρων * ἐκτιναξάμενος, * σεαυτόν τῷ Δεσπότη * δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας * φαιδρόν καταγώγιον, * θεοφάντορ * Όσιε· δθεν ὥφθης Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίφ * τὴν σὴν κινύραν κινῶν, * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, * ᾿Ανδρέα θεσπέσιε, * τοῦ ᾿Αγίου * Πνεύματος ἐνηχούμενος θεία χάριτι.

Νόμφ τῷ θεογράφ ϕ * σορῶς πειθόμενος, * τὰ τοῦ σώματος πάθη * ἀσχητιχῶς ἐνέχρωσας, * τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας * τῷ σφοδρῷ σου * ἔρωτι ἔδων ἔσματα θεῖα, Πάνσοφε. Θεοτοχίον.

"Όλος ἐπιθυμία * καὶ ἄχραντος γλυκασμός * ὁ Υἰός καὶ Θεός σου, * τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα * ὑπάρχει, Πανάμωμε· * δν δυσώπει * ῥύσασθαι τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

'Ωδή γ'. 'Ο πήξας * έπ' οὐδενός.

'Τθύνας * δι' άρετης τον βίον σου, "Όσιε, * και τῷ θείφ πόθφ * Θεῷ ἐνούμενος, * ἄργανον ἐδείχθης λογικόν, * πᾶσαν τὴν οἰκουμένην * καταλαμπρύνων μελφδήμασι, * θείων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σοφίας * τῆς οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως· * τῆς ψυχῆς γὰρ στόμα * πλατύνας, "Όσιε, * πᾶσαν εἰσεδέξω προρανῶς * αἴγλην τὴν ρωτοφόρον * τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος * ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας * τὰς ψυχικάς δυνάμεις σου, "Όσιε, * καὶ σαρκός κρατήσας * ἀσκήσει, γέγονας * όλος φαεινότατος ἀστήρ, * τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν * τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι * καὶ ἀρμονικοῖς μελφδήμασιν.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθήναι * τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με * δυσωπῶ σε, Μήτηρ * Θεού πανάμωμε, * και της άμαρτίας τὰς οὐλὰς * πάσας έξαλειφθήναι, * τὴν ἀμαρτίαν ἡ τὸν αϊροντα * χόσμου παραδόξως χυήσασα.

Ο Είρμός.

πήξας * ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῆ προστάξει σου, * καὶ . Ο μετεωρίσας * άσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, » Χριστέ, * πέτραν των έντολων σου * τὴν Έχχλησίαν σου στε-

» ρέωσον, * μόνε άγαθε και φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

αμπρυνθείς την χαρδίαν θείφ φωτί, * έξηρεύξω δογμάτων φω-M τοειδή, * μαχάριε, λόγια, * χαὶ τὸν χόσμον ἐφώτισας· * γεγονώς δὲ θετον * τοῦ Πνεύματος ὄργανον, * ἡδυτάτοις φθόγγοις * ήδύνεις έκάστοτε * πάντων τὰς καρδίας, * ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, * Αγίων τὰ τάγματα, * καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, * ὧ 'Ανδρέα πανεύφημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοχίον, δμοιον.

Ος Παρθένον και μόνην έν γυναιξί * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν * τὸ γὰρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ άνθρώπων το γένος * άξίως δοξάζουσι * τον πανάγιον τόχον σου, * και συμφώνως βοώμεν σοι * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ και Θεῷ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς χαταφεύγουσι πίστει * τῆ σκέπη σου, "Αχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ττον άμνον και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έν 👢 τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα · * Ο μέν χόσμος άγάλλεται * δεχόμενος την λύτρωσιν. * τά δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡν περ ύπομένεις * διὰ σπλάγχνα έλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * του έλέους ή άβυσσος * και πηγή άγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι ούν * των πταισμάτων άφεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς άνυμνούσι σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου. λόγος σου τῷ βίφ χοσμούμενος * θεολογίας ἀχριβούς * χανών U έδείχθη, Θεσπέσιε, * τῆς πανυμνήτου Τριάδος * τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν * ἐπιδειξάμενος, σοφὲ, * καὶ θεωρία χρησάμενος * τῆς πολιτείας σφραγίδι, * Ανδρέα θεηγόρε, διέπρεψας.

'Ως θετος Ίεράρχης, πανόλβιε, * ποιμαντικώς προπολεμών * τῆς Ἐκκλησίας, ἀπήλασας * τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, * 'Ανδρέα

τής ανδρίας φερώνυμε.

Μεγίστων έγχωμίων ὑπόθεσιν * τὴν Θεοτόχον εὑρηχώς, * σπουδὴν ἐδείχνυς χατάλληλον, * τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων * ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων, Σορέ.

Θεοτοχίον.

Έχτος μέν συναφείας συνέλαβες * άδιαφθόρως έν γαστρί, * πρίν ώδινήσαι δὲ τέτοχας, * χαὶ μετὰ τόχον Παρθένος, * Θεόν σαρχί τεχούσα, περύλαξαι.

'Ωδή ε΄. 'Ο άναβαλλόμενος. *

N οι σεμνυνόμενοι * τοῖς σοῖς διδάγμασι, * καὶ μελφδίαις * ταῖς θεοπνεύστοις * ἱερῶς ἡδόμενοι, * ᾿Ανδρέα παμμάχαρ, * τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αίγλη λαμπρυνόμενος * τοῦ θείου Πνεύματος, * τὰς τῶν 'Α- γίων * χοροστασίας * παναγίως ἤνεσας * μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλη, *

Ανδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δι' αἰσθήσεων * φθαρτῶν τοῦ σώματος, * οὐ φαντασίαις * ὁρᾶς τὰ θεῖα· * νοερῶς δὲ, Πάνσορε, * ψυχῆς ἐνεργείαις * ἑνούμενος τῷ χρείττονι.

Θεοτοχίον.

Δάχρυσι προσπίπτω σοι * σφοδρῶς δεόμενος * ἐμῶν πταισμάτων * νῦν λυτρωθήναι * διὰ σοῦ, Πανάμωμε, * καὶ τῆς αἰωνίου * χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ arphi'. Μαινομένην χλύδωνι. *

Ρητορεύων ήλεγξας * τοὺς ἀθέους * στόματι λαμπρῷ· * τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας * παναληθῶς, * Ἱερομύστα, προσχύνησιν.

Ίερως ἐκόσμησας * τὴν σὴν, Πάτερ * ἔνδοξε, ζωήν· * τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, * καὶ πρὸς ζωὴν * τῆς ἀπαθείας προσώρμισας.

Καλλοναϊς των λόγων σου * και δογμάτων * πάντες οι πιστοι * εὐσεβως ἡδόμενοι ἀγάλλονται, * αἰρετικών * τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι. Θεοτοκίον.

Όλιχῶς ἐνοῦταί μοι * ὁ ἀνάρχως * λάμψας ἐχ Πατρός * διὰ τῆς σαρχώσεως, πανάμωμε, * τῆς διὰ σοῦ * γεγενημένης, Θεό-νυμφε.

Ο Είρμός.

Μαινομένην κλύδωνι * ψυχορθόρφ, * Δέσποτα Χριστὲ, * τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά-

» γαγέ με ώς εὔσπλαγχνος.

Κοντάχιον, ή Ηχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν. *

Σαλπίσας τρανῶς * τὰ θεῖα μελφδήματα, * ἐδείχθης φωστήρ * τῷ κόσμφ τηλαυγέστατος * τῷ φωτὶ λαμπόμενος * τῆς Τριά-δος, 'Ανδρέα "Όσιε· * ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· * Μἡ παύση πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν ᾿Ανδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανών έφευρε των πόνων στέφος μέγα, Κρήτης ὁ ποιμήν, οῦ πόνος Κανών μέγας.

Τῆ δὲ τετάρτη ἀρχιθύτην μόρος Ανδρέαν είλε.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο υπερυψούμενος. *

Τνα την λαμπρότητα * των 'Αγίων, "Όσιε, * θεάση ἐν πνεύματι, * τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας * τὸν βίον σου, κραυγάζων * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σώμα περιχείμενος,* 'Ασωμάτων τάγματα * έζήλωσας, "Οσιε,* έν οίς άγαλλόμενος * συμρώνως άναμέλπεις· * 'Ο Θεός, εύλογη-τός εί.

Τὰ Ἱεροσόλυμα * νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται * φωστῆρα πολύφωτον * τῷ κόσμῳ ἐκπέμψαντα * σὲ, μάκαρ, μελφδοῦντα· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ό πρὶν μὲν ἀσώματος * σωματοῦται, Πάναγνε, * δι' οἶχτον ἀμέτρητον * ἐχ μήτρας ἀγίας σου, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Σοί τῷ παντουργῷ. *

Νέας χιβωτοῦ * τῆς Ἐχχλησίας, Πάτερ, * φαιδρῶς προεσχίρτησας * χοροὺς στησάμενος, * Πάντα τὰ ἔργα, * Χριστόν, βοῶν, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ασμα τὸ καινὸν * ἐν Ἐκκλησία, Πάτερ, * Όσίων ἐκραύγαζες * τῷ Παντοκράτορι· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων άρετη * θεοπρεπώς τὰ έργα, * τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, * Ανδρέα πάνσορε, * πάντων Αγίων * των πρίν θαυμαστωθέντων, * χαί τελειωθέντων * Χριστφ είς τούς αίωνας.

Θεοτοχίον.

Δεύτε, την άγνην * καί Θεοτόκον Κόρην * ύμνησωμεν λέγοντις * ένθέοις φσμασι· * Χατρε, Παρθένε, * δι' ής χαρά έδόθη * φύσει των άνθρώπων, * ύπερευλογημένη.

Ὁ Είρμός.

• γοί τῷ παντουργῷ * ἐν τῆ καμίνω Παίδες * παγκόσμιον πλέ-» Δ΄ ξαντες * χορείαν εμελπον· * Πάντα τὰ εργα, * τὸν Κύριον » ύμνείτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ησαία, χόρευε. "

Ρημάτων ο φθόγγος σου * διὰ πάσης εδραμε τῆς γῆς, * δογμάτων τε το τερπνον * καὶ εἰλικρινές, * 'Ανδρέα μακάριε· * διό Χριστός ό παμβασιλεύς * σὲ ἐστεφάνωσεν * εὐπρεπείας διαδήματι.

'Εν ένώσει πρείττονι* ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, * 'Ανδρέα μυσταγωγέ * των ύπερφυων, * τούς πόθω τελούντάς σου * την ίεραν μνήμην ίερως * νον ταζ πρεσβείαις σου * έχ χινδύνων διαφύλαττε.

'Ασωμάτων τάξεσι * συνευφραίνη νῦν ἐν οὐρανοῖς, * τὸν τούτων έπὶ τῆς γῆς * βίον ἀχλινώς * ὡς πολιτευσάμενος, * χαὶ τῆς όρθης πίστεως φανείς * χήρυξ πανάριστος, * Θεορρημον άξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Νεμομένην έστησας * τοῦ θανάτου ἄσχετον όρμὴν * τεχοῦσα σωματικώς * όντως ύπερ νουν * ζωήν την αιώνιον, * ή προσβαλών στόματι πικρῷ * "Αδης κατήργηται, * Θεοτόκε Μητροπάρθενε. O Eiguos.

» [Τσαία, χόρευε, * ή Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ * καὶ ἔτεκεν » Π υίδν, * τον Έμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ανθρωπον, * 'Ανα-• τολή, δνομα αὐτῷ. * δν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μακα-· ρίζομεν.

> Ή λοιπή 'Αχολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

Men. Tom. VI.

ΤΗ: Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου καὶ Θεορόρου Πατρός ἡμῶν 'Αθανασίου τοῦ ἐν τῷ 'Αθῳ· καὶ τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ· καὶ τῆς 'Οσίας Μάρθας, μητρός τοῦ 'Αγίου Συμεών τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

'Ιστέον, ὅτι ὁ "Αγιος οὕτος 'Αθανάσιος ἐορτάζεται ἐν τῆ Μονῆ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ, ὅπου ὁ Προεστὼς βούλεται· ὅτε καὶ ἡ α΄. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, στιχολογεῖται, καὶ Εἴσοδος γίνεται, καὶ 'Αναγνώσματα λέγονται 'Οσιακὰ, ἄπερ, εἰ θέλεις, ζήτησον εἰς τὴν Ε΄. τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ 'Ακολουθία τοῦ 'Αγίου Λαμπαδοῦ καταλιμπάνεται τότε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα, ἱ**στῶμεν Στίχους **ς**΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων των Αγίων.

Στιχηρά του 'Αγίου 'Αθανασίου.
'Ήχος β'. Ποίοις εὐρημιῶν.

Ποίων εὐρημιῶν ἔπαινον * προσενέγχωμεν 'Αθανασίψ; * τῷ πετείας τῷ λύχνῳ * τῷ ἐν τἢ λυχνίᾳ * αὐγάζοντι τῆς ψυχῆς * τῷ όρμάς. * τῷ στύλῳ τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι. * τῆς ἐγχρατάς ὁρμάς * τῷ στύλῳ τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι * τῆς ἐγχρατάς ὁρμάς * τῷ τῆς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τὸς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τὸς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τὸς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τὸς ἐγχρατάς * τῷς ἐγχρατάς * τῷς

.* Αθανάσιον στέψωμεν λόγων; *
Τόν αἰθεροδρόμον ἰέρακα, * τόν οὐρανοροίτως αἰρόμενον * τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις· * τὸν πύργον τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρήπετον· * τὸ τεῖχος τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· * τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας * τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· * τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυσωποῦντα, * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.

Τοῦ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυσωποῦντα, * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.

Οπαθων άχλύι τυφλώττοντας * ελχων πρός αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, * Πάτερ 'Αθανάσιε θεόφρον· * διό περ ὡς ἐπαυξήσαντα τὸ τάλαντον, * ψυχων σε θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, * των ἀνιάτων μωλώπων * σηπεδόνας ξίφει * τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, * καὶ ρῶσιν σωτήριον * παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Σπιχηρά του Όσίου Λαμπαδού.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Πάτερ Λαμπαδέ μαχάριε, * δι' έγχρατείας πολλής * καὶ συντόνου δεήσεως * τῆς σαρχός τὸ φρόνημα * τῆ ψυχῆ καθυπέταξας. * καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας * τοῦ παναγίου Πνεύματος, "Όσιε. * ῷ στηριζόμενος, * τῶν πνευμάτων φάλαγγας * τῶν πονηρῶν * πάσας καθυπέταξας * καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδέ θεόπνευστε, * ώς χεχρυμμένος ήμιν * θησαυμαχάριστε * εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν πίστει σοι * προσερχομένων, θεομαχάριστε * δθεν βοῶμέν σοι * Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον * τῶν δυχερῶν * σοῦ ταῖς παραχλήσεσιν * ἀνευρημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδέ θεόσορε, * ἀσχητιχαῖς ἀγωγαῖς * τῷ Θεῷ προσχολλώμενος, * χαὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν * ἱερῶς φωτιζόμενος, * λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν αὐγάζουσα * σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε: * ὅθεν τὴν μνήμην σου * τὴν φωσφόρον σήμερον * χαρνονιχῶς * πίστει ἑορτάζομεν, * θεομαχάριστε.

Δόξα, ΊΙχος πλ. β΄.

Ος ἔνθεος ἡ ζωή σου * καὶ πανίερόν σου τὸ τέλος, Πάτερ 'Αθανάσιε. * ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ "Ορους πληθὺς * συναχθεῖσα, * ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνη σε, * ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα. * Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου, "Αγιε. * δίδαξον * ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου, Πάτερ, * ἃ ῷκτειρας ὡς Πατὴρ * ὁντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. * "Ομως κὰν ῷδε * τῷ τάρῳ καλύπτη, * ἄνω σε πάντες * πλουτοῦμεν προστάτην * καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν * οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μὴ μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς ἐχλάμψας Υἰὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς ΄Αγνῆς προῆλθεν, * ἀρράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνὴ παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εϊσοδος· τὸ τῆς ἡμέρας προχείμενον· τὰ ᾿Αναγνώσματα Ὁσιαχά.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ήχος α΄.

Τούς φωστήρας τούς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστήρα τής οἰχουμένης * μέλψωμεν "Οσιον 'Αθανάσιον: * ὑπὲρ ἡλιον γὰρ ἔλαμψεν * ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, * καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα * πρός ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· * τὸ μὲν * θεοπνεύστοις διδαχαῖς * καὶ σωτηρίων ἐημάτων εἰσηγήσεσιν, * ἄς περ ἀρθονωτάτους * οἶα κρουνοὺς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε· * τὸ δὲ * τῆ πράξει τῆ θαυμαστῆ καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτεία * πρός ζῆλον ἐρελκόμενος· * καὶ ἀμρότεπρο * βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον * ὡς παιδοτρίβης ἄριστος * θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴνδε τὴν ποίμνην φρούρησον, * καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν * κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

"Ηχος β'. Τον υίον της βροντης. *

Τον Χριστοῦ ἐραστὴν, * τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, * τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, * καὶ κλέος καὶ καύχημα * τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, * τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέρους τῷ Κυρίῳ, * χοροὶ Πατέρων, συνελθόντες εὐρημήσωμεν. * Οὕτος γὰρ * ἔρωτα θεῖον ἐν ἐαυτῷ συλλαβὼν, * τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, * ἡρε δὲ τὸν ζυγόν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον. * καὶ τὰ στίρη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, * δεικνὺς ἀμῖν * πρακτικῶς τῆς θείας ἀγάπης * τὸν ἄριστον δρόμον. * τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμών * ἐν σπουδῆ πέρθακε * τὸ ρῶς τὸ ἀληθὲς * τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. * Ὁ θαύματος ἐκστατικοῦ, * καὶ πράγματος θεοπρεποῦς! * ὅτι γήινος ῶν τῆ ρύσει, * ἔσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, * δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, * καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται * ὡς ἀν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν * ἐν τῆ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ήχος δ΄. Έξελθετε έθνη. *

"ξέστησε νόας, * έξέπληξε καὶ βροτούς * τὰ πανθαύμαστα σχάριστης τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς: * ὡς περ γὰρ ἄσαρσος σχεδόν * ἐν σαρκίω γεηρῷ * ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. * Γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι * μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, * ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποίμνη, * τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα: * ἢν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμω τερπνήν: * ἢν οἰκητήριον στίρους Μοναζόντων εὐπρεπὲς * κατέστησας: ἢ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις * τοῖς σοῖς καθωραίζεται θαυμασίοις * καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις: * καὶ σαῖς λιταῖς, 'Αθανάσιε, * καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις: * καὶ σαῖς λιταῖς, 'Αθανάσιε, * τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ΊΤιχος πλ. α΄. Σαλπίσωμεν.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· * ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος * πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον * πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ θεοφόρου Πατρός. * Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαχορωνίς, 'Αθανάσιε,* πρόστηθι των σων οίχετων * διαπαντός ήμων, Πάτερ, * χαὶ σωσον τὴν ποίμνην σου ταις ίχεσίαις σου.

Καὶ νον. Θεοτοκίον.

ραλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· * προχύψασα γὰρ ἄνωθεν * ή παντάνασσα Μητροπάρθενος * ταῖς εὐλογίαις χαταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. * Βασιλεῖς χαὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, * χαὶ τὴν Βασιλίδα χροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, * Βασιλέα τέξασαν * τοὺς θανάτω χρατουμένους πρὶν * ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοχήσαντα· * Ποιμένες χαὶ διδάσχαλοι, * τὴν τοῦ χαλοῦ Ποιμένος * ὑπέραγνον Μητέρα * συνελθόντες εὐρημήσωμεν· * τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· * τὴν φωτορόρον νεφέλην· * τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· * τὴν ἐμψυχόν τε χιβωτόν· * τὸν πυρίμορον τοῦ Δεσπότου θρόνον· * τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον· * τὴν τῶν τοῦ Δεσπότου θρόνον· * τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον· * Τὸν τοῦ χριστίανῶν τὸ Λόγου, ἀξίωσον * τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς * τῆς οὐσανῶν βασιλείας· * οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῆ μεσιτεία σου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Υ αίροις άγγελικαϊς όμιλων * χοροστασίαις, 'Αθανάσιε "Όσιε· * τον βίον γὰρ τούτων, Πάτερ, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθως * ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, * φανείς καθαρότητος * ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, * ἀκτινοβόλους * ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος * τὰς τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου, πανόλβιε· * ὅθεν καταυγαζόμενος * ἐώρας τὰ μέλλοντα, * πάντα προλέγων ἐκ θείας * φωτοφανείας μυούμενος * ἐριστοῦ, δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν 'Οσίων αὐτοῦ. Χαίροις τῶν 'Ασκητῶν ἀρχηγὸς * γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· * παθῶν γὰρ τεμών τὰς ῥίζας, * καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς * ὑποστὰς ἀνδρείως, 'Αθανάσιε, * αὐτῶν ἐθριάμβευσας * τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· * τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ * τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν * καὶ ἀνίκητον * ἐρανέρωσας δύναμιν· * ἢν καὶ περιζωσάμενος * ἐνίκησας ἄπαντας * τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν * διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν * Χριστοῦ, δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα Ιλεος.

. Στίχ. Μακάριος άνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταζς ἐν-

τολαϊς αύτου θελήσει σφόδρα.

Στύλος φωτοειδής άρετων * έστηριγμένος, και νεφέλη σκιάζουσα * συ ώρθης των έν τῷ "Αθῳ * πρός οὐρανόν ἀπό γῆς * των Θεόν ἐρώντων προηγούμενος, * Σταυροῦ βακτηρίᾳ * τὴν των παθων ῥήξας θάλασσαν· * τὸν νοητόν δὲ * 'Αμαλὴκ τροπωσάμενος * ἀνεμπόδιστον * τὴν οὐράνιον ἄνοδον * εὖρες, Θεομακάριστε, * και κλῆρον ἀκήρατον * σὺν 'Ασωμάτοις τῷ θρόνῳ * περιχαρῶς παριστάμενος * Χριστοῦ, δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

 Δ όξα, ³Ηχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, * τῶν 'Ασκητῶν τὸ κλέος, * τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων * καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον * συνδραμόντες, ὧ φιλέορτοι, * ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες * Χαίροις, ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτὴρ * καὶ τύπος ἀκριβέστατος. * Χαίροις, φωστὴρ τηλαυγέστατε, * ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν * ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι * Χαίροις, τῶν ἐν ὁδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, * καὶ θερμός προστάτης τῶν περιστατουμένων. * Σὺ τοιγαροῦν, 'Αθανάσιε, * μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν * τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον τῆς 'Οσίας, 'Εν σοί, Μῆτερ ἀκριβῶς. Καὶ τοῦ 'Οσίου 'Αθανασίου, 'Ήχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ἐν σαρχὶ ζωήν σου χατεπλάγησαν * Αγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος * πρὸς ἀοράτους συμπλοχὰς * ἐχώρησας, πανεύρημε, * χαὶ χατετραυμάτισας * τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· * ὅθεν, 'Αθανάσιε, * ὁ Χριστός σε ἡμείψατο πλουσίαις δωρεαζς. * Διὸ, Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

 $^{\circ}H\chi$ ος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

 $\mathbf{F}^{\pi i}$ των ώμων τον Σταυρόν * άναλαβών τον του Χριστου, * ήχολούθησας αὐτῷ * διὰ των ξργων εὐσεβως * των τῆς ἀσχήσεως, "Όσιε 'Αθανάσιε· * καὶ πᾶσι Μονασταζς * ἐνασκουμένοις σεμνώς * γεγένησαι κανών * καὶ τύπος, ἔνδοξε. * 'Αλλά τοῖς θείοις σχάμμασι * τὰ ἄνω ἀπολαβών νῦν βασίλεια, * μὴ διαλίπης χαθιχετεύων * του σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

√Γ ή είσελθης μετ' έμου, * ώς ο Προφήτης σοι βοώ, * είς κρι-Τ΄ τήριον, Χριστέ· * έγω γαρ οίδα τα έμα * χατηγορούντα με πταίσματα, * καί σοί κραυγάζω· * Έλέησον εύχαζ * τῆς τεκούσης σε * έμε τον ταπεινόν και άνάξιον, * ώς τον Ληστήν, και Πόρνην, καὶ τὸν "Ασωτον, * καὶ τὸν Τελώνην, φιλάνθρωπε· * οὐ γὰρ διχαίους ήλθες του σώσαι, * άλλά μαλλον τούς πταίσαντας.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

ττῷ Κυρίφ, "Όσιε, * εὐαρεστήσας * διὰ θείων πράξεων * καὶ 1 πολιτείας χαθαράς, * της χληρουχίας ήξίωσαι * των άσωμάτων, * σορέ 'Αθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τροστασία ἄμαχε * τῶν ἐν ἀνάγχαις, * χαὶ πρεσβεία ἔτοιμος * ΙΙ των έλπιζόντων έπὶ σὲ, * ἀπό χινδύνων με λύτρωσαι, * χαὶ μή παρίδης, * ή πάντων βοήθεια.

Ο Ν΄. και οι Κανόνες.

Ό Κανών του Αγίου 'Αθανασίου' οῦ ἡ 'Ακροστιγίς'

'Αθανάσιον ύμνων, άρετὴν ἐπαινέσω. 'Αμήν.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Ι θανασίας γεγονώς ἐπώνυμος, * ἔτι ἐν βίφ τελῶν, * τῆς ἀλη-Α θους ώρθης, * Πάτερ 'Αθανάσιε, * άθανασίας μέτοχος * μεταστάς των προσκαίρων. * Αλλά Χριστῷ παριστάμενος * μέμνησο ήμων μεμνημένων σου.

Θεοσεβή έξ άπαλων γενόμενον * όνύχων, "Οσιε, * πρός άρετής χτήσιν * γεννητόρων στέρησις * σε ουδαμώς εχώλυσεν· * άλλά πάντα τον πόθον * όλοσχερώς και την έρεσιν * έτρεψας πρός μό-

νον τόν Κτίσαντα.

'Από χειλέων όυπαρών τὴν αίνεσιν * τολμήσας ἄδω σοι, * τῷ περὶ σὲ πόθῳ * κάτοχος γενόμενος * καὶ τῆ ἀγάπη δέσμιος. * 'Αλλά, Πάτερ, συγγνώμων * γενοῦ, καὶ δὸς κατ' άξιαν σοι * τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοχας, * τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, * νέας ἐν γῆ τρί3ους * ἀρετῆς δειχνύμενον * οῦ ὁ χλεινὸς θεράπων σου, * 'Αθανάσιος, Κόρη, * τῷ ἔρωτι τιτρωσχόμενος, * τοῦτόν σοι τὸν οἶχον ἐδείματο.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Λαμπαδοῦ. ΄ Ω δη α΄. Ήχος β΄. Δεῦτε λαοί. *

Αρδευτικαζς * τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι * τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, * Πάτερ, κατάρδευσον, * Λαμπαδὲ θεοφόρε, * καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε * ἔμπνευσον, "Οσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν * τῶν σῶν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, * τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν * τὴν ἐθελούσιον * ὑπομείναντι, Πάτερ, * νεχρώσας σου τὴν σάρχα, * χατηχολούθησας.

'Ασχητικώς * τῷ δυσμενεῖ συμπλεχόμενος, * καὶ τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν * ἐπικαλούμενος, * ἐταπείνωσας τοῦτον· * καὶ νίκης ἀνεπλέξω, * Πάτερ, διάδημα.

Θεοτοχίον.

Τίς έξειπεῖν * σοῦ κατ' άξιαν δυνήσεται * τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; * Θεόν γὰρ τέτοκας * ἐν σαρκὶ, Παναγία, * ἡμῖν ἐπιφανέντα * σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Τοῦ ' $\Lambda \theta$ αν. ' Ω δη γ΄. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς. *

Από παιδός τῆ πρός Θεόν * ἀγάπη συνειλημμένος, * τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, * καὶ χορείαν συνιστῶν, * πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, * τῶν παιδικῶν πανσόφως * τούτους ἐθῶν
ἐξαιρούμενος.

Σορίας ξρωτι βληθείς, * πρός τὴν εὐδαίμονα πόλιν * Κωνσταντίνου παραγίνη, Θεόφρον· * καὶ ὡς μέλιττα σορὴ * καὶ μελουργός τὰ καίρια * τῶν λόγων συναθροίσας, * τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ιστίφ, Πάτερ, του Σταυρου * τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα * κυβερνήσας, εὐσταλῶς τε καὶ κούρως * τὴν του βίου χαλεπὴν * ποντοπορίαν ἤνυσας, * καὶ πρός γαλήνης θείους * ἤχθης λιμένας, μακάριε. Θεοτοκίον.

Ό πρό αἰώνων γεννηθεὶς * ἐχ τοῦ Πατρός ἀπορρήτως * ἐπ' ἐσχάτων ἐχ γαστρός σου προῆλθε, * καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν * τὴν φύσιν, Μητροπάρθενε, * τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους * περιρανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὸ τῷ λόγῳ σου, Κύριε. *

Ησυχάζων εν όρεσι, * και σπηλαίοις κρυπτόμενος, * χάριν θεϊκήν εκομίσω, * Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, * τἢ ἀγάπη πτερούμενος, * πρός τὰς νοητὰς καταπαύσεις * μετέβης, Πατὴρ ἡμῶν.

Έγκρατεία συνέζησας, * θεοφόρε Πατήρ ήμων * όθεν τοῦ έχ-

θρού την κακίαν, * θεόφρον, διέφυγες. Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ * καταφεύγοντας ἀπό πάσης, δεόμεθα, * ρῦσαι ἀπειλῆς, ἡ τεκοῦσα * Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Ε νεότητος πάντα καταλιπών * τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνὰ, * προθύμως ἡκολούθησας * τῷ καλοῦντί σε, "Οσιε. * καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας * Σταυρὸν, ὡς ἀκήκοας, * ἐν νηστείαις, Πάτερ, * τὸ σῶμα κατέτηξας. * ὅθεν καὶ Ποιμένα * τῶν οἰκείων προβάτων * καλῶς προχειρίζεται * ὁ πανάγαθος Κύριος, * 'Αθανάσιε 'Οσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν ὁωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σἢ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀρλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα: * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέροντα: * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα βαστάζοντα: * ὅθεν δυσωπῶ σε, *
Παναγία Παρθένε, * ἐνσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι: * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχύς, * Κύριε.

Τοῦν τῶν παθῶν * χαθηγεμόνα ποιούμενος, * καὶ ἐνθέοις * ἔργοις ποδηγούμενος, * σὰ τὴν χαλὴν ἤνυσας όδὸν, * καὶ τὰς τῶν δαιμόνων * ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα * καὶ τὰς ραδιουργίας * εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, * ὡς ἐχέφρων τὸ χρεῖττον ἐλόμενος.

Υπεισελθών * τον έλαφρον του Κυρίου ζυγόν, * καὶ τῷ θείῳ * ρόβῳ στοιχειούμενος, * καὶ καθαρθείς σῶμα καὶ ψυχήν, * γέγονας ἀγνείας * καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, * καὶ δρος ἐγκρατείας, * καὶ

σφραγίς ἀπαθείας, * καὶ ἀγάπης εἰκών, 'Λθανάσιε.

Μετεσχηχώς * τῆς χαθ' ἡμᾶς χαὶ τῆς θύραθεν * σὺ παιδείας, * ἐμριλοσορώτατα * τὸ προσρυές χαὶ λυσιτελοῦν * ἐχάστης διείλες, * διχαιοσύνη φραττόμενος, * φρονήσει, ταπεινώσει, * συνέσει χαὶ ἀνδειά, * χαὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασιν. Θεοτοχίον.

Νώτοις φριατώς * χερουβιαοίς έποχούμενος * ὁ Δεσπότης * θρόνον ώσπερ πύρινον * τὴν σὴν, 'Αγνὴ, ὤαησε νηδὺν, * καὶ σαρκὸς προσλήψει * τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν * οὐσίαν, ὡς διδάσκει * ὁ κλεινὸς ἐν 'Οσίοις * 'Αθανάσιος, μόνη πανύμνητε. Τοῦ Λαμπαδοῦ. Είσαχήχοα, Κύριε. *

E ὑωδία γενόμενος * ἐν τῷ Χριστῷ * ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου * ἱαμάτων μύρα βρύεις, Θεόπνευστε.

Φανερούσαι χρυπτόμενος * ὑπό Θεοῦ, * εἰς δόξαν τούτου, Πάτερ, * ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, μαχαριώτατε.

Των λειψάνων σου έχοντες * νῦν τὴν σορόν, * ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, * Λαμπαδέ, τὰς ρώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοχίον.

Δυσωπουμέν σε, "Αχραντε, * την τον Θεόν * άσπόρως συλλαβουσαν, * του άει πρεσβεύειν ύπερ των δούλων σου.

Τοῦ ᾿Αθαν. ἸΩδή ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Ορθης ώσπερ μαγνήτης * έλχων τῆ γλυχύτητι, Πάτερ, τῶν λόγων σου * πρὸς διδασχαλίαν * καὶ ἀχρόασιν τῶν παραινέσεων * τοὺς ἐφιεμένους * διηνεχῶς ὁρᾶν καὶ βλέπειν * τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείχων, * καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, * νομοθέτης ὤφθης * μοναστῶν καὶ κανὼν ἀκριβέστατος, * παιδευτής ἀφρόνων * καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, * καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει, 'Αοίδιμε.

'Αρετών έχμαγείον, * καὶ τών χαρισμάτων δοχείον τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου πέλων, * ἱερόν καὶ τερπνόν φροντιστήριον * ἐδομήσω, πᾶσαν * διαγωγήν καὶ πολιτείαν * προσφυή μονασταίς ἐκτιθέμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρητορεύον οὐ σθένει * στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν, Πανύμνητε, * ἀνωτέραν οὖσαν * Χερουβίμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως· * διὸ σὺν τῷ θείῳ * 'Αθανασίῳ τὸν Δεσπότην * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ο τοῦ φωτός χορηγός. *

Ταϊς θεϊχαϊς ἀστραπαϊς * λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας * φωτιστιχήν * αἴγλην ἰαμάτων, * φωτίζων τοὺς πιστοὺς * ταύτην σου τὴν μνήμην * γεραίροντας, "Οσιε.

Κλήσει κατάλληλον * πραξιν δεικνύμενος, λαμπάς πέρυκας * τῷ θεϊκῷ * προσαναπτομένη * τοῦ Πνεύματος πυρὶ, * καὶ τῆς ἀμαρτίας * τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον * ἐξ ἀεννάων θησαυρών, "Οσιε, * τῶν θειχῶν * πηγῶν ἀναβλύζεις, * διώχων τῶν παθῶν * πᾶσαν δυσωδίαν * εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Σοί τῆ τεχούση Χριστόν, * τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, χρά-

ζομεν· * χαΐρε, άγνή· * χαΐρε, ή τὸ φῶς * ἀνατείλασα ήμῖν· *

Τοῦ 'Λθαν. 'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Έν εκρωσας σαρκικάς * επιθυμίας τοῖς πόνοις σου, * εσταύρωσας σεαυτόν * κόσμφ καὶ τοῖς πάθεσι, * νηστείαις καὶ δάκρυσι, * προσευχαῖς καὶ ὕμνοις * ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς * τῶν ἐν τῷ ὅρει τοῦ Αθωνος, * καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ * ἐναρέτων πράξεων * ὑπάρχων ἐκόσμησας *

τὰ ἐχεἴσε πάντα * των ἀζύγων καταγώγια.

Ήδὺς, εὐθὺς καὶ χρηστός, * ἐπιεικής τε καὶ μέτριος, * εὐπρόσιτος, πρόσηνής, * ἐλεήμων πέφυκας, * συμπαθής καὶ εὕσπλαγ-χνος, * ἰλαρός τοῖς τρόποις, * χριστομίμητος τοῖς ἤθεσιν.

Θεοτοχίον.

Νέος χαθάπερ Μωσής * ἀναφανείς κατεσκεύασας, * οἶά περ ἄλλην σκηνὴν, * μάνδρα, Πανσεβάσμιε· * ἢν καὶ ὑπερηύξησας * πόνοις καὶ ἰδρῶσι, * καὶ ἀνέθου τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

 Δ ιελθών το του βίου κλυδώνιον, * αυραις θείου Πνεύματος οία χιζόμενος * πρός τους λιμένας ἔρθασας * της ἐκεῖ καταπαύσεως, "Όσιε.

Μοναστών ὑποτύπωσις γέγονας την γὰρ Ἡλιοὺ ἐξεικόνισας ἔρημον πέρησυχάζων, "Οσιε, παὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ο βυθός των δακρύων σου γέγονε * πάντων των δαιμόνων, Μακάριε, δλεθρος, * καὶ φωτισμός τῆς ποίμνης σου * τῆς ἀεί σε τιμώσης, πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, * ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * τὸν τῷ οἰχείω αἴματι * ἐχ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχφ.

Ος των άθλων οὐσιων θεωρόν ἄριστον, * καὶ πρακτικόν ὑρη-Υητὴν παναληθέστατον * εὐρημοῦμεν σε ἡ ποίμνη σου, καὶ βοωμεν· * Μὴ ἐλλείπης ἰκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον * λυτρωθῆναι πειρασμών καὶ περιστάσεων * τοὺς βοωντάς σοι· * Χαίροις, Πάτερ 'Αθανάσιε.

Ο Οἶχος, πρός τό Αγγελος πρωτοστάτης. *
Ανωθέν σου τὴν κλῆσιν * εἰληρώς παραδόξως, * ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω· * μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς * ἀσωμάτων βίον μετελθών, γέγονας * τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· * διό σε εὐφημοῦμεν, Πάτερ. *

Χαίροις, φαιδρόν * μοναζόντων κλέος· * χαίροις, λαμπρὰ * σωφροσύνης στήλη. *

Χαίροις, τῆς ἀνδρείας * ἀρίδηλον γνώρισμα· * χαίροις, τῆς πανσόφου * φρονήσεως ἔνδειξις. *

Χαίροις, στάθμη ἰσοστάσιος * δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· * χαίρας, λόγω καταρτίσας σου * τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς. *

Χαίροις, νούς, ἀπολαύων * ἐννοιῶν ἀπορρήτων· * χαίροις, πᾶ-σαν τὴν κτίσιν * εὐσεβῶς διαθρήσας. *

Χαίροις, δι' οῦ * ἡσχύνθησαν δαίμονες: * χαίροις, δι' οῦ * πᾶν πάθος νενέχρωται. *

Χαίροις, λιμήν * τῶν ἐν ζάλη τοῦ βίου· * χαίροις, σωτήρ * τῶν πιστῶς σοι βοώντων· *

Χαίροις, Πάτερ 'Αθανάσιε.

Συναξάριον.

Τη Ε΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου καὶ θεοφόρου Πατρός ήμων Άθανασίου του έν τῷ Άθ φ .

Στίχοι.

Μέγας μὲν 'Αντώνιος ἀρχὴ Πατέρων' Θεῖος δ' 'Αθανάσιος ἔνθεον τέλος. Κἄν 'Αθανάσιος ϋστερος χρόνοις, 'Αλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις. 'Αθανασίφ, καὶ μαθητών έξάδι, Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' 'Αθανάσιον άγον νόες άστυ Θεοΐο. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. "Αρδων έλαίφ Λαμπαδός τὴν λαμπάδα, "Ετοιμος έγγίσαντος ἡν τοῦ Νυμφίου.

Ταζς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωδη ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν. *

 \mathbf{E} ίς πάσαν διέδραμε * σχεδόν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου * καὶ τῶν κατορθωμάτων * ὁ φθόγγος, Πάτερ, καὶ εἰς περίδοξον * ἔρθασας ὑψος, * Θεοῦ σε δοξάσαντος * καὶ περιβόητόν σε πάσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, * χηρών προστάτης, προνοητής όρρανών, * λυπουμένων ταχεῖα * παραμυθία, χινδυνευόντων λιμήν, * ἀδιχουμένων * ἀντίληψις γέγονας, * τὸν σὸν μιμούμενος, Πάτερ, διδάσχαλον.

Αστέρα παγκόσμιον * καὶ μοναζόντων φωστήρα άδυτον, *

βοηθόν ἐν ἀνάγχαις, * ἀμαρτανόντων μέγα προσφύγιον * εἰδὼς, μεσίτην * χαὶ πρέσβυν προβάλλομαι * πρός τὸν Δεσπότην Χριστὸν σὲ, πανσεβάσμιε. Θεοτοχίον.

Ίδειν έφιέμενος * ό σός θεράπων τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ * τὴν ἀπόρρητον δόξαν, * Θεογεννῆτορ, τοὐτου τὸν τίμιον * Σταυρόν λαβών, ἡκολούθησε * τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ο τὴν κάμινον πάλαι. *

Τὰς βραζούσας χαμίνους * τῶν παθῶν χατασβέσας * ἐγχρατείας τἢ δρόσφ, * Μαχάριε, ἐβόας * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι * τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων * καταυγάζεις καρδίας * τῶν πίστει μελφδούντων· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινός τῆ καρδία, * ὑψηλός πολιτεία * καὶ ἐν θαύμασι, ΙΙᾶτερ, * ἐδείχθης, ἀναμέλπων * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ό ἐν μήτρα οἰκήσας * καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, * ὁ τὸν "Αδην σχυλεύσας * καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας, * εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Νεανιχώς τροπούμενος * τὰς ἀρχὰς, 'Αθανάσιε, * καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους, μέγιστος * διδάσκαλος πέρυκας * καὶ οδηγός σωτήριος, * τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους * αὐτῶν ἀνακαλύπτων, * καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης * δαιμόνων κακουργίας * ἀπήμαντον φυλάττων.

Επί τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος * περιών τὸ πολίτευμα * ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, * 'Αγγέλοις ἐράμιλλος * ἀναρανεὶς, τὴν διαγωγὴν * καὶ τὴν πολιτείαν ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων * μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ, συνελθόντες σήμερον, * ἐπαξίως γεραίρομεν, * καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου τιμῶμεν λάρνακα, * παθῶν ἀπολύτρωσιν, * ἀμαρτημάτων ἄρεσιν, * πάσης συμρορᾶς καὶ περιστάσεως λύσιν * αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * πιστῶς καὶ χαρμοσύνως * τελοῦντες εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ως 'Ηλιού το πρότερον * το Καρμήλιον φαησεν, * ούτω καὶ αὐτος τῷ 'Όρει τῷ τοῦ ''Αθωνος * σχολάζων ἐπόθησας * καθ' ἐαυτὸν συνεῖναι Θεῷ· * καὶ θεαρχικαῖς καταυγασθεὶς θεωρίαις * θεράπων ἀνεδείχθης * τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, * βοῶν αὐτῆ το Χαϊρε * μετὰ τοῦ 'Αρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός. *

Αποχαλύψεσι φρικταϊς * καὶ σημείοις φοβεροϊς, Πάτερ θεόφρον, * άγνοοῦσιν ἐγνώσθης, * καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς * ἐφάνης, * Παμμάχαρ, χρυπτόμενος, * μύρα ἰαμάτων * ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν * ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου * ἀρδευόμενος, Μάκαρ, * καὶ διασώζεις ἡμᾶς * κινδύνων * καὶ παθῶν καὶ θλίψεων * τοὺς ἐπιτελοῦντας * τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

'Αγγελικώς έπὶ τῆς γῆς * διανοία καθαρά ἐπολιτεύσω, * καὶ 'Αγγέλοις συνήρθης * ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, * Υμνεῖτε, * βοῶν, τὸν φιλάνθρωπον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοποκίον.

Τον έχ Πατρός μονογενή * γεννηθέντα θείχως πρό των αἰώνων, * ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα * ἐχ τῆς Παρθένου σαρχὶ, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτόν εἰς τοὺς αἰωνας. Τοῦ ᾿ Λ θ αν. ᾿ Ω δ $\dot{\gamma}$ θ ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτω.

Α γνείαν, σωρροσύνην καὶ καθαράν * πολιτείαν, καὶ βίον ἀκίβδηλον * καὶ ἀγωγὴν * ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς * τετελεκώς, ἀνέδραμες * πρός τὰς οὐρανίους διατριβάς, * καὶ πᾶσι συναγάλλη * "Οσίοις καὶ Δικαίοις, * καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς * τὸν οἰχεῖον Δεσπότην, καὶ μέλεσι * τοῖς σεαυτοῦ * διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς * τοῦτον δοξάσας, ἔνδοξος * ώρθης, καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ * ἐγένου, θεοφόρε: * τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν * ὅντως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

'Ηνώθης 'Ασωμάτων ταϊς στρατιαϊς, * καὶ 'Οσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, * καὶ ἐκλεκτοῖς * πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκώς * τῆς ἀληθοῦς θεώσεως * καὶ τῆς ἀθανάτου, Πάτερ, ζωῆς· * μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ποίμνης * τῆς σῆς ἀδιαλείπτως * τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Ναός ἡγιασμένος χωρητικός * τοῦ ένός τῆς Τριάδος ὑπάρχουσα, * ναόν ὁ σός, * Δέσποινα, θεράπων καὶ εὐαγὲς * σεμνεῖον 'Αθανάσιος * ἡγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν· * ἐν ῷ ἀκαταπαύστως * μὴ παύσῃ δωρουμένη * τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον. *

Ο δι' ήμας εν σπηλαίφ * γεννηθείς εκ Παρθένου, * σπηλαίφ κεκρυμμένην ιερως * λαμπαδουχία του Πνεύματος, * Λαμπαδε θεοφόρε, * πιστοϊς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν * των λειψάνων σου θήκην * πηγάζουσαν ιάματα.

Ασχητικώς ήγωνίσω * τον άγωνα τελέσας, * και πάσας τὰς παγίδας του ἐχθοοῦ * πατήσας διασώζεις ἐχ θθορᾶς * τοὺς τιμών-

τάς σε πόθω, * παμμάχαρ θεορόρε Λαμπαδέ, * όδηγῶν ἡμᾶς, Πάτερ, * πρός τρίβον τὴν οὐράνιον. Θεοτοχίον.

Φεΐσαί μου, Κύριε, φεΐσαι * ὅταν μέλλης με χρῖναι, * χαὶ μὴ χαταδιχάσης με εἰς πῦρ, * μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. * Δυσωπεῖ σε Παρθένος * ἡ σὲ χυοφορήσασα, Χριστὲ, * τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη * χαὶ τῶν 'Οσίων τάγματα.

Έξαποστειλάριον. Των Μαθητών όρώντων σε.

Ος τηλαυγής ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων * Ἐψας φαεσφόρος καὶ Εσπερίων * μέρη, 'Αθανάσιε, ἐρώτισας * σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· * ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίφ. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανευαγής Παντάνασσα, ίχεσίαις * τοῦ σοῦ τιμιωτάτου 'Αθανασίου * φύλαττε τὴν ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον * πάσης ἐναντιότητος *διαπαντός σε ὑμνοῦσαν * τὴν προστασίαν τοῦ χόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

 3 Hχος $\pi\lambda$. δ' .

"Ω του παραδόξου θαύματος. *

Τίμιος όντως ὁ θάνατος * τοῦ σοῦ 'Οσίου, Χριστὲ, * ἐναντίον σου πέφυχεν· * ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν * ἐχ ποδὸς ὁ θεράπων σου * πηγὴν ἰαμάτων καὶ μετὰ θάνατον * παντοίας νόσους ἀποδιώαυυσαν, * χαὶ φυγαδεύουσαν * πονηρίας πνεύματα, * οἶς ἔτι ζῶν *
ἀντιπαρετάξατο * χαὶ μέχρις αἴματος.

Πηγήν θαυμάτων άνέδειξε * και ποταμόν δωρεών * την σορόν των λειψάνων σου * τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, * 'Αθανάσιε πάνσορε· * τυρλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται· * έλεραντίδα λέπραν έκάθηρε· * συνεχομένους τε * ἀκαθάρτοις πνεύμασιν * ἐκ τῆς αὐτών * ἐξουσίας ρύεται, * καὶ σωρρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις 'Ασκητών ἀγλάισμα, * των Μοναζόντων ἀστήρ, * των Πιοιρένων το καύχημα, * Ιιάτερ 'Αθανάσιε, * των 'Οσίων όμόσκηνε * χαΐρε, ἀγάπης καὶ σωρροσύνης πηγή * χαΐρε Τριάδος το καταγώγιον * χαΐρε, λαμπρότατε * λύχνε διακρίσεως * χαΐρε, κανών * ἀρετων εὐθύτατε * καὶ στήλη ἔμψυχε.

Ήχος πλ. β΄. Πρός τό. Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.
Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον * ἄπαντες εὐρημήσωμεν, * τὸν ἐν τῷ ᾿Αθφ ἀνδριχῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα. * ὅς καὶ τὴν ποίμνην συνήγαγε ταύτην, * καὶ οἶκον Κυρίφ ἀνήγειρε πόθφ, * καὶ τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο. * ἢ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αγίου ᾿Αθανασίου ἡ γ΄. καὶ $\boldsymbol{\varsigma}$ ΄. ἸΩδή. ᾿Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Όσιακά.

ΤΗι ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήγος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Φαιδρά ἐξανέτειλε * χαθάπερ ἡλιος, "Οσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου * ἀχτῖσιν ἀστράπτουσα * τῶν σῶν ἐναρέτων * πράξεων, παμμάχαρ, * χαὶ χαταυγάζουσα πιστῶν * τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. * Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, * περιχαρῶς σε γεραίρομεν * χαὶ πιστῶς μαχαρίζομεν, * Μοναζόντων τὸ χαύχημα.

Α γγελος ἐπίγειος * οἶά περ ἄλλος ἐβίωσας, * ἐγκρατεία το σῶμά Α σου * μαράνας, πανόλβιε, * καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, * καὶ μνήμη θανάτου * διηνεκῶς ἐμμελετῶν * τὰ θεῖα, Πάτερ, ἐπαυξανόμενος * μεγίσταις ἀναβάσεσι * προς ἐφετῶν το ἀκρότατον * ὅθεν ὄντως κατήντησας * ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν.

Θαϋμα ύπερ εννοιαν * εν τη κοιμήσει σου γεγονεν, * όσιόφρον θεσπεσιε, * ήνικα ό θιασος * των άγιων, Πάτερ, * επέστη άθρόον * ώς περ γάρ ήλιος, σορέ, * τό πρόσωπόν σου έξανατεταλκε * δηλοϋν την άστραπόμορρον * της σης ψυχης καθαρότητα, * και πιστούμενον άπαντας * οίου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Σέ το χαθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον * δυσωπῶ, Πολυῦμνητε, * τον νοῦν μου χαθάρισον * τον ἐσπιλωμένον * πάσαις ἀμαρτίαις, * χαὶ χαταγώγιον τερπνον * τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· * ὅπως τὴν μεσιτείαν σου * χαὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος * μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀχρεῖος ἰχέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Εφερες, Πανάμωμε, * έν τη καρδία σου δίστομον, * Συμεών σοι ώς έρησε, * ρομφαίαν, και τέτρωσαι * έν αὐτη τὰ σπλάγχνα * και τὰς διαθέσεις * ὡς ἐθεάσω σὸν Υίὸν * ἐπὶ τοῦ ξύλου, σεμνή,

χρεμάμενον * διό καὶ ἀνεκραύγαζες * Τέκνον ἐμόν, μὴ παρίδης με, * άλλα σπεύσον ανάστηθι, * ώς προείπας, μακρόθυμε.

'Απολυτίχιον, Ήχος α΄.

Τής έρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, καὶ τοῦ Όσίου οὖτος.

' Ω δή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίω. *

Πάθεσι νεχρωθέντα * ζώωσόν με, Πάτερ, ταζς πρεσβείαις σου, * της ζωή νον των ζώντων * παρρησία πολλή παριστάμενος.

Έρωτι, Πάτερ, θείω * έρωτας σαρχός ἀποχρουσάμενος, * ήχο-

λούθησας πόθφ * τῷ καλούντι, Σισώη μακάριε.

Αίγλην ἄϋλον, Πάτερ, * ἔνδον ἐν καρδια εἰσδεξάμενος * ἐφωτώθης, και πάσαν * των παθών την άχλυν έξηφάνισας.

Θεοτοχίον.

Σώσον με τον έν ζάλη * πασών ήδονών κλυδωνιζόμενον, * τὸν Σωτήρα τεχούσα, * τοῦ παντός τὴν γαλήνην, Πανάμωμε. 'Ωδή γ'. Συ εί το στερέωμα. *

Γάρκα καθυπέταξας * τῷ λογισμῷ στερροώς, "Οσιε, * τὴν δὲ ψυχὴν * ἔδειξας δουλεία * τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν * τὴν τῆς ψυχῆς σορῶς, "Όσιε, * χαλλιεργών, * στάχυν ἀπαθείας * καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Νέχρωσιν ενδεδυσαι * ζωοποιόν, Χριστόν, ενδοξε, * ίχνηλατών * όθεν άνισταν σοι * και νεκρούς χάριν δίδωσιν.

Θεοτοχίον.

Τόπον άγιάσματος * καὶ νοητὴν, 'Αγνὴ, τράπεζαν, * ἄρτον, Χριστόν, * τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, * δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ο Είρμός.

• 🔊 ὑ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὑ εἶ • 🚄 τό φως * των έσχοτισμένων, * καὶ ύμνεῖ σε τό πνευμά μου.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

▼αρχός τὰς ἡδονὰς * ἐγχρατείας τῷ τόνῳ * ἐνέχρωσας, σοφὲ, * άρετων έμμελεία. * διό ταϊς άναβάσεσιν * έπαυξούμενος άριστα, * Πάτερ, ερθασας * πρός την οὐράνιον τρίβον, * καὶ παρίστασαι * άει Χριστῷ σύν Αγγέλοις, * Σισώη Πατήρ ἡμῶν. Θεοτοχίον, δμοιον.

λεού σε και τρορόν * και Μητέρα ἐκάλει * ἐκ γλώσσης μητρισπς * ο της χάριτος χήρυξ, * Θεόν τον εν σπλάγχνοις σου * έγνωχώς διά Πνεύματος. * χαι άμνον τεχθείς * αὐτόν έδείχνυ Men. Tom. VI.

δακτύλφ, * κόσμου αίροντα * τὰς ἀμαρτίας, Παρθένε, * προσλήψει τοῦ χείρονος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ορῶσά σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Γἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄρατος * οἰκονομία σου αὕτη, * δι ἢς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα; Ωδη δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

E πομβρία τῆς χάριτος, * Πάτερ, ποταμούς θαυμάτων ἀνέβλυσας * μολυσμών ἀποχαθαίροντας * τούς ἐν πίστει, μάχαρ, * σοὶ προστρέχοντας.

'Ολονύχτοις δεήσεσι * χαὶ ταῖς πανημέροις, "Όσιε, στάσεσι * τὴν ψυχὴν προχαθηράμενος, * τῆς Τριάδος οἶχον * ταύτην ἔδειξας.

Έν ἐρήμοις ἐμάχρυνας, * Πάτερ, φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος * σὲ τὸν σώζοντα, μαχάριε, * ὁλιγοψυχίας * καὶ καχώσεως.

Τῶν παθῶν τὰ ὁρμήματα * τῷ τῆς ἐγκρατείας κημῷ ἀνέστειλας * τὴν ψυχὴν δὲ ἀνεπτέρωσας * πρός Θεοῦ καὶ μόνον * κατανόησιν. Θεο τοκίον.

'Αλατόμητον δρος σε * πάλαι 'Αββακούμ προείδε, Πανάμωμε, * ὁ Θεός ἐξ οῦ ἐπέφανε, * καὶ ἡμᾶς φθαρέντας * ἀνεκαίνισεν. 'Ωδή ε΄. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

ταός της τρισηλίου Θεότητος * χρηματίσας, * παθών τὰ ἰνδάλματα * της σης ψυχης έξεμείωσας.

Νεκρώσας της σαρκός σου το φρόνημα, * Θεοφόρε, * νεκρούς εξανέστησας * τη συνεργεία της χάριτος.

Πνευμάτων άκαθάρτων διώκτης * έδείχθης, Πάτερ· * Αγίου γάρ Πνεύματος * καθαρόν σκεύος σύ γέγονας.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἢλιον τεχοῦσα τῆς χάριτος, * Θεοτόχε * Παρθένε, τὸν ἄδυτον, * ἐσχοτισμένον με φώτισον.

'Ωοη ς'. Ίλασθητί με, Σωτήρ. *

Τοῦ χήτους τοῦ νοητοῦ * πανωλεθρίαν διέφυγες, * ἐγχράτειαν, προσευχὴν, * ἀγάπην ἀνόθευτον, * χραταιὰν ταπείνωσιν * χαὶ στοργὴν βεβαίαν * πρός Χριστόν, Πάτερ, χτησάμενος.

Χριστός σου τὰ πρός αὐτόν * κατεύθυνε διαβήματα· * ὁ δυνατός δυνατόν * σαρῶς ἀπειργάσατο, * πατούντα ἐπ' ὄφεων * καὶ σκορπίων κάρας, * Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῆ νεύσει τῆ πρὸς Θεὸν * θεὸς σαρῶς ἐχρημάτισας * τῆ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῆ * στοργῆ φῶς γεγένησαι * Αγγελος ἐπίγειος, * θεοφόρε Πάτερ, * ἐπουράνιὸς τε ἄνθρωπος.

Θεοτοχίον.

Μαρία, το χαθαρον * τῆς παρθενίας χειμήλιον, * χαθάρισον μου τον νοῦν * παθῶν ἀμαυρώσεως, * χαὶ πλήρωσον χάριτος * καὶ διχαιοσύνης * τὴν χαρδίαν μου, Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γαρ αί ανομίαι μου, * χαί
 Τέχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέρμαι * πρὸς σὲ γὰρ ἐ βόησα, * χαὶ ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος δί. Έπεράνης σήμερον. * Έασχήσας ἄγγελος * έν γῆ ὡράθης, * καταυγάζων, "Οσιε, * Τὰς διανοίας τῶν πιστῶν * θεοσημείαις ἐκάστοτε· * ὅθεν σε πίστει, * Σισώη, γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Tη G'. του αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου. Στίχοι.

Θεού τεθνηχώς πυξίφ προσεγράφη, Θείου Σισώης Πνεύματος το πυξίον.

Βή δὲ Σισώης γήθεν ές οὐρανόν έχτη ἀμύμων.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ΄. Παίδες Έβραίων.

Ολην του Πνεύματος την αίγλην * ὑποδέδεξαι νοι κεκαθαρμένω, * καὶ φωστηρ των πιστώς * βοώντων χρηματίζεις· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰωνας.

Θείφ πυρί της έγκρατείας * ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἀμαρτίας, * καὶ πρός φῶς νοητὸν * μετηλθες, ἀνακράζων * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, * συνεχόμενον βυθῷ ἀμαρτημάτων, * καὶ παντοίας ἐχθροῦ * ἐξάρπασον κακίας, * ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος * μεγαλύνω προστασίαν.

 $^{*}\Omega\delta \eta$ η' . * Επταπλασίως κάμινον. *

Ι την εκέσι χρώμενος * προσευχαϊς καὶ δεήσεσι, * λύμην ἐκ ψυχῆς τὴν τῶν παθῶν ἀπήλασας, * καὶ τῆς διανοίας σου * τὸ ὁπτικὸν ἐκάθηρας. * ὅθεν προορᾶν προρητικῶς ἡξιώθης * τὰ μέλλοντα, τοὺς αἰῶνας.

Αγγελιχῶς ἐβίωσας * μετὰ σώματος, "Οσιε, * καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας· * ἐντεῦθεν εἰς ἄῦλον * μετ' εὐφροσύνης, Πά-τερ, ζωὴν, * ὅπου τῶν 'Αγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· * μεθ' ὧν

νῦν ἀναχράζεις: * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε: * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανούσαν πάθεσι * την ψυχην μου χαθάρισον * σού ταζς πρός το Θεΐον ίεραζς έντεύξεσι· * καὶ της συνεχούσης με * αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, * Πάτερ θεοφόρε, καθαρώς ίνα ψάλλω· * Οἱ Παιδες, εὐλογείτε· * Ἱερεζ, ἀνυμνείτε· * λαός, ὑπερυψούτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰωνας.

'Αγιασθείσα Πνεύματι * ὑπεδέξω ἐν μήτρα σου * τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, * καὶ τοῦτον ἐκύησας * ἀνερμηνεύτως, Κόρη ἀγνή· * ὁν ἀκαταπαύστως ἀνυμνοῦντες βρώμεν· * Οἰ Παίδες, εὐλογείτε· * Ἱερείς, ἀνυμνείτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς
» Βεοσεβέσιν ἐμμανως ἐξέχαυσε * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε-

» βόα· * Οι Παΐδες, εὐλογείτε· * Ίερείς, ἀνυμνείτε· * λαός, ὑπερυ-

» ψούτε * είς πάντας τούς αίδνας.

'ωδή θ'. Εφριξε πάσα άκοή. *

έδειχται θαυμα φοβερόν * χατ' αύτόν σου τόν χαιρόν τῆς χοιμήσεως, * ὑπὲρ τὸν ἡλιον * τοῦ σοῦ προσώπου, Πάτερ, ἀστράψαντος, * ὅτε παρέστησαν χοροὶ * Αγίων τὸ πνεῦμά σου * παραληψόμενοι, * χαὶ Θεῷ τῷ ποιητῆ προσχομίσοντες.

Ταϊς θείαις, Μάχαρ, χαλλοναϊς * ένηδόμενος, χαὶ θέσει θεούμενος, * καὶ λαμπρυνόμενος * ταϊς ρανοτάταις έχειθεν λάμψεσι, * τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς * μνήμην τοὺς γεραίροντας * ταῖς ἰχε-

σίαις σου * άχλυώδους των παθών λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος, ἄμεμπτος, παντός * ἀπεχόμενος κακοῦ, Πάτερ, γέγονας, * ὅσιος, ἄκακος, * Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι· * ἐπανεπαύσατο διὸ * Τριὰς τῆ καρδία σου, * ἤς νῦν τρανότερον * ἀπολαύεις τηλαυγῶς, ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Έξ ξργων όλως εν έμοι * σωτηρία ούχ ὑπάρχει, Πανάμωμε· * τὴν ἐναντίαν γὰρ * ὁδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· * ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς * ἡμῖν ἀνατείλασα, * φώτισον, σῶσόν με, * μὴ παρίδης με δεινῶς ἀπολλύμενον. Ο Είρμός.

» τρεξε πάσα άκοὴ * την ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *

» Πόπως ό Ύψιστος * έχων χατήλθε μέχρι χαὶ σώματος *
» παρθενιχής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό τὴν ἄ-

» χραντον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

THE Z'. TOY ATTOY MINOS:

Μνήμη των Όσίων Πατέρων ήμων Θωμά τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, καὶ ᾿Ακακίου τοῦ ἐν τῷ Κλίμακι: καὶ τῆς ʿΑγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστώμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια ἀμροτέρων.

Στιγηρά, του Αγίου.

Τιχος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων. *

εορεγγή σε φωστήρα, * Πάτερ, ἐπέγνωμεν * ταῖς νοηταῖς ἀχτῖσι * χαταυγάζοντα χόσμον, * χαὶ σχότος ἐχμειοῦντα * τῆς πονηρᾶς * τῶν δαιμόνων συγχύσεως. * τὴν φωτοφόρον σου μνήμην δθεν πιστῶς * ἐορτάζομεν, μαχάριε.

Περιρανής έν τῷ βίω * πάλαι γενόμενος * πλούτω καὶ δυναστεία, * Μοναζόντων τὸ σχήμα * ὁσίως ἡμριάσω, * Πάτερ Θωμᾶ, * τὴν πτωχείαν μιμούμενος * τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς * σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

χαὶ τοῖς χωλοῖς * εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρά τῆς Αγίας.

 $^{\circ}$ Ηχος β' . $^{\circ}$ Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

μάρτυς * άθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, * ἔστης πρό βημάτων ἀνβρείως * Χριστόν κηρύττουσα * σταύρωσιν ἐκούσιον * καταδεξάμενον * καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα * καὶ πάσαις αἰκίαις, * χαίρουσα ἀνέδραμες * πρός τὰ οὐράνια, * δήμοις * ἀπ΄ αἰῶνος Μαρτύρων * συναριθμηθεῖσα, καὶ δόξης * διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου * τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς * νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, * Κυριακὴ, ἀληθῶς * κάλλει διαλάμπουσα * ἐνθέων πράξεων * καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως * φαιδραῖς ἀγλαίαις· * ὅθεν τὸν οὐράνιον * θάλαμον ῷκησας· * ἔνθα * ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς * πάντοτε χορεύουσα πάντων * τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

DΚης * εὐχλεοῦς, Κυριαχὴ, * χλάδος ὡραιότατος ὡρθης, * χαρπόν σωτήριον * φέρων τῆς ἀθλήσεως * τὰ χατορθώματα, * χαὶ μαραίνων ἐν χάριτι * φυτὰ ἀσεβείας· * δθεν τὴν πανίερον * μνήμην σου σέβομεν * πόθω, * χαὶ λειψάνων τὴν θήχην * νῦν περιπτυσσόμεθα, χάριν * ἐξ αὐτῆς ἰάσεως λαμβάνοντες.

Δδξα, Ψιχος πλ. β'.

Σχ δεξιών του Σωτήρος * παρέστη ή παρθένος χαὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς * περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, * καὶ πεποιχιλμένη ἐλαίφ τῆς ἀγνείας * χαὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, * χαὶ βοῶσα πρός αὐτόν * ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. * Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. * μὴ χωρίσης, νυμφίε ἐπουράνιε. * Αὐτῆς ταῖς ἰχεσίαις χατάπεμψον ἡμῖν, * παντοδύναμε Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοποκίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

 Π ανύμνητε, κατάβαλε * έχθρων μιαιρονούντων ίσχυν, * καὶ τὴν λύπην * τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν * μετάβαλε, Παρθένε, * καὶ ἔλεος παράσχου, * ὁπως σωθέντες ἀνυμνωμέν σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

 \mathbf{E}^{\prime} ξύλφ την ζωην ημών * όρωσα η πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα· * Τίξ μου χαὶ Θεξ μου, * σώσον τοὺς πόθφ άνυμνοῦντάς σε.

Είς τὸν Στίχον, Στίχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Hχος β'.

 E^{ν} πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * ἐν ὅρει ἀγίω αὐτοῦ, * ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Αγία, * τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. * Ακούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον * ΤΩ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! * ὧ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! * ὧ Παρθενία, Άγγέλων συνόμιλε. Καὶ νῦν. Θεότοκίον.

Τήν πασαν έλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μήτερ τοῦ Θεοῦ, * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σχέπην σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον. "Ότε * έκ του ξύλου σε.

Τονους * ὑπομείνασα πολλούς * ἐν τῆ τοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ σου *
σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δακρύουσα * καὶ ὁλολύζουσα. *
Οἴ μοι! τέκνον γλυκύτατον * ἀδίκως πῶς πάσχεις; * πάντας θέλων ρύσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς! * "Οθεν, * Παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ὰ-πέργασαι.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'. 'Η 'Αμνάς σου, 'Ιησού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων οι παρόντες δύο.

Ο Κανών του Αγίου.

'μός α΄. Ήχος β΄. Δεύτε λαοί. *

Τόν φωτισμόν * τῆς θείας χάριτος, "Ενδοξε, * ἐν τῆ ψυχῆ δεξάμενος, * ὡς ἄλλην Αίγυπτον, * τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην * κατέλιπες, καὶ βίον * ἔσχες οὐράνιον.

Περιφανής, * Πάτερ, εν βίω γενόμενος, * χατὰ βαρβάρων έστησας * ἄπειρα τρόπαια: * χαὶ μονάσας όσίως * τὸ στῖφος τῶν δαι-

μόνων * χατετραυμάτισας.

'Ασκητικώς * τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, * τῆ συμμαχία, 'Όσιε, * τοῦ θείου Πνεύματος * ἐταπείνωσας τοῦτον, * καὶ νίκης οὐρανόθεν * στέφανον εἴληφας.

Θεοτοχίον.

Μόνη Θεόν * πᾶσι τὸν ὅντα ἀχώρητον, * σοὶ χωρητὸν γενόμενον * δι' ἀγαθότητα, * ἀπεχύησας, Κόρη· * δν αἴτησαι σωθῆναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανών τῆς Άγίας, οδ ἡ Άκροστιχίς:

Χαίρων χροτώ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ. η Τηχος καὶ Είρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρμονικώς * ἐπὶ τῆ μνήμη χορεύσωμεν * τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, * καὶ ἐκβοήσωμεν· * Ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, * Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, * σώζε τὸν κόσμον σου.

Αίγλη τή σή * φωτιζομένη ή ενδοξος * Κυριαχή, Φιλάνθρωπε, * σχότος διέφυγε * πολυθέου ἀπάτης, * χαὶ πᾶσιν ἰαμάτων * γέγγος ἀπήστραψεν.

"Ινα Χριστῷ * τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου * εὐαρεστήσης, θάνατον * καὶ πῦρ καὶ βάσανα * εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· * διὸ τῆς ἀθανάτου * δόξης ἡξίωσαι. Θεοτοκίον.

'Ρύμην, 'Αγνή, * την τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, * ἀθανασίας πρόξενον * Χριστόν χυήσασα· * δν ὁ "Αδης θανέντα * βουλήσει έχουσία * ἰδων ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Αγίου. 'Ωοή γ'. Στερέωσον ήμας. *

Ταϊς σαϊς έπιχαμρθείς * Θεός δεήσεσι, * χειρί σε * Προρήτου δεσμών άρηχε, * χαὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε * πρός ἐπίπονον σχάμμα τῆς ἀσχήσεως.

Ό στύλφ Ίσραὴλ * ποτὲ τὴν ἔρημον, * Παμμάχαρ, * διέρχεσθαι εὐδοχήσας, * διὰ στύλου σε πυρός όδηγεῖ * προειδώς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.

Θεοτοχίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς * θυμιατήριον * καὶ στάμνον * τοῦ μάννα, καὶ θεῖον ὅρος, * καὶ παλάτιον τερπνότατον * τοῦ Θεοῦ σε, Παρθένε, ὁνομάζομεν.

Τζς Άγίας. Ο αὐτός.

Ο Λόγος του Θεου * άγνην σε, άφθορον, * ώραιαν * τῷ κάλλει, Μάρτυς, δειχθείσαν * έαυτῷ νύμφην προσήκατο, * έρασθείς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς * καταμαράνασα, * τὴν ἔνδον * ὑπέδειξας εὑμορφίαν * τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· * διὰ τοῦτό σε, Μάρτυς, ἑμνηστεύσατο.

'Ως κλάδος ἱερὸς * ὡραία τέθηλας * ἐκ ῥίζης * ἀγίας, Παρθενομάρτυς, * καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας * τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

Θεοτοχίον.

Σορίαν τοῦ Θεοῦ * τὴν ἐνυπόστατον * τεχοῦσα, * Παρθένε, τοῦ σοριστοῦ με * τῆς χαχίας ἐλευθέρωσον * μεσιτεία σου, μόνη παναμώμητε.

Ὁ Είρμός.

» Στερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν » ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ- » δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, ήΗχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Τῷ Κυρίω, "Οσιε, * εὐαρεστήσας * διὰ θείων πράξεων * καὶ πολιτείας καθαρᾶς, * τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι * τῶν 'Ασωμάτων, * Θωμά παμμακάριστε.

Δόξα. Τής Αγίας. Ο αὐτός.

Ταχύ προκατάλαβε. *

Αγνείας στιλπνότητι * χρίνον ως εὔοσμον * χοιλάσιν ἐξήνθησας, * Κυριαχὴ, τῷ Χριστῷ, * Μαρτύρων πανεύφημε. * Λάμψεσιν ἐφωτίσθης * ἐπιγνώσεως θείας, * πλάνης δυσωδεστάτης *
ἀπελαύνουσα βλάβην * διὸ χαὶ ἑορτάζομεν, Μάρτυς, τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η Στεϊρα τὴν ἔλευσιν * προχατιδοῦσα τὴν σὴν, * καὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνὴν * ἐνηχηθεῖσα ὡσὶν, * ἡπόρει τῷ πράγματι * ἔνδοθεν ἐγνωχυῖα * ἀσπασμοῖς σοῖς, Παρθένε· * ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος * ἐν αὐτῆς τῆ νηδύι· * διὸ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρχωσιν.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν χαὶ ξένον * τοῦτο θαῦμα, Υἰέ μου; * πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὕσπλαγχνος!

Του Αγίου. 'Ωδή δ΄. Είσακήκοα, Κύριε. *

 Γ γκρατείας ενέπρησας * θεί φ πυρί * ἀκάνθας άμαρτίας, * καὶ θαυμάτων φέγγος, Πάτερ, ἀπήστρα ψ ας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα * τῆς τῶν παθῶν * ἰλύος ἐκκα-θάρας, * ἀβλεπτούσας κόρας, Μάκαρ, διἡνοιζας.

Σεαυτόν ήλλοτρίωσας * των κοσμικών * θορύβων, Θεοφόρε, * και ὑπερκοσμίου γαλήνης ἔτυχες.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε, Δέσποινα, * ή τὸν Θεὸν * ἀφράστως συλλαβοῦσα, * πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Της Αγίας. Ο αὐτός.

 $\mathbf{E}^{\pi i}$ βήματος ίστασο, * Κυριαχή, * άδίχως χρινομένη, * χαί χριτή διχαί $\boldsymbol{\omega}$ ένατενίζουσα.

Μέλη σώματος έδωκας * είς αίκισμούς, * καὶ αίματος, Παρθένε, * ταῖς ροαῖς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

'Αταπείνωτος έμεινας, * Κυριαχή, * βασάνοις όμιλοῦσα, * χαὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν χατέβαλες.

Θεοτοχίον.

'Ρῦσαι πάσης χαχώσεως * τοῦ δυσμενοῦς, * Παρθένε, τοὺς εἰδότας * ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα, πάναγνε.

Τοῦ Αγίου. 'Ωδή ε'. 'Ο τοῦ φωτός χορηγός. *

Υ ειραγωγούντά σε * πρός τὰς ἐρήμους εὐσεβῶς ἔσχηχας * τὸν Τίλιοὺ, * Πάτερ, τὸν Θεσβίτην, * φαινόμενον νυχτός * καὶ μυσταγωγούντα * τὰ θεῖά τε, "Όσιε.

'Ως ἄλλον Κάρμηλον * τὸ Μαλεοῦ "Όρος, σοφὲ, ῷκησας, * ὁπτασιῶν * θείων ἀπολαύων, * καὶ θαυματουργιῶν * χάριν παρα-δόξως, * Θωμᾶ, κομιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεϊσάν μου * ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς, "Αχραντε, * ὡς συμπαθὴς * ἴασαι χαρδίαν, * ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ * σαρχὶ προσηλωθέντα * ἀρρήτως χυήσασα.

Τῆς Αγίας. Ο αὐτός.

Τὴν καθαράν σου ψυχὴν * ναὸν Θεοῦ παναληθῆ δείξασα, * Κυριακὴ, * ναοὺς τῶν εἰδώλων * ἡδάφισας, Χριστὸν * ἐπικαλουμένη * τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Τψωσας χεϊρας καὶ νοῦν * πρός τὸν Χριστὸν, Κυριακὴ ἔνδοξε, * καὶ φοβερῷ * σεισμῷ τοὺς ἀθέους * κατέπληξας εἰς γῆν * κατανενευκότας, * καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν δλων Θεὸς * θαρσοποιεῖ ζώση φωνἢ ἄνωθεν * τοὺς αἰχισμοὺς * φέρειν τῶν ἀνόμων * γενναίφ λογισμῷ, * ὅπως ἀνα-δήση * τῆς νίχης τὸν στέφανον.

Θεοτοχίον.

"Ελυσας, "Αχραντε, * των Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα * ἄνευ σαρχός, * σεμνὴ, θελημάτων * τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ * θελήματι θείψ * σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ 'Λγίου. 'Ωδή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

 \mathbf{E}^{\prime} ν έρήμφ άνύδρφ κατφκησας, * και τών προσευχών έπομβρία σου, "Όσιε, * ύδωρ έν ταύτη πλούσιον * τον Δεσπότην πηγάσαι ήξίωσας.

'Αβραάμ ώς περ πάλαι ὁ δίχαιος * τῆς ἐνεγχαμένης σαυτόν ἀπεμάχρυνας, * χαὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, * χαὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσχήνωσας.

Μοναστής άληθής έχρημάτισας, * καὶ μετὰ ταρήν ἰαμάτων χαρίσματα, * Πάτερ Θωμᾶ, τοῖς χρήζουσιν * ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Ο βουλήσει το παν έργαζομενος * μήτραν βουληθείς ἀπειρόγαμον ψχησε, * τούς τῆ φθορα νοσήσαντας * ἀξιῶν ἀρθαρσίας ὡς εὕσπλαγχνος.

Τῆς Αγίας. Ο αὐτός.

ρπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως * ἐν τῆ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει, Πανεύρημε, * καὶ τὸν τὴν Εὕαν τρώσαντα * τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἰμάτων σου, πάνσεμνε, * τῆς πολυθείας βυθόν ἀπεξήρανας, * καὶ ἰαμάτων πέλαγος * τοῖς πιστῶς προσιοῦστο ἀνέβλυσας.

Έπὶ βήματος θήρες ἡδέσθησαν * σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα, ἔνδοξε * Κυριακὴ, καὶ σέβας σοι, * ὡς Χριστὸν σεβομένη, ἀπένειμαν.

Θεοτοχίον.

Βασιλέα χυήσασα Κύριον * οἰά περ Βασίλισσα, Θεοχαρίτωτε, * τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας * οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ο Είρμός.

* Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον

* Της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * Έχ φθο
* ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Μάρτυς Χριστοῦ * ἡμᾶς συνεχαλέσατο * τοὺς ἄθλους αὐτῆς * τοὺς θείους χαὶ παλαίσματα * ἐγνωμίοις ἀσαι νῦν· * φερωνύμως αὕτη γὰρ πέρηνεν * ὡς ἀνδρεία τῷ φρονἡματι, * χυρία νοός τε χαὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

O Olixos.

Τής των είδωλων πλάνης χρατούσης * ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν * χαὶ περιπολούσης, ριλόχριστοι, * μέδοντός τε δυσσεβοῦς * χαὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, * προσεχυνεῖτο ἡ των ἀθέων * μιαρὰ χαὶ δυσώνυμος αϊρεσις * τἢ τούτου γὰρ ἀθεωτάτη φωνἢ * τὰ πλήθη ὑπήχουεν, * ὡς τοῖς μὴ εἴχουσι τἢ αὐτοῦ ἀσεβεία * θάνατον ἀπειλούση σροδρόν τε χαὶ δύσμορον. * 'Αλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ * τὰς τῶν τυράννων ἀθέους * προσταγάς τε χαὶ ἀπειλὰς χαταπτύσασα, * χαὶ Χριστόν τὸν Θεὸν * ἐν μέσω τοῦ σταδίου χηρύξασα, * τὸν ἐχθρὸν χατεπάτησεν * ὅθεν ὡρθη ἀληθῶς * χυρία νοός τε χαὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τἢ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

Στίχοι.

Διείς πτέρυγας είπεν αν Μωσής, Πάτερ, 'Ως ἀετός τις έξανέπτης πρός πόλον.

Έβδομάτη Θωμάν θάνατος μέλας έμφρονα είλεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Κυριακῆς. Στίχ. Κυριακὴ θανοῦσα τὴν τομὴν φθάνει.

Προαιρέσει πλήν και τελειούται ξίφει.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Του Αγίου. 'Ωδή ζ'. Είχονος χρυσής. *

Τυρλοῖς τὸ ὁρᾳν, * καὶ χωλοῖς, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν εὐδρομίαν, * ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν * καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν * ἐπιχορηγῶν τῆ δυνάμει * τοῦ Χριστοῦ, ἀνεκραύγαζες· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήσύχως τὴν σὴν * διετέλεσας ζωὴν, Πάτερ παμμάκαρ, * ἀκτημοσύνη λαμπρυνόμενος, * καὶ ἐγκρατεία κοσμούμενος, * μέλπων κατανύξει καρδίας * τῷ Δεσπότη, πανόλβιε· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Παρθένε σεμνή, * ἀπειρόγαμε, ἀγνή, εὐλογημένη, * καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, * ἀμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, * σῶσόν με τὸν ἄσωτον, σῶσον, * τῷ Υἰῷ σου κραυγάζοντα· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τής Αγίας. Ο αύτός.

Ο νοῦς σου φωτί * ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, * μέσον καμίνου ἱσταμένης σου, * φλογιζομένης οὐδόλως δὲ, * ἄτρεπτος, παρθένε, ἐδείχθη, * μελωδούσης τῷ Κτίστη σου * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς * Νεανίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ κάμινος, * οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐχομένη γὰρ * μέσον ἀκλόνητος ϊστατο, * δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, * ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ρομφαία τῆς σῆς * παρρησίας τον ἐχθρον τῆς ἀληθείας, * Παρθενομάρτυς, ἐθανάτωσας, * κληρονομῆσαι ποθήσασα * τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, * Κυριακὴ, καὶ κραυγάζουσα· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(θεοτοχίον.

Ό μόνος Θεός * μόνην εὕρε χαθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, * καὶ σωματοῦται χαὶ γνωρίζεται * ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· * ὅθεν τῶν χαλῶν ὡς αἰτίαν * σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεόν * σαρχὶ χυήσασα.

Τοῦ Αγίου. 'Ωοὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός. * Τάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς * ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, * τοῖς ἀύλοις 'Αγγέλοις * ἐξωμοιώθης, βοῶν * 'Γμνεῖτε, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόν τοῦ Θεσβίτου Ἡλιοὺ * ἀνιχνεύων ἱερὸν, παμμάχαρ, βίον, * πρός τὸ ὅρος ἀνῆλθες * προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, * νηστεία * τὸν νοῦν χαθαιρόμενος, * μέλπων· Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τύμφη Χριστοῦ παρθενιχαῖς * χαλλοναῖς, Κυριαχή, πεποιχιλμένη * ἐγνωρίσθης· διό σε * ἐπουρανίων αὐτός * θαλάμων *
ἀξίως ἡξίωσεν, * ἀνυμνολογοῦσαν * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως Δανιήλ μέσον θηρών * ένεβλήθης τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, * καὶ τὴν τούτων, Παρθένε, * θηριωδίαν σαφώς * τῷ θείῳ * μετέβαλες Πνεύματι· * ὅθεν σε τιμώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρός σφαγὴν * διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου * ἀγομένην οἰκτείρας, * ὡς συμπαθὴς φωτεινοὺς * ἐκπέμπει * Αγγέλους τοῦ σώματος * λύοντάς σε, Μάρτυς, * πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

PEOTOXIOV.

Ο ύπερούσιος Θεός * ούσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ, Παρθένε, * καὶ ὡράθη ὡς βρέφος * ὁ πρὸ αἰώνων Πατρὶ * καὶ θείφ * συνυπάρχων Πνεύματι: * ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε * δοξάζομεν Μητέρα.

O. Eipubs.

» τη ον εν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοις Παισί συγκα» Ι ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *
» ὑμνείτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ 'Αγίου. 'ஹο ἡ θ'. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεόν.

Τυνεύματι, Πάτερ, πτωχεύσας * οὐρανῶν βασιλείαν * ἀπείληρας σύν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς * δόξης ἀρρήτου πληρούμενος, * καὶ τῶν πόνων ἀξίως * δεχόμενος, Θωμᾶ, τὰς ἀμοιβάς· * διὰ τοῦτό σε πίστει * καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Ή των λειψάνων σου θήκη * τοῖς πιστως προσιούσι * πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς * πάθη ψυχων κατακλύζοντας, * καὶ σωμάτων ἐδύνας * ἐξαίροντας, μακάριε θωμά, * πρεσβευτὰ των ἐν πίστει * ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Όσίων * φανοτάταις ἀγέλαις, * καὶ φέγγει ἀ-νεσπέρω νοητώς, * Πάτερ Θωμᾶ, αὐγαζόμενος, * τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην * τελοῦντας φωταγώγησον πιστῶς, * καὶ τυχεῖν σωτηρίας * πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

(Θεοτοχίον

Τής Αγίας. Ο αὐτός.

' ποχυροτάτη, Παρθένε, * πρός Θεόν πεποιθήσει * θηρίων τὰς όρμὰς καὶ τοῦ πυρός * καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος * τό ἐπίπονον, Μάρτυς, * ἐξέκλινας γενναίφ λογισμῷ· * διὰ τοῦτό σε πίστει * καὶ πόθφ μακαρίζομεν.

 Ω ραιοτάτω νυμφίω * ώραιότατον κάλλος * τῆς σῆς διευτρεπίζουσα ψυχῆς, * τὴν παρθενίαν ἀκήρατον * διετήρησας, Μάρτυς: * καὶ τούτω τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς * ὡς περ προῖκα προσῆξας, * Κυριακή πανεύρημε.

Σου το πολύαθλον σωμα * ἐπὶ γῆς τεθαμμένον * ἰάσεως πηγάζει ποταμούς * τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, * καὶ παθῶν ἀπελαύνει * τὸν ῥύπον, καὶ βυθίζει πονηρὰς * τῶν δαιμόνων ἐφόδους, * Κυριακὴ θεόνυμφε. Ή παναγία σου μνήμη * ώς περ ήλιος, Μάρτυς, * ἀνέτειλεν ήμιν, Κυριαχή, * νέρη παθών ἀπελαύνουσα, * καὶ φωτίζουσα πάντας * τοὺς πίστει ἀληθεί περιχαρώς * σὲ τιμώντας, παρθένε, * καὶ πόθφ μαχαρίζοντας.

Θεοτοχίον.

Φαεινοτάταις λαμπάσι * τοῦ ἐχ σοῦ σαρχωθέντος, * Παρθένε Παναγία, ὑπὲρ νοῦν * οἱ Θεοτόχον εἰδότες σε * φωτιζόμεθα πίστει, * χαὶ σχότους ἐχλυτρούμεθα παθῶν, * χαὶ παντοίων χινδύνων, * χαὶ πάσης περιστάσεως.

Ο Είρμός.

Τόν ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σορία * ἡχοντα χαι νουργήσαι τὸν ᾿Αδὰμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινῶς, *

εξ Αγίας Παρθένου * άρράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πι-

» στοὶ, ὁμορρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπή 'Ακολουθία του 'Όρθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΙ: Η΄. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου και ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Βίς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐρεξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

τηχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Α φωρισμένος ὑπάρχων * ἀπό χοιλίας Μητρός, * ὑπό Θεοῦ πανσόρως * οὐρανόθεν τὴν χλῆσιν * ἔσχες χατὰ Παῦλον· * ὅθεν μαθών * τὰ ἐχούσια πάθη Χριστοῦ, * χήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης χαὶ ζηλωτὴς * ἀληθῶς, Μάρτυς Προχόπιε.

Τη μυστική παντευχία * καθωπλισμένος, σορέ, * νικοποιφ τροπαίφ * τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείφ, * Προκόπιε θεόρρον, * θράση
ἐχθρῶν * δυσμενῶν ἐξηράνισας· * καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελών * μέχρις αἴματος ἐνήθλησας.

ούτω καὶ νῦν * τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου * ταῖς προσάγαγε τῷ Χριστῷ, * ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

"Ετερα Στιχηρά προσόμοια.

 $^*H\chi$ 05 δ'. * Εδωχας σημείωσιν. *

Λοτρον ἀνατέταλχας * ἐχ τῆς Εψας πολύρωτον * χαταυγά- Λ ζων, Προχόπιε, * τοῦ χόσμου τὰ πέρατα * ταῖς θεοσημείαις, * χαὶ τῆ χαρτερία * τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, * χαὶ ταῖς τῶν άθλων μεγίσταις λάμψεσι· * διό σου τὴν πανέορτον * χαὶ φωτοφόρον πανήγυριν * ἑορτάζομεν σήμερον, * ἀθλοφόρε Προχόπιε.

Τώμά σου, Προχόπιε, * καταξεόμενον, ένδρξε, * καὶ πυρὶ δαπανώμενον, * εἰρχταϊς συγχλειόμενον, * ὁμιλοῦν παντοίαις * ἰδέαις
βασάνων, * ξίφει τεμνόμενον, σορὲ, * τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε, * παμμάχαρ, τὴν οὐράνιον, * ἐν ἡ χορεύεις γηθόμενος, *
ἀθλορόρε πολύαθλε, * τῶν 'Αγγέλων συμμέτοχε.

Τήμον προσενήνοχας * τῷ Ποιητῆ διὰ πίστεως * ἱερῶς ἐναθλήσαντα, * θεόρρον Προκόπιε, * μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων * χοροῖς
ἡριθμήθης * καταβαλών τὸν δυσμενῆ * ἀνδρειοφρόνως, ἀξιοθαύμαστε· * διό σε μακαρίζομεν * ὡς στρατιώτην ἀήττητον, * ὡς
γενναῖον ἀδάμαντα, * ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, "Πχος πλ. β'.

Τξέλαμψε σήμερον * ή ἔνδοξος μνήμη σου, Προχόπιε πολύαθλε, * συγχαλούσα ήμας τοὺς φιλεόρτους * πρός εὐρημίαν * χαὶ δόξαν Χριστού τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * "Οθεν χαὶ προστρέχοντες * ἐν τῆ σορῷ τῶν λειψάνων σου, * ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν. * χαὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν * ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, * ἀχαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

τητό διμμα της χαρδίας μου * έχτείνω πρός σέ, Δέσποινα. * Μή παρίδης * τόν μιχρόν μου στεναγμόν. * έν ώρα δταν χρίνη * ό σός Γίος τόν χόσμον * γενοῦ μοι σχέπη χαὶ βοήθεια.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

τον ξύλφ την ζωην ημών * όρωσα η πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα· * Υίέ μου καὶ Θεέ του, * σώσον τούς πόθφ άνυμνούντάς σε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Τιχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Ο υρανόθεν ή κλήσις σου, * ώς τοῦ κήρυκος γέγονε * τῶν ἐθνῶν,
Προκόπιε παναοίδιμε· * καὶ φωτισθείς τὴν διάνοιαν * τὸ σκότος κατέλιπες * τῶν εἰδώλων, καὶ φωστὴρ * τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, * θείαις λάμψεσι * τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων * καταυγάζων *
τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, * κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Εγχρατεία το πρότερον * τῆς σαρχός τὰ χινήματα * χαλινώσας, ὕστερον πρός τὴν ἄθλησιν * ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, *
παμμάχαρ Προχόπιε, * ἀφειδήσας τῆς σαρχός * τῆ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος * ὅθεν ἀπασαν * ὑπομείνας ἰδέαν * τῶν βασάνων, *
στεφηφόρος πρός τὰς ἄνω * χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοις Αγίοις τοις έν τη γη.

Τρατηγός ως άἡττητος * τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, * ταῖς ροαῖς τοῦ αἴματος πᾶσαν δύναμιν * τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, * καὶ ὅμβρους ἀνέβλυσας * ἰαμάτων δαψιλῶς, * ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, * ἀξιάγαστε, * τοῦ Σωτῆρος, καὶ πάντας * καταρδεύων * τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων * συνεχομένους, Θεόπνευστε.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Προκοπίου Χαρτορύλακος.

Ταϊς μυστικαϊς λαμπηδόσι * τῆς ὑπερρώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, * Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, * θέσει θεός χρηματίζεις * θεούμενος ἐν μεθέξει· * ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντάς σου * τὴν φωσφόρον ἐορτὴν * ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων * περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

"Η Σταυροθεοτοχίον, διρουν.

τητί το ορώμενον θέαμα, * δ τοῖς ἐμοῖς ορθαλμοῖς * καθορᾶται, ὧ Δέσποτα; * Ὁ συνέχων ἄπασαν * κτίσιν, ξύλῳ ἀνήρτησαι, * καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * Ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἐώρακεν * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐκλάμψαντα * Θεόν καὶ "Ανθρωπον.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου οὖτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ α' . $^{\prime}H\chi \circ \varsigma$ δ' . Θ $\alpha\lambda\dot{\alpha}\sigma\sigma\eta\varsigma$, $\tau\dot{\delta}$ $\dot{\epsilon}$ $\rho u\theta \rho a to v$.

Πλουσίαις μαρμαρυγαϊς τοῦ Πνεύματος * περιχεόμενος, * τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν * ἐορτὴν σου γεραίροντας * παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι * καὶ πειρασμῶν, Μάρτυς Προκόπιε.

Ή κλησις οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν * ἡ σἡ, Προκόπιε, * ἀλλ' οὐρανόθεν, Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, * ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, * παθῶν οἰκείων Μάρτυρα * παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας της ἐπικήρου, πάνσορε, * τὴν αἰωνίζουσαν * ὡς νουνεχὴς ἡλλάξω, καὶ θνητοῦ * βασιλέως ἀθάνατον, * καὶ βασιλέιαν ἄφθορον * σοὶ παρεχόμενον, Προκόπιε.

Θεοποχίου.

Τον φύσει Δημιουργόν ἐχύησας, * ἡμᾶς θεώσαντα * τῆ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, * Θεοτόχε πανύμνητε· * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ γ^{\prime} . Oùx év sopía. *

Σταυροῦ ἐν μέσω * παραδόξως Χριστός σοι ὁπτάνεται, * ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς * την πρός ἡμᾶς συγκατάβασιν, * καὶ σὲ πρός τὴν ἄθλησιν * προσεκκαλούμενος.

Ναόν καὶ στήλην * ἀνεγείρας σαυτόν θείου Πνεύματος, * ζήλου πνέων θείκοῦ * ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα * δαιμόνων κατέαξας,* Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου * δερματίνους χιτώνας τῷ ξέεσθαι· * ἀρθαρσίας δὲ στολὴν * περιεβάλου, Προχόπιε, * καὶ τὸν πολυμήχανον, * Μάρτυς, ἐγύμνωσας.

Θεοτοχίον.

'Ρύσαί με πάσης * προσβολής ἐναντίας τοῦ ὅρεως, * Μητροπάρθενε ἀγνὴ, * καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον * πίστει σε δοξάζοντος * τὴν παναμώμητον.
Ο Είρμός.

Οὐκ ἐν σορίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα, * ἀλλ'
 ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτφ σορίᾳ, Χριστέ· * οὐ
 γάρ ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τόν Παϋλον ώς το πρίν * ο Χριστός ούρανόθεν, * Προχόπιε σορέ, * σὲ καλεῖ πρός τὴν πίστιν, * το κάλλος το ἔνθεον * προειδώς τῆς καρδίας σου * ὅθεν ἤθλησας * ἀνδρειοτάτως κηρύττων * τὰ παθήματα * καὶ τὴν αὐτοῦ πρός ἀνθρώπους, * παμμάκαρ, ἐπέλευσιν.

Θεοτοχίον, διμοιον.

Τλπίς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν έτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

Men. Tom. VI.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άσπιλος άμνας * τον άμνον καί ποιμένα * κρεμάμενον νελούν * ἐπὶ ξύλου όρῶσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο * μυτρικῶς όλολυζουσα. * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Έπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας * τὸν ἀλαζόνα τύραννον* ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην * θείαις ἀνυψώσεσι, * κραυγάζων, κατέρραξας * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Επιφαίνεται φρουρά σοι έγχεχλεισμένω * ὁ Λυτρωτής, Προχόπιε, * θάρσους έμπιπλών σε, * φέγγει τε λαμπρύνων σε, * χαι χλήσιν χατάλληλον * σου τή προχοπή παρεχόμενος.

Τό τῆ χάριτι τῆ θεία λελαμπρυσμένον * σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, * οἱ τῆς ἀπιστίας * ζόρω καλυπτόμενοι, * τὸ φέγγος τῆς πίστεως * θεία ἐπινεύσει κομίζονται.

Θεοτοχίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὑπνῷ τῆς ῥαθυμίας * πρὸς μετανοίας ὁρθρον με * τῆ σῆ ἀχοιμήτῷ, * Δέσποινα, ἐξέγειρον * πρεσβεία, καὶ σῶσόν με, * μόνη τὸν Σωτῆρα χυήσασα.

'Ωοή ε'. 'Ασεβείς ούχ δψονται. *

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου * στρατόν θεοπειθή * προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, * Μαρτυρίου αἵματι * κληρονομήσαντα * μετὰ σοῦ, Προκόπιε, * βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τής συγκλήτου ὤρθησαν * τής ἄνω κοινωνοὶ * γυναικῶν αὶ Συγκλητικαὶ, * γένους περιφάνειαν * ἀπαρνησάμεναι, * καὶ θανεῖν ἐλόμεναι * ὑπὲρ σοῦ, Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι * τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, * φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς * ξεομένου σώματος * περιεφρόνησαν * αὶ τὴν σὴν ποθήσασαι * βασιλείαν, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Συλλαβούσα τέτοχας * Θεόν Εμμανουἡλ * εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, * Παναγία ἄχραντε, * σάρχα γενόμενον· * δν ἀεὶ ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $P_{\alpha}^{(0)}$ $P_{\alpha}^{(0)}$ Θύσω σοι * μετά φωνής. $P_{\alpha}^{(0)}$ P_{α

Μητέρα * τὴν εὐσέβειαν, Μάρτυς, κτησάμενος, * τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις * σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, * καὶ προσάγεις * οὐρανίφ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς δψεις * ἀποξέων σιδήρω ὁ τύραννος, * τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, * Μάρτυς, οὐχ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον * τῆ ἀγάπη * τοῦ τὰ πάθη σαρχὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοχίον.

Αγιον * τῶν 'Αγίων ἀρρήτως ἐκύησας, * ὑπεραγία Παρθένε, * τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἀγιάζοντα, * καὶ Μαρτύρων * τοὺς χοροὺς τοῖς 'Αγγέλοις συνάπτοντα. Ο Είρμός.

* Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» έχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. * Ποίημα Στεράνου.
Τῷ ζήλφ Χριστοῦ * τῷ θείῳ πυρπολούμενος, * καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ * τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, * τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα * καὶ τὰ θράση καθείλες, Προκόπιε, * Έχχλησίαν ἀνύψωσας, * τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

προκύπα συνέσεως μοι παράσχου, * ὁ προάναρχος Λόγος, * βουλομένω ὑμνεῖν * τὸν σὸν ὁπλίτην Προκόπιον: * ἔχεις γὰρ τῆς εὐσπλαγχνίας πλοῦτον * ἐν ἀπείρω, Χριστέ μου, τῶν σῶν κριμάνου. * ἴνα κἀγὼ * τῆς ψυχῆς τὸ ζορῶδες καθαίρωμαι, * τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα * ἀποσμήξας, ναὸς ἀγιάσματος * τοῖς θείοις ἐργοις γενόμενος, * καὶ ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, * τῆ πίστει ἐργοις γενόμενος, * καὶ ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, * τῆ πίστει

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. Στίχοι.

Έσιχε Προχόπιος, αύχένα χλίνων,

Λέγειν Κοπείτω τῆ πλάνη γὰρ οὐ θύω.

'Ογδοάτη Προχοπίου άρητθόου χράτα χέρσαν.

Ταζς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ τῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τῆ καμίνφ. *

 \mathbf{p} άρει μολύβδου * τον σόν αὐχένα συντριβόμενος, * Μάρτυς, * οὐχ ἡσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν * ἐπαυχένιον ἐπόθησας * τον ἐι οἶχτον ἡμίν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ύψους * των ἰαμάτων κομισάμενος, * νόσους * ἀπελαύνεις, Μάρτυς, καὶ πονηρὰ, * ἐκβοῶν, διώκεις πνεύματα· * Εὐ-λογητός εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις * τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, * Μάχαρ, * καὶ πυρὶ φλεγόμενος καρτερῶς * τὴν ἀσέβειαν κατέρλεξας, * Εὐλογητὸς εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριςς.

Θεοτοχίον.

Κόρης ἀφθόρου * ὑπερφυῶς ἀποτίχτεται * Λόγος * ὁ τῷ λόγ ϕ πάντα δημιουργ $\ddot{\phi}$ ν, * ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι * τοὺς τὴν ἐχούσιον * δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγχατάβασιν.

' $\Omega\delta\eta$ η'. Χεΐρας ἐχπετάσας.

 Λ αμπάσι φλεγόμενος δεινώς, * τοῖς ὁβελίσχοις τε * χαταχεντούμενος, * χαὶ τοῖς χρονίοις σου μώλωψιν * ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, * χαὶ ἀλγεινόμενος σφοδρώς, * Μάρτυς, ἐχραύγαζες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῆ σῆ δεξιἄ τὰ ζοφερὰ * δαιμόνων πρόσωπα, * Μάχαρ, ἐρράπισας· * ταύτην γὰρ ἄνθραξιν, ἔνδοξε, * χαταρλέγεσθαι ὑπέδειξας * παρανομοϋντι διχαστῆ * ἀντιταττόμενος, * χαὶ χραυγάζων· *
Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν, Χριστόν, τὴν ἀρραγῆ, * παμμάχαρ ἔνδοξε, * ἔχων θεμέλιον, * λίθοις, Προχόπιε, ἔχαιρες * ώμοτάτως βαρυνόμενος, * πρός ἀβαρῆ σε χαρμονὴν * ἀναχουρίζουσιν * ἐκβοῶντα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ιδού πᾶσαι, Κόρη, γενεαί, * ώς προεφήτευσας, * σὲ μαχαρίζουσι * Θεόν μαχάριον τέξασαν, * μαχαρίους ἐργαζόμενον * τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ * ἀχολουθοῦντας πιστῶς, * χαὶ βοῶντας * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ο Είρμός.

εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκω
 ἔτραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $\gamma_{\Omega\delta\dot{\eta},\;\;\theta',\;\;}$ Λ (θος άχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους * ἐπιτυχών, μεγαλοφρόνως * ἔχλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· * χρουσθεὶς δὲ ξίφει, * ώσπερ ἐν ἄρματι * τῷ οῷ ἐπέβης αἴματι, * καὶ πρὸς αὐτὸν, Μάρτυς, ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμούς ἰαμάτων * πηγή γενόμενος θαυμάτων, * παύεις δὲ φλογμούς παθημάτων, * δαιμονικάς τε * βυθίζεις φάλαγγας * τῆ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος * θεία δυνάμει, 'Αξιάγαστε.

Τούς τὴν παναγίαν σου μνήμην * περιχαρώς ἐπιτελοῦντας * πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, * παντός κινδύνου * σωζε, Προκόπιε, * ταῖς πρός τὸν Κτίστην Κύριον * ἰερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε, Κόρη, * ἐχ φωτοφόρου σου νηδύος, * ὁ δημουργός τοῦ ἡλίου * χαὶ τῶν ἀστέρων * χαὶ πάσης χτίσεως * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο Είρμός.

» Λ (θος άχειρότμητος δρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * ά-» Α προγωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον. Φως ἀναλλοίωτον, Λόγε. *

Εξ ούρανοῦ, ὡς τῷ Παύλῳ, * ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις· * ἡ φερωνύμως προκόπτων, * Προκόπιε, τῷ Κυρίῳ * χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων· * μεθ' ὧν πρεσβεύεις * ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα, Λόγε, * χραταίωσον ἐν πολέμοις, * τοῖς βασιλεῦσι τὸ νῖχος * χατὰ βαρβάρων παρέχων * τῆς Θεοτόχου πρεσβείαις, * ἢν ἐδωρήσω * Χριστιανοῖς προστασίαν.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά,

Ήχος δ΄. πρός, "Εδωκας σημείωσιν. *

Παϋλον ώς το πρότερον * έξ οὐρανοῦ σε ἐκάλεσεν * Ἰησοῦς ἡ ἀλήθεια, * Προκόπιε ἔνδοξε· * ῷπερ πειθαρχήσας, * μάκαρ, εὐγνωμόνως * πατροπαράδοτον ψευδῆ * τῆς ἀθείας πλάνην κατέλιπες, * καὶ χαίρων προσεχώρησας * πρός τὰ ἐπίπονα σκάμματα * τῆς τέλείας ἀθλήσεως * φωτισθείς τὴν διάνοιαν.

Σώμά σου ξεόμενον, * καὶ τῷ πυρὶ προσριπτούμενον, * καὶ αἰκίαις διδόμενον * εἰρκταῖς συγκλειόμενον, * ὁμιλοῦν παντοίαις *
κίαις βασάνων, * ξίρει τεμιόμενον, σορὲ, * τὴν βασιλείαν σοι
προεξένησε, * παμμάκαρ, τὴν οὐράνιον * ἐν ἢ χορεύεις γηθόμενος, * ᾿Αθλοφόρε Προκόπιε, * τῶν ᾿Αγγέλων συμμέτοχε.

Ο νυξι ξεόμενος, * καὶ τῷ πυρὶ δαπανώμενος, * καὶ εἰρκτῆ συγκλειόμενος * διέμεινας ἄτρεπτος· * τὰς ἀποκειμένας * θείας ἀντιδόσεις * περωτισμένφ λογισμῷ * προαποβλέπων, μάρτυς πολύαθλε· * διό σε ἐστεράνωσεν * ὁ στεφοδότης, Προκόπιε, * τὸν ἀγῶνα τελέσαντα * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα.

Συμβόλφ παθήματος * σὲ, οὐ σαρκὶ κατεδέξατο, * Ἰησοῦς ἐσαγήνευσεν, * τοῦ κάλλους, Προκόπιε, * ἐρασθεὶς γνησίως * τῆς θείας ψυχῆς σου, * ῆς κατεπλάγησαν ἐχθροὶ * τὴν καρτερίαν καὶ τὰ παλαίσματα. * διό σε μακαρίζομεν * σὺν τοῖς συνάθλοις, μακάριε, * μεθ' ὧν αἴτησαι ἔλεος * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πάντοτε.

Δόξα, ⁷Ηχος δ'.

Κογχύλη αίματος * τοῦ μαρτυρίου σου * χοσμηθεῖσα ἡ Ἐχχλησία τοῦ Θεοῦ * ἡλιαχὰς ἀχτῖνας ἐχπέμπει, Προχόπιε πολύαθλε· * τῷ γὰρ Σταυρῷ * χαθοπλίσας ἐαυτὸν * καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, * γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλρανόμων, * νιχητὴς * στρατιώτης ώρθης τοῦ Χριστοῦ. * Διὸ δυσωποῦμέν σε * ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις. Εἰ δ᾽ οὐ, εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Άνατολίου.

Οσπερ ὁ Παϋλος τὴν κλῆσιν * ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, * καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, * τῆ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει * τῶν τυράννων τὸ δυσσεβἐς * καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνὲς * ἀνδρικῶς κατήσχυνας. * Διὸ καὶ μέχρις αἰματος * ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, * πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος. * καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῆ καὶ Θεῷ * μέγα ἔλεος.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

 Δ έσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύ- τρωσαι ἡμᾶς * ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

"Αλλα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ 'Αγίου μεγαλομάρτυρος Προχόπίου. "Ηχος α'.

' \mathbf{A} θλοφόρε τοῦ Χριστοῦ Προκόπιε, * πρός τὰς βασάνους χαρτερών, * καὶ τυράννους διελέγχων ἀνεκραύγαζες· * Οὐδείς με χωρίσει * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· * αὐτός γάρ μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν. * Δ ιὸ * παβρησίαν κεκτημένος πρός αὐτόν, * καὶ χορεύων μετ' \mathbf{A} Υγέλων * ἐν οὐρανοῖς, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς * τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ήχος ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιώτα, Προκόπιε, * χαίρου καὶ ἀγάλλου, * Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· * πάντων καταφρονήσας, * ζωήν τὴν αἰώνιον * ἔλαβες ἐν οὐρανοῖς· * τὸ γὰρ σῶμά σου * πῶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· * Χριστόν γὰρ δν ἐπόθησας, * αὐτός σε δοξάζει, μακάριε.

5Ηχος ὁ αὐτός.

Τόν γενναΐον άθλητην Προκόπιον * τόν ύπερ της εύσεβείας χα-λως άγωνισάμενον, * δεύτε λαοί, ύμνησωμεν λέγοντες * Χαί-

ροις, * ὁ θερμός τῆς πίστεως πρόμαχος, * κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ 'Αποστόλους· * χαίροις, * ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἔαυτῷ, * μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παϋλον· * χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν· * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Ήχος β'.

Προχόπτων έν Θεῷ, * ἀρετῶν ἐράμιλλος ἀνεδείχθης, * νεανιχὴν ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενος, * ἀθεάτου Πνεύματος δραξάμενος * τυραννιχὴν ὁρρὺν χατεπάτησας, * Προχόπιε πολύαθλε· * βωμοὶ γὰρ τῶν εἰδώλων ἡρανίσθησαν, * χαὶ χρησμοὶ δαιμόνων φυγαδεύονται, * ἀνίατα νοσήματα θεραπεύονται· * χαὶ Χριστὸς εἰς αἰῶνας βασιλεύει, * ὁ παρέχων τῷ χόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Ήχος γ΄. Γερμανοῦ.

Α ΐνος τῷ Θεῷ * ἐχ χοῖχῶν χειλέων προσάδεται * ἐπὶ τῆ θείᾳ μνήμη σου, Προχόπιε πολύαθλε· * σὺ γὰρ ὤρθης ἀχραιφνής * στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως * φαυλίσας ἐν τῷ σχάμματι * εἰδώλων τὰς μορφάς· * χαὶ νῦν * προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος * χαταπυρσεύων ἡμῶν * τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου. Τχος πλ. α΄.

Η Έχχλησία σήμερον * στολισαμένη τοῖς ἄθλοις σου, Μάρτυς, μυστιχῶς * εὐφραίνεται, * χαὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην * χατ ἀξίαν εὐφήμως χραυγάζει γεραίρουσα * Χαίροις, * δ΄ τὸν Παῦλον ζηλώσας, * χαὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, * χαὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. * Χαίροις, Μαρτύρων πανάριστε, * χαὶ τῶν νοσούντων προσφύγιον. * Χαίροις, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα * χαὶ Βασιλέων προπύργιον. * Προχόπιε πολύαθλε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον * μὴ διαλίπης πρεσβεύων * ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἔγχαλλώπισμα.

Ήχος πλ. β΄.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα * πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, * τῶν ἀσμάτων τὴν σάλπιγγα * φωνὴν ἀναλαβόντες, * καὶ εὐχαρίστοις ὑμνοις * προσοίσωμεν λέγοντες * Χαίροις, τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα Μάρτυς Προκόπιε * τῷ πόθῳ γὰρ τῷ τούτου * ἐνήθλησας, μακάριε. * Χαίροις, * ὁ τὸ σῶμα ἐκδώσας ἐν

αίχισμοῖς χαλεποῖς * διὰ τὴν αίωνίαν καὶ μακαρίαν ὅντως ζωήν. * Χαίροις, * ὁ ἀκορέστατος ψυχἢ * ἐπαπολαύων ἀξίως * ὡς κοινωνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν ἔνδοξον μνήμην σου * πρέσβευε * λυτρωθἦναι πάσης ὁργῆς * καὶ φθορᾶς καὶ κολάσεως.

ΤΙγος ὁ αὐτός.

Σήμερον ή οἰχουμένη πᾶσα * ταζ τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀχτῖσι, * χαὶ ή τοῦ Θεοῦ Ἐχχλησία * τοῖς ἄνθεσι * χαταστραπτομένη, Προχόπιε, ἐβόα σοι, * θεράπων Χριστοῦ * χαὶ προστάτα θερμότατε * Μὴ ἐλλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά: και έκ του Κανόνος του Άγιου 'Ωδή γ', και ε΄. Προκείμενον, Ήχος, δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ. Στίχος Ἐν Ἐχχλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐχ πη-γῶν Ἰσραήλ.

Ο Άπόστολος, πρός Τιμόθεον Α΄. Έπιστολής.

Τέχνον Τιμόθεε, πιστός ὁ λόγος. Ζήτει Κυριακή ΑΒ΄. 'Αλληλούια, "Ηχος δ΄.

 Δ ίχαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ χέδρος ἡ ἐν τῷ Λ ιβάνῳ πληθυνθήσεται.

 $\Sigma \pi i \chi o \varsigma$. Περυτευμένος έν τῷ οἰχ ϕ Κυρίου, έν τατς αὐλατς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν έξανθήσει.

Εύαγγέλιου, κατά Ματθαΐου.

Είπεν ὁ Κύριος 'Ο φιλών πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ. Ζήτει Κυριακή τῶν Αγίων πάντων.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

THE Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Τερομάρτυρος Παγκρατίου, Επισκόπου Ταυρομενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΓΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρα προσόμοια.
*Πχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Ο τε * ή χρηπίς των Μαθητών * περιερχομένη τον χόσμον * δλον ἐστήριξε, * τότε εὐραμένη σε * λίθον ὡς ἔντιμον, * Ἐχχλησίας θεμέλιον * προβάλλεται, μάχαρ, * στήλας χαταστρέ-

φοντα * είδωλικάς και ναούς * θεία * δυναστεία του Λόγου * του διὰ σαρκός όμιλησαι, * Πάτερ, τοις ἀνθρώποις εύδοκήσαντος.

Λόγω * φυγαδεύων πονηρά * πνεύματα χαχίας, ἐτέλεις * πνευ-Α ματιχούς τοὺς λαοὺς * Πνεύματος τῆ χάριτι, * Μάρτυς Παγπράτιε, * ἀνατέμνων τὴν αὔλαχα * τῆς τούτων χαρδίας, * χαὶ χαταβαλλόμενος * σπόρον τὸν ἔνθεον. * ὅν περ * γεωργῷ προσηγάγου * τῷ ἐπουρανίω, πρεσβεύων * ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευρημούντων σε.

Δύσιν * φρυκτωρίαις νοηταϊς * σύ ἀνατολην ἀπειργάφω, * ήλιον φέρουσαν * θείας ἐπιγνώσεως * τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν * ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος * καὶ δύσας ἀθλήσει, * Πάτερ, ἔξανέτειλας * πρὸς φῶς ἀνέσπερον * ἔνθα * τῶν ἐσόπτρων λυθέντων * βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος * τοῦ ἀγωνοθέτου σου, Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πάντων * προστατεύεις, άγαθή, * τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει *
τῆ αραταιὰ σου χειρί: * ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ
πρός Θεὸν * ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν * ἀεὶ μεσιτείαν * οἱ κατακαμπτόμενοι * ὑπὸ πταισμάτων πολλών. * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ
τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τοβρεις * ὑπομείναντα πολλάς, * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέπουσα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα. * Ὑπερύμνητε Κύριε, * Ὑιὰ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

'Απολυτίκιου 'Ήχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α'. Ήχος α'. 'Ωδήν ἐπινίχιον.

Υπέρτιμον λίθον σε ή Έχχλησία * γνωρίζει, Παγκράτιε, * έδρασμῷ τῶν λόγων σου * στηριζομένη ἀεὶ, * καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾶ * τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον ένιζομένην * ταυτότητι φύσεως * καταγγέλλων έσβεσας * τῆς ἀθείας ἀχλύν, * και φωτοβόλοις διδα-

χαίς * λαούς έρωτισας.

Νεώσας άρότρφ σου τῶν θείων λόγων * καρδίας, Παγκράτιε, * χερσωθείσας πρότερον * κακοπιστίας αὐχμῷ, * γονίμους ἔδειξας σαφῶς * διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἀνατέταλχεν ὁ φωτοδότης * φωτίζων τὰ πέρατα, * Ἰησοῦς ὁ Κύριος, * ἄχραντε Δέσποινα· * δι' οῦ οἱ ἐν σχότει χαὶ σχι \ddot{a} * φῶς ἑθεάσαντο.

 $^{\prime}\Omega$ δή γ $^{\prime}$. Στερεωθήτω ή καρδία μου. *

Ταό τοῦ Πνεύματος σθενούμενος * πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, * καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν * τὰ τεμένη ἡδάφισας * τῶν εἰδώλων, ἘΧΧλησίας ἀνιστῶν, * Αξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες * δυσφημίας, "Οσιε, ἄκανθαν, * καὶ κατεφύτευσας ψυχαζς * τὰ σωτήρια δόγματα * ἀρετῶν εὐθυνουμέναις τῇ αὐξήσει, * Παγκράτιε.

Σκεύος εύρων σε θείου Πνεύματος * καθαράς ἀκτίνας δεχόμενον * ὁ Κορυφαΐος μαθητής * πρός την δύσιν ἀπέστειλεν, * ἀθείας ἐκμειῶσαι την ἀχλύν, * πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, * καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, * καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, * καὶ μετάρσιον κλίμακα, * ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ * μακαρίζομεν.

Ο Είρμός.

» Υπερεωθήτω ή χαρδία μου * είς το θέλημά σου, Χριστέ ο

Θεός, * ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν * στερεώσας τὸν δεύτερον, *

» και εδράσας εν τοις ύδασι την γην, * Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.

 \mathbf{E} ὑσεβείας πρόμαχος * τροπαιοφόρος, * ἱερὲ Παγχράτιε, * ἀναδειχθεὶς, ἐν οὑρανοῖς * σὺν ᾿Ασωμάτοις παρίστασαι * νῦν τῷ Κυρίῳ * πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον, δμοιον.

 \mathbf{E}^{ν} τη σχέπη, ἄχραντε, * τη ση, Παρθένε, * προσφυγόντων δέησιν * προσδεξαμένη παρ ήμων, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα * πρός τον Γίον σου * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Έπει ξύλου βλέπουσα * προσηλωμένον * σόν Υίόν και Κύριον, * και θρηνφδούσα μητρικώς * όδυρομένη έκραύγαζες· * Οίμοι! πώς πάσχεις, * Υίέ μου παμφίλτατε!

'Ωδή δ'. Έν πνεύματι προβλέπων. *

Πυρί του Παρακλήτου * πυρίπνοος δειχθείς * τὴν ἀπάτην ε-

έν θαλάσση * βυθιζομένους * της άγνοίας πρός λιμένας * θείου

έμβιβάζεις θελήματος.

Έχ πέτρας ἀχροτόμου * ὁ Πέτρος ἀρδευθείς * καὶ πλησθείς ὡς ἄλλον σε * ἐχπέμπει ποταμόν * κεχερσωμένας * ἀρδεύειν ψυχὰς, Θεόφρον, * καὶ ἀσεβείας * ποταμούς ἀποξηραίνειν * ῥεύμασι τοῦ θείου χηρύγματος.

Ο βίος σου ταϊς θείαις * ἀστράπτων χαλλοναϊς * πάντων ἀπημαύρωσε * δαιμόνων τὰς ὁρμάς * χαὶ διαλύσας * τὸ σχότος τῆς ἀθείας, * Υἰοὺς ἡμέρας * ἐναπέδειξας τοὺς πόθ ϕ * σοῦ ταϊς

διδαχαίς εύπειθήσαντας.

'Ρημάτων σου ὁ φθόγγος * ἐξήχησε, σοφὲ, * φέγγει λαμπρυνόμενος * τῆς γνώσεως Χριστοῦ, * δι' οδ 'Ελλήνων * σοφία ἀπεμωράνθη, * καὶ τῆς κακίας * σοφία ἀπετεφρώθη, * μάρτυς ἰεράρχα Παγκράτιε. Θεοτοκίον.

Σαρχούμενον τὸν Λόγον * οὐσίαις ἐν δυσὶ, * Κόρη, καὶ θελήμασιν * ἐχύησας, ἀγνὴ, * τὸν τὰς εἰσόδους * γνωρίσαντα παραδόξως * τῆς σωτηρίας * τοῖς τῆ πλάνη δουλωθείσιν, * ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

 $^{\prime}\Omega\delta$ ή ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν. *

Θ αυμάτων ἐπιδείξεσιν * ἐζώγρησας λαοὺς, * λόγφ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, * καὶ ἐδομήσω, Ἱερώτατε, * Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη * εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἴμασιν ἐφοίνιξας * στολήν τὴν ἰερὰν, * λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, * καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας * πρός οὐρανόν τῆς

νίχης * ἀπολαβείν το στέφος.

Ερράγη πρό προσώπου σου * φραγμός είδωλικός, * θύρα δε ήνοίχθη τοῖς έθνεσι, * καὶ διεδόθη χάρις ένθεος * ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, * ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοχίον.

'Ως όμβρος έν τη μήτρα σου * κατήλθεν ὁ Χριστός, * "Αχραντε, καὶ όμβρους έξήρανε * πολυθείας, καὶ ἐπήγασε * θεογνωσίας ὕδωρ * τοξς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

'Ωδής'. Τον Προρήτην Ίωνᾶν. *

χαριτώσας σου τὸν νοῦν * καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς * Ἰησοῦς, \dot{a} ὁ φωτισμός * τῶν ἀπάντων καὶ Θεὸς, * τῷ λόγφ σου * τῆς ἀλογίας * λαοὺς ἐρρύσατο.

'Ραντισμών είδωλικών * καὶ αἰμάτων ἐναγών * ἐλυτρώσω τοὺς λαούς· * καὶ τυθείς ώς περ ἀμνός, * Παγκράτιε, * Θυσία ζώσα *

θεῷ προσήνεξαι.

'Ιερούργησας Θεοῦ * Εὐαγγέλιον, σοφέ, * τὰς ἐνθέους διδαχὰς*

σφραγισάμενος λαμπρώς * τῷ αίματι, * ἱερομύστα * Μάρτυς Παγκράτιε. Θεοτοκίου.

Συμπνιγέντα προσβολαϊς * των ἀχάρπων λογισμών * ἐπανά-γαγε πρὸς φως * σωτηρίας χαὶ ζωτζς, * Πανάμωμε, * ή τὸν Σωτηρα * Χριστὸν χυήσασα. Ο Είρμός.

» Τόν Προφήτην 'Ιωνᾶν * ἐχμιμούμενος βοῶ· * Τὴν ζωήν μου,
αγαθὲ, * ἐλευθέρωσον φθορᾶς, * χαὶ σῶσόν με, * Σωτὴρ τοῦ
» χόσμου, * χράζοντα · Δόξα σοι.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι.

Προθείς έαυτον Παγκράτιος ώς βάθρον,

Αθλήσεως ήγειρεν οίχον έχ λίθων.

Παγκράτιος δ' ένάτη δωμ' εδρακε παγκρατέοντος.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοη ζ Τους έν χαμίνο Παίδας.

E ν αίματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, * Παγκράτιε, * πρότερον ἐν ὑρουν * μεθ' οῦ αὐλιζόμενος * θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς, * ἀειμακάριστε.

Τοὺς ἄλμη συγχωσθέντας τῶν δεινῶν * ἀγχίστρφ σου * τῶν λόγων ἀνηγάγου, ἰερὲ, * καὶ προσευχῶν * ἰερωτάτη ἐπομβρίᾳ * θολερὸν ἐξήρανας * κακοπιστίας βυθὸν, * Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Η πέτρα σε ή ὄντως ἀρραγής * θεμέλιον * ἔθετο καὶ βάσιν ἀρραγή * τῆς ἰερᾶς, * Ἱεροφάντορ, Ἐκκλησίας· * ἐν ἡ ἐδαφίζεται * πᾶσα κακία, σορὲ, * τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

GEOTOXION.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρων, * πανάμωμε, * Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, * σοῦ ἐκ γαστρὸς * ἀποτεχθεὶς πιστοὺς καθαίρει * μολυσμοῦ, Θεόνυμφε, * προσγενομένου ἡμῖν * ἐξ ἀκρασίας κακῶν. Ω οῦ η Ω ον φρίττουσιν "Αγγελοι. *

Πυρὶ λιπαινόμενος * ποιχίλων πειρασμών * άνάλωτος έμεινας, * στομούμενος τον νοῦν * λαμπραϊς θεωρίαις, * χαὶ ὡράθης, Σοφέ, * ξίφος διαχόπτον * ὑλην πολυθείας.

Λαούς είς ἐπίγνωσιν * προσάγων τοῦ Χριστοῦ, * σημεῖα καὶ τέρατα * ἐτέλεις, ἐμφανῶς * προλέγων τὸ μέλλον * ὡς προφήτης Θερῦ * ταῖς τοῦ Παρακλήτου, * Θεόφρον, ἐπιπνοίαις.

Εἰχόνα τοῦ χτίσαντος * δειχνύων τοῖς λαοῖς, * ἐχὼν ἢν ἐφόρεσεν * ἐνούμενος ἡμῖν, * σημείων δυνάμεις * δι' αὐτῆς ἐχτελεῖς * τῆς πολυθείας * τὸ μῦσος ἀναστέλλων.

΄ Θεοτοχίον.

Ως δμβρος εν μήτρα σου * κατήλθεν ό Χριστός, * καὶ πᾶσαν κατήρδευσε * τὴν κτίσιν ἀληθῶς * ξηράνας, Παρθένε, * θολεροὺς ποταμοὺς * εἰδωλομανίας, * ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ο Είρμός.

* Ον φρίττουσιν *Αγγελοι * καὶ πᾶσαι στρατιαὶ * ὡς Κτίστην καὶ Κύριον * ὑμνεῖτε, ἱερεῖς· * δοξάσατε, παϊδες· * εὐλογεῖ- τε, λαοὶ, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega$ δή $^{\prime}$. Την ζωοδόχον πηγήν.

Τοϊς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι * καταυγασθείς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, * ὡς ἀστὴρ πολύρωτος * πρὸς τὴν δύσιν ἔρθασας, * φωταγωγῶν διδαχαῖς * τοὺς πεπτωκότας * εἰς ἀγνωσίας, Παγκράτιε, βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰχόνος τιμὴν διαβαίνουσαν * εἰς τὸ πρωτότυπον σὰ ἐπιστάμενος, * πανταχοῦ τὴν ἄχραντον * ἀνεστήλου, "Ενδοξε, * τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ * ἡμῶν εἰχόνα * εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Τερωτάταις έμπρέπων λαμπρότησι * μαρτυριχαϊς διαλάμπεις φαιδρότησιν, * όρων και όρωμενος, * ίερε Παγκράτιε, * άγαλλομένη ψυχῆ * Θεοῦ τὴν δόξαν, * Τεραρχών και Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Τὴν φωτοφόρον ταύτην πανήγυριν * πόλις καὶ δῆμος τελεί ἀγαλλόμενος, * θαυμαστὲ Παγκράτιε, * σὲ πιστῶς γεραίροντες * οὺς εὐλογῶν ὡς ποιμὴν * μὴ διαλίπης * τὴν ὑπὲρ πάντων πρεσβείαν ποιούμενος. Θεοτοχίον.

Φεΐσαι ήμων των ύμνούντων σου, Κύριε, * την έχ Παρθένου άνέχρραστον γέννησιν, * πειρασμών ρυόμενος * χαὶ παθών χαὶ θλίψεων * ταῖς ἰχεσίαις αὐτῆς * τοὺς σοὺς οἰχέτας, * ὡς εὐεργέτης χαὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ο Είρμός.

- Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, * τὴν φωτοφόρον λυχνίαν
 τὴν πάγχρυσον, * τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον * τὴν σκηνὴν τὴν
- » ἄχραντον * τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς * τὴν πλατυτέραν, * τὴν

• Θεοτόχον εν υμνοις τιμήσωμεν.

Έξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος, ἡ πίστεως πέτρα, * Παγκράτιε, κραταιάν σε * κρηπίδα, Μάρτυς, καὶ βάσιν * καθίστησιν 'Εκκλησίας' * μεθ' οῦ καὶ σὸ τὴν σὴν ποίμνην * φύλαττε, Πάτερ,* ἐκ τῶν τῆς 'Αγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν * πρός τόν Υίόν καὶ Θεόν σου * νῦν προβαλλόμεθα μόνην, * οἱ συσταυρούμενοι τούτφ· * διό μὴ παύση πρεσβεύειν, * Θεογεννήτορ, * ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ᾿Αγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς ᾿Αρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. 3 Ηχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

πανεύφημοι Μάρτυρες, * ὑμεῖς * λίθοις συντριβόμενοι * Χριστόν τὴν πέτραν τὴν ἄρρηκτον * οὐκ ἐξηρνήσασθε· * ἀλλὰ νικηφόροι * χάριτι γενόμενοι * Αγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε· * μεθ' ὧν πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες, * φρουραζς * άμα συγκλειόμενοι * ώς έντολων θείων φύλακες, * καὶ ἐκτηκόμενοι * δίψει οὐρανόθεν * δρόσον ἐκομίσασθε * ὑμᾶς πνευματικώς ἀναψύχουσαν· * διὸ πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταζς ψυχαζς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α ήττητοι Μάρτυρες, * ζωήν * άληθη ποθήσαντες * καὶ εἰς ἀεὶ Α διαμένουσαν, * θάνατον ἄδικον * παρανόμφ ψήρφ * χαίροντες ὑπέστητε· * καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· * μεθ' ὧν πρεσβεύσατε * δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν * δεινοίς, * χαὶ ποῦ φύγω, Δέσποινα, * ὁ δυστυχής χαὶ πανάθλιος; * εἰ μὴ πρός σὲ, ἀγνὴ, * χαταφεύγω μόνην * τὴν ἐμὴν βοήθειαν, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, θεόνυμφε; * χαὶ μὴ παρίδης με * τὸν ἀνάξιον οἰχέτην σου, * θλιβομένων * ἐτοίμη βοήθεια.

 $\mathbf{P}^{\text{ομραία}}$ διηλθεν, $\mathbf{\tilde{\omega}}$ Υἰέ, * η Παρθένος ἔλεγεν * ἐπὶ τοῦ ξύλου $\mathbf{\tilde{\omega}}$ τέβλεψε * Χριστόν κρεμάμενον, * την ἐμην καρδίαν * καὶ

σπαράττει, Δέσποτα, * ώς πάλαι Συμεών μοι προέρησεν. * 'Αλλά ἀνάστηθι, * χαὶ συνδόξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὖτος, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Θεοστερῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ίωάννου Μοναχοῦ.

' Ω δη α΄. Ήχος πλ. α΄. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ. *

Θεορρόνως, πιστοί, * τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ * τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν * ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης * καὶ τροπαιούχους φαιδροὺς, * Θεῷ ἐπινίκιον * ὑμνον ἀναμέλποντας.

Έπὶ γῆς, ἀθληταὶ, * ἡγωνισμένοι λαμπρῶς, * καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, * ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους * ὑπεδέξασθε, *

συμφώνως άναμέλποντες * ύμνον ἐπινίχιον.

Ομονοία ψυχής * συνδεδεμένοι πιστώς * κατά τής πλάνης ἐχωρήσατε, * καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι * ἀνεδείχθητε, * συμφώνως ἀναμέλποντες * ὑμνον ἐπινίκιον. Θεοτοκίον.

Αχραντε Μήτερ Θεοῦ, * τὸν σαρχωθέντα ἐκ σοῦ, * καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, * ἀπαύστως πρέσβευε * ἐκ πάσης περιστάσεως * σῶσαι οῦς ἔπλασεν.

'Ωδή γ'. Δυνάμει του Σταυρού σου.

Συνέσει, στρατιώται Χριστού, * χεχοσμημένοι, τὸν ἀλάστορα * ἀρχαΐον ὄφιν ἐπνίζατε * ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἰμάτων ὑμῶν.

Τό σώμα παραδόντες πικραίς * και αφορήτοις, Αξιάγαστοι, *

βασάνοις, θείαν είληφατε * χληρουχίαν διὰ πίστεως.

Έν λίθων, 'Αθλοφόροι, βολαϊς * τυράννου γνώμη συνθλαττόμενα, * της εὐσεβείας την ἄγχυραν * ἀσφαλώς διεφυλάξατε.

Θεοτοχίον.

Ίχέτευε ἀπαύστως, 'Αγνη, * τον προελθόντα ἐχ λαγόνων σου, * ρυσθηναι πλάνης διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα θεοῦ.

Ο Είρμός.

* Δ υνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστὲ, * στερέωσόν μου τὴν διά- νοιαν * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὰ σωτήρια πα- » θήματα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. 'Ο ύψωθείς.

 \mathbf{O}^{i} στρατιώται του Χριστού οι γενναίοι \star άγωνισάμενοι χαλώς τόν \mathbf{B} ελίαρ \star όλοτελώς έβύθισαν αιμάτων ροαίς. \star λίθοις γάρ

συνθλώμενοι, * καὶ τεμνόμενοι ξίρει, * πυρὶ ἐκκαιόμενοι, * καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες * στερανηφόροι ὡρθησαν σαρῶς· * δθεν τιμώνται, * καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Tων ἀχαθάρτων λογισμών μου τὰ πλήθη, * χαὶ των ἀτόπων ἐννοιών τὰς νιράδας * τις ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τὰς ἐπαναστάσεις δὲ * των ἀσάρχων ἐχθρῶν μου * τις ἐχδιηγήσεται, * χαὶ τὴν τούτων χαχίαν; * 'Αλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία, ἀγαθὴ, * τούτων μοι πάντων * τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν, Τὶὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα τὴν ἀκοήν.

 Φ ιλοθέου ἀγάπης * χεχρατημένος τοῖς θεσμοῖς, * τὸν ἀντίθεον έχθρὸν * τῶν 'Αθλοφόρων ὁ χορὸς * ἐτροπώσατο * χράτει τοῦ Χριστοῦ χρατυνόμενος.

Ή θεόχλητος ράλαγξ * τῶν ᾿Αθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ * τὴν ἀντίθεον πληθὺν * τῶν ἀσεβῶν ἀνατρέπει * ἀναμέλπουσα * Δόξα

τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες * οἱ ᾿Αθλοφόροι ἐν φρουρᾳ, * τὴν πολύθεον ἀχλὺν * εἰδωλιχῆς παροινίας * διεσχέδασαν, * θεία δυναστεία νευρούμενοι.

Ατενίζοντες τῷ κάλλει * τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, * τὴν ἀβέ-βαιον φορὰν * τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων * ὁ ἀοιδιμος * δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοχίον.

Έπεσχίασεν ή του Ύψιστου, * Κόρη, δύναμις έν σοί, * χαὶ παράδεισον εἰργάσατο, ζωής * ξύλον ἔχουσαν * μέσον, τὸν μεσίτην χαὶ Κύριον.

'Ωρη ε΄. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι του Πνεύματος * του Αγίου, * εἰδώλων οἰ Μάρτυρες * τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

'Αστέρες φαεσφόροι γεγόνατε, * 'Αθλοφόροι, * καὶ ἄνθη τῆς πίστεως * τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε, "Αγιοι, * τοῦ 'Υψίστου, * δρεπάναις τεμνόμενον * τοῦ Μαρτυρίου, πανεύφημοι.

Θεοτοχίον.

Μή παύση δυσωπούσα δν έτεχες, * Θεοτόχε, * σώσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν * τῶν ἐχτενῶς ἀνυμνούντων σε.

'Ωδή ς'. Έχυκλωσέ με άβυσσος. *

 Γ ηθόμενοι οἱ Μάρτυρες * ἐβόων· * Εἰς χεῖράς σου, Δέσποτα, * προσδέχου τὰ πνεύματα * ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· * σὲ γὰρ ποθοῦμεν * τὸν μόνον πολυέλεον.

'Αγγέλων συνομόσκηνος * ή φάλαγξ * των σων έχρημάτισε * Μαρτύρων, Φιλάνθρωπε, * τον δρόμον τελέσασα· * καὶ νῦν πρε-

σβεύει * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ή πανεύκλεια, * Μαρτύρων * χορεία θεόλεκτος, * Μαρτύρων εὐπρέπεια, * θερμῶς δυσωπήσατε * σωθῆναι πάντας * τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας. Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου * τίς λόγος * ὁ φράσαι δυνάμενος * τὸ θαῦμα, Πανάμωμε; * Θεὸν γὰρ συνέλαβες * δι' εὐσπλαγχνίαν * ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ο Είρμός.

· Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, * ταρή μοι * τὸ κῆτος ἐγένετο· * ἐγὼ
· δὲ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, * καὶ ἔσωσέ με * ἡ
· δεξιά σου, Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ᾿Αγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς ᾿Αρμενίας μαρτυρησάντων.

Παρεμβολή τις ευρέθη Θεφ νέα,

Τόλμη παρεμβάλλουσα και πυρός μέσον.

Κτείνεν ερισθενέας δεκάτη πυρ Νικοπολίτας.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο έν καμίνω πυρός. *

 $\mathbf{F}^{\mathbf{v}}$ τῆ καμίνω, Χριστὲ, * οἱ 'Αθλορόροι ἐμελώδουν· * Εὐλογη-τὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτί * τῷ τῆς Τριάδος, 'Αθλοφόροι, * μετ εύφροσύνης ύμῶν * τὰς ψυχὰς παρεδώχατε.

Παρεστηχότες Θεφ * στερανηρόροι, 'Αθλορόροι, * ὑπὲρ ἡμῶν ἐχτενῶς * ἀεὶ πρεσβεύετε.

'Ως άληθείας πυρσοί, *... ώς εύσεβείας όντες πύργοι * περιρανείς, 'Αθληταί, * πιστοίς έδείγθητε.

Men. Tom. VI.

Θεοτοχίου.

 Ω ς σωτηρίαν ήμῶν * σὲ, Θεοτόχε, δυσωποῦμεν· * Ἐξευμενίζου ήμῖν * τὸν σαρχωθέντα ἐχ σοῦ.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma},~\dot{\gamma}$. Tov ex Π lphaτρός πρό lphaιών ω ν. *

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω * τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, * καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας * κοινωνοὶ ἀξιωθείημεν, * τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αγαλλιάσει καρδίας * ὁ χορός τῶν καρτερῶν 'Αθλητῶν * παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεράνους * εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, * καὶ φαιδρῶς ὑμνοῦσι * καὶ ὑπερυψοῦσιν * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ρείθροις ίδιων αιμάτων * φοινιχθέντες, 'Αξιάγαστοι, * έν ούρανοϊς είς αιώνας * τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, * εὐσεβῶς ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν είς τοὺς αἰῶνας.

Τούς χαρτερούς στρατιώτας, * τούς λαμπτήρας τοῦ ἀσβέστου φωτὸς, * τούς χοινωνούς τῶν ᾿Αγγέλων, * τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας * εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Θεοτοχίον.

Των Χερουβίμ ὑπερτέρα * ἀνεδείχθης, Θεοτόχε ἀγνὴ, * ἐν τῆ γαστρί σου τὸν τούτοις * ἐποχούμενον βαστάσασα· * δν σὺν 'Ασωμάτοις * βροτοί δοξολογούμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.
Ο Εἰρωός.

Τόν έχ Πατρός πρό αἰώνων * γεννηθέντα Υἰόν καὶ Θεόν, *
 καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρχωθέντα ἐχ Παρθένου

» Μητρός, * Τερείς, υμνείτε· * λαός, υπερυψούτε * είς πάντας τους » αίωνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ' . Se thy uner volv xal logov.

Τπέρ τῆς χοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, * παναοίδιμοι Μάρτυρες, * Χριστῷ παριστάμενοι, * δι' δν χαὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιά το τής πλάνης οχύρωμα * καθελόντες, ἀήττητοι, * οἰκίαν οὐράνιον * κατοικείν σύν 'Αγγέλοις ἡξιώθητε.

'Ως ἀειφανεῖς δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν όι καλλίνικοι Μάρτυρες, * ἀπαύστως αὐγάζουσι * φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς μαρτυρίου νικήσαντες * τὸν ἀλάστορα τύραννον, * στεφάνους ἐδέξασθε * τοὺς τῆς δικαιοσύνης, * Πανσεβάσμιοι.

Θεοτοκίον.

Χαΐρε, Θεοτόχε Μήτηρ Χριστού του Θεού· * δν ἐχύησας αἴτησαι * πταισμάτων τὴν ἄφεσιν * δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνούσί σε.

O Eigubs.

Σέ τὴν ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνφ
 τὸν ἄχρονον * ἀφράστως κυήσασαν, * οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως
 μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Ο ούρανον τῆς ἄστροις. *

Πολυχειρία γνώμης * καὶ ἐν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς * οἱ τεσσαράκοντα πέντε * Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς * συνδιεσπάραξαν, Σῶτερ· * ὧν ταῖς εὑχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Σέ προστασίαν πάντες * ἔχομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ, * ὧ Παναγία Παρθένε· * σὼ εὐδιάλλακτον ἡμῖν * ἀπέργασαι τὸν Υίόν σου * τῆ μητρικῆ παρρησία.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς 'Αγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευρήμου Εύρημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριι ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια, δευτερούντες αὐτά.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος! *

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνὰς * τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον * μιμουμένη νέχρωσιν * διὰ πόνων ἀθλήσεως, *
κειμένη τάρφ αΐματος πρόσχυσιν * ἀναπηγάζει σθένει τοῦ Πνεύματος: * δ ἀρυόμενοι * εἰς ψυχῶν καθάρσιον, * τῷ τοῦ παντὸς *
αΐνεσιν προσάγομεν * Θεῷ ἐκάστοτε.

χαρώς * ὅθεν σε γεραίρομεν * καὶ μακαρίζομεν.

θειων Πατέρων συνάθροισμα * πίστεως "Ορον τῆ σῆ * κορυρῆ ἐπιτίθεται: * ὅν περ, Παναοίδιμε, * ἡγκαλίσω φυλάττουσα * τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, * ἐκτρεπομένη ἄπασαν αϊρεσιν, * καὶ καταισχύνουσα * τοὺς τοῦ ψεύδους, ἔνδοξε, * προασπιστάς: * ὅνεν σε γεραίρομεν * καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Έχα δεξιών του Σωτήρος * παρέστη ή παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς * περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς * τὸ ἀἡττητον, * καὶ πεποικιλμένη * ἐλαίφ τῆς ἀγνείας * καὶ τῷ αἰματι τῆς ἀθλήσεως, * καὶ βοώσα πρὸς αὐτὸν * ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα: * Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· * μὴ χωρίσης με, * νυμφίε ἐπουράνιε. * Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις * κατάπεμψον ἡμῖν, * παντοδύναμε Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

Τανύμνητε, χατάβαλε * ἐχθρῶν μιαιρονούντων ἰσχὺν, * καὶ τὴν λύπην * τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν * μετάβαλε, Παρθένε· * καὶ ἔλεος παράσχου, * ὅπως σωθέντες ἀνυμνῶμέν σε.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

 E^{ν} ξύλφ την ζωήν ήμων * όρωσα ή πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα· * Υίξ μου χαὶ Θεξ μου, * σώσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β'.

Η διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς * καὶ περωτισμένη τὸν λογισμὸν, * ἡ μύρα προχέουσα * ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, * ἡ ἐκ τῆς ἐψας * ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, * καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα * διὰ τῆς τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * ἐπιροιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, * μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, * Εὐρημία πανεύφημε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *
Χαϊρε τὸ σεμνολόγημα * τῶν ᾿Αποστόλων, ϶Αχραντε, * καὶ ᾿Αγγέλων * ἀγαλλίαμα τερπνόν· * χαῖρε τῆς οἰκουμένης * τὸ καύχημα, Παρθένε, * καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ χυήσασα, * θρηνωδοῦσα * ἀνεβόα μητριχῶς· * Υἰέ μου καὶ Θεέ- μου, * γλυκύτατόν μου Τέχνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

'Απολυτίχιου, 'Ήχος δ'.

Ή Άμνάς σου, Ίησοῦ, χράζει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἀντωήχου, καὶ τῆς Αγίας, οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

"Υμνοις γεραίρω την πανεύρημον Κόρην, Ίωσηρ.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως ἐν ἡπείρω.

Υμνολογίαις σε θείαις * άνευφημεῖν * εὐσεβῶς ὁρμήσαντι * ταῖς iv σοὶ μαρμαρυγαῖς * δλον με χαταύγασον, σεμνή, * δυσωποῦσα Ἰησοῦν * τὸν ὑπεράγαθον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα * οἶα Χριστοῦ * νύμφη ἀδιάφθορος, * κατεπάλαισας στεβρῶς * δυσμενῆ ἀδρατον, Σεμνὴ, * ὁρωμέναις συμπλοκαῖς, * Μάρτυς πανεύφημε.

Νόμοις τῆς φύσεως τάφω * περιφανῶς * τεθειμένη, ὅρον σοι * δεδομένον συντηρεῖς * ὁρθοδόξου πίστεως χαλῶς, * ὡς σφραγὶς τῶν ἱερῶν * δογβάτων, Ἐνδοξε. Θεοτοχίον.

Ό συναίδιος λόγος * τῆς Πατρικῆς * δόξης σεσωμάτωται * ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, 'Αγνὴ, * καὶ θελήσεσιν ὀρθεὶς * τέλειος ἄνθρωπος.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ $\gamma^{\prime}.$ Oùx ἔστιν ἄγιος.

Τσχύϊ, Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ * νευρουμένη, τὸ σῶμα * πρὸς βασάνους ποικίλας * παραδέδωκας, ἐχθρὸν * συντρίψασα τῆ πολλῆ * καρτερία. * ὅθεν εὐρημοῦμέν σε.

Στερρώς ὑπέμεινας, Σεμνη, * εἰς τροχόν ἐμβληθεῖσα, * καὶ δί ὅλου τὸ σώμα * συντριβεῖσα, ἀληθώς * ᾿Αγγέλου σε τῆς πικρᾶς * τιμωρίας, * Μάρτυς, διασώσαντος.

Γραφέντα Τόμον και χερσίν * σαῖς ἀγίαις τεθέντα * ἡγκαλίσω, θεόφρον· * συντηροῦσα τῶν ὁρθῶν * δογμάτων τὸ τηλαυγές· * κακοδόξους * πάντας δὲ αἰσχύνουσα.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ σεσάρχωται Χριστός * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * χαὶ μιᾳ ὑποστάσει * χαθορώμενος, ᾿Αγνή· * ὄν ἐχδυσώπει ἀεὶ * χαταυγάσει * πάντων τὰ νοήματα.

Ὁ Ειρμός.

Ο ἀχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὰ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * εν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν σορίαν, καὶ Λόγον.
Τοῖς τῶν αἰμάτων σου ῥείθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, * κατακλυσμόν ἀσεβείας διηνεκῶς * ἐργάζη, πανεύρημε· * ἐπομβρίαις τῆς χάριτος * καὶ λογικὰς ἀρούρας * ἀρδεύουσα πάντοτε, * ἐν αὐταῖς αὐξάνεις * τὸν στάχυν τῆς πίστεως· * δθεν παραδόξως * μετὰ θάνατον ὥρθης * νερέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, * ᾿Αθλοφόρε πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐρρτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τήν Σορίαν και Λόγον εν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα. * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέροντα. * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα βαστάζοντα. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

'Ωοη ο'. Χριστός μου δύναμις. *

Ροαζς αιμάτων σου * τῆς πλάνης ἄνθραχας * ἐναπέσβεσας, κόρη. * ὅθεν ἡμῖν * νῦν τῆς θείας χάριτος * καὶ ἰαμάτων ποταμούς * ἀναβλύζεις, καλλιπάρθενε.

'Ανδρείως ήνεγκας * σαρκός, Πανεύρημε, * άνυποίστους βασάνους, * τὸ τῆς ρθορᾶς * πάχος καὶ νεκρώσεως * ἐκδυομένη, καὶ στολὴν * δεγομένη ἀδιάρθορον.

Ίάσεις βρύουσα * ἐχπλύνεις πάντοτε * νοσημάτων τον ῥύπον * ώς τοῦ Χριστοῦ * νύμρη ἀδιάφθορος * ὅθεν εὐφήμοις σε φωναῖς * χαταχρέως μαχαρίζομεν.

'Ραδίως ηϋρατο * Πατέρων Σύλλογος * το ζητούμενον, Μάρτυς, * τον ίερον * Τόμον θεωρήσασα * ήγχαλισμένην είς πολλών * στηριγμόν τε χαὶ βεβαίωσιν.

()EOTOXIOV.

'Ως πύλη πάμφωτος * έδέξω, Πάναγνε, * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * Θεοῦ Τίὸν * ἄνθρωπον γενόμενον, * καὶ ἐνεργείαις φυσικαῖς * καὶ θελήσεσιν ὁρώμενον.

'Ωρόη ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τους ραβδισμους ήνεγκας στερρώς * ράβδω του Σταυρου ως άληθως * στηριζομένη, πανεύρημε, * και τους καθορώντας * πάντας έκπλήττουσα, * και τὰ τῶν ἐναντίων * φράττουσα στόματα.

Ήγιασμένην σχούσα ψυχὴν * καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως, Σεμνὴ, * νῦν μυροθήκη τοῦ Πνεύματος * ὥρθης, Εὐρημία, * μύρα τῆς χάριτος * πηγάζουσα, καὶ κόσμον * εὐωδ:άζουσα.

Νεχροῖς ξοάνοις και βδελυκτοῖς * σέβας οὐ προσένειμας· διό * νεκρὰ κειμένη πεπίστευσαι * Τόμον γεγραμμένον * ζωῆς τὰ Δόγματα, * καὶ τοῦτον ἡγκαλίσω * ἐχθροὺς αἰσχύνουσα.

Θεοτοχίον.

Πατρός τον Σύνθρονον ὑπέρ νοῦν * τέτοκας, πανύμνητε ἀγνὴ, * δυσίν οὐσίαις καὶ φύσεσιν * καὶ ταῖς ἐνεργείαις * κατανοούμενον· * δν πάντοτε δυσώπει * σῶσαι τοὺς δούλους σου.

'ஹὸἡ ૬'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. *

Α μίαντος, ἄφθορος * καθηρμώσθης τῷ Χριστῷ, * καθάπερ προῖκα, Λ "Ενδοξε, * προσαγαγοῦσα τούτ φ τὰ ἰερὰ * τοῦ σώματος στίγματα, * δί' ὧν ὅλη ὡραία ἐχρημάτισας.

Νομίμως ἐνήθλησας * πριστηρίοις ἀνδρικῶς * ὁργάνοις ὁμιλή-σασα, * καὶ θεϊκῆ δυνάμει, Μάρτυς Χριστοῦ, * ἀσάλευτος μείνα-

σα. * διὰ τοῦτό σε πόθφ μαχαρίζομεν.

Έχθρολ καταισχύνονται * καθορῶντές σε, Σεμνὴ, * τῆς ὁρθοδόξου πίστεως * ἡγκαλισμένην ὅρον θεοπρεπῶς, * καὶ πάντων εὐφραίνονται * ὁρθοδόξων τὰ πλήθη εὐφημούντων σε.

(Θεοτοχίον

Ύμνοϋμέν σε, "Αχραντε, * δι' ής δέδοται χαρὰ, * καὶ λύπη ἐξωστράκισται, * καὶ ἀφθαρσία ἤνθησε καὶ ζωἡ, * καὶ φῶς ἐθεά-σαντο * οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης καθεζόμενοι.

Ὁ Είρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα σικῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ

• σοι 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Χειρόγραφον.

Αγώνας ἐν ἀθλήσει, * ἀγώνας ἐν τῆ πίστει * κατεβάλου θερμώς * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμρίου σου * ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, * καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα * ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν * ὑποταγῆναι πρέσβευε * διὰ τῆς Θεοτόκου, * ἡ ὑπὸ ἐξακοσίων * τριάκοντα Θεοφόρων * Πατέρων "Ορον λαβοῦσα * καὶ φυλάττουσα, Πανεύρημε.

Ο Οἶκος, πρός τό Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων. *
Τι τῶν σῶν ἀθλημάτων, * ἢ τι τῶν κατορθωμάτων, * ἢ τι τῆς σῆς παρθενίας, * ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου * θαυμάσειέ τις πρῶτον; * σὰ εὕρρανας τὸν Πατέρα * ὡς τῷ Τἰῷ νυμρευθεῖσα, * καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι * σαυτὴν κατακοσμήσασα. * Τίς ίκανοῖ πρὸς ταῦτα; * τις λέγειν νῦν ἰσχύσειεν * ὅσαι σε περιλάμπουσιν * ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; * ὡς ἐξ ἀνατολῆς * τοῦ τάρου ἀνατέλλουσα * πάντη φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς * ἐν γῷ καὶ θαλάσση * καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον * ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. * διὸ Τόμον πεπίστευσαι * ἡὑπὸ ἐξακοσίων * τριάκοντα Θεορόρων * Πατέρων "Ορον λαβοῦσα * καὶ ρυλάττουσα, Πανεύρημε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευρήμου Εὐρημίας.

Στίχοι.

Δίχαζε, μάρτυς, τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη, Κυροῦσα πίστιν, ῆς ἐνήθλησας πόθφ. Θέσκελον ἐνδεκάτη "Ορον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ταϊς αὐτῖς άγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Φ λεγομένη θείφ ξρωτι, Πανεύρημε, * εἰς πῦρ ἐβλήθης χαίρουσα· * θεία δρόσφ δὲ * ἀβλαβὴς διέμεινας, Χριστῷ * τῷ πάντων βρῶσα ποιητῆ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήλιόμορφος ὡράθης, Μάρτυς ἔνδοξε, * μέσον τυγάνου βράζοντος * ἀχοντίζουσα· * τοῦ φωτός γὰρ "Αγγελος εἰς σὴν * ἐστάλη βοήθειαν· διὸ * οἱ σχοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς * ὁρῶντες ἔφριττον.

Μαχαρίως τὸν ἀγῶνα διανύσασα, * νυμφῶνα πρὸς οὐράνιον * κατεσχήνωσας, * νυμφιχῶς χορεύουσα ἀεὶ, * καὶ μέλπουσα πάντοτε Χριστῷ * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ορον πίστεως δοθέντα σοι ἐφύλαξας, * Πανεύρημε, κρατύνουσα * 'Ορθοδόξων μὲν * τὰ σεπτὰ διδάγματα καλῶς· * αἰσχύνης πληροῦσα δὲ ἐχθροὺς * κακοδοξοῦντας καὶ Χριστοῦ * φύσεις συγχέοντας.

Θεοτοχίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, Θεοχαρίτωτε, * ὡς ἀληθῶς καινίζονται· * καὶ γὰρ τέτοκας * νομοδότην ὄντως καὶ Θεὸν * διπλαῖς ἐνεργείαις φυσικαῖς, * ἐν ὑποστάσει δὲ μιᾳ * κατανοούμενον.

'Ωοη η'. Έχ φλογός τοις 'Οσίοις. *

Κ ρατυνθεϊσα τῷ Θείῳ * Πνεύματι, ἔνδοξε, * εἰς θηρία ἐβλήθης, * ἄνω τὸ ὅμμα σου * ἔχουσα σαρῶς * τῆς χαρδίας, Θεόνυμφε,* καὶ συντηρουμένη * ἀπήμαντος, Θεόφρον.

Οί τοῦ σκότους προστάται * ἀεὶ τυρλώττοντες * οὐδαμῶς θαυμασίοις * τοῖς σοῖς ἐπίστευσαν· * ἀλλὰ καυστικῷ * συνωθοῦντες ὀργάνῳ σε, * ἔνδοξε, ἡττῶντο * πληρούμενοι αἰσχύνης.

'Ρητορεύον οὐδ' ὅλως * στόμα δυνήσεται * ἐξειπεῖν, 'Αθλοφόρε, * τὰ σὰ θαυμάσια· * ὅρον γὰρ χειρὸς * τῶν Πατέρων ἀπείληρας, * καὶ τῆς εὐσεβείας * ἐκράτυνας τὸ δόγμα.

Τριαδικόν.

Ή τρισήλιος δόξα, * Πάτερ ἀγέννητε, * καὶ Τὶἐ, καὶ τὸ Πνεῦμα * τὸ ὑπερούσιον· * Αναρχε Θεὲ, * Τρισυπόστατε Κύριε, * σῶζε τὸν λαόν σου * τὸν φόβ φ σε ὑμνοῦντα.

Θεοτοχίον.

Νοερώς σε λυχνίαν * προφήτης εβλεψε * το λαμπάδιον, Κόρη, *

Χριστόν κατέχουσαν: * κόσμον θείκη * ἐπιγνώσει φωτίζοντα * καὶ τῆς ἀσεβείας * τὸ σκότος ἐκμειοῦντα.

Ο Είρμός.

» Έ κ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου » μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Θεόν * άνθρώποις ίδετν.

Τσχύς * και κράτος τοῦ πολεμήτορος, * ἀφ' οὖ Χριστός * Παρθένου γεννηθείς, καταβέβληται, * καταπαίζουσι τοῦτον νεάνιδες * κόραι βασάνων πόνοις * προσωμιλήσασαι, * και τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς * ἔνδον χορεύουσαι.

Ως φῶς, * ὡς μέγας ὡράθης ἡλιος, * μαρμαρυγαῖς * ἀγώνων καὶ θαυμάτων, Πανεύρημε, * τὰ τοῦ κόσμου φωτίζουσα πέρατα. * ὅθεν σε πᾶσα γλῶσσα * χαίρει δοξάζουσα, * καὶ χαρμονικῶς ἐπιτελεῖ, * τὴν θείαν μνήμην σου.

Στρατός * 'Αγγέλων σου προηγήσατο * τῆς ἱερᾶς * ψυχῆς ἐπανιούσης πρός Κύριον * στεφοδότης Χριστός δὲ στεφάνοις σε * ἔστεψεν ἀφθαρσίας, * Μάρτυς πανεύφημε * δν διαπαντός ὑπέρ ἡμῶν * δυσώπει, ἔνδοξε.

Ή σὴ * πανέορτος μνήμη σήμερον * πᾶσαν όμοῦ * τὴν χτίσιν συγχαλεῖ ἀνυμνῆσαι σου * τοὺς ἀγῶνας, τὰ θεῖα τεράστια· * πᾶσιν οὖν δωρηθῆναι * χάριν χαὶ ἔλεος * χαὶ ἀμαρτημάτων ἰλασμὸν * δυσώπει πάντοτε.

Θεοτοχίον.

Φωτός * δοχεῖον, θεοχαρίτωτε, * τοὺς ὀρθαλμοὺς, * βοῶ σοι, τῆς χαρδίας μου φώτισον, * σχοτασμόν τῶν παθῶν μου ἐχδιώ-χουσα· * ὅπως σε μαχαρίζω, * ὅπως ὑμνήσω σε * πάντων προστασία τῶν πιστῶς * ὑμνολογούντων σε.

Ο Είρμός.

• Θ εόν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ῷ οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων
• ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο• τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος, * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Έπεσχέψατο ήμας. *

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν * αἰμάτων μύρον ἔβλυσας * ὡς ἐν Θεῷ

ζῶντι ζῶσα, * καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ * τὰς πλάκας

ταῖς ἀγκάλαις σου, * Εὐφημία, κατέχεις· * διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον٠

Θεός ήμων, 'Αγνή, * χαταφυγήν καὶ δύναμιν * καὶ βοηθόν σε παρέσχεν * ἐν ταῖς θλίψεσιν ήμων * καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι * πάντας οὖν ήμᾶς ρῦσαι * ἐχ των ἀναγχών ήμων.

Είς τούς Λίνους Στιχηρά Ἰδιόμελα γ΄, δευτερούντες τὸ α΄. Ήχος α΄.) — $^{\circ}$.

Α θλητικήν πανήγυριν, πιστοί, * θεορρόνως τελουμένην θεώμενοι, * Α τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν * εὐχαριστήριον αἶνον μελῷδήσωμεν· * τὸ γὰρ ἀδρατον κράτος * τῆς ἐναντίας δυνάμεως * ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, * καὶ τὴν θείαν ἐαυτοῦ δύναμιν * ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας * τῆς καλλιμάρτυρος, * ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Αληθείας χρατήρα * έξ οίχείων αίμάτων άθλητιχών * ή πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ χερασαμένη, * χαὶ τοῦτον ἀεννάως
τῆ 'Εχχλησία προτιθεμένη * ἐπ' αὐτῆ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, * σοφίας φωνῆ * προτρέπεται λέγουσα· * 'Αρύσασθε πόμα*
τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, * τῶν ἀπίστων διωχτήριον, *) παθῶν
χαθαρτήριον, * εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλαχτήριον· * τῷ Σωτῆρι
χράζοντες· * Ὁ ποτίσας ἡμᾶς * τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς τοῦ
Πνεύματος, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ό αὐτός.

Ο ἱ τῷ αἴματι Χριστοῦ * τὰς ψυχὰς σρραγισθέντες * εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, * αἴμα ἄγιον * ἐχ μαρτυριχῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν * μετ' εὐρροσύνης πνευματιχῆς * προφητιχῶς ἀντλήσωμεν, * τῶν ζωηβρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος * χαὶ τῆς ἀἰδίου δόξης μορφωτιχόν. * διὸ αὐτῷ βοήσωμεν. * Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἀγίοις σου, Κύριε, * ταῖς τῆς πανευρήμου σου ἀθληφόρου πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ'.

νυμφίφ καὶ Θεῷ * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. **Δέσποινα, πρόσδεξαι.** Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, 7 Ηχος α΄.

Σήμερον χοροί Πατέρων, πανεύρημε, * συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, * τόν τόμον σοι προσάγουσι * τῆς ὁρθοδόξου πίστεως: * ὅνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ * φωλάττεις μέχρι τέλους: * ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαις συνελθόντες * τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρομεν βοῶντες εὐσεβῶς: * Χαίροις, πανεύρημε, * ἡ τὴν τοῦ θήλεος φύσιν * εἰς ἀνδρεῖον μεταβαλοῦσα ὅπλισμα: * χαίροις, πανεύρημε, * ἡ τὴν ὁρθοδοξον καὶ πατροπαράδοτον πίστιν * ἄτρωτον φυλάξασα: * χαίροις, * ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ϵ΄. Ὠδή. Προκείμενον, Ἡχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ᾿Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. $\Sigma \tau i \chi \circ \varsigma$ ΄Εν Ἐχχλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐχ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ο 'Απόστολος, πρός Κορινθίους Β΄. 'Επιστολής.

'Αδελφοί, συνεργούντες παρακαλούμεν. Ζήτει Κυριακή Ις΄. 'Αλληλούκα, 'Ήγος α'.

Υπομένων ὑπέμεινα τον Κύριον, και προσέσχε μοι, και είση-κουσε τῆς δεήσεως μου.

 Σ τίχος. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐχ λάχχου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπό πηλοῦ ἰλύος.

Εύαγγέλιον κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα ράγη μετ' αὐτοῦ.

Ζήτει τῆ Δευτέρα τῆς Δ΄. Έβδομάδος.

Κοινωνικόν 'Αγαλλιασθε δίκαιοι έν Κυρίφ.

ΤΗ: ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ίλαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Πολυειδέσι βασάνοις * έγχαρτερήσαντες * φωτοειδεῖς στεφάνους * έχομίσασθε ἄμφω, * Ίλάριε καὶ Πρόκλε· * ὅθεν ὑμῶν * τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς * ἐπιτελοῦμεν, δεόμενοι ἐχτενῶς * τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

χων ικέτευε και ήμας * φωτισθηναι τους τιμώντας σε.

Καθάπερ δύο φωστήρες * χόσμον φωτίζετε * τή των θαυμάτων αϊγλη, * 'Αθλοφόροι Κυρίου, * 'Ιλάριε χαὶ Πρόχλε, * τὸν σχοτασμόν * των παθών ἐχδιώχοντες * ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρώς * ἐορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμών.

Δόξα, και νῦν. Θερτοκίον, ὅμοιον.

 Θ εομαχάριστε Κόρη, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν * ὡς εὐμενὴς προστάτις * τῶν πιστῶν, Θεοτόχε, * προσάγουσα τῷ Κτίστη, * τὸν ἱλασμὸν * διαμείβου τοῖς δούλοις σου, * ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἰλασμὸς * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θεόνυμφε.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή· * Οίμοι! τέκνον γλυκύτατον, * τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; * ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων, οὕ ἡ 'Ακροστιχίς'

Σεπτοῖς 'Αθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος, Ἰωσήφ. ' Ω δή α΄. Ήχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς. *

Συνόντες τῷ Θεῷ * καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι * πυρσευόμενοι ἀεὶ, * γενναῖοι ᾿Αθληταὶ, * τὴν ψυχήν μου φωτίσατε * μέλποντος

την φωτοφόρον * και σεπτην ύμων ἄθλησιν * κατανύξει καρδίας, μακάριοι.

Έπτέρωσεν ύμᾶς * ὁ οὐράνιος πόθος: * δθεν πάντα τὰ τερπνὰ * τοῦ βίου, 'Αθληταὶ, * ἐλογίσασθε σχύβαλα, * νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον * θεωθέντες, χαὶ ἄπασαν * τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς * ἀναρθέντες Τριάδος, * δυσσεβείας τὴν πυρὰν * ἐσβέσατε, Σοροὶ, * τῶν αἰμάτων τοῖς ρεύμασιν * ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων * καθαραῖς ἐπομβρήσεσι * τῶν παθῶν ἡμῶν ρύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, * τὴν οὐράνιον δόξαν, * Παραδείσου τὴν τρυρὴν, * τὸ φῶς τὸ νοητὸν, * τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, * Μάρτυρες, ἐπιζητοῦντες, * τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε * τρικυμίαν γενναίφ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ * τὴν ὑμῶν καρτερίαν * κατεπλάγησαν, σοροί· * αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς * καὶ πολύπλοκα βάσανα, * Μάρτυρες,
γενναιορρόνως * ὑπηνέγκατε χαίροντες, * καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν
συντρίβοντες.

Θεοτοχίον.

'Ιὸν τῶν ἀχοῶν * τῆς προμήτορος Εὕας * Γαβριήλ σοι προσφωνῶν * τὸ Χαῖρε ἀληθῶς * ἐξετίναξε, Δέσποινα· * μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην * τῆς χαχίας τοῦ ὄρεως * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐχύησας. ' Ω δη γ΄. Οὐχ ἐν σορία * χαὶ δυνάμει.

Σορία λόγων * θείχων τους ἀσόρους διήλεγξας, * καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρχός * ἰσχύι Πνεύματος ἤνεγκας, * Πρόκλε παμμακάριστε, * Μάρτυς θεόπνευστε.

'Αναρτηθέντα * ώμοτάτως χελεύει σε ξέεσθαι * ό παράφρων, πρὸς Θεόν * ψυχῆς τὰ δμματα τείνοντα, * χαὶ τῆ χαρτερία σου * χαλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως * των μελων χαθυπέμεινας, πάνσοφε, * αϊματι δὲ τὴν πυράν * τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, * Πρόχλε, δυναμούμενος * τῆ θεία χάριτι.

Θεοτοχίον.

Λύσον, Παρθένε, * τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου, συνδέουσα * τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ * τεχθέντος Λόγου, πανάμωμε, * καὶ σῶσόν με, Δέσποινα, * ταζς ἰκεσίαις σου.

Ο Είρμός.

ὑx ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλο κὶ ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω σορία, Χριστέ * οὐ
 γὰρ ἔστιν *Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τλάριον, πιστοί, * καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, * ἀθλήσαντας στερρώς * καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, * συμφώνως τιμήσωμεν, * τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες * οὐτοι θαύμασι * τῶν παθημάτων τὸ σκότος * ἐκδιώκουσι, * φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει * αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοχίον, δμοιον.

E λπὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι, * χαὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει χαὶ πόθφ * ἀεί σε δοξάζουσιν.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ποτιλος άμνας * τον άμνον και ποιμένα * κρεμάμενον νεκρόν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύζουσα. * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Τὶξ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

'Ωδή δ'. Ο καθήμενος έν δόξη. *

Ήχολούθει σοῦ τοῖς λόγοις * τό τοῦ πράγματος βέβαιον· * ὁ γὰρ αἰμοβόρος * εἰργετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, * ἔως Χριστόν τὸν τῶν ὅλων * μόνον Κύριον * ὡμολόγησε, Πρόκλε, Θεὸν * ὑπεράγαθον.

Τεταμένος σὺ τῷ ξύλῳ, * καὶ ἰμᾶσι πεδούμενος, * καὶ ποικιλοτρόπως, * Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, * θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας * οὐ προσένειμας * ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου σαρῷς * δυναμούμενος.

'Αηττήτω παρρησία * και γενναίω φρονήματι, * άθλοφόρε Πρόκλε, * ἔστης πρό βημάτων, τὴν σάρκωσιν * διαπρυσίως κηρύττων * τοῦ κενώσαντος * ἐαυτόν μέχρι δούλου μορφής * Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ίταμὸς μὲν ὁ διώχτης * τοῖς σοροῖς ἐπεδείχνυε * τῶν βασάνων είδη * χαὶ τὸν βιαιότατον θάνατον· * ἀχαταπλήχτους δὲ βλέπων * χατεπλήττετο, * χαὶ τὴν ἦτταν ὁρῶν ἐαυτοῦ * ἐμωραίνετο.

Θεοτοχίον.

Συντριβέν τῆ παραβάσει * τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα * κατοικτείρων, Λόγε, * μήτραν ἀπειρόγαμον ῷκησας, * καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * προελήλυθας, * ἀρθαρσίας καινίζων ὁδοὺς * τοῖς εἰδόσι σε.

'Ωο ή ε'. Σύ Κύριέ μου φώς. *

Στὸ, Κύριε, ἰσχὺς * τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα· * σὸ, "Αγιε, τοῖς 'Αγίοις, * ἀδιάσειστον τεῖχος * ἀθλοῦσι προθυμότατα.

"Ερωτι θειχῷ * τὴν ψυχὴν πυραχτούμενος * ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι * φλογιζόμενος, Πρόχλε * παμμάχαρ, ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ * τὸ αἰώνιον ἔχραζες * φλεγόμενος, Μάρτυς Πρόχλε, * προσταγαῖς τοῦ τυράννου * καὶ γνώμη θανατούμενος. Θεοτοχίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν * ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, * ὧ Δέσποινα θεοτόχε; * τὸν γὰρ Κτίστην τῶν δλων * ἀφράστως ἐσωμάτωσας. $^{'}\Omega^{\circ}$ ή $\varsigma^{'}$ *Ηλθον εἰς τὰ βάθη.

0ύ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θῆρες, * οὐδὲ θανάτου πεῖρα, * γενναιότατοι, ὑμᾶς χωρίσαι * τῆς τοῦ Θεοῦ * καθαρᾶς, ἀμώμου τε * ἀγαπήσεως κατίσχυσεν.

Νόμοις έγχωμίων οὐ δουλεύει * ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως * μέγρις αϊματος ἀνδραγαθία· * μόνος αὐτοὺς * ὁ δοξάζων Κύριος * μεγαλύνει ὡς θεράποντας.

Εὐπλόως το πέλαγος περώντες * τῶν χαλεπῶν βασάνων, * προσωρμίσθητε πρός θετον ὅρμον * τῆς ἐν Χριστῷ, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ἀιδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοχίον.

Ίδου ή Παρθένος, ἀνεβόα * ὁ Ἡσαίας πάλαι, * βουλής .*Αγγελον μεγάλης τίχτει, * Ἐμμανουήλ, * τὸν Θεὸν καὶ Κύριον * καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ο Είρμός.

» Πλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * και κατεπόντισέ με *
, Χαταιγίς πολλών ἀμαρτημάτων: * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ φθο, ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων. Πρόκλου καὶ Ίλαρίου.

Στίχοι.

Ήνεγκε γυμνός πυχνά ὁ Πρόκλος βέλη· Ξίρει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη χάραν.

Δωδεκάτη βέλος είλε Πρόκλον, ξίφος Ίλάριόν τε.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

 $\Omega \delta \dot{\gamma} \zeta'$. 'Αβραμιαΐοι ποτέ. * Σώματα τοῖς αἰχισμοῖς * ἐχδεδωχότες πόθω * τοῦ σαρχωθέντος Λόγου, Μάρτυρες, * πρὸς τούτου τὸν στέφανον * τὸν τῆς διχαιοσύνης * ἐδέξασθε εἰχότως. Φωτί τῷ θείφ τὸν νοῦν * περωτισμένοι πίστει * βασάνων σχότος παρεδράμετε, * βοῶντες, πανεύρημοι· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ερρει χειλέων των σων * μελισταγών λογίων, * παμμάχαρ Πρόχλε, θεΐον ἴαμα * ποτίζον τοὺς μέλποντας · * 'Ο των Πατέρων

ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

'Ρώμη τη θεία τον νουν * όχυρωθείς βασάνων * πιχράς ίδέας έχαρτέρησας, * χραυγάζων, 'Ιλάριε· * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Ως των ατισμάτων, 'Αγνή, * άγιωτέρα αύεις * τον πάντων Κτίστην, διαμένουσα * Παρθένος άμίαντος, * εύλογημένη άεὶ, * Μήτηρ δεδοξασμένη.

'Ωδή η'. Λυτρωτά του παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν * ἀνημέροις ἐχθρός σε προδίδωσιν· * ὑρ' ὧν κατατεμνόμενος, * παναοίδιμε Πρόκλε, * χαίρων εἰς χεῖρας * τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Έπληγώθη το τίμιον σωμά σου * άνενδότοις τοξεύμασιν,
*Αγιε, * και άνιάτως επληξε * δυσμενείς άσωμάτους * μή μελφ-

δούντας * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αίγλη τῆς χάριτος, * ώσπερ λίθος ἐν γῆ κυλιόμενος * συνέτριψας, Ἰλάριε, * ὀχυρώματα πλάνης, * μέλπων συντόνως * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οἱ χρουνοὶ τῶν αἰμάτων σου ρεύσαντες * ἀσεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβεσαν, * τοὺς δὲ πιστοὺς χατήρδευσαν * μελωδοῦντας ἀπαύστως * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

() EOTOXIOV.

Σαρχωθείς έξ άχράντων αίμάτων σου * ό Θεός ό ποιήσας χαί πλάσας με, * Θεοχυήτορ Δέσποινα, * άνεχτήσατο χόσμον * οῦτω βοώντα * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

* Λυτρωτά τοῦ παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός * Λεύσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ- πειν * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τδε φωταυγής καὶ ἱερὰ * καὶ εὖσημος τῶν Μαρτύρων * μνήμη Εἰλαμψε, * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, * τὸν ζόρον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, * καὶ νέρη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, * καὶ ἱαμάτων χάριν βρύουσα.

'Ως δύο μαζοί πνευματικοί * προχέετε ἰαμάτων * γάλα, "Α-

για, * πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρδίαν, * πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, * καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες. * δθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἰμάτων, 'Αθληταὶ, * φοινίξαντες άλουργίδα, * παναοίδιμοι, * ταύτην ώραίως τε φορούντες * Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε * τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύοντες.

Ή γη ἐπευλόγηται ὑμῶν * τοῖς αΐμασι καὶ λειψάνων * καταθέσεσι· * τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία * τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, * ἐν ἡ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτός οἰκητήριον, ἀγνη, * γεγένησαι, Παναγία * Μητροπάρθενε, * τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος * ἐν ὕλη ὁρωμένη τοῦ σώματος, * καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος * ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν. Ο Είρμός.

. \mathbf{E} να μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ-

» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάν-

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή σύναξις τοῦ ᾿Αρχαγγέλου Γαβριήλ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρός ήμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ γ΄.

Στιχηρά τοῦ Αρχαγγέλου.

Ταβριήλ ὁ μέγιστος, * ὁ νοῦς * ὁ θεοειδέστατος, * ὁ φωταυγής καὶ σωτήριος, * φῶς τὸ τρισήλιον * καθορὰ καὶ μέλπει * σὺν ταϊς ἀνω τάξεσι * τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελψόημα, * καθικετεύει τε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ελεος.

Τό μέγα μυστήριον * τό πρὶν * τοῖς 'Αγγέλοις ἄγνωστον, * καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, * μόνος πεπίστευσαι, * Γαβριὴλ, καὶ τοῦτο * τῆ μόνη τεθάρρηκας * Αγνῆ εἰς Ναζαρὲτ ἀρικόμενος: *

μεθ' ής ixέτευε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * τὴν εἰρήνην * <math>xαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φυτός ων άνάπλεως * άεὶ, * καὶ ποιων τὸ θέλημα, * καὶ ἐκτεΦ λων τὰ προστάγματα * τοῦ Παντοκράτορος, * ἀρχηγὲ 'Αγγέλων * Γαβριὴλ πανάριστε, * τοὺς πόθω σε τιμώντας περίσωζε, * ἀεὶ αἰτούμενος * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμων * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρά τοῦ Όσίου.

Ήγος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, * θεία φρονήσει τον νοῦν * οχυρώσας λαμπρότατα, * τον θυμον ἀνδρεία τε, * σωφροσύνη τὴν ἔφεσιν, * δικαιοσύνη ἄπασαν δύναμιν * ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, * ἄρμα τερπνότατον * ἀρετῶν συνήρμοσας, * οὕ ἐπιβὰς * χαίρων ἀνελήλυθας * πρὸς ὕψος, ἔνδοξε.

Πάτερ θεηγόρε Στέρανε, * θεολογία τον νοῦν * κατελάμπρυνας, *Οσιε, * δορυφόρον οἶά περ * τον θυμόν προτεινόμενος * κατὰ βλασφήμων, μάκαρ, αἰρέσεων * ἐπιθυμία τρυφής τῆς ἄνωθεν· * ξς κατηξίωσαι * μετασχεῖν, θεσπέσιε, * παρεστηκώς * θρόνφ τοῦ παντάνακτος * καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ θεοβρήμον Στέφανε, * δι' έγκρατείας τον νοῦν, * πιεζόμενος πάντοθεν, * πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον * ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· * καὶ κατευνάσας κόσμου τὸν τάραχον, * καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, * νοῦ καθαρότητι * συνεκράθης πάντοτε * πρὸς ἐφετῶν * ὄντως τὸ ἀκρότατον, * θεόφρον "Οσιε.

 Δ όξα, [†]Ηχος πλ. β΄.

Συγχάρητε ήμιν, ἄπασαι * αι των 'Αγγέλων ταξιαρχίαι· * ό πρωτοστάτης γὰρ ὑμων * καὶ ἡμέτερος προστάτης, * ὁ μέγας 'Αρχιστράτηγος, * τὴν σήμερον ἡμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ * τεμένει παραδόξως * ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. * "Οθεν κατὰ χρέος * ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· * Σκέπασον ἡμᾶς * ἐν τῆ σκέπη των πτερύγων σου, * μέγιστε Γαβριὴλ 'Αρχάγγελε.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Ο ὑδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ * κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, * καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αρχαγγέλου.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *
Τοῦς ὁ προαιώνιος * φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, * Γαβριὴλ, σὲ μεθέξεσιν * ἐνθέοις φωτίζοντα * πᾶσαν οἰκουμένην, * καὶ τὸ

ἀπ' αἰῶνος * ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν * θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, * ἐν μήτρα σωματούμενον * παρθενικῆ τὸν ἀσώματον, * καὶ γενόμενον ἄνθρωπον * εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ο ποιών τους Αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους

λειτουργούς αύτοῦ πυρός φλόγα.

Θρόνφ παριστάμενος * τῆς τρισηλίου Θεότητος, * καὶ πλουσίως λαμπόμενος * ταῖς θείαις λαμπρότησι * ταῖς ἐκπεμπομέναις * ἀπαύστως ἐκεῖθεν, * τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς * χοροστατοῦντας καὶ εὐρημοῦντάς σε * παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, * καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε ο Θεός μου,

έμεγαλύνθης σφόδρα.

Θραϋσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἐχ τῆς ᾿Αγαρ τῆ ποίμνη σου * συνεχῶς ἐπερχόμενα. * Κόπασον τὰ σχίσματα * τὰ τῆς Ἐχχλησίας. * Πράϋνον τὸν σάλον * τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. *
Ῥῦσαι χινδύνων χαὶ περιστάσεων * τοὺς πόθω σε γεραίροντας *
χαὶ σοῦ τῆ σχέπη προστρέχοντας, * Γαβριὴλ ᾿Αρχιστράτηγε, *
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡγος πλ. δ΄.

Ος Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος * καὶ τῶν 'Αγγέλων * ἀρχηγός, 'Αρχιστράτηγε, * πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, * νόσων καὶ δεινῶν * ἀμαρτημάτων * ἐλευθέρωσον * τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, * καὶ αἰτουμένους σε, ἔνδοξε, * ἐναργῶς ὡς ἄῦλος * τὸν ἄῦλον καθορῶν, * καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ * τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. * Αὐτός γὰρ φιλανθρώπως * σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, * σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

'Απολυτίχιον, ή Ηχος δ'.

Τών οὐρανίων στρατιών, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, τοῦ ᾿Αρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὅσίου.

΄Ο Κανών τοῦ ᾿Αρχαγγέλου, οὕ ἡ ᾿Ακροστιχίς·

'Ως παμμέγιστον τον Γαβριήλ αίνέσω, Ίωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Ο ς φως χρηματίζοντα * ταϊς πρός το φως το άχροτατον * άὐλοις μεθέξεσι * θεΐον καὶ ἄϋλον, * ίχετεύω σε, * 'Αρχάγγελε,
τὸν νοῦν μου * φωτίσαι πρεσβείαις σου, * ὅπως ὑμνήσω σε.

Digitized by Google

Στησώμεθα σήμερον * χορούς ἐνθέους γηθόμενοι, * τὸν πρῶτον γεραίροντες * τῶν ἀσωμάτων Νῶν, * τὸν τὴν ἄἐῥητον * χαρὰν μεμηνυχότα * ἐν χόσμφ φοιτήσασαν * δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον * καὶ πρός Θεόν ἀντιλήπτορα, * καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, * Γαβριὴλ, ἔχοντες * οἱ ποθοῦντές σε * ῥυόμεθα κινδύνων * καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, * ἀνευρημοῦντές σε.

Θεοτοχίον.

Άγνήν σε πανάμωμον, * ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * λαμπρῶς ἐβόησεν, * ἀπειρόγαμε, * βροτῶν ἡ σωτηρία, * Άγγέλων τὸ καύχημα * καὶ σεμνολόγημα.

Ο Κανών του Όσιου, ου ή Ακροστιχίς

Σοί, Στέρανε, στέρανόν σοι όμώνυμον οίσομεν ϋμνων.

()εοφάνους.

Ήχος β΄. Έν βυθώ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς, Παμμάχαρ, διδαχῆς * χρέος προσχομίζοντες, * τὴν ἀμοιβὴν ἀποτίνομεν στέρανον * ἐγχωμίων πλέχοντες· * σὺ δὲ ἵλεως δεδεγμένος, πανόλβιε, * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις * χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Όλεθρίων ὅρμημα παθῶν, * Πάτερ, κατεμάρανας * ὡς λογισμόν κεκτημένος θεόφρονα· * εὐμενὴς γὰρ γέγονας, * εὐπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, * λόγφ τῆς σορίας, * Στέφανε, καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ίερως ἐχόσμησας σαυτόν, * Πάτερ, διὰ γνώσεως * χαὶ πραχτιχῆς ἐνεργείας χαρίσματος, * θεορρήμον Στέφανε, * ἐφιέμενος των στεφάνων τῆς δόξης Χριστου. * ὅθεν τῆς ἐλπίδος * ἄριστα,

παμμάχαρ, ου διήμαρτες. Θεοτοχίον.

Των ατισμάτων σὺ ὡς ἀληθως * ὑπερτέρα πέρηνας * των ὁρατων καὶ ἀοράτων, Πάναγνε· * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, * ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου· * ῷ σὺν παρρησία * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμων.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μεθέζει φωτός ἀυλωτάτου * ὡς ἄυλος ὄντως, Γαβριὴλ, * ἀύλως φωτιζόμενος * φῶς καθορᾶσαι δεύτερος, * τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε * βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐχλείας ἡξιώθης * τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν * ἀναχαλύψας, μέγιστε * ᾿Αγγέλων· δι᾽ οῦ ἤρθημεν * οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον * ὑψος, μεγάλως τιμώντές σε.

Έπίρανον πάσιν οὐρανόθεν * τοῖς πόθφ ζητοῦσί σε ἀεὶ, * χαὶ παῦσον τὸ χλυδώνιον * τὸ χαθ' ἡμῶν χινούμενον * τῶν πειρασμῶν χαὶ θλίψεων, * ὧ Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε.

Θεοτοχίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον * μυστήριον, Κόρη, σοὶ ποτὲ * ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· * Χαῖρε, Θεοῦ παλάτιον, * ἐν ῷ οἰ-κήσας ἄπαντας * βροτοὺς θεώσει ὡς εὕσπλαγχνος.

Τοῦ Όσίου. Έξήνθησεν ή έρημος.

E ξέλαμψεν ό βίος σου, θεοφόρε * Στέρανε, * όλολαμπης ώς ηλιος * E έν τ $\tilde{\omega}$ χόσμ $\tilde{\omega}$, και κατεφώτισε * τοὺς σοι πίστει και πόθ $\tilde{\omega}$ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα διδαχαῖς σου, * "Οσιε· * ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, * θεορόρε, τῆ Ἐκκλησία Χριστοῦ, * ἐν ἡ ἐστε-

ρεώθη ή χαρδία σου.

'Αδούλωτον ἐτήρησας τὴν ψυχήν σου * πάθεσι * καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, * θεοφόρε Στέφανε τίμιε: * διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Εράνης καθαρότητι ώσει κρίνον, * Δέσποινα, * τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα * λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου * ἐν μέσῳ, Θεοτόκε. ΤΟ Είρμός.

 \mathbf{E} ξήνθησεν ή ξρημος ώσει κρίνον, * Κύριε, * ή τῶν Ἐθνῶν \mathbf{E} στειρεύουσα * Έκκλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστερεώθη

» ή χαρδία μου.

Κάθισμα, ή Ηχος α΄. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *

Ο μέγας Γαβριὴλ * ἀρχηγός τῶν ᾿Αγγέλων * δειχνύμενος, ἀεὶ * σὺν αὐτοῖς ἀναχράζει * τὸ θεῖον μελώδημα * τῆ Τριάδι γηθόμενος. * Τοῦτον ἄπαντες * μεγαλορώνως ἐν πίστει * ἀνυμνήσωμεν, * καὶ καθαρᾳ διανοίᾳ * αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα. Τοῦ 'Οσίου, ὅμοιον.

Το αξμά σου, σορέ, * μυστιχώς ἀνεβόα * ἐχ γῆς πρός τὸν Θεόν * τὰς τοῦ "Αβελ, Θεόφρον· * τρανώς γὰρ ἐχήρυξας * τὴν Τριάδα τὴν ἄχτιστον· * ὅθεν, "Οσιε, * ποιμαντιχώς διαπρέψας * ἀπεδίωξας * τοὺς τῆς αἰρέσεως λύχους * σφενδόνι τοῦ Πνεύματος.

Καί νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ανύμφευτε, άγνη, * Θεοτόχε Παρθένε, * ή μόνη τῶν πιστῶν * προστασία καὶ σκέπη, * κινδύνων καὶ θλίψεων * καὶ δεινῶν περιστάσεων * πάντας λύτρωσαι * τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Κόρη, ἔχοντας * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. ᾿Ωδη δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. *

Τστατο μεθέξεσι * θεαρχικαῖς * πάλαι, Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, *
καταφαιδρύνων * τὸν Προφήτην Δανιὴλ, * καὶ ἐντιθεἰς τὴν
δήλωσιν * τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε * χαρμονιχώς, * πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, * ἀνευφημοῦμεν· * ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός * διηνεχώς φλογίζοντος * θείαις, Γαβριὴλ, μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἡλιον * θείαν στολὴν * δόξη ἀπροσίτω ἀστράπτουσαν * ἡμριεσμένος, * στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, * τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι * τῷ ἐπουρανίω γηθόμενος.

Θεοτοχίον

"Ολην σε τῷ Πνεύματι * ὁ Γαβριὴλ * περιηγνισμένην, Πανάμωμε, * χατανοήσας * ἐκβοᾳ σοι ἐμφανῶς· * Χαῖρε, ἀρᾶς ἡ λύτρωσις * καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Όσίου. Έληλυθας * ἐχ παρθένου.

Σύ, Στέρανε, * Μοναζόντων ἐγένου στεράνωμα, * ὡς λίθον πολύτιμον * τὴν ἀρετὴν περικείμενος· * ώρθης γὰρ, μακάριε, * θεοχαρίτωτον ὄντως * ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, * θεοφόρε, σορίαν τετίμηχας· * διὸ τῶν χαρίτων σε * αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, * δόξαν τὴν αἰώνιον * σοὶ προξενήσασα, Πάτερ * πανσεβάσμιε.

'Αμάραντον * ὁ Δεσπότης, Παμμάχαρ, σοὶ στέφανον * ὡς δίχαιος ἔπλεξε * τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος * Σάββα τοῦ θεόρρονος * σὸ μαθητὴς γὰρ ἐγένου * γνησιώτατος.

Νεχριύσεως * τὸν χαρπόν μοι ἡ Εὔα προσήνεγχε· * ζωὴν δὲ γεννήσασα * τὴν ἐνυπόστατον, Πάναγνε, * αὖθίς με ἀνώρθωσας· * διὸ χραυγάζω σοι· Χαϊρε, * ἀειπάρθενε.

Τοῦ Άρχαγγέλου. Ώδη ε΄. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

Νοός κατά μέθεξιν * τοῦ πρώτου φωτιζόμενος * δεύτερον ὡράθης φῶς, κραυγάζων * σὺν ταῖς ἀπείροις 'Αγγέλων τάξεσιν' * "Αγιος Πατηρ ὁ παντουργός, * Υίὸς ὁ συνάναρχος, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Το είδος σου πύρινον, * το χάλλος ὑπερθαύμαστον * ἄπασαν διάνοιαν ἐχπλῆττον, * μέγα το χλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, * θείων 'Ασωμάτων ἀρχηγὲ, * πάντων ἐγχαλλώπισμα * τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θετος ώς είδέ σε * καιρῷ τοῦ θυμιάματος * πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας * μένει κωρεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε * σοῦ τἢ ἀγγελία τἢ φρικτἢ, * ἢπερ ἐξεφώνησας, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Ναός ἀγιάσματος * ὑπάρχουσα, Πανάμωμε, * φωνῆ Γαβριὴλ τοῦ 'Αρχαγγέλου * τὸν ἐν 'Αγίοις ἀναπαυόμενον * τέτοχας πανάγιον Θεὸν, * πάντας ἀγιάζοντα * καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Του 'Οσίου. Μεσίτης Θεού. *

Ορμήν των παθών * ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, * θεορόρε Στέφανε, * καὶ ταϊς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι * κατελάμπρυνας, Πάτερ, * τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ * ταῖς γραραῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, * θεορρῆμον Στέρανε, * καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως * συνελέξω τὸν πλοῦτον, * θεόρρον Πάτερ "Όσιε.

Σορίας βυθόν * έρευνήσας, Στέφανε, κατέλαβες * εύρεῖν δσον χρήσιμον, * καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον * διὰ πόνων έ- κτήσω, * παμμάκαρ, τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτοκίον.

Ίδου έν γαστρί, * Θεοτόχε πάναγνε, Χριστόν τόν Θεόν * ὑπὲρ λόγον ἔσχηχας, * ὥσπερ Ἡσαίας προηγόρευσεν, * ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, * Θεογεννῆτορ, τέτοχας.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. Ἡδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε * τόν νοῦν τὸν φωταυγή καὶ οὐράνιον * οὐκ ἐξισχύουσι, * περιφανώς λαμπρυνόμενον * ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * θείαις λαμπρότησιν.

'Ακτίς ήλίου πολύφωτε, * πυρίνων Λειτουργών 'Αρχιστράτηγε, * ταῖς σελασφόροις σου * πρός τὸν Δεσπότην δεήσεσι * τοὺς ὑμνητάς σου σκότους * παθών ἐξάρπασον.

Βουλάς έθνων διασχέδασον, * την πίστιν την δρθόδοξον χράτυνον, * παύσον τὰ σχίσματα * της Έκκλησίας, 'Αρχάγγελε, * ταϊς πρός τὸν Κτίστην πάντων * σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοχίον.

'Ρημάτων θείων ὑπήχοος, * 'Αγνή, τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, * καὶ τὸν προάναρχον * Λόγον σαρχὶ ἀπεχύησας, * τῆς ἀλογίας χόσμον * ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Όσίου. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ο ἰκουμένης φωστήρ φαεινότατος, * Πάτερ, ἀναδέδειξαι, λόγων λαμπρότησι * καταφωτίζων, Στέφανε, * τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθω προστρέχοντας.

Μακαρίως τον βίον διέδραμες. * μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι * τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, * καὶ Θεῷ προσωμίλησας, Στέφανε.

 Ω ς χαλός, ώς ώραῖος ὁ στέφανος * ῷ νῦν ἐστεφάνωσαι, πάνσορε Στέρανε, * ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, * χαὶ παθῶν βασιλεύσας, πανάριστε.

Υπέρ φύσιν, Παρθένε, ἐχύησας, * χαὶ διαιωνίζεις Παρθένος, ἐμραίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ χαὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ο Ειρμός.

» Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έκ φθο-» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, ή Ηχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, * τὸ πρὸ αἰώνων ορισθέν ὄντως μέγα * σὺ, Γαβριὴλ, πεπίστευσαι Μυστήριον, * τόχον τὸν ἀπόρρητον * τῆς Αγίας Παρθένου, * Χαΐρε, προσφωνῶν αὐτῆ, * ἡ χεχαριτωμένη. * Χρεωστιχῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ * ἐν εὐρροσύνη * ἀεὶ μαχαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ ᾿Αρχαγ- γέλου Γαβριὴλ. Στίχοι.

Των σων άγαθων ώσπερ ούχ έχω χόρον,

'Ως οὐδ' ἐορτῶν, Γαβριὴλ, 'Αρχων Νόων.

Τῆ δεκάτη δὲ τρίτη συναγήσχεν ὥδε Γαβριήλ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρός ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τοῦ 'Αρχαγγέλου. 'ஹδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τωάννου τόχον, ἔνδοξε, ἐμήνυσας * τῷ Ζαχαρία ποτὲ, * ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ * ἐστῶτι χαὶ ψάλλοντι * τῷ Λυτρωτῆ χαὶ Θεῷ· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ή περίδοξος τοῦ οἴχου σου εὐπρέπεια * περιφανῶς, Γαβριὴλ, * καθαγιάζει ψυχὰς * πιστῶν, καὶ προτρέπεται * μεγαλοφώνως βοᾶν· * Ἰπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει, 'Αρχιστράτηγε, * πρώτου φωτός μυστιχώς, * δεύτερον φως άληθως * ώράθης, τοὺς μέλποντας * φωτίζων πάντοτε· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Απεστάλη Γαβριήλ ὁ 'Αρχιστράτηγος * χαρὰν μηνύων σοι, * Παρθενομήτορ άγνη, * δι' ής λύπη πέπαυται, * καὶ ή άρὰ άληθῶς * ἀπεστείρωται, * καὶ εὐλογία ἤνθησε * τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας. Τοῦ Όσίου. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Μυρίζουσιν, "Όσιε, * των σων δογμάτων * οἱ λόγοι τῆ χάριτι * Τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι * Θεότητα μίαν γὰρ * σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, * Λόγου τε τὴν σάρχωσιν ὑμνων, * εὐωδιά-ζεις * ἡμᾶς, πανόλβιε.

Ό βίος τῷ λόγφ σου * συνδραμών, Πάτερ, * διπλοῦν σοι τὸν στέρανον, * παμμάχαρ, προεξένησε· * σορίας γὰρ δργανον, * Πάτερ πανέντιμε, * γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· * Εὐλογητὸς εἰ * χαὶ ὑπερένδοξος.

Νοός καθαρότητι * καὶ διανοίας, * Θεόφρον, λαμπρότητι * τὸν βίον διελήλυθας, * ἀγνεία τε σώματος * καὶ παρθενία σεπτῆ * ἀριστον ἀνάθημα φανεὶς * τῷ παντεπόπτη * καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοχίον.

Ἰθύνουσα, Πάνσεμνε, * τὸν ἐμὸν βίον, * πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον * λιμένα χαθοδήγησον, * Θεὸν ἡ χυήσασα, * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, * τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς * τὴν ἀφθονίαν * τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. ἸΩδή η΄. Παΐδας εὐαγεῖς.

γενε, * τἢ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς * Παρθένφ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λό-Τερολογίαις ἱεραῖς σε * λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. * σὺ γὰρ Τερολογίαις ἱεραῖς σε * λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. * σὺ γὰρ

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ * ἀὐλως, 'Αρχάγγελε, ἐνούμενος, * στόματι πυρίνφ σου * μέλπεις τὸ μελφδημα * τὸ φοβερὸν, δ μέλπουσι * πάντες 'Αγγέλων χοροί, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐχλείαις σαφῶς πεποιχιλμένος * ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, * εἶτα τὰ ἐπίγεια, * ἀποπεραιούμενος * τὰ ἰερὰ θελήματα * Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, * Αγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, * χλέος τῶν ἐν πίστει * ἀεί σε εὐφημούντων.

Σαρχί χαθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος * ἀνθρώποις προσομιλήσαι προελόμενος, * ἔσχε σε προτρέχοντα * χαὶ προασπίζόμενον * τὸ ἱερὸν παλάτιον, * ὧ ἱερὲ Γαβριὴλ, * χαὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντα,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοποχίου

'Ως θρόνον τερπνόν τοῦ Βασιλέως, * ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, * ὡς τὸν ὑπερούσιον * μόνην οὐσιώσασαν, * καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν * ἐνώσει κρείττονι * γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, * τὴν εὐλογημένην * ὑμνήσωμεν Παρθένον.

. Τοῦ Όσίου. Κάμινος ποτέ. *

Στέφος εὐπρεπὲς * Χριστὸς ὁ ζωοδότης * τῆ χορυφῆ σου ἐπιτέθειχε, * φερώνυμε Στέφανε, * τῶν σῶν ἱδρώτων ἔνεχα, * τῶν ἀπείρων τε χαμάτων σου, * οῦς χαίρων ἡγωνίσω * τῷ τοὐτου πόθ φ πυρούμενος.

"Ολην ὑπερβὰς * τὴν αἴσθησιν, παμμάχαρ, * νοὶ τῷ πρώτῷ προσωμίλησας * ψυχῆς χαθαρότητι, * πολιτείας τε σεμνότητι, * στερανηφόρε Στέρανε, * χράζων· Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ερωτι σφοδρῷ, * παμμάχαρ, χατιχνεύσας * τοῦ θεορόρου Σάββα, Στέρανε, * τὸν βίον τὸν ἔνθεον * πολιτείας τε σεμνότητι * ἐζήλωσας, πανεύρημε· * γέγονας ἐχμαγεῖον * τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοχίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθής * ἐν μήτρα σου ἐνοῦται * τῷ ἀνθρωπίνω νοὶ, ΙΙάναγνε, * σαρχός τε παχύτητι, * ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος * αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· * ὅθεν σε Θεοτόχον * πίστει καὶ πόθω δο-ξάζομεν.

· Ο Είρμός.

Κάμινος ποτέ * πυρός ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, *
 τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας Εὐλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. ἸΩδη θ΄. Απας γηγενής. *

Τστασαι φρικτώς * τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος * διακονούμενος, * καὶ καταστραπτόμενος * φωτοχυσίαις * ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, * καὶ ἱερῶς θεούμενος, * καὶ φῶς ὁρώμενος, * καὶ φωτίζων * πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, * ἱερὲ Γαβριὴλ ᾿Αρχιστράτηγε.

"Ωσπερ οὐρανὸς * ὁρᾶσαι κατάστερος * θείαις λαμπρότησιν· * ὥσπερ στρατηγέτης δὲ * χερσὶ κατέχεις * σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, * καὶ διαθέεις ἄπασαν * τὴν γῆν τὸ βούλημα * τοῦ Δεσπότου * πάντοτε ποιούμενος, * καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον το δεινόν * βαρβάρων κλυδώνιον * ἐπεγειρόμενον * πάντοτε τοῖς δούλοις σου. * τῆς Έκκλησίας * παῦσον τὰ σχίσματα. * τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον * πταισμάτων λύτρωσιν, * βασιλεῖ τε * δώρησαι τὰ τρόπαια, * Γαβριὴλ, τῆ θερμῆ προστασία σου.

Ή περικαλλής * δυὰς καὶ περίδοξος, * Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, * θρόνφ παριστάμενοι * τῆς θείας δόξης, * πᾶσιν αἰτήσασθε * ἀμαρτιών συγχώρησιν, * ἀπαλλαγήν τῶν δεινῶν, * ὡς προστάται, * ὡς τὴν ἀγαθότητα * τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοχίον.

Φέγγος ἀστραπής * τοῦ τόχου σου ἔλαμψε, * καὶ κατεραίουνε * πᾶσαν τὴν ὑρήλιον, * καὶ τὸν προστάτην * τοῦ σκότους ώλεσε, * Θεογεννήτορ πάναγνε, * 'Αγγέλων καύχημα, * καὶ ἀνθρώπων * πάντων τὸ διάσωσμα * τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Τπέρτιμε Στέφανε, * νῦν καθαρῶς ἡδόμενος * καὶ τρυφῆς ἀπολαύων * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, * ἔνθα τῶν 'Αγίων οἱ δῆμοι * περὶ Θεὸν * χορεύουσι, μάκαρ, * τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας * μεσιτεύων πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος * πρός ἐφετῶν ἀχρότατον, * πρός τὸ μόνον τῷ ὄντι * σαρῶς μαχάριον, * πρὸς τὸ πανυπέρτατον χάλλος, * πρὸς τὴν ζωὴν * τὴν ὄντως ἀγήρω, * πρὸς ρῶς τὸ ἀνέσπερον, * θεορόρε Πάτερ Στέρανε.

'Ως ήλιος ελαμψας * εν Μοναστών συστήμασιν * ἀπαλών εξ
ονύχων * καθιερούμενος, * καὶ ώς περ ἀκτίνας ἐκπέμπων * τὰς
ἀρετὰς * τῆς σῆς πολιτείας, * γλυκύτατε Στέφανε * θεοφόρε Πάτερ "Όσιε. Θεοτοχίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν * προφητικοῖς ἐν ὅμμασιν * οἱ Προφῆταί σε πάντες, * προανερώνησαν * μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα * τοῦ παντουργοῦ * καὶ πάντων Δεσπότου * διό σε, πανύμνητε, * Θεοτόχον καταγγέλλομεν. Ο Εἰρμός.

• Ανάρχου Γεννήτορος * Υίδς, Θεός καὶ Κύριος * σαρκωθείς ἐκ • Παρθένου * ἡμῖν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * • συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα: * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτό-• κον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε. *

Αρρήτως πυρσευόμενος * ταζ θείχαζς έλλάμψεσι * τῆς ὑπερφώτου Τριάδος * διέρχη πᾶσαν τὴν κτίσιν * ὡς ἀστραπὴ, 'Αρχάγγελε, * πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, * Γαβριὴλ ἀστραπόμορρε, * φρουρῶν, φυλάττων καὶ σκέπων * τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

 Γ ίχόνος ής μετέλαβον * θεουργιχώς της χρείττονος * έξώσθην, οίμοι! ὁ τάλας, * δι' ἀχρασίας της πάλαι· * σὺ δὲ, Χριστὲ, ὡς εὖσπλαγχνος, * ἀρρήτως χοινωνήσας μοι * τοῦ χείρονος μετείληφας, * χαινοποιήσας με, Λόγε, * παρθενιχών ἐξ αἰμάτων.

Είς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αρχαγγέλου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Ταβριήλ 'Αρχάγγελε, * Θεοῦ * θεῖος 'Αρχιστράτηγος * καὶ ὑπουργός ἀναδέδειξαι· * καὶ ταῖς λαμπρότησι * καὶ ταῖς φρυκτωρίαις * τούτου αὐγαζόμενος * ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον *
φῶς ἐχρημάτισας, * καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον * ἐξαστράπτων *
τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ταβριήλ Πρωτάγγελε, * το σον * κλέος περιβόητον, * καὶ θαυμαστή σου ή δύναμις, * ή χάρις ἔνθεος, * ή μορφή ὡραία, * το είδος σου πύρινον * ή τάξις ὑψηλή καὶ ὑπέρτιμος, * ή φαῦσις κρείττονος.

Ταβριήλ Ταξίαρχε, * χαρᾶς * μυστικής προάγγελε, * ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος * τῆς Θεομήτορος, * σὺν αὐτῆ τῷ Κτίστη * πάντων καθικέτευε * λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων * τοὺς σὲ γεραίροντας, * καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια * σοῦ ἐν πίστει * δεγομένους πάντοτε.

Δόξα, η Ηχος πλ. α΄.

"Ο που έπισχιάσει ή χάρις σου, 'Αρχάγγελε, * έχειθεν τοῦ διαβόλου διώχεται ή δύναμις. * οὐ φέρει γὰρ * τῷ φωτί σου προσμένειν ὁ πεσών 'Εωσφόρος. * Διὸ αἰτοῦμέν σε * τὰ πυρφόρα αὐτοῦ * βέλη τὰ χαθ' ἡμῶν χινούμενα ἀπόσβεσον, * τῆ μεσιτεία σου λυτρούμενος ἡμᾶς * ἐχ τῶν σχανδάλων αὐτοῦ, * ἀξιύμνητε * Γαβριὴλ 'Αρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σέ δυσωποϋμεν ώς Θεού Μητέρα, εύλογημένη, * πρέσβευε τοϋ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀπτωήχου. Είς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει ἄπαντα Σεπτεμβρίου ς΄.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἤγουν τῆ ιγ΄. τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῆ, ἢ τῆ πρώτη μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ ᾿Ακολουθία τῶν 630 ᾿Αγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς ᾿Αγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ΄. Συνόδου· ὁμοίως καὶ τῶν ἐν Νικαία 318, τῶν εἰς τὴν Δευτέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει 150, τῶν εἰς τὴν Τρίτην ἐν Ἐρέσω 200, τῶν εἰς τὴν Πέμπτην ἐν Κωνσταντινουπόλει 165, καὶ τῶν εἰς τὴν ¨Εκτην ἐν Κωνσταντινουπόλει 170.

Η 'Ακολουθία τοῦ 'Αγίου τῆς ἡμέρας ψάλλεται ἐν τοῖς 'Αποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα τῆς ἀΟκτωήγου γ΄. καὶ ἀΑνατολικὰ γ΄. καὶ τῶν ἀΑγίων Πατέρων δ΄.

 $^{\circ}$ Ηχος πλ. β΄. $^{\circ}$ Ολην ἀποθέμενοι. *

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον * καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, * σάρκα χρηματίσαντα * δι ἡμᾶς, φιλάνθρωπε, * ἀνεκήρυξε * τὸ σεπτόν σύστημα * τῶν σορῶν Πατέρων, * Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, * διπλοῦν ταῖς φύσεσι * καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, * διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, * ἔνα τὸν αὐτὸν καθ ὑπόστασιν * ὅθεν σὺν Πατρί τε * καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, * ἔνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, * τούτους μακαρίζοντες.

Α χτιστον ἐχήρυξαν * οἱ θεορόροι συμφώνως * τὴν θείαν ἐνέργειαν * χαὶ τὴν θείαν θέλησιν * τοῦ πτωχεύσαντος * τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, * τῆ σαρχὶ νείμαντες * τὸ χτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε * χαὶ τῆς θελήσεως, * φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν * ἐμρρόνως οἱ μαχάριοι * ὑποστατιχήν τε διαίρεσιν. * οῦς ἐν ἐτησίοις * τιμώντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἐορταῖς, * Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν * τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄχτιστον * οἱ θεοφόροι Πατέρες * Θεόν ἔνα Κύριον * ὁμοφρόνως σήμερον * ἀνεχήρυξαν, * τὸ ἀπλοῦν ἄπασι * τῆς μιᾶς φύσεως * χαταλλήλως ὑποδείξαντες, * χοινῷ θελήματι * χαὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι * ἄναρχον, ἀτελεύτητον * τοῦτον διὰ πάνμνοτὰς τοῦτον διὰ πάνμητὰς, * χαὶ τὸ ἐχείνων διδάξαντας * πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Τὰς μυστικάς σήμερον * τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευρημήσωμεν, * τοὺς μελφδήσαντας ἐν μέσφ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, * Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, * οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· * τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης * καὶ ὁρθοδόξων προμάχους, * τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίφ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α΄. τοῦ "Ηχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Λναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Α κούσας "Αβραμ, ότι ἡχμαλώτευται Λώτ ό ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, Α ἡριθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ἐκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὁπίσω αὐτῶν ἔως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ

Κεφ. 18'. 14. αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός καὶ οἱ παιδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ επάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς εως Χοβάλ, ἡ ἐστιν ἐν ἀριστερὰ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λωτ τὸν ἀδελριδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναϊκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπό τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ: τοῦτο ἡν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἰνον ἡν δὲ ἰερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν "Αβραμ, καὶ εἰπεν' Εὐλογημένος "Αβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστω, δς ἐκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν' καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὅς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

 \mathbf{E} ίπε Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ· Ίδετε, παραδέδωχα ένώπειον ύμων την γήν. Είσελθόντες χληρονομήσατε την γήν, ην ώμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ύμων, τῷ 'Αβραὰμ, καὶ τῷ 'Ισαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρός ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνω, λέγων· Ού δυνήσομαι μόνος φέρειν ύμᾶς. Κύριος ὁ Θεός ύμῶν ἐπλήθυνεν ύμας και ίδού έστε σήμερον ώς τα άστρα του ούρανου τῷ πλήθει. Κύριος ό Θεός των πατέρων ύμων προσθείη ύμιν, ώς έστε, χιλιοπλασίως, και εύλογήσαι ύμας, καθότι έλάλησεν ύμιν. Καὶ έλαβον έξ ύμων ἄνδρας σοφούς καὶ έπιστήμονας καὶ συνετούς, και κατέστησα αύτούς ἡγεῖσθαι ἐρ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ έκατοντάρχους, και πεντηκοντάρχους, και δεκάρχους, και γραμματοεισαγωγείς τοίς χριταίς ύμων. Καὶ ένετειλάμην τοίς χριταίς ύμων έν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰμέσον άδελφου αύτου, και άναμέσον προσηλύτου αύτου. Ούκ έπιγνώση πρόσωπον έν χρίσει. χατά τὸν μιχρόν χαὶ χατά τὸν μέγαν χρινείς ου μη υποστείλη πρόσωπον άνθρώπου, ότι ή χρίσις του Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Τίπε Μωτής πρός τους υίους Ίσραήλ· Ίδου, Κυρίου του Θεου τ΄. 14. Ε του ο ουρανός, καὶ ο ουρανός του ουρανου, ή γή καὶ πάντα όσα ἐστὶν ἐν αὐτή. Πλὴν τους πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπὰν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν

ού σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὖτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβη δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτω καὶ ὁρρανῷ καὶ χήρα, καὶ ἀγαπᾳ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἰμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήση, καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὁνόματι αὐτοῦ ὁμῆ· Αὐτὸς καύχημά σου, αὶ οὖτος Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὁρθαλμοί σου.

Είς του Στίχου, Στιχηρά 'Αναστάσιμα. Δόξα, 'Ήχος γ'.

Αποστολικών παραδόσεων * άκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, "Αγιοι Α Πατέρες: * τῆς γὰρ 'Αγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον * ὁρθοδόξως δογματίσαντες, * 'Αρείου τὸ βλάσρημον * συνοδικώς κατεβάλετε. * Μεθ' ὅν καὶ Μακεδόνιον * πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, * κατεκρίνατε Νεστόριον, * Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, * Σαβέλλιόν τε * καὶ Σεβῆρον τὸν 'Ακέφαλον. * "Ων τῆς πλάνης αἰτήσασθε ἡυσθέντας ἡμᾶς, * ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον * διατηρεῖν ἐν τῆ πίστει, δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α σπόρως έχ θείου Πνεύματος, * βουλήσει δὲ Πατρός, * συνείλη-Α φας Γίον τον τοῦ Θεοῦ, * ἐχ Πατρός ἀμήτορα * πρό τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, * δι' ἡμᾶς δὲ ἐχ σοῦ * ἀπάτορα γεγονότα, * σαρχὶ ἀπεχύησας, * χαὶ βρέρος ἐγαλούχησας. * Διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν * τοῦ λυτρωθῆναι χινδύνων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

' Απολυτίκιον ' Αναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἡχος πλ. δ΄.

ρπερδεδοξασμένος * εί, Χριστε ὁ Θεός ἡμῶν, * ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς * τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, * καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν * πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. * Πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες.

Ο 'Αναστάσιμος εἰς δ΄. τῆς Θεοτόχου εἰς β΄. καὶ τῶν 'Λ- γίων Πατέρων εἰς η '.

Ο Κανών των Αγίων έξακοσίων τριάκοντα Πατέρων των της εν Χαλκηδόνι τετάρτης Συνόδου.

 ' Ω δη α΄. 'Hχος γ΄. 'Aσωμεν τῷ Κυρίφ.

Περυτευμένοι πίστει * ἐν τῷ οἰχφ Θεοῦ * ὀρθοδοξίας δόγματα * οἱ "Όσιοι Πατέρες * τῷ κόσμφ ἐξἡνθησαν, * Τριάδα τὴν ά-γίαν, * ἄχτιστον, ἀδιαίρετον * ἐν μιᾳ τῇ θεότητι * θεοπρεπῶς χηρύξαντες.

Τον δι' ήμας άτρέπτως * ἐχ παρθένου Μητρός * Θεόν ἐνανθρωπήσαντα * οἱ "Όσιοι Πατέρες * διπλοῦν, ἀδιαίρετον * ἐν μιᾳ ὑποστάσει * χηρύττοντες, ἐτράνωσαν * τὸ τέλειον τῆς φύσεως *

άσυγχύτως και δίχα τροπής.

Ως θεογράφους πλάκας * οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ * τὸν εὐσεβῆ τῆς πίστεως * παρεθήκαντό σοι δρον, * Πανεύφημε ἔνδοξε, * ὄνπερ ἡγκαλισμένη * ἀσάλευτον, ἀπόρθητον * ἐκ πασῶν τῶν αἰρέσεων * φυλάττεις ταϊς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

Υμνοϋμέν σε, Παρθένε * Θεοτόχε άγνη, * χερουβικόν όχημα,* ἐξ ης Θεός ἐτέχθη· * σὐ γὰρ μόνη γέγονας * πηγη ἀφθαρσίας * βλυστάνουσα πᾶσι ζωήν· * ἀρ' ης οἱ ἀρυόμενοι * ἰάματα λαμβάνομεν.

"Ετερος Κανών των 'Αγίων Πατέρων. "Ηχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Η των Πατέρων εὐσεβὴς ὁμήγυρις, * ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ * κατ΄ Εὐτυχοῦς, ὄντως * τὸν Σωτῆρα ώρισεν * ἀδιαιρέτοις φύσεσιν * ἐν δυσὶ, τοῖς τοῦ θείου * Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι * βαίνουσα σαφώς καὶ ἐμμένουσα.

Έξαχοσίων άριθμός τριάχοντα * εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν * τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην * καὶ Σεβήρου αϊρεσιν * καταβαλόντες ἔρασαν· * Έν δυσὶ ταϊς οὐσίαις * Χριστόν χηρύττομεν, βαίνοντες * ἔπεσι

Κυρίλλου τοῦ μάχαρος.

Ό μη κηρύττων έν δυσί ταϊς φύσεσι * καὶ ένεργείαις Χριστόν,* τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, * σχοίη τὸ ἀνάθεμα· * ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος * τῶν 'Αγίων Πατέρων * ἐμφρόνως οῦτως ἐθέσπισε. * Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία: 'Ανοίξω τὸ στόμα μου. * 'Ωδη β΄. Ἡχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Πρόσεχε, * ούρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν τόν βασιλέα. Ευρράνθητε * και σκιρτήσατε πάντες * ἐπὶ τῆ μνήμη, πιστοί, τῆ τῶν Πατέρων.

Τιμήσωμεν * τους νοητούς μαργαρίτας * τῆς Ἐκκλησίας, Χριστόν δοξολογούντες.

Καθείλατε * μυστικῷ ὑμῶν νόμφ * τὰς τοῦ 'Αρείου, Πατέρες, δυσφημίας.

Ένέρραξαν * ἀσεβέστατον στόμα * τοῦ Νεστορίου οἱ "Οσιοι Πατέρες.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκέτευε ἀ-παύστως.

΄ Ωδή γ΄. Έστερεώθη ή καρδία μου έν Κυρίφ. *

Α γαλλιάσθω πάσα ή οἰχουμένη. * οὐρανός σχιρτάτω σύν τοῖς Αγγέλοις * ἐπὶ τῆ μνήμη σήμερον * Χριστοῦ τῶν Ἱεραρχῶν.

Έν τῷ θείψ ὅρφ ὡς ἐν λειμῶνι * τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐντρυρῶντες, * τοὺς ἀχηράτους δρεπόμεθα * τῶν Πατέρων χαρπούς.

Τῆ μηχανῆ τῆς πίστεως, Ιεράρχαι, * τὴν ὀφρϋν τῆς πλάνης πολιορχοῦντες, * τὰς πυργοβάρεις χαθείλετε * τῶν αἰρέσεων.

Γραφικώς βοώμεν σοι, 'Αθλοφόρε, * ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν τῶν ἀρωμάτων * βρύει ὀσμὴ ἐχ τῆς πίστεως * τῶν ἰματίων σου.

Θεοτοχίον.

Ή τον Θεόν έν μήτρα σου δεξαμένη, * καὶ τεκούσα τούτον σεσαρχωμένον, * Θεοτόκε, ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι ἡμᾶς. *Ε τερος. Ο στερεώσας καταρχάς. *

Ο ι τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς * ἐναβρυνόμενοι λόγοις * τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, * καταισχύνθητε ἀεὶ, * ἀποχωροῦντες ἀπαντες * τῆς Ἐκκλησίας ὡς περ * λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ θιασώται καὶ πιστοὶ * τὸν Παντουργόν καὶ Σωτῆρα * ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, * καὶ θελήσεσι διτταῖς, * καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· * τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην * ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεῦτε, Σεβήρου, Εὐτυχοῦς * καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, * Θεοδώρου, Διοσκόρου σὺν τούτοις * ἀποθώμεθα τρανῶς * τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον * τῶν εὐσεβῶν Πατέρων * μέλψωμεν θείοις ἐν ἔσμασιν.

Θεοτοχίον.

Των Χερουβίμ και Σεραφίμ * έδειχθης ύψηλοτέρα, * Θεοτόκε· σύ γαρ μόνη έδεξω * τον άχωρητον Θεόν * έν σῆ γαστρί, άμό- λυντε· * διὸ πιστοί σε πάντες * ύμνοις, άγνη, μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τους σους υμνολόγους, Θεοτόκε. *

Men. Tom. VI.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Φυστήρες ὑπέρλαμπροι * τής ἀληθείας Χριστοῦ * τῷ κόσμῷ εἰδείχθητε, * ἐπὶ τής γής ἀληθῶς, * Πατέρες μακάριοι, * τής ξαντες τὰς αἰρέσεις * τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, * σβέσαντες τὰς φλογώδεις * τῶν βλασφήμων συγχύσεις· * διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ πρεσβεύσατε σωθήναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Γαχύ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάμωμε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * πράϋνον μηχανάς τε * καὶ κατάβαλε θράσος * τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ δ^{\prime} . Eiganthoa * thy anothy gou.

 \mathbf{K} ατεκόσμησαν * τὴν Ἐκκλησίαν οι θεορόροι * ὑπὲρ χρυσίον καὶ ἀργύριον * τῷ τῆς πίστεως ὅρφ.

Συνεπόμενοι * τῆ τῶν Πατέρων ὁμολογία, * ὁρθοδόξως ἀνυμνή-σωμεν * τὸν Σωτῆρα τῶν δλων.

 Ω ς της πίστεως * φύλαχας πάντες τοὺς θεοχλήτους * Ιεράρ-χας εὐρημήσωμεν, * τὸν Σωτηρα ὑμνοῦντες.

Τοίς παθήμασι * τοίς τοῦ Κυρίου συμμορφουμένη, * καὶ τοῦ αίματος, Πανεύφημε, * συμμορφοῦσαι τοίς ρείθροις.

()Estaxion.

Τό μυστήριον * τῆς ὑπὲρ λόγον χυήσεώς σου * τὰ οὑράνια, Πανάχραντε, * σὺν τοῖς χάτω φωτίζει.

Έτερος. Σύ μου, Χριστέ, * Κύριος.

Φράσον ἡμῖν, * ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, * μίαν φύσιν * σύνθετον τὸν ἄναρχον, * φῶς τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ Υἰόν· * εἰ γὰρ οὕτως εἶποις, * καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· * ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος * οὐχὶ μία οὐσία, * ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν, ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν * φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε * σαρχωθεῖσαν * φύσιν ἀνθρωπότητος * ἄνευ τροπῆς δλως χαὶ φυρμοῦ * ὁ 'Αλεξανδρέων * διδάσχαλός τε χαὶ πρόεδρος, * τρανῶς τὰς δύο φύσεις * χαὶ θελήσεις διδάσχων * τοὺς φρονεῖν ὁρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ * ἄπαντες φύσεις χηρύττομεν * ἀσυγχύτως, * πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν * τοῦ Εὐτυχοῦς ἄρδην οἱ πιστοὶ * χαὶ τοῦ Διοσχόρου * τοῦ ἄρρονος στηλιτεύοντες, * ἐπόμενοι τῷ ὅρῳ * τῶν 'Αγίων Πατέρων, * χαὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν.

Θεοτοχίον

Χερουβικόν * όχημα σύ, Θεομήτορ άγνή: * σύ χωρίον, * σύ καὶ ἐνδιαίτημα * τοῦ πατρικοῦ Λόγου καὶ Θεοῦ, * τοῦ ἐκ σῶν

άχράντων * λαγόνων σάρχα φορέσαντος· * διό δίτταϊς ούσίαις *
τόν έχ σοῦ σαρχωθέντα * προσχυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν.

' Ω δή ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Νυκτομαχούσαν, "Οσιοι, την Έκκλησίαν Χριστού, * ώσπερ λαμπτήρες φωτός κατερωτίσατε: * καὶ δόγμασιν ἐνθέοις * τοὺς υἰοὺς της κολυμβήθρας ἐμυήσατε.

Θεολαμπεῖς ἀστράψαντες ἀκτίνας, "Οσιοι, * τῷ τῶν δογμάτων ρωτί καὶ νοημάτων πυρὶ * τὴν πρώην ἀβλεψίαν * ἀπηλά-

σατε, Πατέρες, τῶν αἰρέσεων.

Φόβον Θεοῦ, Πανεύρημε, διὰ τῆς πίστεως * πνευματιχώς συλλαβοῦσα τῆ χαρδία σου, * πνεῦμα σωτηρίου * ὁμολογίας ἀπεχύησας τῆ γλώττη σου. Θεοτοχίον.

Υπερφυώς, Πανάχραντε, σεσαρχωμένον Θεόν * άτρέπτως καὶ άσυγχύτως ἀπεχύησας, * τὸν ἐν ἐκατέρα * τῆ μορφῆ διαφυλά-

ξαντα το τέλειον.

Ετερος. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Σεβήρε, τὰς ρύσεις * τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης * δεινῶς, πασχαλοι * ἐν δυσὶν οὐσίαις * χαὶ ἐν ἐνὶ Χριστόν προσώπω * χαταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν * τὴν τῆς ἀνθρωπότητος * σαρῶς ὁ ἄναρχος,* τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος,* ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς * τοὺς ἀπολωλότας· * ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω * ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβῆρον καθείλεν * ἡ τετάρτη Σύνοδος * καὶ τὸν Διόσκορον, * Χριστὸν βλασφημοῦντας, * βεβαιοῦσα τὸν Τόμον τοῦ Λέοντος * τοῦ προέδρου 'Ρώμης, * πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις * τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Γίον σου * κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα. * ότι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρός τον Δεσπότην * ίλασμόν εὐμενη προβαλλόμεθα.

Καταβασία Εξέστη τὰ σύμπαντα. **

' Ω δη ς '. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων. *
Τροὺς θεολέχτους Ἱεράρχας * ἐν ψδαῖς ἀνευφημήσωμεν * οἱ φωτισθέντες τὴν ψυχὴν * ἐν τῷ δρω τῶν δογμάτων αὐτῶν, * xaì χράξωμεν συμφώνως * Σῶσον, Σωτὴρ, * ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν προφήτην.

'Ασματικώς των έγκωμίων * τούς ἐπαίνους προσενέγκωμεν, * εἰς πᾶσαν, λέγοντες, τὴν γῆν, * Πατέρες "Όσιοι, ὁ ρθόγγος ὑμων * ἐξῆλθε των δογμάτων, * οἰς εὐσεβως * ἐγνώκαμεν ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα.

Έν τῷ βυθῷ τῶν νοημάτων * οἱ Πατέρες διαχύψαντες, * ἀνιμησάμενα σορῶς * μαργαρίτην τὸν τῆς πίστεως, * ἐρώτισαν ἐνθως * τὰς τῶν πιστῶν * χαρδίας τῆ εἰς Χριστὸν εὐσεβεί α .

Τών θεορρύτων σου αιμάτων * ἀναβλύζουσα το πέλαγος, * βυθίζεις πλάνην ἀσεβών, * εἰς λιμένα τον τῆς πίστεως * ἰθύνεις τοὺς βοῶντας· * Σῶσον, Σωτὴρ, * ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν προφήτην.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, πύλη ἀδιόδευτε· * χαΐρε, βάτε ἀκατάφλεκτε· * χαΐρε, ή στάμνος ή χρυστι. * χαΐρε, όρος ἀλατόμητον· * χαΐρε, θεοτόκε, * ἐλπὶς ἀβραγής * καὶ τείχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

"Επερος. Ίλάσθητι μοι, Σωτήρ. *

ι δύο ἐπιστολαὶ * Κυρίλλου αι πρός τον Σούκενσον * ἀποστα-Α λείσαι ποτὲ, * Ἐώας τον Πρόεδρον, * ἐλέγχουσιν ἄπασαν * τὴν Σεβήρου πλάνην, * εὐσεβῶς Χριστόν χηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τον Χριστόν * χηρύττει έν δύο φύσεσι * χαὶ ένεργείαις διτταϊς, * Σεβήρου τὴν αϊρεσιν * τοῦ ἄνου τρεπόμενος: * διὸ πάντες τούτου * τοῖς διδάγμασιν ἐμμένωμεν.

()とうてうれんうり、

Παρθένον σε και άγνην * Θεογεννήτορα ενδοξον, * Μαρία, οι εύσεβεζς * κυρίως κηρύττομεν, * έμφράττοντες δύσρημον * Νεστορίου στόμα, * Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καθαβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ΊΙχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον, φέρον 'Ακροστιχίδα' Είς 'Αγίους.

Των 'Αποστόλων το χήρυγμα * καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα * τῆ 'Εχχλησία * μίαν τὴν πίστιν ἐχράτυνεν· * ἢ καὶ χιτώνα φορρύσα * τῆς ἀληθείας * τὸν ὑραντόν ἐχ τῆς ἀνω * θεολογίας * ὁρθοτομεῖ καὶ δοξάζει * τῆς εὐσεβείας * τὸ μέγα Μυστήριον. Ο Οἶχος, πρὸς τό· Τὸν πρὸ ἡλίου.

ιδετε, * δτι αὐτὸς ἐγώ, * καὶ οὐκ ἡλλοιωμαι. * Έγὼ Θεός πρω-

τος, * έγω μετὰ ταῦτα, * καὶ πλην έμοῦ ἄλλος * οὐκ ἔστιν ὅλως. * Ἐντεῦθεν τρώτου * μετέχοντες * πλησθήσονται, * καὶ τρυφήσουσι, * καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας * τὸ μέγα Μυστήριον.

Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα

Τἤ αὐτἤ ἡμέρα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Αγίων ἐξακοσίων τριάκοντα θεορόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Αγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στιγοι.

Πόλου γοητού ἀστέρες σελασφόροι, ΄ Ακτέσιν ὑμων φωτίσωτέ μοι φρένας.

Ταϊς των Αγίων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, έλέησον και σωσον ήμας. 'Αμήν.

ίρδη ζ. Την έν καμένφ φλόγα. *

Το τον Πατέρων μνήμη * επέλαμψε τῷ κόσμῳ, * καὶ τον άνθρώπων τὸ γένος * ἐρώτισε τῆ πίστει.

Τας ακανθώδεις αιρέσεις * οι "Όσιοι Πατέρες * ταίς των θαυμάτων ακτίσι * κατέρλεξαν ανδρείως.

Τούς θεοφόρους Πατέρας * τιμήσωμεν ἀπαύστως, * τον βασιλέα τζε δόξης, * Χριστόν, δοξολογούντες.

Τό πῦρ τῆς θείας ἀγάπης * ἐξάψασα, Θεόφρον, * τοὺς ἀορά-τους Χαλδαίους * ἐνέπρησας τῆ πίστει.

Τὴν μετὰ τόχον παρθένον * ἀρρήτως φυλαχθείσαν, * ὡς τοῦ Κυρίου μητέρα * ὑμνήσωμεν ἀπαύστως.

"Ετερος. Θεού συγκατάβασιν. *

Δυσί μέν έν φύσεσι * καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστόν * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, * τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα. * ὅθεν τὰ πάθος * προσλήψει ὑποίσαντι * σαρκός, βοῶμεν αὐτῷ. * Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

"Ενα ἐπιστάμεθα * τὸν ἐπὶ ξύλου, καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, * ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, * καὶ ἐν μνημείφ ὡς συνημμένον σαρκί· * ῷ μελφοδαῦμεν * συμρώνως κραυγάζοντες· * Εὐλογητὸς ὁ θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, * κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοί, * τὴν συναίρεσιν αὐθις * τοῦ Σαβελλίου, τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, * μεμισηκότες, * Τριάδι κραυγάζομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμιῶν.

Τριαδικόν.

Απάντων μέν Κύριον, * ένὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υίοῦ * ὁρ-

θοδόξως Πατέρα * θεολογοϋντές σε χαταγγέλλομεν, * χαί εν είδότες * σου έχπορευόμενον * Πνεϋμα εύθές, συμφυές, * χαί συναίδιον.

Καταβασία. Ούχ έλάτρευσαν τη χτίσει.

 $\Omega\delta\eta$ η' . Tor in ploy! * tois maisi.

 Δ εῦτε πιστοὶ, * ἀχλινεῖ τῆ χαρδία * Πατέρων θείων * τὴν ἐτήσοιον μνήμην * φαιδρῶς ἐρρτάσωμεν. * χαὶ Θεόν δοξάσωμεν, * τὸν χαὶ τοῖς στεράνοις * ἀναδύσαντα τούτους.

Οἱ ἀρραγεῖς * πύργοι τῆς εὐσεβείας * καὶ τῆς πατρίδος * τῆς οἰκείας λιμένες, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης *

καὶ των έκτελούντων * την σεπτην ύμων μνήμην.

Αι ἀστραπαι * των ένθεων δογμάτων * ύμων, Παπερες, * τὴν τυφλὴν τοῦ 'Αρείου * διδαχὴν ἡμαύρωσαν * τῆς δεινῆς ἀβλεψίας, * φως ὁρθοδοξίας * τοῖς πιστοῖς γνωρισθεῖσαι.

Έν τῷ φωτί * τῆς Χριστοῦ ἀληθείας * περωτισμένοι, * θεορόροι Πατέρες, * πρός θείαν ἐπίγνωσιν * ὁρθοδόξων δογμάτων * πάν-

τας όδηγείτε * τούς ύμας εύρημούντας...

"Ωσπερ λαμπάς * θεορώτων ἀχτίνων * ή 'Αθλορόρος * τὴν ὁρθόδοξον πίστιν * ἐχπυρσεύει πάντοτε * τοῖς πιστῶς εὐρημοῦσι * χαὶ δοξολογοῦσιν * αὐτὴν εἰς τοὺς αίῶνας.

Θεοτοχίον.

Τις ώσπερ σὺ, * Παναγία Παρθένε, * μετὰ τὸν τόχον * ἀνεδείχθη παρθένος; * ἢ τις βρέρος ἔτεχε, * χαὶ μασθοῖς ἐθήλασεν * δν φρίττει τὰ ἄνω, * χαὶ δοξάζει τὰ χάτω;

Έτερος. Επταπλασίως κάμινον. *

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, * καὶ φιμούσθω τὰ στόματα * τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν * ἀτμήτως, ἀτρέπτως τε * καὶ ἀσυγχύτως ἐνα Τίόν. * οἱ γὰρ εὐσεβεῖς πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, * κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, * ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν * Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, * κατ' ἄμρω δὲ τὰς φύσεις.

Οι Ίαχώβου έχοντες * τοῦ Κεντόνου ἐπίχλησιν, * ὄνομά τε τούτου ἐαυτοῖς ἐγγράφοντες, * ἡμῖν ἀπορήνατε· * Εἰ ἐν τῆ κλήσει τούτου ὑμεῖς * ἐν τῆ κολυμβήθρα ἐβαπτίσθητε πάλαι· * διό αὐτοῦ πρός χάριν * τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες * ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος * σαρῶς ἀναισχυντοῦντες.

Έν Χαλκηδόνι Σύνοδος * ή τετάρτη Διόσκορον, * Εὐτυχῆ, Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, * εἰς τέλος ἐξώσασα * τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, * τὴν συγχυτικὴν τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος * τῆς θείας Ἐκκλησίας * τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου. * μεθ' ῆς ὁρθοδοξοῦντες * μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοραή Θεότητα, * ένιαίαν έκλάμπουσαν * αίγλην έκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἄναρχον, * όμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, * καὶ συμβασιλεῦον όμοούσιον Πνεῦμα, * οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παίδας εὐαγείς.

'Ωοη θ'. Σὲ την ἀκατάφλεκτον βάτον. *

Σήμερον ή μνήμη ἐπέστη * τῶν ἀγίων Πατέρων * συγκαλοῦσα τοῦ Χριστοῦ * τὴν Ἐκκλησίαν, * ἐκτελέσαι φαιδρῶς * τὴν ἐκείνων πανήγυριν.

Λόγοις ώσπερ ἄνθεσι θείοις * οἱ σοροὶ Ἱεράρχαι * τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρίστοῦ * κατακοσμοῦσιν * ἐκ ποικίλων χαρίτων * λειμώνων τῶν τοῦ Ἱνεύματος.

Θείας ἐπιγνώσεως πόμα, * τὸν τῆς πίστεως ὅρον, * τῆ Χριττοῦ Ἐχχλησία * χεχεραχότας, * ὡς χρατῆρας θείους, * πιστοὶ, μαχαρίσωμεν.

Σε την έχ Θεοῦ δεξαμένην * ἀδιάφθορον χάριν * καὶ ἀμείωτον σῶμα, * ὡς καὶ τὸ πνεῦμα * κεκτημένην, Μάρτυς * Χριστοῦ, μεγαλύνομεν. ΄ Τριαδικόν.

"Αναρχε Τριάς, ταϊς πρεσβείαις * τῶν ἀγίων Πατέρων * τοὺς τελοῦντας τὴν αὐτῶν * αἰσίαν μνήμην * βασιλείας τῆς σῆς * μετόχους χαταξίωσον. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν διὰ λόγου τὸν Λόγον * ὑπὲρ λόγον τεχοῦσαν, * χαὶ παθῶν ἀλογίας * λυτρωσαμένην * λογιχοὺς, Θεοτόχε * ἀγνὴ, μεγαλύνομεν.

Έτερος. Έξεστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός. *

Δίηλθεν ὁ Σεβήρος τὴν τοῦ Χριστοῦ * εὐαγή Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, * καὶ τὴν ποινὴν * ψήρω τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν *

τῆς βλασφημίας ἔνεκα * καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἐαυτοῦ * ἐδέξατο δικαίως, * καὶ ἔρἐιπται συλλόγου * τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τι συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, * καὶ φυρμόν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, * τὸ τοῦ Σταυροῦ * πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταρὴν * τῷ ἀπαθεῖ Θεότητι * τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, * ὧ δείλαιε Σεβῆρε; * διό περ τὴν μεγίστην * σοῦ βλασρημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοχίον.

'Ορρύν καὶ θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, κατάβαλε, * καὶ τὰς βουλὰς * τῶν κακοδοξούντων, Δη-

μιουργέ· * τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα * στήριξον ἀχράδαντον ώς Θεὸς, * τὸ χέρας ἀνυψώσας * καὶ πίστει χραταιώσας, * ίνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία "Απας γηγενής. *

Έξαποστειλάριον το 'Αναστάσιμον. Είθ' ούτω τῶν 'Αγίων Πατέρων.

Γυναϊκες άκουτίσθητε. *

Πατέρων θείων σήμερον * τὴν μυήμην ἐορτάζοντες, * ταῖς παρακλήσεσι τούτων * δεόμεθα, Πανοικτίρμον * Πάσης βλάβης αἰρέσεων * ροσαι λαόν σου, Κώριε * καὶ πάντας καταξίωσον * Πατέρα, Λόγον δοξάζειν * καὶ τὸ Πανάγιον Πνεϋμα.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

 $^{\prime}$ Εν δύο ταϊς θελήσεσι * καὶ φύσεσι, Πανάμωμε, * μιᾳ δὲ τῷ ὑποστάσει * τίκτεις Θεόν ἀπορρήτως, * τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα * μέχρι Σταυροῦ θελήματι, * καὶ ἡμῖν χαρισάμενον * τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον * τῷ ἐκ νεκρῶν 'Αναστάσει.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστωμεν Στίχ, η΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρα ἀΑναστάσιμα δ΄, καὶ ἀΑνατολικόν εν, καὶ των Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ΄. Προσόμοια.

 $^{\circ} ext{H}\chi$ ος πλ. eta΄. $^{\circ} ext{O}\lambda$ ην ἀποθέμενοι. *

Ο λην συγκροτήσαντες * την της ψυχης έπιστημην, * καὶ τῷ θείῳ Ηνεύματι * συνδιασκεψάμενοι, * τὸ μακάριον * καὶ σεπτόν σύμβολον * οἱ σεπτοὶ Πατέρες * θεογράφως διεχάραξαν, * ἐν ῷ σαρέστατα * τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον * τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι * καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, * ταζς τῶν 'Αποστόλων * ἐπόμενοι προδήλως διδαχαζς * οἱ εὐκλεεζς καὶ πανόλβιοι * ὄντως καὶ θεόρρονες.

Στίχ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Το λην εἰσδεξάμενοι * τὴν νοητὴν λαμπηδόνα * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * τὸ ὑπερρυέστατον * χρυτμολόγημα, * τὸ βραχὺ ῥήματι * καὶ πολὺ συνέσει, * θεοπνεύστως ἀπερθέγξαντο, * ὡς χρυστοχήρυχες * εὐαγγελιχῶν προϊστάμενοι * δογμάτων οἱ μακάρισι, * καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων * ἄνωθεν λαβόντες * τὴν τοὑτων ἀποχάλυψιν σαφῶς, * καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο * ὅρον θεοδίδαχτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς 'Οσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμέ-

 $^{\circ}$ Ολην συλλεξάμενοι * ποιμαντικήν ἐπιστήμην, * καὶ θυμόν κι- $^{\circ}$ νήσαντες * νῦν τὸν δικαιότατον * ἐνδικώτατα * τοὺς βαρεῖς ἤλασαν * καὶ λοιμώδεις λύκους, * τῆ σρενδόνη τῆ τοῦ Ηνεύματος * ἐκσρενδονήσαντες * τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος * πεσόντας ώς πρός θάνατον, * καὶ ώς ἀνιάτως νοσήσαντας * οἰ θεῖοι Ποιμένες, * ώς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, * καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος * μύσται ἰερώτατοι.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Υλάισμα, * έκτενως πρεσβεύσατε * ὑπέρ των ψυχων ήμων.

Και νου, Υπερευλογημένη;

Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις. Είς την Αιτήν, **Δόξα και νον**, το Εωθινόν, Είς την

EIΣ THN ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁκτωήχου, καὶ ἐκ τῶν ἸΑγίων ἡ ϛ΄. Ὠδή.

Προκείμενον, Ήχος πλ. β΄...

Ευρράνθητε έπι Κυριον, και άγαλλεάσθε δίκαιοι, και καυχάσθε πάντες οι εύθεις τη καρδία.

Στίγος. Μακάριοι ων άφεθησαν σε άνομεπε, και ων επεκαλύφθησαν αι άμαρτίαι.

Άπόστολος, πρός Τίτον Επισπολής:

Τέχνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος. Ζήτει 'Οχτωβρίφ ΙΑ'.

'Αλληλούτα, ${}^{\tau}Hχος δ'$.

Εκέκραξαν οι δίκαιοι, και ό Κύριος είσηκουσεν αύτων, και έκ πασών των θλίψεων αύτων έξρωσατο αύτούς.

Στίχος. Πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, και έκ πασών αὐτών έρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εύαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

 \mathbf{E} ίπεν ό \mathbf{K} ύριος τοῖς ἐαυτοῦ \mathbf{M} αθηταῖς. Υμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ χόσμου.

Ζήτει Νοεμβρίου ιβ΄.

. Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνον.

ΤΗ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Αποστόλου 'Ακύλα, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωσής 'Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ 'Ομολογητοῦ.

EIΣ TON EΣHEPINON.

Είς το, **Κύριε έκεκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια. Ήγος α΄. **Των ουρανίων ταγμάτων.***

αθλος ό μέγας, Θεόρρον, * τοθ κόσμου ήλιος, * ώσπερ φαιδράν άκτηνα * είς την σύμπασαν κτίσιν * σέ, μάκαρ, έπαρήκε * φωτιστικαϊς * σοθ των λόγων λαμπρότησι * καταφωτίζειν τούς πάλαι έν τη νυκτί * της άγνοίας κινδυνεύοντας.

Ττής καθαράς σου καρδίας * τοῦ θείου Πνεύματος * φωτιστικαϊς ἀκτίσιν * αὐγασθείσης πλουσίως, * Ακύλα θεηγόρε, * φωτοειδης * ἀληθώς έχρημάτισας, * καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν * θεία χάριτι διέλυσας.

οι τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ * πίστει προστρέχοντες, * καὶ ἐν αὐτῷ σε, μάκαρ, * δυσωποῦντες, 'Ακύλα, * λυτροῦνται νοσημάτων * παντοδακών * καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων * ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν * μεσιτείαις, ἱερώτατε.

Δόξα, καί ٧٥ν. Θεοτοκίου, όμοιου.

Θεομακάριστε Κόρη, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν * ὡς εὑμενὴς προστάτις * τῶν πιστῶν, Θεοτόκε, * προσάγουσα τῷ Κτίστη, * τὸν ἱλασμὸν * ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, * ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἰλασμὸς * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πανάμωμε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τοῦ τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ Τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα, * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή: * Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον: * τι ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; * ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον!

'Απολυτίκιου, 'Ηχος γ'. 'Απόστολε ''Αγιε 'Ακύλα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου 'Ακύλα ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τόν κλεινόν ύμνήσωμεν 'Ακύλαν πόθω, 'Ιωσήφ.

$^{\prime}\Omega\delta \dot{\gamma}$ α'. $^{\prime}\Pi\gamma$ ος β' . Δεῦτε λαοί. *

Τόν ίερον * ίερωτάτοις ύμνησωμεν * 'Αχύλαν μελφδήμασι, * χαὶ έκβοήσωμεν * Ταϊς αὐτοῦ ἰχεσίαις, * Οἰχτίρμον, πάντας σωσον * ὡς ὑπεράγαθὸς.

Όλον σαυτόν, * Μάχαρ, δοχεΐον τοῦ Πνεύματος * φωτοειδές ἐτέλεσας, * χαταστραπτόμενος * ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις * διό τοὺς ἐν τῷ σχότει * ἐφωταγώγησας.

Νόμρις Χριστού * δχυρωθείς την διάνσαν * τό των άνόμων ρουαγμα * δλον κατέβαλες, * και είδωλων τεμένη * κατέστρεψας άθλησας, * Θεομακάριστε.

Καθαρτικαϊς * σών πρεσβειών έπιδόσεσι * τὰ πών σωμάτων, Ένδοξε, * καὶ των ψυχων ήμων * ἀποκάθαρον πάθη * πιστώς ἐπιτελούντων * τὴν θείαν μυνήμην σου.

(Θεοτοκίου.

Λόγω, σεμνή, * Λόγον έν μήτρα συνέλαβες * τόν διά λόγου άπαντα: * διά τοῦτό σε λόγοις * ένθέρις άνυμνοῦμεν, * Θεοχαρίτωτε.

Ωδή γ Σπερέωσον ήμας.

E πόθησας Θεόν ως θεμις, "Ενδοξε, " τόν μόνον " Δεσπότην καὶ Βασιλέα, * καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα * ἀδιστάκτω καρδία ἔξετέλεσας.

Ίσχύι τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου Πνοφματος, * ἀκαλα: * πανεύρημε, τοῦ Βελίαρ * την ἰσχὸν πάσαν κατέβαλες * ἐναθλήσας γενναίως, ἰερώτατε.

Νοί σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος την δόξαν * Κυρίου, ταύτης μετέσχες * τελεώτερον, Μακάριε, * μεταστάς τῶν προσκαίρων πρός τὰ μένοντα.

THEOTOXIOY. THE STEER THE STEER STEERS

Ο μόνος χαθαρός, ὁ μόνος Κύριος το σε μόνην τος έγνω καθαρωτέραν τα πάσης χτόσεως, Πανάμωμε, τέξι άγνων σου αξιάτων σεσωμάτωτας:

Ο Είρμός:

• Στερέωσον ήμας έν σοί, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεκρώσας την ά• μαρτίαν· * καὶ τὸν φόβον σου έμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας
• ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε:

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *
Τροῦ Παύλου τοῖς ἡήμασι * καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν * ὡς ἡλιος
Ελαμψας * θεογνωσίας ἡωτὶ, * 'Ακύλα μακάρε: * στέφος δὲ
μαρτυρίου * ἀνεπλέξω νομίμως: * ὅθεν ἀναπηγάζεις * ποταμούς
ταμάτων * τοῖς πίστει ἐορτάζουσι, μάκαρ, τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

διαρύλαξου. Δέσποινα, * τὰς ίχεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσσχύν σου * φιλοπόλεμα ἔθνη. * τῷ νεύματέ σου πάντας ἡμᾶς δλεσον κατακράτος * τῶν βαρβάρων τὰ θράση. * γνώτωσαν τὴν σου * φιλοπόλεμα ἔθνη. * τῷ νεύματέ σου πάντας ἡμᾶς διαρύλαξον.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

παυρώ σε υψούμενον *. ώς έθεκσατο * ή ἄγραντος Μήτηρ σου, *
Αόγε Θεοϋ, μητρικώς * θρηνεύσα έρθεγγετο· * Τί τὰ καινόν
καὶ ξένον * τοῦτο θαῦμα, Υἰέ μου; * πώς ἡ ζωἡ τῶν ὅλων *
όμιλεῖς τῷ θανάτω; * ζωώσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὕσπλαγχνος!

'Oòn ò'. Eisannaa, Kunt. *

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας * τῆς πονηρᾶς, * 'Ακύλα, δυσσεβείας * πρός τῆς εὐσεβείας τὸ ρῶς ἐξηγειρας.

Υπερήρανον φρύαγμα * τοῦ δυσμενοῦς * κατέβαλες, 'Ακύλα, *

ταπεινώσει θεία θωραχιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας * ὑπέρ Χριατοῦ * τὸ αἴμά σου κενώσας,* Ἱερεῦ καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ.

OEOTOXBY.

Νοητόν σε παλάτιον * καὶ ὑψηλὸν * τοῦ Βασιλέως θρένον, * Θεοπέπε Δέσποινά, ὀγομεάζομεν.

Ωδή ε΄. Ο του φωτός χαρηγός.

Η διστον λόγον ἀεὶ * ἀναπηγάζων εὐσεβῶς, πάνσορε, * τῶν ἐν πακρἔ * πλάνη ὑπακθέντων * ἐνήδυνας ψυκὰς * ὡς ἱερομύστης, * Ακύλα πανεύρημε.

Σοί τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς * ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· * τοῦ ἰεροῦ * Παύλου μαθητής γὰρ * καὶ θεῖος ξεναγός * ἐγένου, τὰ θεῖα * σορῶς παιδευέμενος.

"Ωσπερ ἀσπέρα φαιδρόν * φωτοβολούντα το σεπτόν χήρυγμα * τον ἱερον * εὐράμενος 11αῦλον, * πρός τούτου τὰς αὐγὰς * ἐδέξω τοῦ Λόγου * στερρῶς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ και δούλη Χριστοῦ * τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας * δν ἐκτενῶς * πάντοτε δυσώπει * τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς * τοὺς σὲ Θεοτόκον, * ἀγνὴ, ὁνομάζοντας.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ s'. $^{\prime}$ En ábúss ϕ traismátan.

Έξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, * μάχαρ ἰερώτατε, καὶ σὲ εὐλόγησεν * ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος * εἰς αἰῶνας, 'Αχύλα θεόπνευστε.

Νοσημέτων παντοίων άλέξημα * καὶ άμαρτανόντων ψυχών ίλαστήριον * ή σὴ πρεσβεία πέρυκε, * Θεορόρε 'Ακύλα μακάριε.

Αι πορεταί σου θείως τελούμεναι, * και πρός τὰς όδους τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, * τοῖς πλανωμένοις ώφθησαν * όδηγία και τρίβος σωτήριος.

Θεοτοχίον.

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, * τον άγαθοδότην Θεόν ή χυήσασα, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε * πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ο Είρμός.

* Τν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον

της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * Έχ φθο
ράς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ήΗχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Αποστόλων σύνθρονος * καὶ συνοδίτης * γεγονώς, 'Απόστολε, * Απόστολε, * τὴν οἰκουμένην διδαχαϊς * καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, * στέρανον δόξης, * 'Ακύλα, δεξάμενος.

Συναξάριον.

Tη $I\Delta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Aγίου Aποστόλου Aχύλα. Σ τίχοι.

"Ηπλωσε Παυλος, ώς σαγήνην, τούς λόγους,

Ήγρευσε δ' ώς θήραμα θεΐον Αχύλαν.

Αχύλαν δεχάτη γε τετάρτη τύμβος έχρυψεν.

Τη αυτή ήμερα, Μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ήμων Ίωτηρ, Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Αφείς Ιωσήρ καθέδραν την γηίνην,

Παρίσταται νον τῷ θρόνφι τοῦ Κυρίου.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Εἰκόνος χρυσής. *

Τράνας σαυτῷ * ἀρθαρσίας στολιμόν * τῷ θείῳ Πνεύματι, * δλος ὑραϊος ἐχρημάτισας, * καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, * καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, 'Ακύλα, * γυμνωθέντας ἐνέδυσας * καταστολήν ρωτοειδή * καὶ ρῶς σωτήριον.

Αιμφ νοητφ * κρατουμένους τούς λαούς * και κινδυνεύοντας * ἀρτφ των λόγων, 'Αξιάγαστε, * τῆς σῆς σορίας διέθρεψας, * και τῆς ούρανίου τραπέζης * κοινωνούς ἀπετέλεσας, * ἱερομύστης πε-

γυχώς * θεοειδέστατος.

Αγίφ ναφ * οι προστρέχοντες τφ σφ * ρώσιν κομίζονται, * και παθημάτων ἀπολύονται, * και νοσημάτων καθαίρονται, * άνυμνολογούντες σε πόθφ * και βοώντες, πανεύφημε * Εύλογητός εί, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νεχρούται το πρίν * ο 'Αδάμ φθοροποιῷ * βρώσει, πανάμωμε· * σὐ δὲ τεχούσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, * τοῦτον, Παρθένε, εζώωσας· * ὅθεν ὡς χαλῶν σε αἰτίαν * ἀνυμνοῦντες χραυγάζομεν· * Εὐλογη-μένη, ἡ Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα.

 $\Omega\delta\eta$ η . Tov ev καμίνω τοῦ πυρός. *

Τεριχαρώς τους ούρανους * σύν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις * καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου * χαρμονικώς κατοικών, * 'Ακύλα, * καὶ θέσει θεούμενος, * μέμνησο τών πίστει * καὶ πόθφ σε τιμώντων.

Οι των ιδρώτων σου χρουνοί * ποταμούς πάσιν ήμιν θείων θαυμάτων * άναβλύζουσι, Μάχαρ, * χαὶ ἐπηρείας παθών * ἀτόπων * ξηραίνουσι πάντοτε, * χαὶ τὰς παρατάξεις * βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος ἀεὶ * ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοὶ ἀὐλῳ, * ὅλος φῶς χρηματίζεις * ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, * καὶ βλέπεις * ἃ βλέπουσιν "Αγγελοι, * ἔνδοξε 'Ακύλα, * Χριστοῦ ἰερομύστα.

Θεοτοχίον.

 Ω ς τον παναίτιον Θεόν * ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς, 'Αγνὴ, αἰταν * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, * καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς * ὀρθέντα * τεχοῦσα, πανάμωμε, * τοῦτον ἐχδυσώπει * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ο Είρμός.

Τον έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν, *
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ θ' . Ton ex Oeod Oeon Aoyon. *

Ιερωτάτοις σε ύμνοις * ίερον πεφυκότα * κειμήλιον του Λόγου καί σεπτόν, * τούτου τε πάνσορον κήρυκα, * καί του κόσμου φωστήρα * καί στήριγμα της πίστεως ήμων, * συνελθόντες, 'Ακύλα, * συμρώνως μακαρίζομεν.

'Ως καθαιρέτης της πλάνης, * καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, * καὶ θεῖος τοῦ Σωτήρος ἀθλητής, * καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων, * 'Ακύλα θεηγόρε, σὺν αὐτοῖς * τὸν Δεσπότην δυσώπει * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητήν μέν τοῦ Παύλου * ἐπιγνόντες, 'Αχύλα, * τοῦ

χόσμου δὲ φωστήρα ἀπλανή, * καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, * καθαφέτην εἰδώλων, * καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητήν, * εὐσεβεῖ δια-

νοία, * θεόφρον, μαχαρίζομεν.

Ή παναγία σου μνήμη * ἀνατείλασα κόσμφ * ὡς ἡλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς * τῶν εὐσεβῶς εὐρημούντων σε· * ἐν ἡ πρέσβευε, Μάκαρ, * δοθῆναι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν * καὶ εἰρήνην βαθεῖαν * καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν * προεώρα Προφήτης, * τό φως τό άνατείλαν έκ φωτός, * Παρθενομήτορ, βαστάζουσαν, * τό φωτίσαν πλουσίως * τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς * τῆς αὐτοῦ ἀνεκρράστου, * πανάμωμε, Θεότητος.

Ο Είρμός.

Τηδν έκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀρρήτῳ σορία * ἡκοντα και Νουργήσαι τὸν ᾿Αδὰμ * βρώσει φθορᾳ πεπτωκότα δεινῶς, *
 ἐξ ἀγίας Παρθένου * ἀρράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πι-

• στοὶ ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λαιπὰ τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ "Απόλυσις.

ΤΗ ΙΕ΄: ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Κηρύκου,
 καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ν ηπιόρρονα τύραννον * ἐν τελείφ φρονήματι, * ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυχε, * ἀνδρειορρόνως χατήσχυνας· * διό
πρό βημάτων σε * ἀπηνῶς διχαστιχῶν * χαταβάλλει θανάτφ σε,*
μνηστευόμενος * τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· * ἤς ἐπέβης * ἐν ἀτμί-

ζοντι είσετι * περιφρεόμενος αϊματι.

Ος κατάκαρπος άμπελος * ταϊς άρδείαις τοῦ Πνεύματος, *
Κήρυκον * προσάγεις θυόμενον, * καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς * άληθῶς ἐκθλιβόμενον * μεθ' οῦ βλύσασα * κατανύξεως οἰνον, * τὰς καρδίας * κατευρραίνετε τῶν πίστει * ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.
Α ἰκισμοῖς ὁμιλήσασα * καὶ ποικίλαις κολάσεσιν * ἀνδρικῶς ὑπέλεινας, 'Αξιάγαστε * τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ * υἰοῦ τὴν

τελείωσιν, * το μαρτύμον διπλοϋν, * Ίουλίττα, διήνυσας * ὅθεν νέμει σοι * καὶ διπλοῦς τοὺς στεράνους * ᾿Αθλοθέτης * ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν * παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, ⁷Hχος $\pi\lambda$. δ'.

Δ εύτε * καὶ θεάσκοθε ἄπαντες * ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. * Τίς * ἐώρακε νήπιον, * τριετή ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; * * Ω τοῦ θαύματος! * Μητέρα ἐθήλαζε * καὶ τιθηνούμενος τῆ γαλουχῷ ἐβόα· * Μὴ πτοοῦ, μῆτέρ μου, τὰς βασάνους * τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· * Χριστός γάρ ἐστιν ἡ ἰσχὺς * τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος. "Η Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

 E^{ν} ξύλφ την ζωην ημών * όρωσα η πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην, μητρικώς * ώδύρετο βοώσα· * Τίξ μου καὶ Θεεμου, * σώσον τούς πόθφ άνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ήχος πλ. δ'.

Ο τριετής την Τριάδα έχηρυττε, * και γαλουχών την μητέρα εστήριζε: * Παϋσον, ω μητέρ μου, * τον οδυρμόν των δακρύων: * άνωθεν ο Κτίστης * βλέπει, και σώζει τὰς ψυχὰς ήμων.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε. *

Το δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου *
προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, * ὁδυρομένη γοερῶς. * Οἰμοι!
ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον, τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος 'Εβραίων, * θέλων με ἀτεχνῶσαι * ἐχ σοῦ, παμφίλτατε;

'Απολυτίκιον.
'Ήγος δ'. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών εἰς ૬΄. οὕ ἡ 'Ακροστιχίς'

Κήρυχον ύμνω σύν τεχούση προφρόνως, Ίωσήφ. $\Omega \delta \eta \propto M_{\chi o} = M_{\chi o} \pi \lambda + \delta M_{\chi o} = M_{\chi o} \pi \lambda + \delta M_{\chi o} = M_{\chi o} \pi \lambda + \delta M_{\chi o} = M_{\chi$

Κηρύξαντες Λόγον τον έχ Ηπτρός * σαρώς γεννηθέντα, * σαρχωθέντα τε έχ μητρός, * Μάρτυρες των τούτου παθημάτων* διὰ παθών καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ή ἔνθεος Μάρτυς ώς φωταυγής * σελήνη συνούσα * τῷ ἡλίφ τῷ ἐξ αὐτῆς * τεχθέντι Κηρύκῳ, πᾶσαν κτίσιν * ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσιν.

'Ρεόντων ἡλλάξω τὰ μηδαμῶς * χινούμενα, Μάρτυς, * χαὶ ἀγχάλαις τὸν σὸν υἰὸν * φέρουσα, σὺν τούτφ τῶν ἀνόμων * χαὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Υπάρχουσα γένους περιφανούς, * διὰ μαρτυρίου * καὶ βασάνων πολυειδών, * Μάρτυς Ἰουλίττα, Βασιλέως * τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, * καὶ "Αδου τὸ κέντρον * ἡ-φανίσθη, Μήτηρ ἀγνή· * σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δ εσπότην * θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

'Ωοή γ'. Οὐρανίας άψιδος. *

Ο ὑρανίων θαλάμων * καὶ φωταυγοῦς λήξεως, * διαιωνιζούσης τε δόξης * κατηξιώθητε, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα * πόνοις τῆς ἀθλήσεως * ἐξαφανίσαντες.

Νεοττός ὡς ὡραῖος * περιστερᾶς σώφρονος * ταύτην ἐμιμήσω τῷ πλάν ϕ * ἀντιταττόμενος, * ἔνδοξε Κήρυχε, * θωπευτιχῶς προσελθόντι, * χαὶ συλῆσαι σπεύδοντι * σὲ τὸν ἀήττητον.

Υπερήφανον όριν * εἰς οὐρανοὺς θέμενον * στόμα, καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν * κατακαυχώμενον, * νήπιον ἄκακον * τῆ τοῦ Σταυροῦ πανοπλία * παντελῶς ἡδάφισε * καὶ ἐξηφάνισεν.

Θεοτοχίον.

Μή κενώσας τοὺς κόλπους * τοὺς πατρικοὺς, *Αχραντε, * Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας * σοῦ τὴν πανάμωμον * γαστέρα ῷκησε, * καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, * καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν * ὁ ὑπερούσιος. Ο Εἰρμός.

• Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὀροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
• Ο δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
• ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν• θρωπε.

Κάθισμα, ή Ηχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

ιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς * μαργαρίτας Κυρίου καὶ $\mathbf{\Phi}$ ἀθλητὰς, * Κήρυχον ὑμνήσωμεν * καὶ τὴν τούτου μητέρα. * τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον * ἐκθρέψασα γάλαχτι * τῷ Θεῷ θυσίαν * προσήγαγεν ἄμωμον. * ὅθεν καὶ τῆς νίχης * σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους * ἐδέξατο ἄνωθεν, * καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. * πρὸς οῦς πίστει βοήσωμεν. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόχοις περιπεσών * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων χαὶ όρατῶν, * τῷ σάλφ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων Μοπ. Τοπ. VI.

μου· * καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν * καὶ σκέπην γινώσκων σε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος· * ὅθεν, Παναγία, * τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * ἀσπόρως ἰκέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν άμνόν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. * Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ -ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρη-σαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδη δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Νηπιάζοντι σώματι * καὶ τελειοτάτφ, Μάρτυς, φρονήματι * τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες * τὸν τὴν πονηρίαν * κακουργήσαντα.

'Ως κατάκαρπος ἄμπελος, * Μάρτυς Ίουλίττα, βότρυν έξήνθησας * τὸν γενναΐον ὄντως Κήρυκον, * μαρτυρίου γλεῦκος * ἀποστάζοντα.

Συμπαθώς ἐνητένιζες * οἶά περ ἀμνὰς ἀρνίφ τῷ Μάρτυρι, * Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, * σφαγιαζομένη, * Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον * θεία ταπεινώσει περιγραττόμενοι, * 'Αθλοφόροι, κατεβάλετε, * και στεφάνους νίκης * ἐκομίσασθε.

Θεοτοχίον.

Νόμοι φύσεως, Πάναγνε, * έν τῆ ὑπὲρ φύσιν χυοφορία σου * ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ * ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * ἀπεκύησας.

' Ω δη ε'. Ίνα τί με ἀπώσω. * Τεινομένη, Θεόφρον, * μάστιξι τὸ σῶμά σου, * δαπανωμένη τε, * τῆς φθορᾶς τὸ πάχος * ἐξεδύσω· στολὴν ἐνεδύσω δὲ, * ἢν ὁ ἐχ Παρθένου * μονογενὴς σάρχα φορέσας * τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Έγυμνώθης τό σῶμα, * Μάρτυς παναοίδιμε, * καταφρονήσασα * σαρκικῆς αἰσχύνης, * καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὖαν γυμνώσαντα, * Ἰουλίττα, πάλαι, * καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, * αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεραλήν έχτμηθείσα * χάραν την τοῦ όρεως, * Μάρτυς, συν-

έθλασας. * στερηθείσα πλούτου * τόν οὐράνιον όλβον χεχλήρωσαι, * μή σαλευρμένην * παραλαβοῦσα βασιλείαν * μετὰ πάντων Μαρτύρων, πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

'Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος * σάρχα ἀνελάβετο * ἔννουν χαὶ ἔμψυχον * ἐχ σοῦ, Παναγία, * χαὶ δι' οἶχτον ἐγένετο ἄνθρωπος, * χαὶ ἐθέωσέ με * τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· * ὄν ἰχέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.
'Υπέπλευσαν των άπειρων βασάνων * οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ * τῆ τοῦ Σταυροῦ * χυβερνήσει, καὶ ὅρμω * γαληνοτάτω σαρῶς προσωρμίσθησαν * βυθίσαντες τὸν Φαραω * τὸν ἀόρατον αἴματος ῥεύμασιν.

Σχιρτά σε 'Ιχονιέων ἡ πόλις * θρεψαμένη· καὶ χομπάζει τῆ μνήμη * σοῦ τῆ σεπτῆ * ἡ Ταρσός, 'Ιουλίττα· * τοῦ μαρτυρίου ἐν ταὐτη γὰρ ἤνυσας * τὸ στάδιον σὺν τῷ υἰῷ, * καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἡξίωσαι.

Ήλόγησας πολυπλόχων βασάνων, * καὶ τρυγών ώραιοτάτη εδείχθης * σὺν νεοττῷ * ἀναπτᾶσα καὶ πάντων * ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, * Πανεύρημε, καὶ εἰς μονὰς * οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας.

Θεοτοχίον.

Προβρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ * τῆς πρεσβείας ἀναπόχοψον, Κόρη, * τοὺς πονηροὺς * λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, * καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον, δέομαι· * ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν * τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐχύησας.

Ο Είρμός.

Τήν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 Τάς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
 ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ
 φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. * $\mathbf{E}^{\mathbf{v}}$ άγκάλαις φέρουσα * ή χριστομάρτυς * Ιουλίττα Κήρυχον, * $\mathbf{E}^{\mathbf{v}}$ έν τῷ σταδίῳ μητριχῶς * ἀγαλλομένη ἐχραύγαζε· * Σὰ τῶν Μαρτύρων, * Χριστὲ, τὸ χραταίωμα.

Τον νοῦν μου φώτισον, Χριστὲ, * φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, * ἵν' ὅπως ἐξισχύσω * ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους, * καὶ τοὺς ἀγῶνας ἔξειπεῖν. * Ποία δὲ νῦν γλῶσσα * ἐξισχύσει εἰπεῖν * τοὺς ἄθλους, καὶ τὰ ἔπαθλα; * Διὸ οὖν σοι προσπίπτω, Φιλάνθρωπε. * "Ανεσιν παράσχου * τῆ ἀθλία νῦν ψυχῆ μου, * δωρούμενος καιρὸν μετα-

νοίας. * ίνα τους Μάρτυρας * τους σους ευφημήσω, * ο βουλόμενος ἀεὶ * πάντας σωθήναι, * ὅπως ἐξείπω * τοὺς ἄθλους τῶν 'Αθλοφόρων * Σὺ τῶν Μαρτύρων, * Χριστὲ, τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Κηρύχου καὶ Ἰουλίττης. Στίχοι.

Ιουλίττα σύναθλος υίῷ Κηρύκω,

Ή λαιμότμητος τῷ χάραν τεθλασμένφ.

Πέμπτη Ίουλίτταν δεκάτη τάμον, υία δ' ἔαξαν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ηαίδες Έβραίων.

Τράβδοις συντρίβων σου τό σώμα * ό παράνομος, θεόφρον Ίου-Γ λίττα, * λογισμοῦ τὸ στερρόν * ἐσάλευσεν οὐδόλως· * ράβδον καί γάρ δυνάμεως * τον Σταυρον Χριστού κατείχες.

"Ομβροις αίμάτων έχχυθεῖσιν * έγχατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς άθείας * οἱ Χριστοῦ 'Αθληταὶ, * κραυγάζοντες προθύμως * Εὐλο-

γητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα, Μάρτυς, ἐν ἀγκάλαις * ὂν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίψ. * και διπλούν τον καλον * ετέλεσας άγωνα, * άναβοώσα. Κύριε * ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι σοῖς ἀχολουθοῦσαι * μαχαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι, Κόρη, * μακαρίου Θεού * Μητέρα σε δειχθείσαν, * τούς είς αὐτόν πιστεύοντας, * μαχαρίους έχτελούντα.

'Ωδή η'. Νιχηταί τυράννου. *

 \mathbf{O}^{i} φαιδροί ἀστέρες * οί τῷ στερεώματι * τῆς Έχχλησίας * άπλανῶς πηχθέντες, * χαὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι * φωταγωγούντες * εύσεβως τιμώνται * ύπό πάντων σήμερον * των ύμνολογούντων * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ώσπερ κλάδον, * ρίζα θεορύτευτος * οὖσα, Θεόρρον, * τὸν σεπτόν σου γόνον * φέρουσα έμάρανας * τῆς ἀσεβείας * τὰ φυτὰ, βοώσα * σύν αὐτῷ καὶ λέγουσα· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τούς αίῶνας.

"Ωσπερ μόσχον νέον, * δάμαλις ὑπάρχουσα * ὡραιοτάτη, * Ιουλίττα, φέρεις * Κήρυχον τον ενδοξον * θυσίαν ζώσαν * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου * ἀμνῷ ἀνατείλαντι, * καὶ σφαγιασθέντι * δι' ἄκραν εύσπλαγχνίαν.

Θεοτοχίον.

Σαρχωθείς ὁ Λόγος * έχ τῶν παναχράντων σου * αἰμάτων, Κόρη, * τοὺς προνενευχότας * πρὸς τὰ ἀλογώτατα * τῆς σαρχὸς πάθη * ἐπιγνώσει θεία * ἐθέωσεν, ἄχραντε. * "Ον ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- Νικήταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες *
 Νοὶ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παιδες ἐβόων *
- » Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε *

» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^*\Omega\delta\eta$ θ΄. * Εφριξε πᾶσα ἀχοή. *

Ταμα φέρει ή σορός * των ένδόξων 'Αθλοφόρων τῆ χάριτι * τοῦ θείου Πνεύματος * ἐπαρδομένη· * δεῦτε ἀρύσασθε * καὶ ἀγιάσθητε ψυχὰς, * καὶ νόσων καθάρθητε, * οἱ φιλομάρτυρες, * τὸν δοτῆρα των καλών μεγαλύνοντες.

'Ως ρόδα ταϊς μαρτυρικαϊς * έξηνθήσατε κοιλάσι, Μακάριοι, * ώς κρίνα εὔοσμα, * ώς Παραδείσου * θεῖα βλαστήματα * μυρεψικὴν ώς ἀληθῶς * στάζοντα τερπνότητα, * καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς * εΰωδία μυστικῆ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς * ὡραιώθητε, καλλίνικοι Μάρτυρες,* καὶ τοῖς 'Αγγέλοις σαρῶς * ὡμοιωθέντες * Θεῷ παρίστασθε * νίκης διάδημα τερπνόν * λαμπρῶς περικείμενοι, * καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς * ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ή Μάρτυς οἶά περ ἀμνὰς * ώσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, * λύχων ἀνάλωτος * μέσον διῆλθε, * καὶ εἰς οὐράνιον * μάνδραν ἐσχήνωσεν ἀεί. * Τούτων παραχλήσεσι, * Κύριε, σῶσον ἡμᾶς * τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας.

Θεοπονίου

Φώτισον, πύλη τοῦ φωτός, * τὴν τυρλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, * καὶ πονηροῖς λογισμοῖς * ἀμαυρωθεῖσαν * καὶ κινδυνεύουσαν· * καὶ ἐξελοῦ με πειρασμών, * κινδύνων καὶ θλίψεων, * ἵνα δοξάζω σε * τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ο Είρμός.

- Τρρίξε πάσα ἀκοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
 δπως ὁ "Υψιστος * ἐκών κατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος, *
- Παρθενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος. * διό την α-
- χραντον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ἱερῷ. *

τη ήν ήλικιαν ἀτελής * ἐν φρονήσει τελεία * ὑπῆρξας θαυμαστότατα, * Κήρυκε ᾿Αθλορόρε, * σὺν μητρί τε γαλουχῷ *

'Ιουλίττη ήρασθε * το της άθλησεως στέφος * μετά πάντων 'Αγίων' * ών ταϊς πρεσβείαις καὶ ήμεῖς * τύχοιμεν τοῦ ἐλέους. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαΐρε, παλάτιον τερπνόν, * χαΐρε, θρόνε Κυρίου· * χαΐρε, σχήπτρον πανθαύμαστον. * Χαΐρε, χούφη νεφέλη, * χρυσοῦν θυμιατήριον. * Χαΐρε, Μήτηρ ἄχραντε, * τοῦ Βασιλέως χαθέδρα. * Χαΐρε, εὕδιε λιμὴν* χαὶ προστάτις ἀπάντων, * Θεοχυήτορ Παρθένε.

Είς τους Λίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

Ίδιόμελα γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Ήχος α΄. Γερμανού.

Τόν γενναϊον 'Αθλητήν * καὶ κήρυκα τῆς πίστεως * σὺν μητρὶ θεόφρονι * ἐπαξίως εὐφημήσωμεν. * οὕτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, * τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρείως κατέβαλον. * Διὸ στεφάνους είληφαν * παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, * καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ * ἐν παρρησία ἀκαταπαύστως * σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει * ἐκτελοῦντας τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ήχος β΄. Βυζαντίου.

 Δ εῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες στέψωμεν * δυάδα πανολβίαν * Τριάδος σέβας κατέχουσαν· * τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην * καὶ τῶν τυράννων τὴν ἐπίνοιαν * τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. * Τούτους ἀνευφημοῦντες * οἱ πιστοὶ ἀνακράξωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, * ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορριψαμένη, * καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. * Χαίροις, * Κήρυκε παμμακάριστε, * ὁ τριετὴς τῆ ἡλικία, * καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. * Χαίρετε, * τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα * τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων * τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν· * οῦς ἱκετεύομεν * πρεσβεύειν ἀεὶ * τὸν τῶν δλων Κύριον, * τῷ κόσμφ δωρηθῆναι εἰρήνην, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Εκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, * καὶ ἐσχηκώς πεπολιωμένον φρόνημα, * ἐν τῆ νίκη τῶν ἀγώνων σου, Μάρτυς Κήρυκε, * αἴτησαι σὺν τῆ μητρί σου * Χριστόν τὸν Θεὸν, * ὁωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής. Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ν ήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, * τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι· * ἀφ' οὖ τὸν ἄναρχον Λόγον * ἐδέξω, Πανεύφημε, * τὸ
πῦρ οὐχ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. * Σὺν τῆ μητρί σου τὸν
Κτίστην ἰχέτευε, * ἴνα σώση ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * φύλαξόν με ὑπό τὴν σκέπην σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου.

Οτε * ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς * ἔβλεψε τον ίδιον ἄρνα * ἐπὶ σφαγὴν Οὡς βροτόν * θέλοντα ἐλχόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν· * ᾿Ατεχνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεχοῦσαν· * τί τοῦτο πεποίηχας * ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; * "Ομως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄχραν ἀγαθότητα, φιλάνθρωπε.

Είς τον Στίχον, τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ήχος δ'. 'Ανατολίου.

Αγάλλου, τέρπου καὶ εὐφραίνου, * Ἰκονιέων ἡ πόλις, * ὅτι ἐκ Ασοῦ * ἀνεβλάστησε καρπός εὐκλεὴς, * Ἰουλίττα, ἡ πανεύφημος * καὶ καλλίνικος Μάρτυς, * καὶ ἐξ αὐτῆς * ὁ τίμιος παῖς, * Κήρυκος ὁ φερώνυμος * πᾶσαν γὰρ μηχανὴν * τοῦ τυράννου Βελίαρ * ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, * τοὺς στεφάνους τῆς νίκης * ἀξίως ἐκομίσαντο, * κηρύξαντες λαοῖς * σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν * τὴν παναγίαν Τριάδα. * "Οθεν καὶ ἡμεῖς * παρρησία βοῶμεν * τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * εἰρηνεῦσαι τὸν κότμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ παντοίων χινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογη- μένη Θεοτόχε, * ΐνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ- χῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. "Εδωχας σημείωσιν. *
Τρερες, Πανάμωμε, * ἐν τῆ χαρδία σου δίστομον, * Συμεών σοι ὡς ἔρησε, * ρομφαίαν, καὶ τέτρωσαι * ἐν αὐτῆ τὰ σπλάγχνα * καὶ τὰς διαθέσεις * ὡς ἐθεάσω σὸν Υἰὸν * ἐπὶ τοῦ ξύλου, σεμνὴ, κρεμάμενον * διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες * Τέκνον ἐμὸν, μὴ παρίδης με, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, * ὡς προέφης, μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μακαρισμοί τῆς 'Οκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Άγίων ἡ ς '. ' Ω δή.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

 $\Sigma \tau (\chi \circ \varsigma)$ Προωρώμην τον Κύριον ένώπιον μου διαπαντός, δτι έχ δεξιών μού έστιν ίνα μή σαλευθώ.

Ο Απόστολος,

Πρός Κορινθίους α΄. Ἐπιστολής.

'Αδελφοί, ότε ήμην νήπιος.

'Αλληλούια, 'Ήχος δ'.

Έκεκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Στίχος· Πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, καὶ ἐκ πασων αὐτων ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εύαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

Ζήτει Σάββατον τῆς Ι΄. Έβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν 'Αγαλλιάσθε, Δίκαιοι, έν Κυρίφ.

ΤΙΙ: Ιζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος 'Αθηνογένους, καὶ τῶν Δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. ΤΗχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος * ἱερωσύνης φαιδρόν * περιχείμενος ἔνδυμα, * ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος * ἱερώτερον ἔδειξε. * Μεθ' οῦ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν "Αγιον * τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, * χαὶ λειτουργῶν αὐτῷ * σὺν ἀύλοις τάξεσι, * χαὶ μετοχῆ * θείᾳ λαμπρυνόμενος. * δν μαχαρίσωμεν.

Α θηνογένης ο πάνσορος * χορόν προσήξε Χριστῷ * ἀθλητῶν διὰ Α πίστεως * χαρτερῶς ἀθλήσαντα, * καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. * μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, * χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, * θέσει θεούμενος, * καὶ πρεσβεύων πάντοτε * ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ * μνήμην τελούντων ἀεί.

Δ εκὰς μαθητῶν θεόλεκτος * ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς * τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα * καθελοῦσα ἤθλησε, * καὶ τὸν ὅριν ἐνέκρωσεν, * ᾿Αθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν * ἐνθέω σθένει καταπλουτήσασα. * Ταύτης δεήσεσι * σῶσον ἡμᾶς, εὕσπλαγχνε, * τοὺς ἐπὶ σὲ * πάντοτε ἐλπίζοντας * τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σε δυσωποϋμεν, Πανάχραντε, * τὴν προστασίαν ἡμῶν * συσχε-

λους σου· * άλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς * τῆς ἐνεστώσης δργῆς καὶ θλίψεως, * ὧ παμμακάριστε * Παναγία Δέσποινα· * σὺ τοῦ ἡμῶν * τεῖχος καὶ βοήθεια * ἀκαταμάχητος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τί το ορώμενον θέαμα * ο τοῖς ἐμοῖς ορθαλμοῖς * καθορᾶται, ω Δέσποτα; * Ὁ συνέχων ἄπασαν * κτίσιν ξύλφ ἀνήρτησαι, * καὶ θανατοῦσαι ο πᾶσι νέμων ζωήν * ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, * ότε ἐώρακεν * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * τον ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐκλάμψαντα * Θεον καὶ ἄνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'

Των σων 'Αθλητών, Χριστέ, μέλπω το κλέος. Ίωσήφ.

 $\Omega \delta \dot{\eta}$ α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασωμεν τῷ Κυρίῳ. * Τάξεσιν Ασωμάτων * νῦν περιπολεύων, άξτάγαστε * Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

"Ωσπερ ἄμωμον θύμα * όλοχαυτωθείς, Θεομαχάριστε, * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, * προσηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου * δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος * τῶν Χριστοῦ 'Αθλοφόρων, * τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεχρούσατο.

Θεοτοχίον.

Σάρκα γεγενημένον * έκ των σων αίμάτων, 'Απειρόγαμε, * τον αίωνιον Λόγον * ύπερ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμων * τον νουν.

 Λ ύσας τοῦ ἐχθροῦ * δεινὰς μηχανουργίας * τῆ πρὸς τὸν Θεὸν * ἀλύτφ διαθέσει * 'Αθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ Γεράρχης, * σὺν μαθηταϊς δόξης ἡξίωται.

Ήμβλυναν έχθροῦ * τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα * ταῖς μαρτυρικαῖς * ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, * καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας * ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσιν.

Τείνας τους στεβρους * ίμασιν ο παράφρων * ξέει ἀπηνώς, * μαστίζων ἀνενδότως * ἀλλ' οὐχ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας * τὴν ἀχατάπληχτον στεβρότητα.

Θεοτοχίον.

ε "Ωρθης οὐρανῶν, * 'Αγνὴ, ὑψηλοτέρα, * καὶ τῶν Σεραφὶμ * ἀεὶ ἀγιωτέρα, * ὡς τὸν ἀπάντων Δεσπότην καὶ βασιλέα * ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ο Είρμός.

* Στερέωσον ήμων * τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, * ὁ τοὺς οὐ- * Σρανοὺς * τῷ λόγψ στερεώσας, * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν * σε τὸν Σωτῆρα * καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, ήΗχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Α σχήσει, το πρότερον * προχαθαρθείς την ψυχην, * άθλησει το δεύτερον * τελειοτάτω νοι * Θεῷ εὐηρέστησας, * θύτης αὐτοῦ καὶ Μάρτυς * γεγονως, Θεορόρε· * στῖφος δὲ προσηγάγου * μαθητων τῷ Αεσπότη· * μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐχτενῶς πρέσβευε, ἔνδοξε. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητήν τοῦ παντός, * ἡ μόνη χοσμήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχῳ σου, "Αχραντε, * ῥῦσαί με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ· * στῆσόν με ἐπὶ πέτραν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων, * αὐτόν δυσωποῦσα ἐχτενῶς ὂν ἐσωμάτωσας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

μουσί σε, * καὶ ἀπειλουσιν ἡμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμουντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, φόνε Φιλάνθρωπε.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέχεινα * θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, *
τῆς σαρχός οὐχ ἐδειλίασαν * τὰς πιχρὰς αἰχίσεις * οἱ Θεόφρονες.
Υποσονέριο θεό πασες * καὶ Τερονέριος ἐνασσονέννοσος *

Χριστοχήρυξ θεόληπτος * καὶ Ιερομάρτυς ἀκαταγώνιστος *

χρηματίσας, χατηξίωται * ὁ 'Αθηνογένης * θείας χάριτος.

Ρητορεύοντες, Μάρτυρες, * σάρχωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε * τὰς αἰχίσεις καὶ τὸν θάνατον, * πρὸς ἀθανασίαν * μεταβαίνοντες.

Θεοτοχίον.

Ίσοδύναμον, σύνθρονον * τῷ γεγεννηχότι τὸν ὑπερούσιον * ἐσωμάτωσας, Πανάμωμε, * τοῖς βροτοῖς δι' οἶχτον * ὁμιλήσαντα. Ω δη ε΄. Όρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία το φρόνημα, * παθοκτόνον * πάθος έξεικό-

Ταϊς θείαις προτροπαϊς προσενήνοχε * τῷ Δεσπότη * μαθητῶν ὁμήγυριν * ᾿Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Έφαίδρυνε την μνήμην σου, Μάρτυς, * ὁ φωτοδότης * πληρών τὰς αἰτήσεις σου * ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσιν.

Θεοτοχίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον είδότες σε, * Παναγία, * συμφώνως γεραίρομεν, * καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

'Ωδής'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

 Γ ὑκλείας μαρτυρικής * Αθηνογένης ἐπέτυχε, * καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν * χορὸς ἐστεφάνωται, * ἀσκήσας τὸ πρότερον, * καὶ τὴν τῶν δαιμόνων * τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν * μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου * πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν * ἐντεύξεις, Μακάριε· * ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος * τὸν αὐτῆς σοι γόνον * προσχομίζει θείφ νεύματι.

Παράδεισος νοητός * έδειχθητε, 'Αξιάγαστοι, * το ξύλον το τῆς ζωῆς * ἐν μέσω κατέχοντες, * τὰς αἰσθήσεις πάντων τε * τῆ θείων ἀνθέων * εὐωδία καθηδύνοντες.

Θεοτοχίον.

 Ω ς νοητή χιβωτός * τὸν νομοδότην ἐβάστασας * λυχνία ὡς ρωταυγής * τὸ φῶς ἀπεχύησας * ὡς ῥίζα ἀπότιστος * τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, * Θεοτόχε, ἀνεβλάστησας.

Ο Ειρμός.

· Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόησα, *

• και ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Ο σπερ φοίνιξ το πρότερον * ἐν τῆ ἀσχήσει ἀνθήσας, * ἐν τοῖς ἀθλοις πάλιν δὲ * χαθάπερ χέδρος ὑψώθης, * ὅμιλον μαρτύρων Χριστῷ προσῆξας * θείαις σου τρισμάχαρ, διδασχαλίαις, * μεθ' ὧν πίστει σε τιμῶμεν, * Ἱερομάρτυς * ᾿Αθηνόγενες σοφέ.

Συναξάριον.

Τῆ Ις΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος Αθηνογένους, Ἐπισκόπου Πηδαχθόσης.

Στίχοι.

'Αθηνογένης έχ ξίφους άνηρέθη, Ψευδή θέαιναν την 'Αθηνάν ου σέβων.

Έχτη και δεκάτη Αθηνογένη τάμε χαλκός.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

 Ω δή ζ΄. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος. * Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἰμάτων σου * πλάνης ἔσβεσας φλόγα· * τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου * ἀπετέρρωσας ὑλην * κακίας, Μακάρες, * Εὐλογητός εἶ, βοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Οἱ σαρχός τὰ σχιρτήματα * τῆς ἐγχρατείας πόνοις, * χαὶ τῆς πλάνης σεβάσματα * τοῖς τῶν αἴμάτων ὅμβροις * μειώσαντες Μάρτυρες, * ὡς στρατιῶτὰι Χριστοῦ * ἀνευρημείσθωσαν.

Κεραλὰς ἐχτεμνόμενοι * παρανόμο προστάξει, * χαὶ τὰς σάρχας ξεόμενοι * πολυπλόχοις βασάνοις, * ὡς πύργοι ἀχλόνητοι * οὐχ ἐσαλεύθητε, * Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Αυτρωθέντες, Πανάμωμε, * διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας * τῶν προγόνων ἐχπτώσεως, * τὸ Χαϊρέ σοι βοῶμεν, * καὶ πίστει δοξάζομεν * τὸν διὰ σοῦ ἐχ φθορᾶς * ἡμᾶς ῥυσάμενον.

'Ωδή η'. Οι θεορρήμονες Πατδες.

E' Αθηνογένης διέλυσε * το βαθύτατον σχότος, * καὶ φῶς έχρημάτισεν.

'Ο των 'Αγγέλων χορός και των Μαρτύρων, * Ίεραρχων και 'Οσίων * ἐπὶ τῆ μνήμη εὐφραίνεται * των σεπτων 'Αθλοφόρων, * δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταϊζ άγέλαις, * μαθητευσάντων δεκάδα * μαρτυρικήν έπαγόμενος, * Ίεράρχα, μεθ΄ ων σε * πιστως μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Ον ἀπεχύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, * Θὲογεννῆτορ Μαρία, * ὑπὲρ ἡμῶν ἐχδυσώπησον * τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων * χαὶ μα-χαριζόντων σε. Ο Εἰρμός.

» Ο ἱ θεορρήμονες Παίδες ἐν τῆ καμίνω * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν » Ο ρλόγα * καταπατούντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογείτε, τὰ ἔργα * » Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Τον προδηλωθέντα. *

Τδε φωταυγής σήμερον * ήμερα Μαρτύρων * άπαστράπτουσα θαύμασι, * καὶ θείαις ἀγλαίαις * καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. * Δεῦτε, φωτισμόν ἀπαρυσώμεθα.

"Ωσπερ προσφοραί καθαραί * και άμωμοι άρνες * προσηνέχθητε, Μάρτυρες, * τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, * παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης * ὡς ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ γλυκασμόν, * Αθλορόρε, πόνοι, * καὶ πικρίαν πάσαν παθών * καθαίρουσι των πίστει * τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθ ϕ * σοῦ ἐορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ήμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες * ἀναδειχθέντες * στερεώματι, Μάρτυρες, * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, * καταυγάζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, * σκότος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες.

Θεοτοχίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Θεόν * τὸν φέροντα πάντα * τρέφεις τὸν τρορέα, 'Αγνη', * ἡμῖν ὁμοιωθέντα. * "Ον ἰκέτευε τῷ λκῷ σου δοθηναι * πάντων δυσχερών την ἀπολύτρωσιν.

Θ Είρμός.

• τη όν προδηλωθέντα * έν όρει τῷ νομοθέτη * έν πυρὶ καὶ βά• Τ τῷ τόχον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
• σωτηρίαν * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον Έπεσκέψατο ήμες. *

Πληρών τὸ αἴτημα, Χριστὲ, * τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος * Ἀθηνογένους, φαιδρύνεις * νῦν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ * μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, * σὺν μαθητών τῆ δεκάδι * σοὶ, Λόγε, πρεσβεύοντος.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Α γία Δέσποινα άγνη, * Θεόν δν έσωμάτωσας * έχ παναχράντων Α σων, σεμνη, * χαὶ παναγίων αἰμάτων, * τοῦτον ἀεὶ ἐχδυσώπει * τοῦ οἰχτειρῆσαι χαὶ σωσαι * ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ή λοιπη 'Ακολουθία τοῦ 'Όρθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *
Τοῦ παραδόξου θαύματος! * τὴν ἐπηρμένην ὁρρὺν * τοῦ τὴν
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν * ἐξαλείρειν ράσκοντος * πρὸς τὴν
γῆν ἐταπείνωσεν * ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, * τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. * "Ω τῆς δυνάμεως * τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! * ἢτις ἡμῶν * πᾶσαν ὑπεστήριξε * σαρῶς ἀσθένειαν. Δ ίς.
Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, * τὰς οὐρανίους μονὰς * ἐπαξίως
οἰκήσασα * σὐν Παρθένων τάγμασι * καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, * τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου * καὶ προσιόντας πιστῶς τῆ σκέπη σου * σῶζε πρεσβείαις σου, * καὶ |πταισμάτων ἄρεσιν * παρὰ Θεοῦ * αἴτησαι καὶ λύτρωσιν * καὶ μέγα
ελεος.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύρημε, * οὔτε βασάνων το πὖρ, * οὐ τρυρῆς ἡ ἀπόλαυσις, * οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, * οὐ τερπνότης νεότητος * τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, * ἐριεμένην τῆς ὡραιότητος * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν * τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου * ἐπιτυχεῖν· * ῆς περ κατηξίωσαι, * θεομακάριστε. $\Delta \delta \xi \alpha, \ ^{5} H \chi o \varsigma \ β'.$

Εν φωνή άγαλλιάσεως * χαί ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ ἀνυμνήεἰδώλων τὴν πλάνην, * χαὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν * ἀνδρείως ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῆς χατεπάτησε * διὸ * χαὶ τελειωθείσα εἰς οὐρανοὺς
ἀνίπταται, * τὴν χάραν στεφηφοροῦσα χαὶ ἀναχράζουσα * Σὲ,
νυμφίε μου, ποθώ, * χαὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, * ὑπὲρ σοῦ
τὰς σάρχας μου τῷ πυρὶ παρέδωχα. * χατασχηνώσω οὖν * εἰς
τὰς αἰωνίους σου μονὰς, * ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ χατοιχία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Ος εν πέτρα στεβρά * τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ * προσερεισθεῖσα, . Μαρίνα πανεύφημε, * τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν * εἰς χάος ἐβύθισας, * καὶ στέφος τῆς νίκης * ἐπάξιον ἀπείληφας. Ο αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης, ἔνδοξε, * κόσμον λιποῦσα, * καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, * Μαρίνα πάνσεμνε,* αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

 $^{\circ}$ Ηχος β' .

 Δ οξάζομέν σου, Χριστέ, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * καὶ τὴν ἀγαθότητα τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· * ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας * δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, φιλάνθρωπε. * Τύραννον οὐκ ἐπτοἡθησαν· * τὸν δόλιον κατεπάτησαν· * ἴσχυσαν δὲ ὁπίσω σου ἐλθεῖν· * εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον * πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. $\Delta \delta \xi \alpha, \ ^7 H \chi o \varsigma \ πλ. \ \alpha \ .$

Τή παρθενική σου θελχθείς ώραιότητι * ὁ Βασιλεύς τής δόξης, Χριστός, * ώς άμώμητον νύμφην * έαυτῷ σε ήρμόσατο *

άκηράτω συναφεία. * έν γάρ τῷ θελήματι αὐτοῦ * παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, * κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν * ἀἡττητον εδειξεν. * έγχαρτερήσασαν δε αίχιαις πιχραϊς * και βασάνοις δριμυτάταις * διπλώ στέφει * δισσώς σε χατέστεψε, * χαὶ παρέστησεν έχ δεξιών αύτοῦ * ώς βασίλισσαν πεποιχιλμένην. * Αύτον δυσώπησον, * Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, * τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθήναι * σωτηρίαν καὶ ζωήν καὶ μέγα έλεος.

Καὶ νον. Θεοτοκίον.

Mακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ άρρηκτον, * την άρραγη προστασίαν * και καταφυγήν των ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

 7 Ηχος β' . "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

≬ εῦτε * φιλομάρτυρες, πιστῶς * τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου * Δ στερρώς άθλήσασαν * Μάρτυρα τιμήσωμεν, * Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· * παρθενίας χιτώνα γὰρ * τὸ σῶμα χοσμοῦσα, * χρύσεον ώς ύφασμα * τούτφ ἐπέθηκεν * αίμα * τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, * καί διπλοίς κοσμείται στεράνοις, * καί τῷ στεφανίτη νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ίσραήλ.

¶√Γέγα * τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, * μέγα καὶ πανάριστον ὄντως * ΝΙ σου το έχνίχημα. * φύσις γαρ εὐπτόητος * χαὶ εὐταπείνωτος * τόν ἀόρατον δράχοντα, * τό ὅρος τό μέγα, * νοῦν τόν πολυμήχανον, * Μαρίνα, σὺ άληθῶς * είλες * εὐτελές ὡς στρουθίον, * καὶ χαταπατούσα χορεύεις * νῦν μετὰ Αγγέλων, ἀξιάγαστε.

Στίχ. Υπομένων ύπέμεινα τον Κύριον, καὶ προσέσχε μοι,

χαί εἰσήχουσε τῆς δεήσεώς μου.

<u>λ</u> όγου * του φανέντος ἐπὶ γῆς * νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, * 🖊 Μαρίνα, συ άληθως * κάλλει διαλάμπουσα * ένθέων πράξεων,* καὶ μαραίνουσα χάριτι * φυτὰ ἀθείας· * ὅθεν τὴν πανίερον * μνήμην σου σέβομεν * πόθω, * και λειψάνων την θήκην * νον περιπτυσσόμεθα, χάριν * έξ αύτης ιάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Την δεξιών του Σωτήρος * παρέστη ή παρθένος και άθληφόρος L και Μάρτυς * περιβεβλημένη ταϊς άρεταϊς * το άήττητον, * καί πεποικιλμένη * έλαίω τῆς άγνείας * καί τῷ αϊματι τῆς άθλήσεως, * καὶ βοῶσα πρός αὐτὸν * ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. * Είς όσμην μύρου σου έδραμον, Χριστέ ό Θεός, *

ότι τέτρωμαι τής σής άγάπης έγώ· * μη χωρίσης με, * νυμφίε ἐπουράνιε. * Αὐτής ταις ίχεσίαις * χατάπεμψον ήμιν, * παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὰ εἰ ἡ ἄμπελος. ᾿Απολυτίχιον, Ἦχος δ΄. Ἡ ᾿Αμνάς σου, Ἰησοῦ.

EIE TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες, πρώτον τῆς Θεοτόχου, εἰ βούλει· εἰ δὲ μὴ, τῆς Όχτωήχου· εἶτα οι δύο παρόντες τῆς 'Αγίας.

Κανών πρώτος της Αγίας, οδ ή Ακροστιχίς:

Χριστού Παρθενομάρτυρα νύμφην ἔσμασι μέλπω. Ποίτμα Θεοφάνους.

'Ωδη ά. Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.

Χορεύουσα, Μάρτυς, περί Θεόν, * καὶ τῶν λαμπηδόνων * πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, * αἴγλην μοι παράσχου φωτορόρον * ταῖς σαῖς πρεσβείαις, καλλιπάρθενε.

Ρεόντων το ἄστατον καὶ φθαρτον * σοφῆ διανοία * κεχρημένη, Μάρτυς Χριστοῦ, * παρείδες ἐμφρόνως, καὶ δικαίως * κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ίκέτης προσέρχομαί σοι, σεμνή, * ταϊς σαϊς ίκεσίαις * τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν * διάσωσον, Μάρτυς ἀθληρόρε, * καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία και χάριτι λαμπρυνθείς * ὁ νοῦς σου, Μαρίνα, * τῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς * οὐκ ἔπτηξε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, * θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοχίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς,* ζωὴν οὐσιώδη * συλλαβοῦσα, καὶ σαρκικῶς * κυήσασα ταύτην, Θεομῆτορ, * καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέἐρηξας.

Κανών δεύτερος, οὕ ή 'Ακροστιχὶς ἐν τῆ θ' . ' Ω δῆ' 'Ιωσήφ. ' Ω δὴ α΄. 'Πχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανώς λαμπρότησι * περιαστράπτουσα, * περί Θεόν χορεύεις ίερως, * θεουμένη, Πανεύφημε, * καὶ φωτισμόν πρεσβείαις σου * παρεχομένη τοῖς ύμνοῦσί σε.

Αθλήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, * θεόφρον, ἄρουραν, * τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, * γεωργεῖ συντηρούμενον * τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, * Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἰμάτων βάψασα, * καὶ στολισθεῖσὰ φαιδρῶς, * περιρανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς * ὡς παρθένος βασίλεια, * καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, * Μάρτυς Μαρίνα, κατηγλάϊσαι.

'Ρωσθεΐσα τοῦ παντουργοῦ, πανεύφημε, * δυνάμει Πνεύματος, * τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοχαῖς * ἐταπείνωσας τύραννον * μεγαλαυχία χρώμενον, * καὶ σοῖς ποσὶ, Μάρτυς, ὑπέταξας.

Θεοτοχίον.

Δοχεῖον χωρητικόν γεγένησαι * τῆς θείας χάριτος, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· διὸ * σὲ Μαρίνα ποθήσασα * παρθενικῶς ὁπίσω σου * τῷ σῷ Τἰῷ προσαπενήνεκται.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}_{i}$ γ' . Oùx ĕστιν "Αγιος * ώς ὁ Κύριος.

Ο ὑ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες, * οὐδὲ ξίφους ἀχμὴ, * οὐ τυράννων ὑμότητες, * οὐδὲ ὁ θάνατος, * οὐ θηρῶν ἀγριότης * τῆς θείας ἐχώρισεν * ἀγάπης σε, Πανόλβιε.

Ἰπῆρξας ὡς ἄσειστος * καὶ ἀσάλευτος * ἐν καιρῷ περιστάσεως * πύργος, πανένδοξε, * εὐσεβείας κρηπίδα * θεμένη τῆς πίστεως * ἐν πέτρα, Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν * ἐχρημάτισας, * ἐν Παρθένοις ἀήττητος * Μάρτυς γεγένησαι, * τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα * διπλοῦν σοι παρέχοντι * τὸν στέφανον, πανόλβιε.

Αγίων αἰμάτων σου, * Καλλίπάρθενε, * οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι * πᾶσαν κατέσβεσαν * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, * καὶ δῆμον προσήγαγον * μαρτύρων τῷ νυμφίφ σου.

Θεοτοχίον.

'Ρωσθέντες τῆ χάριτι * Θεοτόχον σε * ὁμοφρόνως δοξάζομεν· * σάρχα γενόμενον * τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι * διδοῦντα γὰρ τέτοχας, * καὶ χόσμον ἀνεχαίνισας.

Έτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. *

Τό πάθος τοῦ ἀπαθοῦς * τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, * Μάρτυς σεμνὴ, στέργουσα, * τὸν μαρτυρικόν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν * ἐφιεμένη δωρεῶν, Πάνσεμνε, * πόνους σαρχὸς ἔφερες * ὡς ἐν ἀλλοτρίω τῷ σώματι.

Αἰμάτων σου σταλαγμοῖς * τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας,* καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, * ὧ Μαρίνα Μάρτυς, τὸ φρόνημα.

'Ως Μάρτυς μαρτυρικήν * ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, *
τὸν πτερνιστήν πτέρναις σου * ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας.

Θεοτοχίον.

Κυρίως καὶ άληθως * σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· * σὑ γὰρ Θεὸν τέτοκας * σάρκα γεγονότα, Πανάμωμε.

Men. Tom. VI.

Ὁ Είρμός.

* \mathbf{E} ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ή Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ιωσήφ. *

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ἀνευφημοῦμέν σε πιστοὶ, * ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν * ἐν τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ * ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως. * καὶ γέγονας ἡμῖν * ἀνδρία πίστεως * πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ * πατοῦσα δύναμιν. * καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον * τῆ κορυφῆ σου, ἀοιδιμε. * Χριστὸν δυσώπει * αθῆναι πάντας * τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ * τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, * καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν * τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν * ἐν τῆ ἀσπόρφ συλλήψει σου, Θεοτόκε· * βάτον ἐν πυρὶ * ἀκατάρλεκτον, * ῥάβδον 'Ααρὼν * τὴν βλαστήσασαν· * καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· * Παρθένος τίκτει, * καὶ μετὰ τόκον * πάλιν μένει Παρθένος.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ δ^{\prime} . Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Θ εοπρεπής * γέγονεν όντως ὁ βίος σου· * τοῖς 'Αγγέλοις * ὡρθη ποθεινότατος· * τῶν δὲ δαιμόνων τῆ στρατιᾶ * καὶ τοῖς ὑπηρέταις * ἐκείνων τῆς ἀγριότητος * ἀπρόσιτος ἐδείχθη· * τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Έπὶ τῆς γῆς * ἡγωνισμένη, πανόλβιε, * καὶ προσκαίρους * πόνους ὑπομείνασα, * ἐν οὑρανοῖς νῦν τὰς ἀμοιβὰς * παρὰ τοῦ Δεσπότου * κομίζη, Μάρτυς ἀοίδιμε, * ἀπείρους εἰς αἰῶνας * σὺν 'Αγγέλοις βοῶσα· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοὶ * χαίρει Παρθένων τό καύχημα, * νῦν Μαρτύρων * ὅμιλος εὐφραίνεται, * νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν * ἐπισυναχθέντες * χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, * βοῶντες τῷ Δεσπότη * ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις * Τῆ δυνάμει σου δόξα, ριλάνθρωπε.

"Ολη καλή * πέρηνας κόρη και ἄσπιλος: * ώρθης ὅλη * νύμρη παναμώμητος * τῷ τῶν ψυχῶν κάλλους ἐραστῆ: * διὰ γὰρ βασάνων * πυρώσεως, Παμμακάριστε, * ἐράνης λαμπροτέρα, * τῷ Χριστῷ μελφδοῦσα: * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Μόνη άγνη * και μετά τόχον διέμεινας * σύ γάρ Λόγον * μόνη ενυπόστατον, * τόν τῷ Πατρι σύνθρονον Υίόν, * έχ σοῦ σαρχωθέντα * γεγέννηχας, Θεονύμφευτε * και φέρεις εν άγχάλαις * τόν άχώρητον πᾶσι, * και τόν πάντων τό χράτος χατέχοντα.

Έτερος. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, * καὶ ἀφθαρσίας στέρανον * ἀναδησαμένη, * χαίρουσα παρίστασαι * Χριστῷ τῷ νυμφίῳ του, * ὧ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν * μαρτυριχαῖς ένστάσεσι * τρέψασα καθείλες, * δείξασα άνίσχυρον, * και χαίρουσα

έχραζες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι * οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, * Μάρτυς, ταῖς αἰχίαις, * ἄμωμον, ὁλόχληρον * Θεοῦ άπετέλεσαν * θεΐον ἱερεΐον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θείοις ζηνεσιν έπομένη, * τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας * έχούσιον πάθος, * Μάρτυς, καὶ ἐσκήνωσας * εἰς μάνδραν οὐράνιον,* ένθα των Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Θεοτοχίον.

Ή πανάμωμος καὶ μόνη άγιωτέρα * τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * πάσης περιστάσεως * τῶν πίστει ὑμνούντων σε, * άγραντε Παρθένε θεόνυμφε.

'Ωδη ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω. *

' 🛦 θλητών ἐν σταδίφ * δρόμον συντονώτατον, * κόρη, διήνυσας· * $m{A}$ ό γὰρ θεῖος πόθος * το τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, * προφανώς δειχνύων * τόν λογισμόν των παθημάτων * αὐτοχράτορα, Μάρτυς, ύπάρχοντα.

Ρανίδες σῶν αἰμάτων, * Μάρτυς, ἀποστάζουσαι * χλαῖναν πολύτιμον, * καὶ τῆς ἀκηράτου * εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· * όν περ νύν, θεόφρον, * έν ουρανοίς ένδεδυμένη, * νοητῷ σου νυμφίω παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, * Κόρη, τὸν μεγάλαυχον * ὄφιν έδέσμευσας, * χαὶ ὀφρύν τὴν πρώην * ἐπηρμένην πρὸς Υἤν ἐταπείνωσας. * έκτελεῖν γὰρ οἶδεν * ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης * τῶν αύτον φοβουμένων το θέλημα.

Υπερτέρας σε δόξης * θείοις διαδήμασιν * όντως ἐχόσμησεν * ό νυμφίος Λόγος * δι' αὐτόν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, * καὶ πυρός τὴν γλόγα * καὶ αίκισμών τὰς άλγηδόνας * καρτερώς ὑπομένουσαν, Ένδοξε.

Θεοτοχίον.

'Ρυπτομένην ὁρῶντες * τῷ τῆς παρθενίας σου * τόχφ, Πανάμωμε, * των βροτών την φύσιν * της κατάρας της πρώην, δοξάζομεν * τον έχ σου τεχθέντα, * μόνη άγνη, δι' εύσπλαγχνίαν. * δν δυσώπει, Παρθένε, σωθήναι ήμας.

"Ετερος. Σύ Κύριέ μου φώς. *

 Φ ώς γέγονας φωτί * τῷ μεγάλῳ τρανότερον * ἐγγίζουσα, καὶ φωτίζεις * φωτοφόρον τὴν μνήμην * τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς * ὡς παρθένος ἐνήδομαι· * σὲ, Κύριε, ἀγαπῶσα * σφαγιάζομαι ξίφει· * Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

'Ροῦν, Μάρτυς, δυσσεβῶν * ἀθείας ἐξήρανας * τοῖς ρεύμασι τῶν αἰμάτων * τῶν ἀδίχως χυθέντων, * καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

'Ολόκληρον σαυτὴν * τῷ Θεῷ προσενήνοχας, * ἐρύθημα παρθενίας * ταῖς βαφαῖς τῶν αἰμάτων * λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοχίον.

'Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς' * ἡ Παρθένος ἀρθόρως γὰρ * γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν * φθορᾶς ἐλευθερώσαντα. 'Ωδὴ ς '. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Απόθετον τῷ Χριστῷ * ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, * καὶ ὡς πηγὴ διαυγὴς * καὶ κῆπος πολύκαρπος, * Μαρίνα πανένδοξε,* καὶ γνησία νύμρη, * καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπής * ὁπίσω σου ἡκολούθησε * δραμούσα πρός τὴν ὁσμὴν * τῶν μύρων σου, Δέσποτα, * τὸ ἄχραντον πάθος σου * διὰ χαρτερίας * μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Υπέμεινας ἀνδρικώς * ἀγώνας, Μάρτυς πολύαθλε, * καὶ τόν πρὶν φρενοβλαβώς * μεγάλα καυχώμενον * μετ' ἤχου ἀπώλεσας,* Σταυροῦ τῆ δυνάμει, * ὧ Μαρίνα κυριώνυμε.

@soroxiov

Μαρία, τὸ χαθαρὸν * χαὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα * τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, * ψυχῆς χαθαρτήρια * παράσχου μοι δάχρυα, * χαὶ ἐπάχουσόν μου * τῆς δεήσεως, πανάμωμε.

"Ετερος. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Α ἰμάτων * τῆ πλημμύρα θαλάσσας ἐξήρανας * κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ * τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Έκκλησίαν, * ὧ Μαρίνα * ἀθληφόρε, παρθένων τὸ καύχημα.

'Αβρόχως * τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον· * ἀκαταπόντιστος δθεν * εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, * καὶ τῆς ὄντως * ἀπο- λαύεις γαλήνης, 'Αοίδιμε.

Τύπτεσθαι * ἀνηλεως και ῥάβδοις συντρίβεσθαι * τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα * πονηρός διώκτης προσέταττέ σε, * τεταμένην * πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

 * Ωρθρισας * πρός Χριστόν τόν ἀνέσπερον ήλιον, * καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις * τὴν ψυχὴν, θεόφρον, σοῦ κατηυγάσθης, * * Αθληφόρε, * καὶ πρός φῶς μετετέθης ἀίδιον.

Θεοτοχίον.

Θάλασσαν * σπαργανώσας όμιχλη βουλήματι * χυοφορείται ό Κτίστης * έχ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, * ώσπερ βρέφος * χαὶ σπαργάνοις ἀβρήτως είλισσεται.

Ο Είρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ • τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον. *
Παρθενίας κάλλεσι * πεποιχιλμένη, παρθένε, * μαρτυρίου στίγμασι * στερανωθείσα, Μαρίνα, * αίμασιν ἀθλητιχοίς τε ρεραντισμένη, * θαύμασι καταλαμφθείσα των ἰαμάτων * εὐσεβως, Μάρτυς, ἐδέξω * βραβεία νίχης * τῆς σῆς ἀθλήσεως.
Ό Οἶχος, πρὸς τὸ· Τὴν Ἑδέμ.

Τῷ νυμρίω Χριστῷ * ἔρωτι τῆς καρδίας σου * ἀπό βρέφους, σεμνὴ, * πυρποληθεῖσα ἔδραμες, * δορκὰς ὡς διψῶσα, * πηγαῖς ἀειρρύτοις, * Παρθενομάρτυς· * καὶ τῆ ἀθλήσει δὲ * σαυτὴν συντηρήσασα, * ἐν τῷ ἀρθάρτῳ * ὄντως τοῦ Κτίστου σου * νύμρη εὐκλεὴς * θαλάμῳ ἔρθασας * ἐστολισμένη, * πεποικιλμένη, * στερανηρόρος, νικητὴς, * λαμπαδηφόσος, εὐθαλὴς, * ἐξ ἀρθάρτου νυμρῶνος * δεξαμένη ὡς χρυσίου * βραβεῖα νίκης * τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τἤ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. Στίχοι.

Χείρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ξίφει, Χείρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Εβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Πατδες Έβραίων.

 Φ ως τὸ ἀπρόσιτον, Μαρίνα, * κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, * καὶ λαμπάσι φωτὸς * κατηύγασε βοῶσαν· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰωνας.

"Ηρθης πρός θεΐον όντως ύψος: * ύψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην: * καὶ νυμφῶνα λαμπρόν * κατψκησας βοῶσα: * Εύλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμρη γνησία τοῦ Δεσπότου * ἀναδέδειξαι, Μαρίνα θεοφόρε,* καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ * ἀήττητος κραυγάζεις· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Αρχων οὐχ ἔτι ἐξ Ἰούδα, * ἀλλ' ἐξέλιπεν ἐχ σοῦ γὰρ ὁ Δ εσπότης, * τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς, * ἀνέτειλεν ἀφράστως· * δν εὐλογοῦσιν ἄπασαι * γενεαὶ, φυλαὶ χαὶ γλῶσσαι.

"Ετερος. 'Εν τῆ καμίνω. *

Πυρί τῷ θείῳ * φλεγομένη, πυρός οὐχ ἐφρόντισας· * ὅθεν * ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς * ἰαμάτων θεῖα νάματα, * παθῶν ἐπήρειαν, * ἀθληφόρε Μαρίνα, ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν * αἰχισμοῖς ἐχφοβῶν σε ὁ τύραννος * εὖρε * τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς * στερροτέραν ἀνεβόας γάρ * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ * καθάπερ προϊκα προσήγαγες * δῆμον * καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεὸν, * καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα * ταῖς φωτοβόλοις σου * θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοχίον.

Παρθένε, μόνην * ὡς καθαράν σε ἀδιάφθορον * Λόγος * καθαρός ἡγάπησε, καὶ ἐκ σοῦ * ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, * Κόρη, τὸν ἄνθρωπον, * ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

'Ωδή η'. Μουσικών όργάνων συμφωνούντων. *

Σταθηράν τὴν γνώμην κεκτημένη, * σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, * καὶ στέμμασι νικητικοῖς * ἐστέφθης μελφδοῦσα·* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικήν, Μαρίνα, σοὶ παστάδα * ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος * ηὐτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, * δν βλέπουσα κραυγάζεις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, * δωρεῶν πλειόνων ἡξιώθης, * τὸ ἔσχατον τῶν ὁρεκτῶν * ὁρῶσα καὶ βοῶσα * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὤφθης, 'Αθληφόρε, * τοῖς πολλοῖς αἰτία, καὶ μαρτύρων * προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, * συμφώνως μελφδοῦσα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ίλασμός ἡμῖν, Θεογεννῆτορ, * διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, * ἀπέτισας τὴν ὀρειλὴν * τὸν πάντων συλλαβοῦσα * Θεόν τε καὶ Δεσπότην, * ἄχραντε Παρθένε, * εἰς πάντων σωτηρίαν.

"Ετερος. Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ. *

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν * Θεῷ διέσωσας, * καὶ προσενήνοχας * ὡς προῖκα πάντιμον, Ἐνδοξε, * τὴν ἀοιδιμόν σου ἄθλησιν, * καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν * εἰσήχθης μέλπουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ρήμασι τυράννου δυσμενούς * ύπηρετούμενοι * πυρός ἐπάξιοι * οί ματαιόφρονες ζωσάν σε * τῆ πυρά, Μάρτυς, ἐνέβαλον * ἀλλ' ούχ έφλέχθης τῷ πυρὶ, * τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, * θεοφόρε, * δροσιζομένη, και τούτον γεραίρουσα.

Ίστασο πρό βήματος Χριστόν * άναχηρύττουσα * Θεόν άθάνατον, * χαθυπομείναντα σταύρωσιν, * καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντά, * και τὴν ἀθάνατον ζωὴν * πιστοῖς παρέχοντα * τοῖς

βοώσι * Πάντα τὰ έργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

"Ωφθης ύπερτέρα ούρανων * Θεόν ούράνιον * ἀποχυήσασα * τόν οὐρανώσαντα, Πάναγνε, * γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, * καὶ τῆς Μαρίνης την σεπτην * μνήμην φαιδρύναντα. * Φ βοωμεν. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» **Τ**ετρας έκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάκκφ Δ έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περίζωσάμενοι *

• οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παιδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *

• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδη 0'. Έφριξε πᾶσα ἀκοή. *

γαρίνα Μάρτυς του Χριστου, * την αιώνιον ζωήν και ανώλε-την στρεφομένην άβλαβώς * ρομφαίαν διέβης γάρ, * μαρτύρων . αίμασι * λαμπομένη τηλαυγώς, καλλιπάρθενε.

"Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν * καὶ φιλόκοσμόν σου, Μάρτυς, διάνοιαν * έρως ο ένθεος, * και στερροτάτην Μάρτυρα έδειξε * παρθενικαϊς μαρμαρυγαϊς * το πρίν διαλάμπουσαν, * Μαρίνα πάνσεμνε· * διό πάντες σε πιστώς μαχαρίζομεν.

Αῦσόν μου, νύμφη ἐκλεκτή, * τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταϊς πρεσβείαις σου, * καὶ τὸ χειρόγραφον * τῆς ἀμαρτίας, Μάρτυς, διάρρηξον, * παρισταμένη εύπρεπως * Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου * τῷ πανοιχτίρμονι, * καὶ παθῶν μου τὴν ἀγλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν * τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες * έπιλαθόμεναι * τῆς γυναιχείας φύσεως ἤθλησαν· * καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανώς * την νίκην ἀράμεναι, * νον της προμήτορος * ἀνεκτήσαντο σαρώς την παράπτωσιν.

Θεοτοχίον.

*Ωριμον δρέπομαι ζωήν * μή βλαπτόμενος τῷ ξύλφ τῆς γνώσεως. * σὺ γὰρ, Πανάχραντε, * ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν, ἐβλάστησας * τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς * τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα. * διό σε, πάναγνε, * Θεοτόχον εύσεβῶς χαταγγέλλομεν.

"Ετερος. Λίθος άχειρότμητος.

Των 'Αντιοχέων ή πόλις * σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, * Μάρτυς, ἐγκαυχᾶται· των ἄνω * ἡ Ἐκκλησία * των πρωτοτόκων δὲ * μετὰ Δικαίων ἔχει σου * πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ίδόντες σου, Μάρτυς Μαρίνα, * τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας * *Αγγελοι ἐθαύμασαν, ὅπως * ἐν γυναιχεία * φύσει κατήσχυνας * τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα * ἐν Παραδείσω θανατώσαντα.

'Ως περικαλλής άθληφόρος * καὶ περιδέξιος παρθένος * στέφος άνεπλέξω νομίμως * δικαιοσύνης, * καταπατήσασα * μετὰ σαρκός τὸν ἄσαρκον, * καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, * καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, * καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας * τῷ μαρτυρίφ * ἔχουσαν πτέρυγας, * καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν * καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

"Ηνθησας κοιλάσιν ώς κρίνον * ταϊς τῶν Μαρτύρων, ἀθληφόρε * ὧ Μάρτυς Μαρίνα, ὡς ῥόδον * τὴν παρθενίαν * εὔοσμον φέρουσα· * καὶ τῷ τερπνῷ νυμρίφ σου * θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας * έξ ἀπειράνδρου σου, Παρθένε· *
οῦ ταῖς φρυχτωρίαις ἐνθέως * χαταυγασθεῖσα * φῶς ἐχρημάτισεν *
ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, * Θεοχυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος δρους * έξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * » Λ ἀκρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » φύσεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου * καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, * ρῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν * ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεὸν, * ὅπως ρυσθωμεν οἱ πάντες * φθορᾶς, ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χ ρυσοπλοχώτατε πύργε * χαὶ δωδεχάτειχε πόλις, * ἡλιοστάλαχτε θρόνε, * χαθέδρα τοῦ Βασιλέως, * ἀχατανόητον θαῦμα, * πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Είς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Πολυώδυνα βάσανα * ὑποστήναι, πανένδοξε, * ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· * καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα * ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· * καὶ τὸν τύραννον ἐχθρὸν, * ἀθληφόρε πανεύφημε, * τὸν καυχώμενον * ὑπεράνωθεν ἄστρων * θρόνον θεῖναι * σὺ κατήσχυνας, Μαρίνα, * καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τόν άρχέκακον δράκοντα * τόν την Εύαν γυμνώσαντα * παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, * διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, * ἀγῶσι δεσμεύσασα * τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς * Χριστόν δύναμιν ἔχουσα· * δν ἰκέτευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθήναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ωσπερ προϊκα πολύτιμον * τῷ νυμφίφ προσήγαγες, * `Αθληφόρε Ενδοξε, δήμον ἄγιον * τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, * οῖς πίστει ἐτέλεσας,* ἀνωτέρα καὶ ποινῶν * καὶ πυρός καταφλέγοντος * καὶ στρεβλώσεων * ἐν Χριστῷ δεικνυμένη, * τῷ τὴν νίκην * οὐρανόθεν σοι, παρθένε, * θεουργικῶς χορηγήσαντι.

 Δ όξα. Ήχος πλ. β'.

Αθλητικήν όδεύσασα όδόν,* προγονικήν εξέφυγες βουλήν,* Μαρι-Α να πανσεβάσμιε· * καὶ ώς μεν Παρθένος φρονίμη * λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες * εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· * ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρείας χάριν ελαβες * ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων.* 'Αλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον * ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εί βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ΄Αγίας, ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. ΄Ωδή. Προκείμενον καὶ 'Αλληλουϊάριον ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ο Άπόστολος, Πρός Γαλάτας.

'Αδελφοί, πρό τοῦ έλθεῖν την πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗι ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αίμιλιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ήμχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Ένεδυσας, Κύριε, * τον άθλοφόρον σου δύναμιν * τὴν εξ ύψους αἡττητον, * καὶ τοῦτον ενίσχυσας * διὰ σὲ βασάνους * εξ εχθρων ἀνόμων * ὑπενεγκεῖν ἀθλητικώς, * καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι· * δι' οῦ ἡμῖν συγχώρησιν * ἀμαρτημάτων κατάπεμψον,*
Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρόν όπλισάμενος * ὁ ἀθλοφόρος σου, Κύριε, * καὶ σῷ ζήλῷ πυρούμενος * εἰδώλων ἐνέπρησε * τὰ τεμένη πάντα, * καὶ τὰς παρατάξεις * τοῦ ἀρχεκάκου καθελών * Αἰμιλιανός ὁ ἔνδοξος, * βραβεῖα νίκης, Δέσποτα, * τὴν βασιλείαν ἀπείληφε * παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, * καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Αστέρα ὑπέρλαμπρον * τῆ Εκκλησία ἀνέδειξας * Αἰμιλιανόν Α τόν Μάρτυρα, * ὁπλίτην τε ἄριστον, * ὁαδουχοῦντα πᾶσαν * νῦν τὴν οἰκουμένην * θαυματουργίαις μυστικαῖς, * καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα· * ὑρ΄ οῦ φωταγωγούμενοι * θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Τόν ρύπον ἀπόσμηξον * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, * Θεοτόκε πανύμνητε, * καὶ πάντα τὰ τραύματα * καὶ τὰ ἔλκη ταύτης * τὰ ἔξ ἀμαρτίας * ἐναποκάθαρον, ἀγνὴ, * καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· * ὅπως τὴν δυναστείαν σου * καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν * μεγαλύνω ὁ ἄθλιος * καὶ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ρεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ἡ πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, * ὡς Δεσπότην κλαίουσα * ϋμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα, * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μἡ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· * μἡ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος, Ἰωσήφ. $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. *

Α ἰνέσωμεν σήμερον * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, * καὶ τούτου Α τὸν Μάρτυρα * ἀνευφημήσωμεν * ἐναθλήσαντα * νομίμως, καὶ τῆς νίκης * τὸ στέφος ἀράμενον * σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ίσχὺν ἐνδυσάμενος * τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι * ἀσθένειαν, ἔνδοξε * Μάρτυς, φορέσαντος, * ἀπεγύμνωσας * εἰδώλων ἀσθενείας * τὸ μάταιον φρύαγμα, * θεομαχάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον * ένιζομένην ταυτότητι, * ἀοίδιμε, φύσεως * χαίρων ἐχήρυξας, * χαὶ πολύθεον * διέλυσας ἀπάτην * ἀθλήσας στερρότατα, * ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίον.

Ίσχύς μου καὶ ὑμνησις * καὶ φωτισμός τῆς καρδίας μου * ὑπάρχει, Πανάμωμε, * Χριστός ὁ Κύριος * δν ἐκύησας * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, * μιᾳ ὑποστάσει δὲ * κατανοούμενον.

'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

 Λ ύχνος τοῖς ποσί σου έγενήθη * καὶ φῶς σοῦ ταῖς τρίβοις ἀληθῶς * ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * δι' οῦ καθυπεσκέλισας * παρανομούντων βήματα * μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

'Ιθύνας νοός σου τὰς πορείας * πρός θείου θελήματος, Σοφὲ, * λιμένα γαληνότατον, * πολυθείας θάλασσαν * χυματουμένην πνεύ-

ματι * τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους, * τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς * ἀνδρείαν κατεπλάγησαν * Δυνάμεις αἰ οὐράνιαι, * ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρχον * ταπεινωθείς καταβέβληχεν.

Θεοτοχίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα * ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοχετῷ * Παρθένος μετὰ γέννησιν, * Παρθενομῆτορ, ἔμεινας· * τὸν πλαστουργόν γὰρ, ἄχραντε, * ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ο Είρμός.

Τούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα καὶ ἄφθονος πηγή *
 τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης ἄξίωσον.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος τῷ θείῳ ζήλῳ * πῦρ ὁμόδουλον οὐχ ἐπτοήθης, * ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι * τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ώλοχαύτωσαι, * χαὶ τῷ Δεσπότη ὡς θῦμα προσήνεξαι. * Μάρτυς ἔνδοξε, * Χριστόν τὸν Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεός ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν * ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, * μόνος Κύριος· * αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε * σωθῆναι, δεόμεθα, τας ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άμίαντος άμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, * μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· *
Οἴμοι! Τέκνον μου, * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς
ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

 $^{\prime}$ Ωοη ο΄. $^{\prime}$ Ο χαθήμενος έν δόξη. *

Θεού σε θείος έρως * παραδόξως ἀνέφλεξε. * των πικρών μαστίγων * όθεν την πυράν έχαρτέρησας, * καὶ τοὺς θεοὺς των άθεων * ενεπύρισας, * και ψυχάς, Παμμάκαρ, των πιστών * χατεδρόσισας.

Υπερείδες τὰ παρόντα * διὰ μόνα τὰ μένοντα, * καὶ τῷ θείφ πόθφ * δλην την ψυχήν σου προσέδησας. * της άσεβείας το κράτος * δθεν έλυσας, * άθλορόρε Αιμιλιανέ * άξιάγαστε.

Μίαν φύσιν, μίαν δόξαν * τρισηλίου Θεότητος * εὐσεβώς δοξάζων, * Αίμιλιανέ, πρός τό στάδιον * ώς στρατιώτης γενναΐος * είσελήλυθας, * και τον δράκοντα τον ίσχυρον * κατηδάρισας.

Θεοτοχίον.

Αγιάσματός σε τόπον * τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, * Παναγία Κόρη, * μόνην ευρεθείσαν δοξάζομεν· * δι' οῦ οἱ γῆν κατοικοῦντες * οὐρανώθημεν, * καὶ θεώσεως ἀληθινῆς * ἡξιώθημεν.

 Ω δή ε΄. Έξέστη τὰ σύμπαντα. \star

Τρανίσι χατέσβεσας * των ίερων αιμάτων σου, * Αιμιλιανέ, πυρ άθείας· * όθεν θαυμάτων πηγήν άνέβλυσας * λίμνας άναστέλλουσαν παθών, * νόσους κατακλύζουσαν * καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι * ὁ δυσσεβής προσέταττεν· * δθεν σπαραττόμενος τὴν σάρχα, * καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, * του τραυματισθέντος έν Σταυρφ * πάθος έξεικόνισας, * 'Αθλητά, τό μαχάριον.

Υπάρχων ανάπλεως * των δωρεών του Πνεύματος * νόσους άνιάτους θεραπεύεις. * άβρωστημάτων παύεις τον καύσωνα. * πνεύματα διώχεις πον ηρά * πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι * βοηθεῖς, 'Αξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

'Ρομφαία τρωθέντα με * τής άμαρτίας ζασαι * τῷ δραστιχωτάτφ σου φαρμάκφ, * ή τον Σωτήρα Χριστόν κυήσασα, * λόγχη τον τρωθέντα δι' έμε, * "Αχραντε, και τρώσαντα * την καρδίαν τοῦ όψεως.

'Ωοή ς'. Ήλθον είς τὰ βάθη.

γλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης * τῷ μαρτυρίφ, Μάκαρ, * ἐχρημάτισας, καί μετ' Αγγέλων * τους ουρανούς * κατοικείς δεόμενος * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐχ ἐφείσω· * ἀθανασίαν ὅθεν * διαμένουσαν κατεκληρώσω * θανατωθείς * διὰ πόθον, "Ενδοξε, * τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἶα ρετθρον * ἡ τῶν λειψάνων θήκη * σοῦ, πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· * καὶ καταργεῖ * τὰ δυσώδη πάντοτε * τῶν ἀνθρώπων ἀρρωστήματα. Θεοτοκίον.

Εύα μεν ετρύγησε του ξύλου * χαρπόν θανατηφόρον· * συ δε, Πάναγνε, ζωής το ξύλον * χαρπογονείς, * οῦ ἡ γεῦσις ἀπαντας * τους θανόντας ἀνεζώωσεν. Ο Είρμός.

• 1 Ηλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με * καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ βυ- θοῦ ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος \mathbf{A} ιμιλιανοῦ. Στίγοι.

Αίμιλιανός είς πυράν βεβλημένος,

Χριστῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Άγγέλοις.

'Ογδοάτη δεκάτη φλογί Αίμιλιανός έβλήθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Οὐχ ἐλάτρευσαν.

Α αμπρυνόμενος τῆ χάριτι, Μακάριε, * τοῦ θείου Πνεύματος, * τὴν τῆς καμίνου πυρὰν * ὑπῆλθες, καὶ ἔψαλλες, * Μάρτυς θεόπνευστε· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος τῷ ἔρωτι, μακάριε, * τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, * τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, * ἐν ῷ δροσιζόμενος * πνεύματι ἐψαλλες· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωραιότητι των άθλων έξωμοίωσαι * τοῖς ἀσωμάτοις, σοφέ, * ώραιοτάτω Χριστῷ * μεθ' ὧν παριστάμενος * μέλπεις γηθόμενος· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Κυριώνυμε, θεόνυμφε, τὸ Χαϊρέ σοι * πίστει κραυγάζομεν· * καὶ γὰρ ἐκύησας * χαρὰν ἀνεκλάλητον, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * ῷ κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ. 'Ὠδὴ η΄. Παϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω. *

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης * δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, * Πάνσορε, ἀπέλυσας, * καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον * αὐτοθελῶς ἐχώρησας * βοῶν, πανεύφημε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ευρέθην ίδου τοῖς μὴ ζητοῦσι, * μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ, * ἔκραζες, ᾿Αοίδιμε· * σύνετε, παράνομοι· * ὡς γὰρ ἀρνίον ἄ-κακον * τυθῆναι ἔσπευσας, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό μέγας ήμᾶς πρός εὐωχίαν * Αἰμιλιανός συνεκαλέσατο * προθεὶς ὡς ἐδέσματα * τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· * πνευματικῶς τρυφήσωμεν, * πιστοὶ, καὶ μέλψωμεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σταγόνα μοι δμβρισον έλέους, * πηγήν τοῦ έλέους ή χυήσασα, * χαὶ τῆς άμαρτίας μου * ξήρανον δμβρήματα, * χαὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον * ἄγρια χύματα, * Παρθένε Θεοτόχε Μαρία· * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνφ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν
- » οίχουμένην άπασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε,
- » τὰ ἔργα, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Τδεΐν έφιέμενος Θεοῦ * τὴν ἄρρητον εὐρροσύνην * καὶ τερπνότητα, * πάντων τερπνών τῶν ἐν τῷ βίῳ * ἡδέως κατεφρόνησας, "Ενδοξε, * καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἤνμσας. * ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

'Ως θῦμα ὁπτόμενος πυρὶ, * Πανεύρημε, τοῦ τυθέντος * ώσπερ πρόβατον * θεία τραπέζη προσηνέχθης, * όσμῆ πνευματικῆ συντηρούμενος, * καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμιν * έξέλαμψεν, 'Αθλοφόρε, * ὑπὲρ ηλιον, * πάσαν εὐφραίνουσα χαρδίαν, * πιστών τὰς διανοίας φωτίζουσα, * χαὶ σχότος νοσημάτων διώχουσα * ην ἐπαξίως μαχαρίζομεν.

Ή τῶν πρωτοτόχων ἐχλεχτὴ * ὁμήγυρις συμπολίτην σε * ἐχτήσατο. * Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε * χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται. * μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, * Μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε.

Θεοτοχίον.

Φωτί με χαταύγασον τῷ σῷ, * Πανύμνητε, τὸν ἐν σχότει * πορευόμενον· * δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· * τὰ νέρη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· * παθῶν μου τὸ χλυδώνιον χόπασον, * ἀπεγνωμένων χαταφύγιον.

Ὁ Είρμός.

- Ε ύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ κίσατο· * σù δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
- στήματι * τῷ χόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξἡνθησας. * ὅθεν σε πάν-

• τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Όσίας Μαχρίνης, ᾿Αδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Δ ίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Αγίων ἀνὰ τρία.

Στιχηρά τῆς Όσίας.

 3 H χ 0 ς δ '. 2 E δ ωχας σημείωσιν. *

Εμριλοσορώτατα * το τῆς ψυχῆς αὐτοχίνητον * χαὶ ἀθάνατον Εξδειξας * διο χαὶ ἐσπούδασας * ἀμιγὴς χηλίδων * τῶν τῆς ἀμαρτίας * χαὶ χαθαρὰ ρύπου παντος * ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, * μηδένα σπίλον ἔχουσα * μηδὲ ρυτίδα, Θεόληπτε, * ἀλλ' ἀγνὴ χαὶ πανάμωμος * τῷ νυμρίω παρίστασθαι.

Αρθορον ἐτήρησας * τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον * καθαρῶς Αριοτεύσασα, * καὶ πλοῦτον διένειμας * τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα * τὴν νομοθεσίαν, * ῷ ἡκολούθησας τὴν Υἦν * καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια * διό σοι τὰ οὐράνια * καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο * Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α ίγλη κατελάμπετο * φωτοειδεί σου το πρόσωπον * καὶ θανούσης, Πανεύρημε, * Χριστοῦ σε δοξάσαντος * ὡς αὐτοῦ παρθένον * θεοειδεστάτην, * ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, * ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεοβρήμονα. * ζωὴν γὰρ τὴν ἰσάγγελον * ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, * καὶ Θεῷ εὐηρέστησας * διὰ βίου λαμπρότησιν.

Στηχηρὰ τοῦ 'Οσίου. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ος ἀστέρα παγκόσμιον * νοητῶς ἀνατείλαντα * τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι * ἀνευφημοῦμεν, Μακάριε, * ταῖς θείαις σου λάμψεσι * φωτιζόμενοι ἀεὶ * καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν * οἱ τιμῶντές σου * τὴν φωσφόρον ἡμέραν * ἐτησίως, * ἱερὲ θαυματοφόρε, * τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Α αρών ώσπερ δεύτερος * τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι * θείον Α ίεράτευμα, Πάτερ, γέγονας. * καὶ ὡς Μωσῆς ὑδωρ, "Όσιε, * ἐκ πέτρας ἐξήγαγες. * ὡς Ἡλίας δὲ νεκρόν * προσευχῆ σου ἐξήγειρας * θαυμαζόμενος * τοῖς μεγίστοις σημείοις, * καὶ ταῖς θείαις * λῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τήν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν * προρανῶς κληρωσάμενος, * πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, * καὶ ἰερὸν φροντιστήριον * ψυχῶν κατεσκεύασας, * ἐν ῷ σώζεται πληθὺς * καθ' ἐκάστην τιμῶσά σου * τὰ μνημόσυνα, * τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας * καὶ θαυμάτων * τὰ παράδοξα ἐν πίστει, * Δτε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Καταχρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία θεόνυμρε, * χαὶ δεινῶν πταισμάτων με τὸν ἀνάξιον, * χαὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, χαὶ δώρησαι * διχαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, * ἡς ἐπέτυχον * τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * χαθαρθέντα με πρὸ τέλους * χαὶ τῶν δαχρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άμνὰς ἡ χυήσασα * τὸ άρνίον τὸ ἄχαχον, * τὸ τὴν άμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι * παντὸς τοῦ χόσμου, Πανάμωμε, * οἰχείφ ἐν αΐματι, * τὸ σραγὲν ὑπὲρ ἡμῶν * χαὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα: * σύ με ἔνδυσον * γυμνωθέντα τῆς πάλαι * ἀρθαρσίας * ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόχου * περιβολὴν θείας χάριτος.

'Απολυτίχιον τῆς 'Οσίας: 'Εν σοί, Μῆτερ.
Τοῦ 'Οσίου. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ο Κανών τῆς 'Αγίας, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς' Νύμρην ἀγνὴν Χριστοῦ σε, Μακρίνα, στέφω. Θεοράνους.

' Ω δη α'. Ήχος δ'. Άνοιξω το στόμα μου. *
Τυμφίον τον ἄχραντον * τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, * Μαχρίνα πανένδοξε, * δ ν ἐπεπόθησας, * δ ν ἡγάπησας * ἐξ δλης
τῆς χαρδίας, * φωτίσαι δυσώπησον * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπάρχων ή ἄβυσσος * τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, * Χριστὲ, σοῦ τὴν ἄσπιλον * νύμρην ἐδόξασας * τὴν τῷ ἔρωτι * τῷ σῷ καθηλουμένην, * Μακρίναν τὴν ἄμωμον * καὶ παναοίδιμον.

Μαχρίνα πανεύρημε, * τῆς παρθενίας τὸ καύχημα * θερμῶς διετήρησας * ἀδιαλώβητον, * δι' ἀσχήσεως * τῆς σῆς καὶ πολιτείας * τὴν σάρκα τῷ πνεύματι * καθυποτάξασα.

Θεοτοχίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν * ἐν ταῖς καρδίαις, Πανάμωμε, * τῶν πίστει τιμώντων σε * τὴν Θεομήτορα, * καὶ διηύγασεν * ἡμέρα σελασφόρος, * Χριστός, ὁ ἐκ μήτρας σου * λάμψας, θεόνυμφε.

Ο Κανών του Όσίου φέρων Ακροστιχίδα:

Δόξης χροτώ σε τον φερώνυμον, μάχαρ ο Ίωσήφ.

ΊΙχος δ΄. Θαλάσσης το έρυθραΐον πέλαγος.

 Δ ιόλου ταϊς πρός το θεΐον νεύσεσι * χαλλωπιζόμενος, * τον σόν Σταυρον ἀνέλαβες, σορέ, * χαὶ Χριστῷ ἡχολούθησας, * το τῆς σαρχός σου φρόνημα, * Δ ῖε, νεχρώσας δι' ἀσχήσεως.

'Ορθρίσας πρός τον τῆς δόξης ἄδυτον * "Ηλιον, "Οσιε, * όλορανής γεγένησαι ἀστήρ, * καὶ πιστούς κατερώτισας * τῶν ἀρετών, μακάριε, * καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησιν.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου, Πάνσορε, * τῶν ἐν τῷ κόσμῷ τερπνῶν * ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής * ἀληθέστατος γέγονας, * μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον * καταπαλαίσας θεία χάριτι.

Θεοτοχίου.

Ήλίου τοῦ νοητοῦ, Πανάμωμε, * σχήνωμα γέγονας * ταῖς θειχαῖς λαμπρότησιν ήμᾶς * εὐσεβῶς χαταυγάσαντος, * χαὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος * τῆς ἀγνωσίας, ἀειπάρθενε.

 $T\tilde{\eta}\varsigma$ Όσίας. ' $\Omega\delta\dot{\eta}$ γ' . Oùx èv σορία. *

Η γλαϊσμένη * καλλονή θεοσδότφ καὶ χάριτι, * καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς * καταγομένη τὸ γένος, Σεμνή, * τὸν τρόπον ἐζή-λωσας * τούτων τὸν ἔνθεον.

Νόμφ τῷ θείῳ * πειθαρχοῦσα, Παρθένε, κατέλιπες * τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, * καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, * νηστείαις, δεήσει * πόθφ σχολάζουσα.

Αγιωσύνην * άπαλων εξ όνύχων επόθησας, * όφθαλμοῖς τε μητριχοῖς * τετηρημένη διέμεινας, * Μαχρίνα, πανάφθορος * χαὶ παναμώμητος.

Θεοτοχίον.

Γήν σε Παρθένον, * Παναγία Παρθένε, γινώσχομεν, * ώς τὸν στάχυν τής ζωής * ἡμῖν ἀσπόρως βλαστήσασαν, * δι' οῦ στηρζόμενοι * σὲ μαχαρίζομεν.

Του Οσίου. Ευρραίνεται έπι σοί. *

Ταϊς θείαις μαρμαρυγαϊς * καταστραπτόμενος φωστής γέγονας,* φωταγωγών πίστει σοι * τοὺς προσερχομένους, Μακάριε.

Μου. Του. VI.

'Ωδήγησας πρός ζωήν * τούς έπομένους σοι καλώς, 'Όσιε· * τὰ τῆς σαρκός πάθη γὰρ * θεία δυναστεία ένέκρωσας.

Συνήρθης θεοπρεπώς * τοις ούρανίοις: ἐπὶ γῆς βίον γὰρ * Αγγε-

λικόν έζησας, * Δτε θεοφόρε Πατήρ ήμων.

Θεοτοχίον.

Ένώχησεν έπι σοι * δ χατοιχών τους ουρανούς, άχραντε· * δν έχτενως αίτησαι * σώσαι τὰς ψυχάς των υμνούντων σε. Ο Είρμός.

» Γύρραίνεται έπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὶ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγή καὶ στερέωμα.
Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Η άμωμος άμνας * και άγνη τῷ Κυρίφ * συνήρθης μυστικῶς * ἐν σεμνότητι βίου, * τῷ κάλλει τῆς χάριτος * σεαυτὴν ὡραίσασα. * ὅθεν είληφας * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * ἰατρεύουσα * τὰ ἀρρωστήμαπα πάντα * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ότίου, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέρους ἀνατεθεὶς, * καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, * Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε, * χαρισμάτων τετύχηκας. * καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη * διώξας τῆ χάριτι, * εἰς τοῦ Κυρίου αἰνον * μονὴν ὑκοδόμησας. * ὅθεν παραδόξως * καὶ νεκροὺς ἡξιώθης * ἐγεῖραι, πανεύρημε, * ἀδιστάκτῳ δεήσει σου. * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τορατών, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων καὶ του * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * τῷ τὰντων τῶν δούλων του * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, * τῷν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, * τὸν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τίζς πλευράς λογχευθείσης σου, πλαστουργέ, * τοῦ τὴν μή τραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμὴν * τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, * καὶ λογχεύσαντος τύραννον, * ἀναπλάττεις Εὔαν * τὴν θείαν ἀνάπλασιν * πλαστουργηθείς τἢ φύσει * 'Αδὰμ πρώτου δεύτερος: * ὅθεν ἀφυπνώσας * τὸν φυσίζωον ὑπνον, * ζωὴν πᾶσι δέδωκας: * ὡς ἐξ ὑπνου γὰρ ἤγειρας * πάντας, Λόγε, ὑπνώσει σου: * ἐμοῦ δὲ τὴν

καρδίαν δεινώς * κατελόγχευσας, Τέκνον, τῷ πάθει σου, * καὶ τῆ σῆ ἀφυπνώσει * ζωῆς με ἐστέρησας.

Τής Όσιας. 'Ωδή δ'. Ο καθήμενος έν δόξη. *

Νεχρωθείσα νύν τῷ κόσμῳ * καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, * τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ * πόθῳ θεικῷ ἐδικαίωσας, * τοῦ σοῦ νυμρίου το κάλλος * διασώζουσα * ἀδιάρθορον καὶ καθαρόν, * Πανσεβάσμιε.

Ή ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, * τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, * καὶ τὸν θεῖον ταύτης * βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, * ἐξ ἐπιπνοίας ἐνθέου * ταύτης ἄνωθεν * καὶ τὸ ὄνομα συμβολικῶς * ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγούσα παρθένους * σύ, Μαχρίνα, προσήγαγες * τῷ παρθένο Λόγω * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου ἐχλάμψαντι * τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰχείαν * χαὶ ἀρμόδιον * τὴν ἀπάθειαν ταύταις σαρῶς * ὑπεδείχνυες.

Θεοτοχίον.

Χαρισμάτων θεία ρείθρα, * καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, * καὶ τοῦ θείου πλούτου * αὶ διανομαὶ διαδίδονται * ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, * Θεονύμρευτε, * τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρός, * γαριτώνυμε.

Τοῦ Όσίου. Ἐπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Τη του Πνεύματος ἀύλω λαμπαδουχία * τον νουν σου φωτιζόμενος, * σαρχός την ἀπάτην * ὄνειρον λελόγισαι, * την ἄνω σε μένουσαν * πόλιν, Θεοφόρε, σχοπούμενος.

Ομβροτόχος ώς νεφέλη τη Βυζαντίδι * έπιφανείς χατήρδευσας * ταύτην ταϊς άρδείαις * της διδασχαλίας σου, * ψυχων φροντιστή-ριον, * Δ is, άνεγείρας λαμπρότατον.

Νεχρωθείς τη άμαρτία δι έγχρατείας, * νεχροῖς το ζην δεδώρησαι * θεία συμμαχία: * ϋδωρ δὲ ἀνέβλυσας * ἡμῖν χατανύξεως, * Δῖε, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Φωτορόρον σε λυχνίαν το θεϊον φέγγος * έν σῆ γαστρί βαστάσασαν * έγνωμεν, Παρθένε· * δθεν δυσωποϋμέν σε, * φωτί σου καταύγασον * πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. 'Ωοὴ. ε΄. 'Ασεβεῖς οὐκ δψονται. *

Ρυπωθήναι πάθεσι * το κάλλος το σεπτον * της ψυχής καὶ θεοειδές * ούκ ἡνέσχου, πάνσορε, * κάλλος το ἄφραστον * τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου * ἐννοοῦσα, Καλλιπάρθενε.

Ισχυράν παράκλησιν * πλουτούσα, τον Χριστον, * άσραλῆ τε και άρραγῆ, * τῶν παθῶν ἐνέκρωσας * τὸ πολυτάραχον, * ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζουσα * και δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθηρὰν ἐτήρησας * τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· * ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς * ἐπερρίφης, "Αμωμε· * ῷ καὶ ἀνέθηκας * καὶ ψυχὴν καὶ σωμά σου * ἐκ νεότητος ἀσκήσασα.

Θεοτοχίον.

Τόν Χριστόν ἐγέννησας * τόν Κτίστην τοῦ παντός, * τόν ἡμᾶς πρός διαφθορὰν * ἐκουσίως ρεύσαντας * ἀναμορφώσαντα, * καὶ πρός δόξαν ἄφραστον, * Θεομήτορ, ἀνυψώσαντα.

Τοῦ Όσίου. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

 * Εν όρει ἰερᾶς * πολιτείας ἰστάμενος, * των βάσεων τῆς χαρδίας * ὑπελύσω τὰ πάθη, * χαὶ τῷ Θεῷ ὑμίλησας.

'Ράβδου ώς 'Ασρών * ξενοτρόπω βλαστήματι * γεγένησαι,

Θεοφόρε, * ίερον τοῦ Δεσπότου * καὶ θεῖον ἱεράτευμα.

 Ω θείων δώρεων * ἐχ Θεοῦ δωρουμένων σοι! * διχέλλη γὰρ προσευχών σου * ὑδωρ ζων ἐχ λαγόνων * τῆς γῆς, Πάτερ, ἐξήγαγες.

Θεοτοχίον.

Νοϋς οὐχ ἀγγελιχός, * οὐχ ἀνθρώπινος δύναται, * Πανάμωμε, έρμηνεϋσαι * τῆς φριχτῆς σου λοχείας * τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τζς Όσιας. 'Ωρης'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ο πόθος * τοῦ Χριστοῦ ἐναχμάζων σαφέστατα * τῆ διανοία σου, πᾶσαν * ἀρετῆς ἰδέαν διαφερόντως * ἐμφυτεύει * χαὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Ύμνοῦσα * τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, * τὴν καρτερὰν ἐπεσπάσω * παρ' αὐτοῦ, Παρθένε, ἐπικουρίαν, * καὶ ἐνθέου * παρθενίας τὴν χάριν ἀπείληρας.

Στεράνω * των χαρίτων Χριστός ἐστεράνωσεν * ὡς καθαράν σε παρθένον, * καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, * καὶ θαλάμοις * οὐρανίοις, Θεόρρον, ἐσκήνωσεν.

Θεοτοχίον.

Ένώσει * τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε· * δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις * ἡνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως * Θεὸν Λόγον * ἀληθῶς σαρχωθέντα, Πανάμωμε.

Τοῦ Όσιου. Είρμος ὁ αὐτός.

"ρψωσας * πρός Θεόν τῆς χαρδίας τὸν ἔρωτα, * χαὶ ἐταπείνωσας πάθη, * χαὶ ὀρρὺν δαιμόνων χατέβαλες, * Θεοφόρε, * Μοναστών ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας * ἐγκρατείας πληγαϊς, Πάτερ "Όσιε, * γἢν τῶν παθῶν, ἐλυτρώσω * τῆς αὐτῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων * καὶ μιγάδων * εὐσεβῶς ἐπομένων σοι, ἔνδοξε.

"Ολβιος * ἀρετῶν καὶ θαυμάτων λαμπρότησι * γεγενημένος μετέβης * πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, Δτε θεόφρον, * καὶ πρεσβεύεις * λυτρωθήναι κινδύνων τὴν ποίμνην σου.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, πανάμωμε, * ἡ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων * ἀπορρήτο λόγο χυήσασα, * καὶ τὸν νοῦν μου * ταρασσόμενον, Κόρη, εἰρήνευσον.

Ο Είρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐχχλησία βοᾳ σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * ἐχ • τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αῖματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Α γνεία ψυχής * ένθεως όπλισάμενος, * και άπαυστον εύχην * ώς Α λόγχην χειρισάμενος * κραταιώς διέκοψας * τῶν δαιμόνων, Δῖε, τὰς φάλαγγας, * θαυματουργέ Πατήρ ήμῶν, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

Ο Οἴχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας,* "Οσιε Πάτερ, ὁ τάλας; * τῶν Τῶς ἐκαινέσων δὲ πῶς * τὸ πέλαγος ἐξερεύξομαι; * σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, * τῶν 'Αγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, * πάντα σχεδὸν * τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας, σορέ: * καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, * καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι: * εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν,* τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες,* πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τη ΙΘ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη της Ότιας Μακρίνης, άλελρης του Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς 'Αδελφοῖς, Μακρίνα, Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλον. Τῆ δ' ἐνάτη δεκάτη Μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτἦ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεύη τελευτής και σύ, παμμάκαρ Δίε, Ενδοξε, κλήσιν, άλλὰ και πράξιν πλέον.

Ταΐς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τής Όσίας. 'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

Μόνον ποθούσα τὸν Χριστὸν, * καὶ τελειοτάτης ἀγάπης * ὡς τετρωμένη προφανῶς * ἀνεβόας Δραμούμαι ὁπίσω σου, * ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Απωταμένη των παθών * τὰς πολυταράχους κινήσεις, * τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρόν * ἐνεδύσω χιτώνα, κραυγάζουσα * Υπε-

ρύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εί.

Καταβαλούσα την όρρυν * την θηριωδώς επηρμένην * του άρχεκάκου δυσμενούς, * το βραβείον της νίκης ἀπείληρας, * 'Αξιάγαστε, ψάλλούσα * 'Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Ρήξον πταισμάτων τὰς σειρὰς * τῆ σῆ μητρικῆ παρρησία * τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς * μελφοδούντων τῷ τόκῳ σου, Πάναγνε.* 'Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Όσίου. Έν τῆ καμίνω. *

Μονὴν Τριάδος * τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας · * ὅθεν * Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, * Θεορόρε, φροντιστήριον, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

'Αναστομώσας * σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Πάτερ σοφέ, * ὕδωρ * σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστῶς * ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, * Δῖε θαυμάσιε, * τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Καταχοσμήσας * ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου, γέγονας * ὅλος * φωταυγής, καὶ στύλος φωτοειδής * τῶν ψαλλόντων προηγούμενος * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Αγιωτέραν * τῶν Χερουβίμ σὲ ἀπειργάσατο, * Κόρη, * ὁ Θεὸς ὁ "Αγιος ἐμρανῶς * ἀγιάζων τοὺς κραυγάζοντας * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Τής Οσίας. 'Ωδή η'. Παΐδας εύαγεῖς.

Τεροπρεπεί σου πολιτεία * καὶ βίω κεκαθαρμένω διαπρέπουσα, * ἄσυλον ἀνάθημα, * κάλλος τε ἀπόθετον, * θεοειδές ἀγλάισμα * ὥρθης, Πανεύρημε, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέχρωσιν παθών ἐνδεδυμένη * πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, * ἄριστα διδάζασα * καὶ φιλοσορώτατα * τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον * καὶ αὐτοκίνητον, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βρώσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Αίγλη τριλαμπούς ρωτοχυσίας * τον νούν καταλαμπομένη καὶ το πρόσωπον, * ϋπνωτας, Πανόλβιε, * ϋπνον τον μακάριον,*

μετ' εὐφροσύνης βλέπουσα * τον σοί ποθούμενον, * καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν χιβωτόν τὴν παναγίαν * τὴν ἐπισχιαζομένην θείφ Πνεύματι, * τὴν τόν προαιώνιον * Λόγον χαὶ αίδιον, * δι εὐσπλαγχνίαν ἄρατον * ἐνανθρωπήσαντα, * τεχοῦσαν, Θεομῆτορ, ὑμνοῦμεν * κὶς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Όσιου, Χείρας έχπετάσας Δανιήλ. *

Ράβδου σου βλαστήματι Θεός * την σην κατάκαρπον * ψυχην εδήλου, Σορέ, * καταφυτεύουσαν έγκαρπα * λογικά φυτά τε θείς έοπη * εν Παραδείσω της τρυφής, * των Μοναστών την πληθύν * των βοώντων * Πάντα τὰ έργα, ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ό νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς * καταστραπτόμενος * ώραῖος πέρυκε· * καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε * τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος, * θέσει θεούμενος ἀεὶ * καὶ μέλπων πάντοτε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίνα σε φωναῖς χαρμονικῶς * πανηγυρίζοντες, * Δἴε, γεραίρωμεν, * αῶτον τὴν ποίμνην σου πάντοτε * τὴν σὴν μνήμην ἐορτάζουσαν, * καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ * εἰσόδους ψάλλουσαν * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

() ESTOXION.

"Ωρθης πλατυτέρα οὐρανῶν * Θεὸν χωρήσασα, * Μαρία πάναγε: * δν καθικέτευε, Δέσποινα, * τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με * καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς * δίκης με ῥύσασθαι * τὸν βοῶντα: * ΙΙάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

Σεϊρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκω
 ἔρραζε: * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι *
 οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες κραυγάζοντες * Εὐλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τής Όσιας. 'Ωδή θ'. Εύα μέν.

Τό έλεος όντως τοῦ Θεοῦ * τό πλούσιον μιμουμένη * διετέλεσας * τρέρουσα πάντας τοὺς πενία * καταπεπονημένους, Πανεύ-ριμε. * ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε * σὲ τὴν ρανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ένώπιον έστης του Θεού, * Πανένδοξε φωτοφόρον * φώς γὰρ γέγονας * βίω καὶ λόγω κοσμουμένη * καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, * καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα * ταῖς ὑπερτάταις ἀναβάσεσιν.

Φανότατον ὤχησας παστόν * καὶ θάλαμον, ὧ Μακρίνα, * ἐπουράνιον * ἔνθα, παρθένε, γενομένη * σύν τοῖς Αργιερεῦσι

συγγόνοις σου * δυσώπει παβρησία τον Κύριον * πάντας σωθήναι τους ύμνουντάς σε. Θεοτοκίον.

'Ωραΐος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς * καὶ ἔκλαμπρος παρὰ πάντας *
τῆς κοιλίας σου· * σὺ γὰρ, Παρθένε Θεοτόκε, * Θεόν σεσαρκωμένον
ἐγέννησας, * ρανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· * ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Τού Όσιου. Λίθος άχειρότμητος όρους. *

Σε των άρετων εύμορρία, * Πάτερ, ως "Αγγελον φανέντα, * καὶ πρός ούρανούς άναπτάντα, * κεχρυσωμένας * έχοντα πτέρυγας, * περιγαρως γεραίρομεν, * καὶ εὐσεβως ἐγκωμιάζομεν.

"Ηλιος πολύρωτος ώσπερ * έχ τῆς Εφας άνατείλας, * Δᾶ, πανταχοῦ τὰς ἀχτίνας * τῶν ἀρετῶν τε * χαὶ τῶν θαυμάτων σου * περιφανῶς ἐξήπλωσας, * φωταγωγῶν χόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρός άνέσπερου, Πάτερ, * φοτοειδής γεγενημένος * τῆ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, * μετέβης χαίρων, * καὶ κατεσκήνωσας * ὅπου Οσίων πνεύματα, * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, Χριστέ, ὅταν ἔλθης * χρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, * ἔχων δυσωποῦσάν σε, Λόγε, * τὴν Θεοτόκον * τὴν ἀειπάρθενον, * τὰ τῶν Αγγέλων τάγματα * καὶ τῶν Οσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ο Είρμός.

• Λίθος άχειρότμητος όρους * ἐξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *

• Λάχρογωνιαϊος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

• φύσεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σἐ, Θεοτόχε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία του "Ορθρου, ως σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH! K'. TOY ATTOY MHNOΣ.

Μνήμη του Αγίου ένδόξου Προφήτου Ήλιού του Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *
Τόν Θεσβίτην Ἡλίαν * πυρίνω ἄρματι * ἀπό τῆς γῆς, οἰντίρμον, * μεταθέμενος, Λόγε, * ταῖς τούτου ἰχεσίαις * σῶσον

ήμας * τους πιστώς σε δεξάζοντας, * και την αύτου έκτελουντας χαρμονικώς * θείαν μινήμην και σεβάσμιον.

Ο ὑ συσσεισμιφ άλλ' ἐν αύρς * λεπτή τεθέμσμε * Θεού τὴν Ο παρουσίαν, * Ἡλίοὺ θερμάχαρ, * φωτίζουσάν σε πάλαι. * ἄρματι δὲ * ἐποχούμενος τέθμιππος * τὸν οὐραυὸν διιππεύεις ξεκ ποπρεπώς * θαυμαζόμενος, θεόπνευστε.

Τούς εερείς της αίσχύνης * ξέρει κατέσφαξας... * τον ούρανον τη γλώττη * έπι γης του μή βρέχειν * έπέσχες ζήλφ θείφ * πυρποληθείς. * Έλισσαΐον δὶ ἔπλησας * της μηλωτης ἐπιδόσει καλής, σορὶ * Ἡλιοὸ, ἐνθέου χάριτος...

Καὶ έτερα τρία Ἰδιόμελα, ἸΗχος β΄...

Φωττήρες ανέτειλαν τη οικουμένη δύο παμραείς, * Ήλιας και Έλισσαΐος. * Ο μέν * θείω λόγω ούρανίους σταγόνας απέκλεισε, * και βασιλείς διήλεγξεν, * άρματι δε πυρίνω είς ούρανούς άνηλθεν. * Ο δε * άτεκνοϋντα ίάσατο ύδατα, * και διπλήν δεξάμενος χάριν, * Ιορδάνου τὰ ρείθρα ἐπέζευσε. * Και νϋν μετ' Αγγέλων χορεύοντες * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ηχός ὁ αὐτός.

Π των προρητών * θεία ἐπιδημία ἐπέλαμψε σήμερον, * συγκαμορρόμω ἐπιβάς, * τῆς Ἐώας ὁ ἀνέσπερος ἀστὴρ * σὸν Ἑλισσαίω
τῷ θαυμασέω ἀνδρὶ * πλάτυνον τὰ ρετθρα τοῦ νέου Ἰορδάνου, *
καὶ τὸ κήρυγμα τράνον τῆς εὐσεβείας, * τῆ διπλῆ εἰκόκ ἀνάμορροῦντες σαρώς * τὴν τῆς καλαιᾶς * καὶ τῆς νέας ὁμόρρονον
δόξαν, * διπλασιάζων τὴν εὐλογίαν * εἰς τοὺς πιστώς ἐκτελοῦντας *
τὴν πανέορτον μνήμην αὐσών.

- Ήχος ὁ αὐτός.

Φωστήρ ἀνέσπερε Έκκλησιών, * θείω ζήλω πυρούμενος, 'Ηλία προρήτα, * οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισας, * καὶ ὑπὸ κόρακος ἐτράρης. * βασιλεῖς διήλεγξας, * καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας. * πῦρ * οὐρανόθεν κατήγαγες, * καὶ πεντηκοντάρχας δύο ἐθανάτωσας. * ἔθρεψας χήραν ἐλαίω * καὶ ἀλεύρου μικροῖς λειψάνοις, * καὶ ταύτης τὸν υἰὸν * εὐξάμενος ἤγειρας. * πῦρ ἀνῆψας ἐν ϋδατι, * καὶ 'Ιοράνου τὰ ἐεῖθρα ἐπέζευσας. * ἄρματι δὲ πυρίνω * εἰς οὐρανούς ἀνήχθης, * καὶ 'Ελισσαίω τὴν χάριν διπλήν παρέσχες, * πρεσβεύων ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, "Ηχος πλ. β'. Βυζαντίου.

 Δ εῦτε * τῶν ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, * συναθροισθέντες σήμερον * ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν θεηγόρων Προρητῶν, * ψαλμικῶς * ἔνωμεν * ἐναρμόνιον μέλος * τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ

Θεφ ήμων, * και εν χαρά * και άγαλλιάσει άναβοήσωμεν * Χαίροις, * επίγειε άγγελε * και ούράνει άνθρωπε, * Ήλια μεγαλώνυμε. * Χαίροις, * ὁ διπλην 'την χάριν * παρά Θεού κομισάρενος, * Έλισσαϊε πανσεβάσμιε. * Χαίρετε, * ἀντιλήπτορες θερμοί * και προστάται και ίατροι * των ψυχών και των σωμάτων * τοῦ ριλοχρίστου λαοῦ. * 'Από πάσης * προσβολής ἐναντίας, και περιστάσως * και παντοίων κινούνων * λυτρωθήναι πρεσβεύσατε * τοὺς πιστώς ἐκτελοῦντας * τὴν πανέορτον μνήμην ὑμων. Και νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου τόν άλόχευτον τόχον; * ό γὰρ ἀγρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Τίὸς μονσγενής, * ὁ αὐτός ἐχ σοῦ τῆς Αγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὑχ είς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Το Προκειμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ ᾿Αναγνώσματα. Βασιλειῶν γ΄. τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Έγενετο λόγος Κυρίου πρός Ήλιου τον Προρήτην, και είπε πρός Αχαάβ. Ζῆ Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ὁ Θεός Ίσραήλ, ῷ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εί ἐσται τὰ ἔτη ταύτα δρόσος και ύετος, εί μη διά σπέματός μου. Και έγένετο ρτικ Κυρίου πρός Ήλιού, λέγον Πορεύου έντεμθεν κατά άνατολάς, και κρύβηθι εν το γειμάρρω Χορράθ, τῷ επί προσώπου Τορδάνου και έσται έχ του χειμάρρου πίεται ύδωρ, και τος κόραξιν έντελούμαι του διατρέρειν σε έχει. Και έπορεύθη, και έχάθισεν έν τῷ χειμάρρω Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου καὶ οί χόραχες έφερον αύτῷ άρτους τό πρωί, χαὶ χρέας τό δείλης, και έχ του χειμάρρου έπινεν ύδωρ. Και έγένετο μεθ' ήμερας, χαι έξηράνθη ο χειμαρρός ότι σύχ έγένετο ύετος έπι της γης. Καὶ έγένετο ότιμα Κυρίου πρός Ήλιου, λέγον Ανάστηθι, χαὶ πορεύθητι είς Σαρεφθά ττις Σιδωνίας, και καθίση έκει και ίδου έντελούμαι γυναικί χήρα του διατρέρειν σε. Καὶ άνέστη, καὶ έπορεύθη είς Σαρερθά, είς τον πυλώνα-της πόλεως. Και ίδου έχει γυνή χήρα συνέλεγε ξύλα και έβοησεν Ήλιου οπίσω αυτής, και είπεν αύτη. Λάβε δή μοι όλίγον ύδωρ είς άγγος, και πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, Καὶ ἐβόησεν Ἡλιού ὁπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Αήψη δή μοι και ψωμόν άρτου έν τη χειρί σου. Και είπεν ή γυνή. Ζη Κύριος ό θεός σου, εί έστι μοι έγχρυρίας, άλλ' ή όσον δράξ άλεύρου έν τῆ ύδρια, και όλιγον έλαιον έν τῷ καμψάκη.

και ίδου συλλέγω δώο ξυλάρια, και είσελεύσομαι, και ποιήσω αύτο έμαυτή και τος τέχνοις μου, και φαγέμεθα, και άποθανούμεθα. Και είπεν Ήλιού πρός αυτήν Θάρσει, είσελθε, και ποίησον κατά το ρήμα σου άλλα ποίησον μοι έκειθεν έγκρυφίαν μιχρόν έν πρώτοις, και έξοισεις μοι σεαυτή δε και τοις τέχνοις σου ποιήσεις έπ' έσχάτων, ότι τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ. Η υδρία του άλευρου ούχ έχλειψει, και ο καμψάχης του έλαιου ούχ έλαττονήσει, έως ήμέρας του δούναι Κύριον τον Θεόν ύεσόν έπὶ προσιόπου πάσης τῆς γτζε. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίτσε κατά το ότιμα Ήλιού: και τισθιέν αυτός και αυτή και τα τέχνα αύτζε. Και άπο τζε ήμερας ταύτης, ή ύδρια του άλεύρου ούχ έξέλιπε, και ό καμψάκης τοῦ έλαιου οὐκ έλαιτονήθη κατά το ρήμα Κυρίου, ο έλάλησεν έν χαρί Ήλιού. Καί έγένετο μετά τὰ ρήματα ταύτα, και ήρρωστησεν ό υίος τῆς γυναικός, της χυρίας του οίχου, και ή άρρωστία αύτου κραταιά σρόδρα, έως ούχ ύπελειφθη έν αύτῷ πνεύμα. Και είπεν ή γυνή πρός Ήλιού. Τί έμοι και σοι, άνθρωπε του Θεου; είστλθες πρός με του άναμνήσαι τάς άμαρτίας μου, και θανατώσαι τόν νίόν μου; Και είπεν Ήλιου πρός αυτήν. Δός μοι τον υίον σου. Και έλαβεν αύτον έχ του χόλπου αύτης, χαι άνηνεγχεν αύτον έπι τό ύπερώον, εν ω αύτος εκάθητο εκεί, και εκοιμισεν αύτον επί τής αλίνης αύτου. Και άνεβόησεν Ήλιού, και είπεν Οίμοι! Κύριε, ο μάρτυς της χήρας, μεθ' ής έγω κατοικώ μετ' αὐτής, σύ έκακωσας του θανατώσαι τον υίον αυτής. Και ένερυσησε τώ παιδαρίω τρίς, και έπεκαλέσατο τον Κύριον, και είπε. Κύριε ό Θεός μου, επιστραφήτω δη ή ψυχή του παιδαρίου τούτου είς αύτό. Και έγένετο ούτω, και άνεβόησε και ήκουσε Κύριος έν ρωνή Ήλιού, και έπεστράρη ή ψυχή του παιδαρίου πρός έγκατον αύτου, και έζησε. Και έλαβεν Ήλίας το παιδάριον, και κατήγαγεν αύτο άπο του ύπερώρυ είς τον οίχον, και έδωκεν αύτο τη μητρί αύτου και είπεν Ήλιού Βλέπε, ζη ο υίος σου. Καί είπεν ή γυνή πρός Ήλιού 'Ιδού τοῦτο έγνωκα, ὅτι αὐ ἄνθρωπος εί του Θεού, και έπμα Κυρίου έν τῷ στόματί σου άληθινόν... Βασιλειών γ΄. τὸ Ανάγνωσμα.

Εγένετο έτιμα Κυρίου πρός Ήλιου τον Θεσβίτην, έν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον Πορεύθητι, καὶ ὅρθητι τῷ ᾿Αχαάβ·
καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου ττζς γτζς. Καὶ ἐγένετο, ὡς
είδεν ᾿Αχαάβ τὸν Ἡλιου, εἶπε πρός αὐτόν. Σὰ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέρων τὸν Ἱσρατίλ; Καὶ εἶπεν Ἡλιού. Οὰ διαστρέφω ἐγὼ τὸν
Ἱσρατίλ, ἀλλ ἡ σὰ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ κατα-

Κεφ 1. ιτί. 1.

Digitized by Google

λιμπάνειν ύμας Κύριον τον Θεόν ήμων, και έπορεύθητε οπίσω του Βάαλ. Και νύν απόστειλου, και συνάθροισον πρός με πάντα Ισραήλ είς το όρος το Καρμήλιον, και τούς προφήτας του Βάαλ, τετραχοσίους και πεντήκοντα, και τούς προφήτας των άλσων τετραχοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ίεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν 'Αγαὰβ εἰς πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας είς τὸ όρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ είπεν αὐτοῖς Ἡλιού. Έως πότε υμείς γωλανείτε επ' άμφοτέραις ταις ίγνυαις υμών; Εί έστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε όπίσω αὐτοῦ εί δε ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε όπίσω αύτου. Καὶ είπεν Ήλιου πρός τον λαόν Έγω υπολέλειμμαι προφήτης του Κυρίου μονώτατος και οι προφήται του άλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν ούν ήμεν δύο βόας· καί έχλεξάσθωσαν έαυτος τον ένα, χαι μελισάτωσαν, χαι έπιθέτωσαν έπι των ξύλων, και πύρ μη έπιθέτωσαν. Και έγω ποιήσω τόν βούν τον άλλου, και πύρ μη έπιθώ. Και βοάτε εν δνόματι του Θεού ύμων και έγω έπικαλέσομαι έν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεού μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεὸς δς ᾶν ἀχούση ἐν πυρὶ, οὖτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πῶς ὁ λαός καὶ είπεν Καλόν τὸ ῥῆμα, δ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ είπεν Ήλιού τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης. Έκλέξασθε έαυτοϊς τον μόσχον τον ένα, και ποιήσατε πρώτοι, καὶ ἐπικαλεϊσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμών, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ έλαβον τον μόσχον, και εποίησαν ούτω, και έπεκάλουν το δνομα του Βάαλ έχ πρωίας έως μεσημβρίας, λέγοντες. Έπαχουσον ήμων, ό Βάπλ, ἐπάχουσον ἡμῶν καὶ οὐχ ἡν φωνὴ, καὶ οὐχ ἡν ἀχρόασις και διέτρεγον έπι του θυσιαστηρίου, ου έποίησαν. Και έγένετο μεσημβρία, και έμυκτήρισεν αύτους Ήλιου ό Θεσβίτης, και είπεν Επικαλείσθε εν φωνή μεγάλη, ότι άδολεσχία έστι τῷ Θεῷ ύμων. Και έγένετο, ώς ο ναιρός έστη του άναβτιναι την θυσίαν, και ούκ ήν, ελάλησεν Ήλιου ό Θεσβίτης πρός τους προφήτας των προσοχθισμάτων, λέγων. Μετάστητε από του νυν, και έγω ποιήσω το όλοκαύτωμά μου. Καὶ είπεν Ήλιού πρός τον λαόν. Προσαγάγετε πρός με και προσήγαγε πρός αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ έλαβεν Ήλιου δώδεκα λίθους, κατά άριθμόν των δώδεκα φυλών τοῦ Ίσραήλ, ὡς ἐλάλησε πρός αὐτόν Κύριος, λέγων Ίσραήλ έσται το όνομά σου. Καὶ ψχοδόμησε τούς λίθους, χαὶ ιάσατο το θυσιαστήριον Κυρίου το κατεσκαμμένον, και εποίησε θαλαά, χωρούσαν δύο μετρητάς σπέρματος χύχλωθεν του θυσιαστηρίου. Και έπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον δ ἐποίησε και έμέλισε το ολοκαύτωμα, και έπέθηκεν είς τὰς σγίδακας, και έστιβασεν έπι το θυσιαστήριον. Και είπεν 'Ηλιού. Λάβετέ μοι δύο ύδρίας ύδατος, και έπιχεέτωσαν έπι το θυσιαστήμον, έπὶ τὸ όλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σγίδακας. Καὶ είπε· Δευτερώτατε και έδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε και έτρισσευσαν. Καί διεπορεύετο το ύδωρ κύκλο του θυσιαστηρίου, και την θαλαά έπλησεν ϋδατος και άνεβόησεν Ήλιου είς τον ουρανόν, και είπε Κύριε ο Θεός 'Αβρφάμ καὶ Ίσαὰκ καὶ Ίακωβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον εν πυρί. Καὶ γνώτωσαν ό λαός ούτος, ότι σύ εἶ μόνος Κύριος, ό Θεός Ίσραήλ, και έγω δοθλος σός, και διά σε πεποίηκα ταύτα πάντα· και σύ επέστρεψας την καρδίαν του λαού τούτου όπίσω σου. Καὶ έπεσε πύρ παρά Κυρίου έχ τοῦ ούρανοῦ, καὶ κατέραγε το ολοκαύτωμα και τας σχίδακας και το ύθωρ το έν τη θαλαά, και τους λίθους και τον χούν έξέλιξε το πύρ. Καί έπετε πάς ό λαός έπι πρόσωπον αύτων, και είπεν 'Αληθώς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Και είπεν Ήλιου πρός τον λαόν. Συλλάβετε τούς προφήτας του Βάαλ, μηδείς σωθήτω έξ αύτων. Καὶ συνέλαβον αύτους, καὶ κατήγαγεν αύτους Έλιου είς τον γειμάρρουν Κισσών, και έκει αύτους άπεκτεινε.

Καὶ είπεν Ήλιού μετά ταῦτα τῷ Αχαάβ. Φωνή ποδών τοῦ ύετου. ζεύξον το άρμα σου και κατάβηθι, μη καταλάβη σε ό ύετός. Καὶ Ήλιου ανέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γήν, και έθηκε το πρόσωπον αύτου άναμέσον των γονάτων αύτου, και ηύξατο πρός Κύριον. Και ό σύρανός συνεσκότασεν έν νεφέλαις και πνεύματι, και έγένετο ύετος μέγας. Και έπορεύετο Αχαάβ έως Ίεσράελ. Και άνήγγειλεν Αχαάβ Ίεζάβελ τη γυναικί αύτου πάντα, όσα ἐποίησεν Ἡλιού καὶ ἀπέστειλεν Ἱεζάβελ πρός Ήλιού, και είπεν. Αύριον θύσομαι την ψυχήν σου ώς ένα έξ αύτων. Και ήχουσεν Ήλιου, και έφοβήθη. Και άνέστη και άπηλθε κατά την ψυχην αύτου, και έρχεται είς Βηρσαβεέ γήν Ιούδα, και άρηκε το παιδάριον αύτου έκει. Και αύτος έπορεύθη έν τῆ ἐρήμο ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἡλθε, καὶ ἐκάθεσεν ὑπόκάτω άρκεύθου, και έκοιμήθη, και ύπνωσεν έκει ύπό τό φυτόν και ίδου τις ήψατο αυτού, και είπεν αυτώ. Ανάστηθι, φάγε και πίε, ότι πολλή άπό σου ή όδός. Και έπέβλεψεν 'Ηλιού, και ίδου πρός πεφαλής αύτου έγκρυρίας όλυρίτης, και καμψάκης υδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ έραγε, καὶ έπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ έπέστρεψεν ό "Αγγελος Κυρίου έχ δευτέρου, και ήψατο αύτου, καί είπεν αὐτῷ. Ανάστηθι, φάγε και πίε, ὅτι πολλή ἀπό σοῦ ή όδός. Καὶ ἀνέστη καὶ έφαγε καὶ έπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῆ ίσχύι της βρώσεως έκείνης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράχοντα νύχτας, έως δρους Χωρήβ· και εισήλθεν έχει είς το σπή-

Κεφ. ιθ'. 1.

λαιον, και κατέλυσεν έκει. Και ίδου ρήμα Κυρίου πρός αὐτόν, και είπει Τί συ ένταυθα; Και είπεν Ήλιου. Ζηλών έζήλωσα τῷ Κυρίφ πάντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἰοὶ Ἰσραήλ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προρήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ρομραία, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγώ μονώτατος, καὶ ζητούσι τὴν ψυχήν μου λαβείν αὐτήν. Καὶ είπε Κύριος πρός αὐτόν Πορεύου, καὶ ἀνάστρερε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ήξεις εἰς όδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἑλισσαιὲ υἰὸν Σαρὰτ, ἀντί σοῦ, εἰς προρήτην.

Βασιλειών γ΄. τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Κιο. Τη γένετο ήμέρα, και ευρίσκει 'Ηλιού τον 'Ελισσαιέ υίον Σαράτ, ο'. 19. Εγένετο ήμέρα, και ευρίσκει 'Ηλιού τον 'Ελισσαιέ υίον Σαράτ, τον, και αυτός ήροτρία έν βουσί. Και ἀπτλθεν 'Ηλιού έπ' αυτόν, και κατέλιπεν Έλισσαιέ τους βόας, και έδραμεν όπίσω 'Ηλιού, και έλειτουργει αυτώ.

Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιού ἐν συσσεισμῷ Δ'. Βασ. ώς είς τον ούρανον, και έπορεύθη 'Ηλιού και 'Ελισσαιέ έν Γαλγάλοις. Και είπεν Ήλίας τῷ Ελισσαιέ Κάθου δη ένταυθα, ὅτι Κύριος απέσταλκέ με έως του Ιορδάνου. Και είπεν Ελισσαιέ Ζή Κύριος, και ζή ή ψυγή σου, εί έγκαταλείψω σε. Και έπορεύθησαν άμφότεροι καί πεντήκοντα άνδρες άπό των υίων των προοπτων ήλθον, και έστησαν έξ έναντίας μακρόθεν άμρότερα δέ έστησαν έπὶ τὸν Ιορδάνην. Καὶ ελαβεν Ήλιας τὴν μηλωτὴν αύτου, και είλησεν αύτην, και έπαταξεν έν αύτη τα ύδατα, και διηρέθη το ύδωρ ένθεν και ένθεν, και διέβησαν άμφοτεροι διά ξηράς. Και έγένετο ώς διηλθον, είπεν Ήλίας τῷ Ελισσαιέ Αίτησόν με τί ποιήσω σοι, πρίν άναληρθήναι με άπό σοῦ. Καί είπεν Έλισσαιέ. Γενηθήτω δή το πνεύμα το έπὶ σοί, δισσώς έπ' έμε. Καὶ είπεν Ἡλίας. Ἐσκληρυνας τοῦ αἰτησασθαι. Πλην ἐὰν ίδης με αναλαμβανόμενον από σου, έσται σοι ούτως έαν δέ μή ίδης, ού μη γένηται. Και έγένετο αύτων πορευομένων και λαλούντων, και ίδου άρμα πυρός και ίπποι πυρός, και διεχώρισεν άναμέσον, άμφοτέρων, και άνελήφθη Ήλίας έν συσσεισμώ ώς είς τον ουρανόν. Και Έλισσαιε εώρα, και αύτος έβόα. Πάτερ, Πάτερ, άρμα Ίσραήλ, και Ίππεὺς αὐτοῦ και ούκ είδεν αὐτόν ούκ έτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἰματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αύτο είς δύο. Και άνειλετο την μηλωτην Ήλιου Ελισσαιέ, την πεσούσαν επάνωθεν αύτου. Και επέστρεψεν Ελισσαιέ, και έστη έπι του γείλους του Ιορδάνου. Και έλαβεν Ελισσαιέ την μηλωτήν Ήλιού, την πεσούσαν έπάνωθεν αύτου, και έπάταξε τά

ύδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ Ποῦ δή ἐστιν ὁ Θεὸς Ἡλιοὺ ᾿Απρώ; Καὶ οῦτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διηλθε διὰ ξηράς.

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ίδιόμελα. Ήχος α΄. Γερμανοῦ.

Η έδερκετο σήμερον, * της παγχοσμίου μύνητης * σωτηρίας προειριζόμενος * * Ω * δόξης ἀχραιρνοῦς, ης ἡξίωται * ὁ ὑψιπέτης Προρήτης, * χαὶ Προρητών ἐξαίρετον ἐγχαλλώπισμα! * οὐτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, * χαὶ ἄσαρχος ἄνθρωπος * δέδειχται τοῖς χατορθώμασιν * * Ον ἐπαινοῦντες εἴπωμεν * 'Αντιλαβοῦ ἡμῶν, σορὲ,* ἐν τῆ ἡμέρα τῆς χρίσεως.

Ο αύτός.

Δαυτικώς σήμερον, πίστοι, * τον Προρήτην Κυρίου * ύμνοις τιμήσωμεν, * Ήλίαν τον Θεσβίτην * καὶ ζηλωτήν τον ὑπέρλαμπρον· * οὕτος γὰρ ἐν τῆ γλώσση τον οὐρανον * ὡς σίδηρον ἐχάλκευσε, * καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον * ἄκαρπον ἐποίησεν· * Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ πήλινος ἄνθρωπος * οὐρανοὺς τοῦ δοῦναι ὑετόν οὐκ εἴασεν· * * Ὁ τοῦ θαύματος! * ὁ ρθαρτός ἄνθρωπος * ἀρθαρσίαν ἐνδέδυται, * καὶ οὐρανοὺς ἀνατρέχει * ἐν πυρίνω ἄρματι, * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαίω * διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. * Βασιλεῖς ἐλέγχει, * καὶ λαὸν ἀπειθῆ * λιμῷ διαρθείρει. * Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης πάντας κατήσχυνε, * καὶ τῆς χήρας τὸν υἰὸν λόγω ἀνέστησεν. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἐν εἰρήνη διαρύλαξον * τοὺς ὁρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, * καὶ τῆς νίκης τρόπαια * κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοίς ξσμασι * τους Προρήτας του Χριστου * άπαντες ευρημήσωμεν. * Ήλίας γαρ ὁ Θεσβίτης * ουρανοδρόμος γέγονε, * καὶ μηλωτῆ Ελισσαίος * τὴν χάριν ἐδέξατο διπλήν παρά Θεου * καὶ φωστήρες φαιδροί * τῆ οἰκουμένη ἀνεδείχθησαν, * πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ττὸ ἐξάραν άρμα σε πυρφόρον ὡς ἐν συσσεισμῷ * εἰς οὐρανοὺς *
Ττὴν πυρίπνοον χάριν * σοὶ τῶν θαυμάτων παρέσχετο, * Ἡλία Θεσβίτα, * ἀρθαρτίσαν σε τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον * ἔως ᾶν κηρύξης * τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. * διὸ πάρεσο διδοὺς ἡμῖν *
τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ήχος δ΄. Αρσενίου.

Εν πυρίνου άρματι * ἐπιδίρριος ἀρθείς * εἰς χώραν φωτοειδή * μετετέθης, ὧ Θεσβίτα Ἡλιού· * αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας. * Ὁ τὸν οὺρανὸν λόγο δεσμεύσας, * ὡσαύτως * λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα * ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νών. Θεοτοχίον.

Έχ παντοίων χινδύνων τους δούλους σου φύλαττε, * εύλογημένη Θεοτόχε, * ίνα σε δοξάζωμεν * την έλπίδα των ψυχών ήμων. Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος δ΄. Ο έξ ύψιστου πληθείς.

Ο πρό συλλήψεως ῶν ἡγιασμένος, * ὁ ἔνσαρχος "Αγγελος, * ὁ νοῦς ὁ πύρινος, * ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, * ὁ τῆς δευτέρας * Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, * 'Ηλίας ὁ ἔνδοξος, * τῶν Προφητών ἡ χρηπὶς * πνευματικώς συνεχάλεσε * τοὺς ριλεόρτους * πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. * Οῦ ταῖς πρεσβείαις * διαρύλαξον τὸν λαόν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἀπὸ βλάβης παντοίας * τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μή απτεσθε των χριστών μου, και έν τος Προφήταις

μου μή πονηρεύεσθε.

Ο ούρανόρρων Ήλίας ὁ Προρήτης * θεώμενος ἄπαντα * ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ * τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, * καὶ τοῖς εἰδώλοις * προστετηκότα, ζήλφ πυρούμενος * νερέλας συνέστειλε, * καὶ γῆν ἔξήρανε, * καὶ ούρανοὺς λόγφ ἔκλεισεν, * εἰπών. Οὐκ ἔσται * σταγών ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. * Αὐτός ὑπάρχει * ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀρθόνως ἡμῖν παρεχόμενος * ἀνεκλάλητον χάριν * τοῖς πιστῶς αὐτόν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὐ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ο τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων * σὺ τὰ Ἰορδάνεια * ρεῖλων * τἢ ἀστραπἢ τῶν θείων ρημάτων σου * σὺ παρανομήσαντα * ἤλεγξας ἄνακτα, * καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας * τἢς ἀνομίας, * καὶ τὴν θυσίαν εὐχἢ ἐνέπρησας. * Καὶ τοὺς φλογώδεις * τοῦ λαοῦ σου νῦν τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, * Ἡλιοὺ, σῆς πρεσβείας * τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Hyoς πλ. β'.

Προρήτα χήρυξ Χριστού, * τού θρόνου τής μεγαλωσύνης * οὐδέποτε χωρίζη, * καὶ ἐκάστφ ἀσθενούντι * ἀεὶ παρίστασαι * ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργών * την οἰκουμένην εὐλογεῖς * πανταχοῦ δοξαζόμενος. * Αἴτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμών.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ο ένσαρχος ἄγγελος, * τῶν Προφητῶν ἡ χρηπὶς, * ὁ δεύτερος Πρόδρομος * τῆς παρουσίας Χριστοῦ, * 'Ηλίας ὁ ἔνδοξος, * ἄνωθεν χαταπέμψας * 'Ελισσαίφ τὴν χάριν * νόσους ἀποδιώχει, * αὶ λεπροὺς χαθαρίζει· * διὸ χαὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. *

Φωστήρα παμφαή, * διφρηλάτην πυρφόρον, * καὶ ἄγγελον σαρκὶ * Σήλου πνέοντα θείου, * δυσσέβειαν τρέποντα, * παρανόμους ἐλέγχοντα, * κορυφαϊόν τε * τῶν Προφητῶν σε συμφώνως * καταγγέλλομεν, * μάκαρ θεόπτα 'Ηλία: * διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν: Θεοτοκίον, όμοιον.

Μαρία, το σεπτον * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων * σὰ γὰρ πέφυχας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία * καὶ βοήθεια * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος ὁ αὐτός.

 Θ εῷ δι' ἀρετῆς * ἀκραιφνοῦς ψκειώθης, * οὐράνιον ζωὴν * ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· * ζωὴν δὲ τῆς χάριτος * κεκτημένος, μακάριε, * σοῖς φυσήμασι * παΐδα θανόντα ἐγείρεις· * μένεις δ' ἄφθαρτος * κρείττων εἰσέτι θανάτου, * 'Ηλία θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * τὰν σὰν ἀγαθότητα. * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, * σὲ χὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, *

Οὶ 'Αναβαθμοὶ τὸ α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, ή Τχος δ'.

Μή άπτεσθε των χριστων μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μή πονηρεύεσθε.

Στίχος Έξομολογεΐσθε τῷ Κυρίφ, καὶ ἐπικαλεΐσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πάσα Πνοή. Εὐαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος: Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς. Ζήτει Σεπτεμβρίου ... Ο Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου.

Men. Tom. VI.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Οί Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόχου, καὶ τοῦ ᾿Αγίου οἱ δύο παρόντες. Ὁ πρῶτος Κανών Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ᾿Αχροστιχίδα τήνδε, ἄνευ τῶν Θεοτοχίων:

Αίνω χορεύων Ήλιού τα θαύματα.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ α΄. $^{\prime}$ Ηχος β΄. $^{\prime}$ Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Α δειν προηρημένοι * των Ήλιου θαυμάτων την πυρίπνοον δυναμιν, * της πυριμόρφου και σεπτης * γλώσσης της του Πνεύματος * το σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

"Ιλαθι, Θεοφόρε, * καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον * τῆ ἐνεργεία τοῦ ἐν σοὶ * Πνεύματος διάνοιξον, * καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν * τοῖς πειθαρχοῦσι, Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, * καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ * πύλας, διὰ Πνεύματος * σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοχίον.

Μόνη εὐλογημένη, * τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον τῆς ἀγνείας κειμήλιον, * τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν * κάθαρον ἰλύος με, * αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανών, οδ ή 'Ακροστιχίς.

Νέμοις μάχαρ μοι θείαν Ήλιοὺ χάριν· Ἰωσήφ. $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}~\alpha'.~^{7}H\chi_{0\varsigma}~\pi\lambda.~\delta'.~^{\prime}Aρματηλάτην Φαραώ.$

Νενεχρωμένην την ψυχήν μου ζώωσον, * ώς τον της χήρας υἰον, * καὶ ἀρεταῖς θείαις, * μάχαρ, καταλάμπρυνον, * καὶ προς ζωήν οδήγησον, * καὶ της αἰωνιζούσης * τρυφης ἀνάδειξον μέτοχον * σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Έν τῷ σὲ τίχτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται * γεννήτωρ μέγιστον * ώς ἀληθῶς θαῦμα· * πῦρ γὰρ σιτιζόμενον * φλογί τε σπαργανούμενον * σὲ τεθέαται, Μάχαρ· * διὸ ταῖς σαῖς παραχλήσεσι * ρῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθείς ταϊς πρός Θεόν σου νεύσεσι, * ζηλῶν ἐζήλωσας * ὡς ἀληθῶς, Μάκαρ, * τῷ Κυρίῳ πάντοτε· * διό με ἐνδυνάμωσον,* ζήλου θείου πλησθέντα, * τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, * ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Θεοτοχίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς, Πανάμωμε, * ἐχ σοῦ σεσάρχωται, * χαὶ δι' ἡμᾶς ὡφθη * χαθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· * ὁν ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, * ἡμαρτηχότα με, πάναγνε, * σῶσαι χαὶ χολάσεως ῥύσασθαι.

' $\Omega\delta\eta$ γ'. Έν πέτρα με της Πίστεως.

Χάρις τῷ εὐεργέτη καὶ κηδεμόνι, * τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους * ἀρρήτφ ἐκτελέσαντι προμηθεία, * ῷ πάντες κράζομεν· * Σὰ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ο κλείσας διμβροτόκους νεφέλας ΰειν, * τροφῆς ἡπορημένη τῆ Σαραφθία * τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως * ψεκάζειν ἔδρασας· * διό καὶ ἔκραζες· * Ως οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος * μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· * Θεόν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει * ἐν μήτρα ἤνεγκας, * καὶ ἐσωμάτωσας· * ὅθεν Θεοτόκον σε * πίστει σέβομεν.

Έτερος. Οὐρανίας άψίδος. *

Τερείς τής αἰσχύνης * ὡς δυσμενείς ἔχτεινας, * ἔνδοξε Προρήτα, τῷ θείφ * ζήλφ σὰ πυρπολούμενος· * ὅθεν κραυγάζω σοι· * Τῶν τής αἰσχύνης με ἔργων * καὶ διαιωνίζοντος * πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβιν * πρός τὸν Θεόν μέγιστον * σώζειν με δυνάμενον πάσης, * Μάχαρ, χαχώσεως. * προσεπιχάμφθητι * τῆ ταπεινῆ μου δεήσει, * χαὶ μὴ ὑπερίδης με * παραχαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε * ὁ παντουργός, ἐνδοξε, * πάλαι Ἡλιοὺ δι' ὀρνέου * τρέφων, Προφήτά σε· * δν ἐκδυσώπησον * τῆς αἰωνίου τρυφής με * καὶ φωτός τοῦ μέλλοντος * ποιήσαι μέτοχον.

Θεοτοχίον.

'Αδιόδευτε πύλη * ή πρός Θεόν φέρουσα, * πύλας μετανοίας μοι, Κόρη, * ἄνοιξον, δέομαι, * ἀποχαθαίρουσα * ἀμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον * δμβροις τοῦ ἐλέους σου, * θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ος Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτὸς * τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους χαταβαλών, * ἐν τούτφ διήλεγξας * 'Αχαὰβ ἀνομήσαντα * μὴ προσχυνεῖν διδάξας * τῷ Βάαλ, πανένδοξε, * χαὶ εὐχῆ αἰτήσας * ἐξ ὑψους τὰ νάματα· * ὅθεν χαὶ πυρίνφ * ἀνελήφθης, 'Ηλία, * ὀχήματι μετάρσιος * διφρηλάτης πρὸς Κύριον· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων αρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεόν σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέρος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. * "Οθεν τῶν 'Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζουσι * τὸν πανάγιον τόκον σου, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄσπορον τόκον σου.

'Ωδή δ'. Είσαχήχοα, Κύριε, * τὴν ἀχοήν. *

Ριζοτόμος μέν ὤφθης * κακίας σαφώς, * Προρήτα, άρετής δὲ * φυτοκόμος · ὅθεν σε μακαρίζομεν.

Έλοιδορείτο λόγοις σε * χήρα τροφός * τον θάνατον, Προφή-τα, * του παιδός την έγερσιν έπισπεύδουσα.

Υπεσημήνω δόξαν * Τριάδος σαφώς * έμπνεύσει τρισαρίθμω, * τη μητρί τον παΐδα ζώντα δωρούμενος.

Ως ἐκκέκαυσαι φλέγοντι * θείφ πυρί * καὶ ζήλφ, ω Προφήτα, * βασιλεῖς ἐλέγχεις δρώντας παράνομα.

Θεοτοχίον.

'Ως κατάκαρπος ἄμπελος * βότρυν, 'Αγνη, * τῆς σωτηρίας οἶνον * πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας.

"Επερος. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν * ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, * καὶ πρὸς χήραν * πέμπει διατρέφεσθαι * τὸν γυναικὸς πάλαι ἀπειλῆ, * Ἡλιού, φυγάδα * γεγενημένον, θεσπέσιε· * διό σε ἰκετεύω * τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν * διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

'Αμαρτιών * νέφη δεινά συγκαλύπτει με, * τρικυμίαι * βίου με χειμάζουσι, * καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπώς * κατὰ τῆς ψυχῆς μου * τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. * Προφῆτα θεηγόρε, * κυβερνήτης γενοῦ μοι, * σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

'Ρῶσιν ψυχῆς, * ρῶσιν παράσχου μοι σώματος, * τὸν τὰς νόσους * πάντων ἀφαιρούμενον * ἐκδυσωπῶν, μάκαρ 'Ηλιού, * Κύριον τῆς δόξης· * καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με * τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου * κατευόδωσον· σὲ γὰρ * ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοχίον.

Μετά πασών * των οὐρανίων Δυνάμεων, * μετά πάντων, * Δέσποινα πανάμωμε, * των Προρητών, καὶ των 'Αθλητών, * καὶ των 'Οσίων ἰκέτευε * τυχεῖν με σωτηρίας* τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, * καὶ ρυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

'Ωδή ε'. 'Ο του φωτός χορηγός. *

Υόμος πατρφός σε * ώς πρεσβευτήν παναληθή έδειξε * τερατουργόν, * ἐκτρέποντα φύσεις * στοιχείων, Ἡλιοὺ, * καὶ ὅσιον θῦμα * φλογίζοντα νάμασιν.

"Ήσχυνας ἄριστα * ὡς ἀληθείας λατρευτής, "Όσιε, * τῆς ἐναγοῦς * προφήτας αἰσχύνης, * παμμάχαρ Ἡλιοὺ, * σαρῶς ὑπογρά-

ψας * Τριάδος τὴν δύναμιν.

Λόγφ τῆς χάριτος * ἱερατεύων, Ἡλιοὺ, τέθυκας * τοὺς ἱερεῖς * τῶν προσοχθισμάτων * ἀθώοις σου χερσὶ, * καθάπερ ποδήρει * τῷ ζήλφ κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοι τῆ τεχούση Χριστόν, * τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, χρά-ζομεν· * Χαῖρε, ἀγνή· * χαῖρε, ἡ τὸ φῶς * ἀνατείλασα ἡμῖν· * χαῖρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

"Ετερος. "Ινα τί με ἀπώσω. *

'Ο μβροτόχους νεφέλας * είργεις πυραχτούμενος * ζήλφ τῆς πίστεως. * ἀλλὰ δέομαι σου, * Ἡλιοὺ, ἱεραῖς μεσιτείαις σου * τὴν φλογμῷ ταχεῖσαν * τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις * ἐπομβίαις ἀρδεῦσαι, χαὶ σῶσαί με.

Ίερεὺς δεδειγμένος * τέθυχας ἀθώοις σου * χερσὶ, πανόλβιε, * τῶν προσοχθισμάτων * ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα· * ἀλλὰ δέομαι σου * πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας * ἀβλαβῆ με, Προφῆτα, συν-

τήρησον.

Θαυμαστούσαι, Προφήτα, * θείαις ἐπικλήσεσι * φλέγων τὰ θύματα * ἐκτελέσας πίστει· * διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι * τἢ ἐμἢ καρδία * τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον * τὰ ὑλώδη μου πάθη συμρλέγοντα.

Θεοτοχίον.

Έπὶ σὲ ώσπερ ὄμβρος * Λόγος καταβέβηκεν * ὁ ὑπερούσιος· * δν δυσώπει, Κόρη, * ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως * καθαρὰς σταγόνας, * ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον * τῶν ἀμέτρων κακῶν μου, πανάμωμε.

 $\Omega \delta \eta$ ς΄. "Αβυσσος * άμαρτημάτων. * \mathbf{I} νδαλμα * θεοσεβείας , * χαὶ βίου ἀχραιφνεστάτου * φυτουργός \mathbf{I} ἀγνείας ἐγένου, * 'Αγγέλων τε μίμημα, * θεσπέσιε * 'Ηλιού

θεοφόρε.

Οἶστρός σε * προφητοχτόνου * γυναίου ἐκδειματώσας, * τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα,* ὅμβρων ἐπίβλυσιν,* θεσπέσιε * Ἡλιοὺ, φυγαδεύεις.

"Υψωσας * γονυπετήσας * νοός μετάρσιον δμμα * δι' ίχετηρίας ἰερᾶς * λύσιν ποιούμενος, * καὶ αὔλακας * γῆς ἐμέθυσας δμβρφ.

Θεοτοχίον.

Βάτος σε εν τῷ Σιναίφ * ἀφλέκτως προσομιλοῦσα * τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα * τὴν ἀειπάρθενον, * ἀνύμφευτε * Θεοτόκε Μαρία. "Έτερος. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τ λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλά σοι άφρόνως πταίσαντι, * καὶ τῆς μενούσης έκει * κολάσεως λύτρωσαι, * έχων δυσωποῦντά σε * Ήλιού τὸν μέγαν * καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

'Αγνείας ώς φυτουργός * άγνόν ψυχῆ με συντήρησον· * ώς ζηλωτής, 'Ηλιού, * ζήλου θείου πλήρωσον * τὴν ἐμὴν διάνοιαν, * ὅπως τῆς κακίας * τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ * όδον τεσσαρακονθήμερον * άνύων θεία ροπῆ· * διο ίκετεύω σε· * Πάσης παραβάσεως * έγκρατεύεσθαί με, * Θεοφόρε, ένδυνάμωσον. Θεοτοκίον.

Ή πύλη ή του Θεου, * εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, * ἐν αἰς εἰσελεύσομαι * ἐξομολογούμενος, * καὶ κακῶν τὴν λύσιν, * Θεοτόκε, ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα * τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * Ἡλία μεγαλώνυμε, * ὁ τῷ φθέγματί σου * στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέρη, * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * πρὸς τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Ο Οἶχος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, * τοῦ Θεοῦ δὲ πολλὴν ριλανθρωπίαν * θεασάμενος ὁ Προφήτης ἐταράττετο * Ἡλίας θυμούμενος, * καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας * πρὸς τὸν εὕσπλαγχνον ἐκίνησεν· * Ἡργίσθητι, βοήσας, * ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε νῦν, * Κριτὰ δικαιότατε. * ᾿Αλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ * οὐδὲ ὅλως παρεκίνησε * πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι * τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· * ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν * τῶν πάντων ἀναμένει * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρρόρου ᾿Αναβάσεως τοῦ ᾿Αγίου, ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοὺ τοῦ Θεσβίτου. Στίχοι.

> Έπέσχεν όμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω. Σχίζει δὲ ἐετθρον Ἡλίας τρέχων ἄνω. Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἡλία ἰππεῦ.

Τατς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. *

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι * σχεδιασθεῖσαν * δύναμιν ἐνδεδυχώς * τροφή μιὰ τεσσαραχονθήμερον, * Ἡλιού θεσπέσιε, * τὴν δολιχὴν χαταλέλυχας ὁδόν· * διό * ἐν Χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αυρα πραεία υπέδειξε * καὶ λεπτοτάτη * Κύριον σοὶ, 'Ηλιου, * Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, * οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, * οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· * διὸ * Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεορανείας ήξίωσαι * καὶ προρητείας * ώσπερ ὁ μέγας Μωσης, * προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, * Ἡλιοὺ θεσπέσιε, * καὶ βασιλεῖς καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβώρ * Χριστοῦ * θεατής γενόμενος βοᾶς. * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος * Λόγος οἰκήσας, * "Αχραντε, ὑπερρυῶς * Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, * καὶ ζωῆς ἡξίωσε * τῆς ἐν Ἑδέμ· * διὸ * Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ * προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός.

Έτερος. Θεού συγκατάβασιν. *

 Λ αδν ἀπολλύμενον * κατοικτειρήσας ζήλφ τῆς πίστεως, * ἐπικλήσεσι θείαις * πῦρ κατηγάγου * φλογίζον, "Ενδοξε, * ὅσιον θῦμα· * διὸ ἰκετεύω σε· * Τῆς αἰωνίου φλογὸς * ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

'Ιδεΐν κατηξίωσαι * Θαβώρ ἐν ὅρει Θεοῦ τὸ πρόσωπον· * δν δυσώπει, Προφήτα, * τοῦ παραβλέψαι * τὰς ἀμαρτίας μου, * καὶ ἐν ἡμέρα * τῆς δίκης θεάσασθαι * ἀκαταγνώστω ψυχῆ * αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

'Οδόν πορευόμενος * τοῦ βίου πλάνας * πολλὰς ὑρίσταμαι. * 'Αγαθέ μου προστάτα, * χυβέρνησόν με τῆ προστασία σου, * ἐπιστηρίζων * γνώμη σαλευόμενον * χαὶ πρός σαρχός ἡδονὰς, * 'Ηλιού, νεύοντα. Θεοτοχίον.

' Γμνῶ σε, Πανύμνητε, * καὶ μεγαλύνω, * θεοχαρίτωτε, * τὴν ἀγνὴν σου λοχείαν * βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι * χειμαζομένω, * καὶ δίδου κατάνυξιν * τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ * καθαρτικὴν μολυσμῶν.

'Ωοη η'. "Εφριζε * Παίδων εὐαγών. *

Αριστα * εύρεν 'Αχαὰβ * τὴν τοῦ γένους εὐπρεπῆ πανωλεθρίαν * Προρήτου ἐλεγμῷ * μιαιφόνου μύσους ἀντέχτισιν· * ὁ Θεσβίτης δὲ ἐχ πυριπνόου φρενὸς * τῷ Ζωοδότη ὑμνον ἀνεμέλπετο· * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Γει σοι * πῦρ ἐξ οὐρανοῦ * καταφλέγον, Ἡλιοὺ, ἐπιθεμένους * πεντήκοντα δισσοὺς, * ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι· * τῷ κρατοῦντε γὰρ τῆς ἀειζώου ζωῆς * θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες - * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὸς τὸς αἰῶνας.

Μύστην σε * έδειξε Χριστός * ώς άγνειας ρυτουργόν, ό τῆς Παρθένου * ὑπέρθεος βλαστός, * ἐν Θαβώρ τῆς θείας σαρχώσεως * τῆς Θεότητος τὸ ἀχατάληπτον ρῶς * ἐν τῆ αὐτοῦ σαρχὶ δειχνύς σοι χράζοντι· * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυ-ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Ολβιος * γέγονε γαστήρ * Θεομήτορος ώς δεξαμένη Λόγον * παχύτητι σαρχός, * έξ αὐτῆς μιγέντα βροτεία μορρῆ * χαθ' ὑπόστασιν, χαὶ ὤρθη πόλις Θεοῦ, * ἐν ἢ οἰχεῖν ὁ "Γψιστος εὐδόπασεν * δν, χράζομεν, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ετερος. Έπταπλασίως κάμινον. *

ωρητικόν δοχεϊόν σε * θείου Πνεύματος έγνωμεν· * ἄγγελον έν γῆ πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, * δυσσέβειαν τρέποντα, * καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, * χρίοντα προφήτας, 'Ηλιού, καὶ αἰσχύνης * συγκόπτοντα μαχαίρα * ἱερεῖς· διὰ τοῦτο * βοῶμέν σοι· Μελλούσης * ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

"Αρμα πυρός σε ελαβεν * ἀπό γῆς πυραχτούμενον * ζήλω, Ήλιου, τῷ θεἰχῷ, θεόπνευστε· * διὸ ἰχετεύω σε, * τῶν ἐν τῆ γῆ με πάντων καχῶν * τῶν σῶν ἀρετῶν ἐπιχουρίζειν τὸν νοῦν μου * τεθρίππω· καὶ πρὸς νύσσαν * οὐρανίαν με φθάσαι * τὸν πάντων ἐχδυσώπει * Θεὸν καὶ Βασιλέα.

'Ρήματι ζώντι ἔχλεισας * οὐρανόν ὑετίζοντα· * ῥήματί σου νῦν πνευματιχῷ διάνοιξον * τὰς πύλας μοι, δέομαι, * τῆς μετανοίας, "Αγιε, * πέμπων τῆ ψυχῆ μου χατανύξεως ὄμβρους, * χαὶ σῶσόν με βοῶντα· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ίσοσθενή, όμότιμον, * όμοούσιον, σύνθρονον * σέβοντες Τριάδα έν μιά Θεότητι, * Πατέρα δοξάζομεν, * Υίον και Πνεϋμα "Αγιον, * άδυτον αὐγὴν, όμοβασίλειον κράτος, * και μέλπομεν συμφώνως. * Ιερείς, εὐλογείτε. * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετών εὐσέβειαν * καὶ διδάσκων μετάνοιαν, * ὁ Εμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέρανεν· * δν νῦν ἐκδυσώπησον, * ὑπεραγία Δέσποινα, * τῆς δικαιοσύνης ὑπανοϊξαί μοι πύλας, * καὶ σῶσαί με βοῶντα· * Ἱερεῖς, εὑλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 ${}^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ' . ${}^{\prime}H$ τον προ $\dot{\eta}\lambda$ ίου * φωστήρα.

Α τρεπτον ἀνθρώποις * πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, * τῆ μηλωτῆ τὸν ροῦν τὸν Ἰορδάνειον * ὁ Θεσβίτης περαιωθείς, * διφρηλάτης αἰθέριος * οὐρανοδρόμον ἤνυσε * ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τής θεοσεβείας * τῷ ζήλφ ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος * ἐν πυριμόρρφ ἄρματι ἐπαίρεται· * μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλών, * δν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, * Ἑλισσαιὲ, δισσούμενον * χαταλιμπάνει θεία χάριτι.

'Αποδεδειγμένος * θεόπτης ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῆ καθορᾳ * α ὀρθαλμός οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, * καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν * καρδία οὐ λελόγισται, * σεσαρκωμένον Κύριον * ἐν τῷ Θαβώρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου * ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποράσεως, * καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, * τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν * αἰτίαν οἰχειώσεως, * τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέρυραν, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

"Ετερος. Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός. **

Το δεῖν ἐν λεπτοτάτη αὕρα Θεόν, * ὡς ἱδεῖν δυνατόν, κατηξίωτας, * ἀσκητικαῖς * πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς * καταλεπτύνας, "Ενδοξε· * δθεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς * τὸ πάχος τοῦ νοὸς μου * λεπτύνας μετανοίας * μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

'Ως πάλαι Ίορδάνην τῆ μηλωτῆ * διαρρήξας διέβης, πανόλβιε· * οὕτω κάμοῦ * τῶν ἀμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν * τὰς διεκχύσεις ξήρανον, * ὅμβρους ἐπιπέμπων μου τῆ ψυχῆ * δακρύων αθ' ἐκάστην, * Προρῆτα θεηγόρε, * τρυρῆς χειμάρρουν προξενοῦντάς μοι.

Σχανδάλων των έν βίω πολυειδών, * άνομούντων έχθρων, πάσης θλίψεως, * σωματικής * νόσου, ψυχικής τε παρατροπής * ταϊς προσευχαϊς σου ρύσαί με, * ἔνδοξε Προρήτα, ώς άγαθός * προστάτης μου, βοώ σοι, * χαὶ τῆς ἐν τῆ γεέννη * αἰωνιζούσης χαταχρίσεως.

Ήρπάγης πρός τό ύψος, Έλισσαιέ, * δισσουμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * καταλιπών, * ἔνδοξε, αἰτήσαντι, Ἡλιού· * μεθ' οἱ ἀπαύστως αἴτησαι * νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ * καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, * προστάτην σε πλουτοῦντι * πρός τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοχίον.

Φωνάς τῶν οἰχετῶν σου ὡς ἀγαθὴ * μὴ παρίδης, πανάμωμε Δέσποινα· * ἀλλ' ἐχτενῶς * αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργόν * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια * χαὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχιχὴν * δωρήσασθαι, Παρθένε, * χαὶ θείας βασιλείας * τὴν μετουσίαν χαὶ λαμπρότητα.

Έξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. * Φῶς ἐν πυρίνφ τεθρίππφ * οὐρανοδρόμον σε δείξαν * ἀρματηλά-την, Ἡλία, * οὐ κατηνάλωσεν ὅλως· * πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πηλίνη * είλχυσας κάτω, * καὶ ἀνεξήρανας ὅμβρους.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

 Φ ως ή τεχούσα, Παρθένε, * δυσώπησον σαϊς πρεσβείαις * τὸν σὸν Υἰὸν, Θεοτόχε, * τοῦ οἰχτειρῆσαι χαὶ σῶσαι * τοῦ αἰωνίου με σχότους * τὸν πεποιθότα * τῆ σῆ σεπτῆ ἀντιλήψει.

Είς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

'Ηχος πλ. δ'. Τι υμάς καλέσωμεν, 'Αγιοι. *
Τε συ, Προρήτα θεσπέσιε, * τῷ Θεῷ δι' ἀρετής καὶ πολιτείας
ἀκραιρνοῦς * συνεκράθης, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν εἰληρώς, *

τὴν κτίσιν * κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· * καὶ πύλας * ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας· * καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· * καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τήλφ του Κυρίου πυρούμενος, * παρανόμους βασιλεῖς σὸ διεξήμῶς. * ἀνῆψας * πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. * τρορὴν δὲ * ἀγεώργητον ἐπήγασας. * καὶ νάματα Ἰορδάνεια * τῆ μηλωτῆ σου

διέτεμες. * Ικέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυγάς ἡμῶν.

Τε σὺ, Προφήτα, κατέδειξας * ἐπὶ γής ὡς ἀληθῶς τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, * τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, * θανόντα * σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας * θανάτου * κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας * ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας * αἰθέριος ἀνυψούμενος. * Ἰχέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Δ όξα. Ήχος πλ. δ'.

Τών Προφητών τοὺς ἀχραίμονας * καὶ παμραεῖς φωστήρας τής οἰχουμένης * ἐν ὑμνοις τιμήσωμεν, πιστοὶ, * Ἡλίαν καὶ Ἑλισσαῖον· * καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· * Εὐσπλαγχνε Κύριε, * παράσχου τῷ λαῷ σου * ἰχεσίαις τῶν Προφητῶν σου * ἄρεσιν ἀμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, **Δέσποινα, πρόσδεξαι.** Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ ᾿Αγίου ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. ἸΩδή. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τον αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. $\Sigma_{\tau(\chi_{OS})}$ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, έως ἀν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ο Απόστολος.

Καθολικής Έπιστολής Ίακώβου.

'Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

'Αλληλούτα, 'Ηχος δ'.

Μωϋσής και Ααρών έν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουἡλ έν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

 $\Sigma_{\tau(\gamma)\circ\varsigma}$ Έπεκαλούντο τον Κύριον, και αύτος είσηκουεν αύτων, εν στύλφ νεφέλης ελάλει πρός αύτούς.

Εύαγγέλιον κατά Λουκάν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἰ ὅχλοι.

Κοινωνικόν 'Αγαλλιάσθε, δίκαιοι, εν Κυρίφ.

ΤΗι ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Όσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεών τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν. *

Ερημον οἰκήσαντες * ἐν ὁμονοία, μακάριοι, * τῆς σαρκός τὰ Ε κινήματα * ταῖς θείαις δεήσεσι * καὶ ταῖς θεωρίαις * ταῖς φαεινοτάταις * κατεμαράνατε σορῶς, * τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνατε * δοχεῖον ἐργασάμενοι * πνευματικῶν διαδόσεων, * Συμεών, Ἰωάννη τε, * Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραϊς προσποιήσεσι * τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας * τῆς κακίας, Μακάριε, * τελῶν τὰ παράδοξα, * ἐνεργῶν σημεῖα, * δαίμονας διώχων, * φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυχτὶ * τῆς ἀμαρτίας, πάτερ, ὑπάρχοντας· * καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον * μέσον θορύβων ἐτήρησας, * Συμεών, τὴν ἀπάθειαν * ἐχ Θεοῦ χομισάμενος.

 \mathbf{M} έτριος το φρόνημα, * και συμπαθής και φιλόθεος, * και άγά- πης άνάπλεως * ώράθης, θεόπνευστε, * ταπεινός και πράος, *

ἄγγελος καθάπερ * ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, * καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· * διὸ ἐπανεπαύσατο * ὡς καθαρῷ σοι, μακάριε * Συμεὼν, ὁ Πατὴρ, Υίὸς, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαίροις, ἡλιόμορρε * ἡλίου ἄδυτον ὅχημα, * ἡ τὸν ἡλιον λάμψασα * τὸν ἀπερινόητον. * Χαΐρε, νοῦς ἀστράπτων * Θείαις φρυκτωρίαις, * ἡ λαμπηδών τῆς ἀστραπῆς * ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, * ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, * ἡ παγκαλής καὶ πανάμωμος, * ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον * τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Γἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με * ἀτεκνωθῆναι, παμφίλτατε; * καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'. 'Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἡγίων ὁ παρὼν, οὖ ἡ Ἡκροστιχί·

Μέλπω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους. $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ α΄. $^{\prime}H\chi$ ος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῆ πρός το Θεΐον, "Όσιε, * φῶς ἐχρημάτισας· * καὶ πρός αὐτό χωρήσας, Συμεὼν, * ἐφετῶν το ἀκρότατον, * τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, * Πάτερ, το κλήρωμα κατείληφας.

Έρἐσει τῆ πρός Θεόν πυρούμενος * πάντα κατέλιπες, * συνοδοιπόρον, Πάτερ, εὐρηκὼς * Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· * μεθ' οῦ τὴν τρίβον ἤνυσας * τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα φωτοειδέσι λάμψεσι * χαταστραπτόμενον * τοῦ παναγίου Πνεύματος, σοφὲ * Συμεών, σὲ ἐγνώρισεν * ἡ Ἐκκλησία. ὅθεν σου * τῆ φωτοφόρφ μνήμη γέγηθε.

Πλουτήσαι τὰ μηδαμώς χενούμενα * ἐπιποθήσαντες, * πλοῦτον χαὶ δόξαν πρόσχαιρον, Σοφοὶ, * χαὶ τρυφὴν διαἐρἑεουσαν, * χαὶ χοσμιχὸν ἀξίωμα * γενναιοφρόνως ἀπεχρούσασθε.

Θεοτοχίον.

'Ωραίαν καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον * κατανοήσας σε * ὁ τοῦ Θεοῦ, Πανάμωμε, υἰὸς, * σὸς Υἰὸς ἐχρημάτισεν, * υἰοθετήσας χάριτι * τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ γ' . Eùppaiverai èm soi. *

Προθύμως πρός νοητὰ * ἐναπεδύσω, Συμεὼν, σκάμματα, * τρέl πων έχθροῦ φάλαγγας * θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

'Ανάλωτος ήδονῶν * ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς, ἔφλεξας * ὕλην

παθών ἄνθραξι * θείων προσευχών, 'Αξιάγαστε.

Ταϊς μάστιξι των εύχων * και έγκρατείας ταϊς πληγαϊς, "Όσιε, * τὴν τῶν παθῶν Αίγυπτον, * Πάτερ Ἰωάννη, ἐμάστιξας.

Ένέχρωσαν τὸν ἐχθρὸν * οἱ ᾿Ασκηταί σου, Ἰησοῦ, νέχρωσιν * περιχαρώς, Δέσποτα, * σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

'Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς * παραχοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, * τόν τοῦ παντός αίτιον, * ἄχραντε Πανάμωμε, τέτοχας. Ο Είρμός.

* \mathbf{E} ὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ή Ηχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. * τητήν τρίβον τήν στενήν * πλατυνόμενοι πίστει * διώδευσαν ό-L μοῦ * οἱ Πατέρες οἱ θετοι, * ἀπάσας στενώσαντες * μεθοδείας του δράκοντος. * Τούτους ἄπαντες * εύσεβορρόνως τιμώμεν, * έορτάζοντες * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην * εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοχίον, διμοιον.

' Γηλπίς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * ον έτεχες Θεόν * ύπὲρ L νούν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰκέτευε * σύν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δούναι ἄφεσιν * άμαρτιών ήμιν πάσι, * και διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

ΤΤ ἄσπιλος άμνὰς * τον άμνον και ποιμένα * κρεμάμενον νε-Πχρόν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητριχῶς ὁλολύζουσα. * Πως ένέγχω σου * την ύπερ λόγον, Τίε μου, * συγχατάβασιν * χαὶ τὰ ἐχούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ δ $^{\prime}$. Έπαρθέντα σε $^{\prime}$ ίδοῦσα.

τυνωθούμενοι πρός τρίβους δικαιοσύνης, * του θεορόρου Νίκωνος * 🚄 θείας πρός ἐπαύλεις, * "Οσιοι, κατήχθητε, * σωτήριον ἔλλαμψιν * τούτου νουθεσίαις πλουτήσαντες.

'Ομοτρόπους καὶ τὰ αίσια συμφρονούντας * ὁ θεοφόρος, "Οσιοι, * ύμας θεωρήσας, * θείαις είσηγήσεσι * τῷ θείῳ ἐνδύματι * τῷ τῶν Μοναστών κατεκόσμησεν.

Υπερήστραψεν ή χάρις τη ση καρδία * του παναγίου Πνεύματος * άπλότητι τρόπων * σὲ χαλλωπιζόμενον * εὐροῦσα, μαχάριε * πάτερ Συμεών άξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον * ἡ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * χάρις εὐραμένη, * Πάτερ, κατεγράψατο * τελείαν ἀπάθειαν, * πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον.

Θεοτοχίον.

Ό καθήμενος εν θρόνφ τῷ ἐπηρμένφ * Χερουβικόν ὡς θρόνον σε * ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις * σοῦ ἀναπαυσάμενος, * Μαρία πανύμνη-τε, * ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

η πέρφωτον αὐγὴν,* Ἰωάννη, δεξάμενος, * ώς ἡλιος καθωράθης, * των δαιμόνων το σκότος * μειώσας, ἀξιάγαστε.

 Σ ῷ ἔρωτι, Χριστὲ, * πτερωθέντες οἱ $^{\circ}$ Οσιοι, * τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων * ὡς ἀφροὺς θαλαττίους * ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυνάμει θεϊχή * τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, * τὴν ἔρημον κατοικεῖτε * ἐρημοῦντες τὰ πάθη, * Πατέρες οὐρανόφρονες. Θεοτοκίον.

'Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· * ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ * ἐχύησε Θεὸν Λόγον * ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον * Παρθένος διαμείνασα.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ 5 . Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ο νοῦς σου * όλιχῶς πρός τὸ Θεῖον τεινόμενος * ταῖς ἀνενδότοις μελέταις, * σαρχιχῆς στοργῆς ἡρείδησε πάσης, * ἀγαθῶν σοι * προξενῶν, Συμεών, τὴν οἰχείωσιν.

Μωρίαν * προσποιήσει σοφῶς ὑποχρίνεται, * τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας * Συμεών μωραίνων σεσοφισμέναις * ἐνεργείαις * τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος Πνεύματος.

Ού σπίλους, * ού ρυτίδας προσδέχη, Μακάριε, * κόσμου έν μέσφ διάγων, * καθαραϊς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν * ἐκκαθαίρεις * ψυχικών μολυσμών τοὺς προστρέχοντας.

Στόματι, * λογισμῷ καὶ καρδίᾳ, πανάχραντε, * σὲ Θεοτόκον κηρύττω· * διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, * ἀπωσμένος * ποράσσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος.

Ο Είρμός.

ούσω σοι * μετά φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐκκλησία βοξ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *

» έχ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, Ήχος α΄. Χορὸς ᾿Αγγελικός. * Τὸν βίον εὐσεβῶς * ἐκτελέσαντες πίστει, * δοχεῖα καθαρὰ * τῆς Τριάδος δειχθέντες, * Συμεὼν, Ἰωάννη τε * θεοφόροι, πανεύρη-

μοι, * νῦν αἰτήσασθε * τὸν ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * καταπεμφθήναι πλουσίως, * Πατέρες πανόλβιοι.

'O Oixos.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, * παιδιόθεν ἐδέξασθε * σορίαν τὴν ἐπουράνιον· * ἢ καὶ συνοικισθέντες * ἀπό
γῆς ἐχωρίσθητε, * καὶ πρός ὑψος ἐδράμετε· * ἐξ ἀύλων τε ἀνθέων
πλέξαντες στέρανον, * καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες * ταῖς ἡγιασμέναις
τὸ Θεῖον * τοῦ δοθῆναί μοι σορίαν λόγου, * ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω * ὑμῶν τὸν βίον, ἔνδοξοι, * ὄν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ KA'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάγνου καὶ Συμεών τοῦ διὰ Χριστόν Σαλοῦ.

Στίχοι.

Έμφρων σύ μωρός, δς βίον παίζων, Πάτερ,

"Οριν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι.

Ερημον είλου, ω Ίωάννη μάχαρ,

Δι' ής έρημα είργάσω σαρχός πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεών θάνεν είκάδι πρώτη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδη ζ'. Έν τῆ καμίνω * 'Αβραμιαΐοι.

 \mathbf{K} εκρατημένος * θεομιμήτως, Πάτερ, θεία στοργῆ, * ἄλλους * \mathbf{E} υλογημένος εἴ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Απ' οὐρανῶν σοι * χορηγουμένην, Πάτερ, δέχη τροφήν. * ταὐτη * δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς * δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, * καὶ τὴν χαμαίζηλον * ἀμαρτίαν λιπόντας, μακάριε.

Ίχνηλατήσας * τοὺς τῶν Πατέρων δρους, Πάτερ Σορέ, * λύμην * 'Ωριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς * ἐγγυήσω τοὺς χραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Τό τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θ εοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλο-γημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ. *

 $\mathbf{O}^{\lambda \delta p \omega au o c}$ πέφυκας ἀστηρ * τοὺς ἐν βορβόρ ω παθῶν * χειρα-

πολιτεύεσθαι· * καὶ ἐκδιώκεις χαλεπά, * βοῶν, νοσήματα· Εύλο-

γείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Υπάρχων ἀκέραιος τον νοῦν * ἐν ἀποκρύψει σορῶν * θαυμάτων, "Οσιε, * πολλούς εζώγρησας, παίζεσθαι * διὰ Κύριον ελόμενος και μυκτηρίζεσθαι, βοών * καθαρωτάτη ψυχή· * Εύλογεζτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράχοντα ήμερῶν * νῆστις τὸν δίαυλον * ἀνύων, "Οσιε, * είχες Θεόν σε σιτίζοντα * οὐρανίαν άγαλλίασιν * ῷ γεγηθότι, Συμεών, * ἔχραζες πνεύματι· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, Θεοτοχίον. τόν Κύριον.

Κυήσασα Λόγον του Πατρός * ήμας ρυόμενον, * Παρθένε άχραντε, * αὐτὸν ἰχέτευε πάντοτε * τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * και περιστάσεως ήμᾶς * ἀπολυτρώσασθαι * ἐκβοῶντας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ο Είρμός.

» **Τ** εξρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχφ » 🕰 ἔφραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμενοι *

» οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ* Πατόες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα

» τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 Ω δη θ' . Λίθος άχειρότμητος όρους. \star

λλη τῆ Τριάδι προθύμως * ἀνατεθέντες τῆ καρδία, * καὶ τὰς ἐξ U αὐτής μαρμαρυγάς * άγαθοδότως * ὑποδεξάμενοι * φωτοειδείς γεγόνατε, * και τοῖς Αγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθω θεϊχώ συνημμένοι, * και τη ἀσκήσει λαμπρυνθέντες * των έλπιζομένων άγαθων * έν μετουσία * ήδη γεγόνατε, * καί

μαχαρίαν εύρατε, * Θεομαχάριστοι, ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας * ἀσχητιχῶς χαταβαλόντες, * οἰ των Μοναζόντων φωστήρες, * χαλών ιδέαις * χαταστραπτόμενοι, * πρός ούρανούς έχώρησαν * κατατρυφώντες τῆς θεώσεως.

Ύμων διεδέξατο πόνους * και τους ιδρώτας ευφροσύνη, * πέρας ούδαμῶς κεκτημένη, * ἐν ἢ τρυρώντες, * Συμεών "Όσιε * καὶ

Ίωάννη ένδοξε, * ήμων ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοχίον.

Σώσον με τον πάντων τεχούσα * και λυτρωτήν και εὐεργέτην.* λύσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, * χυρία πάντων * Αγία Δέσποινα,* καί δυνατόν ἀπέργασαι * κατὰ παθών των πολεμούντων με.

Ο Είρμός.

(θος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * » 11 αχρογωνιαίος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τας διεστώσας

» φύσεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. 'Ο οὐρανόν τοῖς ἄστροις. *

Μίαν ψυχὴν, Πατέρες, * σώμασι φέροντες δυσί, * καὶ σκοπόν εἴχετε ε̈να * ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, * ὡ Συμεών, Ἰωάννη· * διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Ο γλυκασμός των 'Αγγέλων, * των θλιβομένων ή χαρά, * Χριστιανών ή προστάτις, * Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι * των αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

TH_t KB', TOY AYTOY MHNOΣ.

Μνήμη τῆς 'Αγίας Μυροφόρου καὶ 'Ισαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἰστώμεν Στίχους ζ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

*Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Μύρα προσεκόμισας * Χριστῷ * τεθειμένῳ μνήματι, * καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν * πᾶσιν ἐμπνέοντι· * καὶ ιδοῦσα τοῦτον * πρώτη προσεκύνησας, * Μαρία θεορόρε, δακρύουσα. * Διὸ ἰκέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Σταυρῷ καθηλούμενον * Χριστὸν * καθορῶσα ἔκλαιες, * Μαγδαληνὴ, καὶ ἐκραύγαζες· * Τί τὸ ὁρώμενον; * ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, * καὶ ἡ κτίσις βλέπουσα * κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; * Διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 \mathbf{E} πλήσθης συνέσεως * πολλής * άληθοῦς τε γνώσεως * ἐν τῷ συνείναι τῷ κτίσαντι, * Μαρία ἔνδοξε, * καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη * καὶ τὴν συγκατάβασιν * ἐκήρυξας λαοῖς, παναοίδιμε. * Διὸ ἰκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανατολίου.
Τρώτη κατιδούσα τὴν θείαν Ανάστασιν * Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, * τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, * τοῦ τὴν ἡμετέραν
εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος, * πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια *
ἐδείχθης βοῶσα τοῖς Αποστόλοις: * Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι *
τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, * καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστόν *
ἐξαναστάντα, * καὶ κόσμφ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Men. Tom. VI.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Ο ὑδείς προστρέχων ἐπὶ σοὶ * κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν,* καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ανέστης, Χριστέ. *

Η πάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυρού κρεμάμενον * θρηνφδούσα * τέχνον, * πως φέρεις πάθος επονείδιστον;

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια,

ΊΙχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν * ἀχολουθοῦσα, σεμνὴ, * χαὶ αὐτὸν θεραπεύουσα * γνώμης προθυμότατα, * Μυροφόρε, εὐθύτητι, * οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, * ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάχρυτι * τούτφ προσήνεγχας * συμπαθῶς, πανεύρημε · * ὅθεν τὴν σὴν * μνήμην τὴν πανίερον * πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Είς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σύ, ὧ Μαρία ὑπέρλαμπρε, * βλέψαι ποθοῦσα ζωὴν * νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι * νυκτός παραγέγονας, * καὶ 'Αγγέλων ἀκήκοας. * Καθώς προέφη Χριστός ἐγήγερται. * Σπουδῆ τοῖς τούτου Μαθηταῖς ράσκουσα, * καὶ τὴν κατήρειαν * ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, * ἀντὶ κλαυθμοῦ * χαρὰν ἀνεκλάλητον, * σεμνὴ, ἀνείληρας.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοί γηθόμενοι * ἐπὶ τῆ μνήμη τῆ σῆ, * Μυροφόρε, δοξάζομεν * τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα * ὑπεράγαθον Κύριον * δν ἐχδυσώπει ἀπαύστως, πάνσεμνε, * αἰωνίζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς * χαὶ τῆς λαμπρότητος * τῶν 'Αγίων, ἔχουσα * τὴν πρὸς αὐτὸν * παρρησίαν πάντοτε, * θεομαχάριστε.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι * τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν * ὑπερβολῆ εὐσπλαγχνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία * ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, * ἐπὶ ξύλου ταθέντα * καὶ τάρφ συγκλεισθέντα * κατιδοῦσα ἐβόα δακρυβρορῦσα· * Τί τὸ ξένον θέαμα; * Ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν * πῶς νεκρὸς λογίζεται; * Ποῖα μύρα κομίσω * τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; * Ποῖα δάκρυα χέω * τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; * ᾿Αλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος "Αναξ, * ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, * ὁροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ἐρημάτων * τὸν καύσωνα ἀρανίζει * λέξας πρὸς αὐτὴν· * Τοῖς ἀδελροῖς μου πορευθεῖσα * εὐαγγέλια χαρᾶς

ἀναβόησον· * 'Αναβαίνω πρός τόν Πατέρα μου * καὶ Πατέρα ὑμῶν, * καὶ Θεόν ἰμου καὶ Θεόν ὑμῶν, * ὅπως παράσχω τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * χεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόχε, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τί ύμας χαλέσωμεν!

Αρνα ή άμνὰς ὡς ἐώρακεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἐκουσίως Ασταυρικοῦ, * ἀνεβόα μητρικῶς ὁδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· * Τίέ μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * Ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος * πῶς θανατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

'Απολυτίχιον, 'Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *
Υριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς * ἐχ Παρθένου τεχθέντι, * σεμνὴ Μαγδαληνὴ, * ἡχολούθεις, Μαρία, * αὐτοῦ τὰ διχαιώματα * χαὶ
τοὺς νόμους φυλάττουσα· * δθεν σήμερον * τὴν παναγίαν σου
μνήμην * ἐορτάζοντες * ἀνευρημοῦμέν σε πίστει, * χαὶ πόθφ
γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τῆς Αγίας ὁ παρών, οῦ ἡ Ακροστιχίς

Την Μαγδαληνήν Μαρίαν μέλπω πόθω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Ταϊς θείαις έμπρέπουσα καλλοναϊς, * καὶ φωτοχυσίαις * λαμπομένη ταϊς θείκαϊς * τὴν ἀμαυρωθεϊσάν μου καρδίαν * ταϊς σαϊς πρεσβείαις, Μαρία, καταύγασον.

Ήγιασέ σε Λόγος ό τοῦ Πατρός * πνευμάτων κακίας * λυτρωσάμενος έμφανῶς. * ῷ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων * τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθείσα ζωοποιών * πηγής έξ ἀφθόνου * τοῦ δι' οἶχτον ἐπὶ τῆς γῆς * φανέντος Δεσπότου, ἀμαρτίας * τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Θεοτοχίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ * ὑμνοῦμέν σε, Κόρη, * καταλλάξασαν τῷ Θεῷ * προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, *
θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Οὐρανίας άψίδος. *

Α γαπήσασα πρώτον * τών ἀγαθών αἴτιον, * τόν τὴν ἡμετέραν Α εὐσπλάγχνως * ρύσιν θεώσαντα, * χατηχολούθησας * αὐτῷ προθύμως, Μαρία, * τοῖς αὐτοῦ ὑπείχουσα * θείοις προστάγμασιν.

Γεγηθυΐα τὸν τάρον * τοῦ Λυτρωτοῦ ἔρθασας, * πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν, * Κόρη, 'Ανάστασιν' * εὐαγγελίστρια * ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα' * Ὁ Χριστὸς ἐγἡγερται' * χεῖρας κροτήσατε. Θεοτοκίον.

 Δ ιασώζει με Λόγος, * ὁ σαρχωθείς, Πάναγνε, * σοῦ ἐχ τῶν πανάγνων αἰμάτων, * πλούτω χρηστότητος * λύων ἀπόρασιν * τῆς παλαιᾶς χαταδίχης· * δν ἀπαύστως αἴτησαι * σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

O Eipues.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας » Ο ὁομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν » ἐρετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε. Κάθισμα, 7 Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγψ ὑπερβολἢ * εὐσπλαγχνίας, Μαρία Μαγδαληνὴ, * σαφῶς ὡς μαθήτρια * ἀληθῶς διηχόνησας. * Καθορῶσα
δὲ τοῦτον * Σταυρῷ ἀναρτώμενον, * χαὶ ἐν τάφψ τεθέντα * ἐθρήνεις
δαχρύουσα. * "Οθεν σε τιμῶμεν, * χαὶ τὴν σὴν ἐχτελοῦμεν * ἐν
πίστει πανήγυριν, * Μυρορόρε ἀοίδιμε, * χαὶ συμφώνως βοῶμέν
σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.
Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεόν σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζουσι * τὸν πανάγιον τόκον σου, *, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν βορήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως * τὸν τόκον σου, Ἦχραντε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Το Σταυρῷ καθορῶσά σε, 'Ιησοῦ, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ * ἐβόα δακρύουσα· * Οἰμοι! Τέκνον γλυκύτατον· * πῶς σε ἐπὶ ξύλου * ἀδίκως ἀνήρτησαν * τῶν Ἑβραίων παίδες * οἱ ὄντως ἀχάριστοι; * "Ομως, ὡς οἰκτίρμων, * ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου, * Θεὲ ἀνεξίκακε, * πολυέλεε Κύριε, * τῆ σαρκὶ, ὡς ηὐδόκησας, * ἱνα σου τὸ πλάσμα δεινῆς * ἐκ δουλείας ῥύση τοῦ ἀλάστορος. * Διὸ ὑμνῷ σου τὴν ἄκραν, * Λόγε, συγκατάβασιν.

'Ωδή δ'. Είσανήχοα, Κύριε. *

νενόχλητον φέρουσα * χόσμου ματαιότητος την διάνοιαν, * $m{A}$ τῷ ἐλθόντι χόσμον ἄπαντα * διασώσαι πλάνης διηχόνησας.

Λελουμένη τοῖς δάχρυσι, * τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα "Αγγελον * ἐθεάσω καταγγέλλοντα * τοῦ Χριστοῦ, Μαρία, τὴν 'Ανάστασιν.

Ή καρδία σου ἄμωμος * ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, * καί αὐτὸν μόνον ἐπόθησας * τὸν ὡραῖον κάλλει, 'Αξιάγαστε. Θεοτοχίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με * ὑπνος ἀμαρτίας, Κόρη, ὑπέλαβε· * τῆ ἀγρύπνω ίχεσία σου * διανάστησόν με πρός μετάνοιαν.

'Ωοη ε'. "Ινα τι με ἀπώσω. *

προμήτωρ τον ταύτην * λόγοις δελεάσαντα, καὶ ἐξοικίσαν-Η τα * Παραδείσου πάλαι, * καθορώσα ποσὶ συμπατούμενον * ίερων γυναίων * γνώμην άνδρείαν κεκτημένων, * σύν αὐταῖς αίωνίως άγάλλεται.

Νεχρωθέντι χαὶ τάφφ * ἐπαναχλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι* τετρωμένη πόθφ * τῆς γλυχείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως * προσχομίζεις μύρα, * Μαγδαληνή σεμνή Μαρία, * καὶ δακρύων προχέεις άρώματα.

Μετά Πάθος το θεΐον, * μετά την φρικτην τοῦ Σωτηρος 'Ανάληψιν * διαθέεις λόγον * πανταγοῦ τὸν σεπτόν διαγγέλλουσα, * καὶ πολλούς ζωγρούσα * ἀπατηθέντας ἀγνωσία, * ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια, ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

'Ανορθοϊ με πεσόντα * πρός τῆς ἀμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα * ό έχ σου τεχθήναι * εύδοχήσας δι' άμετρον έλεος, * Παναγία Κόρη· * δν έχδυσώπει πάσης βλάβης * λυτρωθήναι τους πίστει υμνοῦντάς σε.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ρημάτων σου δροσισμῷ * τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα * ἐξῆρας των Μαθητων, * Σεμνή, ως έβόησας· * Ο Χριστός έγήγερται· * ή ζωή έφάνη. * ο φαιδρός ήστραψεν ήλιος.

'Ιδού σου ή φωταυγής, * Μαρία, μνήμη ἐξέλαμψε * φωτίζουσα τούς πιστώς * έν ταύτη ύμνουντάς σε, * καί σκότος διώκουσα * πονηρών δαιμόνων * έπηρείας, άξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

'Αγίασμα νοητόν * καὶ ἄψαύστον ἰλαστήριον, * λύχνία φωτοειδής * ώράθης και γέφυρα * πρός Θεόν μετάγουσα * τους ύμνολογούντας * Θεοτόχον σε, πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» Τ λάσθητι μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» Τ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*
» καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος δ'. Ο ύψωθείς.

υπερούσιος Θεός ἐν τῷ κόσμφ * μετὰ σαρκός ἐπιφοιτῶν, Μυροφόρε, * σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, * ὅλην σου τὴν ἔφεσιν * πρός αὐτόν κεκτημένην· * ὅθεν καὶ ἰάματα * ἀπετέλεσας πλεῖστα· * καὶ μεταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς * ὑπὲρ τοῦ κόσμου * πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Το Οἶχος, πρὸς το Τῆ Γαλιλαία.

Το φῶς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστὸς, * ἀνύστακτον ἰδών σου * τῆς πίστεως τὸ ὅμμα, * ἀγάπης τε τὸ φίλτρον * τὸ ἀναπόσπαστον, Σεμνὴ, * πρώτῃ ἐμρανίζει * ἐαυτόν σοι ἀναστὰς * ἐκ τοῦ μνημείου, ἀκιστα * μύρα προσιούσῃ σὺν δάκρυσι * τῷ ἀπροσπελάστῳ. * καὶ αὐτός σοι ἀνταμείβει * τὴν τοῦ Πνεύματος ἴσην ἐξουσίαν, * ἐνέργειαν, βουλήν. * καὶ πέμπει δὲ θεῖα * εὐαγγέλια σοροῖς * καθε-

στηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ * ἐγέρσεως ἀπαγγείλαι· * ὑπὲρ τοῦ κόσμου * πρεσβεύεις ἐχάστοτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ᾿Αγίας Μυροφόρου καὶ Ἱσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι.

Αφαϊς ἀύλοις ἄπτεταί σου, Χριστέ μου, Μή μου, πρός ἢν ἔρησας, ἄπτου, Μαρία. Δευτερίη Μαρίη μύσεν εἰχάδι Μαγδαληνή.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδη ζ'. Παΐδες Έβραίων.

 \mathbf{N} όσους ἐδίωξας ποικίλας * συνεργοῦντά σοι τὸν Λόγον κεκτημένη· * ῷ παρίστασαι νῦν * βοῶσα, Μυροφόρε· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατείδες πρό των άλλων * τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστόν ἐγηγερμένον * κηπουρόν δὲ αὐτόν * ὑπέλαβες βοῶσα * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

"Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου * τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα * καὶ τεκοῦσα, 'Αγνὴ, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας. ' Ωδή η΄. Έπταπλασίως κάμινον. *

αμπρορανής ο βίος σου * ταζς αύγαζς άστραπτόμενος, * ώ $m{\Lambda}$ Μαγδαληνή, των ἐναρέτων πράξεων, * τοῦ θείου χηρύγματος, * τής πρός το θείον νεύσεως, * και μαρμαρυγαίς τής πρός τον Κτίστην ἀγάπης, * ῷ μέλπεις σὺν 'Αγγέλοις: * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε: * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρός τῷ Σταυρῷ παρίστασαι * καθορῶσα τὴν ἄδικον, * ἔνδοξε, σφαγήν του έαυτόν κενώσαντος * δι' άφατον έλεος. * και στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι * περιαντλουμένη, Τί τὸ ξένον, έβόας, * Μαρία, τοῦτο θαύμα; * πώς νεχρούται καὶ θνήσκει * ὁ θάνατον νεχρώσας; * ζωή ύπάρχων φύσει; Θεοτοχίον.

'Ως του Θεου Μητέρα σε * όμοφρόνως δοξάζομεν. * χαὶ τῶν ποιημάτων ὑπερτέραν, Πάναγνε· * ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα * τὸ έξ 'Αδάμ ήφάνισται' * καὶ ή ἀπωσθεῖσα ψκειώθη ἀνθρώπων * ούσία μελωδούσα. * Ίερεῖς, άνυμνεῖτε. * λαός, ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο Είρμός.

- Τη πταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο Τύραννος * τοῖς » L θεοσεβέσιν έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι *
- περισωθέντας τούτους ίδων, * Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ,
- » άνεβόα· * Οι Παιδες, εύλογείτε· * Ίερείς, άνυμνείτε· * λαός, ύ-

» περυψούτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄. Έξέστη ἐπὶ τούτφ.

 Π ρός θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, * Παραδείσου πρός πλάτος εὐρύχωρον, * πρός νοητάς * καὶ ὑπερκοσμίους διαμονάς, * ὅπου Όσίων τάγματα, * ήχος ένθα πέφυκε καθαρός, * λαμπρός έορταζόντων, * Μαρία Μυροφόρε· * διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς * τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ άγαπήσεως. * άλλὰ αὐτοῦ * μόνου τετρωμένη ταῖς χαλλοναῖς * χαί ταϊς άμέσως, Πάνσεμνε, * ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαϊς, * τοῖς ίγνεσε τοῖς τούτου, * ἐβόας, ἐπομένη· * Σὲ μεγαλύνω, Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχούσα θεοποιού, * και χειμάρρουν τρυφώσα τῆς γάριτος, * καὶ ἀμοιβὰς * πόνων δεχομένη θεαρχικώς, * καὶ Αποστόλων τάγμασι * συναριθμουμένη, Μαγδαληνή, * μαθήτρια τοῦ Λόγου, * τοὺς πόθφ σε τιμώντας * σαϊς ίχεσίαις διαφύλαττε.

Θεοτοχίον.

 Ω ς Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν * ψυχορθόρων παθῶν με διάσωσον· * ώς συμπαθής * λύσον των πταισμάτων μου τὰς σειράς· * ώς άγαθη άγάθυνον * νῦν χεχαχωμένην μου τὴν ψυχὴν * δαιμόνων έπηρείαις, * Παρθένε Θεοτόχε, * ίνα ύμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ο Είρμός.

 \mathbf{E} ξέστη έπι τούτφ ὁ οὐρανὸς, * και της γης κατεπλάγη τὰ \mathbf{E} πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤρθη τοῖς ἄνθρώποις σωματικῶς, *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων· * διό σε,

» Θεοτόκε, * Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία χυριώνυμε * χαὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, * σὺν ταῖς Μ λοιπαῖς Μυροφόροις, * χαὶ τῆ Παρθένω Μαρία * χαὶ μόνη Θεομήτορι, * ἀπαύστως χαθιχέτευε * τὸν σταυρωθέντα Κύριον * ὑπὲρ ἡμῶν, Μυροφόρε, * τῶν σὲ τιμώντων ἐχ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Εὐαγγέλιον, ζήτει τῆ γ΄. τῆς Δ΄. Έβδυμάδος του Λουκά. Καὶ τὰ λοιπὰ είς Όσίας γυναϊκας.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αίώνιον.

ΤΗ! ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή Άνακομιδή τοῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Φωκᾶ· καὶ μνήμη τοῦ Άγίου Προρήτου Ίεζεκιήλ· καὶ Τρορίμου, Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Μαρτύρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τοῦ ἱερομάρτυρος,

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων *
Α θλητιχῶν ἐξ αἰμάτων * χρατῆρα πλήσας πιστοῖς, * ἰάσεις
Α ἐπαρδεύει * καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει * Φωκᾶς ὁ χριστομάρτυς, *
ἐν ὑψηλῷ * μαρτυρίας χηρύγματι * πάντα καλῶν. Οἱ διψῶντες,

δεύτε πιστώς * ποταμούς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην * θεία ἐνστάσει σου, * πολυθείας ζάλην * τῆς Τριάδος δυνάμει, * Φωκᾶ Μάρτυς, ἐκτρέψας, * ξίφους ἀκμὴν, * τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, * καὶ νιφετοὺς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς * ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

του Θεου, Φωκά μακάριε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος δ'.

Ε κ βρέφους έγένου * τοῦ Κυρίου ἐραστής, * Φωκᾶ παμμακά-Ε ριστε * Ἱερομάρτυς σορέ· * τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἐπ' ὅμων ἀράμενος * ἀκλινῶς ἐπορεύθης * τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· * δι' ἦς * τῶν ᾿Αγγέλων ὑφέστιος γέγονας, * δαιμόνων ἀντίπαλος, * αὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής * ὥφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έ x παντοίων χινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόχε· * ἵνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

 \mathbf{O}^{ς} έώραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ χρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * χαὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ᾿Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οῧ ἡ Ἁκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Φωκᾶς ὁ φωστὴρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐου.

 Φ ωτός σε της θεϊχής κατηύγασαν * ἀχτίνες, ἔνδοξε, * ὑπερφυσῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν * τῶν ὡδίνων, μαχάριε· * διὸ φωστηρ ὑπέρλαμπρος, * Φωχᾶ, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως φοτνιξ ύψιτενης άνέδραμες * έχ βρέφους, "Ενδοξε, * των άρετων είς ύψος νοητόν. * χαι χαρπούς τοὺς των άθλων σου * πληθύνας χατεγλύχανας * πάντας μεθέξει των θαυμάτων σου.

Καθείλες τα των βωμων ιδρύματα * τῆς ἀθεότητος * τῆ μη-χανῆ των λόγων σου, Σοφέ· * καὶ Χριστοῦ διετήρησας * τὴν Έχ- κλησίαν ἄσειστον * κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

'Αφ' ύψους τῆς ἀπονοίας ἔρριψας * νοῦν ὑπερήφανον * ἐν τῆ ἀπλῆ τῶν λόγων καθελών * τοῦτον χάριτι, "Όσιε, * καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια * ἀθλητικαϊς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοχίον.

Γεννήτωρ ἐν Παραδείσφ γέγονε * φθόνος θανάτου βροτοῖς· *
δν, γεννηθεὶς, Πανάχραντε, ἐκ σοῦ * ὁ Υἰὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς * μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, * ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν.
'Ωδή γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. *

Συνήρμοσας των πιστών * την συμφωνίαν είς Χριστού αίνεστιν, * και άθείας φωνάς, * Μάρτυς, τῆ ένστάσει συνέχεας.

Ο πόθος σε του Θεου * των ἀπό γης πρός οὐρανόν είλχυσε, * και νοεραίς τάξεσιν * ἐν σαρκι ἀθλουντα ἡρίθμησεν.

Φωτίσας ταϊς ἀστραπαϊς * τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας * τῆς ἀθείας πυρσοὺς * ἐν τοῖς ὅμβροις, Μάχαρ, τῶν λόγων σου.

΄ Ως χρώμασι φαεινοῖς * ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας * ἀθλητιχοῖς αἵμασι, * χαὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας.

Θεοτοχίον.

Έρράγη το της άρας * ήμων μεσότειχον, άγνη Δέσποινα, * τῷ ὑπὲρ νοῦν τόχῳ σου, * χαὶ τη θεία φύσει συνήφθημεν.

΄Ο Είρμός. * \mathbf{E} ὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ή Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * \mathbf{E} Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

υσίαν ἀναίμακτον * Χριστῷ προσφέρων, Φωκᾶ, * θυσίαν προσήνεγκας * σαυτὸν δι' αϊματος,* Ίεράρχα θεόληπτε· * ὅθεν ἐν εὐρροσύνη * αὐλιζόμενος, Πάτερ, * μνήσθητι τῶν ἐν πίστει * ἐκτελούντων τὴν θείαν * καὶ εὕσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, * ἡ μόνη χομήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχῳ σου, Πάναγνε, * ἡῦσαί με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ· * στῆσόν με ἐπὶ πέταν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων, * αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἀεὶ δν ἐσωμάτωσας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Το ψούμενος ὕψωσας * τοὺς πεπτωχότας ποτέ· * ἐμὲ δὲ κατέβαλες * τῆ ἀνυψώσει τῆ σῆ. * "Ω ρῶς τῶν ὁμμάτων μου, *
δέχου, Υἰὲ, τὸ πάθος * δι' ἡμᾶς ἐχουσίως. * Φέρε Σταυρὸν, τοὺς
"Ηλους * καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, * δι' ὧν τῆς ἀπαθείας

χάριν έβράβευσας.

'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Συσσαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας * τὴν Ἐχκλησίαν εῖλκυσας, * Φωκᾶ, εἰς λιμένας * τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, * ἀπαύστως χραυγάζουσαν * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τό γεωδες έχτινάξας ζωής σαρχώδους, * χαὶ βιοτεύων, ἔνδοξε,* ἐν σαρχὶ πορείαν * ἄῦλον διήνυσας, * Φωχᾶ· ὅθεν χάριτι * ἄγγε-

λος έν σώματι πέφυχας.

Ή ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου * τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε * καὶ θείων θαυμάτων, * Ἱεράρχα ἔνδοξε, * καὶ πᾶσι προπέθεικε * ποταμόν χαρίτων ἀειβρυτον. Θεοτοχίον.

'Ως παράδοξα και ἄρρητα, Θεοτόκε, * τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου * ἀληθῶς ὑπάρχει * ξένα και παράδοξα, * ἐν οῖς ἡ διά-νοια * και ὁ νοῦς ἡττᾶται, πανάχραντε.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, * ὧ Φωκᾶ, ὀχυρώματα * δυνάμει τῆ τῶν βαυμάτων, * τοὺς ῥυσθέντας Κυρίφ * ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

'Αντώθησας, Σοφέ, * κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα * τοξεύματα είς καρδίας * τῶν βαλλόντων αὐτὸς δὲ * ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας, Φωκᾶ, * κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, * πατήσας τοῦτον γενναίως * τἢ ἐνθέω δυνάμει * τῆς στεβρᾶς σου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

'Ρανάτω οὐρανός * εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν τῆ· * ἀνέδωκε ΄ νῦν τὰρ αὕτη * εὐφροσύνην εἰς ὕψος * τὴν μόνην Θεομήτορα.

 $\Omega \delta \eta$ 5. Oύσω σοι \star μετά φωνής.

Τλύος * και βυθού άθεότητος, Ενδοξε, * την σην άνειλκυσας ποιμνην. * ην άποκαθάρας υίοθεσιας * τῷ ὕδατι, * πρός τὸ ρῶς τὸ τῆς χάριτος ύψωσας.

Νέφεσιν * ὁ τιθείς ἐαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν * ἀεροδρόμω πορείᾳ * σὲ, Φωκᾶ, ἐδόξασε, τοῦ προφθάνειν * τοὺς αἰτοῦντας * ἐν χινδύνοις θαλάσσης χαὶ θλίψεως.

"Ελυσας * συμπλοχάς τὰς τοῦ ψεύδους, καὶ ἔδησας * ματαιοῥρήμονας γλώσσας * τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς, θεόφρον, * καὶ ἐν κόσμω * τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοχίον.

Ένώσεως * ἀχηράτου χαρπὸν ἀνεβλάστησας, * Θεοχυῆτορ, τῷ Κόσμῳ, * ἀειζώου πρόξενος ἀφθαρσίας * δειχνυμένη * τοῖς ἐν πίστει χαὶ πόθ ϕ τιμῶσί σε.

Ο Είρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * • ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

 \mathbf{T} η $\mathbf{K}\mathbf{\Gamma}'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ \mathbf{A} γίου Ἱερομάρτυρος Φωχᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἔνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτός δοχεΐον. Εἰκάδι τῆ τριτάτη Φωκᾶς νεκρός ἀμφεκομίσθη. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Προρήτου Ἰεζεκιήλ. Στίχ. Ἰεζεκιὴλ ἐβράζε κὰν πόλφ,

'Αδωναί βλέπω σε, φάσχων Κυρίφ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοή ζ'. Έν τη καμίνω * Αβραμιαΐοι.

Καθηλωθέντα * τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθω, Μάρτυς σορὲ, * πλήθη * φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν * οὐ κατέσεισαν, οὐχ εῖλκυσαν * έκ γενναιότητος * τῆς πρός αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι * ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἶμα τὸ ἐαυτοῦ * αἶμα * τὸ οἰχεῖον, Μάρτυς, ὡς προσφορὰν * ἀντιδέδωχας, χαὶ ἔψαλλες· *

Εύλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Αποβαλόντα * δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρὸν * θεῖοι * τοῦ Χριστοῦ σε "Αγγελοι, 'Αθλητὰ, * δι' ἀέρος μετεχόμιζον, * αὐτοῦ προστάγματι * ὡς τὸ πρὶν 'Αββαχοὺμ συνιπτάμενον.

Θεοτοχίον.

"Αγγελοι είδον, * Θεογεννήτορ, ξένα τῷ τόκφ σου * φύσιν * τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ * πρός ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον * παλινδρομήσασαν * κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

'Ωδή η'. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ. *

Πορ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῆ * τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, * Φωκᾶ μακάριε, * τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας * πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως· * δι' ῆς τυχών τοῦ ἐφετοῦ * σὺν ᾿Ασωμάτοις βοᾶς· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Ερρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ * πλάνης σεβάσματα, * καὶ σεσιγήκασι * τῆς ματαιότητος ἄπασαι * αὶ διπλόαι, καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν * ἡλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ * τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, *

χηρυττόντων * είναι σορίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ίσχὺν ἀπροσμάχητον, Φωκᾶ, * περιζωσάμενος * Αγίου Πνεύματος, * ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν * καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον * προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς * ποίμνης ἐνδέδειξαι· * καὶ νικήσας * σὺν τοῖς 'Αγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄρθονον Χριστός * σολ ἐδωρήσατο, * Φωκᾶ ἀοίδιμε, * τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἄπασι * καταλλήλως παρεχόμενον * τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς * ἀπαύστως κράζουσιν * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντί * Γίὸς καὶ Λόγος Θεοῦ * ἐν σοὶ σκηνώσας, Αγνὴ, * καὶ ἐνδυσάμενος, ἄχραντε, * τὸ ἡμέτερον, ὡς εὕσπλαγχνος, * ώρθη εὑπρόσιτος σαρκὶ, * καὶ ἀνεστράρη ἡμῖν· * διὰ τοῦτο * πόθ ϕ πολλ ϕ σε ὑμν ϕ καὶ τιμ ϕ καὶ αἰν ϕ .

Ο Είρμός.

» Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα.* έν λάχχω » Σέρραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε-

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Πατδες χραυγάζοντες: * Εὐλογεττε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ θ $^{\prime}$. Λίθος άχειρότμητος όρους. *

Aρμα ώς πυρίμορφον έχων * τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου * χαὶ Τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν, * πρός οὐρανίους * ἀνέπτης, "Οσιε, * μονὰς, ἐν αῖς χατέπαυσας * σὺν "Ασωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ρύσει τῆς ἐνθέου σορίας * καὶ πλημμυρήσει τῆ τῶν λόγων * ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, * καὶ εὐσεβούντων * ψυχὰς κατήρδευσας, * καὶ καρποφόρους ἔδειξας * ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

"Ιδες τὴν ὑπέρρωτον αἴγλην, * τὴν νοουμένην θεωρίαν, * ἐν τἢ τῶν ἀγώνων σου πάλη, * τοῦ ποθουμένου * ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· * καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, * Μάρτυς, τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν * ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, * ὑπὲρ τῶν ἐχ πόθου, Φωχᾶ, σὲ * ἀνευρημούντων * αὐτὸς δυσώπησον, * τοῦ μετασχεῖν τῆς χρείττονος * τούτου χαὶ δόξης χαὶ λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

Ύμνω σου τὴν χάριν, Παρθένε, * καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν. * σὺ γὰρ φωτισμός τῆς ψυχῆς μου * ὑπάρχεις ὄντως * καὶ ἡ παράκλησις * τῶν σὲ τιμώντων, Δέσποινα, * καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Ὁ Είρμός.

• Λ ίθος άχειρότμητος όρους * Εξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *
• Α άχρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας
• ρύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Καὶ ή λοιπή Ακολουθία του Όρθρου,

και Απόλυσις.

ΤΙΙ: ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Θείαις ἐπιγνώσεσι * τὴν χαθαράν σου διάνοιαν * χαταυγάσας ὁ Κύριος, * ἀγνοίας λυτροῦταί σε * βαθυτάτου σχότους, * ἡλιος ὑπάρχων * διχαιοσύνης ἀληθοῦς, * Μάρτυς Χριστίνα θεομαχάριστε: * ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα * τῆς πονηρίας συνέτριψας, * χαὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα * χαρτερῶς ἐξειχόνισας.

Πόνους χαρτερήσασα * τοὺς τῆς σαρχός πρός τὴν ἄπονον * μεταβέβηχας χαίρουσα, * Χριστίνα, ἀπόλαυσιν· * ἔνθα γενομένη, * χαθωραϊσμένη * οἰά περ νύμρη ἐχλεχτὴ * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, πανεύφημε, * τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον * ἐπιτελούντων σου μέμνησο, * ὅπως εὐρωμεν ἔλεος * χαὶ δεινῶν ἀπολύπρωσιν. Οσπερ ὡραίσματα * τὰ τῆς σαρχός σου σπαράγματα * νυμριχώς περιστέλλουσα, * πορρύραν ἐξ αίματος * λαμπρῶς βεβαμμένην, * Μάρτυς, ἐνεδύσω· * χαὶ τῷ νυμφίφ σου Χριστῷ * πεποιχιλμένη θείαις λαμπρότησι, * Χριστίνα, νῦν παρίστασαι * περιχαρῶς τῆς θεώσεως * ἀπολαύουσα πάντοτε * σὺν Παρθένοις χαὶ Μάρτυσιν.

Δόξα, Πχος β΄. Ανατολίου...

Αλάβαστρον μύρου τὸ αἰμά σου * προσενήνοχας τῷ σῷ τὰντάμειψιν δὲ εἰληρας * στέρος ἄρθαρτον παρ αὐτοῦ, ἀξιάγαστε * ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὅρεων * τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγειρας * τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος * διὸ * καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν * Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 Δ ιάσωσον ἀπό χινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόχε· * ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ χαταφεύγομεν * ὡς ἄρρηχτον τεῖχος χαὶ προστασίαν.

"Η Σταυροθεοτοκίου. "Ότε * έκ του ξύλου σε.

Οίμοι! τέχνον γλυχύτατον. * ἀδίχως πῶς πάσχεις; * πάντας θέ-

λων ρύσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς! * "Οθεν, * παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει * ίλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δοξα, Ήχος β΄. Γεωργίου.

χαι τὸ μέγα έλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, * ἢν ἐώρακε ποτὲ * πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων * Λ θείφ ἐν Πνεύματι, * μόνος ἢν διώδευσε * πάντων ὁ αἴτιος. * Χαϊρε, ἔξοχον ἄκουσμα, * παράδοξον θαῦμα. * Χαϊρε, στάμνε πάγχρυσε * τὸ μάννα φέρουσα. * Σκέπη * καὶ ἀντίληψις πάντων * τῶν Χριστιανῶν χαϊρε μόνη, * κραταιόν προσφύγιον τῶν δούλων σου. ΤΕ Σταυροθεοτοκίου, ὅμοιον.

 \mathbf{p} ότρυν * τον παμπέπειρον, άγνη, * ον άγεωργητως έν μήτρα * έκυορόρησας, * ξύλφ ώς έώρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνοδοῦσα ώλόλυζες * καὶ ἔκραζες· Τέκνον, * γλεῦκος ἐναπόσταξον * τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν * αἶρον * παντελῶς, εὐεργέτα, * οἱ ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

'Απολυτίχιον, ή Τχος δ'. 'Η 'Αμνάς σου, Ίησου. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οὕ ἡ 'Ακροστιχίς'

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον, Κόρη· Ἰωσήφ. ρόλη α΄. 3 Ηχος πλ. δ΄. Γγρὰν διοδεύσας.

χαίροις, άθληφόρε πανευκλεής,* ή Μάρτυς όφθεῖσα * τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, * Χριστίνα, καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα * πατρώαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρό ποδῶν * κόρης ἀθληφόρου * καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, * αἰνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες * τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ίδειν του νυμφίου του καθαρού * κάλλος το ώραιον * έπεθύμησας καθαρώς * δθεν θείοις άθλοις, 'Αθληφόρε, * περιφανώς σεαυτήν καθωράισας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τον τοῦ Πατρός * σαρχὶ ἐνωθέντα * ὑπὲρ λόγον, Μῆτερ ἀγνή· * δν ἐπιποθήσασα Χριστίνα * τοῦ μαρτυρίου τὸ χλέος ἐχτήσατο.

'Ωοή γ'. Σύ εἶ το στερέωμα. *

Γείνασα τὰ δμματα * καὶ τὴν διάνοιαν, "Ενδοξε, * εἰς οὐρανὸν * διὰ τῶν κτισμάτων * τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

"Ολβον άναφαίρετον * την πρός τον Κύριον έσχηκας * πέστιν,

Σεμνή. * όθεν την πενίαν * των είδωλων κατέλιπες.

"Γμνον χαριστήριον * τῷ ποιητῆ Χριστῷ ἔμελπες * ξύλφ δεινῶς, * Μάρτυς, προσδεθείσα, * καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα.

Θεοτοχίον.

Στήσόν μου τον τάραχον * τῶν λογισμῶν, άγνη Δέσποινα· * παῦσον ψυχής * πᾶσαν ἀθυμίαν, * τὸν Χριστὸν ἡ χυήσασα.

Ο Εξομές.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον Τάρον σου, Σωτήρ. *

Τό αἴμά σου, Σεμνὴ, * ὡς ἀλάβαστρον μύρου * ἐνήνοχας Χριστῷ * τῷ νυμρίφ σου πόθφ· * ἀντάμειψιν δὲ είληρας * παρ' αὐτοῦ, ἀξιάγαστε, * στέρος ἄρθαρτον * καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, * πᾶσαν φάλαγγα * ἀποσοβοῦσα δαιμόνων * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τρλπίς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμίν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πόθφ καὶ πίστει * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τι ἄσπιλος ἀμνὰς * τὸν ἀμνόν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ξυισα. * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Τὶς μου, * συγκατά-βασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε;

'Ωδή δ'. Είσανήχοα, Κύριε. *

Ένετρύρας ταϊς μάστιξι * θείαις ήδομένη, Μάρτυς χριστώνυμε, * θεωρίαις τοῦ νυμρίου σου, * καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει * ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγχας τὸν πόθον σου * τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν, Χριστίνα, ὁ δείλαιος * σὸς πατὴρ καὶ ἀθεώτατος, * αἰκισμοὺς βασάνων * ἑπηπείλει σοι.

Έχολλήθην όπίσω σου * πόθω τετρωμένη σής άγαπήσεως. * νιχηφόρον με άνάδειξον * έν τῷ πάσχειν, Μάρτυς, * άνεκραύγαζες.

Λαμπρυνθέν σου το πρόσωπον * ταῖς καλλοποιαῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι * ὡραιότητα ἀπέπεμπε * καὶ ἐνθέου δόξης * ἀγαλλίασιν. Θεοτοκίον.

Προφητών σε ὁ ἔνδοξος * πάλαι Ἡσαίας ῥάβδον ὡνόμασεν * ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, * Θεοτόχε Μήτηρ * ἀειπάρθενε.

'Ωδή ε΄. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι, Κύριε.

Ο τάγγελον εν σώματι, Μάρτυς, * γεγενημένην, * οὐράνιοι Αγγελοι * τροφῆ Αγγέλων σε έτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, * Χριστίνα· ὅθεν * πέτρα σε προσδήσαντες * ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ήρπάγης πρός τό ύψος πετάσασα * ώς περ τρυγών * πτεροῖς θείου Πνεύματος, * καὶ πρός τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοχίον.

Νεχρόν τῆ ἀμαρτία γενόμενον * ζώωσόν με, * ζωὴν ἀναμάρτητόν, * ἀγνὴ Παρθένε, χυήσασα.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Τ θέλχθη σου καλλοναϊς ή καρδία * γλυκυτάτου έραστοῦ, 'Αθληεκραύγαζες. * καὶ εἰς ὀσμὴν * τῶν αὐτοῦ παθημάτων * ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες. Φλέγομαι * τῷ πόθῳ σου, Παμβασιλεῦ, * καὶ ἀγάπη

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον, Μάρτυς, * ὁ γεννήτωρ κατιδών ἀγαπῶσαν, * βαρβαρικὴν * ἐπεδείξατο γνώμην, * καὶ πολυτρόπω κολάσει ὑπέβαλε· * τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβὴς * τῆς οἰκείας ἡγνόησε φύσεως.

Ως χρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων χοιλάσιν, * ὡς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον, * μυρεψιχὴν * ἀποστάζουσα χάριν, * καὶ τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας ἐμύρισας, * Χριστώνυμε Μάρτυς σεμγὴ, * τῶν ᾿Αγίων ᾿Αγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοχίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προρήται * μυστηρίου σου, Παρθένε, το βάθος, * προρητικώς * προκατήγγειλαν θείω * καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, * Μητέρα σε παναληθή * τοῦ Δεσπότου τῶν δλων γενήσεσθαι.

Ο Είρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 Τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ

ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε: * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: * Ἐκ
 φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Men. Tom. VI.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ὑψωθείς.

ωτοειδής περιστερά έγνωρίσθης * έχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὑψος * τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας, Χριστίνα σεμνή: * ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον * ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν * πίστει προσκυνοῦντές σου * τῶν λειψάνων τὴν θήκην, * ἐξ ῆς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς * ἔαμα θεῖον * ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}/K\Delta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίγοι.

Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίφ Νύμρην ἄμωμον, αἰμα τοῦ μαρτυρίου. Εἰχάδι βλῆτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

ο Ωδή ζ΄. Πατδες Έβραίων.

"ρεμνον τῷ πάντων εὐεργέτη, * τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, * ἀνεβόας, τῷ σὴν * δροσίζοντι καρδίαν· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα * οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, * οὐκ ἡρνήσω Χριστόν, * Παρθένε, μελφδοῦσα· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ομβροις αιμάτων σου τὰ ρείθρα * ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας * ἐπομβρίζεις δὲ νῦν * ἰάσεων πελάγη, * Παρθενομάρτυς, παύουσα * τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοχίον.

Νόμους, Παρθένε, ὑπερβᾶσα * τοὺς τῆς φύσεως τῆ θεία σου συλλήψει, * ὑπὲρ φύσιν Θεὸν * ἐχύησας, βοῶσα· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

' $\Omega\delta\dot{\eta}$ η' . Έπταπλασίως χάμινον. *

Κυμαινομένην θάλασσαν * πειρασμών και κολάσεων * θεία κυβερνήσει άβλαβώς διέπλευσας, * τον όφιν βυθίσασα * τών σών άγώνων, Μάρτυς, βυθώ· * δθεν Παραδείσου τοὺς ἀκλύστους λιμένας * κατέλαβες βοώσα· * Ίερεῖς εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

"Οριν δεινόν ενέκρωσας * ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, * καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπφδαῖς ἀνήμερα * θηρία ἐκοίμισας, * καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς * ἔμεινας, τῷ Κτίστη μελφδοῦσα, Χριστί-

να· * Οἱ Πατόες εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρήματι ζωντι ήγειρας * τον θανέντα τοῖς δήγμασι, * Μάρτις ἀθληφόρε, ἰοβόλων ὄφεων· * Χριστός γὰρ τὸν θάνατον * καταπατήσας θεία ταφή, * σοῦ τῶν προσευχῶν καθυπακούει, Χριστίνα· * πρὸς δν βοᾶς ἀπαύστως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον

Ή χραταιὰ βοήθεια * τῶν πιστῶν, 'Αειπάρθενε, * ρῦσαί με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράχοντος, * δεινῶς πολεμοῦντός με * χαὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος * σὰ γὰρ ἀπλανής τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων * ὑπάρχεις ὁδηγία, * τῶν βοώντων ἀπαύστως * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς
 Βεοσεβέσιν ἐμμανως ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * περισωθέντας τούτους ἰδὼν, * τῷ Δημιουργῶ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνεβόα· * Οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς ὑπερυνοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 - 'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχον. *

Τδείν κατηξιώθης * κατηγλαϊσμένη * καὶ μαρτυρίου στολαίς εξαστράπτουσα * τὸν σὸν νυμφίον, Χριστίνα * Μάρτυς πολύαθλε.

'Ωραϊόν σου το κάλλος: * ὅπερ ἀγαπήσας * ὁ ὑπὲρ ἄπαντας κάλλει ὡραῖος Χριστὸς * ἐπουρανίων θαλάμων * σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης 'Ασωμάτων, * Ένδοξε, χορείαις, * καὶ άθλητῶν ό-μηγύρει συντέταξαι * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα * τὸν Πανοικτίρμονα.

Ήλίου λαμπροτέρα * ώρθη σου ἡ μνήμη * μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, * τοὺς σὲ τιμῶντας, Χριστίνα, * καταραιδρύνουσα. Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, * τὴν κεκακωμένην * ταῖς άμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγάθυνον, * καὶ αἰωνίου φλογός με * ῥῦσαι πρεσβείαις σου. Ὁ Εἰρμός.

• Κυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν 'Ασωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες. 'Εξαποστειλάριον. 'Εν Πνεύματι τῷ 'Ιερῷ. *

Ος εύχρηστον και τίμιον * τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, * Χριστίνα, χρηματίσασαν * κατὰ χρέος τιμῶμεν· * ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς * τῶν Μαρτύρων καύχημα * και τῶν Παρθένων ἡ δόξα, * ἱατήρ τε δαψιλὴς * ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ * τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τεραίρουσι τὸν τόχον σου * 'Ασωμάτων αἱ τάξεις. * χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια * σὺ πεπλήρωχας μόνη. * διό σε τὴν πανάμωμον * οἱ πιστοὶ δοξάζομεν * ἐν ὑμνοις δοξολογοῦντες. * φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σχότει * ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος * ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Είς τους Αίνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ΄. Τηγος δ΄. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου, Χριστέ, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * καὶ τὴν ἀγαθότητα τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· * ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας * δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, φιλάνθρωπε. * Τύραννον οὐκ ἐπτοἡθησαν· * τὸν δόλιον κατεπάτησαν· * ἴσχυσαν δὲ ὁπίσω σου ἐλθεῖν· * εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον * πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ό αὐτός.

Το λβον λιπούσα πατριχόν, * Χριστόν δὲ ποθούσα εἰλιχρινώς, * Ο δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς * καὶ πλούτον οὐράνιον * καὶ τῆ παντευχία περιπερραγμένη τῆς χάριτος, * τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ * κατεπάτησε τὸν τύραννον * ὅθεν *Αγγελοι τοὺς ἀγῶνας * θεις * στερανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς * καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς θείς * στερανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς * καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς Ο αὐτός.

Έθαυματούργησε, Χριστέ, * τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· * ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς * ἀθλητικόν ἀγῶνα ἡγωνίσατο· * ὅθεν τὸ ἀσθενές τῆς φύσεως ἀποἡριψαμένη, * γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. * Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα * τῆς νίκης κομισαμένη * πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ο αὐτός.

Σταυρόν ως ὅπλον κραταιόν, * Χριστίνα Μάρτυς, κατέχουσα χερσὶ, * τὴν πίστιν ως θωρακα, * ἐλπίδα θυρεόν, * ἀγάπην τόξον, * τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας * ἐνίκησας ἀνδρείως· * τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας * κατήργησας ἐνθέως· * τὴν κεφαλὴν δὲ τιμηθεῖσα * χορεύεις ἐν Χριστῷ, * ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Δ όξα, ³Ηχος πλ. α'.

Τη παρθενική σου θελχθείς ώραιότητι * ὁ Βασιλεύς τής δόξης, Χριστός, * ὡς ἀμώμητόν σε νύμρην ἐαυτῷ ἡρμόσατο συναφεία ἀκηράτω. * Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ * παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, * κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν * ἀἡττητον ἔδειξεν. * ἐγκαρτερήσασαν * δὲ αἰκίαις πικραῖς καὶ βασάνοις δριμυτάταις, * διπλῷ στέφει * δισσῶς σε κατέστεψε, * καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ * ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. * Αὐτὸν δυσώπησον, * Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, * τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι * σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄῥρηκτον, * τὴν ἀῥραγῆ προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ή Σταυροθεοτοχίον. Χαίροις άσχητικών.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν * τὸ πανυπέρτιμον καὶ ἄχραντον αἴμά σου, * Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων * τῆς σωτηρίας τυχεῖν, * κατεδέξω δοῦναι, ἀναμάρτητε. * Διό περ ὁρῶσά σε * προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, * ὁδυρομένη * παρειὰς κατεξαίνετο, * Τέκνον, λέγουσα, * ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, * κόσμὸν ὁ θέλων ρύσασθαι * τιμίφ σου αίματι, * ἐξ ὁρθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, * Σῶτερ, ὁ ἄδυτος ἡλιος; * ὁ πᾶσι παρέχων * φωτισμόν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος α΄. Κυπριανού.

Μετά των άνω ταγμάτων * συνηριθμήθης, ένδοξε, * χόσμον λιπούσα, * χαὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, * Χριστίνα πανεύρημε, * αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α μαρτωλών τὰς δεήσεις προσδεχομένη, * καὶ θλιβομένων στεναγμόν μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ άγνῶν λαγόνων σου * σωθἦναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Ρομφαία διῆλθεν, ὧ Υὶὲ, * ἡ Παρθένος ἔλεγεν * ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε * Χριστόν κρεμάμενον, * τὴν ἐμὴν καρδίαν * καὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. * ᾿Αλλὰ ἀνάστηθι, * καὶ συνδόξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν.

Ζήτει 'Απόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ΄. Δεκεμβρίου.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Αγίας Άννης, Μητρός τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου· καὶ τῶν Αγίων γυναικῶν Ολυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ήχος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων. *

Μνήμην τελούντες Δικαίων, * των Προπατόρων Χριστού, * Ίωακείμ καὶ "Αννης, * των φαιδρών καὶ ἀγίων, * δοξάζομεν ἀπαύστως * ψδαΐς μυστικαῖς * τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, * τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμών * σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Η πρώην άγονος στεϊρα, * ή ἐκβλαστήσασα * τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * σήμερον μετέστη * πρός τὴν ζωὴν * τὴν ἐκεῖθεν, αἰτοῦσα Χριστὸν * τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμὸν * τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελούντες, * σὲ ἀνυμνούμεν, Χριστὲ, * τὸν παραδόξως "Ανναν * ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου * πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν * μεταστήσαντα νῦν, * ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν * τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς * Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Έτερα Προσόμοια, Ήχος ὁ αὐτός.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! *

Τοε φωταυγής πανήγυρις, * καὶ φαιδρὰ ἡμέρα * καὶ κοσμοχαρμόσυνος, * ἡ κοίμησις ἡ σεπτή καὶ ἀξιέπαινος * τῆς "Αννης τῆς εὐκλεοῦς, * ἐξ ῆς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κυήσασα, * ἡ ἔμψυχος κιβωτός * ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, * ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις * καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, * ἡ παρέχουσα πᾶσι * τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν * θαυμαστῶς Σεθίσταται ἐκ ζωῆς * τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, * ἡ "Αννα ἡ εὐκλεὴς, * γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια * συνευρραινομένη δήμοις * τῶν 'Αγγέλων σήμερον. * ῆς περ νῦν τὴν ἀγίαν * ἐορτάζομεν πανήγυριν. Σήμερον φαιδράν πανήγυριν * τῶν πιστῶν χορεῖαι * τἢ σεπτἢ χοιμήσει σου * τελοῦμεν πανευλαβῶς ἐν θείφ Πνεύματι· * ἐρέστηχε γὰρ ἡμῖν * τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, * καὶ ρλέγουσα πονηρὰ * ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, * καὶ φωταγωγοῦσα φρένας * τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, * ἀξιάγαστε *Αννα, * τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. ἀνατολίου.

Ο ἐξ ἀκάρπων λαγόνων* ῥάβδον ἀγίαν,* τὴν Θεοτόκον, βλαστήσαντες, * ἐξ ῆς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστός ὁ Θεός· * τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, * ἡ ξυνωρὶς ἡ ἀγία, * Ἰωακείμ καὶ "Αννα· * οὕτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνὰς * σὺν τῆ αὐτῶν θυγατρὶ * ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ * μετ' `Αγγέλων χορεύουσιν, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. * Οῦς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες, * εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· * Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος * καὶ πανάγνου Μαρίας * προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, * πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. *
Χαίροις, ἡ νοητὴ χελιδών, * ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, *
ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ * βιωσαμένη καλῶς, * καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον * σεμνῶς ὡδινήσασα, * Θεοτόκον τὴν ἄμωμον. *
᾿Αμνὰς τιμία, * ἡ κυήσασα δάμαλιν, * τὸν ἐξαίροντα * ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα * Λόγον λόγω γεννήσασαν, * τὴν μόνην ἀπείρανδρον, * "Αννα Προμῆτορ Κυρίου, * τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος. * δν νῦν ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. 'Αγαλλιάσθε δίκαιοι έν Κυρίφ.

Χαίροις, πεποθημένη Θεῷ, * ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, * Τοῦ νόμου δυὰς τιμία * ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς * ἐν τῇ θείᾳ ζάριτι μεθαρμόσασα, * Χριστόν τὴν τεκοῦσαν * τὸν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς ἡμῶν * αὐτοὶ τεκόντες, * Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, * καὶ ἡ ἔνθεος * ᾿Αννα ἡ πανσεβάσμιος · * λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες * λαμπάδα τὴν ἄσκιον · * οἱ εὐθηνοῦντες τὴν χάριν, * τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον · * μεθ ἡς δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Sigma \tau i \chi$. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Υ αίροις, εύλογημένη ή γη * ή την θεόβλαστον τῷ κόσμφ άνθήσασα * ή νόμφ άδιαλείπτως * ἐμμελετῶσα Θεοῦ, * καὶ

τὴν χάριν πᾶσαν ὑπογράψασα· * δεσμὰ τῆς στειρώσεως * ἡ φυγοῦσα τῷ τόχῷ σου, * καὶ τῷ θανάτῷ * τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, * καὶ πρὸς ἔνθεον * μεταστᾶσα λαμπρότητα. * "Αγνα θεομακάριστε, * Προμῆτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, * τὴν Θεοτόχον, κυήσασα· * μεθ' ῆς ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις * ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς * συνελθόντες εὐρημήσωμεν * "Ανναν τὴν θεόρρονα, * τὴν τὸ θεῖον ὅρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, * καὶ πρὸς ὅρη νοητὰ * καὶ Παραδείσου σκηνώματα * σήμερον μεταβεβηκυῖαν, * καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν * Μακαρία ἡ κοιλία σου, * ἡ βαστάσασα ἀληθῶς * τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου * ἔνδον ἐν κοιλία βαστάσασαν * καὶ οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, * τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν * δν καθικέτευε * τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης θλίψεως * καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. *
Ζωὴν τὴν χυήσασαν * ἐχυορόρησας, * ἀγνὴν Θεομήτορα, *
Θεόρρον 'Αννα' διὸ * πρὸς λῆξιν οὐράνιον, * ἔνθα εὐρραινομένων *
κατοιχία ἐν δόξη, * χαίρουσα νῦν μετέστης, * τοῖς τιμῶσί σε πόθω *
πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμὸν, ἀειμαχάριστε.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Η εὐχλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος * "Αννα ἡ ἔνθεος καὶ πανσεβάσμιος, * γῆθεν ἀρθεῖσα ἐχ ζωῆς * προσκαίρου, διαιωνίζει * εἰς ζωὴν ἀθάνατον * μετ' 'Αγγέλων χορεύουσα, * σὺν τῆ θυγατρὶ αὐτῆς * καὶ ἀχράντω Μητρὶ τοῦ Θεοῦ * πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι * τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τὰς νόμου ἐντολὰς * θεαρέστως τηροῦσα, * μητέρας Ἰσραὴλ * ὑπερῆρας ἀπάσας * τὴν μόνην ἀειπάρθενον * Θεοτόχον χυήσασα, * ἀγιόλεκτε * "Αννα Προμῆτορ Κυρίου. * μεταστᾶσα δὲ * ἐχ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα * Διχαίων ὑπέρχεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ό Ν΄. Εἶτα οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου καὶ τῆς 'Αγίας. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστης 'Ωδῆς τῶν Κανόνων, ἐι θέλεις, Καταβασία: 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ο Κανών τῆς Αγίας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ α΄. $^{\prime}$ Ηχος δ΄: Ανοίξω τὸ στόμα μου. *

Πταισμάτων συγχώρησιν, * καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, * καὶ βίου διόρθωσιν, * καὶ θείαν ἔλλαμψιν * νῦν μοι αἴτησαι * τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην * γεραίροντι σήμερον, * "Αννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν * θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· * διό πρὸς ἀείζωον * ζωὴν μεθέστηκας * ἀπολαύουσα * χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, * φωτὸς ἀνεσπέρου τε, * "Αννα θεόκλητε.

Ή χάρις ἡ ἔνθεος * πρός τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, * ἀσπόρως ἢν ἔτεκε * θυγάτηρ ταύτης ἀγνή· * καὶ παρίσταται * πολλῆ σὺν παρρησία * Κυρίω πρεσβεύουσα * σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δικαίως, όσίως τε * πολιτευθείσα, Πανεύφημε, * πρός δίκαιον Κύριον * νῦν μεταβέβηκας * συναγάλλεσθαι * δικαίοις ἀπ' αἰῶνος: * δθεν συνελθόντες σε * πιστῶς γεραίρομεν.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε * διχαιοσύνης ὁ "Ηλιος, * καὶ πᾶσαν κατηύγασε * θεογνωσία τὴν γῆν, * καὶ διέλυσεν * ἀχλὺν.τῆς ἀθείας, * Αγνὴ παναμώμητε * καὶ παμμακάριστε.

'Ωδή γ'. Ούκ έν σοφία. *

Τὴν συλλαβούσαν * τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· * καὶ ἐκύησας Χριστὸν * τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· * διό σου τὴν κοίμησιν, * Αννα, γεραίρομεν.

Μετ' έγκωμίων * έκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· * ὅτι ἔτεκες ἡμῖν * τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα * ἀγνὴν Θεομήτορα, * *Αννα θεόκλητε.

"Ηλιος ώς περ * τῆ σελήνη τῆ "Αννη ἐνούμενος * ὁ κλεινὸς Ἰωακεὶμ, * τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾶ, * δι' ῆς τῆς Θεότητος * αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

"Όρος τό θεΐον * έχ λαγόνων τῶν σῶν ἀπεχύησας, * καὶ πρός όρη νοητὰ * καὶ παραδείσου σχηνώματα, * "Αννα, μεταβέβηκας,* θεομαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Σὲ προστασίαν * ἀσφαλῆ Θεομῆτορ, κεκτήμεθα· * τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ * ἀνατιθέντες σωζόμεθα· * πρὸς σὲ καταφεύγοντες * περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τής μητρός τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ * μήτηρ γέγονας, *Αννα, πανευκλεής, * αὐτοῦ τὰ προστάγματα * ἀνενδότως φυλάττουσα. * διὰ τοῦτο θανοῦσα, * ζωὴν πρός ἀθάνατον * μετετέθης ὄντως * καὶ φῶς πρός ἀνέσπερον. * ὅθεν τὴν φωσφόρον * καὶ ἀγίαν σου μνήμην * τελοῦντες ἐν πνεύματι * φωτιζόμεθα πάντοτε, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πται- τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, και νον. Το αύτο. $^{1}\Omega \delta \dot{\gamma}$ δ΄. $^{1}\Omega$ καθήμενος εν $\delta \delta \xi \dot{\gamma}$. *

Τὰ ἐν νόμφ γεγραμμένα * μελετώσα ἐτέλεσας, * καὶ τοῦ Νομοθέτου * μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας. * διὸ νῦν πᾶσα ἡ
κτίσις * ἐπορείλει σοι * ἐκτελοῦσά σου χαρμονικώς * τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ή κοιλία * άληθως ή βαστάσασα * τὴν το ρως τοῦ κόσμου * ἔνδον ἐν κοιλία βαστάσασαν· * καὶ οἱ μαστοί σου ωραῖοι * ὡς θηλάσαντες * τὴν θηλάσασαν, "Αννα, Χριστόν * τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ευνορίδος μαχαρίας, * συζυγίας θεόρρονος, * ἰσαγγέλου οὕσης,* καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητος * χατατρυρώσης τῆ μνήμη * ἐντρυφήσωμεν * "Αννης τε καὶ τοῦ 'Ιωακεὶμ, * ὡ φιλέορτοι.

'Ως βιώσασα ἀμέμπτως * τὴν ἀμέμπτως χυήσασαν * Θεοτόχον Κόρην * Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεχύησας, * χαὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης * προσεχώρησας, * θεουμένη σεπταῖς μετοχαῖς * ἀληθέστατα.

GEOTOXIOV.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία * θημωνία ὡς ἄλωνος * ἀληθῶς ἐδείχθη, * στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα * δι' οῦ ἐκτρέφεται πᾶσα * κτίσις κράζουσα· * Παντοδύναμε, δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου. Ωδη ε΄. 'Ασεβεῖς οὐκ δψονται. *

Ο ὑρανὸν ἐχύησας * ἐν γἢ ὡς ἀληθῶς * τὴν τεχοῦσαν τὸν οὑρανοῦ * ποιητὴν, τὸν σήμερον * σὲ μεταθέμενον * πρὸς τὰ ἐπουράνια * μετὰ δόξης, "Αννα ἔνδοξε.

Ταζ ἀὐλοις τάξεσιν * ἀύλφ τῷ νοὶ * συγχορεύεις περιχαρῶς * πληρουμένη λάμψεως * τῆς πλουτοδότιδος * ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε * τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ίεσσαὶ βλαστήσασαν * ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς * εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν Αγνὴν * ἐκβλαστάνεις, Ενδοξε, * τὴν ἐκβλαστήσασαν * ἄνθος τὸ ἀμάραντον, * Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Φωτοφόροις λάμψεσιν * ἐνθέων ἀρετῶν * καταστράπτουσα, πρὸς

τό φως * της ζωης, Πανεύφημε, * νον τό ἀνέσπερον * μετετέθης. δθεν σε * χαταχρέως μαχαρίζομεν,

Έπὶ σὲ κατέφυγον * τὴν μόνην κραταιὰν * τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ * τὴν ἐλπίδα τίθημι * τῆς σωτηρίας μου· * Πανα-γία Δέσποινα * Θεοτόκε, μὴ παρίδης με.

 $^{\prime}\Omega^{\circ}\eta$ s. Ovow so: * μ età ϕ ω η η s.

Κυρίου * Ίησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, * Ἰωακείμ τε καὶ Αννα, * οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, * ἐπαξίως * ἐν ὡδαῖς εὐρημείσθωσαν σήμερον.

Απάντων * έγχωμίων ἡ "Αννα ὑπέρχειται, * ὅτι παντὸς έγχωμίου * τὴν ὑπερχειμένην ἐχύησε· * διὰ τοῦτο * ἐν χορῷ τῶν 'Α-

γίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος * καὶ λαμπρότητος πλήρης ή μνήμη σου * μαρμαρυγάς τοῖς ἐν κόσμῳ * τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, * σῶφρον "Αννα, * χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Τὴν στάμνον * τὴν τὸ μάννα τὸ θεῖον χωρήσασαν * ἐχυορόρησας, "Αννα: * καὶ σὺν ταύτη νῦν τὰ οὐράνια * κατοικοῦσα, *
ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις, Πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Έξ "Αννης * ή τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, * τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα * καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα * μετὰ τόκον, * Χερουβὶμ ἀνωτέρα, Πανάμωμε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Προγόνων Χριστοῦ * τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, * τὴν τούτων πιστῶς * αἰτούμενοι βοήθειαν, * τοῦ ρυσθῆναι ἄπαντας * ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας * Ὁ Θεὸς, γενοῦ μεθ' ἡμῶν, * ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ηὐδόχησας.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Προρητικώς συνέλθωμεν πάντες * τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι * τῆς προγόνου Χριστοῦ * τὴν παναγίαν μετάστασιν. * Σήμερον γὰρ
ἐκ τῆς προσκαίρου * μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις * μετὰ
χαρᾶς * τὴν πορείαν ποιοῦσα ἀγάλλεται· * καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ
τῆς ὄντως * ἀληθοῦς Θεοτόκου κραυγάζει πιστῶς· * Μεγαλύνει ἡ
ψυχή μου τὸν Κύριον, * ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῆ
τῆ. * Ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ηὐδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Αγίας Ἄννης, Μητρός τῆς Υπέραγίας Θεοτόχου.

Στίγοι.

Μήτηρ τελευτά Μητροπαρθένου Κόρης, Ή των χυουσών μητέρων σωτηρία. Πέμπτη έξεβίωσε μογοστόχος εἰχάδι "Ανγα.

Ταϊς αύτης άγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

 $^{\prime}\Omega$ δη ζ΄. $^{\prime}$ Ο διασώσας έν πυρί. *

Ος της ζωής της άληθους, * "Αννα, την μητέρα τεχουσα, *
πρός την ζωήν την άληθη * μετετέθης πιστως άναχράζουσα. *
Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ των Πατέρων, εύλογητός εἶ.

Ή τῆς μητρός τοῦ Λυτρωτοῦ * μήτηρ χρηματίσασα, "Αννα,* ἀπό τῆς γῆς πρός οὐρανόν * ἀρεταῖς χοσμουμένη ἀνέδραμες, * ἐν αἰνέσει χραυγάζουσα. * Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Πρός ἀτελεύτητον ζωήν, * πρός εύρυχωρότατον πλάτος * τοῦ Παραδείσου τῆς τρυρῆς, * πρός ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, * Θεορόρε, χραυγάζουσα: * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Πεποιχιλμένη ἀρεταῖς, * χάλλει θεἰχῶν χαρισμάτων * χεχοσμημένη, πρὸς Θεὸν * μετετέθης, ἀπαύστως χραυγάζουσα· * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

'Ωραϊσμένη καλλοναϊς * ταϊς τῶν ἀρετῶν, τὸν ὡραῖον * ὑπὲρ υἰοὺς τῶν γηγενῶν * ἀπεκύησας Λόγον, Πανάμωμε, * τὸν τερπναῖς ὡραιότησι * τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

 $\Omega \hat{\phi} \eta$ η . Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω. *

μήτης τής μόνης Θεοτόχου, * ή στεΐρα το πρίν, νῦν δὲ προμήτως Χριστοῦ, * ώσπες τής στειρώσεως, * οὕτω τής νεχρώσεως * ἐχδυσαμένη ἔνδυμα * ἐν χώρα ζώντων βοᾳ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστός σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας * τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο * πύλην ὅτι ἔτεκες * ἢν αὐτός διώδευσε, * καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε * μετὰ τὴν πάροδον, * θεόφρον ἀξιάγαστε *Αννα * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγίως τον βίον έχτελουσα, * Αγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας. * ήτις τον πανάγιον * Λόγον ἀπεχύησεν, * άγιασμόν χαὶ λύτρωσιν * ήμιν παρέχοντα, * θεόφρον ἀξιάγαστε "Αννα. * δθεν σε τιμώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ή χάριτος θείας πληρωθεΐσα, * καὶ χάρις κληθεΐσα θείφ νεύματι, * κόσμον τὸν ὁρώμενον * χαίρουσα κατέλιπε, * καὶ πρὸς τὰ ὑπερκόσμια * αὐθις κατφκησε, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Πολλοίς συνεχόμενον χινδύνοις, * χαὶ σάλφ τῆς ἀμαρτίας χινδυνεύοντα * ὅρμον πρὸς ἀχύμαντον * αὕραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, * Θεογεννῆτορ Δέσποινα, * νῦν χαθοδήγησον * λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωοη θ'. Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

 \mathbf{E} ὕα μὲν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν χατάραν * εἰσωχίτατο * σὰ δὲ στειρώσεως χατάρας * λυθεῖσα, εὐλογίαν τὴν τέξασαν * ἐχύησας ἀγνὴν Θεομήτορα * ἢ συγχορεύεις, Αξιάγαστε.

Έχ γής τής γαστρός σου άληθως * γεγέννηται γή άγία * άγεώργητος, * στάχυν βλαστήσασα άσπόρως * τοῦ χόσμου τὸν τροφέα χαὶ Κύριον, * τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυρὴν τὴν άδάπανον, * "Αννα, πανσόρως μεταστήσαντα.

Έδεξατο άλυπος ζωή * καὶ άφθαρτος μετὰ τέλος * σὲ, Πανεύφημε. * Ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις, * Δικαίων συνευφραίνη συστήμασι * καὶ θείων 'Ασωμάτων στρατεύμασιν * δθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ή μνήμη σου σήμερον ήμιν * ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου * τηλαυγέστερον * φέγγει πλουσίων χαρισμάτων * ήμᾶς χαταφαιδρύνουσα, Πάνσεμνε, * χαὶ ζόρον παθημάτων ἐξαίρουσα· * ἢν ἐχτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Ο θείος ήμας Ίωαχείμ, * ή "Αννα τε ή θεόρρων * χαί πανεύρημος, * ζεῦγος σεπτόν χαὶ φωτοφόρον, * προτρέπονται ἐνθέως εὐρραίνεσθαι * τῆ τούτων ἑορτῆ, ἢν ἐφαίδρυνεν * ὁ φωτοδότης πάντων Κύριος.

Θεοτοχίον.

Μαρία, χυρία τοῦ παντός, * παντοίοις με δουλωθέντα * πλημμελήμασι * σὸ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ * τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοχας, * δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον * τῆς ἀμαρτίας θεί φ νεύματι.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

X ρεωστιχώς ύμνησωμεν * την θεόχλητον "Ανναν· * την Θεοτόχον αὐτη γὰρ, * την Παρθένον Μαρίαν, * χυήσασα παρὶ ἐλπίδα, * ἀγχιστεὺς χατὰ σάρχα * Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ήμῶν * ἀνεδείχθη, τοῦ ταύτην * θεοπρεπῶς * προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, * χαὶ εἰρήνης τοῦ χόσμου.

Είς τούς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Τηχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Υήμην τελοῦντες αἰσίαν * σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ, * τὸν παραδόξως "Ανναν * ἐχ ζωῆς τῆς προσχαίρου * πρὸς τὴν ἄληχτον δόξαν * μεταστήσαντα νῦν, * ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν * τῆς σὲ τεχούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς * Θεοτόχου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μ νήμην ἀγίαν τελοῦντες * τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, * Ἰωακεὶμ καὶ "Αννης * τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, * δοξάζομεν ἀπαύστως * τὸν λυτρωτὴν * καὶ οἰχτίρμονα Κύριον, * τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν * τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρονω Πρὸς τὰς ἀῦλους χορείας * καὶ τῶν Διχαίων σχηνὰς, * ἔνθα 'Αγγέλων τάξεις, * ἔνθα δῆμος 'Αγίων, * χαρὰ ἑορταζόντων, * ἄγεται νῦν * τῶν Διχαίων τὰ πνεύματα * Ἰωαχεὶμ καὶ τῆς "Αννης" οἶς εὐσεβῶς * εὐφημοῦντες μαχαρίσωμεν.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ήχος β'.

 Δ εῦτε φιλοπάρθενοι πάντες * καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· * δεῦτε ἐορτάσωμεν "Αννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· * καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, * Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, * ἐξ ῆς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, * ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς 'Αγίας 'Ωδὴ γ'. καὶ \mathbf{c}' . Προκείμενον, 3 Ηχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. $\Sigma \tau i \chi \rho \varsigma \varsigma$ Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ο Άπόστολος Πρός Γαλάτας.

'Αδελφοί, 'Αβραάμ δύο υίους έσχεν.

'Αλληλούια, ήΗχος α'.

Σωτηρία των δικαίων παρά Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτων έστιν έν καιρῷ θλίψεως.

Στίχος Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ρύσεται αὐτούς. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Είπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας. Ζήτει Σαββάτω ς΄.

Κοινωνικόν 'Αγαλλιάσθε Δίκαιοι έν Κυρίφ.

THE KG'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος 'Ερμολάου, καὶ τῶν σύν αὐτῷ 'Ερμίππου καὶ 'Ερμοκράτους' καὶ τῆς 'Αγίας 'Οσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἰστῶμεν Στίχους **ς΄**. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια των Αγίων.

Τίγος πλ. δ΄. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * άρτυς ἀθλητὰ Ερμόλαε, * ἱερωτάτην ζωὴν * ἱερῶς ἐπεπόθησας * ἱερεὺς γενόμενος * Ἰησοῦ παντοχράτορος * χαὶ ἀνιέρου σχοτασμοῦ ἔσωσας * σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι * χαὶ τατικέβηχας * πρὸς τὰ ὑπερχόσμια * τῶν ἀθλητῶν * αἴματι λουσάμενος, * θεομαχάριστε.

Μάρτυς άθλητὰ Ερμόλαε, * διὰ τὸν φόβον ποτὲ * τῶν ἀνόμων χρυπτόμενος, * φανεροῖς γηθόμενος * χεχρυμμένον μυστήριον * τῷ ἀθλορόρῳ Παντελεήμονι * τῆς εὐσεβείας χαὶ ἐπιγνώσεως. * αὰ φανερούμενος * θνήσχεις προθυμότατα * διὰ Χριστόν, * τὸν διὰ ἀγαθότητα * παθεῖν ἐλόμενον.

Ερμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον * καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, * τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας * θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, * καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, * καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε * δευτέροις ρύποις ἐπιθολούμενον, * ἀνευρημήσωμεν * ἱερῶς δοξάζοντες * καὶ τὴν αὐτῶν * μνήμην ἐορτάζοντες * πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Αγίας, ὅμοια.
Τοῦ παραδόξου θαύματος! * Παρασκευὴ ἡ σορὴ, * Αντωνίνου τὸ φρύαγμα * ἀνδρικῶς κατέβαλες * προθύμως ἐναθλήσασα * καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως * καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα, σεμνὴ, * ὑπὲρ τῶν δούλων σου * τῶν πιστῶς τιμώντων σε * μνείαν ποιοῦ * πάντοτε πρὸς Κύριον * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, * ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν *
Μόλοψύχως ποθήσασα, * τῶν βασάνων ἤνεγκας * τὰς πληγὰς καρτερώτατα. * καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, * αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν * καθυπομένουσαρ, * τῶν στεράνων ἔτυχες * τῶν παρ' αὐτοῦ. * ὅθεν εὐρημοῦμέν σε, * Θεομακάριστε. τὰ ἐκαθλα, * καὶ τοῦ μαρτυρίου σου * τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, *

υπομονήν τε και την πραότητα,* ην ένεδείξω, σεμνή, ως ασαρχος!*
"Όθεν συνόμιλος * των 'Αγγέλων γέγονας, * Παρασχευή, * νύμφη
τοῦ Παντάναχτος, * σχεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς άθληφόρε, * Παρασχευή πανένδοξε, * τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἐορτάζοντας ἀξίως * αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν χαὶ θλίψεων * ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου * χαὶ τῆς μελλούσης χρίσεως, * Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τ ίς μὴ μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς ἐχλάμψας Υἰὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς ᾿Αγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνὴ παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας. Τιχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Πολυώδυνα βάσανα * ὑποστήναι, Πανένδοξε, * ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας, * καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα * ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. * τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ * τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, * τὸν καυχώμενον * ὑπεράνωθεν ἄστρων * θρόνον θεῖναι: * πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη * ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.
Τῆς πλακός τὴν βαρύτητα * καὶ πυρός τὴν κατάκαυσιν * θεἰκῆ προνοία "Αγγελος τάχιστα * τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, * τὴν δὲ αὕραν ἔνδροσον, * οἶα πάλαι τοῖς Παισὶ * τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. * μεθ' ὧν ἔκραζες. * Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, * Πανοικτίρμον. * ὅθεν σέβω γηθομένη * σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

 $\Sigma \tau$ ίχ. Καὶ έστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

κάτων τοις έν πίστει * έπιτελουσι τὴν μνήμην σου.

Δοξα, ³Hχος πλ. β'.

 Δ είντε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα * πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, * καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐρημήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * Παρασκευὴ 'Οσία καὶ θεοτίμητε· * χαίροις, *

ή το μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· * χαίροις, * τῶν Μαρτύρων ὑσοστάσιε, * καὶ τῶν 'Οσίων ὁμόσκηνε· * μεθ' ὧν ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον. ή Ηχος δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Δόξα. Τῆς Αγίας, ήΗχος α΄.

Τὴν σπουδήν σου τῆ κλήσει κατάλληλον * ἐργασαμένη, φερώ-Νομε, * τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν * εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι,* Παρασκευὴ ἀθληφόρε· * ὅθεν προχέεις ἰάματα, * καὶ πρεσβεύεις ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοχίου. Του Γαβριήλ φθεγξαμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Αγίας.

'Ηχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τιόν ώραιότατον Χριστόν άγαπήσασα, * και δι' άγνείας τὴν ψυχὴν ώραίσασα, * διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων * τούτω κατηγγύησαι * ώσπερ άμωμος νύμφη· * δθεν σε ἡξίωσεν * οὐρανίων θαλάμων * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ * τῶν σὲ τιμώντων, * Παρασκευὴ πανεύρημε.

Δόξα, χαι νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ο ὑ σιωπήσομεν ποτὲ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. * Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμας ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διερύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὑχ ἀποστωμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους * σώζεις ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς ᾿Αγίας. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Ος ἄμωμος ἀμνὰς * καὶ ἀγνὴ τῷ Κυρίῳ * συνήφθης μυστικώς * εἰ σεμνότητι βίου, * τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως * σεαυτὴν ὡ-ραίσασα· * ὅθεν είληρας * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * ἰατρεύουσα * τὰ ἀρρωστήματα πάντα * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Πητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * καὶ μετὰ τόχον φανείσαν, * οἱ πόθφ χαταφεύγοντες * πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν. * σὲ χαταφεντήν μόνην πανάμωμον.

Οι Κανόνες, της Θεοτόκου, και των Αγίων οι επόμενοι δύο.

Ο Κανών των Αγίων ου ή Ακροστιχίς.

"Υμνοις γεραίρω τους Ερμολάου πόνους, 'Ιωσήφ. Μοπ. τοπ. VI.

15

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *
" μνοις τὴν φωτοφόρον * καὶ πανευκλεῆ καὶ ὑπερένδοξον *

ἐπαινέσωμεν μνήμην * Έρμολάου, Χριστόν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος * πέρυκεν, Ερμόλαε πανεύρημε· * τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ * ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, * ενδοξε, άγωνα, κατεπάτησας * άνομούντων τὰ θράση, * παναοίδιμε Μάρτυς Ερμόλαε.

Όλβιος ἀπεράνθης, * πλούτον τον Χριστόν έχων ἀκένωτον, * και πλουτίζων καρδίας * πενομένας, παμμάκαρ Έρμόλαε.

Θεοτοχίον.

"Ιλεών μοι, Παρθένε, * τον Χριστον ἀπέργασαι, πανάμωμε, * έν ήμέρα της δίκης, * φοβεράς καταδίκης έξαίρουσα.

Ο Κανών της Αγίας, οδ η Ακροστιγίς (άνευ των Θεοτοκίων): "Υμνοις γεραίρω την πανεύρημον Κόρην.

Θεοφάνους.

'4λοη α'. Ήγος, δ'. Θαλάσσης, το έρυθρατον.

γεμνούσι την φωτοφόρον μνήμην σου, * Μάρτυς πανεύφημε, * χάριν δοθήναι αίτησαι ήμίν, * χαί πταισμάτων την άφεσιν, * Παρασχευή ἀοίδιμε, * ταϊς πρός τον Κύριον δεήσεσιν.

Μαρτύρων σὺ καλλονή ἀνέρανας, * τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανὰς * καταβαλοῦσα ὅπλφ τοῦ Σταυροῦ· * καὶ τυράννων ὡμότητα *
ἀθλητικῶς παλαίσασα, * θεοσεβή πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, * Μάρτυς, τὸ εὕτονον * ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς * ἀπονέμων προσκύνησιν· * ἀλλὰ σοροῖς σου ῥήμασι * τούτου τὸ θράσος ἄπαν λέλυται.

(·)εοποχίον.

Ο Λόγος ἐχ σῶν ἀχράντων, Δέσποινα, * αἰμάτων τίχτεται, * ἐμψυχωμένην σάρχα εἰληρώς· * χαὶ ἡμᾶς ὁλισθήσαντας * ἀπατεῶνος δήγματι * τῷ θεί ϕ χράτει ἀνεπλάσατο.

Των Αγίων. 'Δος γ'. Σύ εξ τό στερέωμα. *

πηθένει δυναμούμενος * τοῦ παντουργοῦ, σορὲ, Πνεύματος, * τοῦ δυνατοῦ, * Πάτερ, ἐν κακίᾳ * τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι * τῷ Παντοκράτορι, "Αγιε, * πάντας γνωστούς * λόγφ σου τῷ θείφ * ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Έγνω διδασκόμενος * ὑπὸ τοῦ σοῦ, Σορὲ, πνεύματος * τόν Ποιητὴν, * ὁ Παντελεήμων, * καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

'Pਹταί με, Πανάμωμε, * άμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, * καὶ λογιτῶν * τῶν ἐπεμβαινόντων * ἀρειδῶς τῆ καρδία μου. Τής Αγίας. Εύφραίνεται έπὶ σοί. *

το νεύρου το άσθενες * το θεΐον Πνεύμα, και φαιδρόν δέδειχεν, * Ε εξεικονίζον άριστα * της σης άκραιφνούς ψυχης ελλαμψιν.

'Ρωσθεΐσα σθένει Χριστοῦ * τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, * Μάρτυς Χριστοῦ, ὑπέφερες * οἶά τις ἀδάμας στεββότατος.

'Αγάπη τη πρός Θεόν * έν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας * τὸν σκορπισμόν τοῦ σώματος * καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοχίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μήτηρ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ο Εἰρμός.

Σύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγὴ καὶ στερέωμα. Κάθισμα τοῦ ᾿Αγίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τερώς τὴν ζωήν σου διατελών * ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρω-Τοῦ, * φωτίζων τοὺς πίστει σοι * προσιόντας ἐκάστοτε, * καὶ ἐπὶ τέλει, μάκαρ, * ἐνθέως ἀπήστραψας * μαρτυρίου φέγγος, * καὶ κόσμον κατηύγασας. * ὅθεν τὴν. φωσφόρον * καὶ ἀγίαν σου μνήμην * τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, * καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, * ἀθλορόρε Ἑρμόλαε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς 'Αγίας, όμοιον.

Τα σπαργάνων μητρώων σὺ τῷ Χριστῷ * σεαυτὴν ἀναθεῖσα, Το διηνεχῶς * αὐτῷ εὐηρέστησας * τῷ Σωτῆρι τῶν δλων· * καὶ τυράννων θράση * στερρῶς κατεπάτησας· * καὶ βασάνους ὄντως * ἀνδρείως ὑπέμεινας· * ὅθεν ὁ Χριστός σε, * τοῖς στεράνοις κοσμήἀξιάγαστε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν ὁωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος παρθένον και μόνην έν γυναιξι * σὲ ἀσπόρως τεκούσαν Θεόν Ο σαρκι * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαι τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοι τῆς Θεότητος, * και ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην και Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * και ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόκον σου, * και συμ-ρώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υίῷ και Θεῷ, * τῶν πται-

σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄσπορον τόχον σου.

Τῶν Αγίων. 'ஹδη δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

 ${f A}$ ί πορείαι σου, Πνεύματι * θείφ εὐοδούμεναι, ὑπετκέλισαν * τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, * καὶ ὁδός εὐθεία * πολλοῖς ὡρθηταν.

Ίερεὺς ἱερώτατος, * Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, * ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε· * διὰ τοῦτο πάντες * εὐρημοῦμέν σε.

'Ρωμαλέφ φρονήματι * τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, * μαρτυρίου στέρος είληρας * ἀνδρικῶς ἀθλήσας, * Ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

Ταμάτων έντυχουσα και χαρισμάτων * και όπτασίας, "Ενδοξε, * τὰς θείας πηγάζεις * χάριτας έκάστοτε * τοῖς πίστει γεραίρουσι, * και τῷ σῷ τεμένι προστρέχουσιν.

'Ρυτίδα όντως καὶ σπίλον μηδόλως σχοῦσα, * άγιασμόν τε σώματος * ἐπικτησαμένη, * 'Αγγέλους τεθέσασαι, * μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

΄Ως κατάπληκτον σημεΐον, φρικτής ήμέρας * τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ * ἐξεικονισθείσης * γυναικείω σώματι, * Σταυρόν τε καὶ Κάλαμον, * Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Osoroxiov.

'Απειρογάμως έχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόχον ὧρθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάχτφ χραυγάζομεν.

Tων Aγίων. Ω ο $\hat{\eta}$ ε΄. O έχ νυκτός $\hat{\alpha}$ γνοίας. *

Τούς έν νυχτὶ ἀπάτης * χεχρατημένους πρὸς φῶς χαθωδήγησας, * καὶ μισθὸν ἐχομίσω * τὸ τελειωθήναι δι' αϊματος.

Οι του Χριστου όπλιται, * Ερμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ερμόλαος * άμα τῷ Ερμοκράτει, * ἱερολογίαις δοξάζονται.

Υπέρ σεπτής Τριάδος * οι τρεῖς όμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, * μυριάσιν 'Αγγέλων * νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται.

Θεοτοχίον.

 $H^{\gamma \dot{\omega} \nu \iota \sigma \alpha \iota}$, σεμνή, * καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, * ρητρεύσεσι ταῖς πανσόφοις * πρὸ βημάτων ἐμφρόνως * τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, * ἀπτοήτφ φρονήματι * κατήσχυνας τῶν εἰδώλων * τὰ σεβάσματα πάντα * γραφικαῖς ἀποδείξεσιν.

Παστάδος νοητής * και νυμφώνος ήξιωσαι, * χορεύουσα σύν Παρθένοις * ταϊς φρονίμοις ένθέως, * Παρασχευή ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Των Αγίων. 'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Ερμόλαος ό γενναΐος όπλίτης, * Έρμοχράτης τε καὶ Ερμιππος άμα * μίαν στερρώς * ἐπεδείξαντο γνώμην, * ἔνα Θεόν ἐπὶ πάντων χηρύξαντες * θανόντες τε διὰ Χριστόν, * οὐρανίους στεράνους ἐδέξαντο.

'Ρανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἰμάτων * ἐαυτοῖς περιφοινίξαντες χλαΐναν * θεοπρεπῆ, * ἀθλορόροι Κυρίου, * τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, * δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν * σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσιν.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείφ * διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας * πίστιν ὀρθήν· * καὶ ἀθλήσας νομίμως, * τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, * Ερμόλαε· μεθ' οῦ Χριστὸν * τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε.

Θεοτοχίον.

Ο κλύδων με των άμέτρων πταισμάτων * συνταράττει, καὶ βυθῷ παραπέμπει * διηνεκῶς * ἀπογνώσεως, Κόρη. * Αλλὰ προρθάτατα χεῖρά μοι δρεξον, * καὶ δίδου μοι πρός γαληνοὺς * μετανάας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

 $T\tilde{\eta}_{s}$ $A\gamma i\alpha_{s}$. Oύσω σοι \star μετά φων $\tilde{\eta}_{s}$.

γγέλου * παρουσία την στέρνοις τεθείσαν σοι * μεγίστην, πάνσεμνε, πλάκα, * καὶ χειρών τοὺς ήλους, ἔνδοξε Μάρτυς, * ὁ Δεσπότης * ἐοπή θεία θάττον ἡράνισεν.

Νέαν σε * πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, * οἶα κηρύξασαν πάσι, * καὶ πολλούς φωτίσασαν θείφ λόγφ, * καὶ ἀπίστους * πρός τὴν ἔνθεον πίστιν ρυθμίσασαν.

Ερρει σου * των ενθέων δογμάτων ο σύλλογος * μελισταγών εκ χειλέων, * και την γνώσιν πάντων εδιδασκες * παρρησία, * Ιαρασκευή, Μαρτύρων άγλάισμα.

Θεοτοχίον.

 Ω θαύμα * των ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβούσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ο Είρμός.

» Θ ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, ή Ηχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Τόν ναόν σου, πάνσεμνε, * ὡς ἰατρεῖον * ψυχικόν εὐράμενοι, * ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ * μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, * Ὁσιομάρτυς * Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

υμνους, * Όσιομάρτυς * Παρασακευή ἀοιδίμε.

Συναξάριον.

Τῆ Κς΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους.

Στίχοι.

Έρμιππος, Έρμόλαος ήδ' Έρμοκράτης Έρμην σέβοντας ήσχυναν παρρησία.

Έρμόλεως έχτη τε και είκάδι δειροτομήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Οσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρεσκεύασας άγνὸν ὡς δόμον Σαυτὴν άγῶσι, σεμνὴ, εἰς κατοικίαν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Τῶν Αγίων. 'Ωδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς 'Ιουδαίας. *

 Λ αμπρυνθείς τῷ ἀδύτῳ * ρωτισμῷ τῆς ἐνθέου * πίστεως, "Οσιε, * πρὸς ρῶς θεογνωσίας * πληθὺν τῶν σωζομένων * μελωδοῦσαν ώδήγησας * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Αδελφὰ συμφρονοῦντες * Έρμοχράτης ὁ μέγας * καὶ θεῖος Ερμιππος, * Έρμόλαε παμμάχαρ, * σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίου * πόμα πίνουσι ψάλλοντες· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Όρεκτων ἀκροτάτω * προσεπέλασας, Μάρτυς, * θέσει θεούμενος, * καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων * γηθόμενος κραυγάζεις * τῷ Δεσπότη, Ερμόλας· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ. Υπερθέου Τριάδος * έχχαιόμενοι πόθω, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τὸ πῦρ τῆς ἀθείας * αἰμάτων ταῖς ῥανίσι * χατεσβέσατε ψάλλοντες * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ἡ Θεόν σαρχορόρον * ἀποχυήσασα, * ἐχ πάσης ἀμαρτίας * χαὶ θλίψεως βοῶντα * τὸν λαόν σου περίσωζε·*
Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τής Αγίας. Έν τη καμίνω * Αβραμιαίοι.

Ταό Κυρίου * σὺ φρουρουμένη πρό βήματος ἀσεβῶν, * Μάρτυς, * τὰς μασχάλας ἔστεγες χαρτερῶς * φλεγομένη, καὶ ὑπέψαλλες: * Εὐλογητός εἶ, * ὁ Θεός μου, βοῶσα, καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως * τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, * Κόρη, * ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, * καθώς πάλαι διεσώσατο * πυρός τοῦ βρέμοντος * ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾳ.

"Ηπειρον πάσαν * σαρώς και πόλον μὴ τεκτηνάμενοι * ὄντως,* τὰ δαιμόνια ξόανα και θεοι * ἀπολέσθωσαν, ἐκραύγαζες· * Χριστός δὲ Κύριος * πλαστουργός ἐστι πάντων, ἐκήρυττες.

Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένου θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλο-γημένη σὸ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Των Αγίων. 'Ωδή η. Επταπλασίως κάμινον. *

Ερμόλαος, * ίερως φωτιζόμενος, * τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον * τυθέντι ἀναίμακτον * θυσίαν προσενήνοχε· * καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, * εὐπρόσδεκτος θυσία * προσηνέχθη, κραυγάζων· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

Νενεχρωμένος πρόσεισιν * ἀπιστία το πρότερον * ο Παντελεήμων· καὶ το ζῆν δρεψάμενος * σεπτῆ παραινέσει σου, * ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ * τον θανατωθέντα ἀναστήσας προς ὑψος * ἀνῆλθε μαρτυρίου, * μετὰ σοῦ Σωτῆρα * δοξάζων εἰς αἰῶνας, * Ἐρμόλαε τρισμάχαρ.

Ο ίερος Ερμόλαος, * ὁ παμμέγιστος Ερμιππος, * καὶ ὁ Ερμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, * σαρκός οὐκ ἐφείσαντο, * οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· * θύματα δεκτὰ δὲ ἐαυτοὺς τῷ Δεσπότη * προσήγαγον βοῶντες· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπό Χριστοῦ ἡωννύμενος * ὁ θεόρρων Ερμόλαος, * ἀποχεχρυμμένος μένον γενεαῖς μυστήριον * πιστοῖς ἀπεχάλυπτεν, * ἐγχεχρυμμένος φόβψ ἐχθρῶν· * χαὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων * τυ-

θέντα Θεόν Λόγον * καταγγέλλει, καὶ θνήσκει, * καὶ ζή μετὰ Μαρτύρων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὸ τερπόν παλάτιον * καὶ φαιδρόν ἐνδιαίτημα * τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, * ὑμνοῦμεν δεόμενοι· * Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρεύσαντας πάσης * κακίας ἐναντίας, * καὶ βοῶντας ἀπαύστως· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Αγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ. *

Ο ὑχ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδή * δαιμόνων φάσματα, * Μάρτυς, ἀπέδειξας, * και κατηδάφισας τέλεον, * και εἰς τέλος κατελέπτυνας,* ἐν εὐρροσύνη τῷ Χριστῷ * ἀπαύστως μέλπουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς * ἐπιφοιτήσει σου * 'Απόλλων πέπτωκε, * καὶ κατηκόντισται ξόανα * ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, * δι' οῦ φραχθεῖσα μυστικώς, * ἐν παρρησία πολλῆ * ἀνεβόας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους και τοῦ πόθου σου, Χριστὲ, * Παρασκευὴ ἡ ἀγνὴ * τρωθεῖσα ἔφερε * πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν, κράζουσα· * Εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου μύρου σου * νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς * δραμοῦμαι ἄλυκτα * σοῦ ὁπίσω, * ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοποχίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμρε.

Ο Ειρμός.

» Χεϊρας εκπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * εν λάκκφ

» οί εύσεβείας έρασται * Παίδες χραυγάζοντες· * Εύλογείτε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῶν Αγίων. 'Ωδη θ'. "Εφριξε πᾶσα ἀκοή. *

Τστασο * ἔναντι ἐχθρῶν * τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, Παναοίδιμε, * όμολογήσαντα * ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλήν· * καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν, * τὴν γῆν μὲν ἡγίασας * τῷ θείφ αίματι, * οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

"Ωφθητε * τρίφωτος λαμπάς * θείου Πνεύματος πυρὶ ἀναπτόμενοι, * "Ερμιππε ἔνδοξε, * σὺν Ἑρμοχράτει, τῷ Ἑρμολάφ τε, * καταφαιδρύνοντες ψυχὰς * πιστῶν θεία χάριτι, * καὶ ἐκδιώ κοντες * δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν, παναοίδιμοι.

Στόματι * ἄπαντες λαμπρῷ * γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν * τους 'Αθλορόρους Χριστού, * την θείαν δόξαν ώσπερ ίμάτιον * έστολισμένους εύπρεπως, * και νύν τὰ οὐράνια * περιπολεύοντας, * καὶ θαυμάτων ποταμούς άναβλύζοντας.

"Ηλιε * άδυτε, Χριστέ, * Ερμολάου ίεραζ παρακλήσεσι,* Παντελεήμονος * χαί Ερμοχράτους χαί τῶν συνάθλων αὐτοῦ * μὴ ἀποστήσης ἀφ' ήμων, * Λόγε, τὰ ἐλέη σου· * άλλὰ συνήθως ήμᾶς * οίχτειρήσας, των καχών άπολύτρωσαι.

Θεοτοχίου.

Φεζσαί μου, * Σώτερ, ὁ τεχθείς * καὶ φυλάξας τὴν τεκούσάν σε άφθορον * μετά την χύησιν, * όταν χαθίσης χρίναι τὰ σύμπαντα, * τὰς άνομίας παρορών * καὶ τὰς άμαρτίας μου, * ὡς άναμάρτητος, * έλετμων ώς Θεός και ριλάνθρωτος.

Τῆς Αγίας. Λίθος άχειρότμητος δρους. *

Ρευστής βιοτής και προσκαίρου, * Μάρτυς, την μέλλουσαν ήλλάξω, * χάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρᾶν * τοῦ σοῦ νυμφίου * ἐπειγομένη τρανώς. * όθεν στεράνων έτυχες * των άκηράτων, καλλιπάρθενε.

"Ηχουσας φωνής βεβαιούσης, * Παρασκευή, σου τάς αίτήσεις * θείας ουρανόθεν, και τον δρόμον * προθύμως, Μάρτυς * σεμνή, διήνυσας, * και πρός αύτον άνεδραμες * κάραν τιμηθείσα την έρίτιμον.

Νίκην κατ' έχθρων δωρηθήναι, * Παρασκευή, Χριστόν έξαίτει * πάσι τοῖς τῷ θείψ γαῷ σου * προσεργομένοις * ἐν θερμοτάτη πίστει, * χαί των πταισμάτων άφεσιν * χαί των δεινών την άπολύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

 $^*\Omega$ φθης $\mathbf X$ ερουβὶμ ἀνωτέρα * χαὶ ούρανῶν ὑψηλοτέρα, * ἄχραντε Παρθένε Μαρία, * βουλής μεγάλης * τεχούσα "Αγγελον, * τον τῷ Πατρί συνάναρχον, * Κριτήν απάντων έλευσόμενον.

Ο Είρμός.

🛦 ίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άχρο-» / Υωνιαίος ετμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ-» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες άκουτίσθητε. * ${f P}^{\omega\sigma\theta\epsilon
m i\sigma}$ α καλλιπάρθενε * Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, * τυράννων Ελυσας θράσος * ἀθλοῦσα, Μάρτυς, γενναίως· * καὶ πρὸς Χριστου άπειληρας * βραβεία νίκης, πάνσοφε * Παρασκευή πανθαύμαστε, * ύπερ ήμων δυσωπούσα * των σε τιμώντων έχ πόθου.

. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον, * τῆς ἀχωρήτου Τριάδος * δοχεΐον γεγενημένη, * ἐν ῷ Πατὴρ ηὐδόκησεν, * ὁ δὲ Υἰὸς ἐσκήνωσε, * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * ἐπισκιᾶσάν σοι, Κόρη, * ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

τηχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Έν ταϊς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου * χοροβατοῦσα, σεμνὴ, * άμα Παρθένοις, Μάρτυς, * ταῖς φρονίμοις ἐχείναις, * ἐχεῖθεν ἐχομίσω * χάριν, σορὴ, * τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, * ἀποδιώχειν τε πνεύματα μυσαρὰ * ἐχ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Τίξασα χράτος τυράννων * άθεωτάτων, σεμνή, * χαὶ πρός Θεόν τὰς βάσεις * ἀναθείσα, Παρθένε, * οὐδόλως ἐπτοήθης * οὕτε χρουσμόν * μολυβδίνων σφυρών, οὕτε πῦρ, * οὕτε ξεσμούς τῶν σαρχῶν σου, οὕτε βρασμόν * τῶν λεβήτων, οὕτε ξίφους σραγήν. Α σχήσει πρώην τό σῶμα * τήξασα, ἔνδοξε, * τό δεύτερον ἀθλήσει * στομωθείσα τὴν φρένα, * τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, * Μάρτυς Χριστοῦ, * οὐρανοχάλχευτον φάσγανον, * ὡσπερ χρυσός ἐν χωνεία δοχιμασθὲν * ταῖς αἰχίαις, Καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ήχος β΄. Το πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * ἐν ὅρει ἀγίω αὐτοῦ * ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, * τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. * ᾿Ακούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· * Ὁ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ· * ὡ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα· * ὡ Παρθενία, * ᾿Αγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Αχολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ ᾿Απόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὰ ἐλλείποντα
τῆ Δ΄. Δεχεμβρίου.

ΤΗ: ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ίαματικου Παντελεήμονος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιγολογούμεν την α΄. στάσιν του, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούντες αὐτά.

 $^{\circ}H\chi$ os ô'. 'O έξ ύψιστου χληθείς.

Ο ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, * ὅτε τὸ φιλάνθρωπον * πἄ-σιν ἐφήπλωσας, * τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν * καὶ τῶν σωμάτων * τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος * τότε τὴν φερώνυμον * κλῆσιν ἐπλούτησας, * τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν * καὶ εὐσεβείας * ἀντιμισθίαν, Μάρτυς, εὐράμενος, * στεφανηφόρος * καὶ ἀήττητος στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ίαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, * ὅτε τὴν εὐσέβειαν * πάντων προέχρινας, * τῆς μητριχῆς ἀντεχόμενος * θεοσεβείας, * καὶ πατριχὴν μισήσας δυσσέβειαν· * τότε σου τὴν ἔνθεον * αἴγλην δεδώρηται * τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυασος, * ὁ φωτοδότης * τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, * θεία προγνώσει * προειδώς σου, Παντελεῆμον σορὲ, τὴν λαμπρότητα, * ἢν ὑπέδειξας πᾶσιν * εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ο έξ άτλων πηγών του σωτηρίου * τών θείων ἰάσεων * ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλών, * καὶ δαψιλώς ἀρυόμενος, * καὶ διανέμων * τοῖς προσιοῦσί σοι, παμμακάριστε, * πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον * χάριτι θεία τούτους καταύγασον, * θεομιμήτω * κεχρημένος προσωνυμία σαρώς καὶ χρηστότητι. * ἢν δυσώπησον πάσι * δωρηθήναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, 5 Ηχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Έξελαμψε σήμερον * ή σεβάσμιος μνήμη τοῦ 'Αναργύρου, * τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, * καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα * τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. * Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρὸς * τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, *

Παντελεήμων ο στεφός άθλητής. * και πρεσβεύει έκτενῶς τῷ Κυρίω * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς ἐχλάμψας Τἰὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς 'Αγνῆς προῆλθεν, * ἀφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνὴ παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είσοδος Φως ίλαρον Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ 'Ανα-

γνώσματα.

Προφητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Κιφ. Τάδε λέγει Κύριος Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συντοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; 'Αγαγέτωσαν τοὺς
μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς μου, ὄν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ
πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Έγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ
ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Έγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὑνείδισα,
καὶ οὐκ ἢν ἐν ὑμῖν θεὸς ἀλλότριος ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἐξαιρούμενος ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ "Αγιος Ίσραήλ.

Σορίας Σολομώντος τὸ Ανάγνωσμα.

Τεδοξαν ἐν ὁρθαλμοῖς ἀρρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρ ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν δψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὁλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὕρεν αὐτοὺς ὰξίους ἐαυτοῦ. ՝ Ως χρυσόν ἐν χωνευτηρίω ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς όλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπαθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπη προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

ικαιοι είς τον αίωνα ζωσι, καί έν Κυρίφ ό μισθός αύτων, καί 🕰 ή φροντίς αύτων παρά Υψίστω. Διά τουτο λήψονται τό βασίλειον της εύπρεπείας και το διάδημα του κάλλους έκ χειρός Κυρίου. ότι τῆ δεξιά αύτου σκεπάσει αύτους, και τῷ βραχίονι ὑπερασπιεί αύτων. Λήψεται πανοπλίαν, τον ζήλον αύτου, και όπλοποιήσει την κτίσιν είς ἄμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην. καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον· λήψεται άσπίδα άκαταμάγητον, όσιότητα. όξυνεί δε ἀπότομον όργην είς ρομφαίαν. συνεχπολεμήσει δε αύτῷ ὁ χόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, και ώς άπο εύκύκλου τόξου, των νερών, έπι σχοπόν άλουνται χαι έχ πετροβόλου θυμου πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι άγανακτήσει κατ αὐτων ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγκλύσουσιν άποτόμως άντιστήσεται αύτοῖς πνεύμα δυνάμεως, και ώς λαϊλαψ έκλικμήσει αύτούς, και έρημώσει πάσαν την γην άνομία, και ή κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. 'Ακούσατε ούν, Βασιλείς, και σύνετε μάθετε δικασταί περάτων γής ένωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι έπι δχλοις έθνων δτι έδόθη παρά Κυρίου ή κράτησις ύμεν, και ή δυναστεία παρά Ύψιστου.

Κεφ. ε'. 16.

> Κεφ. ς'. 2.

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ἰδιόμελα. ἸΗγος α΄. Βυζαντίου.

Αγώνα καλόν ήγωνίσω, * καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου Α σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· * διὸ ἐν ὑψίστοις * μετ' Αγγέλων χορεύεις, * ἀντάξια τῶν πόνων σου * εἰληφώς τὰ ἄνω βασίλεια. * 'Αλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ήγος β΄. 'Ανατολίου.

Αναργύρως την χάριν * παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, * Παντελεή-Αριστοῦ. * καὶ τυρλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι * ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. * 'Αλλὰ πρέσβευε, * ἰατρὲ παμμακάριστε, * τοῦ δωρηθήναι τῷ κόσμφ εἰρήνην σταθηρὰν, * καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι τὸ μέγα ἔλεος.

'Ο αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Απεσείσω τὴν πλάνην τοῦ πατρός, πανένδοξε: * καὶ τοὺς λό-Αγους τῆς μητρός * ἐμφρόνως δεξάμενος * ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, * κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν: * καὶ ἰατρός * ἄριστος ἀνεδείχθης, * Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι, ἐν τῆ ὁδῷ * εὖρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον * ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν: * καὶ πρός Θεόν εὐξάμενος, * καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, * εὐθὺς τὸν παιδα ἀνέστησας, * καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. * Δ ιὸ * μνημόνευε καὶ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει σου ἐκτελούντων τὸ μνημόσυνον, * ὅπως εὕρωμεν ἔλεος * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ητρός εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, * τοῦ πατρός διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν. * ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασχαλίαις, * ἐν τούτφ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, * Παντελεῆμον, Μάρτυς ἔνδοξε * τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, * τῶν νοσούντων θερατευτὰ, * καὶ τῶν παθῶν διῶκτα. * Πρέσβευε λυτρωθήναι ἐκ περιστάσεως * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ήχος, πλ. α΄. Γερμανοῦ.

παμφαής του Μάρτυρος * λάμπει ως ήλιος μνήμη τοις πέ
π ρασι, * και ἀπαύστως δαδουχεί τοις πιστοις τὰ ἰάματα, *
νόσους ἀποσοβούσα, * και πάθη θεραπεύουσα. * ἰκετεύει γὰρ ἀεὶ
Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, * δωρηθήναι ταις ψυχαις ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, ηχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

 Δ εῦτε φιλομάρτυρες, * όμορρόνως ἄπαντες εὐρημήσωμεν * τόν τοῦ Χριστοῦ ᾿Αθλορόρον, * τόν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας χαλῶς ἀγωνισάμενον, * χαὶ τό βραβεῖον τῆς νίχης ἀναδησάμενον, * τόν φωστῆρα τῆς οἰχουμένης * χαὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐχχλησίας: * διὸ * χαὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἶπωμεν· * Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, * γενοῦ ἡμῖν * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων * σωτηρία χαὶ σχέπη δοξε, * τοὸς ἡμῖν * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων * ἀδιαλείπτως. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν * καὶ καταρυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια. ^{*}Ηχος α΄. **Των οὐρανίων ταγμάτων.** *

Παντελεήμονος μνήμην * τοῦ ἐλεήμονος * μετ' ἐγκωμίων ἄγειν * καὶ ἐλέει ἀνείκαστον * τῆ συμπαθεία ζηλώσας, τὴν παρ' αὐτοῦ * θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει κέδρος ή έν τῷ Λ-

βάνφ πληθυνθήσεται.

Την κατά γνώμην συ χάριν * έριλοσόρησας, * έμμελετών τῆ πράξει * ην έπιβασιν εύρες, * μάκαρ, θεωρίας * τῆς ἀληθοῦς, *

εὐεργέτης γενόμενος * των κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, * Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Περυτευμένος εν τῷ οἰχφ Κυρίου, εν ταϊς αὐλαϊς τοῦ

θεού ήμων έξανθήσει.

Τη (ς ᾶν ἀξίως τοὺς ἄθλους * ἐκδιηγήσαιτο, * Παντελήμον Μάρτυς, * οῦς ἀνέτλης γενναίως; * ἄπασαν ἰδέαν * τιμωριῶν, * ἀπελέγξας ἀνίσχυρον * πρός τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ * τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Βυζαντίου.

Πητρικήν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, * τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν. * τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος * ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας. * καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμροτέροις εὐδοκιμῶν, * τῶν παθῶν ὁλοθρευτὴς, * καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. * 'Αλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὕτονον, * καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον * κεκτημένος, Παντελεῆμον, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

τη ιὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * χεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· * χαὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόχε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιον,' ήΗχος γ'.

Αθλορόρε άγιε και ίαματικέ Παντελεήμον, * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ΐνα πταισμάτων ἄρεσιν * παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος α΄. **Τὸν τάρον σου, Σωτήρ.***

Πητρός το ευσεβές * άγαπήσας, παμμάχαρ, * πατρός το άσε-Ν βές * ευσεβώς διωρθώσω· * δθεν χαι χάριν είληρας * έχ Θεοϋ παντοχράτορος, * τὰ νοσήματα * τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, * Μάρτυς ἔνδοξε * Παντελετμον, τῶν πίστει * θερμῆ προστρεχόντων σοι. Δόξα, χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ελπίς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν έτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. 5 Ηχος δ΄. Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος στρατιώτην του Χριστου άκαθαίρετον * και άθλορόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον * σὲ εὐφημοῦμεν ἄπαντες, Μαρτύρων καλλονὴ, * πίστει ξορτάζοντες * τὴν άγίαν σου μνήμην, * Μάρτυς παναοίδιμε· * τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας * μελφδικῶς δοξάζομεν, σορὲ, * καὶ τὸν Σωτῆρα * Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τον ἀκαθάρτων λογισμών μου τὰ πλήθη * καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας * τις ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τὰς ἐπαναστάσεις δὲ * τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου * τις ἐκδιηγήσεται * καὶ τὴν τούτων κακιαν; * 'Αλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία, ἀγαθή, * τούτων μοι πάντων * τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἡχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.*

 \mathbf{E} ορτάζει σήμερον * ή οἰχουμένη * τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, * Παντελετμον ἀθλητὰ, * τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα * τὸν σὲ προστάτην * θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χετράς σου, * Παρθενομήτορ, * ἐφαπλοῦσα σκέπασον * τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, * καὶ τῷ Τἰῷ σου κραυγάζοντας * Ηᾶσι παράσχου, * Χριστὲ, τὰ ἐλέη σου.

Οἱ 'Αναβαθμοὶ τὸ α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Δίχαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει κέδρος ή.

Στίχ. Περυτευμένος έν τῷ οἴκφ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταΐς τοῦ Αθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Εἶτα τὸ Πεντηχοστάριον, Ἦχος β΄.

 $^{\prime}$ $\mathbf{E}^{\lambda\epsilon\eta\mu\nu\sigma\alpha}$ Χριστόν, * Παντελεήμον, νῦν ἐχουσώπει, * θετε Ἰατρέ, * ἀπαλλάξαι με παθών, * χαὶ ἐλεῆσαί με.

Σωσον ο Θεός τον λαόν σου. Κύριε έλέησον ιeta'.

Οι Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Αγίου.

Ο Κανών τῆς Θεοτόχου κατὰ ᾿Αλφάβητον ἀντίστροφον. Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος β'. Ο Είρμός.

» Έν βυθώ κατέστρωσε ποτέ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρατιάν παμ» μόχθηρον άμαρτίαν έξήλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος· ένδό-

• ξως γάρ δεδόξασται.

'Ως ώρα(αν, ώς περιχαλλή, * όλην ώς άμώμητον * έν γυναιξί θεός σὲ ἐχλεξάμενος, * σοῦ τὴν μήτραν ῷχησε * τὴν ἀμώμητον
δν δυσώπει, Πανάμωμε, * μώμου ἐγχλημάτων * ἄπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικώς, 'Αγνή, ἐκ δεξιών * οἶά περ Βασίλισσα * τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος * Βασιλέως ἔστηκας· * ὅν ἰκέτευε δεξιὸν παραστάτην με * δείξαι ἐν ἡμέρα * τῆς ἀνταποδόσεως, Θεόνυμφε.

Χερσωθείσαν φύσιν των βροτών * πάσιν ἀτοπήμασι, * τόν ὑετόν τεχοῦσα τόν οὐράνιον, * ὅλην ἀνεχαίνισας. * 'Αλλὰ, δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλαχα * ἀποχερσωθείσαν * δείξον χαρποφόρον, Θεονύμρευτε.

'Ο Κανών τοῦ Άγίου, οὖ ἡ Ἀκροστιχίς·

Παντελεήμονα τον πανάριστον Μάρτυρα μέλπω. Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος καὶ Είρμος ο αὐτός.

Προσελθών προθύμως τῷ Χριστῷ, * πρὸ τῆς τελειώσεως * τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῷην ἡγειρας. * νῦν δέ με, πανόλβιε, * νεκρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δἡγματι * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, * ὧ Παντελεῆμον, ζωοποίησον.

'Ανατείλας οίά περ ἀστήρ, * φέρων ἐν νεότητι * πρεσβυτικήν καὶ θεόρρονα σύνεσιν, * καλλονῆ τε σώματος * τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, * τῷ δεδοξασμένω * Λόγω καθωράθης ὑραιότατος.

Νεχρωθείς τῷ κόσμῳ, καὶ Χριστόν, * μάκαρ, ἐνδυσάμενος * διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, γέγονας * θεοφόρον ὅργανον * καὶ δοχείον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, * πάντας θεραπεύων, * πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σορίαν ρίλην σεαυτῷ * περιποιησάμενος, * καὶ κοινωνόν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, * ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, * καὶ στεράνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, * θείας ἀγλαίας, * Μάκαρ, ἀποστίλβων τῆ λαμπρότητι. Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις, Πάναγνε σεμνή, * φύσιν την ἐπάρατον * παραχοῆ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, * τὸν Χριστόν γεννήσασα, * ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἡλευθέρωσας. * δθεν γεγηθότες * πάντες οἱ πιστοί σε μαχαρίζομεν.

Καταβασία.

*Χ οροί Ίσραηλ άνικμοις ποσί * πόντον Έρυθρον και ύγρον βυθον διελάσαντες, * άναβάτας τριστάτας * δυσμενείς όρωντες

Men. Tom. VI.

» ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· "Ασωμεν * τῷ » Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωολή γ'. 'Ο Είρμός.

» Έξηνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των Έθνων » στειρεύουσα * Έχχλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστερεώθη » ἡ χαρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐχ γαστρός σου * πρόεισιν * ὁ Ποιητής, ΙΙανάμωμε, * ἀφθαρσίας στολήν δωρούμενος * τοῖς πολλοῖς γυμνω-

θείσιν άτοπήμασιν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου, * "Αχραντε· * τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, * φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὅφεως, * δραστικῷ σου φαρμάκω περιποίησαι.

Τοῦ Αγίου. Ὁ αὐτός.

 Λ ογίων των του Πνεύματος ἐπαχούσας * γέγονας * ὡς γῆ χαλὴ χαὶ εὕχαρπος, * δεξαμένη σπόρον πολύτιμον, * χαὶ τεχοῦσα, Τρισμάχαρ, σωτηρίαν ψυχών.

Ένεκρωσας το φρόνημα δρακοντείου * δήγματος, * και τὴν ψυχὴν εζώωσας * θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, * και Βασιλεί τῶν

δλων παριστάμενος.

Ήλλοίωσας τὸ ἄθεον τῶν τυράννων * πρόσταγμα, * καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, * ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, * καὶ γέγονας, Θεόφρον, μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν ἀγαπήσας, * Ενδοξε, * τὴν πατρικὴν ἐμίσησας * ἀθείαν τὴν πολυτάραχον, * ὡς ἐχέρρων τὸ κρεῖτ-

τον έχλεξάμενος.

Θεοτοχίον.

Ο φέρων θείφ νεύματι πάσαν ατίσιν * Κύριος * έν ταϊς χερσί βαστάζεται * σοῦ, Παρθένε· δν νῦν δυσώπησον * ρυσθήναι έα αινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

» Τόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » \mathbf{I} δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Κάθισμα, 7 Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, * καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, * ἀνείλκυσας, πανεύρημε, * τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας. * καὶ τυράννων μὴ πτήξας * τὸ ἄθεον φρόνημα, * τῶν χά-

ριν * ἐχ Θεοῦ ἐχομίσω * ἰἄσθαι νοσήματα * τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, * Παντελεῆμον πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τηὴν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀρλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα. * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέροντα. * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα βαστάζοντα. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρό προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

• Τλήλυθας * έχ Παρθένου ού πρέσβυς, ούχ "Αγγελος, * άλλ' αύ-• Τός ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, καὶ ἔσωσας * ὅλον με τόν • ἄνθρωπον· * διὸ χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Σταγόνα μοι * κατανύξεως δμβρισον, Δέσποινα, * έξαίρουσαν άπαντα * τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, * καὶ τῆς ἀθυμίας μου * τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις * ἀναστέλλουσαν.

'Ρομφαία με * ήδονης πληγωθέντα και κείμενον * τραυματίαν, 'Αχραντε, * μη ὑπεριδης, ἀλλ' ἴασαι * λόγχη και τῷ αἴματι * τοῦ σταυρωθέντος Γίοῦ σου * και Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα * δεσποτείαν ἀπάσης τῆς χτίσεως, * δεινῶς με πτωχεύσαντα * χάριτος θείας ἀξίωσον· * ὅπως μεγαλύνω σε * ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν, * Παναμώμητε.

Τοῦ Αγίου. Ὁ αὐτός.

N υττόμενος * τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ, διέσπειρας * τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, * σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν· * ἡν περ καὶ διἡνυσας, * τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας * προορώμενος.

Αἰνέσεως * τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας * σαρῶς βδελυξάμενος * τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· * ὅλον δὲ τὸ ρρύαγμα * τῶν ἀσεβῶν, ᾿Αθλορόρε, * κατεπάτησας.

Τετρωμένοις * βασκανία καὶ φθόνω μαχόμενος, * τὴν ἀκαταμάχητον * τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, * Μάρτυς, καὶ νενίκηκας, * τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα * τροπωσάμενος.

Ο πρεσβύτου * Συμεων ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, * πρεσβύτου σε ἐἡμασι, * Παντελεῆμον, ἐζώγρησε * θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, * καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν * καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

Νεάνιδες * καὶ παρθένοι ὁπίσω σου ἔδραμον, * Παρθένον νεάνιδα * σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· * μόνη γὰρ ἀμρότερα * εἰς ἔν συνῆψας ἀρράστως, * Θεονύμρευτε.

Καταβασία.

- » Τίσακήκοα την ένδοξον * οίκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός· *
- » Το δτι έτέχθης έκ τῆς Παρθένου, * ίνα έκ πλάνης ρύση τοὺς » κραυγάζοντας: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωοή ε'. Ο Είρμός.

» Μ εσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· * διὰ » Μ σοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίρωτον Πατέρα » σου * ἐχ νυχτὸς ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Όδον τῆς ζωῆς * ἡ τεχούσα, "Αχραντε, οδήγησον * οδόν εἰς εὐθεῖάν με, * νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα * χαλεπῶν συμπτωμάτων * ἀλόγως χρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενί * έμαυτον άγνώμονι, Παρθένε άγνη, * άσώτως έβίωσα * χώραν είς μαχράν παθών πλανώμενος· * άλλ' έπίστρεψον, σώσον * ταϊς σαΐς με παραχλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν * ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, * φλογμῷ συγκαιόμενον * τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ φλογιζόμενον * προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

Του Αγίου. Ο φωτισμός.*

Περιχαρώς * τοὺς ἀγώνας ὑπέδυς * τοῦ μαρτυρίου * περιπεφραγμένος δυνάμει θεία, * καὶ καρτερία * σταθερά τὰς βασάνους * ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες. * Ετερον ἐκτός σου Θεόν οὐκ ἐπίσταμαι.

'Αθλητιχών * προϊστάμενος, Μάχαρ, * άγωνισμάτων, * θεία δυναστεία περιεγένου * τῆς τῶν ἀθέων * δυσσεβοῦς τυραννίδος * χαὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, * τὸν ἀγωνοθέτην Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικήν * συ την ένστασιν έχων, * και ρωμαλέον * ψυχής το ἀνάστημα κεκτημένος, * πᾶσαν αίκιαν * ρωμαλέως ὑπέστης * και ἀνδρείφ, Μάκαρ, φρονήματι, * χάριτι τοῦ θείου Σταυροῦ κρατυνόμενος.

'Ασυμρανή * διεκρούσατο λέσχην * των πλανωμένων * τῆ ἐπουρανίω διδασκαλία * ὁ 'Αθλορόρος, * καὶ πολλοῖς σωτηρίας * παραδόξου γέγονεν αἴτιος, * τῆ σῆ συνεργεία, Χριστὲ, δυναμούμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρήσεις σορών * και αινίγματα πάντων, * δεδοξασμένη, * και των Προρητών αι προαγορεύσεις * σε προετύπουν * προρανώς

ἐπ' ἐσχάτων * ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· * ἄλλην γὰρ ἐκτός σου άγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

• Ο τοῦ φωτός διατμήξας * το πρωτόγονον χάος * ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε, Χριστὲ, * τον Δημιουργόν, * ἐν τῷ • φωτί σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εῦθυνον.

Τῆς Θεοτόχου. ஹοἡ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

ἀβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα * ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι, Δέσποινα, * ἀλλ' εὑμενῶς προσβλέψαι μοι * τὸν Κριτὴν καὶ Γίὸν σου δυσώπησον.

Λογισμοϊς παροργίζων σε, Κύριε, * καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ άθέσμοις μου πράξεσιν, * εἰς ἰλασμόν προσάγω σοι * τὴν Μητέρα σου. Οἰκτειρον, σῶσόν με.

Καταχρίσεως ρύσαί με, Δέσποινα, * τὸν αὐτοχατάχριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, * ὡς τὸν Κριτὴν χυήσασα * χαὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων χαὶ Κύριον.

Τοῦ Αγίου. Ὁ αὐτός.

Τνδαλμάτων τής πλάνης κατέπτυσας, * και κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας * θαυματουργών έξαισια, * και τελών τὰς ιάσεις, Θεόσορε.

Στεφανίτης έδειχθης πανάριστος: * σύ διὰ πυρός γὰρ διῆλθες καὶ ὑδατος: * καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, * παραδόξως ἀνείλες τοὺς ἀρρονας:

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, * τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος * τῆ τῆς ψυχῆς στερρότητι * διαθλήσας, Θεόρρον, ἐν χάριτι.

Θεότοχίου.

Ο κατέχων τον γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, * ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, 'Αγνὴ, περιέχεται * περιγραφῆ τοῦ σώματος, * ὁ τῆ θεία μορρῆ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

* Τον τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. α΄. Ἰδιόμελον.

Μιμητής ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, * καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν κομισάμενος, * ἀθλορόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ταις εὐχαῖς σου * τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, * ἀπε-

λαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σχάνδαλα * ἐχ τῶν βοώντων ἀπαύστως * Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ο Οίκος.

Τοῦ 'Αναργύρου τὴν μνήμην, * τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, * τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, φιλόχριστοι, * ἴνα λάβωμεν ἔλεος, * μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, * ὡς κάγὼ, τοὺς ἑαυτῶν ναούς· * ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ἀγαπητοὶ, * τὴν θεραπείαν παρέχει. * Σπουδάσωμεν οὖν, * πιστοὶ 'Αδελφοὶ, * ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν * ἔχειν τοῦτον, ἀσφαλῶς * τὸν ρυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας· * Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αἶμα σῆς κάρας, Δι' ἢν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσγανον έβδομάτη λάχεν είχάδι Παντελεήμων.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Τής Θεοτόχου. Άδη ζ΄. Ὁ Είρμός.

Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *
 Τὴν φλόγα ἀνεβρίπισε * Χριστός δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσι

» Παισί * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος καὶ

» ύπερένδοξος.

Ίσχύς μου καὶ ὕμνησις * καὶ σωτηρία, * βεβαία ἀντίληψις * καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον * ὑπάρχουσα, Δέσποινα, * τοὺς πολεμοῦντάς με * δαίμονας πολέμησον ἀεὶ * ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεόν σωματώσατα * παρθενικών σου * αίμάτων, έθέωσας, * Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· * διό με τοῖς πάθεσι * καταρρυπούμενον, * καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ * ταῖς μεθοδείαις ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Ή χάμινος γέννησιν * προδιετύπου * τὴν σὴν, Παναμώμητε· * τοὺς Παίδας γὰρ οὐκ ἔρλεξεν, * ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· * ὅθεν, ἰκετεύω σε, πυρὸς * τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ 'Αγίου. Εἰκόνος χρυσῆς. *

Νομίμως άθλων * και νικήσας τον έχθρον, * λιμήν πανεύδιος * τοῖς ἐν θαλάσση, Παναοίδιμε, * χειμαζομένοις γεγένησαι, *

ρως δε τοις έν σκότει του βίου, * ους και μέλπειν εδίδαζας· * Εύλογητός εί, ὁ Θεός * ὁ των Πατέρων ἡμων.

Μακάριος εἶ * καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν, * Μακαριώτατε, * ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον * καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, * τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει * τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων ψυχαί, * και Δικαίων οι χοροί, * και ή ἀσώματος * τάξις 'Αγγέλων προσεδέξαντο * συγχορευτήν σε, Μακάριε· * ξίφει γὰρ τμηθείς τὸν αὐχένα, * μελωδεῖς ἀγαλλόμενος· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ρομφαία το πρὶν * ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * ἡμᾶς χωρίσασα, * νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται * τοὺς σημανθέντας τῷ αϊματι * τῷ ἐχ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υίοῦ σου * προελθόντι, Πανάμωμε· * εὐλο-γημένη ἡ Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα.

Καταβασία.

Αβραμιατοι ποτέ * ἐν Βαβυλῶνι Πατόες * χαμίνου φλόγα κα Α τεπάτησαν, * ἐν ϋμνοις χραυγάζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων
 Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τής Θεοτόχου. Ώδη η΄. Ο Είρμός.

Κάμινος ποτέ * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταρλέγουσα, *
 τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα

• τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, * κακῶν μακρυνομένη * δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, * ψυχή μου, πρεσβεύουσαν * ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα * καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον * ἔχουσα προστασίαν * ὡς συμπαθῆ καὶ ριλάνθρωπον.

Έλυσας δεσμοῦ * τῆς πάλαι καταδίκης, * Θεοκυῆτορ, τὸ ἀνθρώπινον * ὅθεν ἰκετεύω σε * διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον * κακίας τῆς καρδίας μου, * ἄχραντε, συνδεσμοῦσα * θεία στοργῆ με τοῦ Κτισαντος.

Δόξης τοῦ Πατρός * ἀπαύγασμα τεχοῦσα, * τὴν ἀδοξία σχυθωπάζουσαν * πταισμάτων χαρδίαν μου, * Θεοτόχε, χαταφαίδρυνον, * χαὶ δόξης με ἀνάδειξον * μέτοχον ἀιδίου, * ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Αγίου. Τον ἐν καμίνω τοῦ πυρός. *
Το περιδέξιον τῆς σῆς * εὐρυίας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν * τοῦ πατρὸς θεραπεύει, * ἀποδιδούσης τὸ φῶς * τοῖς πίστει, * Παμμάκαρ, προστρέχουσι, * καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα * Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπέρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, * πρός αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, * καὶ θεόκλητος ὤρθης * προσηγορία Χριστοῦ * τῆ θεία, * Θεόφρον, τιμώμενος. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ρητορικήν ἀποβαλών * καὶ δεινήν τῶν σοριστῶν ἀδολεσχίαν,*
τῆ Χριστοῦ ἐπικλήσει * τῶν ἐπωδύνων παθῶν * τὰς ῥίζας * ἐκτέμνεις, ἰώμενος * τοὺς ὑπερυψοῦντας * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

() Eptoxiov.

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγήν σε, Θεοτόχε, * ὡς τεχοῦσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρός, * τὸν πάντας * θανάτου λυτρούμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

» γείτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Της Θεοτοκου. 'Ωόη θ'. Ο Είρμός.

» 'Ανάρχου Γεννήτορος * Υίος, Θεός και Κύριος * σαρκωθείς έκ
» Α Παρθένου * ήμιν ἐπέρανε * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν» αγαγείν * τὰ ἐσκορπισμένα * διό τὴν πανύμνητον * Θεοτόκον

• μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως * μη προσηχούσης, θάνατον * ὁ 'Αδὰμ ἐχ τοῦ ξύλου * πιχρῶς ἐτρύγησε· * ξύλω δὲ παγεὶς ὁ Υἰός σου * τὸν γλυχασμὸν * τῆς ἀθανασίας * ἐπήγασεν, 'Αχραντε· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυχας * τον Βασιλέα Κύριον * ὑπὲρ λόγον τεχοῦσα * τον διαλύσαντα * "Λόου τὰ βασίλεια, Κόρη· * ὁν ἐχτενῶς * δυσώπει τῆς ἄνω * βασιλείας ἄπαντας * ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

'Αγάθυνον, Δέσποινα, * τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου * ἡδονῶν κακωθεῖσαν * ταῖς ἐπικλύσεσιν, * ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, * καὶ ἀγαθὴ * ὑπάρχουσα δλη· * καὶ πρὸς μετανοίας με * ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Αγίου. Ο αύτος.

Γετέστης γηθόμενος * πρός όρεχτων τό ἔσχατον· * ἔνθα χατασχηνώσας, * Μαχαριώτατε, * τό μαχαριώτατον τέλος * ἀπολαβεῖν * ὄντως ἡξιώθης, * συνών τῷ Δεσπότη σου * εἰς αἰῶνα τόν ἀπέραντον.

Έρέσεως έτυχες * καὶ πόθου σου πληρώσεως * συσταζόμενος έτι * θερμῷ τῷ αἴματι, * τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι * καὶ δι αὐτόν, * Παμμάκαρ, χυθέντι * παρ' οῦ χαιρων εἴληρας * τοὺς στεράνους τῷν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα * καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, * Δ ανιὴλ ὡσπερ πάλαι, * σὰ ἐχαλίνωσας: * οἰδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων * τὴν ἀρετὴν * καὶ ἄλογος φύσις: * διό σε, Πανεύφημε, *

Πλουσίαν χρηστότητα * σοὶ ὁ Χριστός χαρίζεται, * θησαυρόν ἰαμάτων * ἡμῖν δωρούμενος· * καὶ Παντελεήμονα θέσει * σὲ παρασχών * παντὶ θλιβομένω, * λιμένα τε εὕδιον * καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοχίον.

'Ως πόχος, Πανάμωμε, * τον δμβρον τον ουράνιον * έν γαστρί συλλαβούσα * ήμιν έχτέτοχας, * τον τὴν ἀμβροσίαν διδούντα * τοῖς ὡς Θεόν * αὐτόν ἀνυμνούσι, * χαὶ σὲ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον χαταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

* Ο τόχος σου ἄρθορος έδειχθη. * Θεός έχ λαγόνων σου προήλανεστράρη. * σέ, Θεοτόχε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Παντελεήμον πάνσορε, * των σεπτων 'Αναργύρων * τὸ ἱερὸν ἀγλάισμα, * καὶ των θείων Μαρτύρων * καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, * οὐρανόθεν τὰς νίκας * τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ τοῖς πιστως * σὲ ὑμνοῦσιν, "Αγιε, σωτηρίαν * μετὰ τῆς Θεομήτορος * ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Βίς τους Αϊνους, Πάσα πνοή: ιστώμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλο- μεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

3 Πγος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Γλεος Θεου μιμούμενος, * Παντελεήμων σαρώς * ώνομάσθης, Γ χατάλληλον * προσλαβών το όνομα * χαι συμβαΐνον τῷ πράγματι· * ὡς συμπαθής γὰρ ἐλεεῖς ἄπαντας, * διπλήν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, * τρέρων, ἰώμενος, * χαὶ πρὸς γνῶσιν, Ἐνδοξε, * χαθοδηγῶν * θείαν χαὶ ὑπέρλαμπρον * Χριστου, πανδλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἄνωθεν * τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς * τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· * τῶν σωμάτων πάθη γὰρ * θεραπεύειν σαρέστατα, * Παντελεῆμον, ἐκδιδασκόμενος, * ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἔτοιμος * λόγῳ τῆς χάριτος * ἰατρεύων ἄπαντας, * καὶ ζορερᾶς * πλάνης ἐκλυτρούμενος * τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Kάλλει, θεόρρον, τοῦ σώματος * τὴν ψυχικὴν καλλονὴν * εὐθυβόλως ἀντέθηκας, * καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν * τῆς σαρκός ὑραιότητι· * καὶ τοὺς ὁρῶντας, Μάρτυς, κατέπληξας * τερατουρ-

γίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, * ἄνθει νεότητος * πρεσβυτέρων σύνεσιν * προσειληρώς, * πίστει τε καὶ χάριτι * καταλαμπόμενος. $\Delta \delta \xi \alpha$, ${}^3H\chi o \varsigma \delta'$. $Bu \zeta αντίου$.

χειμαζομένων, * μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεἡμονι Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έν παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ἴνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Άγίου ἡ γ΄. καὶ ς ΄. ՝ Ω οἡ. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς 'Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός 'Ισραήλ. $\Sigma \tau i \chi o \varsigma$ ' Έν 'Εχχλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐν πηγῶν 'Ισραήλ.

Ο Απόστολος.

Τέχνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ. Ζήτει τῆ Κς΄. ἀκτωβρίου. ἀλληλούτα, Ἦχος δ΄.

 Δ ίχαιος ώς φοτνιξ άνθήσει, ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ ιβάν ϕ πληθυνθήσεται.

 $\Sigma \tau (\chi \circ \varsigma \cdot)$ Περυτευμένος εν τῷ οἰκῷ Κυρίου, εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εύαγγέλιον κατά Ίωάννην.

Είπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Κοινωνικόν· Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ: ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Αποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Τηνος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.*

Έν ἐκλογῆ θεοκρίτω * προετιμήθητε * διακονείν ταῖς χρείαις * τῶν Αγίων, ὡς ὄντες * σορίας θείας πλήρεις, * καὶ φωτισμοῦ * καὶ τῆς χάριτος, "Ενδοξοι * καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς * σὺν 'Αγγέλοις εὐφραινόμενοι.

 Φ ωτιστικαί ώς λαμπάδες * Πνεύματος χάριτι * ἀποδειχθέντες κόσμφ, * τὸ τῆς γνώσεως φέγγος * ἡστράψατε πλουσίως, * καὶ τὴν ἀχλὺν * τῆς κακίας ἐπαύσατε, * καὶ μεταστάντες, 'Απόστολοι, πρὸς τὸ φῶς * ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ανευρημείσθω Νικάνωρ * ὁ ἰερώτατος * καὶ Παρμενᾶς καὶ Τί- Α μων, * καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω * ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, * οἱ πληρωταὶ * τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, * καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων, καὶ πρεσβευταὶ * πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

 Θ εομαχάριστε Κόρη, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν * ὡς εὐμενὴς προστάτις * τῶν πιστῶν, Θεοτόχε, * προσάγουσα τῷ Κτίστη, * τὸν ἰλασμὸν * ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, * ὡς παντελὴς σωτηρία χαὶ ἰλασμὸς * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πανάμωμε.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Του τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα, * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή· * Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· * τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; * ἴνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον! ΄Απολυτίκιον, 'Απόστολοι "Αγιοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, όὖ ἡ Ακροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Ἰωσήρ.

'Ωοη α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης το ερυθραΐου.

Τεθέξει τἢ πρός τὸ Θεῖον, Πάνσοφοι, * φῶς χρηματίσαντες, *
Τοὺς τὴν ὑμῶν φωσρόρον καὶ σεπτὴν * ἐορτὴν ἐορτάζοντας *
παθῶν ἀγλύος ῥύσασθε, * καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Έθελχθητε γλυκυτάτω έρωτι * Χριστοῦ, Μακάριοι, * καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ * εὐσεβῶς παρωσάμενοι, * αὐτῷ ἡκολουθήσατε * μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτῆρες, ἀνατολῆς όρμώμενοι * τῆς φωτοδότιδος, * φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν * Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, * καὶ Τίμων ὁ θαυμάσιος, * καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

(θεοτοχίον.

Πορείαι αι τοῦ Θεοῦ, Πανάμωμε, * ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν * γεγενημέναι ξένω τοχετῷ, * ἀσυγχρίτω ἐνώσει τε: * ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν * τῶν ποιημάτων σὲ δοξάζομεν.

'Ωοη γ'. Ευρραίνεται έπι σοί. *

Ος όντες πνευματικαί * νερέλαι ύδωρ άληθούς γνώσεως * τοίς έπι γής, "Ενδοξοι, * έν άγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῆ, * ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, * διακονεῖν, Πάνσοροι, * χορείαις τῶν Αγίων ἐτάχθητε.

Αίνεσωμεν Παρμενάν * τον εύκλεή, και τον σορόν Τίμωνα, * και τον σεπτον Πρόχορον, * και τον ύψηλόνουν Νικάνορα.

(θεοτοχίον.

Σταλάζοντα γλυκασμόν * καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας * τὸν ἀγαθὸν Κύριον, * ἄχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ο Είρμός.

Τύρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα. *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Πγος α΄. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *
Διάκονοι σεπτοί * καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου * καὶ σκεύη ἐκλογῆς *
ἀνεδείχθητε πίστει, * Νικάνορ καὶ Πρόχορε, * Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξε· * ὅθεν σήμερον * τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην * ἐορτάζομεν, * ἐν εὐρροσύνη καρδίας * ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ανύμφευτε άγνη * Θεοτόχε Παρθένε, * ή μόνη των πιστων * προστασία και σχέπη, * κινδύνων και θλίψεων * και δεινών περιστάσεων * πάντας λύτρωσαι * τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Κόρη, ἔχοντας, * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ορῶσά σε Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτης * νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Τἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄρατος * οἰχονομία σου αὐτη; * δι' ῆς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα; $\Omega \hat{\rho}_{ij} \hat{\rho}_$

Αναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας * ώσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, * τὸν τῆς δυσσεβείας * σκοτασμόν διέλυσαν, * καὶ κόσμον ἐρώτισαν * οἱ τοῦ Εὐεργέτου ᾿Απόστολοι.

Υπουργών τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίφ, * Νικομηδείας γέγονας, * Πρόχορε παμμάκαρ, * ἄριστος διδάσκαλος * καὶ θείος πρωτόθρονος, * ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεΐον ἐκληρώσω, Νικάνορ μάκαρ, * σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον * σὺν τοῖς δισχιλίοις * εἰς Χριστόν ἐλπίζουσι, * καθ' ἢν τετελείωται * Στέρανος ἡμέραν ὁ πρώταθλος.

Osotoxiov.

'Απειρογάμως έχύησας Θεόν Λόγον * σωματωθέντα, Πάναγνε, * ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· * ὅθεν κατὰ χρέος σε * Παρθένον δοξάζομεν, * καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

 $^{\prime}\Omega$ οὴ ε΄. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Σύ, Κύριε, τούς σούς * Μαθητάς ώσπερ σάλπιγγας * ἀπέστειλας εγειρούσας * ἐχ μνημάτων ἀπάτης * ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἰερὸς, * ποιμήν Βόστρων γενόμενος, * ἡνέγκατο μαρτυρίου * τὸ μακάριον τέλος * πυρί καταρλεγόμενος.

Ο μέγας Παρμενᾶς * Αποστόλων ἐπ' όψεσι * κεκοίμηται, ἐκτελέσας * σὺν σπουδῆ θερμοτάτη * τὸ θετον διακόνημα.

Θεοτοχίον.

'Γμνοϋμέν σε δι' ής * τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * Πανάμωμε, τοῦ θανάτου * καὶ τῆς πρὶν τυραννούσης * κακίας τοῦ ἀλάστορος. $^{`\Omega} \hat{\rho}_{\eta} \in \Theta \text{ύσω σοι * μετὰ φωνῆς.}$

Νικάνωρ * τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄληκτον, * καὶ τὸν σταυρόν καὶ τὰ πάθη * τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, * θανατοῦται * 'Ιουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ο μέγας * έξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι * τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * προσταγαῖς ἀνόμων πυρός ἐν μέσφ * τελειοῦται, * όλοχαύτωμα θεῖον γενόμενος.

Ή θεία * καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως * ὑμῶν, ᾿Απόστολοι, μνήμη * ἀγιάζει πάντων τὰς διανοίας * τῶν ἐν πίστει * ἐπιτελούντων ταύτην, μακάριοι.

Θεοτοχίον.

Τάξεις σε * ἀσωμάτων 'Αγγέλων γεραίρουσι,* καὶ 'Αποστόλων χορείαι, * καὶ Μαρτύρων δῆμοι, Θεοκυῆτορ· * τὸν γὰρ πάντων * Βαπλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Θ Είρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» έχ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Αποστόλων και Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, και Παρμενά. Στίχοι.

Τετρὰς Μαθητών του Θεανθρώπου Λόγου, Τριάδα σεπτὴν πᾶσι χηρύττει λόγφ. Είχαδι όγδοάτη Μυστών ξυνελήλυθε τετράς.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοη ζ΄. Έν τη καμίνω * Αβραμιαΐοι.

Ο λιχωτάτη * διανοία Χριστον άγαπήσαντες, * μόνον * τον έν κάλλει όντα ως άληθως,* Παναοίδιμοι, άσύγχριτον, * χλήρον είλήρατε * τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Υπό τοῦ Λόγου, * τοῦ ἐχ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, * λόγω * τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, * τῶν πιστῶν σωτῆρες ώρθητε, * τούτους μετάγοντες * πρός τὴν ὁμολογίαν, Θεόληπτοι.

"Ηθλησας ξένως, * μάχαρ Νικάνορ, ἀναιρούμενος * γνώμη * δυσσεβων 'Εβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ * ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Λόγ ϕ τὸν Λόγον * τὸν τοῦ Πατρὸς, Κόρη, τέτοχας, * λόγ ϕ * οὐρανὸν ποιήσαντα χαὶ τὴν γῆν, * χαὶ δοξάζειν τοῦτον, πάναγε, * λόγον παρέχοντα * τοῖς χαθαρῶς αὐτ ϕ νῦν πιστεύουσιν.

Ο θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς * ἐνθέοις ἔσμασιν * ἄμα τῷ Τίμωνι, * καὶ ὁ πανεύρημος Πρόχορος, * καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, τως μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ * καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υμάς μετὰ Πέτρον καὶ λοιπούς * προκρίτους Κύριος * Μαθητάς είλετο, * συνταττομένους μέν, ενδοξοι, * τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβ-

δομήχοντα, * έχλελεγμένους δε χαλώς, * ώς πλήρεις Πίστεως, * των Αγίων * διακονήσαι ταϊς χρείαις, πανεύφημοι.

Θεοτοχίον.

'Ιδού θεηγόρων αι φωνατ * πέρας εδέξαντο, * ἀποτεκούσης σου * τὸν ὑπερούσιον Κύριον, * ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, * εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν, * Θέοχαρίτωτε, * τῶν βοώντων * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» **Τ** ετρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχφ • Α εφραξε. * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετην περιζωσάμε-» νοι * οι εύσεβείας έρασται * Πατόες πραυγάζοντες· * Εύλογείτε,* » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $^{*}\Omega\delta\eta$ δ $^{'}$. Λίθος άχειρότμητος όρους. *

ράθητε σκεύη του Λόγου * πάσαν χωρήσαντα την αίγλην, * 🛥 πρόχριτοι σεπτοί Διαχόνων, * Αγίων χρείαις * διαχονήσαντες, * καὶ σὺν τῷ Λόγῳ, πάνσοροι, * δόξης ἀἦἡτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ή σύμπασα χτίσις * ύμων την μνήμην έορτάζει, * Τίμων, Παρμενά και Νικάνορ * σύν τῷ Προχόρῳ * τῷ χριστοχήρυχι, * άξίως μαχαρίζουσα * ύμᾶς, θεόπται παμμαχάριστοι.

"Ηρθητε πρός μέγιστον κλέος * ώς Μαθηταί Θεοῦ τοῦ Λόγου, * καί σύν 'Αποστόλων χορείαις * καὶ 'Ασωμάτων * νῦν ἐπαγάλλεσθε· * μεθ' ών ἀεὶ πρεσβεύσατε * έλεηθηναι ἡμᾶς, ἔνδοξοι.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι βοώμεν, Παρθένε, * περιχαρώς του 'Αρχαγγέλου. * Χαΐρε, ή χαρά των Αγγέλων, * και Αποστόλων * το σεμνολόγημα, * καὶ Προφητών τὸ κήρυγμα, * καὶ τών Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ο Είρμός.

<u>μίθος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀ-</u> » 11 χρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » φύσεις. * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ακολουθία τοῦ Όρθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΙ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς 'Αγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρά τοῦ Αγίου.

 $^{\circ} ext{II}\chi$ ος $\pi\lambda$, δ΄. $^{\bullet}\Omega$ του παραδόξου θαύματος. *

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, * ὑπέρ τὸ ζῆν τὸ θανετν * εὐσεβῶς προελόμενος, * τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον * ἀληθῶς ἔξεικόνισας. * ἀθανασίας δθεν ἐπέτυχες * καὶ ἀνεσπέρου μακαρεότητος, * ἔνθα τὰ τάγματα * τῶν ᾿Αγγέλων πέφυκε * καὶ ἀθλητῶν * πάντων ἀγαλλόμενος * σκηνώσας, ἔνδοξε.

Μάρτυς παμμάχαρ Καλλίνιχε, * πρός ἀοράτους ἐχθροὺς, * τόν ἀόρατον Κύριον * συμμαχίαν ἄμαχον * χεχτημένος, ἀνέστησας * ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, * τόν ἐξαλείφειν γῆν τε χαὶ θάλασσαν * χαταχαυχώμενον * τῆ πυγμῆ τῶν ἄθλων σου * χαταβαλών, * χαὶ τῆ τῶν αἰμάτων σου * χαταποντίσας ροῆ.

Τόν της εύσεβείας πρόμαχον, * καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, * καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, * καὶ ναόν τοῦ Πνεύματος * τοῦ Αγίου γενόμενον, * τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον * ὄντως θησαύρισμα, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* τὸν θαυμαστὸν * σήμερον Καλλίνικον * ὑμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρά τῆς 'Αγίας.
 "Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Ος παρθένον και Μάρτυρα, * ώς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, * ώς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, * ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, * ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, * ὡς ἀθλήσασαν στερρῶς * καὶ πολύπλοκα βάσανα * ὑπομείνασαν, * εὐρημοῦμέν σε πίστει, * Θεοδότη, * καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν * τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον.

υμρευθείσα έν Πνεύματι * τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως * ώσπερ προῖχα, πάνσεμνε, προσενήνοχας * τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, * τοὺς πόνους, τὴν ἄθλησιν, * τοὺς ἀπείρους αἰχισμοὺς, *

την του αϊματος πρόσχυσιν· * καὶ πρὸς θάλαμον * εἰσωκίσθης τὸν θεῖον * στερηφόρος, * Θεοδότη, ὑπὲρ πάντων * τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ος γενναΐον άδάμαντα, * ώς θεόρρονα Μάρτυρα, * ώς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τὸν τῆς Εὕας πολέμιον * γενναίω φρονήματι * συμπατήσασαν εἰς γῆν, * εὐρημοῦμέν σε, ἔνδοξε, * καὶ χωρήσασαν * Παραδείσου πρὸς πλάτος, * Θεοδότη, * θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν * ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον * τοῦ Θεόῦ χαῖρε, Δέσποινα, * καὶ 'Αγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. * Χαῖρε, 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις, * καὶ Εὐας ἡ λύτρωσις. * Χαῖρε, κλίμαξ νοητὴ, * τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα * πρὸς οὐράνιον * καὶ ἀκήρατον δόξαν. * Χαῖρε, κράτος * ὀρθοδόξων Βασιλέων * καὶ ἀρὸαγές φυλακτήριον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος εώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ Ο πρεμάμενον εξεπλήττετο, * χαὶ ἀτενίζουσα ελεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ᾿Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συγήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανών του 'Αγίου Καλλινίκου, ου ή 'Ακροστιχίς'

'Αθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ῷδὴν δέχου εὐμενῶς.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. "Αρματα Φαραώ. *

Αρματι νοητῷ * ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς,* τριστάτας ἐπόντισας * τοῦ Αἰγυπτίου * ἐν τῆ τῶν αἰμάτων σου ἐρυθρᾳ, * Μαρτύρων κλέος, Καλλίνικε.

Θείαν περιβολήν * ένδυσάμενος, Σορέ, * στολήν την ἐπίγειον * ἀπεξεδύσω, παμμάχαρ, * χαὶ πρός τόν ἀγώνα ώρμησας, * χαὶ τόν ἐχθρόν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ * πολυπλόχους μηχανὰς, * δεσμεῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, * καὶ ἀνενέργητον τοῦτον * ἔρριψας εἰς γῆν, Καλλίνιχε, * καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας.

Θεοτοχίον.

"Ηνπερ των Προφητων * προεώρακε χορός * ώς πύλην οὐράνιον * καὶ ἀκατάφλεκτον βάτον, * σὲ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * Θεὸν τεκούσαν ἐπέγνωμεν.

Men. Tom. VI.

Κανών της Άγίας Θεοδότης, οδ η Άκροστιχίς· Τὴν πρός Θεόν μοι, Μάρτυς, ἴθυνον τρίβον.

'Ωοή α΄. Ἡχος ο΄. Θαλάσσης, το ερυθραΐον.

Της θείας φωτοδοσίας χάριτι * χαταλαμπρύνεσθαι * τοὺς ὑμνητάς σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ * Θεοδότη, δυσώπησον, * μαρτυρικῆ λαμπρότητι * χαὶ παρθενία διαλάμπουσα.

Ή θείω δυναμωθείσα Ηνεύματι, * καί καταισχύνασα * τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, * Θεοδότη πανεύρημε, * πνευματικαίς φαιδρότησι * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως πρός τους άγωνας, ένδοξε * Μάρτυς, έχώρησας, * των θεοπνεύστων λόγων διδαχαϊς * χοσμουμένη λαμπρότατα, * χαὶ τὰς βουλὰς ἐμώρανας * των ἀσεβούντων, παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Παρθένος τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι * σὐ ἀπηνέχθης Χριστῷ,* τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς * ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, * καὶ ἰερὸν ἀνάθημα * ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Αγίου. 'ஹοἡ γ'. 'Ο στερεών βροντήν.

τη του Χριστου ἀγάπη τετρωμένος * ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν * έν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν. * Εἰς ὀσμὴν δραμοϋμαι μύρων, * ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου * ἀθλήσει τῆ δι' αῖματος.

'Ανεπιβούλευτος διετηρήθης * έχ τῶν βελῶν τοῦ ὅρεως· * τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοριστὴς * ἐν τοῖς ἡλοις διατρήσας, * τὴν χεφαλὴν συντρίβεται, * Καλλίνιχε, τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμών τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας * μαχαίρα τῆ τοῦ Πνεύματος, * τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς * ἐγεώργησας, Παμμάκαρ, * εἰς ἐκατόν τοὺς πόνους σου * προσάξας τῷ Δεσπότη σου.

'Ανερμηνεύτου τόχου καὶ λοχείας * σὺ μόνη μήτηρ γέγονας,* ἐν τῆ νηδύι σου τόν πρό σοῦ * συλλαβοῦσα Θεόν Λόγον, * καὶ γαλουχοῦσα, Πάναγνε, * ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Αγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρημάτων σου ταϊς πλοχαϊς * περισχεθείς ό δυσσεβής τύραννος,* ταϊς φυλαχαϊς φετο * άντιχατασχείν την άνδρείαν σου.

Ο πόθος ό του Θεου * τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὕτονον, * Μάρτυς Χριστου, ἔδειξε, * καὶ ἡ του Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρχός μέν περιφρονείν, * έπιμελείσθαι δέ ψυχῆς ἔσπευσας· *

δθεν δειναίς μάστιξι * χατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοχίον.

Θυμίαμα προσηνές, * έπιτεθέν μαρτυριχοῖς ἄνθραξι, * τῷ νοη-τῷ ἄνθρακι * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου, σὰ γέγονας.

Ο Είρμός.

» Ε ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγὴ καὶ στερέωμα. Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Z ῆλον ἔνθεον ἐν τῆ ψυχῆ σου * ἔχων, ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας * διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας: * καὶ ὁμιλήσας βασάνοις, διήνυσας * τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίφ ρρονήματι. * Μάρτυς Καλλίνικε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, Δόξα. Τῆς Αγίας.

Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τόν ώραιότατον Χριστόν άγαπήσασα, * καὶ δι' άγνείας τὴν ψυχὴν ώραίσασα, * διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων * τούτφ κατηγγύωσαι * ώς περ ἄμωμος νύμρη· * ὅθεν σε ἡξίωσεν * οὐρανίων θαλάμων, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ * τῶν σὲ τιμιώντων, * σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Τη Θεοτόχω έχτενως νῦν προσδράμωμεν, * άμαρτωλοί καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν * ἐν μετανοία κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα, βοήθησον * ἐρ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * Σπεϋσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. * Μἡ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα. Τοῦ Αγίου. 'Ωδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, ὁ Θεός. *

 Λ ελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς * τῶν σῶν αἰμάτων, παμμάχαρ, ὥ- φθης * χαθαρώτατος τῷ πνεύματι, * χαὶ εἰς λῆξιν ἔρθασας * τῶν ᾿Ασωμάτων, μάρτυς Καλλίνιχε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς * ὑκοδομήθης τῆ Ἐκκλησία, * καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, * καὶ εἰς γῆν κατέβαλες * τῆ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ιοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν * θωπείας ὄντως ἀπώσω, Μάρτυς· * ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος * τὴν ψυχὴν ρωννύμενος, * κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον. Θεοτοκίον.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾳ * προδιαγράρων Μωσῆς ὁ μέγας * ἀκατάρλεκτον ἐώρακε, * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * ἐν τῆ νηδύι ρέρουσαν, "Αχραντε.

Τῆς Αγίας. Δι' ἀγάπησιν, Οἰκτίρμον.

Επτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, * τῶν ἀλγεινῶν βασάνων * οὐχ ἠσθάνου, Θεόρρον, * τὸν νοῦν μεταστήσασα * πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ο άπατήσας την Ευαν εν Παραδείσω * καταπατείται κόρης * υπό πόδας ώραίους, * Θεοδότης Μάρτυρος, * ώς ουσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίω τῷ ἀθανάτω, * διὰ σαρχός θανάτου * πρός ζωὴν μετετέθης, * αἰωνίας λήξεως * τυχοῦσα, Πανεύρημε.
Θεοτοχίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα, τῷ ἐχ Παρθένου * καὶ Θεοτόκου Κόρης * σαρχωθέντι ἐβόας· * Σύ μου εἶ, φιλάνθρωπε, * ἰσχύς τε καὶ \ddot{v} -μνησις.

Τοῦ 'Αγίου. 'Ωδή ε΄. 'Ανάτειλόν μοι, Κύριε. *
 Τλύ περιέπεσον * ἀνυποστάτφ, Κύριε, * καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας μου, * καὶ ἐν τῆ καταιγίδι * τῶν δεινῶν μου πράξεων * ἑμπαγεὶς κραυγάζω σοι * Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπίσι καθηλούμενος * τοὺς πόδας, Μάρτυς, ξψαλλες· * Ἐν τῆ ὀδῷ τῶν μαρτυρίων σου * πλουσίως κατετέρρθην, * ἀθλοθέτα Δέσποτα, * ὑπομένων στίγματα * τῆ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Έλέφ σῷ τὸν ἔλεον * καλῶς ἐμπορευσάμενος, * τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου * ἐραίδρυνας, Παμμάκαρ· * δι ἢς δλος γέγονας * ἱερεῖον ἄμωμον, * ὁλοκαὐτωμα δεκτόν. Θεο τοκίον.

Τῶν Προρητῶν τὸ κήρυγμα, * καὶ 'Αποστόλων καύχημα, * καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα * ὑπάρχεις, Θεοτόκε, * Θεόν Λόγον φέρουσα * ὑπὲρ λόγον, Πάναγνε, * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Τής Αγίας. Σὰ Κύριέ μου φώς. *

Ο νούς σου εὐσεβῶς * τῆ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος * ἐνούμενος, Θεοδότη, * τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων * εὐτόνως κατερρόνησεν.

'Ιθύνουσα τον σον * λογισμόν πρός τὴν μέλλουσαν * αἰώνιον εὐφροσύνην, * ἀθυμίας βασάνων * καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μαχρότης ήμερων * και τερπνή άγαλλίασις * δεδώρηταί σοι, Θεόφρον, * άντι κόπων ὧν είδες * και πόνων των κολάσεων.

Θεοτοχίον.

Αί θεται δωρεαὶ * τατς παρθένοις καὶ μάρτυσι * πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, * τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, * τῆς μόνης Θεομήτορος. Τοῦ 'Αγίου, 'Ωοὴ ς'. Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη. *

Η της ποίμνης σου μάνδρα * ἀνεπίβατος * ἐχ τῶν θηρίων ἐτηρήθη * τῶν αἰρέσεων * τῶν σῶν γὰρ ἄθλων, Ενδοξε, χατέχουσα * τὴν στερρὰν βαχτηρίαν, * τῶν λύχων ώρθη διώχτρια.

Νύξ ἡλάθη τῆς πλάνης * τῆ άθλήσει σου, * καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος * ἐξανέτειλεν * ἐν τῆ ὁμολογία σου, πανένδοξε * τῆς Τριάδος Ὁπλῖτα, * ὡς ἡλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

 $^{\circ}$ Ως τῆς πίστεως κήρυξ * ἀκριβέστατος * τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας $^{\circ}$ ἐτοιμότατα * Τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος * τὴν ψυχὴν στερροτέραν; * τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κοῦρα.

Θεοτοχίον.

Διαμένεις έχ τόχου * ἀπειρόγαμος, * ὡς πρό τοῦ τόχου Παρθένος * καὶ ἀνέπαφος· * τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον, Θεόνυμρε, * ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν * καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

 $T\tilde{\eta}$ ς $A\gamma$ ίας. Θύσω σοι * μετὰ φων $\tilde{\eta}$ ς.

Ρομραΐαι * αι τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· * νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον * καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, * τῆ δυνάμει * τῆ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ρωννύμεναι.

Τὴν πτῶσιν * τῆς προμήτορος Εὕας ἀνώρθωσαν * αἰ θυγατέρες αἰ ταύτης, * τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στερανωθεῖσαι, * καὶ ποικίλα *

περιφανώς έγείρασαι τρόπαια.

Υπέστης * τὴν τοῦ πυρός δριμύτητα, πάνσοφε, * τοῦ σοῦ νυμρίου τῷ πόθῳ, * Θεοδότη Μάρτυς, πυρπολουμένη, * καὶ τὴν ρλόγα * τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Στόματι * θεολόγω καὶ γλώσση θεόρρονι * τὰς τῶν τυράννων θωπείας * ἀπεκρούσω, Μάρτυς, τὸν ἐκ Παρθένου * σαρκωθέντα * θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ο Ειρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
• ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον του Μάρτυρος, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Τὰ ἄνω τερπνὰ * ἀξίως νῦν χεχλήρωσαι· * Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς * τῷ πόθῷ πυραχτούμενος * τοῦ πυρὸς, Καλλίνιχε, * δι' αὐ-τοῦ ἀνδρείως χατετόλμησας· * ῷ χαὶ νῦν παριστάμενος, * μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ $K\Theta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Καλλινίχου.

Στίχοι.

Βληθείς ὁ Καλλίνικος ἐν τῆ καμίνω, Τὸ νικοκαλλές εύρε καὶ θείον στέφος.

Ειχάδι άμφ' ένάτη φλόξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Θεοδότης, και τῶν τέχνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεφ δοτήν τίθησι την Θεοδότην

Τό πῦρ καμίνου σύν τρισίν τέκνοις φίλοις.

Ταζς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Too Agion. With ζ' . Top plegon Aggelos.

Πόονης μοι πρόξενα τὰ τῶν κολάσεων * ὑπάρχουσι φόβητρα *
οὐ γὰρ πῦρ, οὐ μάστιγες * τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, * ὁ
Μάρτυς ἐβόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος, Ένδοξε, τη συμμαχία Χριστοῦ, * εἰς γτην τὸν ἀντίπαλον * ἐκπαλαίσας ἔρριψας, * καὶ φερωνύμως ἐδείχθης * κατὰ τῶν τυράννων καλλίνικος.

Διάβολον ήσχυνας, 'Αγγέλους ευφρανας * τοῖς ἄθλοις σου, Ένδοξε, * καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· * Εὐλογητός εἰ, ὁ μόνος * ὑπάρχων Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Έλυσας τῷ τόχῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, * Εὐας τῆς προμήτορος * τὴν ἀράν· ὑπάρχεις γὰρ * Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, * τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τής $\Lambda \gamma (\alpha \varsigma)$ Έν τη καμίνω * Λ βραμιατοι.

Τμειρομένη * τῆς Βασιλείας, Μάρτυς, τῶν οὐρανῶν, * τρίβον * τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς * δι' ἀθλήσεως, κραυγάζουσα. * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θηριωδίας * τῆς ώμοτάτης ἀπεδείξατο * ἔργον, * Θεοδότη Μάρτυς, ὁ δυσσεβής * κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν, * Εὐλογημένος εἶ, * ἀναβοῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονής σου * και καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, * δόξαν * και τρυρήν ἀνώλεθρον ὁ Χριστός * Θεοδότη ἐδωρήσατο· * Εὐλογημένος εἰ, * ἀναβοώση, Θεέ μου και Κύριε. Θεοτοκίον.

Νενεχρωμένην * τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας, * μόνη * σύ ζωὴν ἀθάνατον τὸν Χριστὸν, * Θεονύμφευτε, γεννήσασα. * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Τοῦ Αγίου. 'Ωὸς κ. Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα. *
Υαίροις, τὸ ἐντρύρημα * τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀληθείας. * χαίροις,
τὸ καλλώπισμα * τῆς πίστεως καὶ κλέος. * χαίροις, ὁ λαμπρότατος * τῶν Μαρτύρων φωσφόρος * ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας *
τῆ ἀθλήσει σου, * καὶ τὸ ρῶς ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, * Καλλίνικε πάνσορε.

Ό τύραννος ἡσχύνθη * τῆ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει· * ἡττήθησαν δήμιοι * τοῖς μώλωψί σου, Μάχαρ· * τοῖς ἡλοις τῆς πτέρνης σου * κατετρώθη ἡ πλάνη· * κατερλέχθη δὲ πάντα * καὶ ἡράνισται * τῶν εἰδώλων τεμένη, θεόρρον, * πυρὶ ἐναθλοῦντός σου.

Τπέρ τῶν τιμώντων σε, * τῆ πρός Θεόν σου παρρησία, * Καλλίνικε, χρώμενος, * ἰκέτευε ἀπαύστως: * τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, * ἐξαιρούμενος ταύτην * τῶν ποικίλων παγίδων * τοῦ ἀλάστορος, * αἰ στηρίζων τῆ πίστει: ἐν σοὶ γὰρ * αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοχίον.

Έν πνεύματι Προφήται * σὲ τὴν Παρθένον προτυποϋσι * σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, * καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, * καὶ ὅρος πανάγιον, * καὶ νερέλην καὶ πλάκα, * κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον, * πύλην ἔνθεον· * δι' ῆς πᾶσιν ἀνθρώποις ἡνοίχθη * ὁ πάλαι Παράδεισος.

Τῆς Αγίας. Χετρας ἐκπετάσας Δανιήλ. *

Ο ὑδὲν, ᾿Αθληφόρε, τῶν δεινῶν, * οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, * οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, * ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε * διαρρῆξαι τὴν συνάρειαν * πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, * δι ἦς ἐκραύγαζες: * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νυμφωνα τερπνόν και καθαρόν * ὁ σός νυμφίος Χριστός * σοι νῦν δεδώρηται, * διπλαϊς ἐκλάμπουσαν χάρισι * καθορών σε, Πανσεβάσμιε· * ὅν περ ποθήσασα θερμώς, * χαίρουσα ἔψαλλες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῷ πόθψ κατάλληλον ἰσχὺν * ὁ ἐραστής σου Χριστός * σαρῶς ἐνέπνευσε, * δι' ῆς τὴν ἄστεκτον ἤλεγξας * ἀθεότητα, Πανόλβιε, * καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς * ἔρερες ψάλλουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

"Ρήμασιν έπόμενοι τοῖς σοῖς * σὲ μαχαρίζομεν, * Θεομαχάριριστε, * μαχαριότητος ἔνθεον * εὐρηχότες σε ὑπόθεσιν * τὴν τὸν μαχάριον ἡμῖν * Λόγον γεννήσασαν· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. () Εἰρμός.

Υ εξρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω

Δ έρραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετὴν περιζωσάμε νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παιδες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,*

• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Του Αγίου. 'Ωοή θ'. Τον άσπορον τόχον σου. *

ροάνθη σοι ἄνωθεν * ο χιτών τῆς πίστεως, * δι' οῦ ἀπεγύμνωσας * τον ἐχθρον ἐν σταδίω, Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμηνώς ὁ τύραννος * ὑπεκλύειν ῷετο * θωπείαις τὸν Μάρτυρα· * ἀλλ' αὐτὸς ἐν τῆ πίστει ἐστερέωτο.

Εύθες όλοχαύτωμα * χαι δεχτόν θυμίαμα, * Καλλίνικε ενδοξε,* τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παράδεισον * οι πιστοί γνωρίσαντες, * τοῖς πόνοις τῶν ἄθλων σου * ὡς θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Ωραΐοι οι πόδες σου, * άθλητὰ Καλλίνικε, * τοῖς ήλοις πειρώμενοι, * καὶ πρός κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σχέπην σε χεχτήμεθα * καὶ λιμένα, Πάναγνε, * καὶ δπλον καὶ ἄγχυραν * καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν χινδύνοις ἀεί.

 $Τ\tilde{r}_i$ ς Λγίας. Λίθος ἀχειρότμητος δρους. *

Τλεων γενέσθα:, θεόρρον, * τον σον άθάνατον Νυμφίον * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθφ * δυσώπει, Μάρτυς * ἀξιοθαύμαστε, * διὰ παντός ἐκλάμπουσα * ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας όντως * σύν παρρησία του Δεσπότου * οἶα εὐσεβής τε καὶ Μάρτυς, * δι' ἀμφοτέρων * εὐαρεστήσασα * τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, * καὶ πλουτοδότως στερανώσαντι.

"Ολη εί καλή, Θεοδότη, * πεποθημένη τῷ Δεσπότη: * ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, * καὶ μῶμος ὅλως, * Μάρτυς, οὐκ ἔστιν ἐν σοί: * σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι * διαρερόντως κεχαρίτωσαι.
Θεοτοκίου.

Νύμρη καὶ γεννήτρια ὤφθης * τοῦ τῶν ἀπάντων Βασιλέως· * σὸ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐράνης * ἀγιωτέρα * πάσης τῆς κτίσεως· * καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ὰ- χρογωνιατος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις: * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Έπεσκέψατο ήμας. *

Καὶ θανούσα ζωηρόν * αίμάτων μύρον ἔβλυσας, * ώς ἐν Θεῷ
ζῶντι ζῶσα· * καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ * κληρονόμος ἡξίωσαι, * Θεοδότη, φρουρούσα * τοὺς πόθω ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Πατυτέρα οὐρανῶν * πρός οὐρανόν ἀπάρασα, * μὴ καταλίπης, 'Αγαθὴ, * ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς. * πρός τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον * χεῖρας εἰς μεσιτείαν * τοῦ Κόσμου ἐράπλωσον. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των 'Αγίων 'Αποστόλων έχ των 'Εβδομήχοντα, Σίλα, Σιλουανού, Κρήσχεντος, 'Επαινετού καὶ 'Ανδρονίχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Αστραπαῖς ρωτιζόμενοι * ταῖς τοῦ Πνεύματος, πάνσοροι, * τὰ

τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, * καὶ τοὺς πιστοὺς ἐρωτί-

σατε, * τον ζόφον μειώσαντες * άγνωσίας τοῦ βυθοῦ, * ὡς τοῦ Λόγου Απόστολοι· * ὅθεν σήμερον * γεγηθότες τελοῦμεν * τὴν άγιαν * αὰ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, * άγιασμόν χομιζόμενοι.

Ος νεφέλαι, μακάριοι, * ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα * ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, * καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε * πιστῶν βεία χάριτι, * ἀποπνίξαντες δεινὰ * ἀθείας ζιζάνια, * καὶ τελέσαντες * τὰς ψυχὰς καρπορόρους * τῶν ἀνθρώπων · * διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει * ὑμᾶς τιμῶμεν, 'Απόστολοι.

υνελθόντες τιμήσωμεν * καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν * Σίλαν τὸν πανάριστον καὶ 'Ανδρόνικον, * 'Επαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, * καὶ πόθφ τιμήσωμεν * σὺν αὐτοῖς Σίλουανὸν, * τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, * τοὺς προχέοντας * ποταμοὺς ἰαμάτων, * καὶ παντοίων * παθημάτων ἐπηρείας * Πνεύματι θείφ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καταχρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία θεόνυμφε, * χαὶ δεινῶν πταιπμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· * χαὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, χαὶ δώρησαι * διχαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα
ἐτάσεως, * ής ἐπέτυχον * τῶν Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * χαθαρθέντα με πρὸ τέλους * χαὶ τῶν δαχρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η άμνὰς ἡ χυήσασα * τὸ ἀρνίον τὸ ἄχαχον, * τὸ τὴν άμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι * παντὸς τοῦ χόσμου, Πανάχραντε, * οἰχείφ ἐν αἴματι, * τὸ σραγὲν ὑπὲρ ἡμῶν * χαὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, * σύ με ἔνδυσον, * γυμνωθέντα ἀπάσης * ἀρθαρσίας, * ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόχου * περιβολὴν θείας χάριτος.

Απολυτίχιον Απόστολοι Αγιοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, ' καὶ τῶν 'Αποστόλων ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ Λόγου, Ἰωσήφ. Ὁροἡ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον. *

Π αριστάμενοι * θρόνφ τῷ θείφ πάντοτε, * φέγγει τε λαμπρυνόμενοι * ἀδύτφ, "Αγιοι, * φωτισμόν πνευματικόν * ἄπασιν αἰτήσασθε * ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς * καταπεμφθῆναι ἡμῖν * πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

'Αναλάμψαντα * δικαιοσύνης ήλιον, * Ένδοξοι, θεασάμενοι * Κόρης Θεόπαιδος, * ἐκολλήθητε αὐτῷ, * θείαν κατὰ μέθεξιν * φῶς χρηματίζοντες, * καὶ ἀπηλάσατε * ἀπάτης ζόφον ἄπαντα.

Men. Tom. VI.

17**

٠ ---

Νόμον ἔνθεον * ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, * πᾶσαν τὴν τῆν διήλθετε, * τὴν ἀνομίαν αὐτῆς * ὑπεξαίροντες, σοροὶ, * Κρήσεη καὶ 'Ανδρόνικε, * Σίλα καὶ Σιλουανέ, * καὶ κατασκείραντες * τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Έπαινέσωμεν * Έπαινετόν τον ένδοξον, * Καρθαγενέων καύ χημα, * θείον γενόμενον * καὶ τοῦ Λόγου Μαθητήν, * καὶ τῶν ἰαμάτων πηγήν, * καὶ μέγαν πήρυκα * τῶν ὑπὶρ ἔννοιαν, * καὶ πίστεως ἐδραίωμα. Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον * Θεόν ἀρρήτως τέτοχας * σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα * δι ἀγαθότητα, * ὑπερύμνητε 'Αγνή· * ὅθεν εὐχαρίστοις φωναϊς * ὑμνολογοῦμέν σε * καὶ μακαρίζομεν, * ὡς πάλαι προεφήτευσας.

' $\Omega \delta \eta \gamma'$. En metra me the mistews.

Τοροξαντες την σάρχωσην του Δεσπότου, * καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, * τοὺς πάλαι δεδεμένους τῆ ἀπιστία, * Σοροί, ἐλύσατε, * μεγαλοχήρυκες, * καὶ Θεῷ προσήξατε * διὰ πίστεως.

Λαμπτήρες της αδύτου φωτοχυσίας * γενόμενοι, το σκότος της ασεβείας * ήλασατε, δειχνύοντες τοῦς ανθρώποις * της έπιγνώσεως * το ρῶς, Πανεύρημοι * διὰ τοῦτο πάντοτε * μαχαρίζεσθε.

Είς πᾶσαν ἐξελήλυθε, καθώς ψάλλει * Δαυίδ, τῶν 'Αποστόλων ό θετος φθόγγος, * διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτήρος * καὶ τὴν ἀνάστασεν, * δι' ής ἀνέστημεν * ἐκ μνημάτων ἄπαντες * ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εύρών σε τῶν ᾿Αγγέλων καθαρωτέραν * ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἀγίαν * ὁ ρῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, Θεοτόκε· * καὶ ὡρθη ἄνθρωπος * ἐκ σοῦ σαρκούμενος, * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι * γνωριζόμενος. Ο Είρμός.

» Τον πέτρα με τής πίστεως στερεώσες * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» Τω μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
» τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*

Ος ἀστέρες μέγιστοι * την οἰχουμένην * εὐσεβείας λάμφεσι * φωταγωγοῦντες εὐσεβως, * εἰς τὸν αἰωνα δοξάζεσθε, * θαυματοφόροι * Κυρίου 'Απόστολοι. (θεοτοχίον, διμοίον.

Τὰς ἄχράντους χετράς σου, * Παρθενομιῆτορ, * ἐφαπλοῦσα, σχέπασον * τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοὶ, * καὶ τῷ Υἰῷ σου πραυγάζοντας * Πᾶσι παράσχου, * Χριστέ, τὰ ἐλέη σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έπὶ ξύλου βλέπουσα * ἀναρτηθέντα * τὸν Υίον σου, Πάναγνε,* Οτμοι! πῶς ἔδυς, * τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

'Ωδή δ'. Ύμνο σε * ακοή γαρ, Κύριε. *

Τσχύκ * τοῦ τὰ πάντα κτισαντος * διελθόντες την οἰκουμένην * καθάπερ ὑπόπτεροι, * ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει * δεινῶν, * Θεοφόροι, κινδυνεύοντας, * καὶ γαληνόν πρὸς ὅρμον ώδηγήσατε.

Στηρίζων * παρειμένας, ἔνδοξε, * διανοίας τῷ λόγῳ, Σίλα, * σὸν Παύλῳ τῷ κήρυκι * πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, * πολλοῖς * πειρασμοῖς περιαντλούμενος, * καὶ τὸν Σωτῆρα ἀπασι κηρύττων τρανῶς.

Μεγίστοις * άγαθοῖς ποσμούμενος * συμπεπόρευσαι ἐξ 'Εφας * μέχρις αὐτῖζς Δύσεως * ώσπερ ἀπτὶς τῷ Παύλῳ, Σίλα * σορὲ, * φωταυγεί ἡλίῳ πέλοντι, * καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐρωτίσατε.

Αίνεισθω * Κρήσκης και 'Ανδρόνικος, * και σύν Σίλα μεγαλυνέσθω * Σιλουανός σήμερον, * 'Επαινετός τε ἐπαινείσθω, * Χριστοῦ * τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες * βότρυες, γλεῦκος στάζοντες σωτήριον. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων * ὑπερέχον πέρυχε * τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαϋμα· * νομίμων γὰρ ἄνευθεν * τῆς φύσεως τὸν νομοδότην * Χριστὸν * ἀποτίχτεις, τὴν παράβασιν * τῶν προπατόρων λύοντα, Πανάμωμε. ' Ω δὴ ε΄. 'Ο φωτισμός. *

Πρθη των σων * Μαθητων ὑπεράνω * των οὐρανίων * ἡ μεγαλοπρέπεια, χησυττόντων * τοῖς ἐπὶ γῆς σου * τὴν σεπτὴν παρουσίαν * καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασεν, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τό διαυγές * καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος * τοῦ Παρακλήτου, * τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδητίαν, * Θεσσαλονίκης * τὸ περίδοξον εὖχος, * Αποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, * τὸν Σιλουανόν τὸν σορὸν εὖρημήσωμεν.

'Ανδρειωθείς * φερωνύμως τοῦ Λόγου * τῆ συμμαχία, * πάνσορε 'Ανδρόνικε, διαθέεις * ἐπιστηρίζων * παρεθείσας καρδίας * ἔπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, * καὶ φωταγωγών εἰς θεοῦ κατανόησεν.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὁ Δαυὶδ * προδιέγραψεν όρος * τετυρωμένον, * όρος τοῦ Θεοῦ ἡμιῶν, όρος πίον; * ἐν σοὶ γὰρ, Κόρη, * ἐγνωρίσθησαν τούτου * αἰ πορείαι σάρκα πτωχεύσαντος, * καὶ πρὸς τὸ ἀρχαΐον ἡμιᾶς ἐπανάξαντος.

 $\Omega \delta \gamma \in \Pi$ ρός Κύριον * έχ χήτους.

Ψούμενοι * πρός Κύριον χαθαραΐς συννεύσεσι, * τοὺς χατανεύσαντας * ἀπωλείας πρός τὰ βάραθρα * εἰλχύσατε, Σοφοί, * ὕψος πρός οὐράνιον * ὑψηλῆς θεωρίας χαὶ πράξεως.

Μονάδα μέν * οὐσία, χαρακτήρσι Τριάδα δὲ, * Θεομακάριστοι,* ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες,* πολύθεον ἀχλὺν * παντελῶς ἐλύσατε,* καὶ φωστήρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου * Χριστός τὸν λογισμόν, Κρήσκη πάνσορε, * τῆς ἐν Γαλλία σε * Καρχηδόνος 'Αρχιποίμενα, * ὡς τούτου μαθητὴν, * εὐσεβῶς ἀπέδειξε, * πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα.

'Ωραίαν σε * ἐν κάλλει ὁ Ποιητής εὐράμενος * ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, * καὶ ὡραῖος ὑπὲρ ἄπαντας * υἰοὺς τῶν γηγενῶν * ώρθη
σωματούμενος, * Παναγία Παρθένε πανύμνητε. ΄Ο Εἰρμός.
» μη ρὸς Κύριον * ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *

» Τος Κύριον εκ κήτους ο Ιωνάς εβόησε. Δυ με ανάγαγε .
» εκ πυθμένος άδου, δέομαι. * ίνα ώς Λυτρωτή * έν φωνή
» αίνέσεως, * άληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μυήμη τῶν ἀΑγίων ἀΑποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σίλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ ἀΑνδρονίκου.

Στίχοι. 'Επαινετός, Κρήσκης τε και Σιλουανός, Σίλας και 'Ανδρόνικος αίνεισθων άμα.

Πέντ έβαν έχ βιότου μύσται Θεοῦ έν τριακοστή.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωρή ζ΄. 'Ρήτορες * ἀνεδείχθησαν.

Τι ά σκεύη * τὰ χωρήσαντα πᾶσαν * τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, * καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης * γεγενημένους ἀποτελέσαντα * δεκτικοὺς Θεοῦ, * Σίλαν καὶ Σιλουανόν, * ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Ούχ ἔστιν * ίχανός τις ἐπαινεῖν * Ἐπαινετόν τὸν θαυμαστόν· * συνεμορφώθη Χριστῷ γὰρ * τὰ δι αὐτόν ὑποστὰς παθήματα, * βασιλείας τε * συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ * καλῶς ἡγωνισμένος.

Υμνείσθω * Κρήσκης ἄσμασι θείοις, * ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδοὺς * τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, * καὶ κατακρίνας ἐν τῆ σαρκὶ αὐτοῦ * τῆν κατάκριτον * ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς * ἀκατακρίτους δείξας. Θεοτοχίον.

Λύσόν μου * τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῆ μεσιτεία σου, Αγνή, * καὶ τῆ ἀγάπη τελείως * τοῦ ἀγαθοῦ Γίοῦ σου πρόσδησον * μαχρυνόμενον * χαθ' έχάστην έξ αύτοῦ * δι' ήδονῶν ἀτόπων.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η^{\prime} . Τῷ δόγματι * τῷ τυραννιχῷ. *

Ο ὑχ ἔδωχαν * ϋπνον ἐρθαλμεῖς * οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρέται, * έως ου υπνου βαρέος πιστούς * πλάνης έλυτρώσαντο, * καί φωτός και ημέρας * υίους έναπέδειξαν.

Γενόμενοι * άρμα τοῦ Θεοῦ * ἐχτήσασθε αὐτὸν ἡνιοχοῦντα * πρός ἐπουράνιον νύσσαν ὑμᾶς, * Απόστολοι ἔνδοξοι, * καὶ τὰ

άρματα πάντα * τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ο πάνσορος * Σίλας ως Χριστοῦ * διάχονος ἀξίως ἐπαινείσθω,* καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς * Κρήσκης καὶ Ανδρόνικος, * οί φωστήρες οι πάντα * τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Ύμνήσωμεν * την ζωαρχικήν * Τριάδα χαρακτήρσι τρισσουμένην, * γνωριζομένην δέ φύσει μια, * και ψάλλοντες είπωμεν· * Εύλογείτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Ο Είρμός.

• Ττῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ * οἱ ὅσιοι τρέῖς Παίδες μἡ πει-Ι σθέντες, * ἐν τῆ καμίνω βληθέντες, Θεὸν * ὑμνολόγουν ψάλ-

• λοντες· * Εύλογείτε, τὰ έργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ^{\prime} . $^{\prime}H$ τον προ $\dot{\eta}\lambda$ ίου. *

🔭 ατροί ψυχών τε * σωμάτων τε γεγόνατε σωτήριοι,* πνευματιχοῖς f L φαρμάχοις έχχαθαίροντες * τούς νοσούντας, χαὶ ύγιεῖς * δειχνύντες άμφοτέροθεν,* θεοφεγγείς 'Απόστολοι: * öθεν άξίως μαχαρίζεσθε.

"Ωρθητε τῆ ζέσει * τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθραχες,* και τον κρυμόν της πλάνης διελύσατε, * και καρδίας τὰς πηγνυμένας * πίστει κατεθάλψατε, * καὶ πρός τὸ ἔαρ, Πάνσοροι, * της σωτηρίας ώδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν * έν οίχφ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δοξάζοντες * Σιλουανόν καὶ Σίλαν καὶ 'Ανδρόνικον, * καὶ τὸν μέγαν 'Επαινετόν, * καὶ Κρήσκεντα τον πάνσοφον, * ώς άληθείας κήρυκας * καὶ πρεσβευτάς ήμων ύπάρχοντας.

Ή άγιωτάτη * και πλήρης χαρισμάτων θείου Πνεύματος, * καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος * ὑμῶν μνήμη, θεουργικαῖς * ἀκτῖσι καταυγάζουσα * τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, * ὑμνεῖν ὑμᾶς, Σοφοί, προτρέπεται. Θεοτοχίον.

Φείσαί μου ὁ μέλλων * ἐν δόξη πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος * κρίναι την οίκουμένην, παντοδύναμε, * ίκεσίαις της ἀπειράνδρως,* Δέσποτα, τεχούσης σε. * χαὶ μὴ είς πῦρ ἐχπέμψης με * χατεγνωτμένον άμαρτήμασιν.

Ο Είρμός.

» Η τον πρό ήλίου * φωστήρα τον Θεον έξανατείλαντα, * σωματιχώς ήμεν επιδημήσαντα, * έχ λαγόνων παρθενιχών *
αφράστως σωματώσασα, * εὐλογημένη πάναγνε, * σέ, Θεοτόκε,

» μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Ήγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Σύμπασα φύσις άνθρώπων * νῦν προεόρταζε * χαρμονικώς καὶ σκίρτα * τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον * μέλλει προτεθήναι * πᾶσι πιστοῖς * ἰατρεῖον ἀδάπανον, * καὶ νοσημάτων λυτήριον, καὶ παθῶν * καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατίδωμεν ξένον, * πιστοί, τεράστιον· * πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον * καταπαύει φλογώσεις, * κοιμίζει ἀλγηδόνας, * πάθους παντὸς * ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. * Προεορτάσωμεν τοίνον, καὶ τῆ αὐτοῦ * προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζώντες όμου και θανόντες * προευτρεπίσθητε· * τῆς γὰρ ζωῆς Το ξύλον, * τὸ τὸν "Αδην νεκρῶσαν, * ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, * ἡ τῶν νεκρῶν * ἐξανάστασις ἔρχεται * πᾶσι τὴν ἄρθονον χάριν νῦν παρασχεῖν * τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.

* Καὶ τοῦ Αγίου Εὐδοκίμου γ΄. "Ομοια.

Μακαριώτατον τέλος * εύρες, Εὐδόκιμε, * εὐδοκιμήσας θείαις * ἀρεταϊς φερωνύμως, * καὶ κόσμου ταῖς ἀπάταις * μὴ συγχωσθεὶς, * ἀλλὰ λάμψας φαιδρότερον * τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν * καταυγάσας τὰ συστήματα.

Ελεήμων καρδία * καὶ εὐσυμπάθητος, * ὁ τῆς ἀγάπης λύτηνος, * ὁρφανῶν ὁ προστάτης, * γυμνῶν καὶ πενομένων * ὁ σκεπαστής, * σωρροσύνης τὸ ἄγαλμα, * τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, * εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τη καθαρά σου καρδία * Θεόν εζήτησας, * και τὰ τοῦ κόσμου πάντα * εβδελύξω ήδεα, * Εὐδόκιμε θεόφρον· * δθεν πιστώς *

ic

καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν * παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, * ώς ἐν τέλει περανέρωται.

Δόξα. Τοῦ Αγίου. Ήχος β΄.

 \prod αντός Δικαίου μνήμη μετ' έγκωμίων γίνεται· * μεθ' ὧν καὶ ή σή, * θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· * ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρόν, * καὶ κράτος ἀἡττητον * Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· * διὰ τοῦτο μετ' Αγγέλων * συναναπαύη, ἀείμνηστε.

Καὶ νον. Του Σταυρού. Ο αύτός.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, * ὁ τριμερὴς Σταυρός τοῦ Χριστοῦ· * ἀγίασόν με τῆ δυγάμει σου, * ἴνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, καὶ νον. Τοῦ Σταυροῦ. Ἡχος πλ. β΄.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, * Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, * πεπλανημένων οδηγέ, * χειμαζομένων λιμὴν, * ἐν πολέμοις νῖχος, * οἰχουμένης ἀσφάλεια, * νοσούντων ἰατρέ, * νεχρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άπολυτίκιον, "Ηχος δ΄. Ταγύ προκατάλαβε. *

Εχ γής ο καλέσας σε * πρός αἰωνίους μονὰς * τηρεῖ καὶ μετὰ σωρροτύνη * καὶ σεμνή πολιτεία, * μάκαρ, ἐπολιτεύσω * μἡ μολύ-

Δόξα καὶ νῦν. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὁ κτωήχου εἰς, καὶ ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων. Τὸν Προεόρτιον Κανόνα ζήτει εἰς τὴν Α΄. τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

Ύμνω, Μάκαρ, σου τούς πανευσεβείς τρόπους. Ο Ίωσήρ.

' Ω δή α΄. Ήχος β΄. Έν βυθῷ κατέστρωσε.

ψηλόν τον βίον ἐσχηκώς, * καὶ ταῖς ἀναβάσεσι * ταῖς θεἴκαῖς όλολαμπὴς γενόμενος, * φωτισμόν μοι αἴτησαι * εὐρημοῦντί σου τὰ σεπτὰ προτερήματα, * οἰς εὐδοκιμήσας * ἔτυχες ὧν ἤλπισας, Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδαχάς, * καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι * τῶν ἰερῶν Γραρῶν ἐνασχολούμενος, * ἡδονῶν ἐξέκλινας, * Παμμακά-ριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, * καὶ εὐωδιάσθης * θείαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμόν βλεφάρων έχ ψυχής, * Μάχαρ, ἀπεδίωξας, * ἐπαγρυπνών και Θεώ συγγινόμενος * ταζς παννύγοις στάσεσι, * μή χαμπτόμενος ταϊς άνάγχαις της φύσεως. * όθεν πρός ήμέραν * όντως την άνέσπερον χατήντησας.

Θεοτοχίον.

'Ως παστάδα ξμψυχον Θεού, * καὶ θυμιατήριον * του νοητού καί φωτοφόρου άνθρακος, * την άειμακάριστον * άνυμνήσωμεν Θεοτόχον, χραυγάζοντες * Χαϊρε, ή αίτια * της σωτηριώδους άναπλάσεως.

 $\Omega \delta \eta \gamma'$. En πέτρα με τζη πίστεως.

Ρημάτων ζωηρρύτων πηγαϊς προσέχων * έξέπιες το ναμα τῆς σωτηρίας, * έμέσας την χατάπιχρον άμαρτίαν, * χαὶ ψάλλων έλεγες * Θεφ, Ευδόχιμε· * 'Ως ούχ έστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Συμπάθειαν έχτησω χριστομιμήτως, * διανείμας τον πλουτον τοῖς δεομένοις, * οὐράνιον τὸν όλβον σοι προξενούντα· * οὖπερ καὶ έτυχες, * βοών, Ευδόκιμε· * 'Ως ούκ έστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Οίχειωθείς τῷ Κτίστη ἀγάπη θεία, * ἐδέξω τὴν οὐράνιον χληρουχίαν. * τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς δὲ, Μάχαρ, μετέχεις * θέσει θεούμενος, * και μέλπων, ενδοξε· * 'Ως ούκ έστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Υπάρχουσα Αγγέλων τιμιωτέρα, * τον Κτίστην των Αγγέλων τη ση νηδύι * έβάστασας και τέτοκας, Θεομήτορ, * βροτών είς λύτρωσιν * των μελωδούντων σοι * Ως ούχ έστιν άχραντος * πλήν σου, Δέσποινα. Ο Είρμός.

» 'πην πέτρα με της πίστεως στερεώσας * ἐπλάτυνας τὸ στόμα » L μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * Εὐρράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν

» τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, * καὶ οὐχ

» έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

 ${f E}$ υδοχιμήσας άγαθαϊς έργασίαις, * έδοχιμάσθης ώς χρυσός έν χαμίν ψ * τοῖς πειρασμοῖς, Εὐδόχιμε ἀοίδιμε * ὅθεν μετὰ θάνατον * άναβλύζεις πλουσίως * θαύματα ώς νάματα, * καὶ νοσήματα παύεις, * ύπερ ήμων ἀεὶ έκδυσωπών * ὅπως πταισμάτων * συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα καί νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

έπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, * καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός αὐλιζόμενος, * ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται άγίου αὐτοῦ, * Δέσποινα, έν κόλποις σου * σαρκικώς ο Θεός γάρ * δντως έβασίλευσεν * έπὶ πάντα τὰ ἔθν η· * καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· * ον έχδυσώπει * σωθήναι τούς δούλους σου.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \delta'$. Έλήλυθας \star έχ Παρθένου.

Τὰ δόγματα * τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, * ὁρθόδοξον φρόνημα * σὐ ἐχ νεότητος ἔσχηχας, * βίον ἀχηλίδωτον * καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην, * Αξιάγαστε.

Οὐ σύγχυσις * χοσμική, οὐχ ἀρχῆς ἐπικράτεια, * οὑ δόξα ἐπίχηρος * σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα * ἤμβλυνεν, Εὐδόχιμε· * ἀλλ' εὐ-

δοχίμησας δντως * θείαις πράξεσιν.

Ύψούμενος * ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἐχάστοτε * ἐχθρόν ἐταπείνωσας, * καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν * είληρας, Εὐδόκιμε, * κρίσει δικαία τοῦ πάντα * διευθύνοντος.

Σταλάζουσα * γλυκασμόν ή σορός τῶν λειψάνων σου * πλουσών ἰάσεων, * πάθη καθαίρει, Εὐδόκιμε, * πίστει τῶν τιμώντων σε, * καὶ καταρλέγει δαιμόνων * πάσας φάλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, * στρατηγίαις τον άνω ύμνούμενον * Θεόν άπεχύησας * άνθρωπον όντως γενόμενον· * δν ύπερ των δούλων σου * έχδυσωπούσα μὴ παύση, * ἀειπάρθενε.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ ε΄. $^{\prime}\mathbf{O}$ φωτισμός. *

 Λ Ιγλη σεπτή * τής άγνειας, θεόφρον, * λελαμπρυσμένος, * νόμφ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, * νύχτα τοῦ βίου * ἀπροσχόπως διέβης, * θεωρίαις θείαις πτερούμενος, * μάχαρ, χαὶ πρὸς θείαν ζωήν χατεσχήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοὶ * θαῦμα μέγα ὁρᾶται * καὶ θάμβους πλῆρες, * πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν * διατηρεῖται * ἀδιάλυτον, Μάκαρ, * σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφφ κείμενον, * κρίμασιν οἰς οἰδε Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὖγε τῆς σῆς * πρὸς Θεὸν παρρησίας· * εὖγε τοῦ πόθου, * οῦ περ ἐχ χαρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες * εὐδοχιμήσας * φερωνύμως, χαὶ λάμψας * παραδόξως θείαις λαμπρότησι, * χαὶ χαταφαιδρύνας πιστών τὰ συστήματα. Θεοτοχίον.

Υπέρ ήμων * τόν έχ σοῦ σαρχωθέντα, * Παρθενομήτορ, * πάντοτε δυσώπει των σε ύμνούντων, * τοῦ λυτρωθήναι * έχ παθών χαὶ χινδύνων, * ψυχορθόρων χαχών χαὶ θλίψεων, * χαὶ αἰωνιζούσης φλογός χαὶ χολάσεως.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Σταλαγμούς γλυχυτάτους ἐστάλαξαν, * Μάχαρ, οἰ ἰδρῶτές σου καὶ ἀγαλλίασιν, * καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν * εἰς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν αίνεσιν.

Έν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας * ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, * καὶ ἀρετῶν τοὺς βότρυας * γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, * καὶ κατὰ παθῶν βασιλεύσας, 'Αοίδιμε, * κατ' εὐδοκίαν κρείττονα * τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυγες. Θεοτοκίον.

Έκλεκτη τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, * ὡς ὡραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον * τούτου, Παρθένε, γέγονας, * καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα. Ὁ Εἰρμός.

 \mathbf{E}^{\prime} άβύσσ ϕ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έχ ρθο-

ράς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τοῦ Αγίου, Ἡχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.*

Η σεπτή σου σήμερον * ήμᾶς συνήθροισε μνήμη * ἐν τῆ θεία λάρναχι * τῶν ἱερῶν σου λειψάνων * πάντες οὖν οἱ προσιόντες καὶ προσχυνοῦντες * ἄπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται,* καὶ ποιχίλων νοσημάτων * λυτροῦνται τάχος, * μάχαρ Εὐδόχιμε.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}/\Lambda\Lambda'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τόν θεΐον Εὐδόχιμον, ῷ βίος γέλως, Τό Θεΐον εὐδόχησεν ἐχστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόχιμον πρώτη τάφος έν τριαχοστή.

Καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἤτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίγ. Οίχου προελθών Σταυρός των Βασιλέων, Οίχοις έορτας προξενεί τοϊς έν πόλει.

Ταϊς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Τσχύι ρωννύμενος * τοῦ Ζωρδότου, * σαρχός χατεκράτησας * ὁρέξεων, Πανόλβιε, * και νοῦν ἀνεπτέρωσας * πρὸς τὰ οὐράνια,* μέλπων συντονώτατα. Ο ών * εὐλογημένος και ὑπερένδοξος.

Σαυτόν ἐξευγένισας * εὐγενεστάτους * τοὺς τρόπους κτησάμενος, * νοὸς ἀκεραιότητι * μελέτη σχολάζων δὲ * τῶν θεοπνεύστων Γραρῶν, * ὅλην σου τὴν ἔρεσιν Θεῷ * τῷ παντεπόπτη, Μάκαρ, ἀνέτεινας.

Τὰ ἄνω βασίλεια, * τὴν ἄνω πόλιν, * Θεοῦ τὸν Παράδεισον,* Δ ικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, * τρυφὴν τὴν ἀνόθευτον, * δλβον τὸν ἄσυλον, * φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν * κατηξιώθης, μάκαρ Εὐδοκιμε.

'Ρεόντων τὸ ἄστατον * χατανοήσας, * ψυχῆς τὰ χινήματα * Θεόν πρός μόνον ίθυνας. * έξ οῦ έλλαμπόμενος * θείαις λαμπρότησι, * βίου τὰ προσχόμματα, Σορέ, * ἀνεμποδίστως ὄντως πα-Θεοτοχίον. ρέδραμες.

"Ον έτεκες, Δέσποινα, * ἀεὶ δυσώπει * δουλείας ρυσθήναί με * παθών και κατακρίσεως, * και τής συνεχούσης με * δεινής πωρώσεως * και της των θλιβόντων με ἀεί * ἐπικρατείας, θεργαρίτωτε.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η . Toy in xamina tod mupos. *

Πύρ έννοων το φοβερον * προ του θρόνου του Θεού μέλλον έχχεϊσθαι, * κατανύξει καρδίας * θερμούς έκχέεις κρουνούς * δακρύων, * ἐναποτεφροῦντάς σοι * τῶν παθῶν καμίνους, * Εὐδόχιμε θεόφρον.

"Ολον μετέθηκας σαυτοῦ * πρός τον Κύριον, Σορέ, ψυχής τόν πόθον, * καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης,* ἀναβοῶν ψαλμικῶς * Χριστέ μου,* ίλύος με λύτρωσαι * των θανατηφόρων * παθών είς τους αίώνας.

Υπομονή καρτερικός, * καὶ καρδία ταπεινός, συ καθωράθης * συμπαθής δεομένοις, * ήθος προσφέρων χρηστόν * καὶ τρόπους * έναρέτους, Πάντιμε. * οίς εὐδοχιμήσας * θαυμάτων βρύεις χάριν.

Σύνεσιν έχων θεικήν, * πληρωτής Δεσποτικών ώρθης λογίων, * δεξιάς στέργων τριβους, * τάς εὐωνύμους σαρώς * ἐκκλίνας * ώς έννους και φρόνιμος. * όθεν σε τιμώμεν, * θεόφρον, είς τούς αίώνας. Θεοτοχίον.

΄Ο τοῦ Αδὰμ Δημιουργός * ἐξ αἰμάτων σου άγνῶν δημιουργείται, * καὶ γαλακτοτροφείται * ὁ διατρέφων πνοήν, * Παρθένε * θεοτόχε, ἄπασαν· * ὅθεν ὡς Θεοῦ σε * δοξάζομεν Μητέρα. Ό Είρμός.

» Γρόν εν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοις Παισί συγκα- Ι ταβάντα, * καὶ τὴν ρλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν,* • ύμνεττε, * τὰ έργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τούς αίῶνας.

' Ω δή θ' . 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Τδετν έφιέμενος * την δόξαν του Θεου ήμων, * άρετων εύμορφία * Ι σαυτόν έχάλλυνας, * χαὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες * εἰς φωτεινούς * νυμφώνας 'Αγγέλων, * συνών τῷ Δεσπότη σου, * ἀπολαύων της θεώσεως.

΄Ως ὄρθρος, ώς ήλιος * ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου * τὰς ἐν ζόρφ χαρδίας * χαταφωτίζουσα. * σύ γάρ και φωτός και ήμέρας * ώς άληθως * υίος έγνωρίσθης, * θεόρρον Ευδόχιμε· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σορία χοσμούμενος, * χαὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, * ταπεινώσει

καρδίας * ώραιζόμενος, * ύψει πολιτείας έμπρέπων * πρός νοητάς * έπέβης έπαύλεις· * μεθ' ὧν ήμῶν μνήσθητι * τῶν τιμώντων σε, Εὐδόχιμε.

Ήμέραν ἐόρτιον * καὶ ὡρελείας πρόξενον * τὴν σεπτήν σου τελοῦμεν * ἐκ γῆς μετάστασιν· * σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, * καὶ τῶν αὐτρῦ * ἐντολῶν ἐργάτης * ώρθης ἀνεπαίσχυντος, * ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε. Θεοτοκίον.

Φωτός ἐνδιαίτημα * τοῦ πάντας καταυγάσαντος * καὶ σκηνὴ καθωράθης, * θεοχαρίτωτε, * γέρυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ῦψος * τοὺς γηγενεῖς * ἀνάγουσα, Κόρη· * διό σε γεραίρομεν * καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν. Ο Εἰρμός.

'Ανάρχου Γεννήτορος * Υίός, Θεός και Κύριος * σαρκωθείς έκ
 Παρθένου * ὑμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν αγαγείν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόκον
 μεγαλύγομεν.

Έξαποστειλάριον, τοῦ Αγίου. Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. *

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὥρθης * κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· * καὶ νῶν εἰσέτι ὑπάρχεις * πηγὴ θαυμάτων τηλαυγής, * ἐξ ῆς καθαίρονται πάθη * Ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ. Γυναίκες ἀκουτίσθητε. *

Σταυρός προεορτάζεται * καὶ κόσμος άγιάζεται· * τάξεις 'Αγγέλων ὑμνοῦσι * τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, * καὶ συμπανηγυρίζουσιν * ἡμῖν καὶ συναγάλλονται * δαυϊτικῶς κραυγάζοντες· * Εἰργάσατο σωτηρίαν * ἐν μέσφ γῆς ὁ Δεσπότης.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου. Δόξα καὶ νῦν, Ήχος πλ. β΄.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ * τὸ Ξύλον τὸ ἄγιον προκατήγγειλαν,* δι' οῦ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώθη κατάρας * τῆς τοῦ θανάτου ὁ 'Αδάμ· * ἡ κτίσις σήμερον, * ὑψουμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνὴν, * τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. * 'Αλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος, Δέσποτα, * ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, 'Ακολουθία κοινή.

Εϊληφεν ώδε τέρμα μην Ίούλιος.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

H HMEPA EXEL OPAS IT'. KAL H NYE OPAZ IA'.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή πρόοδος των τιμίων Ξύλων τοῦ τιμίου καὶ ζωοποίοῦ Σταυροῦ, καὶ μνήμη των Αγίων Έπτὰ Μαρτύρων των Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτων Έλεαζάρου, καὶ τῆς μητρός αὐτων Σολομονῆς.

Πρό του σημάναι μεταχομίζεται το τίμιον Ξύλον άπο του Σκευορυλακείου, καθώς καὶ ἐν τῆ ΙΔ΄. του Σεπτεμβρίου μηνός ἀναγέγραπται.

ΕΊΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχράξα,** ἱστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομέν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Αγίων γ΄. Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ήχος δ΄. 'Ως γεννατόν ἐν Μάρτυσι. *

Τών ζάλη τε χυμαινόμενοι, * ὡς εἰς ὁλχάδα σωτήριον, * τὸ ἐνλον τὸ τίμιον, * χαταφύγωμεν πιστῶς, * χαὶ σιγήσει τὰ χύματα * παθημάτα * τὸν θαυμά
Τών * τοῖς πίστῶς ἀὐτὸῦ τὸν τύπον * καὶ προσχυνοῦσί καὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς χύμὰσι * θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, * παθημάτων ζάλη τε χυμαινόμενοι, * ὡς εἰς ὁλχάδα σωτήριον, * τὸ

δύλον τὸ τίμιον, * χαταφύγωμεν πιστῶς, * χαὶ σιγήσει τὰ χύματα *

και τὰ πνεύματα, * και ραγήσεται πάθη, * και πρός δρμον * ἀκυ-

μάντου σωτηρίας * χαρμονικώς καταντήσομεν.

Τοπέρ ήλιον ελαμψεν * ὁ Σταυρός ὁ πανάγιος, * ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος * καὶ ὡς βολίδας ἰάματα * προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν * συνεχόμενοι πάντοτε, * καὶ ληψόμεθα * φωτοπάροχον χάριν * ἰαμάτων, * τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα * σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρά τῶν Αγίων.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Τοῦ νόμου τὸν ὅρορον * ἐπτὰ * στύλοις ἐπαιρόμενον * ἡ τυραννὶς οὐ κατέσε:σε· * τὴν γὰρ ἀλόγιστον * τοῦ διώκτου λύσσαν * ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, * τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν * εἰ εἰγενέστατοι * νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, * τῶν Μωσέως * θεσπισμάτων φύλακες.

Τοπέρ τὰ ὁρώμενα * τόν νοῦν * ὅντως ἀνυψώσαντες, * μέλη σαρχός κατετέμνοντο * οἱ εὐσεβέστατοι * καὶ γενναῖοι Παίδες *
σύν μητρὶ θεόφρονι, * μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι * ὧν νῦν
ἐπέτυχον * ᾿Αβραὰμ ἀναπαυσάμενοι * ἐν τοῖς κόλποις * τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψουχής γενναιότητι * στεφρώς * έαυτους όπλίσαντες, * καὶ τόν θυμόν ώσπερ θήξαντες, * πρός τόν ἀντίπαλον * σταθερώς έχώρουν, * εὐσεβείας ἕνεκα * καὶ νόμου τοῦ πατρώου τηρήσεως, * ὁ ἰερώτατος * Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοροι * νεανίαι * σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Ιωάννου Μοναχού.

Οἱ "Αγιοι Μαχχαβαΐοι * τῷ τυράννῳ ἔλεγον· * Ἡμῖν, ὡ 'Αντίοχε, * εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεός, * παρ' οῦ γεγόναμεν, * καὶ πρός δγ ἐπιστρέφομεν. * Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν * τοῦ ὁρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· * πατρὶς δὲ ἡμῶν * Ἱερουσαλὴμ ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· * πανήγυρις δὲ * ἡ μετὰ ᾿Αγγέλων διαγωγή. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν * ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ον περ πάλαι Μωϋσῆς * προτυπώσας ἐν ἐαυτῷ * τὸν 'Αμαλὴχ σοι βοῶν * προσχυνεῖσθαι διετάξατο· * τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσχυνοῦμεν * χείλεσιν ἀναξίοις, * σὲ τὸν χαταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ * ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· * Κύριε, σὺν τῷ Ληστῆ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Όχτωήχου, ἢ ταῦτα τοῦ Σταυροῦ.

Ήχος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων. *

Τή του Σταυρού προελεύσει, * δεύτε φιλέορτοι, * τὴν Ἑορτὴν ποιούντες, * φαιδρυνθώμεν βοώντες * ἐν πίστει ἀδιστάχτω. * Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, * ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι * τοῦ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελοῦ * πάσης βλάβης τῆ δυνάμει σου.

 $\Sigma au i \chi$. Υψούτε Κύριον τον Θεόν ήμων, και προσκυνείτε τ $ec{\phi}$

ύποποδίφ των ποδών αύτου, δτι άγιός έστιν.

Tάς οὐρανίους πορείας * Σταυρός ὁ τίμιος * ἐξευτρεπίζει πᾶσι * τοῖς αὐτόν προσχυνοῦσιν * ἐν φόβφ καὶ ἀγάπη· * καὶ τοῖς χοροῖς * τῶν ἀύλων Δυνάμεων * ὂς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμεῖ * τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

 $\Sigma au (\chi$. Ὁ δὲ Θεός \mathbf{B} ασιλεὺς ήμῶν πρό αἰῶνος, εἰργάσατο

σωτηρίαν έν μέσφ της γης.

 O^i προσχυνούντες έν πίστει * Σταυρόν τόν τίμιον, * τόν έν αὐτῷ παγέντα * προσχυνούμεν Δεσπότην, * οὕ τῇ ἐπινεύσει * χείλη όμοῦ * χαὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, * χαὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς * φαιδρυνόμεθα αἰνούντες αὐτόν.

Δόξα, ήΗχος πλ. δ΄. Κοσμά Μοναχού.

Πουχαί δικαίων * έν χειρί Κυρίου, * καθάπερ 'Αβραάμ καί 'Ισαάκ καὶ Ἰακώβ, * οἱ πρὸ νόμου προπάτορες * καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, * των νυν εύφημουμένων παρ' ήμων. * Ούτοι γάρ οί καρτερόψυχοι * 'Αβραμιαΐοι ὑπάρχοντες * τὴν πίστιν ἐζήλωσαν * τοῦ ἐαυτῶν προπάτορος ᾿Αβραὰμ, * καὶ μέχρι θανάτου * ἡγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν. * εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, * καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, * την ἀσέβειαν διήλεγξαν * τοῦ ἐπαράτου 'Αντιόχου. * και μηδέν προτιμήσαντες * των της παρούσης ζωής * διά τὴν αἰώνιον, * πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, * ψυχὴν, * ἀνδρείαν, αἴσθησιν, * σώμα ἀπαλόν * καὶ ἀμοιβάς των άγνεία τεθραμμένων. * 🕯 ρίζης εὐσεβοῦς! * ἐξ ῆς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε, Μακκαβαῖοι. * Ω μητρός άγιας! * της τεξαμένης τον ισάριθμον της έβδομάδος άριθμόν. * 'Αλλ' ίχετεύομεν ύμᾶς, Μαχχαβαΐοι, * σύν τῆ μητρί ύμων Σολομονή * καὶ τῷ σορῷ * ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, * ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * δι' δν κεκοπιάκατε, * τοὺς πόνους τῶν καρπών ύμων * άπολαβείν παρ' αύτοῦ, * ἐκτενή ἰκεσίαν ποιήσατε ύπερ της άνθρωπότητος. * ποιεί γάρ όσα βούλεται, * και πληροί τα θελήματα ύμων * των φοβουμένων αύτόν.

Καὶ νῦν. Ο αὐτός.

Η φωνή τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, * ὁ Θεός, πεπλήρωται ή λέγουσα· * "Οψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην * ἀπέναντι τῶν ὀρθαλμῶν ὑμῶν. * Σήμερον Σταυρός ὑψοῦται, * καὶ κόσμος

έχ πλάνης έλευθερούται. * Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ 'Ανάστασις ἐγκαννίζετας, * καὶ τὰ πέρανα τῆς τῆς ἐγάλλονναν * ἐν κυμβάλοις δαυτικούς * ὑμυνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. * Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσφ τῆς τῆς, ὁ Θεὸς, * Σταυρὸν καὶ τὴν 'Ανάστασιν, * δι' ὧν ἡμεᾶς ἐσωσας, * ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. * Παντοδύναμε Κύρις, δόξα σοι.

'Απολυτίκων των 'Αγίων, 'Ήχος &'.

Τάς άλγηδόνας των Αγίων, * δες ύπερ σου επαθον, * δυσωπήθητι, Κύρες, * και πάσες ήμων τὰς δδύνας * Ιασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

 $\Delta \delta \xi \alpha$ καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ, Ἡχος ὁ αὐτός.

Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου, * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου * νίκας τοῖς Βασιλεῦσι * κατά βαρβάρων δωρούμενος, * καὶ τὸ σὸν φυλάντων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ 'Απόλυσις'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
**Τέγος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. **

Η φύσις των βροτών,* συνεόρταζε πάσα * καὶ σκίρτα μυστικώς.*
τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον * προτίθεται σήμερον * ἰατρεῖον
άδάπανον * τοῖς προστρέχουσι * μετ' εύλαβείας καὶ πόθου, * καὶ
δοξάζουσι * τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα * Χριστὸν τὸν ριλάνθρωπον.

Δόξα, και νον. Το αύτο.

Μετά τὴν β΄. Στεχολογέαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Εὐρροσύνης πρόξενος * τη νον ημέρα * του Σταυρου ή πρόοδος * καθαγιάζει γὰρ ήμων * ψυχὰς όμου και τὰ σώματα * των προσκυνούντων * αὐτόν μετὰ πίστεως.

Δόξα, και νον. Τὸ αὐτό.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, 'Ανάγνωσις εἰς τόν Θεολόγον' εἰς δὲ την τράπεζαν η Μετάρρασις τῶν Αγίων. Οι Κανόνες, τῆς 'Οκτωήχου εἰς δ'. τοῦ Σταυροῦ εἰς ς'. καὶ τῶν 'Αγίων εἰς δ'.

Ὁ Κανών τοῦ Σταυροῦ, οὖ ἡ ἀκροστιχίς.

Τό προσχυνητόν πάντες ύμνουμεν Ξύλον, Ίωσήφ. ΄Ωδή α΄. ήγος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Τον του Κυρίου ζωηφόρον σήμερον * Σταυρόν νοι καθαρῷ * καὶ εὐσεβετ γνώμη * πάντες προσκυνήσωμεν * πρόκειται γάρ δωρούμενος * τοις αὐτῷ προσιούσιν * άγιασμόν καὶ σωτήριον * ελλαμψιν, καὶ δόξαν καὶ έλεος.

*Ο ζωοδώρητος Σταυρός προκείμενος * και καθορώμενος * φωτοικό ή σίγλην * άποπείμπει χάριτος * προσέλθωμεν και λάβωμεν * φωτισμόν εύρροσύνης * και σωτηρίαν και άφεσιν, * αίνεσιν Κυρίω προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς όρθει θέκμα, * Σταυρός ὁ τίμιος, * καὶ ως πηγή βρύει * ψυχικὰ χαρίσματα, * καὶ παύει ἀμαρτήματα, * καὶ νοσήματα λύει, * καὶ τὰ φρονήματα ρώννυσι * τῶν εἰλικρινῶς προσκυγούντων κύτόν.

'Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον * θάλασσαν τέμνουσα, * δι' οῦ ἡμεῖς πίστει * ἀποντίστως πλέομεν * τοῦ βίου ὑδωρ ἄστατον, * καὶ τὰ ρειματα πάντα * τῆς ἐμαρτίας ἐκρεύγομεν, * καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοχίον.

"Ότε σε, τέχγον, ἀποβρήσιος ἔτεχον, * ώδινας ἔφυγον' * χαὶ πῶς νυνὶ ὅλη * ὁδυνών πεπλήρωμαι; * Όρῶ γάρ σε χρεμάμενον * ὡς χαχοῦργον ἐν ξύλω * τὴν γτην ἀσχέτως χρεμάσαντα, * ἔλεγεν ἡ Πάναγνος χλαίουσα.

Ό Κανών των 'Αγίων. 'Ανδρέου Κρήτης... 'Ωδή α΄. 'Ηχος α΄. 'Ωδήν Επινίαιον...*

Μ ωσέως τὰ δόγματα, * πάνσοροι Παίδες, * νομίμως φυλάξαντες, * καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον * ζηλώσαντες εὐσεβώς, * πρεσβεύσατε ἀεὶ * σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς είδε, τις ήχουσεν * οίρως ἀγώνας * στερρώς ἐπεδείξαντο * οί τοῦ νόμου φύλαχες, * οἱ Σολομονῆς ψίοὶ, * ἀθλήσαντες μιᾳ *

ψυχή, ένὶ φρονήματι;

'Αλλήλους ότρύνοντες * ούτως έβέων' * Νομίμως άθλησωμεν,* καὶ προθύμως θάνωμεν * ύπερ πατρώων έθων, * οί Σολομωνής τῆς σεπτῆς * "Αγωι Παίδες έπτά.

Ήσχύνθη ὁ τύρκννος, * στώμεν ἀνδρείως, * ἡσθένησαν βάσανει, * ὁ Βελίαρ ἡττηται, * τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν· * μηδείς οὐν ἔξω, ἀδελφοί, * στήτω τοῦ σκάμματος.

Ήμιν, ω Αντίοχε, * ὑπὲρ πατρώων * ἐθῶν ὁ ἀγών ἐστεν, * sɨ Σορρὶ ἀνέκραζον * ἐν τῷ σταδίφ γυμνοὶ, * ὑπὲρ ὧν μιζλλον τὸ θανείν * τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς δνυξιν * ἐν τῷ σταδίῳ * ξεόμενοι ἔκραζον * οἱ τοῦ νόμου φύλακες· * Ἡμῖν, ῷ ᾿Αντίοχε, * γλυκεῖς οἱ πόνοι κεὶ τὸ πῦρ * διὰ τὴν πάντων ζωήν. Δόξα Πατρί.

Τριάδα δοξάσωμεν * την έν Μονάδι, * ούσιαν άίδιον, * συμφυή και σύνθρονον * και όμοδύναμον, * Πατέρα άναρχον, Υίόν, * και Πνεύμα "Αγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον * ἐν τῆ γαστρί σου * ἀφράστως βλαστήσασα, * ζωηφόρος ἄμπελος * τῆ Ἐκκλησία Χριστοῦ * ἐδείχθης, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

- » Σταυρόν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥάβδφ * τὴν Ἐρυθρὰν
 » διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, * τὴν δὲ ἐπιστρεπτιχῶς *
- » Φαραώ τοῖς ἄρμασι * χροτήσας ἥνωσεν * ἐπ' εὕρους διαγράψας *
- » τὸ ἀήττητον ὅπλον. * Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, *

» ότι δεδόξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. 'ஹδἡ γ΄. 'Ο στερεώσας.

Σταυρός ἀπάντων των καλών * παρεκτικός καθοράται * προσκυνούμενος· καὶ πάσα ἡ κτίσις * ἐορτάζει ἐν χαρᾳ, * φωτιζομένη χάριτι * τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει * ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτί * τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, * όλιχῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες * σχοτασμόν ἀμαρτιῶν * ἐχφύγωμεν καὶ χράξωμεν * Ὁ φωτισμός τῶν ὅλων, * εὕσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι. •

Υμνολογοϋμέν σε, Σταυρέ, * καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει * ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· * Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ * παγίδων, καὶ κυβέρνησον * πρὸς δρμον ἡμᾶς πάντας * τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοχίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν * ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, * καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, * ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ * Παρθένος ἀνακράζουσα· * Οίμοι! Υἰέ μου, τί σοι * δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Των Αγίων. Λίθον * δν ἀπεδοχίμασαν. *

Παίδες * ίερως βλαστήσαντες * καὶ συναυξηθέντες, * πάντες κατὰ νόμον * παιδαγωγηθέντες * ὑπὸ Ἐλεαζάρου, * νομίμως ἡθλήσατε, * καὶ ᾿Αντιόχου τὰς βουλὰς * πάσας εἰς γῆν * κατεπατήσατε.

Σπεῦδε, * ἀνεβόων, τύραννε, * οἱ ᾿Αβραμιαῖοι, * ποίει ἄπερ θέλεις, * καὶ ὀργίζου πλέον· * ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου * οὐδόλως πειθόμενοι, * τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς * πόθφ Θεοῦ * μᾶλλον αἰρούμεθα.

Μή τις * ὑστερείτω σήμερον * τοῦ χαλοῦ ἀγῶνος· * μή τις θηρευθήτω * ὑπὸ τοῦ μανιώδους· * σοφός ἐστιν ὁ δράχων· * ἀλλήλους παρώτρυναν * τῆς Σολομονῆς οἱ υἰοί· * μή τις ἡμῶν * γένηται βρῶμα αὐτοῦ,

Δεύτε * οί τοῦ νόμου φύλαχες * όμοῦ αἰχισθῶμεν· * δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, * χαὶ στερανωθῶμεν, * οἱ Παΐδες ἀνεβόων, * ἀλλήλους ὁτρύνοντες * πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς· * οῦς χαὶ ἡμεῖς * ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν, * οἱ πιστοὶ, δοξάσωμεν * τοῦ Θεοῦ οὐσίαν,* μίαν δεσποτείαν, * μίαν βασιλείαν, * ἐνοῦντες ἀσυγχύτως * τὴν μίαν Θεότητα, * χαὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς * ταύτην τρισὶ * ταῖς ὑποστάσεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Βάτος * προεγνώσθης ἄρλεκτος * ἐν Σινᾳ τῷ ὅρει· * ὅρος δὲ τὸ θεῖον * Δανιὴλ ἐράνης· * ἐξ οὕ ἀχειροτμήτως * ἐτμήθη ὁ ἄτμητος * Χριστὸς, ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, * εἶς ῶν Υἰὸς, * Θεογεννῆτορ, ἐχ σοῦ. Καταβασία.

Τράβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· * τῷ βλαστῷ γὰρ προχρίνει τὸν ἰερέα. * Τῆ στειρευούση δὲ
 πρώην * Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος

» καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἡχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τύσεβῶς συντραφέντες, Παΐδες σοροί, * μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς * ἀνδρείως κατησχύνατε, * ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι· * καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι * γενόμενοι, "Αγιοι, * σὺν μητρὶ θεόρρονι * προθύμως ἡθλήσατε· * ὅθεν καὶ θανάτῳ * τὴν οὐράνιον σντως * ζωὴν ὡνησάμενοι * αἰωνίως ἀγάλλεσθε, * Μακκαβαΐοι στερρόψυχοι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὅμοιον.

Τερεὺς ἀνεδείχθης μωσαϊχῶς, * τὰς ἐν νόμφ λατρείας διὰ παντός * προσάγων, μαχάριε, * τῷ Δεσπότη τῆς χτίσεως. * χαὶ ζηλωτής τοῦ νόμου * ἐνθέως γενόμενος, * πολυειδεῖς βασάνους * γενναίως ὑπέμεινας. * "Οθεν χαὶ τοῖς πᾶσι * ὑποτύπωσις ὥφθης, * σοφὲ χαρτερόψυχε, * ὑπομονῆς χαρτερότητι, * Ἐλεάζαρ πολύαθλε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐρρτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

Ο Σταυρός σου, Κύριε ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις. * Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, * ἐλέησον ἡμᾶς. Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχύς, * Κύριε.

πον πιστώς προσιόντων * άγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν * φρουρὸς ὁ μέγας προχείμενος * ἐν τῷ μέσφ * πάντων, Ἰπεράγαθε, * Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, * ἐν ῷ ἀνυ-ψώθης * ἐθελουσίφ θελήσει σου, * τὸν χόσμον ἀγιάζει * τῆ αὐσοῦ προσχυνήσει, * χαὶ διώχει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ο οὐρανός * πάση τῆ γῆ συνευφραίνεται * ἀθλορόροι * Μάρτυρες, ᾿Απόστολοι, * ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς * νῦν ἀγαλλιῶνται, * τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι * προχείμενον ἐν μέσω * ζωθοώρητον ξύλον, * καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τρύς σούς, * Κύριε, ὁ ἀσυνείδητος * μἡ φυλάξας * μέλλω κατακρίνεσθαι, * ἡνίκα ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ * κρῖψαι σῶν ἀνθρώπων * τὰ ξργα ὅθεν κραυράζω σοί * Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου * ἐπιστρέψας με σῶσον, * μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοχίον.

Παρθενικής * τέχνον ἐχ μήτρας σε ἔτεχον, * καὶ ὁρῶσα * ξύλφ νῦν χρεμάμενον * ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ * ὕψος μυστηρίου * καὶ βάθος πολλῶν χριμάτων σου,* ἡ Πάναγνος ἐβόα· * ἢν φωναῖς ἀσιγήτοις * ὡς Μητέρα Θεοῦ μαχαρίζομεν.

Των Αγίων. Έν Πνεύματι προβλέπων. *

 \mathbf{E} ύφραίνου, Έλεάζαρ, * όρων τούς ἰερούς * φοιτητάς σου σήμερον * άθλοῦντας εὐσεβως * ὑπὲρ πατρώων * νομίμων τε προσταγμάτων, * καὶ 'Αντιόχου * τοῦ διώκτου τὴν μανίαν * λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

'Αγάλλου, Σολομόνη, * όρῶσα τοὺς ἐπτὰ * κλάδους συνακμάσσαντας * τοῦ νόμου τοὺς καρπούς * ἔξ ὧν τρυγῶσα * ἡ ձμεμπτος Έκκλησία, * τοὺς κληρονόμους * τῆς ἐν χάριτι λατρείας * τρέρει καθ ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτάτε, Πατριάρχαι, * κροτήσατε χερσί * τούς τοῦ νόμου φύλακας, * ὁρῶντες εὐσεβῶς * ὑπεραθλοῦντας * τῆς κατὰ νόμον λατρείας, * καὶ διὰ πάντων * αἰκισμῶν δοκιμασθέντας * μήπως τῶν πατρώων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, * ὑπέρμαχοι στερροί, * καὶ συνεορτάσατε * τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, * ὡς πρό ἐκείνων * ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, * καὶ μετ' ἐκείνων * εὑφημούμενοι ἐννόμως * πάσ $\mathfrak p$ $\mathfrak p$ Χριστοῦ Ἐκκλησία φαιδρῶς.

Aéka Mazei.

Τριάδα ξη Μονάδι * δοξάσωμεν, πιστοί, * άσιγήτοις στόμεσι * βοώντες πρός αὐτήν: * Η ξη Μογάδι * Τριάς συμπροσκυνουμένη, * καὶ ἐν Τριάδι * τῶν προσώπων ὑμνουμένη: * δόξα σοι, τιμή καὶ προσκύνησις.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Τινούμεν σε, Παρθένε * θεόνυμφε σεμνή, * ώς Θεογεννήτριαν,* καὶ τετχος τῶν πιστῶν * συ γὰρ τὴν φύσιν * ἀνέστησας τὴν πεσούσαν, * καὶ τὴν εἰκόνα * ἀγενέωσας τεκούσα * μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ ᾿Αδάμ.

Καταβασία.

· Εἰσακήκοα, Κύρις, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα-· Ενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν θεότητα. Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωδὴ ε΄. "Ιγα τι με ἐπώσω. *

Αλαλάξασε, εθνη, * ἄσασε, σμιρτήσατε, φυλαί, και ψάλατε * τῷ Θεῷ τῷ δόντι * τὸν Σταυρόν ἀδιάσειστον ερεισμα: * οῦ νῦν τῆ προθέσει, * πάντες πιστοὶ, ἀγαλλιώμεν, * δι' αὐτοῦ τῷν

Νοεραί στρατιαί σε * πάσαι περιέπουσι, Σταυρέ πανάγιε· * καὶ βροτοί πηλίνοις * σοῦ προσψαύρντες χείλεσι σήμερον, * ἀπαντλοῦ- μεν πόθοι * ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τής ψυχής μου τὰ πάθη * ίασαι τὰ χρόνια, εὖσπλαγχνε Κύριε· * καὶ ὡς λατρευτήν με * τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· * οῦ τῆ δυναστείς * πῶν ἐμποδών ἀποσοβείται, * καὶ κακών ἐπαθεῖς διαμένομεν, Σταυροθεοτοκίον.

Έν Σταυρῷ καθορῶσα * τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, * ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· * Οἴ μοι! θεῖον τέκνον· * πῶς ὑπὲρ πάντων ὁδυνᾶσαι; * Προσκυνῶ σου τὸ εὄσπλαγχνον, Κύριε.

Των Αγίων. Την σην είρηνην δός ημέν. *

Τηλώσωμεν, φιλόχριστοι, * τούς Παίδας τούς έπτα, * ούς ήμεν Μωσής νομίμως έθρεψατο, * καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν * έν τῷ πατρώω νόμω * δι εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μή νάμιζε, 'Αντίοχε * διώχτα των πιστών, * ότι σου τό πυρ φοβήσει καιόμενον * πρός ταυτα σφάζε, άνομώτατε * ποίει λοιπόν δ βούλει, * οι Παΐδες άνεβόων.

Νομίμως έναθλήσωμεν, * άλλήλοις οί στερροί * Μάρτυρες Χριστοῦ, Μωσέως τὰ δόγματα * παρηγγυώντο μή παράψασθαι * τῶν μιαρῶν ὄψων, * οἱ Πατδες ἀνεβόων.

Δόξα Πατρί.

Προάναρχε, συνάναρχε, * όμόθρονε Τριὰς, * Πατήρ, και Υίὲ, και Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * Μονὰς 'Αγία τρισυπόστατε, * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ σῶζε * τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χριστὲ, ὁ μόνος εὕσπλαγχνος, * εἰρήνευσον ἡμᾶς· * σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου * σὺν τοῖς ᾿Αγίοις τοῖς ἀθλήσασιν * ὑπὲρ ἑθῶν πατρώων * χαὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

» `Ο τρισμακάριστον ξύλον! * ἐν ῷ ἐτάθη Χριστός, * ὁ Βασιλεύς καὶ Κύριος· * δι' οῦ πέπτωκεν ὁ ξύλφ ἀπατήσας *

τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρχὶ, * τῷ πα ρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. 'ஹοἡ ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Σταυροῦ παγέντος ἐν γἤ * δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο. * δν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς * ἐνδόξως προχείμενον * καὶ κατασπαζόμενοι, * τῆς τῶν συμπτωμάτων * ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Ύμνοῦντες σὲ τὸν Θεὸν * καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, * ὁν ἐδωρήσω ἡμῖν * Σταυρὸν τεῖχος ἄρρηκτον * νῦν περιπτυσσόμεθα * ἐν ἀγαλλιάσει, * καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν * δωρήματα παρεχόμενος * ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός * ὁρᾶται προχείμενος. * Προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * φωτισμόν χαρδίας * χαὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοχίον.

Νηστεύειν ήμᾶς, 'Αγνή, * κακίας πάσης ἐνίσχυσον, * καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν * ἀπέχεσθαι πράξεων * ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, * προστασία πάντων * τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Των Αγίων. Τον Προφήτην Ίωναν. *

Η σορία του Θεου * ψαοδόμησε ναόν, * και υπήρεισεν αυτόν * έπτὰ στύλοις λογικοῖς, * προγράφουσα * τοὺς Παΐδας τούτους * ὡς νόμου φύλακας.

Ή σορή Σολομονή * υἰοὺς ἔτεκεν ἐπτὰ, * οὺς ἐθρέψατο καλῶς * Ἐλεάζαρ ὁ σορός· * καὶ ἔστεψεν * ἡ θεία χάρις * στεβρῶς ἀθλήσαντας.

Τι βραδύνεις, δικαστά; * πρός 'Αντίοχον φησίν * ἐν τῷ μέσῷ τῶν δεινῶν * ἡ ἐπτάκλονος σειρά· * τιμώρησον, * συντόνως σφάττε, * ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, * συναθλοῦσι καὶ υἰοί· * ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν * καὶ ἡ μήτηρ, Δ ικαστά· * καὶ γένοιτο * προσθήκη τέκνοις * καὶ σεμνολόγημα.

Κάν τὰ σώματα ἡμῶν * ἀναλώσης τῷ πυρὶ, * ὁ ἐπτάδελφος χορὸς * ἀνεβόα τολμηρῶς, * ᾿Αντίοχε, * μἡ ὅλως οἰου * νιχᾶν χἄν ἔνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἰὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς * ἐν Θεότητι μιᾳ * προσκυνήσωμεν πιστῶς, * κραυγάζοντες· * Τριὰς ᾿Αγία, * σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Πῶς ἐγέννησας Υίὸν * δν οὐχ ἔσπειρε Πατήρ; * πῶς διέμεινας 'Αγνὴ * μετὰ τόχον ώσπερ ἦς; * Θεὸς οἶδεν, * ὁ πάντα πράττων * ὅπως ἄν βούληται.

Καταβασία.

- » Τοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαρῶς. *
- » "Οθεν τριήμερος έκδυς, * την υπερκόσμιον Ανάστασιν υπεζω-
- » γράφησε * τοῦ σαρχὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ
- » τριημέρφ έγέρσει * τὸν χόσμον φωτίσαντος.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν. *

Σορίας Θεοῦ * οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, * καὶ θείου φωτὸς * οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, * Μακκαβαΐοι πάνσοφοι, * πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, * σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ * αἰτεῖσθε σωθηναι * τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶχος, πρὸς τό· Τράνωσόν μου.

Αίνει θερμῶς, Σιών, τὸν Θεόν σου, * ὅτι ἐνίσχυσεν ὅντως * σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, * καὶ τοὺς υἰούς σου εὐλόγησεν. * Οὖτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, * φάλαγξ ὅντως γενναία καὶ κραταιόρρων, * πρὸς μηχανὰς * δυσσεβῶν θεορρόνως ἀνθέστηκεν. * Ὁμοῦ καὶ νίκης στεράνους * οὐρανίας Σιών ἀπολαύουσι, * καὶ θείφ θρόνφ πελάζουσιν, * ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, * αἰτεῖσθε σωθῆναι * τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὔγουστος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ή ήμέρα έχει ώρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ια΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Ἐπτὰ Μαρτύρων, τῶν Μακκαβαίων, 'Αβεὶμ, 'Αντωνίου, Γουρία, 'Ελεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, 'Αχεὶμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρώτος πρό Κριστού πῦρ στέγων Ἑλεάζαρ, ᾿Αθλήσεως προϋθηκε τοῖς ἄλλοις ἔχνη. Πρώταθλον ἄλλην κεὶ πρό τῆς Θέκλης ἔχω, Τὴν Βολομονὴν, ἢν πρό Χριστοῦ πῦρ φλέγα. Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἐπτάδα ᾿Αρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην. Καῦσαν ἐνὶ πρώτη Σολομώνην ἐπτά τε υἶας.

Τούς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Αμήν.

Τοῦ Σταυροῦ 'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβαση. *

Ο χρόνων ἐπέχεινα * ἐν χρόνων σάρχα φορέσας δείχνυται, * καὶ τὰ χρόνια κάθη * ἡμῶν ἱᾶται δι' ἀγκθότητα * σκρκὸς ὁμοῦ τε * καὶ πνεύματος: ἤδη δὲ * τῷ θείων αὐτοῦ Εταυρῷ * καθαγιά-ζει ἡμᾶς.

Τμνούμεν, δοξάζομεν, * και προσκυνούμεν, και μεγαλύνομεν * το σον, Κύριε, κράτος * ότι παρέσχου ήμιν τοῖς δούλοις σου * Σταυρον τον θετων * τρυφήν άδαπάνητων, * και φύλακα τῶν ψυχῶν * και τῶν σωμάτων ήμου.

Μή δείξη με, Κύριε, * έν τη ήμερα της διαγνώσεως * κατεγνωσμένον κακοίς. * μή ἀπορρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου * κατησχυμμένον, * ἀλλ' οἴκτειρον, σῶσόν με * τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, * ὡς ὑπεράγαθος.

Έτύπου την χάριν σου, * Σταυρέ, γλυκαίνων Μωσής τὰ ΰδατα * τὰ πικρότατα ξύλω· * καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν * τῆ σῆ δυνάμει· * διὸ ἡμᾶς γλύκανον * ἀσπαζομένους σε νῦν * ἐν κατανύξει ψυχής.

Θεοτοχίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν * τῆ σῆ προσβεία πλάτυνον, Δέσπανα, * ἡ στενώσασα πάσας * τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος: * καὶ δι' όδοῦ με * στενῆς κατευόδωσον * πρός πλατυσμόν τῆς ζωῆς * βαδίζειν, Μήτηρ Θεοῦ.

Των Αγίων. Τους έν χαμίνφ.

Ο τοῦ πατρώου νόμου ζηλωταί, * οἱ σύμψυχοι * φύλαχες τοῦ νόμου ἀχλινεξε * ένα Θεόν * πανευσεβώς χαθωμολόγουν * τρισίν ὑποστάσεσιν, * ἐνοποιρῦντες πιστώς, * χαὶ διαιροῦντες εύσεβῶς.

Τι ἐπιμένεις, γύραννε, λοιπό»; * οἰ Μάρτυρες * ἔχραζον τῷ πλάνω δικαστῆ. * ἔνα Θεὸν * πάνγων ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, * καὶ παγγών ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, * καὶ

Ού μιαροφαγήσομεν, φασίν, * ού θύσομεν, * ούδε γόνυ κάμψομεν

είς γήν· * ένα Θεόν * πάντων ήμεις όμολογούμεν, * χαι αύτον ροβούμεθα, * παρ ού γεγονάμεν, * χαι πρός δν σπεύδομεν.

Δόξα, Πατρί.

Τριαδικήν ύμνησωμεν φόην, * δοξάζοντες * άναρχον Πατέρα, και Υίδν, * Πνεϋμα εύθες, * μοναδικήν μέαν ούσταν, * ήν τρισσώς ύμνησωμεν, * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος, κράζοντες.

Και νού. Θεοτοχίον.

Άστρε, το τείχος πάντων καὶ χαρά, * Πάνυμνητε· * χατρε, των περάτων η ελπίζ· * χατρε, βροτών * ή καλλονή, καὶ των 'Αγγέλων * ή τερπνότης, άχραντε· * σύ γάρ τον μόνον Θεόν * σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

- Γικνόον πρόστωγμα τυράννου δυσσεβούς * λάους έχλονησε, *
 υπνέον άπειλης * καί δυσφημίας θεοστυγούς. * "Ομως τρείζ
- » Πάτδας σύχ εδειμάτωσε * θυμός θηριώδης, * ού πυρ βρόμεον· *
- » άλλ' άντηχούντι δροσοβόλω πνεύματι * πυρί συνόντες έψαλλον * *
- » Ο ὑπερύμνητὸς * των Πατέρων καί ἡμων Θεός, ἐὐλογητὸς εί. Γου Σταυρου.

'Ωδη η' Επταπλασίως χάμινον. *

ώλφ πότε άνείλχυσε ποτάμου το σιδήρων το θείος Ελισσαίος, σε προγράφων πόρρωθεν, το ταυρε πανσεβάσμιε. τέχ του βυθου της πλάνης και γαρ οδιά σου πρός πίστιν άναχθεντες βεβάίαν την σήμερον ημέραν τάξισύμεθα βλέπειν, ται πίστει προσχυνείν σε είς πάντας τους αίσνας.

Υποσημαίνει πόρρωθεν * σξ, Σταυρέ πανσεβάσμιε, * ξν τάζζ εύλογίαις Ίαχώβ τρανότατα. * ήμεζ δξ εν χάριτι * άξιωθέντες βλέπειν σξ, * πίστει άδιστάκτω προσερχόμεθα πάντες, * χαὶ ψάλλομεν, πλουσίως * εύλογίαν τρυγώντες * χαὶ φώς χαὶ σωτηρίαν * χαὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονούντες πράξεσω * έναρετοις, προσελθωμεν * έν άγαλλιάσα τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες * Πανάγαθε Δεσπότα, * τῷ σῷ ὑψίστω θείω Σταυρῷ * ὑψωσον ἡμων, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, * τὸ κέρας, ἐνα πίστει * καὶ εἰρήνη βαθεία * ὑμνῆται σου τὸ κράτος * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Τριαδικόν.

Όμορυή, συνάναρχον, * συνάίδιον, σύνθρονον * φύσιν μεν άπλην, διαιρετήν προσώποις δε * Πατέρα άγεννητον, * Υίόν, και Πνεϋμα "Αγιον, * άκτιστον σύσιαν, και Θεότητα πάντες * ύμνοϋντις μελφδοϋμεν * Τερείς, εύλογείτε * λαός, ύπερυψοϋτε * είς πάντας τούς ακώνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον * καθορῶσα κρεμάμενον, * καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πυγνήμενον, * Τἰέ μου προάναρχε, * καὶ ὁδυρμοῖς συγκόπτομαι, * καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστανοῦμαι ὀδύναις, * ἡ Πάναγνος ἐβόα· * ἡν ρωναῖς ἀσιγήτοις * ὑμνοῦμεν θεοφρόνως * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν 'Αγίων.

» Τόν έν σορία τοὺς οὐρανοὺς στερεώσαντα, * καὶ ἐφ' ὑδάτων τὴν γῆν ἐνιδρύσαντα, * καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν δημιουργή- σαντα, * ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν πατρώων ἐθῶν νομορύλαχες, * καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προχήρυχες, * ὡς ἐπτὰ φωστῆρες ἐν χόσμφ φαίνοντες * ταζς ἀχτίσι τῶν ἄθλων, * ἡμᾶς χαταλάμπουσιν * οἱ νοεροὶ λαμπτῆρες.

Οἱ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, * καὶ ᾿Αντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες * τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς, ᾿Αντίοχε, * οὐ θηρία, οὐ ξίρη, * οὐ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες * ὅλως Θεοῦ χωρίσει.

Οι την Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, * και τους πατρφους θεσμούς συντηρήσαντες * ώς έπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμω λάμποντες,* τους πλανήτας ἀστέρας * λοιπόν ἀπημαύρωσαν * τῆ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, * καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, * οἱ ἐπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες * τῆ τοῦ νόμου λυχνία, * σαρῶς ἐπετέθησαν * ἐν τῆ σκηνῆ τοῦ Θεοῦ. Δ όξα Πατρί.

Δόξα Πατρί και Υίῷ και τῷ Πνεύματι, * τῆ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, * και Μονάδι φύσεως ὑποστάσεσιν * ὑμνουμένη ἀπαύστως * ὑπὸ πάσης κτίσεως * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, * τῆς τοῦ Υἰοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα * ἀνεδείχθης, Μαρία, * Τριάδος τὴν ἔμφασιν * ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία.

- . \mathbf{E} ὐλογεῖτε, Παΐδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * Δημιουργόν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε * τὸν συγκαταβάντα Λόγον * καὶ
- » το πορ είς δρόσον μεταποιήσαντα, * και ύπερυψουτε το πασι
- » ζωήν παρέχον * Πνεϋμα πανάγιον είς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωδη θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτω.

Τάσω, ὑπεράγαθε, τὴν ἐμὴν * συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος * ἡλοις ποτὲ * πόδας τε καὶ χεῖρας, Παμβασιλεῦ, * χαὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, \star ὅξος ποτιζόμενος χαὶ χολὴν, \star ἡ πάντων εὐφροσύνη, \star ὁ γλυχασμός, ἡ δόξα, \star ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

΄ Ω ραΐος ὑπὲρ σάπρειρον καὶ χρυσόν, * φωταυγὴς ὡσπερ ἡλιος πέφυκας, * θεῖε Σταυρὲ, * κείμενος μὲν τόπφ περιγραπτός, * καὶ νοεραῖς Δ υνάμεσι * πάντοτε κυκλούμενος φανερῶς· * ἀκτῖσι δὲ τῆς θέας * δυνάμεως φωτίζων * τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρός χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, * ὁδηγός πλανωμένων καὶ στήριγμα, * δόξα Χριστοῦ, * σθένος ᾿Αποστόλων καὶ Προρητῶν, * τῶν ᾿Αθλητῶν κραταίωμα, * πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· * αὐτόν ἐν μέσφ πάντες * προκείμενον ὁρῶντες * μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ήνίκα μέλλεις ξρχεσθαι έπὶ γῆς * κρῖναι κόσμον δν ξπλασας, Κύριε, * 'Αγγελικῶν * προπορευομένων τῶν στρατιῶν, * καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος * ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, * τῆ τούτου δυναστείς * οἰκτείρησόν με, σῶσον * τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοχίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοχα ἐχ γαστρός, * πρό αἰώνων Πατήρ δν ἐγέννησε· * καὶ πῶς φθορεῖς * ἄνθρωποι σπαράττουσί σε, Υἰέ, * καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι * λόγχη, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσὶν * ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; * ἡ Πάναγνος ἐβόα· * ἢν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Οἱ κατὰ νόμον τραφέντες, * καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, * Ἐλεαζάρου φοιτηταὶ, * Σολομονῆς δὲ Παΐδες, * καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταὶ, * ἐλκόμενοι ἔκραζον· * ἀντίοχε, * τί βραδύνεις, τί μέλλεις, * τί οὐ πράττεις * ἄ βουλεύη καθ' ἡμων;

Οἱ ταξιάρχαι τοῦ νόμου * τῆς 'Αντιόχου ἀνοίας * καταφρονήσαντες στερρῶς, * ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν * ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, * ἀλλήλους προτρέποντες, * καὶ σπεύδοντες * προαρπάζειν τοὺς πόνους * καὶ τοὺς ἄθλους * καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

"Ωσπερ 'Ολυμπιονίκη * άνδρεία τις καὶ γενναία, * ἡ Σολομονὴ τοὺς υἰοὺς * ἐσφαγμένους ὁρῶσα * οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, * άλλ' ἔκραζεν· "Ακουε, * 'Αντίοχε, * κάμὲ πρόσθες τοῖς τέκνοις, * εἶπερ δλως * ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

 $^*\Omega$ γυναικός άριστείας! * * γενναιότητος άκρας! * * ή τόν * * έπτάκλονον χορόν * των υίων ὑπέρ νόμου * άφιερώσασα Θεώ, * προθύμως ἡνδρίσατο, * καὶ δέδωκεν * έαυτὴν ταῖς βασάνοις * εἰς προσθήκην * των θανόντων νῦν υίων.

Οι της σεπτής εβδομάδος * τύπον επέχοντες Παίδες, * έν τῷ θανάτφ τὴν ζωὴν * Θησαυρίζειν ποθούντες, * τάζ τοῦ διώκτου ἀπειλαίς * γενναίως ἀντέστησαν, * καὶ ἤσχυναν * τῆ τοῦ νόμου λατρεία * τὰς ἐκείνου * παμβεβήλους μηχάνάς.

Τους ἄριστεας του νόμου, * ους Ελεκζαρ έπθρεψας, * τύπον καθέλιπε κάλον, * έπυτον προενέγκας * τοις των Αγίων αξπισμοίς,* ενδόξως του δοθήναι τω πόσωμεν, * πρεσβεύοντας * του δοθήναι τω πόσωμεν * την

είρηνην, * και ημέν τον ιλασμόν.

Τους έπτελουντας την μνημην * των Ιερών υμών Εθλων, * Ιαιδες του νόμου του Θεου, * ταις υμών ίπεσιαις * έπ πάσης νόσου παι φθοράς * λυτρώσασθε, "Αγιοι, * δωρούμενοι * τη Μονή ημών ταύτη * την είρηνην * και κακών ἀπαλλαγήν.

Δόξα Πατρί.

Φως τον Πατερα δοξάζω, * φως τον Υίον μεγάλυνω, * φως καὶ το Πνευμά προσχύνω, * την Αγίαν Τριάδα· * άλλ' εν προσωποίς μεν τρισὶ, * μιξ δὲ Θεότητι, * άξδιον, * ἀτελεύτητον χράτος * ἐχ μὴ ὄντων * τὰ πάντα παραγαγόν.

Καί νου. Θεοτοκίου.

Πως, είπε, τίκτεις, Παρθένε; * πως εκ μάζων σου το γάλα; * πως του ἀπάτορος έκ σου * και άμητορος ένω * έκ του Πατρός μονόγενους * γέννητρια γέγονας, * θηλάζουσα * τον τρορεά του κόσμου; * πως; 'Ως οίδεν, * ως ηύδοκησεν αὐτός.

Καταβασία.

» Μυστικός εἶ, Θεότόκε, Πάράδεισος, * ἀγεωργήτως βλαστήσασὰ Χρίστον, * ὑρ΄ οῦ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον * ἐν γἤ » πεφυτούργητὰι δένδρον. * Διὸ νῦν ὑψουμένου, * προσκυνοῦντες

» αύτον, σε μεγαλύνομεν.

» Ο διά βρώσεως του ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος * θάνατος » διὰ Σταυρου * κατήργηται σήμερον. * τῆς γὰρ προμήτορος » ἡ παγγενής * κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς 'Αγνῆς Θεομήτορος, * ἡν πασαι αι Δυνάμεις τῶν σύρανῶν μεγαλύνουσην.

Έξαποστειλάριον. Ήχος β'. Των Μαθητών.

Τους θαυμαστούς υμνήσωμεν Μακκαβαίους, * Έλεαζάρου πάιδας Σόλομονής τε * ουτοι γάρ καθείλον τὰ φρυάγματα * του άρχεκάκου δράκοντος, * και τῆ του νόμου λάτρεία * έγενοντο στεφανίται. Του Σταυρού, δμοιον.

ταυρός δ φύλαξ πάσης της οίχουμένης. * Σταυρός η ωραιότης της Έχχλησίας. * Σταυρός βασιλέων το πραταίωμα. * Σταυρός πιστών το στηρίγμα. * Σταυρός Αγγέλων η δόξα, * και των δαιμόνων το τραυμα.

Είς τούς Αἴνους, Πᾶσα πνοή ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ..

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

διατήρησον άτρωτους * τοὺς εὐσεβως προσχυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε * μὴ κενούμενα νάματα * τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, * ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες * τὸ ξύλον τὸ "Αγιον, * χαρισμάτων τὴν πηγὴν * ἀρδομένην τῷ Αἴματι * καὶ τῷ "Υδατι * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * τοῦ ἐν τούτῳ * ἐκουσίως ὑψωθέντος, * καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εχχλησίας έδραίωμα, * Μοναζόντων ἀγλάϊσμα, * Ίερέων καύ-Σημα καὶ διάσωσμα * σὸ εἶ, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· * διὸ προσκυνοῦμέν σε, * καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς * φωτιζόμεθα σήμερον * θεία χάριτι τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, * καὶ τὸ κράτος * τοῦ δολίου καθελόντος, * καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Αγίων. Ἡχος α΄.

Η πολύαθλος μήτης * πρός ἀγώνας συγκαλούσα τοὺς οἰκείους πατόας, ἔλεγε· * Τῆ ᾿Αβραμιαία πολιᾶ ἀκολουθήσατε, * ἴνα τῆ σφαγῆ τοῦ Ἱσαὰκ συγκοινωνήσητε. * Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον την οδηγούσαν, * προέπεμπον την νουθετούσαν, * ἐπαλλήλαις τιμωρίαις * τὰς βασάνους βλέποντες. * *Ων ταῖς εὐχαῖς, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ. Τηχος δ΄.

 $E^{\pi \tau \dot{\alpha}}$ στύλοι έκλεκτοι * έκ μιᾶς πέτρας λογικής λατομηθένες, * ἀσάλευτον ξδειξαν τον του νόμου πύργον· * δι' ὧν εὐδόκησον, Σωτήρ, * έν εἰρήνη φυλαχθήναι τὰς ψυχὰς ήμων.

 Σ τίχ. Τοῖς 'Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ήχος πλ. α΄.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες * καὶ τῆς Σολομονῆς υἰοὶ * ἐν σταδίφ ἀθλοῦντες * πρὸς ᾿Αντίοχον ἐβόων· * Ἡμεῖς, ὧ ᾿Αντίοχε, * ὑπὲρ πατρώων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· * οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς * οὐ πῦρ, οὐ ξίρος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, * ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα * σὺν μητρὶ γηραλέα καὶ διδασκάλψ πατρὶ, * ζῶντες καὶ συγχαίροντες * εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Digitized by Googla

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήγος δ'.

Τόν κατά τῶν Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον * δεῦτε * θεασώμεθα, πιστοί, τὴν ἀνδρείαν· * τύραννος γὰρ Βασιλεὺς * πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, * ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος * καὶ παίδων ἐπτὰ καὶ μιᾶς γυναικός. * Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, * ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας, Κύριε, τῷ πραστάτῳ Δαυίδ * ὑποτάξαι τὸν ἀλλόρυλον, * τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, * καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ * κατάβαλε τοὺς ἐχθροῦς ἡμῶν * ὁειξον, εὕσπλαγχνε, * εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, * καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς * ὅτι σὺ εἰ Θεὸς, * καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν· * πρεσβευούσης συνήθως * τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς * ὁωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δοξολογία μεγάλη.

Καὶ ὅτε ἀπαρξόμεθα τῆς Δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ Τερεύς καὶ λαβών θυμιατόν, θυμιὰ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν. Εἰθ οὐτως λαμβάνει αὐτόν ἐπὶ Δίσκου ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ βήματος, προπορευρμένων αὐτοῦ λαμπάδων δύο καὶ θυμιατοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς Βασιλικὰς Πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Τερεὺς, Σοφία δρθή καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Τροπαρίου, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εἰσοδεύει ὁ Τερεὺς, φέρων τὸ τίμιον Ξύλον μέσον τοῦ Ναοῦ. Κὰκεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ Τετραποδίου, τίθησιν αὐτὸ ἐπάνω.

Καὶ εὐθέως ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγιασμοῦ, πρός, Ἡ τὸ χαίρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην.

Καί μετὰ τὸν ᾿Αγιασμὸν ὁ Ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ τίμιον Ξύλον ἐν τῷ Δίσκῳ, καὶ εὐθέως λέγομεν· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ᾿Ανάστασιν δοξάζομεν. Καὶ ἄρχεται προσκυνεῖν ὁ Προεστὼς καὶ ὁ Ἱερεὺς, ψάλλοντες μετανοίας γ΄. κατ᾽ ἐνώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, ψάλλουσι μετάνοιαν ὁμοῦ· εἰθ' οὐτως εἰς τοὺς Χοροὺς δεξιᾳ καὶ ἀριστερᾳ. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ ᾿Αδελφοὶ δύο δύο, προσκυνοῦντες κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἦσταται δὲ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν πλησίον, κρατῶν τὸ ἀγίασμα μετὰ κλάδων βασιλικῶν, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἀγιάζων τοὺς ᾿Αδελφοὺς ἐκ τοῦ ʿΑγιάσματος, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ. Ψάλλομεν δὲ Στιχηρὸν, Ἦχος β΄.

 Δ εύτε πιστοί, * το ζωοποιόν ξύλον προσχυνήσωμεν, * έν $\ddot{\phi}$ Χριστός ο Βασιλεύς της δόξης * έχουσίως χείρας έχτείνας, * ύψωσεν

ήμας * εἰς τὴν ἀρχαίαν μαχαριότητα, * οὺς πρὶν ὁ ἐχθρὸς δι' ἡδονῆς συλήσας, * ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηχε. * Δεῦτε πιστοὶ, * ξύλον προσχυνήσωμεν, * δι' οὖ ἡξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς χάρας. * Δεῦτε πᾶσαι αὶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ὑμνοις τιμήσωμεν. * Χαίροις, Σταυρὸ, * τοῦ πεσόντος 'Αδὰμ * ἡ τελεία λύτρωσις. * Έν σοὶ οἱ πιστότατοι * Βασιλεῖς ἡμῶν χαυχῶνται, * ὡς τῆ σῆ δυνάμει * Ἰσμαηλίτην λαὸν * χραταιῶς ὑποτάττοντες. * Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν * δοξάζομεν λέγοντες. * Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, * ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοϋμεν, Δέσποτα, ἐκ τρίτου. Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, * Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, * πεπλανημένων οδηγέ, * χειμαζομένων λιμὴν, * ἐν πολέμοις νῖκος, * οἰκουμένης ἀσφάλεια, * νοσούντων ἰατρέ, * νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα διέρχεται ὁ τίμιος Σταυρός μετὰ τῆς λιτῆς περὶ τὰ ἐντός τῆς Μονῆς, ἤγουν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον, εἰς τὴν Τράπεζαν, εἰς τὸ Κελλάριον, εἰς τὰ Ἡρία, εἰς τὸ Οἰνοχεῖον, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Κελλίοις τῶν ᾿Αδελρῶν. Καὶ ὑποστρερόντων ἡμῶν, γίνεται τελεία ᾿Απόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀποχομίζεται τὸ τίμιον Ξύλον πάλιν ἐν τῷ Σκευορυλακείφ, παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν ἸΑδελρῶν, ὡς προδεδήλωται.

Είς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

'Αντί του Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, έκ τρίτου.

ΤΗ: Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς 'Ανακομιδῆς του Λειψάνου του 'Αγίου Πρωτομάρτυρος καὶ 'Αρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ζ΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια.

 $^{\circ}$ Ηχος δ $^{\prime}$. $^{\prime}$ Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι. *

Τηή του Πνεύματος χάριτι * λαμπρυνθείς την διάνοιαν, * τη μορρή ως άγγελος ωρθης, Στέρανε, * διαδοθείσης τῷ σώματι * τῆς ἔνδον λαμπρότητος, * καὶ την αἴγλην τῆς ψυχῆς * φανερούσης τοῖς βλέπουσι * δι' ῆς ἔτυχες * καὶ φωτὸς θεωρίας, * οὐρανῶν σοι * παραδόξως ἀνοιγέντων, * ἀρχη Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ος βαθμίδες και κλίμακες * πρός οὐράνιον ἄνοδον * αι των λίθων Κύριον * τοῦ Πατρός ἐκ δεξιων, * σοι ὁμώνυμον στέρανον * προτεινόμενον * δεξιῷ ζωηφόρφ. * οὕ πλησίον * ὡς καλλίνικος παρέστης * και 'Αθλητων ἀκροθίνιον:

 $^{\prime}$ \mathbf{E}^{\prime} σημείοις καὶ τέρασιν * ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, * παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· * καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, * καὶ λίθοις βαλλόμενος * ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν * σὺ προσηύχου ἀφέσεως, * ἐκμιμούμενος * τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, * οῦ εἰς χεῖρας * ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα * τὸ ἰερώτατον, Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα, γ΄. Ἦχος β΄.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, * πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, *
πανάγιε Στέρανε· * ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, * καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· * διὸ * οὐρανός σοι ἡνοίγη,*
καὶ Θεός σοι ἐράνη. * Αὐτὸν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Τον Πρωτομάρτυρα * καὶ γενναϊον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, * Στέρανον τὸν Πρωτοδιάκονον, * ἐπαξίως τιμήσωμεν. * Οὖτος γὰρ ἐστὼς * ἐν μέσφ παρανόμων, * ἐν δεξιᾳ Πατρὸς * Υἰὸν ἐθεάσατο. Ο αὐτός.

Α γιωσύνην ένεδύσω, * Στέρανε μαχάριε, Πρωτομάρτυς χαὶ Πρωτοδιάχονε, * τῶν Αγγέλων συμμέτοχε· * δυσωπήθητι χαὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Β΄.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Πρώτος εν Μάρτυσιν εδείχθης * και εν Διακόνοις, * Στέφανε μαχάριε, * τῶν ᾿Αθλητῶν τὸ ἐγχαλλώπισμα, * τῶν Πιστῶν τό στήριγμα, * ή δόξα των Δικαίων. * Τούς την σεπτήν σου * έρρτάζοντας μνήμην αίτησαι, * ώς παριστάμενος * τῷ θρόνῳ Χριστου του παντάνακτος, * των πταισμάτων ίλασμόν * καὶ βασιλείας ούρανων άξιωθηναι.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Μ εταβολή των θλιβομένων,* ἀπαλλαγή των ἀσθενούντων ὑπάρ-χουσα, * Θεοτόκε Παρθένε, * σωζε πόλιν καὶ λαόν, * των πολεμουμένων ή είρηνη, * των χειμαζομένων ή γαλήνη, * ή μόνη προστασία τών πιστών.

> Είς τον Στίχον, Στιχηρά της Όκτωήχου. Είτα, Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Χ αίροις εν Κυρίφ, στεφανηφόρε Στέφανε, * ὁ μιμητής τοῦ Δεσπότου· * διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ήμων, * και την πλάνην των άνόμων Ιουδαίων κατήργησας. * Πρέσβευε ύπερ ήμων πρός Κύριον.

. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.*

 \mathbf{P} ασίλειον διάδημα * ἐστέρθη σὴ χορυφὴ * ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * Μαρτύρων Πρωτόαθλε· * σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων * ἀπελέγξας μανίαν, * εἶδές σου τὸν Σωτῆρα * τοῦ Πατρός δεξιόθεν. * Αὐτόν οὖν έχδυσώπει ἀεὶ * ὑπὲρ τών ψυχών ήμών.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Αγίου ο παρών είς ς΄. οῦ ἡ Ακροστιχίς.

"Ασμασι τον πρώτον των Μαρτύρων εὖ στεφανώσω. Θεοφάνους.

'ஹఄἡ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Ακτινοβόλοις άστραπαϊς τοῦ Πνεύματος * καταλαμπόμενος * ύπερφυων ἄθλων * καὶ στερράς άθλησεως, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον * παρεστώς τῷ Δεσπότη * στερανηφόρος, πανόλβιε * Στέρανε, Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχή γενόμενος * καὶ ἀκροθίνιον * μαρτυρικοῦ στέφους, * καθοράν ήξίωσαι * τον άθλοθέτην, ένδοξε, * δεξιά ζωηφόρω * θεοπλοχόν σοι προτείνοντα * στέρανον, θεσπέσιε Στέρανε,

Μόνος ὑπάρχων θησαυρός χρηστοτητος, * Σῶτερ, ἀνέδειξας * ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων * θησαυρόν πολύτιμον, * πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, * ἀναφαίρετον δλβον, * περιουσίαν ἀνώλεθρον, * Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Αγγελομόρφω προφανώς λαμπρότητι * χαταυγαζόμενος, * Αγγελιχοῖς ὕμνοις, * Πρωτομάρτυς Στέφανε, * χαὶ Διαχόνων πρόχριτε, * χεχρυμμένος ὡς ὡρθης * ἀξίως ὄντως τετίμησαι, * ἔνδοξε, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοποχίου.

Σωματωθέντα δι' ήμᾶς, Πανάμωμε, * τον πριν ἀσώματον * θεαρχικόν Λόγον * τοῦ Πατρός γεγέννηκας, * ὡς παρθενίας σκήνωμα, * καὶ δοχεῖον ἀγνείας, * καὶ τέμενος καθαρότητος, * Δ έσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμρε.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ γ $^{\prime}$. $^{\prime}$ Ο στερεώσας κατ $^{\prime}$ άρχάς. *

Τερολόγος ίερος * καὶ θεολόγος ἐδείχθης * συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, * διελέγχων ἀσφαλῶς * τὴν τούτων ἀθεότητα * καὶ θεομάχον γνώμην, * Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ * καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, * τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν * ὑποδείξαντα λαμπρῶς, * ᾿Αγγέλων τὸν συνόμιλον, * δεῦτε συμρώνως πάντες * ὑμνοις ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ο χεχρυμμένος θησαυρός * ύπό τὴν γῆν φανεροϋται, * καὶ τόν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, * καὶ πλουσίων δωρεῶν * τὴν οἰκουμένην ἔπλησεν * ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, * καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τόν νοῦν * τῆ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ * διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως * ἐξανάστησον ὑμνεῖν * τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν,* καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν,* Στέφανε μάκαρ, ἀξίωσον.

(Θεοτοκίον.

Πύλη έδειχθης νοητή * ἀνατολής της έξ ΰψους * της έν γη φανερωθείσης, Παρθένε· * διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς * ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, * ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας * της ἀλογίας, πανάχραντε. () Εἰρμός.

» Ο στερεώσας χαταρχάς * τούς ούρανούς εν συνέσει, * χαὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστέ,* * τῶν ἐντολῶν σου στηρίξον. * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου * ἄγιος,

» μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον.

Τη του Πνεύματος αίγλη * χαταλαμπόμενος, * χαὶ τῆ ὄντως σορία * συνανυψούμενος, * τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν * ἀπημαύρωσας, * χαὶ ἐν σταδίω τὸν ἐχθρὸν * ἀθλητιχῶς χαταβαλών,*

Μαρτύρων στέφανος ὤρθης. * 'Αλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεη-Θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον όμοιον.

Βερμή προστασία * καὶ ἀπροσμάχητος, * ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία * καὶ ἀκαταίσχυντος, * τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν * τῶν προστρεχόντων σοι, * ἀειπάρθενε 'Αγνὴ, * τὸν Υίόν σου καὶ Θεὸν * ἐκέτευε σὸν 'Αγγέλοις, * εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ * καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

'Ωδή δ΄. Σύ μου ίσχὺς,* Κύριε.

Ετθρον ήμεν * σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν * εὐωδίας, * χρήνη έχπεπόρευται * χαὶ ποταμός θείων ἀγαθῶν, * χαὶ τρυφῆς Χειμάρρους * ἐπέχλυσεν ὁ ἀοίδιμος, * ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, * ὁ τῆς πίστεως πλήρης * χαὶ δυνάμεως θείας χαὶ χάριτος.

'Ως ίερὰ * καὶ φαιδροτάτη καὶ εὐσημος * ἡ ἡμέρα * ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, * πλήρης φωτὸς καὶ πνευματικῆς * ὄντως εὐφροσύνης * τῆ Βασιλίδι ἐπέρανε, * φυλάττουσα τὸ κράτος * τῆς σεπτῆς Έκκλησίας, * καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν * κληρονομίαν ἀπείληρας * ἐπαξίως, * Στέρανε μακάριε, * ἔνθα Χριστός ὁ παμβασιλεύς * σύ κατασκηνώσας * αὐτοῦ γὰρ ώρθης Διάκονος, * σημείων καὶ τεράτων * ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, * καὶ παρέχων νοσοῦσι τῆν ἴασιν.

Ό ἀκλινής * τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος * καὶ ἐδραῖος * στύλος ἀνατέταται * ἀπὸ τῆς γῆς ἔως οὐρανοῦ, * αἴγλη εὐσεβείας * φωτίζων πάντα τὰ πέρατα * ὁ Στέρανος ὁ μέγας, * ἀληθείας ὁ κήρυξ, * τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

(θεοτοχίον.

Νέος 'Αδάμ * διὰ τόν πρώτον σὺ γέγονας * ἐχ Παρθένου * διὰ τὴν Προμήτορα, * ὁ Λυτρωτὴς πάντων καὶ Σωτὴρ, * κατὰ τοῦ θανάτου * ζωὴ ἡ ὄντως ἀθάνατος· * διό σε τὴν τεκοῦσαν * Θεοτόκον εἰδότες, * ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

'Ωδή ε'. Ίνα τι με άπώσω. *

 Γ ων ἀνόμων ϵ βραίων ϵ το της ματαιότητος όντως συνέδριον ϵ καρτερώς έλέγξας, ϵ ὑπ' αὐτών, θεηγόρε, χωννύμενος ϵ ταῖς βολαῖς των λίθων, ϵ εἰς οὐρανοὺς ὡς νιχηρόρος ϵ ἀνυψώθης τῷ πνεύματι, Στέρανε.

Ως ώραῖος, ώς δρθρος * χόσμω περανέρωσαι, ἔνδοξε Στέρανε, * τὴν ἀχλὺν διώχων * χαὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, * χαὶ νοσούντων πάθη * χαὶ ψυχιχῶν ἀρρωστημάτων * θεραπεύων τὰ ἔλχη, θεόπνευστε.

Νοερώς σύν Αγγέλοις, * Μάκαρ, άγαλλόμενος, κόσμου τά

πέρατα * άγιάζεις δντως * τῆ σῆ ἐπιδημία καὶ χάριτι, * εὐωδίας μύροις * πνευματικοῖς εὐωδιάζων, * καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ρυόμενος. Θεοτοκίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Υίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα, * δτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοί πρός τὸν Δεσπότην * ίλασμόν εὐμενη προβαλλόμεθα.

 Ω δή arsigma΄. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. \star

Αγγέλων ώς μιμητής * τῆ προαιρέσει γενόμενος, * τὸ είδος ἀγγελικὸν * ἐκτήσω, Μακάριε· * μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος * καὶ περιπολεύων, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

'Ρημάτων, μάκαρ, των σων * των θεοπνεύστων ή δύναμις *
ώς ήχος ο της βροντης * τὰ ὧτα, Θεόληπτε, * σαρώς κατεβρόντησε * τὰ των παρανόμων, * καὶ τὰς δψεις ἀπημαύρωσεν.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν * θεάσασθαι κατηξίωσαι, * καὶ ταύτης τὸ συμρυὲς * ἀπαύγασμα, Στέρανε, * τῶν ἄθλων μηνύον σοι * τοὺς λαμπροὺς στεράνους, * θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

Υἰός ὁ μονογενὴς * ὁ πρὸ ἀἰώνων ἀόρατος, * ἐσχάτων ἐρ' ἡμερῶν * πρωτότοχος γέγονεν, * ὁρώμενος σώματι * ἐχ σοῦ, Θεομῆτορ, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ο Ειρμός.

* \mathbf{I} λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ * ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ * ἐβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. β΄. το Κουχούλου Ἰδιόμελον.

Πρώτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς * ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργοῦ, * πανεύρημε· * πρώτος τὸ αἴμα διὰ Χριστὸν * ἐπὶ γῆς ἐξέχεας, μακάριε· * πρώτος ὑπ' αὐτοῦ * τὸν τῆς νίκης στέφανον * ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, * ὡς ᾿Αθλητῶν προοίμιον, * Στερανῖτα, τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Θ Οίχος, πρός τό Τῷ τυφλωθέντι.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν * τῆ εὐοσμία αὐτῶν τῆ τερπνῆ * πληροῦντα πᾶσαν οἰκουμένην, * καὶ τὸ ξένον αὐτῶν * καταπλήττει με θέαμα· * ἐν παγετῷ χειμῶνος * πλέον ἀνθοῦσι μᾶλλον,* ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν· * ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, * καὶ θύρα γεγονὼς * τῶν νομίμως ἀθλούντων * καὶ ἀνθούντων κρυμῷ τῶν κολάσεων· * ὁδὸν ὁ δείξας πᾶσιν ἀπλανῆ* τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, * ὁ καλὸς σταδιάρχης * ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, * Στερανίτης, τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. του αὐτου μηνός, Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς του Λειψανου του Αγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Άρχιδιακόνου Στεφάνου. Στίχοι.

> Έχεις Σιών πάμπολλα θετα καὶ ξένα· Νεκρόν Στεφάνου δός πόλει Κωνσταντίνου. Δευτερίη νέκυσς Στεφάνου γένετ' Άνακομιδή.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεού συγκατάβασιν. *

Ροή των αιμάτων σου * τὰς οὐρανίους πύλας ἡνεψξε, * καὶ τὸν 'Αγωνοθέτην * παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον * σοὶ τοὺς στεφάνους * ὑπέδειξε κράζοντι· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ των Πατέρων ἡμων.

*Ως θήρες άρπάσαντες * οἱ θεοχτόνοι τὸν Θεοφάντορα, * μιαιφόνοις παλάμαις * τοῦτον ἀνήρουν, ὑπερευχόμενον * τῶν ἀναιρούντων * συντόνως, καὶ ψάλλοντα * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας * τούς παρανόμους ὁ ἐννομώτατος * μιμητής τοῦ Σωτῆρος, * καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, * ὑρ' ὧν τοῖς λίθοις * βαλλόμενος ἔψαλλες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• Θεοτοχίον.

Έν χρόνφ τον άχρονον * ἀπειρογάμως, 'Αγνή, γεγέννηκας: * τον πρίν ἄσαρχον Λόγον * σαρχός προσλήψει, Παρθένε, τέτοκας: * Φ μελφδούμεν * συμφώνως χραυγάζοντες: * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδη η'. Εππαπλασίως κάμινου. *

Τοπερφυεί λαμπόμενος * φωταυγία, πανάριστε, * καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφὴν ἰσάγγελον * ἐδείκνυς, τῆς χάριτος * διαδοθείσης, Στέρανε, * τῆς ἐν τῆ ψυχἢ σου κεκρυμμένης πλουσίως * ἐντεῦθεν ἀνεβόας * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεραγηρόρε Στέρανε, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, * καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον * ρανίσιν αἰμάτων σου * πρός γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν * καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην * προσρεύγων ἀνακράζω· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

Τὸν τῶν χαρίτων, "Ενδοξε, * σοὶ ὁμώνυμον στέφανον * τῇ

ση σεβασμία κορυρη ἐπέθηκε * Κριτής ὁ ἀδέκαστος· * δν εὐσεβῶς ἐκήρυξας * Κτίστην καὶ Θεόν καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, * βοῶν ἀδιαλείπτως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έν ταϊς χερσί τοῦ κτίσαντος * ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· * αἰ τῶν οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ συνόμιλον * ἐδέξαντο χαίρουσαι * τὸν πρὶν ἐν γἢ ἰσάγγελον· * νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν συντεταγμένος χορείαις * βοᾳς ἀδιαλείπτως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ·ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Φωτός ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πάναγνε· * φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιὰ γεγέννηκας * φωτίζον τὰ πέρατα * θεογνωσίας χάριτι· * ῷ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· * Οἱ παίδες, εὐλογείτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ο Ειρμός.

- \mathbf{E} πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ο Τύραννος * τοῖς θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-
- $m{\cdot}$ ρισωθέντας τούτους ίδων, $m{\cdot}$ τῷ Δ ημιουργῷ καὶ Λ υτρωτῆ, ἀνε-
- » βόα· * Οί Παΐδες, εὐλογεῖτε· * Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός ὑπε-» ρυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ $^{\prime}\theta$. $^{\prime}$ Eξέστη έπὶ τούτ ϕ .

Αθλήσεως Μαρτύρων ή ἀπαρχή, * ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι * τὴν ἀπλανῆ * τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, * ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος * πάντας προσχαλείται πνευματιχῶς * πρὸς θείαν εὐρροσύνην, * φωτὸς πρὸς μετουσίαν * καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπη τῆ τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πραότητα * καὶ τὴν ρωνὴν, * ἔλεγες. Μὴ στήσης τοῖς ρονευταῖς * τὴν ἀμαρτίαν, Κύριε. * δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου, ἀγαθὲ, * καὶ θείας βασιλείας * τρυρῆσαι τῆς ἀρράστου * τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

 Ω ραΐος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικός, * καὶ σοφίας καὶ πίστεως ξιπλεως, * καὶ θεϊκῆς * αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγάς, * καὶ θεηγόρω στόματι * θεορρημοσύνης ως ποταμός * ἐνθέως ρητορεύων, * τῆς ἄνω κληρουχίας, * Θεομακάριστε, τετύχηκας.

Στεράνω των χαρίτων στερανωθείς, * και χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος,* και τῷ Χριστῷ * τῷ ἀγωνοθέτη παρεστηκώς,* ὑπέρ ἡμῶν δυσώπησον * τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς * τὴν ὄντως ρωτορόρον * πανήγυρίν σου, Μάρτυς, * και τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

*Ως πάντων προστασία Χριστιανών, * Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, * ώς συμπαθής * λύτρωσαι χινδύνων χαὶ πειρασμών * τοὺς θλιβομένους δούλους σου, * χαὶ όδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς * πταισμάτων άλγηδόσι, * χαὶ πόνοις τῶν μαστίγων * άλγεινομένους περιποίησαι.

Ο Είρμός.

- » Έξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
- » καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν ούρανῶν· * διό
- » σε, Θεοτόχε, * 'Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-» νουσιν.

Έξαποστειλάριον, ΊΙχος β΄. Τών Μαθητών.

Ο πρώτος των Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, * καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, * Στέρανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, * ἰδού ἀνακομίζεται * πρός τὴν Βασίλειον πόλιν, * θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ον περ αι άνω τάξεις πολλῷ σὺν τρόμῳ * παρίστανται, μὴ φέρουσαι χατοπτεῦσαι * αἴγλην τῆς ἀἐρἡτου αὐτοῦ οὐσίας, * Χριστὸν, γαστρὶ ἐχώρησας * λαβόντα σάρχα, Παρθένε, * ἐχ σῶν τιμίων αἰμάτων.

Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Αγγελος επίγειος * ο Πρωτομάρτυς γενόμενος, * οὐρανοὺς ἀνερχόμενος * επήρθη μετάρσιος, * καὶ τὴν θείαν εἶδεν * ὡς ἐχώρει δόξαν, * τῆς ἀπροσίτου μυηθεὶς * καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια: * διὸ τὴν ἀκατάληπτον * ἀνακηρύττει σου δύναμιν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ο Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οραΐος ἐπέρανας * τῆ ἐπανόδω σου, Στέρανε, * Πρωτομάρτυς πανένδοξε, * ἀχτῖσι χοσμούμενος * χαρισμάτων θείων * χαὶ τῶν ἱαμάτων * διὸ χαὶ πάντας τοὺς πιστοὺς * χαταραιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, * ἐν πίστει τὸν ριλάνθρωπον * ὑμνολογοῦντας χαὶ λέγοντας * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Υ άλαμος ὑπέρτιμος * ὁξυγραρῶν τὴν εὐσέβειαν * ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, * δι' ἡς χατερώτισας, * Πρωτομάρτυς, πάντας * ταῖς διδασχαλίαις, * χαὶ ἐπανήγαγες * ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν * διό σου τὴν ἐτήσιον * ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, * ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες * τοὺς ἀγῶνάς σου, Στέρανε.

Δόξα, Hχος δ'.

Στέφανος, * ή χαλή ἀπαρχή τῶν Μαρτύρων, * ὁ πλήρης χάριτος χαὶ δυνάμεως, * ὁ ποιῶν σημεῖα χαὶ τέρατα μεγάλα
ἐν τῷ λαῷ, * ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· * ἀλλὶ ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, * χαὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν * σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν,*
ἐν δεξιᾳ τῆς δυνάμεως, * χαὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· * χαὶ διὰ τοῦτο * ταῖς χοροστασίαις τῶν 'Αγγέλων συναυλιζόμενος, * πρεσβεύει σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 $^{'}$ Εχ παντοίων χινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόχε, * ΐνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, ⁵Ηχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς 'Απόστολε και Πρωτοδιάκονε,* ή πύλη των Μαρτύρων, * ή δόξα των Δικαίων, * των 'Αποστόλων το καύχημα, * σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένους ἐν τῷ σταδίω ἐστως, * καὶ τον Τἰον τοῦ Θεοῦ * ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός. * διό * ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπω, * ἐν χαρᾳ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. * Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. * Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐρημοῦσί σε * ἰλασμόν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Προχείμενον, ήΗχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίχαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Στίχος: Εἰσάχουσον, ὁ Θεός, φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ο Άπόστολος, Πράξεων.

Έν ταϊς ήμέραις έχειναις, Στέρανος πλήρης πίστεως και δυνάμεως.

Ζήτει τῆ β΄. τῆς γ΄. Έβδομάδος τοῦ Πάσχα.

'Αλληλούτα, "Ηγος δ'.

 Δ ίχαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ χέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάν ϕ πληθυνθήσεται.

Στίχος Περυτευμένος έν τ ϕ οἴχ ϕ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμ ϕ ν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον κατά Μάρκον.

Είπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην "Ανθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτει τῆ ς΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ: Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Όσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Τίχος πλ. δ΄. Οἰ Μάρτυρές σου, Κύριε.*

Δαλμάτος και Ίσάκιος * ζήλον ἐνάρετον * ἀναλαβόντες,* 'Αρείου αϊρεσιν * και Νεστορίου * καταβεβλήκασι σαρῶς· * καὶ τοῖς ὁρθοδόξοις συμμαχήσαντες * κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο· * αὐτῶν, Χριστέ, πρεσβείαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Αστέρες στερεώματι * τῷ τῆς ἀσκήσεως * ἀναφανέντες, * κατε-Αφωτίσατε * τῶν Μοναζόντων, * Πατέρες "Οσιοι, ψυχὰς, * σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες * ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, * πρεσβεύοντες σωθῆναι * ἀπαντας τοὺς τελοῦντας * τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Ο ι λόγισμοι ἀκάθαρτοι, * τὰ χείλη δάλια, * τὰ ἔργα δέ μου * εἰσὶ παμμίαρα * καὶ τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε, καθικέτευσον * τὸν Υίὸν καὶ πλάστην σου

καὶ Κύριον, * όπως ἐν μετανοί * δέξηταί μου τό πνεῦμα, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ι δάμαλις ή ἄσπιλος * τὸν μόσχον βλέπουσα * ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον * ὑπὸ ἀνόμων, * ὁδυρομένη γοερῶς, * Οἴμοι! ἀνεβόα, ποθεινότατον * Τέχνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Ἑβραίων, * θέλων με ἀτεχνῶσαι * ἐχ σοῦ, παμφίλτατε;

Απολυτίκιον, Ήχος δ΄.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁχτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὖ ἡ ἀλχροστιχίς:

Φαιδρούς άνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας, Ὁ Ἰωσήφ. Ω οή α΄. ἸΥρος $\pi\lambda$. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

 Φ ωτὶ τῷ θείφ ραιδρῶς παριστάμενοι, * καὶ τρισηλίου αὐγῆς * Φ πάντοτε πληρούμενοι, * καὶ θέσει άληθῶς * θεούμενοι, Μακάριοι, * τοὺς πίστει ἐορτάζοντας ὑμῶν * τὴν μνήμην τὴν πανίερον, * τῷ Κυρίφ ψάλλοντας, * ἐνθέως καταυγάσατε.

Αποσχοπούντες είς μόνα τὰ μένοντα, * τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν * πᾶσαν ἀπεχρούσασθε· * καὶ δλφ τῷ νοὶ * Κυρίφ προσχολλώμενοι, * ἐλίπετε σαρχὸς τὰς ἡδονὰς, * Πατέρες πανσεβάσμιοι· * δθεν πρὸς ἀνέσπερον * αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

'Ιερωτάταις μελέταις πτερούμενος, * Δαλμάτε Πάτερ σορέ, * καὶ καλλωπιζόμενος * ταῖς θείαις διδαχαῖς * τοῦ θείου 'Ισακίου σαρῶς, * ἀνέδραμες πρὸς ὑψος ἀρετῶν, * καὶ στύλος καὶ ἐδραίωμα * Μοναζόντων γέγονας * διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένη, Θεόν ή χυήσασα, * τῆς ἀδοξίας με * τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· * χαὶ δός μοι λογισμόν, * Παρθένε, χατανύξεως, * καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, * 'Αγνὴ, ἐν διανοία μου, * ὅπως μεγαλύνω σε * τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

'Ωδή γ'. Οὐρανίας άψίδος. *

Απλανή σε ἀστέρα * ἀνατολής, Όσιε * Πάτερ, ὡρμημένον, Α Ἰσάχιε, * πάντες ἔγνωμεν, * πιχρᾶς αἰρέσεως * ἐξαφανίζοντα σχότος, * χαὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου * χαταραιδρύνοντα.

Νοητώς άνατείλας * ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, * Φαῦστε, τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ, * φῶς ἐχρημάτισας, * φωτίζων ἄπαντας * τοὺς καθορῶντάς σε, μάκαρ, * καὶ πιστῶς τὸν βίον σου * ἐξεικονίζοντας.

/ Τμνφδίαις άπαύστοις * καὶ προσευχαϊς, "Οσιοι, * πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη * κατακοιμίσαντες, * χάριν ἀκοίμητον * καὶ ἀναραίρετον πλοῦτον * ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε, * μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, * ώς Μωϋσῆς, "Οσιε, * σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε, * πᾶσιν ὑπέδειξας, * ὡρατζόμενος * τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, * καὶ καλλωπιζόμενος * τῆ πολιτεία σου.

Θεοτοχίον.

Νοητήν σε λυχνίαν * καὶ φωταυγή ἔγνωμεν * ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε, * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, * θεῖον παλάτιον * καὶ ὑψηλότατον θρόνον, * ἐν ῷ ἀνεπαύσατο * ὁ ὑπερούσιος.

Ο Είρμός.

• Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας • δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν • ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν-• θρωπε.

Κάθισμα, ΊΙχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Τοειδείζ, * το σχότος ελίπετε * ήδονων το βαθύτατον, * χαὶ φωστήρες έργοις * ενθέοις πυρσεύοντες * των πιστων χαρδίας, * μαχάριοι, ωρθητε * όθεν τὴν φωσφόρον * χαὶ σεπτὴν ἡμων μνήμην * γεραίρομεν σήμερον, * χαὶ συμρώνως χραυγάζομεν * Θεορόροι πανόλβιοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμων.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀρλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα διέποντα· * καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας * τὸν πάντα ἐκτρέροντα· * δθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ρυσθῆναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα * θέλεις, πανάμωμε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν άμνόν και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έν τῷ Σταυρῷ * ἀδίκως ὑψούμενον, * θρηνῷδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Ο μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· * ἤν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι

ούν * των πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδη δ'. Είσαν ήχοα, Κύριε. *

Ος πολύρορα κλήματα * τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, *
οίνον βλύσαντες σωτήριον * καθαρᾶς τοῖς πᾶσι * κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, * Όσιε Δ αλμάτε, σὲ πάντες ἔγνωμεν, * τὴν εὐσέβειαν χρατύνοντα, * χαὶ τοὺς ἀλαζόνας * ἐχχρουόμενον.

 $\dot{\Omega}$ ς των πάντων προλάμποντα * πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε * θεία Σύνοδος ἐθέσπισεν, * ἀρεταϊς ἐνθέοις * κλειζόμενον. Θεοτοχίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με * ὑπνος ἀμαρτίας, 'Αγνὴ, κατέλαβε. * τῆ ἀγρύπνω ἰκεσία σου * διανάστησόν με * πρὸς μετάνοιαν.

'Ωδή ε΄. "Ινα τί με ἀπώσω. *

Μετανάστης Έφας * πρός την Βασιλίδα των πόλεων γέγονας. * καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ * τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, * ἐχριζώσας πᾶσαν * τὴν πονηρὰν 'Αρείου λύμην, * ἰερώτατε Πάτερ 'Ισάχιε.

Όπαδὸς Ἰσακίου, * ώσπερ Ἡλιοὺ Ἐλισσαῖος, γεγένησαι, * ἱερὲ Δαλματε, * μηλωτῆ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * διαρρήσσων ὑδωρ * τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, * καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας * νόμους άμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας,* καὶ ὡράθης στύλος * προηγούμενος θείου συστήματος, * θεορόρε Φαῦστε, * καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος, * καὶ Πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Θεοτοχίον.

'Αληθή Θεοτόχον * πάσαι γενεαί σε δοξάζουσιν, άχραντε, * την άγιωτέραν * των 'Αγγέλων σαφως χρηματίσασαν, * Παναγία Κόρη· * διό βοω· 'Αγίασόν μου * την ψυχην μολυνθείσαν τοίς πάθεσιν.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης 'Αγγέλων' * τὸν ἐχείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον * ἐπὶ τῆς γῆς * διοδεύων, Δαλμάτε, * καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμὰ σου, * ἀλείπτης τε τῶν Μοναστῶν * καὶ κανών ἀληθῶς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * ὡς Ἡλίας, πυρακτούμενος, μάκαρ, * ὡς Ἁχαὰβ, * τὰν προστάτην τοῦ ψεύδους * ἐν παρρησία, Ἰσάκιε, ἤλεγξας * νοσήσαντα τὴν πονηρὰν * τοῦ Ἁρείου ἀρρόνως διαίρεσιν. ΄ Ωράθητε όδηγοὶ πλανωμένων * καὶ λιμένες τῶν πιστῶν σωζομένων, * θαυματουργοὶ * θεοφόροι Πατέρες, * Φαῦστε, Δαλμάτε καὶ θεῖε 'Ισάκιε, * θεράποντες τοῦ Ιησοῦ, * Μοναζόντων φωστῆρες ἀείφωτοι. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις * καὶ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, * ἐπισκοπῆ, * Παναγία Παρθένε, * σωτηριώδει σου τάχος ἐπίσκεψαι, * καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθὴ, * Θεοτόκε, ἐλπίς μου, πανύμνητε.

Ο Είρμός.

 \mathbf{T} ην δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ἡ • ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε: * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: * Έχ

• φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον. Ήχος β΄. Την έν πρεσβείαις. *

Tοὺς ἐν ἀσχήσει * ἐχλάμψαντας ἐν τῷ χόσμῳ, * καὶ τὰς αἰρέσεις * ἀνατρέψαντας τῆ πίστει, * ὕμνοις Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, * σὰν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, * ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας * αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

O Olxos.

Τίς ἰκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων * τῶν 'Οσίων Πατέρων * τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς * καὶ τὰ σκάμματα, * ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρὴσιαν, * τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, * ὡς ἐπὶ γῆς * ἐξετέλεσαν οὕτοι ὡς "Αγγελοι; * ἀλλ' ὅμως σὺν τούτοις * τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς * αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς * σὺν 'Αγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. * Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν 'Οσίων Πατέρων ἡμῶν, Δαλμάτου, Φαύστου, καὶ Ίσακίου.

Στίχοι.

Κυχλοϋσιν ἄνδρες εἶς δύο τρεῖς σὸν θρόνον, Ὑψιστε, Φαϋστος, Ἰσάχιος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ίσάχιος τριτάτω θάνον ήδέ γε Φαϋστος.

Ταΐς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Ωδή ζ΄. Πατδες Έβραίων.

Ανθρακες ώρθητε τῷ θείῳ * ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου,*
καταρλέγοντες μὲν * τὴν ὕλην τῆς κακίας, * τοὺς δὲ πιστοὺς
φωτίζοντες, * Θεοφόροι, εἰς αἰῶνας.

Men. Tom. VI.

Σάρχα δυσήνιον νηστείαις * καθυπέταξας τῷ πνεύματι, Δαλμάτε, * καὶ κακίαν έχθροῦ * κατέκλυσας τοῖς ὅμβροις * τῶν ψυχικών δακρύων σου, * θεοφόρε, είς αίωνας.

Τέλος μακάριον ευρόντες * την ουράνιον οίκειτε βασιλείαν, * και 'Οσίων χοροίς * συνήφθητε, Πατέρες· * μεθ' ων βοᾶτε· Κύριε * ό Θεός, εύλογητός εί. Θεοτοχίον.

*Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου * τὸν ἀθάνατον Θεὸν τεχοῦσα μόνη, * Θεοτόκε άγνή· * ῷ πίστει μελφδοῦμεν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

' Ω δή η΄. Έπταπλασίως κάμινον. *

Ράβδφ Σταυρού τὴν θάλασσαν * τῶν παθῶν διαἰρήξαντες, * πᾶσαν Φαραὼ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν * ὼλέσατε, "Αγιοι, * και Μοναστών πληθύν ίεραν * γην πρός απαθείας, μελφδούντες ἀπαύστως, * είλχύσατε, Πατέρες· * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Αίρετιζόντων έπαρσιν * προφανώς έταπείνωσας, * πόρρωθεν προβλέψας την αὐτῶν κατάλυσιν. * πτωχοῖς ἐπεκούρησας, * καὶ όδηγός έγένου τυρλών, * γήρους βακτηρία και χηρών προστασία,* Δαλμάτε, άνακράζων * Ίερεῖς, άνυμνεῖτε * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Σύ πρός τρισί τριάχοντα * έν ἡμέραις νενήστευκας, * αὖθίς τε τοσαύτας ύπερ φύσιν υπνωσας, * έγρηγορον έχων σου * το της καρδίας όμμα, σορέ, * και τη Θεού φωταγωγούμενος αίγλη. * πρός δν βοᾶς, Δαλμάτε, * Ιερεϊς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κατοικήσας Κύριος * τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, * δλην καθαράν και φωταυγή σε έδειζε. * διό μολυνθέντα με * τοιζ ioβόλοις δήγμασι * καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις * καθάρισον, Παρθένε, * καὶ άξίωσον ψάλλειν· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίῶνας. ΄Ο Είρμός.

» ΄ Ππταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς » L θεοσεβέσιν έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι *

» περισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ,

» ἀνεβόα· * Οι Παϊδες, εύλογεῖτε· * ίερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός,

» ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. "Εφριξε * πᾶσα ἀχοή. *

*Τσχυσαν * σθένει του Θεου * δυναμούμενοι άνίσχυρον φρύαγμα * 上 τοῦ πολεμήτορος * καταπαλαΐσαι * οἱ οὐρανόφρονες * τῶν Μοναζόντων άρχηγοί * καὶ νῦν κλειζόμενοι * μεταβεβήκασι * πρός ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραινόμενοι.

"Ωρθητε * τρίφωτος λαμπάς * τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· * ρόδα ἀμάραντα * τοῦ Παραδείσου * εὐωδιάζοντα * τὰς
διανοίας τῶν πιστῶν, * Πατέρες τρισόλβιοι· * διὸ τὴν μνήμην
ὑμῶν * τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν. --

Στέφανον * ώσπερ εὐπρεπῆ * περιχείμενοι, Σοφοί, τὴν ἀπάθειαν, * καὶ στολισάμενοι * θείας ἀγάπης * πὰ κατορθώματα, * εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ * χαίροντες εἰσήλθετε * ἀναπαυόμενοι, * καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

"Ηστραψε * φέγγει νοητῷ * καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα * ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, * μάκαρ Δαλμάτε, * Φαῦστε, 'Ισάκε, * τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοὶ, * φωστῆρες παγκόσμιοι· * διὸ φωτίσατε * καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

. Θεοτοχίον.

Φώτισον, * πύλη τοῦ φωτός, * τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, * καὶ μὴ εἰς θάνατον * παραχωρήσης * νῦν ἀφυπνῶσαί με * τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς * ἀεὶ σκοτιζόμενον, * ἱνα δοξάζω σε * εὐχαρίστως, Θεοτόκε πανάμωμε.

Ο Είρμός.

- Τροριξε * πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν, *
 δπως ὁ "Υψιστος * ἐχών χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος, *
- Παρθενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό τὴν ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκές ἀκουτίσθητε. *

Πατέρες οὐρανόρρονες * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων σύσκηνοι, * Δαλμάτε, Φαῦστε, συνάμα * τῷ θαυμαστῷ Ἰσακίῳ, * μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον * ποιεῖτε, ῷ παρίστασθε * ἀδιαλείπτως, Ἅγιοι, * τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων * λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Μαρία χυριώνυμε, * πολλοῖς χυριευθέντα με * πάθεσι νῦν ψυχορθόροις * σὰ ἐλευθέρωσον τάχος, * χαὶ πρὸς δουλείαν ἔλχυσον * τὴν σἡν τε καὶ τοῦ τόχου σου * ἵνα ὑμνῶ σε, ἄχραντε,* χρεωστιχῶς, Θεοτόχε, * Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρισταμένη, Πάναγνε, * ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ βλέπουσα * τὸν σὸν Υἰὸν ἐπὶ ξύλου * ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, * καὶ μητρικῶς ἀλόλυζες * δακρύουσα καὶ λέγουσα * Τι τοῦτο τὸ παράδοξον, * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου * σταυρῷ ταθῆναι ἡνέσχου; Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Επτὰ Παίδων τῶν ἐν 'Ερέσω.
καὶ τῆς 'Οσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. ΤΗχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Παρανόμου προστάγματος, * τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, * Παΐδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν. * καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν * τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον. * καὶ ἀξίαν κοσμικὴν * ἀπωσάμενοι, ἐλαβον * τὸ ἀξίωμα * τὸ αὐτοὺς περιδόξους * ἐκτελέσαν, * καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν * τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

 \mathbf{E} αυτούς πρός τὰ σκάμματα * τῆς ἀθλήσεως, "Αγιοι, * καρτερώς γυμνάσαντες, κατεκρύπτεσθε * ἐν τῷ σπηλαίφ δεήσεσιν * ἀπαύστοις τὸν Κύριον * ἰκετεύοντες ἰσχὺν * χορηγῆσαι καὶ δύναμιν. * οἶς δὲ κρίμασιν * ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν * ἀφυπνῶσαι * ἐν εἰρήνη ὑμᾶς πάντας * θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον * τοῖς Αγίοις προτίθεται· * ώς γὰρ τελευτήσαντες οὐκ ἠσθάνοντο, * οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι *
σαρῶς κατεπλήττοντο· * εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν * Αναστάσεως γέγονε * τὸ τελούμενον· * ὅπως γνόντες οἱ ταύτην * ἀθετοῦντες * ἀποφράττωνται, ἐν πίστει * δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία Θεόνυμφε, * καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, * ἦς ἐπέτυχον * τῶν ᾿Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρὸ τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν άμνον και ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἀμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο· * Τἰὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἵμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; ᾿Απολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὖ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοῖς Έπτὰ Παισίν αίνον ἄδω προσφόρως.

Έν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις. Κλημεντος.

 $\Omega\delta\eta$ a. Hyos β' . Deute laol, π aswher.

Τούς ἀριθμῷ * λάμποντας τιμίους λίθους ἐπτὰ, * δεῦτε, πιστῶς τιμήσωμεν, * ὅτι πυρσεύουσι * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * τῆς ἐπταρώτου κρεῖττον * λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οι τής σαρχός * πρότερον νεχρώσει ζώντες Χριστῷ * Παΐδες ἐπτὰ ἀνέθορον, * ὡς ϋπνον θάνατον * παραδόξως λαβόντες, * χρατύνοντες τὸ δόγμα * τῆς 'Αναστάσεως.

Ίεριχω * πέπτωχε βοῆ σαλπίγγων έπτά· * ἡ δὲ τῆς πλάνης ξπαρσις * τῆ έπταφωνω νῦν * πίστει τῶν 'Αθλοφόφων * χατῆλθεν έως "Αδου, * χαὶ διαλέλυται.

Στέρος διπλοῦν, * "Αγιοι Παΐδες ἐπτὰ, ἀληθῶς * ἐδέξασθε πορθήσαντες * πλάνην καὶ ἄρνησιν * τῆς ἐγέρσεως πάντων, * τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, * τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Θεοτοχίον.

Καινοπρεπή * τόχον καινίζεις, 'Ανύμφευτε' * ό γὰρ Πατρὶ συνάναρχος * ἐν θείφ Πνεύματι * συναίδιος Λόγος * ἐκ σοῦ ἐσωματώθη * χωρὶς τροπής καὶ φυρμοῦ.

'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμᾶς ἐν σοὶ, Κύριε. *

Αστέρες ἀπλανεῖς ἐπτὰ ὤρθητε * τῆ πίστει * ἀστράπτοντες, 'Αθλορόροι, * καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ * πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Πρό βήματος στερρώς έστωτες, "Αγιοι, * τυράννου, * ώς πάλαι οἱ Μαχχαβαΐοι, * τῆς στρατείας διημείψατε * τὴν ἐπίχηρον δόξαν στρατευθέντες Χριστῷ.

'Αξίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε * θυσία * προσευχῆς, "Αγιοι Παίδες, * καὶ ὀσμὴ πανευωδέστατος, * τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρῶς. Θεοτοχίον.

Ή βάτος ἐν Σινᾶ προδιετύπωσε, * Παρθένε, * τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόχου· * τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος * οὐχ ἐφλέχθης ἐν μήτρα δεξαμένη πιστῶς..

Ο Ειρμός.

- » Στερέωσον ήμας ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν ά-
- » 🚄 μαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * ταῖς καρδίαις
- τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, "Ηχος. δ'. 'Ο ύψωθείς.

Ο i τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ * παριδόντες, * καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς * εἰληφότες, * διαφθορᾶς διέμειναν * θανόντες ἐκτός· * δθεν ἐξανίστανται * μετὰ πλείονας χρόνους, * ἄπασαν ἐνθάψαντες * δυσμενῶν ἀπιστίαν. * Οὕς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ * ἀνευφημοῦντες, * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Φιλαμαρτήμων περυχώς * δυσωπώ σε· * Τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν * τετοχυΐα, * τὸν ἀμαρτίας αἴροντα * τοῦ χόσμου, Σεμνὴ, * τὴν πολυαμάρτητον * οἰχτειρῆσαι ψυχήν μου, * χαὶ τὰς ἀμαρτίας μου * τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· * ἀμαρτωλών αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, * καὶ σωτηρία * πιστών χαὶ ἀντίληψις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός * γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ * τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον * ὁρῶσα, Χριστέ· * Οἴ μοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

 \mathbf{I} ερώτατον σύνταγμα * τῷ ἀριθμῷ * ἐπτὰ τετιμημένον, * τοὺς \mathbf{I} ἔπτὰ τιμίους Παΐδας ὑμνήσωμεν.

Σοριζόμενον μάταια * τὸν δυσσεβῆ * τῆς πλάνης βασιλέα * Ἐρεσίων Παΐδες ἔδειξαν ἄρρονα.

Ίερεῖα πανάμωμα * ὡς ἀληθῶς * καὶ θύματα Κυρίου * ἐν τῆ πίστει ὡφθητε, Παΐδες ἄγιοι.

Νεχρωθέντες τῷ σώματι, * πρό τῆς χοινῆς * ἐγέρσεως ἀφράστως * ἀναστάντες, Παῖδες, δόξη ἐστέρθητε.

Θεοτοχίον.

Μή παρίδης πρεσβεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν * ἀεἰ, εὐλογημένη, * λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως, "Αχραντε.

'Ωδή ε'. Ο του φωτός χορηγός. *

Ανεπαισθήτως το πρίν * χοινόν θανέντες έπι γῆς θάνατον, *, ὑπερρυῶς * ἀνέστητε αὖθις * πιστούμενοι σαρῶς, * Ἐρέσιοι Παΐδες, * νεχρῶν τὴν ἀνάστασιν.

Ιερωθέντες Θεφ * όμολογία άληθετ πίστεως, * ώς άθληταὶ * νόμιμοι Κυρίου * ἐξρύσθητε, Σοροὶ, * κλοιῶν καὶ μαστίγων, * καὶ στέρανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερρώς * εἰδώλων πλάνην, εὐκλεεῖς Μάρτυρες, * καὶ ἀσεβοῦς * αἰρέσεως δόγμα, * φυλάττετε ἀεὶ * τοὺς ὁμολογοῦντας * νεκρῶν τὴν 'Ανάστασιν.

Θεοτοχίον.

Έν δύο ταῖς φύσεσι * καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾳ πέφηνας, * τέλειος ὧν * βροτός ἀσυγχύτως * καὶ τέλειος Θεός, * τεχθεὶς ἐξ Αγίας * Μητρός, Ὑπερούσιε.

'Ωδή ς΄. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ο τῆς θείας σοφίας ἰσάριθμοι * στύλοι εὐρημείσθωσαν "Αγιοι Παΐδες ἐπτὰ, * λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες * τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμφ θείας προνοίας φρουρούμενοι * σχέδιον εδέξασθε ταρήν το σπήλαιον, * εν φ νεκροί και άρθαρτοι * πολυχρόνιοι, "Αγιοι, ώρθητε.

'Αφθαρσία συνέστιοι, Μάρτυρες, * πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιόν καὶ νεκράν, * καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε * ὑπὲρ τῶν ἐλπιζόντων 'Ανάστασιν.

Θεοτοχίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· * νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἡνθησεν· * ὅτι Μαρία τέτοχε * τὴν χαρὰν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ο Είρμός.

* \mathbf{E} ν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθορᾶς * ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Ο ε τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ * παριδόντες, * καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς * εἰληφότες, * διαφθορᾶς διέμειναν * θανόντες ἐκτός· * ὅθεν ἐξανίστανται * μετὰ πλείονας χρόνους, * ἄπασαν ἐνθάψαντες * δυσμενῶν ἀπιστίαν· * οὺς ἐν αἰνέσει σήμερον, πιστοὶ, * ἀνευρημοῦντες, * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐρέσω, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίγου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἐπτάριθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων, Δείξαντα ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ. Τῆ δὲ τετάρτη νεκροέγερτοι ξύνθανον ἐπτά.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας. Στίχ. 'Οσμή! τί τοῦτο; Σώμα τῆς Εὐδοκίας, 'Αθλητικών ἀπόζον ἡκει χαρίτων.

Πότνια Εύδοχίη νεχρά ήχθη άμφὶ τετάρτην.

Ταϊς αὐτῶν ἀγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοη ζ'. Εικόνος χρυσής. *

 Δ οχεῖα Χριστοῦ * καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ * οἱ Παΐδες ὥφθησαν, * δι' ὧν τὸ δόγμα * τῆς αἰρέσεως * τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, * καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· * ὅτι ἔσται 'Ανάστασις * πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς * καθὰ γεγένηται.

΄Ως ὄντως στερροὶ * πρὸ θανάτου ἀληθῶς * ἐν τῆ ἀθλήσει ὑμῶν, * "Αγιοι Παϊδες, * αὖθις ὤρθητε * καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, * δόξη κραταιούμενοι θεία, * εὐσεβῶς πιστωσάμενοι * ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς * τῆς 'Αναστάσεως.

Πνευμάτων όμου * και σωμάτων αισθητών * ἔσται ἀνάστασις· * ώς γὰρ οὐκ ἔφυ * ἄνευ σώματος * ψυχὴ ἐν κόσμω προέρχεσθαι, * οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, * οι Πανεύφημοι ἔλεγον, * ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ, * ἢ ἐτασθήσεται. Θεοτοκίον.

Τεχούσα Θεόν * τόν Σωτήρα του παντός, * Μαρία, γέγονας * ἀπεγνωσμένων * ἐπανόρθωσις, * πεπλανημένων ἀντίληψις, * χαὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε * χαὶ ψαλλόντων βοήθεια· * Εὐλογημένος ὁ χαρπός * ὁ τῆς χοιλίας σου.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ $\eta^{\prime}.$ Tor in xamina tod mupos. *

 \mathbf{P} ίζαν πιχρίας ἀσεβῶν * ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ θεῖοι Παΐδες * ἐχτεμόντες τῆς πλάνης * χαὶ τῆς αἰρέσεως, νῦν * χομῶσι * χαρπῷ τῷ τῆς Πίστεως, * ζῶντες, χαὶ ταρέντες πιστῶς, χαὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ * Παΐδες ဪτὶ καὶ ἀθλοφόροι * τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας * καὶ βασιλείας πιστῶς * ἐνθέως * ἐδείχθησαν στήριγμα. * οὺς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στερροί φανέντες άθληταὶ, * καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, * ἀπλανῆ τὴν πορείαν * τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ * οἱ Παῖδες * ποιούμενοι ἔκραζον· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς * τοῖς Παισίν ἐν τῷ σπηλαίφ παραδόξως * ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· * καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν * θανέντες, * ὡς ζῶντες ἐκραύγαζον· * Σῶσον, ὁ Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Ούδεις ἀπώλετο, ἀγνὴ, * τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας χεχτημένος * ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, * Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ἢ μόνοι * οἰ φθόνῳ ἀρνούμενοι * σοῦ μὴ προσχυνεῖν τὴν μορρὴν τῆς ἐμφερείας.

Ο Είρμός.

- Τόν έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγ καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
- » Θεόν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{'}\Omega$ δή $^{\theta'}$. $^{'}$ Η τον πρό ήλίου * φωστήρα.

Ολβος μυστηρίων * καὶ θείων θαυμασίων ἀποκάλυψις * ἡ τῶν Αγίων ὤρθη νῦν ἀνάστασις. * οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν * σαρκὶ θανόντες θάνατον, * ἀρθάρτως νῦν ἀνέστησαν, * ἡμριεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

'Ρώσεως ταμεῖον * καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα * τὸ τῶν 'Αγίων ὡφθη σπήλαιον,* προμηνύον τὸ τῆς μελλούσης * κλέος 'Αναστάσεως, * οὐ τεταρταΐον Λάζαρον, * ἀλλ' αἰωνίους ἀναστήσειν νεκρούς.

'Ως τετιμημένοι * οἱ Παίδες ἀριθμῷ τε καὶ τῆ πίστει Χριστοῦ, * τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν πιστῶς ὀρθαλμοὶ * ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ * λίθου ἀπαστράπτοντες· * ὧν περ τὰ θεῖα πνεύματα * πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέρος μαρτυρίου * ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε, * Παΐδες έπτά· καὶ στύλοι τῆς σοφίας Θεοῦ, * καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίας * ἔγερσις ἐδείχθητε, * ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι * καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχήν σου * ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης, ἀγνὴ, * ὁ Βασιλεὺς ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστός, * καὶ Μητέρα τῆς ἐαυτοῦ * σαρκώσεως ἀνέδειξε, * Μαρία ὑπερένδοξε, * τὴν σωτηρίαν μου ἀεὶ ἐκπληρῶν.

Ο Είρμός.

- * \mathbf{H} τον προ ήλίου * φωστήρα, τον Θεόν, έξανατείλαντα, * σωματικώς ήμιν έπιδημήσαντα, * έκ λαγόνων παρθενικών *
- » άφράστως σωματώσασα, * εύλογημένη πάναγνε, * σὲ, Θεοτόχε, » μεγαλύνομεν.

Έζαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Τυραννικού πρό βήματος * τὸν Χριστὸν παρρησία, * Παίδες ἐπτὰ καὶ Μάρτυρες, * ἐκηρύξατε πάντων * Θεόν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· * ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία * σπηλαίω χρόνοις πλείοσι * κατὰ φύσιν θανόντες, * ὑπερρυῶς * αὖθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὑπνου, * αἰρετικῶν τὰ στόματα * ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Σύν Ίαμβλίχφ μέλψωμεν * Ἰωάννην, Μαρτίνον * καὶ Κωνσταντίνον ἄσμασι, * Μαξιμιλιανόν τε * καὶ Διονύσιον ἄμα *

κλεινῷ Ἐξακουστωδίῳ, * φαιδρῶς πανηγυρίζοντες * τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην· * ὅπως εὐχαῖς * τούτων, καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν * πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους **ς**΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια γ΄.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *.

 Δ εῦτε συνανέλθωμεν * τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι * εἰς τὸ ὅρος τὸ ἄγιον, * κἀκεῖ ἀκουσόμεθα * φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, * Πατρὸς προανάρχου * διὰ νεφέλης φωτεινῆς * προσμαρτυρούσης ἐν θείω Πνεύματι * αὐτοῦ τὴν γνησιότητα * τῆς ἀιδίου Υίότητος, * καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι * ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

 Δ εῦτε προχορεύσωμεν, * καὶ ἐαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, * καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν * πρὸς θείαν ἀνάβασιν * τῆς ὑψηλοτάτης * Θεοῦ πολιτείας, * ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ * μεγαλειότητος ἐπορθείημεν, * καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, * ἢν κατιδεῖν ἡξιώθησαν * ᾿Αποστόλων οἱ πρόκριτοι * μυστικῶς ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ.

Δεύτε νύν τὴν κρείττονα * ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, * ἐαυτοὺς εἰς τὴν αὕριον * καλῶς εὐτρεπίσωμεν * ἐν ὅρει προσβῆναι * Θεοῦ τῷ ἀγίῳ, * τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ * δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες * λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἡλιον· * καὶ τὸ τρισσὸν αὐγα-ζόμενοι * φῶς, ἐν τούτῳ δοξάσωμεν * τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι. * $\mathbf{\Phi}$ οινιχθεῖσαν ἐν αἴματι * τῆς σαρχός σου ἐνδέδυσαι * πορφυρίδα, ἔνδοξε, θεία χάριτι· * χαὶ χορυφῆ σῆ διάδημα * ἐπαναδησάμενος * ἀρθαρσίας χαὶ ζωῆς, * τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, * Μάρτυς πάνσοφε, * δεξιᾶ περιφέρων * ὡς περ σχῆπτρον, * τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις * διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος * ἐγνωρίσθης, Εὐσίγνιε· * τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, * πρός συμπλοκὴν ἐξελήλυθας * ἐχθροῦ πολεμήτορος, * καὶ κατέρραξας αὐτὸν * ἀριστεύσας λαμπρότατα, * καὶ τὸν στέρανον * εἰληρώς τὸν τῆς νίκης * ἐκ τοῦ μόνου * ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου * καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι * πάθος τίμιον, ἔνδοξε * ἀθλητὰ Εὐσίτνιε, ἔξεικόνισας * καὶ νικηρόρος γενόμενος, * τὴν ἄνω μητρόπολιν * μετὰ πάντων κατοικεῖς * ἀθλοφόρων γηθόμενος, * καὶ θεούμενος * κατὰ μέθεξιν θείαν * διὰ τοῦτο * τὴν σεπτήν σου καὶ ἀγίαν * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν * εἰς τὸ ὅρος Κυρίου, * καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν * τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, * δόξαν * ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· * φωτὶ * προσλάβωμεν φῶς· * καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, * Τριάδα * ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.
Τηγος β΄. Οίχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

 $\Phi^{\epsilon\gamma\gamma\epsilon}$ ι των άρετων * ϵ κλάμποντες προσβωμεν * ϵ ν δρει τῷ ά- γ ί ϕ , * δ ψόμενοι τὴν θείαν * Κυρίου Μεταμόρρωσιν.

Στίχ. Σοι είσιν οι ούρανοι.

Σήμα θεοπρεπές * Θεότητος δειχνύει * πρό τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, * ὡς ἡλιος ἐχλάμψας, * Χριστός, ἐν ὅρει σήμερον. Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν την έξ 'Αδάμ * Χριστός άμετψαι θέλων, * έν όρει νῦν ἀπαίρει * Θαβώρ παραγυμνώσων * τοῖς Μύσταις την Θεότητα.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ * μεταμορφωθεὶς ἐν δόξη, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου * τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, * καταύγασον καὶ ἡμᾶς * τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, * καὶ ὁδήγησον ἐν τῆ τρίβφ τῶν ἐντολῶν σου, * ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

'Απολυτίκιον, ή Ηχος δ΄. πρὸς τό Ταχὺ προκατάλαβε. *

Υριστοῦ τὴν Μεταμόρρωσιν * προϋπαντήσωμεν, * φαιδρῶς πανηγυρίζοντες * τὰ Προεόρτια, * πιστοὶ, * καὶ βοήσωμεν· * "Ηγγικεν ἡ ἡμέρα * τῆς ἐνθέου εὐρροσύνης· * ἄνεισιν εἰς τὸ ὅρος * τὸ Θαβωρ ὁ Δεσπότης, * τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι * τὴν ωραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῆς Ὁχτωήχου εἶς, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον Τριώδιον. "Ότε δὲ ψάλλεται τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνεται ἡ Ὁχτώηχος.

Κανών Προεόρτιος, ου ή Άχροστιχίς ή Άλφάβητος.

' Ω δη α΄. Ήχος δ΄. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Αστράφθητι κάτωθεν * φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἡλιον, * καὶ γῆ ἀκουτίσθητι * ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· * τὴν Υἰότητα * τῷ μεταμορφουμένφ * Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ * ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτός τό όρωμενον, * άλλὰ Θεός τό χρυπτόμενον, * ἐπὶ τό Θαβώριον * Χριστός ἀνέρχεται * τῆς Θεότητος * αὐγὴν παραγυμνῶσαι * ταῖς ὑπὲρ τὸν ἡλιον * δόξης λαμπρότησιν.

Γνωστώς νῦν προέρχεται * ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστός, * καὶ δόξαν τὴν ἄρρητον * δεῖξαι ἐν ὅρει Θαβώρ * τῆ πρός πρόσωπον * ἀμέσως ὁμιλία. * Γηθόμενοι σήμερον * προεορτάσωμεν.

Κανών του Αγίου, ού ή Ακροστιχίς.

Τὸν κλεινόν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις. Ἰωσήφ.

Ταϊς πανευκλεεστάταις * τάξεσιν 'Αγγέλων, Παναοίδιμε, * συνυπάρχων ἀπαύστως, * τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οίχος του Παρακλήτου * ή ήγιασμένη σου διάνοια, * 'Αθλοφόρε, έδειχθη * διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νέχρωσιν ζωηφόρον * τοῦ σαρχὶ παθόντος ἐξειχόνισας * τῆ σαρχί σου, Παμμάχαρ, * χαὶ τῆς ὄντως ζωῆς χατηξίωσαι.

Κράτος παρανομούντων * κρατυνθείς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, * καὶ τοὺς νόμους Κυρίου, * παναοίδιμε Μάρτυς, ἐκράτυνας. Θεοτοχίον.

Λέλυται ή κατάρα, * πέπαυται ή λύπη τῆ κυήσει σου, * παντευλόγητε Κόρη, * τῶν πιστῶν εὐφροσύνη, πανάμωμε.

Είθ' ούτω, το Τριώδιον. 'Ωδή α'. Ήχος δ'.

"Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου. *

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν * ἐπιτελοῦντες, οἱ πιστοὶ, * τῆς Μεταμορφώσεως * Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, * χροτήσωμεν ἐν ἄσμασιν.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Αγίας * Μεταμορφώσεως Χριστοῦ,* καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν * ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, * αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

"Όρος ὑψηλότατον τὴν χαρδίαν * χεχαθαρμένην ἐχ παθῶν *

έχοντες, όψόμεθα * Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν * φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τριάδα προσώπων τῆ διαιρέσει, * Μονάδα φύσιν θεϊχὴν * πάντες προσχυνήσωμεν, * Πατέρα τὸν ἄναρχον, * Υἰὸν, καὶ Πνεῦμα Αγιον.

Και νον. Θεοτοχίον.

Τὴν ἄμωμον Κόρην, ἐξ ἤς προῆλθε * μετὰ σαρχός ἄνευ τροπῆς * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, * ὑμνήσωμεν ἄπαντες * ὡς ὄντως Θεοτόχον, πιστοί.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ΄. Τούς σούς ύμνολόγους.

 Δ εσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης * ὡράθης μορφὴν δούλου λαβὼν,* ἐν ἢ τὸ τῆς Θεότητος * ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα * τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, * καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Έν δρει ἐπείγεται ἀστράψαι * τῆς δόξης ὁ ἡλιος, Χριστός, * καὶ τὸν ἐξ ΰψους λάμποντα * φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· * οῦ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι * προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωής αἰωνίου ἐκπληρώσων * τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστός: * ἄπερ δεικνύων πράγματα, * τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι * ἐν ἐαυτῷ γύδόκησε * τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Αγίου. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα. *

Εστης πρό του βήματος * ύμνολογων Θεόν ἄνακτα, * Μάρτυς σορὲ, * σάρκα εἰληφότα, * καὶ βροτούς ἀναπλάσαντα.

Ίερεῖον ἄμωμον, * όλοχαυτούμενος ἄνθραξι * μαρτυριχοῖς, * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου * προσενήνεξαι ἄνθραχι.

Νάμασι του Πνεύματος * περικλυζόμενος, *Ενδοξε, * τὰ θολερὰ * τῆς πολυθείας * ἀπεξήρανας ρεύματα.

Θεοτοχίον.

"Όλην μου τὴν ἔφεσιν * πρός σὲ κινῶ, ἀγνὴ Δέσποινα, * τῶν σαρκικῶν * ἐπιθιμιιῶν με * διὰ τάχους ἀπάλλαξον. Ο Εἰρμός.

> Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα τοῦ Αγίου. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. *

Έναντίον ἀνόμων * καθωμολόγησας * τον των δλων Δεσπότην * Θεόν και Κύριον, * μή φεισάμενος σαρκός * αἰκιζομένης σφοδρώς, * Στρατιώτα του Χριστου, * των οὐρανίων στρατιών * συνόμιλε, και της δόξης * της ἀληθους κληρονόμε· * διὸ ἰκέτευε σωθήναι ήμας.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἡχρς δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

 $E^{\pi\epsilon\rho\dot{\alpha}\nu\eta}$, ἤστραψε * τοῖς ἐν τῷ σκότει * ὁ τῆς δόξης "Ηλιος * τὰς τῆς Θεότητος αὐγὰς * ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνερχόμενος· * οὕ τὴν φωσρόρον * τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. 'Ωδή δ΄. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Η οὐράνιος χορεία * τοῖς γηίνοις συγγέγηθε, * καὶ προεορτάζει * τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· * ἢν ἀσυγκρίτως ἀστράψει * ἀμειβόμενος * τὴν βροτείαν μορφὴν ἐν Θαβώρ, * ὡς ηὐδόκησεν.

Θεανθρώπω παρουσία * τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησας, * καὶ θαυμάτων πλήθει * κόσμον μυστικῶς κατερώτισας· * ἐξαστραπτούση δὲ δόξη * τῆς θεότητος * ὑπερέλαμψας ἐν τῷ Θαβώρ * ἀπροσίτω φωτί.

Ίησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος * πρὶν τὸν ἡλιον ἔστησε, * προτυπῶν ἡμέραν * τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ, Σωτὴρ, * πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου * σέλας ἔχρυψας * τοῦ ἡλίου, Κύριε, αὐγῆ * τοῦ προσώπου σου.

Τοῦ Αγίου. Είσακήκοα, Κύριε. *

 \mathbf{N} υσταγμόν ἀπωσάμενος * τὸν τῆς ῥαθυμίας, Μάρτυς Εὐσίγνιε, * ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἄθλησιν * ἀδιστάχτ $\boldsymbol{\omega}$ πίστει * ηὐτομόλησας.

Έν Κυρίφ Σωτῆρί σου, * Μάρτυς, ἀγαλλόμενος, ἀξιάγαστε, * τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος * ὡς τρυρὴν ἡδεῖαν * σὺ λελόγισαι.

Υπερήφανον φρόνημα * τοῦ διὰ κακίαν κατολισθήσαντος, * Αθλορόρε, καταβέβληκας, * τοῖς ἐνθέοις τρόποις * ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος * ώφθης ἐν πολέμοις ἀγωνισάμενος: * ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον * δυσμενεῖς ἀσάρχους * ἐξωλόθρευσας. Θεοτοχίον.

'Ισοδύναμον, σύνθρονον * τέτοχας τὸν Λόγον \mathbf{A} ατρὶ καὶ Πνεύματι· * δν ἱχέτευε σωθῆναί με, * παναγία Κόρη * ἀειπάρθενε.

ΙΙροεόρτιος. ' Ω οη ε'. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. * υρίφ γηθόμενοι * πιστῶς ἀχολουθήσωμεν· * ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὅρος * Μύστας προχρίτους συνεπαγόμενος· * οἶς ἐν ἀπροσίτφ χαλλονῆ * λάμψας ὑπὲρ ἥλιον * ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον * ὁ οὐρανός φαιδρότερον· * ἄνεισιν ἰδού γὰρ πρός τὸ ὅρος, * ὅθεν ἀστράψει Χριστός ἀπλέτφ φωτὶ, * τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς * δόξη τῆς Θεότητος * ἀμαυρῶν ὡς φωτός χορηγός.

Μυστήριον δείχνυσι * Χριστός τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, *

λάμψας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ. * τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἰματίων αὐτοῦ * λευχανθεὶς φαιδρῶς ώσπερ χιών, * ὁ ἀναβαλλόμενος.* ὡς ἰμάτιον φῶς ψαλμιχῶς.

Τοῦ Αγίου. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι, Κύριε. *

Γνησίως προσκολλώμενος, πάνσοφε, * τῷ Δεσπότη, * σαυτόν ἀπεμάκρυνας * τῆς πονηρίας, Εὐσίγνιε.

Νεχροῖς ξοάνοις σέβας οὐχ ἔνειμας, * Θεομάχαρ, * Θεόν ζῶντα Κύριον * ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ίχρίφ ἀναρτώμενος, Μάρτυς, * γενναιοφρόνως, * πάθος έξειχόνισας * τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοχίον.

'Ο Λόγος εν νηδύι σου, "Αχραντε, * σωματοϋται, * άλόγων του σώματος * παθών τον κόσμον ρυόμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. Την θείαν ταύτην.

Nυμφώνα δόξης μελλούσης χαρᾶς * τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται * ἐπὶ τὸ ὅρος Χριστὸς, * πρὸς πολιτείαν μετάρσιον * ἐχβίου χαμαιζήλου * ἀναχομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστός Μαθητών * οὐράνιον ἐν γἢ σέλας ἤστραψε, * νόμου καὶ τῶν Προρητών * δουλοπρεπώς παριστῶν ἀρχηγούς, * ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων * προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φαναι νῦν ἄρχεται, * Χριστός, ἐν αὐχμηρῷ τόπφ φαύσεσι * τῆς Θεϊχῆς ἀστραπῆς· * οὕ πρός τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν * ἐν αἴγλη τοῦ προσώπου * αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Αγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα άληθη ἐν καρδία * εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, * οὐκ ἀγνοῶν * τὰ νοήματα, Μάρτυς, * τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, * καὶ ὥλεσας τῆ τοῦ Σταυροῦ * συμμαχία τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτήν σε * τῆς Τριάδος ἐγνωκότες, βασάνοις * καὶ φυλακαῖς * καὶ ἀδίκφ θανάτφ * καθυποβάλλουσι, Μάρτυς Εὐσίγνιε· * ἀλλ' ἥττηνται τῆ παρὰ σοῦ * ἀηττήτφ ἐνστάσει, πανόλβιε.

Οι χειμαρροι των αιμάτων σου, Μάρτυς, * θολερούς τῆς ἀνομας χειμάρρους, * και ποταμούς * ἀθείας δολίου * και πονηρὰ ἀπεξήραναν ρεύματα: * ἰάσεων δε τοῖς πιστοῖς * ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν. Θεοτοκίον.

Ξηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας * τῆ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, * Μήτηρ ἀγνὴ, * ἐκ ρίζῶν τῆς ψυχῆς μου * τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, * καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν * τὰ ὑραῖα, Παρθένε, βλαστήματα.

Ο Είρμός.

» ττήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * και αὐτῷ ἀπαγγελω μου

» Τὰς θλίψεις· * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ

» φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Έν τῆ θεία σήμερον * Μεταμορφώσει * ἡ βροτεία ἄπασα * φύσις προλάμπει θεϊχώς, * ἐν εὐφροσύνη χραυγάζουσα· * Μεταμορφούται * Χριστός σώζων ἄπαντας.

Έτερον τοῦ Αγίου.

Ήχος πλ. δ΄. 'Ως ἀπαρχάς.

Ος εύσεβείας Μάρτυρα * καὶ ἀληθη θεόφρονα * ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα * τοὺς θείους ἄθλους σήμερον * τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, * ἀκαταπαύστως βοῶσα· * Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις * τοὺς δούλους σου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ο Οἶχος, πρὸς τό Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

Ο χορός τῶν Πιστῶν συναγάλλεται * Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες. * Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ "Αρχοντες, * ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες * ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· * ἡ σορός ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, * καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύονται, * καὶ Θεόν ἀνυμνοῦσι, τρανῶς βοῶντες· * Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις * τοὺς δούλους σου συντήρησον, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Αγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,

Τομής μέχρι χράζοντα. Χριστός μοι σέβας.

Πέμπτη Ευσιγνίοιο κάρη κονίησιν έμίχθη.

Ταϊς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρός μετάρσιον ψυχῆς ΰψος ἀνάγοντι * τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν * ἀκολουθήσωμεν νῦν * Χριστῷ, κατοπτεύσοντες * ξένα θεάματα· * θαμβηθέντες δὲ * σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· * Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

'Ρυπωθεΐσαν έκκαθάρας φύσιν βρότειον * ύδατί τε καὶ πυρὶ, * έν τῆ οἰκεία σαρκὶ * τὴν ταύτης λαμπρότητα * ὑποδεικνύεις, Σω-

τήρ, * τῷ προσώπφ σου * λάμψας ὑπέρ τὸν ἡλιον * εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἄγιον, * συναναφέροντι * τοὺς Ζεβεδαίου υἰοὺς * καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, * οῦς ἐξελέξατο * δόξης μάρτυρας * τῆς ἐαυτοῦ κραυγάζοντας· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Αγίου. Παΐδες Εβραίων.

 \mathbf{A} ίμασι, \mathbf{M} άρτυς, ἐκχυθεῖσι * δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, * λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, * πρός τοῦτον μετετέθης * ἀναβοῶν γηθόμενος· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τοῦ Σωτῆρος * ὑπεξέφυγες κρυμόν τῆς ἀθείας, * καὶ χειμῶνα δεινόν * ὑπἡνεγκας βασάνων, * ἀναβοῶν, Εὐσίγνιε· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ετι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις, * Παναοίδιμε, τῶν θείων σου αἰμάτων, * τῷ Δεσπότη Χριστῷ * παρέστης ἀναμέλπων· * Εὐ-λογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίνα τῆς θείας βασιλείας * τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης,* τῆς προσκαίρου ζωῆς * τὴν δόξαν ἐβδελύξω,* ἀναβοῶν, Εὐσίγνιε· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Νέον ἐχύησας Παιδίον, * δν ἐγέννησε Πατὴρ πρό τῶν αἰώνων, * Θεοτόχε ἀγνή· * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή η'. Παΐδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ, παντάναξ Λόγε, * τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; * ἢν μεταμορρούμενος * ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, * ταῖς θείκαῖς λαμπρότησι * περιαστράψας ἀὐτούς· * μεθ'ὧν προεορ-τάζοντας πίστει * λάμπρυνον φωτί σου * ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

"Υψος οὐρανίου πολιτείας * καὶ δόξης τῆς ἀιδίου θείαν ελλαμψιν * δώρησαι τοῖς δούλοις σου, * νῦν προεορτάζουσι * τῆς σῆς Μεταμορρώσεως * λαμπρὰν πανήγυριν * ἐν ἢ φῶς ἀπαστράπτων ραιδρύνεις * τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας * Χριστόν τὸν φωτοδότην.

Φωτός χορηγός καὶ φῶς ὑπάρχων * ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον, προάναρχε, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς ώσπερ ἰμάτιον, * φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας * μετὰ σαρκός προελθών· * καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὅρους ἀστράπτεις, * δόξης τῆς πατρώας * δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Αγίου. Νικηταί τυράννου. *

Ουρεφ, Παμμάκαρ, * εύσεβείας πάντοθεν * συμπεφραγμένος, * τοὺς παρανομούντας * ἐτροπώσω χάριτι, * μέλπων ἀπαύσως * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Men. Tom. VI.

Έν τῷ θλίβεσθαί σε * πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας * τὸν εὐεργέτην,* καὶ εἰσήκουσέ σου, * καὶ δεινῶν ἐἐρύσατο * ἀναβοῶντα * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις * σέβας ἀλογώτατον, * Μάρτυς, προσάζας, * καθαρὰ θυσία * τῷ Θεῷ προσήνεξαι, * μέλπων ἀπαύστως· * Εὐ-

λογείτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ινα τῆς μελλούσης * ἐπιτύχης, πάνσορε,* ζωῆς καὶ δόξης,* ἐνεκρώθης κόσμφ, * καὶ βοῶν, -Εὐσίγνιε, * ἐθανατώθης· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Συμπαθής Παρθένε, * Θεόν συμπαθέστατον * ἀποτεχούσα, * συμπαθείας θείας * πάντας χαταξίωσον * τοὺς μελφδοῦντας * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Του Τριφδίου. Είρμος άλλος. Τον Βασιλέα Χριστόν. *

τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ διανοία, πιστοί, * δεύτε ἀπίωμεν * πρός τὸ ἄγιον ὅρος * ίδεῖν τὴν Μεταμόρρωσιν Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· * πάντας γὰρ φωτίζει * τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τοῦ Χριστοῦ * Μεταμορφώσεως * καθαρᾶ τῆ καρδία * προϋπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράξωμεν αὐτῷ· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦσε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ * μίαν Θεότητα * συνθεολογουμένην,* Πατέρα, Γίον, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον όμοῦ,* πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 $^{\circ}\Omega$ τεραστίου φρικτοῦ! * πῶς παρθενεύουσα * μητράζεις, θεόπαις, * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; * δν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Τόν Βασιλέα Χριστόν, * δν ώμολόγησαν * οι αιχμάλωτοι Παΐ-» δες, * έν τῆ καμίνω λέγοντες μεγάλη τῆ φωνῆ· * Πάντα » τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰωνας. Προεόρτιος. 'ஹὸἡ θ΄. "Απας γηγενής. *

Χαίρει οὐρανός * ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα * νῦν προαισθόμενος *
Τήλιον τὸν ἄδυτον, * καὶ θεία δόξη * ἀμβλῦναι μέλλοντα *
ἡλιακὰς ραιδρότητας * γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς * οὐρανίω * αἴγλη
καὶ λαμπρότητι * λαμπομένη, καὶ ρῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαυίδ * τὴν σὴν Μεταμόρρωσιν * προανερώνησε· * Τίς ὁμοιωθήσεται * σοὶ τῷ Κυρίῳ, * λέγων, υἰοῖς ἐν Θεοῦ; * σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς 'Αγίων βουλαῖς, * μέγας ὤρθης * ἐν τοῖς περιχύχλῳ σου, * φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

ΤΩ Λόγε Θεοῦ, * σορία καὶ δύναμις * καὶ χαρακτήρ τοῦ Πατρός * ὧ Θεὲ νοούμενε * πιστοῖς, καὶ ἄνθρωπε γνωριζόμενε, * τῆς σῆς Μεταμορρώσεως * ἡμᾶς ἀξίωσον * ἐκτελέσαι * τὴν φαιδράν πανήγυριν, * ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Αγίου. "Εφριξε *πᾶσα ἀχοή. *

Τσχύι, * Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ, * τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας * κατεπαιρόμενον * καὶ μάτην ὄντως * νῦν φρυαττόμενον *
καὶ τῆ τοῦ ξίφους ἐκτομῆ * τὴν κάραν ὑπέκλινας, * καὶ καθηγίασας * τῆ τοῦ αίματος ῥοῆ τὴν γῆν ἄπασαν.

'Ως χόσμος * πάντων ἀθλητῶν, * ὡς Μαρτύρων ὡραιότης, Εὐσίγνιε, * ὡς στύλος ἄσειστος * τῆς Ἐχχλησίας, * ὡς περιτείχισμα * τῶν εὐσεβῶν περιφανὲς, * ὡς θεῖον ἀγλάισμα * τῶν προστρεχόντων σοι, * ὡς ὁλόρωτος ἀστὴρ μεμαχάρισαι.

Στάζουσι * μύρον οι ἀτμοὶ * τῶν ιδρώτων σου εὐῶδες, Εὐσίγνιε,* καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν * τῶν σὲ τιμώντων * εὐωδιάζουσι, * καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, * κινδύνων καὶ θλίψεων * ἀποδιώκουσιν, * ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

"Ηλιε * δόξης, 'Ιησοῦ, * ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυνον σήμερον * τοῦ 'Αθλορόρου σου, * αὐτοῦ πρεσβείαις * φώτισον, δέομαι, * τὴν σχοτισθεῖσάν μου ψυχὴν * ἀπάτη τοῦ ὅρεως, * ἵνα δοξάζω σε * ὡς Θεὸν ἀληθινὸν χαὶ φιλάνθρωπον. Θεοτοχίον.

Φώτισον, * πύλη τοῦ φωτός, * τῆς καρδίας μου τὰ ὅμματα, δέομαι, * ταῖς ἀμαυρότησι * τῆς ἀμαρτίας * ἀποτυρλούμενα, * καὶ δεκτικὰ τῶν θεἴκῶν * δεῖξον ἐπιλάμψεων, * ἵνα γεραίρω σε * ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς, Παναμώμητε.

Τοῦ Τριφδίου. Είρμος ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεισόδιον την ημέραν * της σης, Κύριε, τελούντες * πανενδόξου και παμραούς * Μεταμορρώσεως, * ύμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες * τῆ Χριστοῦ Μεταμορφώσει, * εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖς * ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, * ταύτην
μεγαλύνοντες.

Προθύροις ιστάμενοι τῆς ἐνδόξου * Μεταμορρώσεως Κυρίου, * αὐγασθῶμεν πνευματικῶς * τὰς διανοίας ἡμῶν, * ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι * παντεξουσίαρχον οὐσίαν, * τὸν Πατέρα, καὶ Υἰὸν, * καὶ Ηνεῦμα "Αγιον * ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόχον, * τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω * τάξεων, μόνη ᾿Αγνὴ, * καὶ πάσης κτίσεως * ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόχον, * τὴν οὐράνιον παστάδα, *
» Τὴν τεχοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν * τῆς σωτηρίας ἡμῶν * ἐν
» ὑμνοις μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Θωρακισθείς, Εὐσίγνιε, * τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, * τὰς παρατάξεις ἔτρεψας * τῶν ἀθέων τυράννων, * καὶ ἡρας νίκης βραβεῖα * ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε· * ὅθεν νῦν τῆ Τριάδι * παρεστηκώς * σὺν ᾿Αγγέλοις, πάνσορε, μὴ ἐλλίπης * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν τιμώντων σε πόθφ.

Προεόρτιον, δμοιον.

Ο ἱ δόξης ἐριέμενοι * ὁλιχῶς τῆς ἐνθέου, * τὸ νέρος διακόψωμεν * τοῦ γεώδους σαρχίου, * μετάρσιοι πρός τὸ ὅρος * τὸ Θαβὼρ ἀνελθόντες· * καὶ Μωϋσεῖ, Ἡλία τε, * Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις * συμμετασχεῖν * Θεἴχῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου * ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, * φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης. Των ουρανίων ταγμάτων.

Τρίζ παναγίας ένδόξου * Μεταμορφώσεως * προϋπαντήν ποιούντες * τῆ παρούση ἡμέρα, * Χριστόν δοξολογοϋμεν * τὸν τὴν ἡμῶν * τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος * ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν * ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Έλεος και άληθεια συνήντησαν.

 $E^{\pi i}$ το άγιον όρος * δεύτε ἀπίωμεν, * καὶ τὴν παμραεστάτην * Μεταμόρρωσιν πίστει * κατίδωμεν Κυρίου, * τούτον πιστῶς * προσκυνούντες, καὶ λέγοντες· * Σὸ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρωθείς * καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στιχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται. Αὐτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα * ἡ προεόρτιος * μεθ' ἡν μεταμορφοῦται * ό Χριστός, συμπαρόντων * Μωσέως καὶ 'Ηλία, * καὶ τῶν αὐτοῦ * Μαθητῶν ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ, * φωνῆς δὲ θείας λαλούσης. Οὕτος ἐστὶν * ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υίός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

νόμου καὶ Προφητών σε, Χριστέ, * ποιητὴν καὶ πληρωτὴν εἰμαρτύρησαν * ὁρῶντες ἐν τῆ νεφέλη * Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, * καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης * καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος * ἐπὶ τῆς Μεταμορρώσεώς σου· * μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς * τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα, * ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας. $Καὶ \Lambdaπόλυσις$.

THE G'. TOY ATTOY MHNOS.

'Ανάμνησις τῆς 'Αγίας Μεταμορφώσεως του Κυρίου καὶ Θεου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησου Χριστου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Χρή γινώσκειν ότι, έὰν ρθάση γενέσθαι ή Μεταμόρρωσις ἐν ἡμέρα Κυριακῆ, οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' οὕτε Εὐαγγέλιον Έωθινόν, ἢ τῆς Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς λέγρμεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Έορτῆς.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες τό πρώτον.

 * Ηχος δ'. * Εδωκας σημείωσιν. *

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα * ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, * οὐρανόφρονες σήμερον * Χριστῷ συμμορφούμενοι * εὐσεβῶς, καὶ γῆθεν * ἐρ' ὑψηλοτάτην * τῶν ἀρετῶν περιωπὴν * ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· * δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον * μεταμορρούμενος ἄνθρωπον, * ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ο φιλοθεάμονες * των ύπερ νοῦν και φιλήκοοι, * μυστικώς έποπτεύσωμεν * Χριστόν εξαστράψαντα * θεϊκαῖς ἀκτῖσι, * και ἐνηχηθώμεν * τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, * ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν * Υίὸν τὸν καταυγάσαντα * τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν *
ἐν Θαβώρ, και πηγάσαντα * φωτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμών.

Απαν νον έγχοσμιον * χαι ύπερχοσμιον σύστημα * συγχινείσθω πρός αίνεσιν * Χριστου του Θεου ήμων, * του νεχρών χαι ζώντων * χεχυριευχότος * θεοπρεπώς γάρ έαυτῷ * μεταμορφούμε-

νος συμπαρίστησι * τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος * τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας * ἐν Θαβώρ, ὡς ηὐδόκησεν, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Δ όξα, καὶ νῦν. ^{7}H χος πλ. δ΄.

Τὸν γνόρον τὸν νομικόν * ἡ ρωτεινὴ τῆς Μεταμορρώσεως * διεδέξατο νεφέλη· * ἐν ῇ * Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, * καὶ τῆς ὑπερρώτου δόξης * ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

'Ηχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

Σήμερον ο Χριστός * έν όρει Θαβωρίω * τὴν τοῦ ᾿Αδὰμ ἀμείψας * ἀμαυρωθείσαν φύσιν, * λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στιχ. Σοι είσιν οι οὐρανοί, και σή έστιν ή γή.

 Φ έγγει τῶν ἀρετῶν * ἐκλάμποντες προσβῶμεν * ἐν ὅρει τῷ ἀγίφ,* ὀψόμενοι τὴν θείαν * Κυρίου Μεταμόρρωσιν.

 $\Sigma^{\tau i}$ χ΄. Θαβώρ καὶ Έρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. $\mathbf{H}^{\lambda i \circ \varsigma}$ μὲν τὴν Υῆν * φαιδρύνων αὖθις δύνει· * Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης * ἀστράψας ἐν τῷ ὁρει * τὸν κόσμον κατεφώτισεν. Δόξα, καὶ νῦν. Θμοιον.

Είδον εν τῷ Θαβώρ * Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας * τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης * Θεὸν σεσαρχωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. ᾿Απολυτίχιον.

Μετεμορφώθης εν τῷ ὅρει, Χριστὰ ὁ Θεός. *
"Όρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Έσπερινόν.
Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ήχος δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * ὅρος οὐρανον ἐμιμεῖτο, * νερέλη ὡς σχηνὴ ἐρηπλοῦτο. * Σοῦ μεταμορρουμένου, * ὑπό Πατρός δὲ μαρτυρουμένου, * παρῆν ὁ Πέτρος * σὺν Ἰαχώβῳ καὶ Ἰωάννη, * ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι * καὶ ἐν τῷ χαιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· * ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, * μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· * ἄ προσχυνῆσαι ἡμᾶς * ἐν εἰρήνη χαταξίωσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * παραλαβών τοὺς Μαθητὰς * εἰς ὄρος ὑψηλόν * μετεμορρώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, * ἀχτῖσι

δυνάμεως χαταυγάζων αύτούς. * ένθεν φιλανθρωπία, * έχειθεν ίξουσία * δείξαι βουλόμενος * τζς 'Αναστάσεως την λαμπρότητα· * ής καὶ ήμᾶς, ὁ Θεὸς, * ἐν εἰρήνη καταξίωσον * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ε εχων των Μαθητων, * ενδόξως εξέλαμψας· * δηλών, ότι * οί τῷ ὑψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, * καὶ τῆς ἐνθέου δόξης άξιωθήσονται. * Συλλαλούντες δέ τῷ Χριστῷ * Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας έδείχνυον * ότι ζώντων καὶ νεκρών χυριεύει. * καὶ ὁ πάλαι * διὰ νόμου και Προφητών λαλήσας υπήρχε Θεός. * ὧ * και φωνή τοῦ Πατρός * έχ νεφέλης φωτεινής * έμαρτύρει λέγουσα * Αὐτοῦ άκούετε, * τοῦ διὰ Σταυροῦ * τον "Λόην σχυλεύσοντος, * καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωήν την αίώνιον.

ρος τό ποτέ ζορώδες καὶ καπνώδες * νῦν τίμιον καὶ ἄγιόν έστιν, * έν ῷ οἱ πόδες σου ἔστησαν, Κύριε· * πρὸ αἰώνων γάρ κεκαλυμμένον μυστήριον * ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν * ἡ φρικτή σου Μεταμόρρωσις * Πέτρφ, * Ίωάννη και Ίακώβφ. * οι τινες * την άχτινα τοῦ προσώπου σου μη φέροντες * χαὶ την λαμπρότητα τών χιτώνων σου,* έπὶ πρόσωπον είς γῆν κατεβαρύνοντο. * οῖ καὶ τῆ ἐκστάσει συνεχόμενοι, * ἐθαύμαζον βλέποντες * Μωϋσῆν καὶ Ήλίαν * συλλαλούντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. * Καί ρωνή έχ του Πατρός * έμαρτύρει λέγουσα· * Οὕτός ἐστιν * ὁ Υίός μου ὁ ἀγαπητὸς, * ἐν ῷ εὐδόχησα· * αὐτοῦ ἀχούετε, * ὅς τις και δωρείται τῷ κόσμφ τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος πλ. β΄. Αναπολίου.

Τροτυπών τὴν 'Ανάστασιν * τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τότε ΙΙ παραλαμβάνεις τους τρεῖς σου Μαθητὰς, * Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,* ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. * Σοῦ δὲ, Σωτὴρ,* μεταμορρουμένου,* το Θαβώριον όρος φωτί έσχέπετο. * Οι Μαθηταί σου, Λόγε, * ἔρριψαν έαυτούς ἐν τῷ ἐδάρει τῆς γῆς, * μὴ φέροντες ὁρἄν τὴν ἀθέατον μορφήν. * "Αγγελοι * διηκόνουν φόβω καὶ τρόμω, * οὐρανοί ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαζεν, * ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Είσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Πίπε Κύριος πρός Μωυσήν 'Ανάβηθι πρός με είς το όρος, και Κιφ. στηθι έχετ, και δώσω σοι τα πυξία τα λίθινα, τον νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ᾶς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωυσής, και Ίησους ό παρεστηκώς αύτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ όρος

του Θεού. Και τοις πρεσβυτέροις είπεν Ήσυχάσατε αύτου, έως αν έπιστρέψωμεν πρός ήμας και ίδου 'Ααρών και 'Ωρ μεθ' ύμων. έάν τινι συμβή χρίσις, προσπορευέσθωσαν αύτοις. Και άνέβη Μωυσης είς το όρος και έκαλυψεν ή νεφέλη το όρος και κατέβη ή δόξα του Θεου έπι το όρος το Σινά, και έκάλυψεν αυτό ή νεφέλη εξ ήμέρας και έκαλεσε Κύριος τον Μωϋσήν τη ήμέρα τη έβδόμη έχ μέσου της νεφέλης. Το δε είδος της δόξης Κυρίου ώσει πύρ φλέγον έπι της χορυφής του όρους, έναντίον των υίων Ίσραήλ. Και εισήλθε Μωϋσής είς το μέσον τής νεφέλης, και ανέβη είς τὸ όρος και ἡν έκει έν τῷ όρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καί τεσσαράχοντα νύχτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ανάγνωσμα.

Τη λάλησε Κύριος πρός Μωϋστιν ένώπιος ένωπίω, ώς είτις λα-Ε λήσει πρός τον έαυτου φίλον, και απελύετο είς την παρεμβολήν ο δε θεράπων Ίησους υίος Ναυή νέος ούχ έξεπορεύετο έχ τζς σχηνής. Καὶ είπε Μωϋσής πρός Κύριον Ίδου σύ μοι λέγεις. Ανάγαγε τον λαόν τοῦτον σύ δὲ οὐχ ἐδήλωσάς μοι, δν συναποστελείς μετ' έμου. σύ δέ μοι είπας. Οίδά σε παρά πάντας, χαί χάριν έχεις παρ' έμοι. Εί οὖν εῦρηκα χάριν έναντίον σου, έμφάνισόν μοι σεαυτόν, ίνα γνωστώς ίδω σε, όπως αν ω ευρηχώς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ΐνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τούτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος Έγω αὐτὸς προπορεύσομαί σου, και καταπαύσω σε. Και είπε πρός αύτόν. Εί μή σύ αύτός συμπορεύη μεθ' ήμων, μή με άναγάγης έντεϋθεν. Και πως γνωστόν έσται άληθως, ότι εύρηκα χάριν παρά σοὶ έγώ τε καὶ ὁ λαός σου, άλλ' ή συμπορευομένου σου μεθ' ήμων; Καὶ ένδοξασθησόμεθα έγω τε και ό λαός σου παρά πάντα τὰ "Εθνη, ότα αν έπι τῆς γής έστιν. Είπε δὲ Κύριος πρός Μωϋσήν Καὶ τοῦτόν σοι τόν λόγον, δν εξρηκας, ποιήσω ευρηκας γάρ χάριν ένώπιον έμου, καί οξόά σε παρά πάντας. Και λέγει Μωϋσής. Δείξόν μοι την σεαυτου δόξαν. Και είπεν Έγω παρελεύσομαι πρότερός σου τη δόξη μου, και καλέσω τῷ ὀνόματί μου Κύριος, ἐναντίον σου καί ἐλεήσω δν αν έλεω, και οίκτειρήσω δν αν οίκτείρω. Και είπεν Ού δυνήση ίδειν το πρόσωπον μου. ού γάρ μή ίδη άνθρωπος το πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ είπε Κύριος Τδού τόπος παρ' έμοι, καὶ στήθι ἐπὶ τής πέτρας. Ἡνίκα δ' ἀν παρέλθη ἡ δόξα μου, χαὶ θήσω σε εἰς ὁπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῆ χειρί μου έπι σε, έως αν παρέλθω· και άρελω την χεϊρά μου, και τότε Κερ. όψη το όπίσω μου, το δὲ πρόσωπόν μου οὐχ ὸρθήσεταί σοι. Καὶ

όρθρίσας Μωϋσής το πρωί, ανέβη είς το όρος το Σινά, καθά συν-

έταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλη, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίφ.

Βασιλειών τρίτης τὸ 'Ανάγνωσμα.

 ${\bf E}^{\nu}$ ταϊς ἡμέραις ἐχείναις, ἔρχεται Ἡλιοὺ εἰς Βηρσαβεὶ, ἡ ἐστι ${}^{{\rm Kep}}_{8}$. τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀρῆχε το παιδάριον αὐτοῦ ἐχεῖ. Καὶ αὐτος έπορεύθη έν τῆ έρήμφ όδον ἡμέρας, και ἡλθε και έκάθισεν ὑποκάτω άρχεύθου, και έχοιμήθη και υπνωσεν έχει υπό τό φυτόν. Και ίδού τις ήψατο αύτου, και είπεν αύτῷ. Ανάστηθι, φάγε, και πίε. Και έπέβλεψεν 'Ηλιού, και ίδού πρός κεραλής αύτου έγκρυφίας όλυρίτης, και καμψάκης ύδατος. Και άνέστη, και έφαγε, και έπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ "Αγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, και ήψατο αύτου, και είπεν αύτω. Ανάστηθι, και ράγε, και πίε, ότι πολλή ἀπό σοῦ ή όδός. Και ἀνέστη, και έφαγε, και έπιε, και έπορεύθη έν τη ίσχυι της βρώσεως έκείνης τεσσαράχοντα ήμέρας χαὶ τεσσαράχοντα γύχτας, έως όρους Χωρήβ. Και είσηλθεν έχει είς το σπήλαιον, και κατέλυσεν έχει και ίδου ρήμα Κυρίου πρός αυτόν, και είπεν αυτώ Κυριος. Έξελευση, καί σπήση έν τῷ όρει ἐνώπιον Κυρίου καὶ ίδοὺ Κύριος παρελεύσεται, και πνεύμα μέγα κραταιόν διαλύον όρη, και συντρίβον πέτρας ενώπιον Κυρίου· ούχ εν τῷ πνεύματι Κύριος· χαὶ μετά το πνεύμα συσσεισμός, ούν έν τῷ συσσεισμῷ Κύριος, και πετά τον απασειαίτον μάδι ορχ εν τώ καδί Κρότος, και πετά το μάδ φωνή αύρας λεπτής, και έκει Κύριος. Και έγένετο ώς ήκουσεν Ήλιου, ἐπεκάλυψε το πρόσωπον αυτου έν τῆ μηλωτῆ αυτου, και έξηλθε και έστη παρά το σπήλαιον. Και είπε Κύριος πρός αὐτόν. Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε είς τὴν όδόν σου, καὶ ἡξεις είς όδον έρήμου Δαμασχού και χρίσεις τον Ελισσαιέ υίον Σαράτ, άντὶ σοϋ, είς Προφήτην.

Είς την Αιτην, Στιχηρα Ἰδιόμελα, Ἡγος β΄.

Ο φωτί σου ἄπασαν την οἰκουμένην ἀγιάσας, * εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης, ἀγαθέ, * δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου την
δυναστείαν σου, * ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· * διὸ
βοῶμέν σοι· * Εὕσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ο αὐτός.

Ο έν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ * μεταμορρωθείς ἐν δόξη, Χριστὰ ὁ Θεός, * καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου * τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, * καταύγασον καὶ ἡμᾶς * τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπι-

Digitized by Google.

γνώσεως, * καὶ ὀδήγησον ἐν τῆ τρίβω τῶν ἐντολῶν σου, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ο αὐτός.

Τό προήλιον σέλας, Χριστός,* σωματικώς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, * καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ ἄπαντα * τὰ τῆς φρικτῆς * οίχονομίας τελέσας θεοπρεπώς, * σήμερον έν Θαβώρ τῷ ὅρει * μυστικώς της Τριάδος τον τύπον ύποδείχνυσι * τούς γάρ προχρίτους τρείς των Μαθητών, * Πέτρον, καὶ Ἰάχωβον, καὶ Ἰωάννην * σὺν αὐτῷ ἀγαγών κατ ἰδίαν, * καὶ μικρόν ὑποκρύψας τῆς σαρχός τό πρόσλημμα, * μετεμορφώθη έμπροσθεν αὐτῶν, * έμφαίνων * τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, * καὶ ταύτην ούχ όλόχληρον. * το μέν πληροφών αύτούς. * το δέ και φειδόμενος * μήπως σύν τη όράσει * καὶ τὸ ζην ἀπολέσωσιν. * ἀλλ' ὡς ήδύναντο χωρείν * τούς σωματικούς όρθαλμούς περιφέροντες. * Καὶ Προρητών τοὺς ἀχραίμονας * Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἡνέγκατο * άναλόγως μαρτυρούντας αύτου την Θεότητα. * καί ότι αύτός έστι * τὸ ἀληθινὸν * τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, * ὁ χυριεύων ζώντων και νεκρών. * Διό * και νεφέλη καθάπερ σκηνή περιέσχεν αὐτούς. * καὶ φωνή * ἄνωθεν * τοῦ Πατρός ἐκ τῆς νεφέλης * ήχητικώς προσμαρτυρούσα και λέγουσα. * Ούτός έστιν. δν άρρεύστως * έχ γαστρός πρό έωσφόρου έγέννησα, * Υίος ο άγαπητός μου. * ον ἀπέστειλα σώσαι * τούς είς Πατέρα καὶ Υίον * καὶ Πνεϋμα "Αγιον βαπτιζομένους, * καὶ ὁμολογούντας πιστώς,* ώς άδιαίρετον έστιν, * εν το χράτος της Θεότητος. * αὐτοῦ ἀχούετε. * Αὐτός οὖν, φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ ἡμᾶς καταύγασον έν τῷ φωτὶ * τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, * καὶ άξίους ἀνάδειξον κληρονόμους * της άτελευτήτου βασιλείας σου, ώς υπεράγαθος. Δόξα, Ήχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν * εἰς τὸ ὅρος Κυρίου * καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν * τῆς Μεταμορρώσεως αὐτοῦ, * δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· * φωτὶ * προσλάβωμεν φῶς· * καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, * Τριάδα * ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νον. Ο αὐτός.

Τόμου και Προφητών σε, Χριστέ, * ποιητήν και πληρωτήν εμαρτύρησαν * όρωντες έν τη νερέλη * Μωϋσης ό θεόπτης, * και 'Ηλίας ό έμπυρος άρματηλάτης * και άφλεκτος οὐρανοδρόμος * έπὶ της Μεταμορρώσεώς σου * μεθ' ὧν και ήμᾶς * τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα, * ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Είς του Στίγου, είσεργόμενοι εν τῷ ναῷ, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

 $^{\tau}$ H χ o ς α' .

Ο πάλαι * τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας * ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, * Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ *Ων, * σήμερον ἐπ' ὅρους Θαβώρ * μεταμορρωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, * ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον * χάλλος τῆς εἰχόνος * ἐν ἐαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν * χαὶ τῆς τοιαύτης χάριτος μάρτυρας παραστησάμενος * Μωῦσῆν χαὶ Ἡλίαν, * χοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, * προμηνύοντας τὴν ἔξοδον * διὰ Σταυροῦ χαὶ σωτήριον ᾿Ανάστασιν.

Στίχ. Σοι είσιν οι οὐρανοί, και σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην και τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Τὴν σὴν * τοῦ μονογενοῦς Υίοῦ προορώμενος * ἐν Πνεύματι διὰ σαρχός πρός ἀνθρώπους ἐπιδημίαν * ὁ Θεοπάτωρ Δαυίδ, * πόρρωθεν πρός εὐφροσύνην * συγχαλεῖται τὴν χτίσιν, * χαὶ προφητιχῶς ἀναχράζει * Θαβώρ χαὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. * Ἐν τούτω γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὁρει, Σωτὴρ, * μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, * τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν 'Αδὰμ φύσιν * μεταμορφωθεὶς ἀπαστράψαι πάλαι πεποίηχας, * μεταστοιχειώσας αὐτὴν * εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος * δόξαν τε χαὶ λαμπρότητα. * διὸ βοῶμέν σοι * Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Τὸ ἄσχετον * τῆς σῆς φωτοχυσίας * καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος * θεασάμενοι τῶν Αποστόλων οἱ πρόκριτοι * ἐπὶ τοῦ ὁρους * τῆς Μεταμορρώσεως, * ἄναρχε Χριστὲ, * τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν· * καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῆ, * φωνῆς * ἤκουον Πατρικῆς * βεβαιούσης τὸ μυστήριον * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, * ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρχωσιν * Υἰὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρφ καὶ Ἰωάννη καὶ Ἰακώβφ, * τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου, Κύριε, * σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ * τὴν δόξαν τῆς θεικῆς σου μορρῆς * ἔβλεπον γὰρ * τὰ ἰμάτιά σου ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, * καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἡλιον, * καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν * τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως * εἰς γῆν κατέπιπτον, * μηδόλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. * Φωνῆς γὰρ ἤκουον * μαρτυρούσης ἄνωθεν * Οὕτός ἐστιν ὁ Τίός μου ὁ ἀγαπητός, * ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον * σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Άπολυτίκιον, Ήχος βαρύς...

Μετεμορφώθης έν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, * δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, * χαθώς ἡδύναντο. * Λάμψον χαὶ ήμεν τοτς άμαρτωλοτς * το φώς σου το άιδιον * πρεσβείαις ττς Θεοτόχου, * φωτοδότα, δόξα σοι.

Έχ γ΄.

Καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν "Αρτων καὶ ἡ λοιπη 'Ακολουθία τῆς 'Αγρυπνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Τήν των βροτών ἐναλλαγὴν * τὴν μετὰ δόξης σου, Σωτὴρ, * ἐν τῷ δευτέρα καὶ φρικτῷ * τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, * ἐπὶ τοῦ ὅρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. * Ἡλίας καὶ Μωσῆς * συνελάλουν σοι. * τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν * συνεκάλεσας. * οἱ κατιδόντες, Δέσποτα, τὴν δόξαν σου, * τῷ ἀστραπῷ σου ἐξέστησαν. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιγολογιαν, Καθισμα, όμοιον.

Τπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ * μετεμορρώθης, Ἰησοῦ· * καὶ νερέλη φωτεινή, * ἐρηπλωμένη ὡς σκηνή, * τοὺς ᾿Αποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· * ὅθεν καὶ εἰς γῆν * ἐναπέβλεπον, * μἡ φέροντες ὁρᾶν * τὴν λαμπρότητα * τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, * ἄναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ Θεός. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Το αύτο.

Μετά του Πολυέλεου, Κάθισμα.

Πχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.*

Ο ἀνελθών σύν Μαθηταϊς * ἐν τῷ ὅρει, * καὶ ἐν τῆ δόξη τοῦ Πατρός * ἀπαστράψας, * σύν Μωϋσῆ Ἡλίας σοι * παρίστανται. * Νόμος καὶ Προρῆται γὰρ * ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· * ῷ καὶ τὴν Γίότητα * τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ * ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Γίόν· * δν ἀνυμνοῦμεν * σύν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οι 'Αναβαθμοί, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ΄. Ήχου. Προκειμενον, Ήχος δ΄.

Θαβώρ και Έρμων έν τῷ ὁνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Στιχ. Σοι είσιν οι οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γἢ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Πάσα πνοή. Βυαγγελιον, κατά Λουκάν. Τῷ καιρῷ ἐκείνφ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον.

΄Ο Ν΄. Δόξα. Ταζ των 'Αποστόλων. Καὶ νῦν. Ταζ τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στιχηρόν Ίδιόμελον, Ήχος β΄.

Ο φωτί σου άπασαν. Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Εἰθ' οὐτως οι δύο Κανόνες τῆς Έρρτῆς ὁ τέταρτος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' . καὶ ὁ πλ. δ'. εἰς \mathbf{g}' .

Πρώτος Κανών, οὖ ή 'Ακροστιχίς'

Χριστός ένι σχοπιή σέλας ἄπλετον είδεος ήχε.

Ποίημα Κοσμά Μοναχού.

'Ωοη α΄. Ήχος δ΄. Ο Είρμός.

» χ οροί Ἰσραήλ ἀνίκμοις ποσί * πόντον ἐρυθρόν καὶ ὑγρόν βυθόν
» διελάσαντες, * ἀναβάτας τριστάτας * δυσμενείς ὁρῶντες ἐν

» αὐτῷ ὑποβρυχίους, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· * "Ασωμεν * τῷ » Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

'Ρήματα ζωής τοῖς φίλοις Χριστός * καὶ περὶ τής θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔρη· * 'Εν ἐμοὶ τὸν Πατέρα * ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράψω ἀπροσίτω, * ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· * "Ασωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ίσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, * ρίλοι Μαθηταὶ, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, * ὅτι δόξης πληροῦσθε * ὡς ὀρθήσομαι λαμπρότερον ἡλίου ἐξαστράπτων, * ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· * "Ασωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστός εν όρει Θαβώρ * λάμψας άμυδρως, θεϊχής αὐγής ώς ὑπέσχετο * Μαθηταϊς παρεγύμνου * χαραχτήρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες θείας αἴγλης, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔλεγον· * ᾿Ασωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανών, φέρων 'Ακροστιχίδα:

Μωσής Θεού πρόσωπον έν Θαβώρ είδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. ᾿Ωδὴ α΄. Ἦγος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσης εν θαλάσση προρητικώς * ίδων εν νερέλη * και εν στύλφ πάλαι πυρός * την δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ και Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

'Ως πέτρα τῷ σώματι σχεπασθεὶς * τῷ τεθεωμένῳ * τὸν ἀόρατον χαθορῶν * Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ χαὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Συ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ * καὶ ἐν Θαβωρίῳ * καθωράθης τῷ Μωϋσῆ * ἐν γνόρῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δὲ * νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία.

- » ταυρόν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ράβδφ * τὴν 'Ερυθράν » Σ διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, * τὴν δὲ ἐπιστρεπτιχῶς *
- » Φαραώ τοῖς ἄρμασι * χροτήσας ἥνωσεν * ἐπ' εὔρους διαγράψας *
- » τὸ ἀήττητον ὅπλον. * Διὸ Χριστῶ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, *
- » ότι δεδόξασται.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

• γτοξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » Ι δύναμιν· * διά τουτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

Ολον * τον 'Αδάμ φορέσας, Χριστέ,* την άμαυρωθείσαν άμείψας ἐλάμπρυνας * πάλαι φύσιν, καὶ άλλοιώσει * τῆς μορφῆς σευ έθεούργησας.

Στύλφ * πυριμόρρφ καὶ νεφέλη πάλαι * ὁ ἐν τῆ ἐρήμφ τὸν Ίσραὴλ ἄγων, σήμερον * έν τῷ ὅρει Θαβώρ ἀρρήτως * έν φωτί Χριστός έξέλαμψεν.

«Επερος Κανών. Ουρανίας άψίδος. *

σχιάζουσα δόξα * ἐν τῆ σχηνῆ πρότερον, * καὶ τῷ Μωϋσῆ ὁμιλοῦσα * τῷ σῷ θεράποντι, * τύπος γεγένηται * τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως * εν Θαβώρ σου, Δέσποσα, * Μεταμορφώσεως.

Συνανηλθέ σοι, Λόγε * μονογενές ϋψιστε, * ή των Αποστόλων άκρότης * ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, * καὶ συμπαρέστησαν * ὅ τε Μωσής καὶ Ἡλίας * ὡς Θεοῦ θεράποντες, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεός Λόγος ὑπάρχων, * όλος βροτός γέγονας * όλη τῆ Θεότητι μίξας * την άνθρωπότητα * έν ύποστάσει σου, * ην έν δυσί ταϊς οὐσίαις * Μωϋσής Ἡλίας τε * εἶδον ἐν ὅρει Θαβώρ.

Καταβασία.

- » · Τράβδος είς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται * τῷ βλαστῷ γὰρ προχρίνει τὸν ἱερέα. * Τῆ στειρευούση δὲ
- » πρώην * Έχχλησία νον έξήνθησε * ξύλον Σταυρου * εἰς χρά-
- » τος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, "Ηχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήρ.*

 $^{\prime}E^{\pi i}$ το δρος το Θαβώρ * μετεμορρώθης, ο Θεός, * άναμέσον Τλιού * καὶ Μωϋσέως των σορών, * σύν Ίακώβ ϕ καὶ Σίμωνι καὶ Ἰωάννη· * ὁ Πέτρος δὲ συνών * ταῦτά σοι Ελεγε· * Καλόν ώδε έστι * ποιήσαι τρείς σχηνάς, * μίαν Μωσεί, και μίαν 'Ηλία,* καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

· Ε ισακήκοα την ενδοξον * οικονομίαν σου, Χριστε ο Θεός· * οτι ετέχθης εκ της Παρθένου, * ίνα εκ πλάνης ρύση τους

» βοώντας σοι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νόμον ἐν Σινᾶ τῷ γράμματι * διατυπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός,* ἐν τῆ νερέλη, πυρί, καὶ γνόρῳ, * καὶ ἐν θυέλλη ὤρθης ἐποχούμενος. * Δ όξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ίνα πιστώση τὴν ἔνδοξον * οἰχονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, * ὡς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, * χαὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπί-

βασιν θείς, * έν τῷ Θαβώρ ἀξρήτως έξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήχεισαν * δουλοπρεπώς σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, * οἶς ἐν πυρὸς ἀτμιδι, καὶ γνόρῳ * καὶ λεπτοτάτη αὕρᾳ προσωμιλησας. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κατεμήνυον την έξοδον * την έν Σταυρφ σου, έν Θαβώρ παρόντες, * ὁ ἐν πυρί σε καὶ βάτφ πάλαι * προκατιδών Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος * δίφρφ ἐν πυρίνφ Ἡλίας, Χριστέ.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

Γ κ σαρκός σου * βολίδες Θεότητος * έξεπορεύοντο: * Προφητών καὶ 'Αποστόλων * δθεν οἱ πρόκριτοι μέλποντες * ἀνεβόων. * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ο την βάτον * φυλάξας άλώβητον * προσομιλούσαν πυρί, * τῷ Μωσεῖ θεολαμπούσαν * σάρχα ὑπέδειξας, Δέσποτα, * μελφ-

δουντι: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον * τὴν ὑλην τοῦ σώματος * ὡράθης ἄυλον * ὡς Μωσεῖ καὶ ᾿Αποστόλοις * ὥρθης Ἡλία τε, Δέσποτα, * εἰς ἐν δύο * ἐν δυσὶ σελείτες σεῖς εύσεσεν

έχ δύο * έν δυσί τελείαις ταϊς φύσεσιν.

Καταβασία.

* \mathbf{E} ισακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα- τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν θεότητα. 'Ωθὴ ε΄. 'Ο Είρμός.

* Ο τοῦ φωτὸς διατμήξας * τὸ πρωτόγονον χάος, * ὡς ἐν φωτὶ
τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε, Χριστὲ, * τὸν Δημιουργόν· * ἐν τῷ φωτί

» σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εῦθυνον.

Προσενωπίω σοι ώραι * ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ * καὶ πρό ποδῶν ὑψίδρομον σέλας, Χριστέ, * ἡλιος εἰκε, * μορρὴν βροτείαν * ὡς ἀμετψαι εὐδόκησας.

'Ιδού, Σωτήρ, ἀνεβόων * Μωϋσής καὶ Ἡλίας, * τῶν Μαθητῶν ἐν ὅρει ἀγίφ Θαβὼρ * ἐνηχουμένων, * Χριστός, δν πάλαι * προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις * τῆ βροτεία μιχθεῖσα, * τῆς ἐμφεροῦς ἀύλου Θεότητος φῶς * παραγυμνοῦσα * τοῖς 'Αποστόλοις * ἀπορ-

ρήτως έξέλαμψεν.

Σὲ τὸ ἀίδιον φέγγος * ἐν πατρώα τῆ δόξη * οι Μαθηταὶ ὡς εἶδον ἐκλάμψαν, Χριστὲ, * σοὶ ἀνεβόων· * Ἐν τῷ φωτί σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εῦθυνον.

"Ετερος Κανών. "Ινα τί με άπώσω. *

Το ητορεύουσα γλώσσα * σου τὰ μεγαλεία οὐ δύναται φθέγξασθαι· * ὡς χρατῶν ζωῆς γὰρ * καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας * ἐν Θαβὼρ τῷ ὅρει * τὸν Μωῦσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν *
μαρτυρήσοντάς σου τὴν Θεότητα.

'Ο χερσιν ἀοράτοις * πλάσας κατ' είκονα σου, Χριστε, τον ἄνθρωπον, * το ἀρχέτυπον σου * εν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· * οὐχ ὡς ἐν εἰκονι, * ἀλλ' ὡς αὐτος εἶ κατ' οὐσίαν, * ὁ Θεος

χρηματίσας και ἄνθρωπος.

Συγκραθείς άσυγχύτως * ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, * καταρλέγοντα μέν * άικαρτίας, ψυχάς δὲ φωτίζοντα * ἐν Θαβώρ τῷ ὅρει, * ῷ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, * Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία.

• Τρισμακάριστον ξύλον! * ἐν ῷ ἐτάθη Χριστὸς * ὁ Βασιλεὺς
• αὰ Κύριος· * δι' οῦ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας * τῷ ἐν
• σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, * τῷ παρέχοντι *
• τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

'Ωδή ς΄. Ο Είρμός.
" Τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρός Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ
μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

 Λ αμπηδόνος πλέον * ήλίου ρῶς τρανότερον * ἐν Θαβώρ ἐχλάμψας * ὁ Σωτὴρ ἡμᾶς ἐρώτισεν.

'Ανελθών εν δρει * Θαβώρ μετεμορφώθης, Χριστε, * και την πλάνην πάσαν * άμαυρώσας φως εξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων * οἱ ἔνδοξοι ᾿Απόστολοι * ἐν Θαβώρ, Χριστὲ δὲ * ἐχπλαγέντες γόνυ ἔχλιναν.

Έτερος Κανών. Ίλάσθητί μοι Σωτήρ. *

Ος μέγα και φοβερόν * ώράθη θέαμα σήμερον! * έξ ούρανοῦ αἰσθητός, * έκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος * ἐξήστραψεν ἡλιος * τῆς δικαιοσύνης * νοητός ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μέν ή σκιὰ * τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, * ἐλήλυθε δὲ σαρῶς * Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, * Μωσής ἀνεβόησεν * ἐν τῷ Θαβορίφ * κατιδών σου τὴν Θεότητα.

Ό στύλος τῷ Μωϋσεῖ * Χριστόν τὸν μεταμορρούμενον, * ἡ δὲ νερέλη σαρῶς * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * τὴν ἐπισχιάσασαν * ἐν τῷ Θαβωρίῳ * παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία.

- \cdot Ν οτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ίωνᾶς σταυροειδῶς \cdot διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαρῶς. *
- > "Όθεν τριήμερος έχδὺς, * τὴν ὑπερχόσμιον 'Ανάστασιν ὑπεζω-
- γράφησε * του σαρχί προσπαγέντος Χριστού του Θεού, * καί

» τριημέρφ ἐγέρσει * τὸν χόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον Αὐτόμελον, Ήχος βαρύς, φέρον Ακροστιχίδα:

Είς τὴν Μεταμόρρωσιν.

Επί τοῦ όρους * μετεμορφώθης, * καὶ ὡς ἐχώρουν * οἱ Μαθηταί σου * τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐθεάσαντο· * ἴνα ὅταν σε ἰδωσι σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοἡσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

O Oixoc.

Τες είς γῆν * τὴν ψυχήν μου λογισμοὶ, * ἐπάρθητε, καὶ ἄρθητε * εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· * προσδράμωμεν Πέτρω * καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, * καὶ ἄμα ἐκείνοις * τὸ Θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, * ἵν ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς * τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, * ἤς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, * καὶ ἐκήρυξαν * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆ $\boldsymbol{\varsigma}'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, 'Ανάμνησις τῆς θείας Μεταμορ-ρώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στίχοι.

Θαβώρ ύπερ παν γης εδοξάσθη μερος, Ίδον Θεου λάμψασαν εν δόξη φύσιν.

Μορφήν ανδρομένην κατά έκτην Χριστός αμείψε.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Αβραμιαΐοι ποτὲ * ἐν Βαβυλῶνι Παΐδες * χαμίνου φλόγα κατεπάτησαν, * ἐν ὕμνοις χραυγάζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων « ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Men. Tom. VI.

Περιχυθέντες φωτὶ * τῆς ἀπροσίτου δόξης * Θαβώρ ἐν ὅρει οἱ ᾿Απόστολοι, * Χριστὲ, ἀνεβόησαν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ήχης * καὶ δροσοβόλφ νεφέλη, * Χριστὲ, καὶ αἴγλη σου ἡδόμενοι, * ᾿Απόστολοι ἔλεγον * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Έν ἀπροσίτω φωτὶ * ώς σὲ κατείδε Πέτρος * Θαβώρ ἐν ὅρει ἐξαστράψαντα, * Χριστὲ, ἀνεβόησεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς * Χριστῷ συνόντες παιδες * οἱ Ζεβεδαίου, ὡς ἀπέπεμψε * μορρῆς φῶς, ἐβρόντησαν· * Ὁ τῶν $\mathbf \Pi$ ατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

"Επερος Κανών. Παίδες Εβραίων έν καμίνω. *

 \mathbf{N} τον καθωράθη 'Αποστόλοις * τὰ ἀθέατα, Θεότης ἐν σαρκίω * ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ * ἀστράπτουσα βοῶσιν· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ερριξαν φόβφ ἐκπλαγέντες * τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας βασιλείας * ἐν τῷ ὅρει Θαβὼρ * 'Απόστολοι βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἡκούσθη: * ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἰὸς ὁ τῆς Παρθένου * τῆ πατρώα φωνῆ * ἐνδόξως μαρτυρεῖται, * οἶα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος * ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ύψίστου, * τῆ οὐσία δὲ Υἰὸς ἡγαπημένος * προϋπάρχων, ἡμῖν * ὡμίλησας ἀτρέπτως, * Εὐλογητός εἰ, κρά-ζουσιν, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- » Τε χνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβους * λαούς ἐχλόνησε, *
 » πατόας ούχ ἐδειμάτωσε * θυμός θηριώδης, * ού πυρ βρόμεον. *
- » άλλ' άντηχουντι δροσοβόλφ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον.*
- » Ὁ ὑπερύμνητος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ. ΄ Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.
- » Ο ἱ ἐν Βαβυλῶνι Πατός * τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, *
 » Τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως κατεπάτησαν· *
 » καὶ μέσον πυρὸς * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλο» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νεύματι το παν ο φέρων * ποσίν ἀχράντοὶς ὅρους ἐπέβη Θα-βώρ· * ἐν ῷ ἡλίου μαλλον αὐγῆς * ἐξαστράψας το πρόσωπον, * τοὺς νόμου προχρίτους * καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τον Κύριον.

Έν τῆ ἀπροσίτω δόξη * κατ' όρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ * τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα * τὴν κτίσιν φαιδρῦναν, * τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίεροπρεπώς έστώτες * Μωσής τε καὶ Ἡλίας ἐν ὅρει Θαβώρ, *
τῆς θείας χαρακτῆρα τρανώς * ὑποστάσεως βλέποντες, * Χριστόν,
ἐν Πατρώα * ἐξαστράψαντα δόξη, ἀνέμελπον· * Εὐλογεῖτε, πάντα

τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνόφφ θείας * ὀμρῆς τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· * Χριστὸς δὲ ὡς ἰμάτιον φῶς * καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· * φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ * πεφυκώς καταυγάζει τοὺς μέλποντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έχ φωτογενούς νεφέλης * Χριστόν οι Μαθηται άμπεχόμενον * όρωντες έν Θαβώρ, και πρηνεῖς * έπι γῆς κατανεύσαντες, * τόν νοῦν ἐλλαμφθέντες * σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν και Πνεύματι· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Ετερος Κανών. Επταπλασίως κάμινον. *

Α χηχοότες, Δέσποτα, * έχ Πατρός μαρτυρούμενον, * χαὶ ὡς Λ ἀνθρωπίνης στερροτέραν ὄψεως.* ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου * τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες * σοῦ οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν γῆν χατέπιπτον, * ἐν φόβψ μελφδοῦντες· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυχας * Βασιλεύς ώραιότατος, * χαὶ τῶν πανταχοῦ χυριευόντων Κύριος, * δυνάστης μαχάριος, * χαὶ φῶς οἰχῶν ἀπρόσιτον, * ῷ οἱ Μαθηταὶ χαταπλαγέντες ἐβόων· * Οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως ούρανοῦ δεσπόζοντι, * καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, * καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, * Χριστὲ, σοὶ παρέστησαν * ἐκ μὲν τῆς γῆς 'Απόστολοι, * ὡς ἐξ ούρανοῦ δὲ ὁ Θεσβίτης 'Ηλίας, * Μωσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, * μελφδοῦντες συμρώνως· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ραθυμοτόχοι μέριμναι * ἐπὶ γῆς χατελείρθησαν * τῆ τῶν 'Αποστόλων ἐχλογῆ, Φιλάνθρωπε, * ὡς σοὶ ἡχολούθησαν * πρὸς τὴν ἐχ γῆς μετάρσιον * θείαν πολιτείαν· ὅθεν χαὶ ἐπαξίως * τῆς σῆς θεορανείας * ἐμελώδουν τυχόντες· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

 \mathbf{E} ύλογεϊτε, Παΐδες, * τῆς Τριάδος ἱσάριθμοι, * Δημιουργόν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε * τὸν συγκαταβάντα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ

είς δρόσον μεταποιήσαντα, * καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον είς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Ο τόχος σου ἄρθορος ἐδείχθη· * Θεός ἐχ λαγόνων σου προ- προ- ποις συνανεστράρη· * σὲ, Θεοτόχε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινή φωτοχυσία * άθρόως οι Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, * εἰς ἀλλήλους εωρων, * θαμβηθέντες δὲ καὶ πρὸς γῆν κατακλιθέντες, * σοὶ τῷ Δεσπότη * τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ήχος ἐχ νεφέλης ἀνεπέμπετο * θεόχτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα * ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, * Οὖτός ἐστιν Υἰὸς ὁ ἀγαπητός μου, * τοῖς ᾿Αποστόλοις * ἀνεβόα, οὖ ἀχούετε.

Καινά κατιδόντες και παράδοξα, * φωνής πατρικής ένωτισθέντες * έν Θαβώρ οι τοῦ Λόγου * ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, * Οὖτος ὑπάρχει, * ἀνεβόων, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Είκων ἀπαράλλακτε τοῦ "Οντος, * ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτε, * Υἰἐ Λόγε, σορία * καὶ βραχίων, δεξιᾶς 'Υψίστου σθένος,* σὲ ἀνυμνοῦμεν * σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

» " φριξε * πᾶσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν· *
» Τόπως ὁ "Υψιστος * ἐχών χατῆλθε μέχρι χαὶ σώματος, *

» Παρθενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό την ά-

» χραντον * Θεοτόχον οι πιστοι μεγαλύνομεν.

Ινα σου * δείξης έμφανῶς * τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, * ὅπως ὁ "Υψιστος * Θεός ὁρθήση ἐστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, * τοῖς 'Αποστόλοις ἐν Θαβὼρ * Μωσεῖ σὺν 'Ηλία τε * ἀρρήτως ἔλαμψας· * διὸ πάντες σε, Χριστὲ, μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι * πείθεσθε, λαοί, * ἀναβάντες εἰς τὸ ὅρος τὸ "Αγιον, * τὸ ἐπουράνιον, * ἀύλως στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· * καὶ ἐποπτεύσωμεν νοὶ * Θεότητα ἄϋλον * Πατρὸς καὶ Πνεύματος * ἐν Γίῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

 * Εθελξας * πόθω με, Χριστέ, * καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείω σου ἔρωτι * ἀλλὰ κατάφλεξον * πυρὶ ἀύλω τὰς ἀμαρτίας μου, * καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ * τρυφῆς καταξίωσον, * ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν * μεγαλύνω, ἀγαθὲ, παρουσίας σου.

Καταβασία.

» Τυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, * ἀγεωργήτως βλαστή-» Με σασα Χριστόν, * ὑφ' οὖ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον * ἐν γἤ

» πεφυτούργηται δένδρον. * Διο νον ύψουμένου, * προσχυνούντες

» αύτον, σε μεγαλύνομεν.

• Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος * θάνατος
• Ο διὰ Σταυροῦ * κατήργηται σήμερον * τῆς γὰρ προμήτο• ρος ἡ παγγενὴς * κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς 'Αγνῆς
• Θεομήτορος, * ἢν πᾶσαι αὶ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύ• νουσιν.

'Εξαποστειλάριον αὐτόμελον. 'Εκ γ'.

 Φ ως ἀναλλοίωτον, Λόγε, * φωτός Πατρός ἀγεννήτου, * ἐν τῷ φανέντι φωτί σου * σήμερον ἐν Φ αβωρίω * φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, * φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, * φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τους Αἴνους, Πᾶσα πνοή ιστωμέν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες τό α΄.

Ήχος δ΄. 'Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Πρό τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους * λαβὼν οῦς προέκρινας * τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, * πρός τὸ Θαβώριον, Δέσποτα, * ἀνῆλθες ὅρος, * δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου * οῖ καὶ κατιδόντες σε * μεταμορρούμενον, * καὶ ὑπὲρ ἡλιον λάμ-ἀνατα, * πρηνεῖς πεσόντες * τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, * ἀναβοῶντες * Σὸ τὸ ἄχρονον φῶς ὑπάρχεις, Χριστὲ, καὶ ἀπαύγανος. * Σὸ τὸ ἄχρονον φῶς ὑπάρχεις, Χριστὲ, καὶ ἀπαύγοιωτος.

Ο προ αιώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, * ὁ φῶς ὡς ἰμάτιον * περιβαλλόμενος, * μεταμορρούμενος ἔμπροσθεν * τῶν Μαθητῶν σου, * ὑπὲρ τὸν ἡλιον, Λόγε, ἔλαμψας. * Μωσῆς καὶ Ἡλίας δὲ * σοὶ παρειστήκεισαν, * νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον * δηλοποιοῦντες, * καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον * οἰκονομίαν * καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, * δι' ῆς ἔσωσας κόσμον * ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικής έκ νεφέλης σε τεχθέντα * καὶ σάρκα γενόμενον, * καὶ πρὸς τὸ ὅρος Θαβὼρ * μεταμορφούμενον, Κύριε, * καὶ τῆ νεφέλη * τῆ φωτεινῆ σε περικυκλούμενον, * φωνὴ τοῦ Γεννήτορος * ἀγαπητόν σε Υίὸν, * τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, * σαρῶς ἐδήλου, * ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον * ὅθεν ὁ Πέτρος * ἐκπληττόμενος, Καλὸν ῷδε ἐστὶν εἶναι, ἔλεγε, * μὴ εἰδὼς δ ἐλάλει, * Εὐεργέτα πολυέλεε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Παρέλαβεν * ὁ Χριστός τὸν Πέτρον * καὶ Ἰάχωβον καὶ Ἰωάννην * εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, * καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· * καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ "Ηλιος, * τὰ δὲ ἰμάτια αὐτοῦ * ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. * Καὶ ὡφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας * μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· * καὶ νεφέλη φωτειγή έπεσκιασεν αὐτούς. * καὶ ίδοὺ φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. * Οὖτός ἐστιν ὁ Υίός μου ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις. Δίδοται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς ᾿Αδελφοῖς. Εἰς τὴν Τράπεζαν, Παράκλησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ:

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ἰρδἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

'Ως έμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σορία ἐποί-ησας.

Στίχος. Εύλόγει ή ψυχή μου τον Κύριον. Κύριε ο Θεός μου, έμεγαλύνθης σφόδρα.

Ο 'Απόστολος, Καθολικής Β΄. 'Επιστολής Πέτρου.

'Αδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ύμων την κλησιν.

'Αλληλούτα, 'Ηχος πλ. δ'.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Στίχος. Μακάριος ὁ λαός ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

Κοινωνικόν· 'Εν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. 'Αλληλούια.

ΤΗ ΕΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Άγίου Όπιομάρτυρος Δομετίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄.

Τηχος δ΄. πρός τό Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Πρό τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου.

Ο πρό αἰώνων ὑπάρχων.

Παρθενικής έχ νεφέλης.

"Απερ ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Έορτῆς.

Εἶτα τοῦ Αγίου προσόμοια γ΄. . .

Ήχος πλ. β΄. "Ολην άποθέμενοι. *

"Ολην ἀποθέμενος * τὴν μαγικὴν γοητείαν, * καὶ Περσῶν μιάσματα, * καὶ τὰ μυσαρώτατα * τερατεύματα, * τῷ Θεῷ προσέδραμες, * τῷ σορῷ προνοίᾳ * κυβερνῶντι τὰ οὐράνια. * οῦ τῷ ὀνόματι * ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας * ἀλόγων ἀρρωστήματα, * αὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα * τῶν προσερχομένων * προθύμως σοι, Θεράπον τοῦ Χριστοῦ. * ὄν παρρησία δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Όλην ἀνατέθηκας * τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, * καὶ θερμῶς ἐχώρησας * πρός τὸν τῆς ἀσκήσεως * δρόμον, "Οσιε: * προσευχὴν ἀθόλωτον, * ἀγρυπνίαν πάννυχον, * ὑμνῳδίαν ἀκατάπαυστον, * καὶ βίον ἄμεμπτον * καὶ ἀγγελικόν ἐνδεικνύμενος: * ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν * τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας: * οἶδε γὰρ δοξάζειν * ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἐαυτοῦ: * ὅν παρρησία δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολην ένδυσάμενος * την τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, * καὶ τόν αδιάρρηκτον * θυρεόν τῆς πίστεως * περιθέμενος, * φοβερός γέγονας * ταῖς ἀντικειμέναις * τῶν Δαιμόνων παρατάξεσιν, * οῦς καὶ ἐδίωξας * μάστιγι τῆ πίστει χρησάμενος * καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· * καὶ τοὺς ὀδοιπόρους διέσωσας * βλάβης τῆς ἐκεί-

νων, * Δομέτιε, θεράπον τοῦ Χριστοῦ· * δν παρρησία δυσώπησον,* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Δ όξα, και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἡχος πλ. β΄.

Προτυπών τὴν 'Ανάστασιν * τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, * Πέτρον καὶ 'Ιά-κωβον καὶ 'Ιωάννην * ἐν τῷ Θαβωρ ἀνελθων. * Σοῦ δὲ, Σωτὴρ, * μεταμορφουμένου, * τὸ Θαβωριον ὅρος φωτὶ ἐσκέπετο. * Οἱ Μαθηταί σου, Λόγε, * ἔρριψαν ἐαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, * μὴ ρέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. * "Αγγελοι * διηκόνουν φόβω καὶ τρόμω. * οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαζεν, * ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, Ἡχος βαρύς.

Ο Θεός ήμων εν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῆ γῆ πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδφ Ἰσραἡλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη είς τὰ ὁπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἑστράφης εἰς τὰ ὁπίσω.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐρραθᾶ.*

Σήμερον ὁ Χριστός * ἐν ὅρει Θαβωρίω * τὴν τοῦ ᾿Αδὰμ ἀμείψας * ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, * λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

 $\Sigma \tau (\chi , \; \Sigma \text{ol eisth of oùpavol.} \;$

 \mathbf{E} ίδον έν τῷ Θαβώρ * Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας * τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης * Θεὸν σεσαρχωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

Σήμα θεοπρεπές * Θεότητος δειχνύει * πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις * ὡς ἡλιος ἀστράψας * Χριστὸς ἐν ὅρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Τής Θεότητός σου, Χριστέ, * άμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας * τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὅρους, * τῆς ὑπερχοσμίου σου δόξης ἐποίησας χοινωνούς· * ὅθεν ἐνθεαστιχῶς ἐχραύγαζον· * Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε εἰναι. * Μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς * σὲ τὸν μεταμορρωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν * ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απολυτίχιον τῆς Έρρτῆς, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έρρτῆς.

Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.*

Ε ορτη ὑπερλαμπρος * ή τοῦ Δεσπότου * ἡλθε· δεῦτε ἄπαντες * $\dot{\xi}$ ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς * προχαθαρθέντες ἀνέλθωμεν * τῷ Θαβωρώ, * Χριστόν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ μον. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έορτῆς.

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.*

Τὴν μεθέορτον, πιστοί, * ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς * τῆς ἐνδόξου \mathbf{T} καὶ φρικτῆς * Μεταμορφώσεως Χριστοῦ * ἐπιτελοῦντες, βοήσωμεν ὁμοφρόνως· * Τὸ φύραμα ἡμῶν * ἀνεμορφώσω, Σωτὴρ, * τῆ θεία σου σαρκὶ * συναπαστράψας αὐτῷ, * καὶ ἀποδούς τὸ πρώτιστον ἀξίωμα * τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὕσπλαγχνος. * Διό σε πάντες * δοξολογοῦμεν * τὸν μόνον Θεόν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἶς Κανών τῆς Έορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, εἰς δ΄. οὖ ἡ Ακροστιχίς.

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω, στεφηφόρε.

Θεοφάνους

' Ω δη α'. Ήχος πλ. β'. ' Ω ς ἐν ἡπείρφ.

Πρός τον Θεόν έχδημήσας * μαρτυρική * διαλάμπων χάριτι, * τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς * φωτορόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, * ἰχετεύων τὸν Χριστὸν, * Θεομαχάριστε.

'Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης * εἰλικρινῶς * τῷ Χριστῷ προσέδραμες * διανοίᾳ καθαρᾳ, * τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπών, * καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγὼν * τὴν ἀθεότητα.

Έπιστημόνως σχοπήσας * ώς οὐ Θεός, * ώς χτιστός, ὁ ήλιος, * ώς οὐδὲν τῶν ὁρατῶν, * ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν * ώδηγήθης λογισμῷ * σοφῷ χρησάμενος.

Θεοτοχίον.

Σέ, Παναγία Παρθένε, * τὴν τὸν Γίὸν * τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν * γεγονότα καθ' ἡμᾶς * δι' ἡμᾶς, κηρύττομεν, ἀγνὴ, * Θεομήτορα πιστοὶ * καὶ μακαρίζομεν.

 Ω ο ή γ΄. Ο υκ έστιν "Αγιος ως σύ. * \mathbf{p} εβαία πίστει στηριχθείς * ως ακλόνητος πύργος * απερίτρεπτος ωρθης, * οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, * οὐ γνώσεως περσικῆς * γοητείαις * περιεργαζόμενος.

Ίδν ψυχόλεθρον φυγών * τοῦ τῆ χτίσει λατρεύειν, * καὶ τὸν ἡλιον σέβειν, * τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, * ὡς πάντων Δημιουργόν,* εὐσεβείας * πόθ ω ἐπεζήτησας.

Ναμάτων θείων μετασχών * τῆς παλιγγενεσίας, * τὴν ψυχὴν κατηυγάσθης, * καὶ γέγονας ἀληθῶς * υἰὸς χάριτι Θεοῦ, * κληρονόμος * θείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοχίον.

Σορία οἶχον ἐαυτῆ * ώχοδόμησε θεῖον, * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * σκηνώσασα τὴν ἀγνὴν * γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, * χαθαρθεῖσαν * Πνεύματι, Πανύμνητε.

Ο Είρμός.

" Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * εν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ώραιότητα. *

Τὴν ὡραιότητα * Χριστοῦ ἐπόθησας, * καὶ δι' ἀσκήσεως * πάθη ἐνέκρωσας * καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς * τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, * ἔνδοξε Δομέτιε, * τῶν ᾿Αγγέλων συνόμιλε * ὅθεν καὶ ἰάσεων * ῥείθρα βρύεις τοῖς πίστει σου * τὴν μνήμην ἐκτελοῦσι τὴν θείαν, * Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

τής θείας δόξης σου * όντως ἀπαύγασμα, * καθώς ἡδύναντο, * εδειξας, Λόγε Θεοῦ, * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ * όρει μεταμορρούμενος. * οῖς συνελλαμφθείημεν * καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντες σε, * μόνε ἀναλλοίωτε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ἐν πίστει σοι συμφώνως βοῶντες. * Δόξα, Χριστέ, τῆ βασιλεία σου.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Έπέγνως, "Ενδοξε, * τόν φύσει ἄγνωστον * λογιχώς ἐκζητήσας,* καὶ εὐρηκώς * τοῦτον ἐπεπόθησας, * καὶ προσεκύνησας χαρᾳ * τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σώφρονι * θερμώς προσέδραμες * μοναζόντων 'Αγίων, * καὶ ἀρετής * ζήλφ πυρπολούμενος * ἐπολιτεύσω καθαρώς * ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν.

'Ραδίως έλυσε * δεσμὰ τῆς φύσεως * ὁ θεόρρων σου πόθος,* καὶ τῶν παθῶν * ἔσβεσε τὴν κάμινον * τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ * τοῦ 'Αγίου, Πάτερ, Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Ίσχύς μου πέφυκε * Θεὸς καὶ Κύριος, * Θεοτόκε Παρθένε, * ὁ σαρκωθεὶς * Λόγος ὁ ὑπέρθεος * έξ ἀκηράτου σου γαστρός, * τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ ε΄. $\mathbf{T}\ddot{\mathbf{\phi}}$ θεί $\mathbf{\phi}$ φέγγει σου, άγαθέ. *

Τυνέσει θεία διαπρεπής, * Μάκαρ, πεφυκώς, τῶν ὁρωμένων * 🚄 ἀπάντων προέχρινας * τὴν τῶν ἀοράτων * ἀἰδιότητα, * τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας * καταλαμπόμενος.

Τής θείας γευσάμενος άρετής, * το τής ήσυχίας καὶ το τής άναχωρήσεως έστερξας, * τὴν τῆς διανοίας * άνεπιθόλωτον *

χατάστασιν φυλάττων, * Πάτερ Δομέτιε.

 Ω ς ὄντως μέγα καὶ θαυμαστόν * τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολής σου * το πάνσοφον φρόνημα. * τής γάρ του 'Υψίστου * χειρός άλλοίωσις, * καὶ χάριτος τῆς θείας * ἔργον ἐγένετο. Θεοτοχίον.

Παρθένος έμεινας ἀσινής * χαὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδειχνύεις,* πανάμωμε Δέσποινα, * τη γάρ παρθενία * τόχον συνήρμοσας, * καὶ φέρεις άμφοτέρων * τὰ ιδιώματα.

 ${}^{\prime}\Omega$ δή $arsigma^{\prime}\cdot$ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. *

Βαγδαίως φερόμενον * τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς * τὸν πειρασμὸν ύπέμεινας, * καὶ ποικίλως, Παμμάκαρ, δοκιμασθείς, * τῷ φθόνω μαχόμενος * νικητής άνεδείχθης, άξιάγαστε.

Ο βίος σου ένθεος, * ή ζωή θεοειδής * καὶ φωτοφόρος γέγονε· * τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπών, * τὴν θείαν εὐπρέπειαν *

έχαρπώσω, Θεόφρον, χαὶ τερπνότητα.

Σημεία και τέρατα * ήξιώθης έκτελείν * ύπερφυως, 'Αοίδιμε, * τη δυνάμει τη θεία καθοπλισθείς, * και έχων την άνωθεν * συνεργούσάν σοι χάριν, άξιάγαστε.

Φωτός οίχητήριον * και νυμφών θεοπρεπής * της ύπερ νουν σαρχώσεως * τοῦ τῶν ὅλων, Παρθένε, Δημιουργοῦ· * σὰ γὰρ μόνη πέφυκας * άξιόθεον τούτου ένδιαίτημα.

Ο Είρμός.

» Ποῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμῶν » I τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι·

> 'Ανάγαγε, * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε. Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Όσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.-

Στίγοι.

Υπέρ τὰ πάντα σοί συναθλεῖν ἐχ λίθων, Μύστας, Πάτερ, σοὺς ἐξεπαίδευσας τάγα. Σύν δυσίν έβδομάτη Δομέτιος έλεύσθη μύσταις. Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Επί σὲ, Πάτερ, ἡ πάμρωτος τοῦ Πνεύματος * χάρις ἐπανεπαύσατο, * καὶ ἐνεργείας * παραδόξους ἔδειξεν ἐν σοὶ * βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέφ τῷ φρονήματι διήνυσας * τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, * καὶ ἐπὶ τέλει * τῶν ἀγώνων, Μάρτυς, ἀληθῶς * ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως γεννηθέντες πρεσβείαις σου οἱ παιδές σου * πατρὶ συνηγωνίσαντο: * καὶ ἐν σπηλαίω * καρτεροῦντες ἤθλησαν σὺν σοὶ, * συμρώνως κραυγάζοντες Χριστῷ: * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ως λιμένα σε πλουτήσαντες,* ζάλης διασωζόμεθα· * καὶ τὴν ἐλπίδα * τὴν εἰς σὲ ως ἄγχυραν ψυχῶν * κατέχοντες, κράζομεν Χριστῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

' $\Omega \delta \dot{\eta} \eta'$. Έχ φλογός τοῖς 'Οσίσις. *
Τετρωμένος ἀγάπη, * Πάτερ, τοῦ χτίσαντος, * τῶν χτισμάτων ἀπώσω * πᾶσαν προσπάθειαν, * Πνεύματι Θεοῦ * σαφῶς χατευθυνόμενος· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπιγείους φροντίδας * ἀποσεισάμενος, * οὐρανίους ἐλπίδας, * Πάτερ, ἐπλούτησας, * τὴν ἐν τῷ Χριστῷ * μακαριότητα, "Οσιε· * ἤς νῦν ἀπολαύεις * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους άχτινας, * Πάτερ, δεξάμενος * τοῦ 'Αγίου χαὶ θείου, * πάνσορε, Πνεύματος, * ὀρθαλμοφανῶς * τοῦτο, μάχαρ, τεθέασαι * θείοις μυστηρίοις * φριχτῶς ἐπιφοιτῆσαν.

Θεοτοχίον.

Ή θεόρθογγος λύρα * τοῦ σοῦ Προπάτορος * κιβωτόν σε ἀγίαν * προδιετύπωσε, * φέρουσαν Θεόν * σάρχα, 'Αγνη, φορέσαντα· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

* $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου * θυσίαν * ΰδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, * μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωδή θ' . Θεόν * ἀνθρώποις ίδεῖν.

 $\Phi^{\omega \tau i}$ * ἀὐλφ καταυγαζόμενος * φωτοειδής * άξίως, φωτοφόρε, γεγένησαι, * πολιτείαν ἄμεμπτον κτησάμενος, * Πάτερ, καὶ παναγίαν· * νῦν δὲ παρίστασαι * πρέσβυς τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Οἱ σοὶ * ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσχήσεως * μαρτυριχοῖς * ἀγῶσιν έπαζίως ἐστέφθησαν. * καὶ διπλούν τὸ ἔπαθλον ἀπείληφας * των άνδραγαθημάτων * ων ἐπιδέδειξαι, * καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν * εύρες απόλαυσιν.

'Ρωσθείς * δυνάμει θεία και χάριτι * διαφανής * τοῖς πᾶσιν άνεδείχθης διδάσκαλος, * εύσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, * πάντας ύποστηρίζων, * πάντας ἰώμενος * τοὺς προσερχομένους σοι πιστώς, * Θεομαχάριστε.

Έν σοι * ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον * ὑπερφυῆ, * Παρθένε Θεοτόχε, μυστήρια. * του Θεου γάρ γέγονας λοχεύτρια, * φέρουσα έν άγχάλαις * χαί διατρέφουσα * τον ταϊς ούρανίαις στρατιαίς * ύμνολογούμενον.

'Ο Είρμός.

 $^*\Theta$ εόν ἀνθρώποις ίδετν ἀδύνατον, * ῷ οὐ τολμ * Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-» τοϊς * Λόγος σεσαρχωμένος, * δν μεγαλύνοντες, * σύν ταῖς ού-» ρανίαις στρατιαίς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

τη κ Περσικής δρμώμενος * χώρας τής πυρσολάτρου, * τή του Κ Χριστού προσέδραμες * έχ παιδός θεία πίστει, * Δομέτιε θεοχήρυξ. * δθεν, Πάτερ, έν υμνοις * ως ἀσχητήν τιμωμέν σε, * χαὶ ὡς Μάρτυρα θεΐον, * χαὶ τῶν φριχτῶν * μυστηρίων ἔνθεον ίερέα, * χαὶ πρέσβιν τῶν τελούντων σου * τὴν σεβάσμιον μνήμην. Τής Έρρτης, όμοιον.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητῶν τοὺς προκρίτους * λαβών μετεμορφώθης νῦν * ἐν Θαβώρ τῷ ἀγίω· * ἐν ῷ Μωσής και 'Ηλίας * παρειστήκεισαν τρόμω * δουλοπρεπώς σοι, Δέσποτα, * συλλαλούντες· μεθ' ών σε, * Χριστέ Σωτήρ, * σύν Πατρί και Πνεύματι προσκυνούμεν, * τον έκ Παρθένου λάμψαν-τα * είς βροτών σωτηρίαν.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. *

Φύσιν την έξ 'Αδάμ, * Χριστέ, άμετψαι θέλων, * έν δρει νῦν ΄ ἀπαίρεις * Θαβώρ παραγυμνώσων * τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

 $\Sigma \tau (\chi$. Sol else of our avoi, xal sh ester.

ρθης το πρίν, Χριστέ, * Μωσεί τε και 'Ηλία * έν γνόφω καί υ θυέλλη * και αυρά λεπτοτάτη. * νυν δε φωτί της δόξης σου. Στίχ. Θαβώρ καὶ Έρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. **γ**έλας το τριλαμπές * ἀστράψας ἀπορρήτως * τῆς θεϊκῆς σου δόξης * Θαβώρ ἐν ὅρει, Σῶτερ, * τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. ΤΗχος πλ. α΄.

Νόμου καὶ Προφητών σε, Χριστέ, * ποιητήν καὶ πληρωτήν ἐμαρτύρησαν, * ὁρώντες ἐν τῆ νερέλη, * Μωϋσῆς ὁ θεόπτης * καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης * καὶ ἄρλεκτος οὐρανοδρόμος, * ἐπὶ τῆς Μεταμορρώσεως σου. * Μεθ ων καὶ ἡμᾶς * τοῦ σοῦ ρωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα, * ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰωνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ! Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Αιμιλιανού, Έπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς "Εορτῆς γ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου γ΄. Τῆς 'Εορτῆς. 'Ήχος δ΄. "**Εδωκας σημείωσιν.** *

Σήμερον ὑπέδειξας * τὴν σὴν Θεότητα, Κύριε, * τοῖς σεπτοῖς 'Αποστόλοις σου, * Μωσεῖ σὺν 'Ηλία τε, * ὡς Θεὸς τοῦ νόμου * καὶ χάριτος πέλων, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· * μεθ' ὧν σου τὴν ριλάνθρωπον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τήμερον ἐξέλαμψας * φωτοειδής ὑπὲρ ἡλιον * τηλαυγῶς ἐν τῷ ὅρει Θαβὼρ, * δειχνύων τοῖς ρίλοις σου * ὅτι σὺ ὑπάρχεις * ἀπαύγασμα δόξης * ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν * δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας, Κύριε· * διό σου τὴν ριλάνθρωπον * οἰχονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τήμερον ἀγάλλονται * οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι * σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, * Χριστὲ, σοῦ τὴν ἔλλαμψιν * τὴν φριχτὴν χαὶ θείαν * τὴν ἐν Θαβωρίφ· * ἐν ῷ παρέστησας Μωσῆν * χαὶ τὸν Ἡλίαν, Σωτὴρ φιλάνθρωπε, * χαὶ Πέτρον χαὶ Ἰάχωβον * χαὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Αγίου. Ἡχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο την Είκονα Χριστού σαρώς τιμήσας, * ότε το λεόντειον * θράσος έμαίνετο, * καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, * ἀνακαινί-

ζον * τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αϊρεσιν, * τότε τοῦτο, Πάνσορε, * σαρῶς διήλεγξας * σῆ παρρησία χρησάμενος, * συνηθροισμένης * 'Αρχιερέων τῆς συνελεύσεως· * ὅθεν ἐγνώσθης * γενναιότατος στρατιώτης Χριστοῦ, παμμαχάριστε· * ὄν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ ρωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

αὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. * ὅτε τὴν ἀτίθασσον * γνώΟ οὐρανίαις μοναῖς ἐνφχισμένος, * ὅτε τὴν ἀτίθασσον * γνώταδιχάσας τὴν σὴν στερρότητα, * τότε τὸν Παράδεισον, * ὅθεν
πεπτώχαμεν, * μόνην πατρίδα, Θεσπέσιε, * σαφῶς γινώσχων, *
μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας. * ὅθεν διχαίως * τὴν ἀχήρατον ἡξιώθης ζωὴν χατοπτεῦσαι, Χριστόν. * ὅν ἰχέτευε σῶσαι *
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόρως χεχρημένος, * ὅτε μιξοβάρβαρον * νόμον ἐθέσπισε, * μὴ προσχυνεῖσθαι χελεύοντα * τὴν σεβασμίαν * Χριστοῦ Εἰχόνα, Λέων ὁ τύραννος, * τότε σὰ τὸν ἔνθεον * νόμον ἀντέθηχας, * ὡς διαβαίνει προσχύνησις * ἡ τῆς εἰχόνος, * ὡς πού τις ἔρη, πρὸς τὸ ἀρχέτυπον * χαὶ τῷ σῷ λόγῳ * ὡς ἐμβρόντητος ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, * πανσεβάσμιε Πάτερ, * θεορρημον, ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α΄.

Θ πάλαι * τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας * ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, * Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ Ἦν, * σήμερον ἐπ' ὅρους Θαβὼρ * μεταμορρωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, * ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον * κάλλος τῆς εἰκόνος * ἐν ἐαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν. * καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος μάρτυρας παραστησάμενος * Μωῦσῆν καὶ Ἡλίαν, * κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, * προμηνύοντας τὴν ἔξοδον * διὰ Σταυροῦ καὶ σωτήριον Ανάστασιν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς.

"Ηχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ."

Τορφούμενος δι' οίκτον, Χριστέ,* 'Αδάμ τον πρώτον ἄνθρωπον,*

έκ Παρθένου * ὥφθης δεύτερος 'Αδάμ. * ἐν ὄρει δὲ, Σωτήρ

11 έχ Παρθένου * ώρθης δεύτερος 'Αδάμ. * έν όρει δέ, Σωτήρ μου, * Θαβώρ μετεμορφώθης, * παραγυμνών σου την Θεότητα.

 $\Sigma \tau i \chi$. Sol siou oi oùpavol.

 \mathbf{E} ξέστησαν όρωντες τὴν σὴν * τῆς χάριτος οἱ πρόχριτοι * χαὶ τοῦ νόμου * Μεταμόρρωσιν, Χριστὲ, * ἐν ὅρει Θαβωρίφ· * μεθ΄ ὧν σε προσχυνοῦμεν * σὺν τῷ Πατρί σου χαὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβώρ και Ερμών.

 Λ αμπρύνεται ή χτίσις φαιδρώς * τῆ σῆ Μεταμορρώσει, Χριστέ, * ἢν τοῖς θείοις * Αποστόλοις ἐν Θαβώρ, * Μωσεῖ τε χαὶ Ἡλία * ὑπέδειξας Θεὸς ών * ἀρξήτως λάμψας ὑπὲρ ἡλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α΄.

Τὴν σὴν * τοῦ μονογενοῦς Υίοῦ προορώμενος * ἐν Πνεύματι διὰ τορορός πρός ἀνθρώπους ἐπιδημίαν * ὁ Θεοπάτωρ Δαυίδ, * πόρρωθεν πρός εὐφροσύνην * συγχαλεῖται τὴν χτίσιν, * χαὶ προφητιχῶς ἀναχράζει * Θαβώρ χαὶ Έρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.* Έν τούτω γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὅρει, Σωτὴρ, * μετατῶν Μαθητῶν σου,* τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν 'Αδὰμ φύσιν, * μετατὴν * εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος * δόξαν τε χαὶ λαμπρότητα. * διὸ βοῶμέν σοι * Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Τήν των βροτων έναλλαγήν * την μετά δόξης σου, Σωτήρ,* έν τη δευτέρα και φρικτη * της σης έλεύσεως δεικνύς, * έπι του όρους Θαβώρ μετεμορρώθης. * 'Ηλίας και Μωσης * συνελάλουν σοι * τοὺς τρεῖς των Μαθητών * συνεκάλεσας * οι κατιδόντες, Δέσποτα, την δόξαν σου * τη άστραπη σου έξέστησαν. * Ο τότε τούτοις * τὸ φως σου λάμψας, * φωτισον τὰς ψυχὰς ήμων. Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Το τῷ δρει τῷ Θαβὼρ * μεταμορρούμενος, Σωτὴρ, * τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς * δείξας τὴν δόξαν σου, Χριστὲ, * τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. * Νερέλη δὲ φωτὸς * συνεκάλεσας * Ἡλίαν καὶ Μωσῆν * συλλαλοῦντάς σοι * διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν * Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὥδε εἶναι σὺν σοὶ. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἶς Κανών τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου οὕτος, οὖ ἡ

Τὸν μέγαν Αἰμιλιανόν ἐν ἔσμασιν ἔξοχα μέλπω. Θεοφάνους.

' Ω δη α'. Ήχος α'. Σου ή τροπαιούχος.

Ταϊς ὑπερχοσμίοις συνοιχών * ταξιαρχίαις, θεόρρον μαχάριε, * τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου * χαρμονιχώς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, * Πάτερ, ἐποπτεύων, * τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

"Ολος τῷ Δεσπότη συγχραθείς, * καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, * πάσαν κατεφώτισας * σαῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ πανήγυριν, * ὡς ἱεροφάντωρ * φανείς, Θεόρρον θεόληπτε.

Νούν καθηγεμόνα των παθών * δι' άρετῆς, 'Ιεράρχα, κατέστησας, * οἶα δικαιότατος * διαιτητής τε καὶ ψυχῆ καὶ σώματι, *

Πάτερ, διανέμων * τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης άχριβής των ύπερ νουν * της Έχχλησίας σαφώς προϊστάμενος * ώρθης, Παναοιδιμε, * και κραταιός τῆς ἀληθείας πρόμαχος,* μύλας των λεόντων * συνθλών καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοχίον.

Ένα έκατέραις εὐσεβῶς * τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα γινώσχομεν * φύσεσι, Πανάμωμε, * Θεόν όμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, * ἔχοντα τελείως * ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

'Ωδή γ'. 'Ο μόνος είδως της των βροτών.*

τκέτην θεόφρονα Χριστῷ * πιστοί σε προβαλλόμεθα, * τὸν δι' 📘 αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, * χαὶ τὴν εἰχόνα τούτου τιμήσαντα, * καὶ θεσμούς τηρήσαντα * τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, * χαὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στερρότητα δειχνύς, * Θεόφρον άξιάγαστε, * τὴν δυσσεβή όφρυν έξεραύλισας, * τής Έχχλησίας έχφανείς πρόβολος * άρραγής, άκλονητος, * και μεσίτης ένθεος, * καρτερώς διελέγγων τούς ἄφρονας.

Ίον τῆς αἰρέσεως πιὼν * εἰς χόρον ὁ παμπόνηρος * διδαχτικῷ σου λόγφ διήλεγκται. * φωτί γάρ σκότος έξαφανίζεται, * καί γυμνούται πλάσματα * πονηρού βουλεύματος * τῆς ἐνθέου σοφίας ταϊς λάμψεσιν.

Θεοτοχίον.

Λαμπρά σε φωνή νον έχ ψυχής * χυρίως Θεομήτορα, * τὴν τόν Θεόν τεχούσαν, χηρύττομεν,* σεσαρχωμένον έχ σου τόν ἄσαρχον, * ἐν ἡμῖν σχηνώσαντα, * οὐ τροπὴν δεξάμενον, * οὐ φυρμῷ συγχυθέντα, Πανάμωμε.

Ο Ειρμός.

μόνος είδως της των βροτών * ούσίας την ἀσθένειαν, * καὶ » **U** συμπαθώς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με έξ ύψους » δύναμιν * του βοάν σοι· "Αγιος * ο ναός ο ξμψυχος * της ά-• φράστου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα του Αγίου.

Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

είφ Πνεύματι πεφωτισμένος * άνεχήρυξας έν παρρησία * όρθο-Θεώ πνεσματι πογαπογού δόγματα, * καὶ βασιλέα κατήσχυνας άνομον, * ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ίκέτευε, * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα έλεος.

Men. Tom. VI.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ώραιότητα.*

τηπς θείας δόξης σου * όντως ἀπαύγασμα, * καθώς ἡδύναντο, * ἔδειξας, Λόγε Θεοϋ, * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ * όρει μεταμορρούμενος· * οἶς συνελλαμφθείημεν * καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, * μόνε ἀναλλοίωτε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· * Δόξα, Χριστὲ, τῆ βασιλεία σου.

'Ωδή δ'. "Όρος σε * τῆ χάριτι.

Τσχυσας * όφρὺν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, * οἰκειωθεὶς δι' ἀρε-Τῆς, * παμμάκαρ Αἰμιλιανὲ, * τῷ πάντα ἰσχύοντι, * καὶ δυνατῷ * ἐν τοῖς πολέμοις, πανόλβιε· * καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῆ δυνάμει σου.

Ανέτλης * μακράς ὑπερορίας στελλόμενος * καρτερικός ἀναδειχθεὶς, * Θεόφρον Αἰμιλιανέ, * το πρὶν προτερήμασιν * 'Αρχιερεὺς, * Ἱερομάρτυς δὲ ὕστερον * ἀναδειχθεὶς, θεοφόρε πανάριστε.

Νομίμως * ἐράνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος * ἀσκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, * τρισμάκαρ Αἰμιλιανὲ, * τῷ λόγω τῆς χάριτος * περιφραχθεὶς * ἱερομύστα θεσπέσιε, * Θεῷ κραυγάζων· Δόξα τῆ δυνάμει σου.

Geotoxion.

Ό πάσης * ἐπέχεινα νοούμενος χτίσεως, * τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχιχῆς * θεοπλαστείας ἐπὶ γῆς * ἐχτελῶν μυστήριον, * παρθενιχαῖς * ἡγλαϊσμένην λαμπρότησι * τὴν σὴν γαστέρα χατώχησεν, "Αγραντε.

 $\Omega \delta \eta \in \Omega$. Θεός ών είρηνης.

γοήσας προγνώσει τη θεία Χριστός * της μεγάλης ψυχης σου την πρόθεσιν, * μεγάλοις προτερήμασιν * ἐκόσμησε σαφως, * στολαϊς ἱερωσύνης * αὐτην καταγλαίσας * καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, * Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Έλχύσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος πρὶν,* ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, * Παμμάχαρ ἱερώτατε, * τῆ ποίμνη τοῦ Χριστοῦ· * ὅθεν καὶ τὴν Εἰχόνα * Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, * τῶν Αγίων τε πάντων, * τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκός σου το φρόνημα πρίν * ἐν ἀσκήσεως πόνοις, πανόλβιε, * τῆ αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος * ἐζώωσας τον νοῦν· * ὅθεν δι' ἀμφοτέρων * ἐκλάμψας, ἱεράρχα, * Θεῷ εὐηρέστησας, * Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Αγίων Αγία, Παρθένε άγνη, * των Αγίων τον Αγιον τέτοχας, * τον πάντας άγιάζοντα, * Χριστον τον λυτρωτήν· * διό

σε Βασιλίδα * καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου, * ὡς τεκοῦσαν τὸν <math>Κτίστην * τῶν ποιημάτων, μεγαλύνομεν.

'Ωδή ς΄. Σπλάγχνων Ίωνᾶν. *

Στήσαι βουληθείς * νομήν τής αιρέσεως, * προθύμως χωρείς * πρός τοὺς χινδύνους, Σορέ, * χαὶ διήλεγξας * παβρησία μεγάλη χρησάμενος * τὴν γνώμην τοῦ χρατοῦντος σὰ τὴν ἄθεον, * πρῶτος * τοῦ λαλείν ἀρξάμενος * ἡθροισμένης Συνόδου θεόρρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ * θερμῶς ὁρεγόμενος, * καὶ τούτου τυχεῖν * θείας ἐλλάμψεως * ἐφιέμενος, * Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, * Μαρτύρων ἐνεδείζω τὴν στερρότητα, * λάμψας * τὸ πρὶν δι' ἀσκήσεως, * καὶ διπλοῦς τοὺς στεράνους κομίζη σαφῶς.

"Ανω σου τὸν νοῦν * Θεῷ συγγινόμενον, * καὶ θείαις αὐγαῖς, * μάκαρ, λαμπόμενον * ἔχων, "Οσιε, * κούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν· * καὶ ὅρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι * αὕραις * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * κυβερνώμενος, μάκαρ θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν * τὴν φύσιν, ὡς εὕσπλαγχνός, * φθαρεῖσαν δεινῶς * φθόνφ τοῦ ὄρεως, * ὁ ὑπέρθεος * εὐδοχήσας τὴν μήτραν σου ῷχησε, * καὶ σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, * μόνην * καθαρὰν εὑράμενος, * Θεοτόχε Παρθένε πανάχραντε.

Ο Ειρμός.

- » Σπλάγχνων 'Ιωνᾶν * ἔμβρυον ἀπήμεσεν * ἐνάλιος θὴρ * οἴον
 » Σεδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα
 » λαβών, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἤς γὰρ * οὐχ ὑπέστη
- » ρεύσεως * την τεχούσαν χατέσχεν ἀπημαντον.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὖτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ 'Ομολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολύν θεὶς Αἰμιλιανός λόγον, Τῆς σαρκός ἡλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους. 'Ογδόη Αἰμιλιανοῦ ὀστέα δέξατ' ἄρουρα.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ΄.Σὲ νοητήν, * Θεοτόχε, χάμινον. *

Τεραρχών * εὐπρεπὲς ἀγλάἴσμα, * Πάτερ, ὑπῆρχες ἀληθῶς· * \mathbf{I} βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, * πύργος ἀκαθαίρετος * ὧρθης, ἀξιάγαστε, * τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, * τὸν αἰνετὸν * ἀνυμνῶν Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δ αυὶδ * ἡμῖν ἀναδέδειξαι, * τὰς ἀλλορύλους διδαχὰς * τῆ σρενδόνη καταβαλών * τῶν εὐστοχωτάτων σου * λόγων, Παναοίδιμε, * καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, * τὸν αἰνετὸν * ἀνυμνῶν Θεόν τὸν ὑπερένδοξον.

"Εστης λαμπρώς, * Πάτερ, ἐπὶ βήματος * δικαστικοῦ διὰ Χριστόν, * καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς * θείας ἀνεβλύστανες: * πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας * τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, * σαρῶς εἰδὼς * διαβαίνειν αὐτὴν πρός τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοχίον.

Ξενοπρεπώς * παρθενεύεις τίχτουσα * τόν των ἀπάντων Ποιητὴν, * τόν ἐν θρόνω χερουβιχῷ * ἐπαναπαυόμενον, * μόνη παμμαχάριστε * Παρθενομῆτορ πανύμνητε, * τόν αἰνετόν * των Πατέρων Θεόν τὸν ὑπερένδοξον.

'Ωδή η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ολην νοητῷ πυρὶ τὴν φρυγανώδη * τῆς αἰρέσεως ἔφλεξας ὕλην,* Εἰπικλήσει θεία τε, ὡς Ἡλίας, * τοὺς ἱερεῖς * τῆς αἰσχύνης ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· * καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου * πεπλησμένος ὡράθης, Παμμάκαρ· * σωρροσύνης κάλλει κεκοτμημένος * διαπρεπεῖ, * εὐσεβείας ἀνενδότως ἀντεχόμενος· * μεθ' ἤς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος,* Εὐλογείτω * ἡ κτίσις, κραυγάζεις, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ανωθεν τους υμνητάς σου ἐποπτεύοις, * ἱερώτατε Πάτερ θεόφρον, * εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν εὐθεῖαν * σαῖς προσευχαῖς, * καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, * ἵνα γεγηθότες ἀναμέλπωμεν * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὅλως οὐκ ἔστι· * σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὤρθης * ἐξ αἰῶνος, Πάναγνε, παρθενίας * μαργαρυγαϊς * καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας ρωτί· * διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» αύματος ὑπερρυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· * οὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ *
» τῆς Θεότητος Παρθένου ἢν ὑπέδυ νηδύν. * Διὸ ἀνυμνοῦντες
» ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ
» ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega^{\delta\eta}$ $^{\theta'}\cdot$ Túmov * the applies hogelas dou. *

Εύρες * τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα * ἐν οὐρανίοις, θεοφόρε, σχηνώμαστι, * Αἰμιλιανὲ, νῦν χατοιχεῖν ἀξιούμενος * τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, * ὡς θεῖος Ἱεράρχης, * Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστε.

Λόγου * καὶ σορίας, ἄριστε, * κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, * Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεράνωσε * τὴν τιμίαν σου κάραν, πανόλβιε· * ὸν νῦν, σὲ δυσωποῦμεν, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

Πύλας * οὐρανίους, "Όσιε, * ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο,* Αἰμιλιανὲ, τὴν σὴν ψυχὴν, ἀναψύξεως * καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· * καὶ νῦν περιπολεύεις * περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}\Omega$ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! * σὰ γὰρ, Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, * πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον * θαῦμα, πάναγνε, τῆς σῆς κυήσεως· * διὸ ἀκαταπαύστως * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός.

» Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος: * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου-

• σαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· * ϊνα σὲ, Θεοτόκε, *

• άκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Οτε ὁ θὴρ ἐρώρμησε * κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, * Λέων ὁ μιξοβάρβαρος, * ὁ ἀκόρεστος "Αδης, * μὴ προσκυνείσθαι κελεύσας * τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, * τότε στεβρῶς διήλεγξας, * μάκαρ Αἰμιλιανὲ, * τὴν βδελυρὰν * θεομάχον αἰρεσιν τοῦ τυράννου, * ὑρ'οῦ πικρὰς ὑπήνεγκας * ἐξορίας καὶ θλίψεις.

Τής Ερρτής, όμοιον.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, * λαβών, μετεμορφώθης νῦν * ἐν Θαβώρ τῷ ἀγίφ· * ἐν ῷ Μωσῆς καὶ Ἡλίας * παρειστήκεισαν τρόμφ, * δουλοπρεπῶς σοι, Δέσποτα, * συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, * Χριστὲ Σωτήρ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Είς του Στίχου των Αϊνων, Στιχηρά της Ερρτής προσόμοια. Τηχος β΄. Οίχος του Έρραθα. *

Γλαμψας, * ώ Χριστέ, * λευκός ύπερ χιόνα, * την σην παραγυμνών σου * τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν * τῆς ἀπροσίτου δόξης σου. $\Sigma \pi i \chi$. Soi siou oi oùpavoi.

E ίξε σών πρό ποδών * ύψίδρομον ήλίου * σέλας, Χριστέ Σωτήρ μου, * δειχνύον σε Δεσπότην * χαί ποιητήν τῆς χτίσεως.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Έρμών.

 Δ εῖξαι τοῖς Μαθηταῖς * θελήσαντος σὴν δόξαν, * σὺν Μωϋσῆ Ἡλία * ἐν ὅρει Θαβορίω, * ὡς εἴδον, Σῶτερ, ἔφριξαν. Δ όξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Τό ἄσχετον * τῆς σῆς φωτοχυσίας * καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος * θεασάμενοι τῶν 'Αποστόλων οἱ πρόκριτοι * ἐπὶ τοῦ ὅρους * τῆς Μεταμορρώσεως, * ἄναρχε Χριστὲ, * τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν * καὶ νερέλη περιλαμφθέντες φωτεινῆ, * φωνῆς * ἤκουον Πατρικῆς * βεβαιούσης τὸ μυστήριον * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, * ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν * Τἰὸς μονογενῆς, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗι Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Ματθία.

ΕΊΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστομεν Στίχους ς΄. κτὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

τητῆς παναγίας, ἐνδόξου * Μεταμορρώσεως * τὴν Ἑορτὴν ποιούντες, * τῆ παρούση ἡμέρα * Χριστὸν δοξολογοϋμεν * τὸν τὴν ἡμῶν * τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος * ἀναμορρώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν * ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Τπὶ τὸ ἄγιον ὅρος * δεῦτε ἀνέλθωμεν, * καὶ τὴν παμραεστάτην * Μεταμόρρωσιν πίστει * κατίδωμεν Κυρίου, * τούτω πιστῶς * ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες: * Σὰ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρχωθεὶς, * καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αυτη έστιν ή ήμέρα * ή πανσεβάσμιος, * χαθ' ήν μεταμορφουται * ὁ Χριστός, συμπαρόντων * Μωσέως χαὶ Ἡλία * χαὶ των αυτου * Μαθητων ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ· * φωνή δὲ θεία προῆλθεν· Οὐτός ἐστιν * ἀληθως ὁ ἐχλεχτός μου Υίός.

Στιχηρά του Αγίου.

 $^{\circ} ext{H}χ$ ος ὁ αὐτός. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Ματθία μακάριε, * Έδὲμ * νοητῆς ἐξέβλυσας * ὡς ποταμός προσκλυζόμενος * ἐνθέοις ὕδασι, * καὶ τὴν γῆν ἀρδείαις * μυστικαῖς κατήρδευσας, * καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας. * διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία 'Απόστολε, * χορόν * θείον ἀνεπλήρωσας, * έξ οῦ 'Ιούδας ἐκπέπτωκε· * καὶ θείαις ἀστραπαῖς * τῶν σορῶν σου
λόγων * σκότος ἀπεδίωξας * τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· *
καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία θεόπνευστε, * τροχῷ * τῷ τοῦ κόσμου ἔφαναν * αἰ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, * πάντας φωτίζουσαι, * πάντας όδηγοῦσαι * θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, * δοχεῖα τοῦ φῶτὸς ἐργαζόμεναι * τοὺς πρὶν καθεύδοντας * ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος * καὶ ἐν σκότει * πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, και νον. Ήχος β΄.

Ο φωτί σου άπασαν τὴν οἰχουμένην ἀγιάσας, * εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορρώθης, 'Αγαθέ, * δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δυναστείαν σου, * ὅτι χόσμον λυτροῦσαι ἐχ παραβάσεως· * διὸ
βοῶμέν σοι· * Εὕσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσομοια.

ε Πχος πλ. β΄. Αι Αγγελικαί. *

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν * ἐχ Παρθένου Παναγίας, * Λόγε τοῦ Θεοῦ,* τὸν 'Αδὰμ δλον φορέσας, * τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν * φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας * θεία τῆς μορρῆς σου ἀλλοιώσει, * μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὅρους * Θαβὼρ, Δέσποτα, * πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

 $\Sigma_{\tau(\gamma)}$ Soi elsev of oppavol, xal sh estev $\dot{\eta}$ $\gamma \ddot{\eta}$.

Ορος τό ποτέ * ὄν ζορῶδες καὶ καπνῶδες, * τίμιον ἰδοὺ * νῦν καὶ ἄγιον ὑπάρχει· * ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ * ὁδηγήσας, ὡς γέγραπται, * στύλῳ πυριμόρρῳ καὶ νερέλῃ,* σήμερον ἔξέλαμ-ψεν ἀξόἤτως * ὑπὲρ ἤλιον, * Χριστός, ἐν τούτῳ, ὡς Θεός, * φαι-δρύνας τὰ σύμπαντα.

Στιχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Το δουλοπρεπῶς * συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότῃ * βλέπων ὁ
Κηρᾶς * ἐν Θαβώρ τοὺς δύο ἄνδρας, * Καλόν ἐστιν, ἐβόα,*
ὅδε εἰναι. ποιήσωμεν * τρεῖς σχηνὰς, εἰ θέλης, ἀνὰ μέρος * σοὶ,

Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ * τοῖς οἰκέταις σου * ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς * θάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ * μεταμορφωθείς ἐν δόξη, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου * τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, * καταύγασον καὶ ἡμᾶς * τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, * καὶ ὁδήγησον ἐν τῆ τρίβφ τῶν ἐντολῶν σου, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

'Απολυτίκιον. 'Απόστολε "Αγιε Ματθία. Καὶ τῆς Έορτῆς. Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
⁵Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

Επὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβὼρ * μετεμορρώθης, Ἰησοῦ, * καὶ νεφέλη φωτεινὴ, * ἐρηπλωμένη ὡς σκηνὴ, * τοὺς ᾿Αποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν * ὅθεν καὶ εἰς γῆν * ἐναπέβλεπον, * μὴ φέροντες ὁρᾶν * τὴν λαμπρότητα * τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου * τῆς θεϊκῆς, ὑπεράγαθε. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τη ἀπροσίτψ, Ίησοῦ, * δόξη τοῦ θείου σου φωτὸς * μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς * ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, * τῷ Ἰωάννη καὶ Πέτρφ καὶ Ἰακώβφ. * ἐξέστησας αὐτοὺς * τῆ θεία χάριτι: * φωνῆς γὰρ πατρικῆς * ἀγαπητόν σε Υίὸν * προσμαρτυρούσης ἡπάντας * θέλων σωθῆναι, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οι Κανόνες, ο πρώτος τῆς Εορτῆς, και τοῦ Αγίου οὖτος, οὖ ἡ Ακροστιχίς

"Υμνοις σε μέλπω, Ματθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *
Τομνοις σου τὴν φωσφόρον * μέλποντι, Ματθία, νῦν πανήγυμν,*
οὐρανόθεν μοι αἴγλην * σωτηρίας δοθήναι ίκέτευε.

Μέγας ήλιος ὤφθης * φωτὶ τῷ μεγάλφ, ἀξιάγαστε, * μεθ' ή-μῶν γενομένω, * ὁμιλήσας ἀμέσως, 'Απόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, * Μάκαρ, καθυπείκων, τῆ σαγήνη σου * συλλαμβάνεις τῆς γλώττης * ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

"Όλον με διασώζει * Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι * βουληθεὶς ἐχ γαστρὸς σου * σαρχωθήναι, ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

'Ωδή γ'. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα.

Τσχυσας, σθενούμενος * ζωαρχικώ, Σοφέ, νεύματι, * τοῦ Ισχυροῦ * σκῦλα διαρπάσαι, * καὶ δουλώσαι τῆ χάριτι.

Στέργων τον Διδάσκαλον, * καθυπουργών αὐτοῦ νεύμασι * παντουργικοῖς, * πλάνης διασώζεις * τοὺς βροτοὺς, `Αξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον * τῶν Μαθητῶν χορὸν ἄγιον, * τὸ παντουργὸν * Πνεῦμα, συμπληροῦντα, * Θεορὸρτιμον, ἐκλέγεται.
Θεοτοκίον.

Έχων σε βοήθειαν * των δυσμενών όρμας, "Αχραντε, * οὐ δειλιώ· * έχων σε προστάτιν * τὰς αὐτών τρέπω φάλαγγας.
Ο Είρμός.

» \sum \dot{v} εἶ τό στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σ \dot{v} εἶ τό ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦ- » μά μου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Αστραπαϊς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν * καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηρὰν, * πιστοὺς καταφώτωσες, * ἀνυμνεῖν τὴν
ἐν σώματι * παρουσίαν, μάκαρ, * τοῦ πάντων δεσπόζοντος, * καὶ
αὐτοῦ τὸ πάθος * τὸ θεῖαν ἐζήλωσας· * ὅθεν συνελθόντες * τὴν
άγίαν σου μνήμην * τελοῦμεν γηθόμενοι, * καὶ συμφώνως βοῶμέν
σοι· * Ματθία 'Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν
άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς. Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

Eορτή ὑπέρλαμπρος * ή τοῦ Δεαπότου * ήλθε· δεῦτε ἄπαντες * έπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, * προχαθαρθέντες, ἀνέλθωμεν * τῷ Θα-

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύρκ. *

 $M^{(\alpha \nu \ p \nu \sigma \iota \nu)}$ Θεότητος, * μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα * καταγγέλλων, Παμμακάριστε, * τῶν ἐθνῶν ἀγέλας * ἐσαγήνευσας.

Ἐπεβίβασε Κύριος * σὲ ἐν τῆ θαλάσση τοῦ βίου, Πάνσοφε,* ώτπερ ἔππον συνταράσσοντα * τῆς πολυθείας * πικρὰ ὕδατα.

Λόγω θείω ένέωσας * τὰς πεχερσωμένας παρδίας, Πάνσοφε,* κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν * καὶ τῆς ἀληθείας * τὴν ἐπίγνωσεν.

Θεοτοχίον.

Παρθενίας κειμήλιον * καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, * τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον * τὴν ἐσκοτισμένην * πολλοῖς πάθεσιν.

'Ωδή ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Ως πολύφορον κλήμα * ή άληθινή σε έξέτεινεν άμπελος * γεωργοῦντα βότρυν, * τον προχέοντα οίνον σωτήριον· * δν πιόντες, Μάκαρ, * οἱ συσχεθέντες άγνωσία * τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος * ὤρθης συμπληρῶν τον χορον τον μακάριον, * ἐξ οῦ ὁ Προδότης * ἐαυτὸν ἀποῥρίψας ἐκέρδησε * τὴν πικρὰν ἀγχόνην, * κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, * μυστολέκτα Ματθία 'Απόστολε.

"Αλας θετον έβλήθης, * μάχαρ, είς τον χόσμον, Ματθία 'Απόστολε, * σηπεδόνα πλάνης * έχχαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, * έχδιώχων νόσους, * χαὶ ἀπελαύνων μαλαχίας * τῶν ψυχῶν χαὶ σωμάτων, πανεύφημε. Θεοτοχίον.

Τούς ἀμόρφους χιτώνας * καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν * ὁ ᾿Αδὰμ, Παρθένε, * τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ, θεόνυμρε, * καὶ στολὴν ἀγίαν * ἀληθινὴν μετημφιάσθη, * μηδαμῶς ῥυπουμένην παθήμασιν.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

 Θ εός ἐγένου θετός * ἐνώσει θεία θεούμενος, * καὶ πρωτουργῶς ἐχ Θεοῦ * ἀχτῖνας δεξάμενος * πιστοὺς κατεφώτισας, * καὶ τὴν Υῆν ἀχλύος * τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ίδού σοι ὑποχωρεί * τῷ Μαθητῆ πᾶσα πρόβρησις * τῶν ἱερῶν Προρητῶν· * αὐτόπτης ἐγένου γὰρ * οὖ πάλαι προήγγειλαν, * ὑπουργὸς, Ματθία, * μιμητής τε καὶ ᾿Απόστολος.

GEOTOXION.

Αγίασμα νοητόν, * καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, * λυχνίαν χρυσοειδή * καὶ τράπεζαν ἔμψυχον * τὸν ἄρτον βαστάσασαν * τῆς ζωῆς, Παρθένε, * οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου, * καὶ » Τέκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ » ἐβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ Θ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Aγίου Aποστόλου Aατθία.

Στίχοι.

Έξηλθεν άρθεις Ἰούδας ἐπὶ βρόχου, Εἰσηλθεν άρθεις Ματθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἡρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλφ ἡίθεος Ματθίας.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

' Ω δη ζ'. Πατδες Έβραίων έν χαμίνω. *

 \mathbf{X} ύσιν έξήρανας ἀπάτης * τῆ πλημμύρα σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, * καὶ χειμάρρουν τρυφῆς * ἐπότισας τοὺς πίστει * ἀναβοῶντας, \mathbf{E} νδοξε· * \mathbf{O} Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ρώμη' Θεοῦ παντοδυνάμω * ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι * πρό προσώπου τῆς σῆς, * Απόστολε, πορείας, * καὶ διεθρύβη ὄρη τε * καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας.

Θεοτοχίον.

Ιδε ην έφησε Παρθένον * ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας 'Ησαίας,* ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει· * ῷ μελφδοῦμεν· Κύριε * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Επταπλασίως κάμινον. *

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, * ἐχ τοῦ φάρυγγος ἡρπασας * τοῦ ἀνθρωποχτόνου οῦς δεινῶς χατέπιε * χαὶ βρῶμα εἰργάσατο *
τῆς ἐαυτοῦ χαχίας, Σορέ· * χαὶ διὰ λουτροῦ ἀναγεννήσεως τούτους * προσήγαγες Κυρίω * μελωδοῦντας ἀπαύστως· * Λαὸς,
ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τούς τῆς ἀπάτης ἄξονας, * τῆς κακίας τὰ ἄρματα, * ἄρμα γεγονὼς Θεοῦ τοῦ Λόγου, "Ενδοξε, * εἰς τέλος ἐλέπτυνας, * εἰδωλικοὺς προρρίζους τε * στήλας καὶ ναοὺς θεία δυνάμει καθεῖλες· * ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας * τῆς Τριάδος εἰργάσω· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο λογικός ἐπέφανεν * οὐρανός διηγούμενος * τοῦ μονογενοῦς δόξαν Θεοῦ τὴν ἄρρητον, * Ματθίας ὁ πάνσοφος, * ἡ ἀστραπὴ τοῦ Ιίνεύματος, * ὁ σαγηνευτὴς τῶν πλανωμένων, ὁ λύχνος * τῆς θείας φωταυγίας, * τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης * αὐτόν ἐν εὐ-ρροσύνη * ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοχίον.

Υπερφυώς συνέλαβες, * ὑπὲρ λόγον ἐχύησας * τὸν Δημιουργόν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως * γενόμενον ἄνθρωπον, * τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχιώριστον, * Δέσποινα ἀγνή· ῷ μελῳδεῖ πᾶσα χτίσις· * Οἱ Παῖ- ὅες, εὐλογεῖτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

 * \mathbf{E} πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς * θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε-

» βόα. * Οι Παίδες, εὐλογείτε. * Ιερείς, ανυμνείτε. * λαός, ὑπερ-

» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. "Εφριξε * πᾶσα ἀκοή.

Φ ίλον σε * ἔφη ὁ Σωτὴρ * τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, * μάκαρ 'Απόστολε, * καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, * ἐν τῆ μελλούση φοβερᾳ * ἡμέρᾳ συγκάθεδρον, * Ματθία πάνσοφε, * δωδεκάδος Μαθητών τὸ συμπλήρωμα.

Ίστιφ, * μάχαρ, τοῦ Σταυροῦ * διελθών τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν * τοῦ βίου, ἔφθασας * πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως: * καὶ ἀχροτάτφ ἐφετῶν * χαίρων νῦν παρίστασαι * σὺν ᾿Αποστόλων χορῷ, * δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Αυχνία * όντως χρυσαυγής * θρυαλλίδι τή του Πνεύματος λάμπουσα * ώφθη ή γλώσσά σου, * καταπιμπρώσα έκφυλα δόγματα, * κατασβεννύουσα, Σορέ, * το πύρ το άλλοτριον, * φώς άπαστράπτουσα * τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοχίον.

"Επαυσας * μόνη γυναιχών * τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων, Θεόνυμφε, * τὰν ἀπερέγραπτον * σαρχὶ τεχοῦσα περιγραφόμενον . * ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς * φύσεως, ἀμόλυντε· * τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν * παραδόξω μεσιτείχ σου ἡνωσας.

Ο Ειρμός.

» \mathbf{E} δπως ό "Υψιστος \star έχων χατήλθε μέχρι χαὶ σωματος, \star

» Παρθενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος. * διό την αχραν-

» τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Τούδας ὁ παράνομος * αὐθαιρέτω τῆ γνώμη * ἀποβραγεὶς ἐκπέπτωκε * δωδεκάδος τῆς θείας * τῶν ἱερῶν ᾿Αποστόλων· * ἐκλογῆ δὲ τῆ θεία * Ματθίας ὁ πανεύρημος * προκριθεὶς ἀντεισἡχθη, * ὡς Μαθητὴς, * ὡς Χριστοῦ ᾿Απόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν * τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι * τῆς ᾿Αγίας Τριάδος.

Καὶ τῆς Εορτής, όμοιον.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητών τοὺς προκρέτους * αῆς καὶ Ἡλίας * παρειστήκεισαν τρόμφ, * δουλοπρεπώς σω, Δέποτα, * συλλαλοῦντες μεθ΄ ὧν σε, * Χριστὲ Σωτήρ, * σὺν Πατρὶ

καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * εἰς βροτών σωτηρίαν.

Είς του Στίγου των Αίνων, Στιγηρά προσόμοια.

'Ηχος β'. Οἶκος τοῦ 'Εφραθά. *

📆 ν όρει τῷ Θαβώρ * ἡ τῆς Τριάδος δόξα * ἀναφανδόν ἐγνώ-Ε σθη, * σοῦ μεταμορρουμένου, * Σωτήρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοί είσιν οἱ οὐρανοί.

Ν ερέλη φωτεινή, * φαιδρώς έφαπλωθείσα * έν τη Μεταμορφώ-σει, * κατέπληττε τοὺς θείους * των Μαθητών ἀκραίμονας. Στίχ. Θαβώρ καὶ Έρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ * παρέστησάν σοι, Λόγε, * ἐν τῆ Μεταμορφώσει * Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει * ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος. Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Eίδον έν τῷ Θαβώρ * Μωσῆς τε καὶ 'Ηλίας * τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης * Θεόν σεσαρχωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. Καὶ ἡ λοιπὴ Αχολουθία, ὡς σύνηθες, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος και Αρχιδιακόνου Λ αυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια.

Τής Έρρτης γ'. Ήχος δ'. "Εδωχας σημείωσιν. * 🕽 εῦτε νῦν, τὴν χρείττονα * ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν,* ούρανόφρο-Δ νες, σήμερον * Χριστώ συμμορφούμενοι * εύσεβώς, καὶ γῆθεν * έφ' ύψηλοτάτην * των άρετων περιωπήν * άνενεχθέντες, άγαλλιώμεθα· * δι' οίχτον γὰρ τὸν ἄμορρον, * μεταμορρούμενος, ἄνθρωπον, * έν Θαβώρ κατελάμπρυνεν * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ο φιλοθεάμονες * των ύπερ νοῦν καὶ ριλήκορι, * μυστικώς έπο-πτεύσωμεν * Χριστόν εξαστράψαντα * θεϊκαῖς ἀκτῖσι, * καὶ ένηχηθώμεν * τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, * ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν * Υίον, τον καταυγάσαντα * την ανθρωπίνην ασθένειαν * ἐν Θαβώρ, καὶ πηγάσαντα * φωτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον * καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα * συγκινείσθω πρός αίνεσιν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων * κεκυριευκότος· * θεοπρεπῶς γὰρ ἐαυτῷ * μεταμορφούμενος συμπαρίστησι * τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος * τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας * ἐν Θαβώρ, ὡς ηὐδόκησεν, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Αγίου γ΄. "Ομοια.

Ανθρακά σοι έδωκε, * Μάρτυς, πυρός είς βοήθειαν * ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, * ὑρ' οῦ πυρακτούμενος * τὸ γεῶδες σκῆνος * θᾶττον έξεδύσω, * καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν * καὶ βασιλείαν ἐκληρονόμησας. * διό σου τὴν χαρμόσυνον * χαρμονικῶς ἐορτάζομεν * ἑορτὴν, παμμακάριστε * στερηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας έμάρανας * πλάνης είδώλων, Μακάριε, * ἐπ' ἀνθρά-Α κων ὁπτόμενος * ὑρ' ὧν λεπτυνόμενος * τὸ παχὺ σαρκίον, * ὡς βαρὺ φορτίον * ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν * τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως * ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος * ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, * καταυγάζων φαιδρότητι * τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν * ἀπὸ Θεοῦ οἶα φαίνοντες * οἱ ἀήττητοι Α Μάρτυρες, * τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος * τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης * καὶ τῆς ἀθείας * καταδιώκοντες θερμῶς, * καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες * ἐν οῖς καὶ ὁ Λαυρέντιος, * ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος * τοῦ Σωτῆρος Διάκονος * διαπρέπει τοῖς θαύμασιν.

Δόξα, και νῦν. Ἡχος δ΄.

Τρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * όρος οὐρανόν ἐμιμεῖτο, * νερέλη Τως σχηνὴ ἐφηπλοῦτο. * Σοῦ μεταμορρουμένου, * ὑπό Πατρός δὲ μαρτυρουμένου, * παρῆν ὁ Πέτρος * σὺν Ἰαχώβφ καὶ Ἰωάνσιώς σου * ἴνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, * μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου. * ἃ προσχυνῆσαι ἡμᾶς * ἐν εἰρήνῃ χαταξίωσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

 * Ηχος β'. Οἰχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

Εδειξεν άμυδρως * ό Κύριος την δόξαν * την θεϊκην έν δρει * τῷ Θαβωρίφ ἄρτι * τοῖς μύσταις οῖς ἡθέλησεν.

Στίχ. Σοί είσιν οι οὐρανοί.

 Δ εῦτε τοῖς Μαθηταῖς * συνδράμωμεν οἱ πάντες * τῶν ἀρετῶν εἰς ΰψος, * ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν * σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος. Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οι γηγενείς * χαθάρωμεν χαρδίας, * ώς αν εὐθέτως ἔλθη * καὶ πρὸς ἡμας ἡ δόξα * τῆς τρισηλίου χάριτος.

 Δ όξα, καὶ νῦν. ${}^{5}H\chi$ ος δ'.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * παραλαβών τοὺς Μαθητὰς * εἰς ὅρος ὑψηλὸν, * μετεμορρώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, * ἀκτῖσι οὐνάμεως καταυγάζων αὐτούς· * ἔνθεν ριλανθρωπία, * ἐκεῖθεν ἐξουσία * ὁεῖξαι βουλόμενος * τῆς 'Αναστάσεως τὴν λαμπρότητα· * ἢς καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, * ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, * ὡς ἐλεήμων καὶ ριλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

 $^{\circ} ext{H}\chi$ ος δ $^{\prime}$. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Μετεμορρώθης, Ίησοῦ, * ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ, * καὶ νερέλη φωτεινὴ, * ἐρηπλωμένη ὡς σκηνὴ, * τοὺς ᾿Αποστόλους τῆ δόξη σου κατεκάλυψεν * ὅθεν καὶ εἰς γῆν * ἐναπέβλεπον, * μὴ ρέροντες ὁρᾳν * τὴν λαμπρότητα * τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, * ἄναρχε Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ ρῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Το τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ * μεταμορφούμενος, Σωτὴρ, * τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς * δείξας τὴν δόξαν σου, Χριστὲ, * τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος· * νεφέλη δὲ φωτὸς * συνεκάλεσας * 'Ηλίαν καὶ Μωσῆν * συλλαλοῦντάς σοι· * διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· * Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ῷδε εἶναι σὺν σοί. * Ό τότε τούτοις * τὸ ρῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἶς Κανών τῆς Έρρτῆς, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

 Λ αυρέντιον χράτιστον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήγος δ'. Τριστάτας κραταιούς. *

 Λ ειμώνι τῆς τρυρῆς * ὡς Χριστοῦ στρατιώτης * ἐπαξίως ἐντρυρῶν, * καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς * συγχορεύων Δυνάμεσιν, * ἔλλαμψίν μοι φωτορόρον * δωρηθῆναι δυσώπησον * ἀνυμνοῦντί σε, μάκαρ Λαυρέντιε.

Αγώνας ὑποδὺς * τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, * νικηφόρος ἀθλητὴς * στερρότητι ψυχῆς * ἀνεδείχθης, Λαυρέντιε, * στέφανον δικαιοσύνης * εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος * καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υίος ως πεφυχώς * καὶ φωτός καὶ ἡμέρας, * παραδόξως έκ δυσμών * ως ήλιος ἡμῖν * αἰσθητός ἀνατέταλκας, * αἴγλη τῆ φαεινοτάτη * καταυγάζων τὰ πέρατα, * παναοίδιμε Μάρτυς Λαυρέντιε.

Θεοτοχίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ * τοχετῷ σου, Παρθένε, * τῶν τοῦ "Αδου καὶ ρθορᾶς * δεσμῶν καὶ κοσμικῆς * κατακρίσεως, ἄχραντε, * Χαῖρε, κεχαριτωμένη, * εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, * ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

'Ωδη γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Εχων * τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον * πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ρωμαλέως ἐχώρησας, * καὶ νικήσας στεφανηφόρος * ἀνεδείχθης, Αξιάγαστε.

Νόμφ * τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, * τῆ νομοθεσία τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀἡττητος * ἀντετάξω γενναιοτάτη * χαρτερία, Παμμαχάριστε.

Τόν ϕ * θεϊχ ϕ νευρούμενος, * τῆς πολυθείας τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας * τοῦ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ αἰώνων * διετράνωσας Θεότητα. Θεοτοχίον.

 * Ισος * τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * φύσει καὶ οὐσία καὶ Θεόπητι, γέγονε * τοῖς ἀνθρώποις ἶσος ὁ Λόγος, * σαρχωθεὶς ἐκ σοῦ, Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» Τόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Τον οὐράνιον πλοῦτον συναγαγών, * καὶ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγών, * ἐσκόρπισας, ἔδωκας * δεομένοις τὸν ἄρτον σου.* καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος * ζωὴν τὴν ἀκήρατον, * ἐν τῷ Χριστοῦ μαρτυρίφ * διέπρεψας, ἔνδοξε. * ὅθεν ἀριστεύσας * καὶ νομίμως ἀθλήσας, * τὸν στέρανον εἴληρας * ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. * ᾿Αθλορόρε Λαυρέντιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς. Ἡγος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

 \mathbf{E} ορτὴ ὑπέρλαμπρος * ἡ τοῦ Δεσπότου * ἡλθε· δεῦτε ἄπαντες, * \mathbf{E} ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, * προχαθαρθέντες, ἀνέλθωμεν * τῷ Θαβωρίω, * Χριστὸν ἐποψόμενοι.

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Ο Διάχονος του Λόγου * και τῷ λόγ ϕ κοσμούμενος, * τῷ τοῦ Λόγου πόθ ϕ * γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται· * και σὺν

τῷ Λόγφ δικαίως * βασιλεύει νῦν, * εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ * έμρορούμενος.

Νυσταγμόν τῆς ἀσεβείας * εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, * ἐγρηγόρσει θεία * τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως * ἀπό βλεφάρων τὸν ὕπνον * τὸν εἰς θάνατον * ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ * ἰερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων * δυσσεβοῦς ὑπολήψεως * ἀληθείας ὅπλοις * καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, * ταύτης εἰς τέλος καθείλες * τὸ μνημόσυνον * διὰ πίστεως καὶ γνωμικῆς * διαθέσεως. Θεοτοκίον.

'Ρύπον πάντα τῆς προτέρας * ἀποθέμενοι βρώσεως, * τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον * τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, * τὸν ἐχ τῆς τῆς τῆς Παρθένου * ἀνατείλαντα· * ἢν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν * μεγαλύνομεν.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβεῖς οὐχ δψονται. *

Α κλινεί τῷ βλέμματι * ταῖς θείαις καλλοναῖς * ἐνορῶν, πάντων Α τῶν τερπνῶν * τῶν ἐν γῆ, Λαυρέντιε, * καταπεφρόνηκας * καὶ δεινῶν τοῦ σώματος * ἀλγηδόνων, ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον * γενόμενον ἡμῖν * δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς * ἐπιγνοὺς, διάκονος * τούτου γεγένησαι, * πρὸς αὐτὸν δι' αίματος * ἐκδημήσας, Παμμακάριστε.

Ίερον ἀνάθημα * καὶ κόσμος εὐπρεπὴς * τῷ Χριστῷ, Μάκαρ, προσαχθεὶς, * τὴν σκηνὴν ἐραίδρυνας * τὴν ἐπουράνιον * ἔνθα νῦν γενόμενος * ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοχίον.

Συμφυής καὶ σύμμορφος * ὑπάρχων τῷ Πατρὶ * ὁ Υίὸς ὁ μονογενής, * τοῖς ἀνθρώποις γέγονε * θέλων ὁμόφυλος, * σαρχωθεὶς ὁ Ύψιστος * ἐχ γαστρός σου, Μητροπάρθενε.

 $'\Omega\delta\eta$ ς' . $'H\lambda\theta$ ov εἰς τὰ βάθη.

Τό ἄϋλον πῦρ σε κατοπτῆσαν * τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων * κατεσακεύασεν ἥδιστον βρῶμα, * τῷ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν στέργοντι * καὶ πεινῶντι, Παναοίδιμε.

"Όλφ τῷ φωτὶ προσομιλήσας * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, * ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, * φωτοειδης, * 'Αθλοφόρε, γέγονας * καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία * ταζς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις * ἐπιχείμενος ἔφερες, Μάρτυς, * πόθ φ Χριστοῦ * τὴν ψυχὴν πυρούμενος * χαὶ τῆ δρόσ φ τῆ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοχίον.

Υπήρξας Θεού, Παρθενομήτορ, * χωρητικόν δοχείον, * θρόνος ἔμψυχος, ἄγιον όρος, * καὶ κιβωτός, * καὶ σκηνή θεότευκτος, * λυχνία χρυσαυγίζουσα.

Men. Tom. VI.

Ο Είρμός.

» ¾ χλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με * » Ι απαιγίς πολλών άμαρτημάτων· * άλλ' ώς Θεός * έχ φθο-

» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

∎υρὶ θεϊχῷ * φλεχθεὶς τὴν χαρδίαν σου, * τὸ πῦρ τῶν παθῶν* ΙΙ είς τέλος ἀπετέρρωσας, * ἀθλητῶν ἐδραίωμα, * θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· * καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· * Οὐδείς με χωρίσει * τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ο Οἶχος, πρός τό Τράνωσον.

γτόν διαλάμψαντα ώς φωστήρα * άπλανή έν τῷ κόσμφ, * συν-τιον τον άθλοφορον * και μύστην των άπορρήτων. * όπως αὐτοῦ* ταϊς πρεσβείαις ρυσθώμεν πταισμάτων δεινών. * του νου δέ πάσαν χηλίδα * χαθαρθέντες χατίδωμεν Χριστόν, * τόν τούτον ύπερδοξάσαντα * χραταιώς έναθλούντα καὶ λέγοντα. * Οὐδείς με χωρίσει * τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου 'Αρχιδιακόνου, Ξύστου Πάπα 'Ρώμης, καὶ Ίππολύτου. Στίγοι.

Τον Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω, Έπ' ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξωπτημένον. Τέλους άθλητων και κλέους τυχείν θέλων, "Ηθλησας άθλον, Ξύστε, τον διὰ ξίρους. Τόν Ίππόλυτον ιπποδέσμιον βλέπω, Έναντίον πάσχοντα τῆ κλήσει πάθος. "Ωπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ήύτε ίχθύν.

Ταϊς αύτων άγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, έλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

 $oldsymbol{ t}$ υσταγωγήσαι προχριθείς $oldsymbol{ t}$ και διαχονήσαι τ $oldsymbol{ec{\omega}}$ Λόγ $oldsymbol{\omega}$, $oldsymbol{ t}$ σχεῦς: Μεδείχθης ιερόν * ουρανίου ναού και άνάθημα, * μελωδών τῷ ποιήσαντι * Ο Θεός ό των Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Νόμφ ζωής τής εν Χριστφ * περιτειχιζόμενος, Μάρτυς, * τος τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς * νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, * άναμέλπων, Λαυρέντιε· * Ο Θεός ό των Πατέρων, εύλογητός εί. "Ως τις ἀνάλγητον σαρώς * σώμα περικείμενος, Μάρτυς, *

Digitized by Google

γενναιοτάτφ λογισμφ * τοῦ παμφάγου πυρός κατετόλμησας, * ἀνακράζων, πανόλβιε· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητὴ * τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὑψους * ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς * τοῖς ἀνθρώποις ἐχ σοῦ, Θεονύμφευτε, * ὑπὲρ λόγον χαὶ ἔννοιαν * τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ η^{\prime} . Λυτρωτά τοῦ παντός.

Ρωμαλέφ φρονήματι γέγονας * τῆς ἀστέχτου φλογός εὐτονώτερος, * καὶ ὡς ἐν ἄλλφ σώματι * πυρακτούμενος, Μάκαρ, * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ἐβόας, τὸν Κύριον.

Ο τοὺς Παΐδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμούμενος, * καὶ πυρός κατασβέσας τοὺς ἄνθρακας * δρόσφ τῆς θείας χάριτος, * ἀνακράζει καὶ μέλπει * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμός ὁ Χριστός σοι γενόμενος * τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, * καὶ πρός αὐτὸν ἀνήγαγεν * εὐσεβῶς μελφδοῦντα· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ο Είρμός.

• υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσω φλογός

• Δ εὐσεβήσαντας * συγχαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδιδαξας μέλ
• πειν * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

χρή θ . Εὐα μὲν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Ολόχληρον θῦμα καὶ δεκτόν * θυμίαμα τῷ Δεσπότη * προσενήνεξαι, * ώσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ * πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, * καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος * τῶν πρωτοτόχων, ᾿Αξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρός τὸν Θεόν * θεούμενος καὶ ἐνώσει * τῆ ἀμείνονι,* λόγω καὶ θεία θεωρία * φωτὶ τῷ ἀκροτάτω, Λαυρέντιε,* κραθῆναί σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο. * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

 Ω ς ήλιος, Μάχαρ, ἐχ δυσμῶν * ἀνέτειλας θαῦμα μέγα * χαὶ παράδοξον, * πᾶσαν φωτίζων Ἐχχλησίαν * ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀξιάγαστε, * χαὶ θάλπων πάντας τῆ ζέσει τῆς πίστεως: * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θ ερτοχίον.

Σύμβολα, Πανάμωμε, τῆς σῆς * γεννήσεως οἱ Προφῆται * προεκήρυξαν, * πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες * ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, * καὶ κόσμφ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· * ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

'O Eigués.

τόα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ Τ΄ κίσατο: * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυορορίας βλα τόα μέν τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας: * δθεν σε πάν-

» τες μεγαλύνομεν.

'Εζαποστειλάριον. Τοις Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Αγγελικαϊς Δυνάμεσι * και Μαρτύρων χορείαις, * Μεγαλομάρ- Α τυς ενδοξε, * συγχορεύων τῷ θρόνῳ * τῆς ὑπερρώτου Τριάσδος, * καὶ λαμπραϊς ταϊς ἐκείθεν * αὐγαῖς περιχεόμενος, * αἰτει φῶς καὶ εἰρήνην * τοῖς εὐσεβῶς * ἐκτελοῦσι μνήμην σου τὴν ρωσφόρον, * καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, * ὧ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Έρρτῆς, δμοιον.

Τρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητῶν τοὺς προκρίτους *

Λαβῶν μετεμορρώθης νῦν * ἐν Θαβῶρ τῷ ἀγίῳ. * ἐν ῷ Μωστῆς

καὶ Ἡλίας * παρειστήκεισαν τρόμφ, * δουλοπρεπῶς σοι, Δέσποτα,*

συλλαλοῦντες: μεθ' ὧν σε, * Χριστὲ Σωτήρ, * σὐν Πατρὶ καὶ
Πνεύματι προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσφμοια. Ήχος β'. Οἰχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

ωνή σοι πατρική * οὐρανόθεν ἡχούσθη, * Οὕτός ἐστι, βοῶσα,*
Τίὸς ὁ ἀγαπητός μου· * αὐτοῦ πάντες ἀχούετε.

Stiy. Sol stow of objectof.

μνέλθωμεν, πιστοί, * νοητώς έν τῷ ὅρει * τῆς θεωρίας, ὅπως *
Τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος * Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχι. Θαβώρ και Έρμών.

Τράφων ὁ Ψαλμφδός, * Θαβώρ, Χριστέ Σωτήρ μου, * καὶ Ερμών, ἀνεβόα, * ἐν τῷ ὀνόματί σου, * σαρῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Παντάναξ Βασιλεϋ, * είρηνευσον τον κόσμον * πρεσβείαις τῆς άχράντου * Παρθένου παντανάσσης * καὶ πάντων τῶν 'Α-γίων σου.

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΙ. ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εϋπλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

 $T\tilde{\eta}_{\varsigma}$ 'Eppt $\tilde{\eta}_{\varsigma}$. 'Hyos $\pi\lambda$. β' . Trinheros anéstins.

ορφούμενος δι' οίκτον, Χριστέ, * 'Αδάμ τον πρώτον άνθρωπον * έκ Παρθένου, * ώφθης δεύτερος 'Αδάμ. * έν όρει δέ, Σωτήρ μου, * Θαβώρ μετεμορφώθης * παραγυμνών σου την Θεότητα.

Εξέστησαν δρώντες την σην * της χάριτος οι πρόκριτοι * καὶ τοῦ νόμου * Μεταμόρρωσιν, Χριστὲ, * ἐν δρει τῷ άγίῳ· * μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν * σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

 Λ αμπρύνεται ή Κτίσις φαιδρώς * τῆ σῆ Μεταμορφώσει, Χριστέ· * ἢν τοῖς θείοις * ᾿Αποστόλοις ἐν Θαβώρ, * Μωσεῖ τε καὶ Ἦλία * ὑπέδειξας Θεὸς ῶν, * ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἡλιον.

Του Αγίου. Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ε ύπλε παναοίδιμε, * έχθροῦ * δυσμενοῦς κατέβαλες * τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, * στερρά ἀθλήσει σου * προσπαλαίσας τοῦτον, * καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σου * θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος * καθιερώθης, νῦν * τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι * δι' αἰῶνος * συναγαλλιώμενος.

Ε ύπλε παναοίδιμε, * Σταυρῷ * τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος * τὰ τῆς ψυχῆς ἀσθητήρια, * πρός τὸν ἀντίπαλον * ἐκουσία γνώμη * καρτερῶς ἐχώρησας. * καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, * γαλλιώμενος.

Εύπλε παναοίδιμε, * Χριστόν * άρωγόν κτησάμενος * των ύλικων κατεφρόνησας, * καὶ τὸ σωμα δι' αὐτόν * τῷ διώκτη, Μάρτυς, * παραδούς εἰς μάστιγας, * ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αΐματος. * διὸ στεράνω σε * τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν * ὁ Δεστότης * καὶ Σωτὴρ καὶ Κύριος.

Δόξα, και νύν. Ἡχος δ΄.

Ορος το ποτέ ζοφωδες και καπνώδες, * νυν τίμιον και άγιον εστιν, * έν ῷ οι πόδες σου έστησαν, Κύριε· * προ αἰώνων

γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, * ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν * ἡ φρικτή σου Μεταμόρφωσις * Πέτρφ, * Ἰωάννη καὶ Ἰακώβφ. * οῖ τινες * τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες * καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, * ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο. * οῖ καὶ τἢ ἐκστάσει συνεχόμενοι, * ἐθαύμαζον βλέποντες * Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν * συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. * Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός * ἐμαρτύρει λέγουσα. * Οὕτός ἐστιν * ὁ Υἰός μου ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ εὐδόκησα. * αὐτοῦ ἀκούετε, * ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έρρτῆς προσόμοια.

 $^{3}H\chi$ ος β' . Οἶχος τοῦ Ἐρραθᾶ. *

 Φ ύσιν τὴν ἐξ ᾿Αδὰμ, * Χριστὲ, ἀμεῖψαι θέλων, * ἐν δρει νῦν ἀπαίρεις * Θαβώρ, παραγυμνώσων * τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί είσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας το τριλαμπές * άστράψαν ἀπορρήτως * τῆς θεϊκῆς σου δόξης * Θαβώρ ἐν ὄρει, Σῶτερ, * τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνεν. Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Αΐρνης οι Μαθηταί * τὸ ἔξαλλον ιδόντες * τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης * διαρτίας σου, Λόγε, * πρηνεῖς 'εἰς γῆν κατέπιπτον.

 Δ όξα, καὶ νῦν. 5 Ηχος δ΄.

Είς δρος ύψηλον μεταμορρωθείς, ο Σωτήρ, * τούς χορυφαίους έχων των Μαθητών, * ένδόξως έξέλαμψας, * δηλών, δτι * οἱ τῷ ύψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, * καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. * Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ * Μωϋσῆς καὶ 'Ηλίας ἐδείκνυον, * ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· * καὶ ὁ πάλαι * διὰ νόμου καὶ Προρητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· * ῷ * καὶ φωνή τοῦ Πατρὸς * ἐκ νεφέλης φωτεινῆς * ἐμαρτύρει λέγουσα· * Αὐτοῦ ἀκούετε, * τοῦ διὰ Σταυροῦ * τὸν "Αδην σκυλεύσοντος, * καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

 \mathbf{E} ορτή ὑπέρλαμπρος * ή τοῦ Δεσπότου * ήλθε· δεῦτε ἄπαντες * έπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, * προχαθαρθέντες, ἀνέλθωμεν * τῷ Θαβωρίφ, * Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ή Ηχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον. *

Ο όμότιμος Λόγος * Πατρί καὶ Πνεύματι, * σαρχωθείς ἐχ Παρθένου * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, * ἀνεστράρη τοῖς ἐν γῆ * χαθάπερ γέγραπται· * καὶ ἀνελθών ἐν τῷ Θαβώρ * σὺν προχρίτοις Μαθηταῖς * ἐνδόξως μετεμορρώθη· * διὸ ὑρνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θείαν * καὶ παναγίαν συγχατάβασιν.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αύτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανών τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου ὁ πα-

Τὸν κλεινὸν Εὖπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω, Ἰωσήφ. Ὁδὴ α΄. ἸΗχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς. *

Τῷ ὅπλψ τοῦ Σταυροῦ * εὐπλοήσας εἰσῆλθες * εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, * ἐν ῷ περιχαρῶς * αὐγαζόμενος, "Ενδοξε, * κόπασόν μου τῆς καρδίας * πολυτάραχον κλύδωνα, * γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Όλόρωτος ἀστήρ * ἀρετῶν δαδουχίαις * καταυγάζων τοὺς πιστοὺς * ἀνέτειλας, σορὲ, * τῷ σεπτῷ στερεώματι, * Εὖπλε, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, * καὶ τὸν ζόρον ἀπήλασας * τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος, Σορέ, * θεϊκή δυναστεία, * θαρσαλέφ λογισμῷ * Θεόν τὸν ἐκ Θεοῦ * γεννηθέντα ἐκήρυξας, * σταύρωσιν ἐθελουσίως * ὑπομείναντα, ἔνδοξε, * καὶ θανάτφ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρός τὴν σὴν * εὐρημίαν πᾶν στόμα, * ὅτι στόματος ἐχθροῦ * ἐνθέοις διδαχαῖς, * θεοφόρε, ἐξήρπασας * πάντας τοὺς εὐπειθεστάτως * δεξαμένους τοὺς λόγους σου, * 'Αθλορόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Θεοτοχίον.

 Λ αμπρύνας σου Χριστός * τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον * τῷ καθόδω τῷ φρικτῷ, * ὡς ἡλιος, 'Αγνὰ, * τοῖς ἐν κόσμω ἀνέτειλε, * λύων τῆς πολυθείας * τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, * καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

'Ωδή γ'. "Ότι στεϊρα έτεχεν. *

Ε αυτόν εξέδωκας * ώσπερ άμνος έκουσίως * σραγιασθήναι θέλων * ύπερ Χριστού, τού διά σε * εθελοντί πτωχεύσαντος * και σραγέντος, Εύπλε παμμακάριστε.

Ίερετον ἄμωμον, * εὐωδεττάτη θυσία * καὶ προσφορὰ τελεία * προτανηνέχθης τῷ Θεῷ * περιχαρῶς, Μακάριε, * ἀναμέλπων· Αγιος εἶ, Κύριε.

Νόμοις χρατυνόμενος * Εὐαγγελίου, Θεόφρον, * μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων * ἐπέστης χράζων ἐμρανῶς· * Τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι * διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν.

Θεοτοχίον.

Ό Θεός ἐν μέσω σου * κατασκηνώσας οὐδόλως * τῆς παρθενίας κλεϊθρα * τῆς σῆς ἐσάλευσεν, 'Αγνή' * δν ἐκτενῶς ἰκέτευε * στηριχθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο Είρμός.

» " Τι στεϊρα έτεκεν * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, * καὶ ἡ πολλὴ » ὑ ἐν τέκνοις * ἡσθένησε συναγωγή· * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ » ἡμῶν * βοήσωμεν· "Αγιος εἰ, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.*
Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ * ἐν χερσὶ περιφέρων * ἐπέστης ἐχβοῶν * τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· * Αὐτόκλητος πάρειμι * ἐναθλήσων στεἐβότατα· * ὅθεν κλίνας σου * περιχαρῶς τὸν αὐχένα, *
ὑποδέδεξαι * τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους * τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς. Ἡγος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Τη ἀπροσίτω, Ἰησοῦ, * δόξη τοῦ θείου σου φωτὸς * μεταμορρού-Πέτρω καὶ Ἰακώβω. * ἐξέστησας αὐτοὺς * τῆ θεία χάριτι. * φωνῆς γὰρ πατρικῆς * ἀγαπητόν σε Υίὸν * προσμαρτυρούσης ἡκουον, * καὶ είδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. * Σωτὴρ, ὁ πάντας * θέλων σωθῆναι, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἸΩδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναός ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας * ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης,* καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, * Εὐπλε, κατηδάρισας * τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως.

Ένηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ, Εὖπλε, * τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, * τῶν ἀπείρων βασάνων, * μάκαρ, κατεφρόνησας, * καὶ χαίρων ἐνήθλησας.

Ύψηλόρρονα καρδίαν του παλαμναίου,* ταπεινωθείς, θεόρρον,* έταπείνωσας, Μάρτυς, * καὶ πρός τὸν ὑψώσαντα * βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρφ τοῦ Δεσπότου, * πᾶσαν τὴν πλάνην, Μάρτυς, * ἐνεπύρισας ὄντως, * καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον * προθύμως ἐχώρησας. Θεοτοκίον.

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου * σὲ τὴν τεχοῦσαν, Κόρη, * τὸν πλουτίσαντα πάντας * θείαις ἐπιγνώσεσι, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβείς οὐκ δψονται. *

Ο λιχώς ταϊς νεύσεσι * ταϊς θείαις λαμπρυνθείς, * χαὶ ἀνδρεία οχυρωθείς, * ώσπερ λέων, "Αριστε, * σύ πρός το στάδιον * πεποιθώς είσεδραμες, * την δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι την άλυπον * ζωήν ὁ λυτρωτής, * δι' αὐτόν θάνατον πικρόν, * 'Αθλοφόρε ενδοξε, * καθυπομείναντι, * καὶ χοροζο συνάπτει σε * των Μαρτύρων άριστεύσαντα.

"Εχλινας αὐχένα σου * προθύμφ λογισμῷ, * καὶ τὴν κάραν άφαιρεθείς, * τῷ Χριστῷ τρανότερον * καὶ καθαρώτερον * συνεδέθης, "Όσιε, * ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Θεοτοχίον.

Υπερτέρα πέφηνας * 'Αγγέλων άληθως, * των 'Αγγέλων τον ποιητην * ύπερ νούν κυήσασα, * τον δοξάσαντα * τους Αγίους Μάρτυρας, * Παναγία Μητροπάρθενε.

'Ωδής'. Ήλθον είς τὰ βάθη.

🦳 ταζόμενος αίματι παρέστης * τῷ σῷ ἀγωνοθέτη, * γενναιό-🚄 τατε Εὖπλε θεόφρον, * καὶ παρ' αὐτοῦ * τοὺς στεφάνους εἴληφας * τοὺς τῆς νίχης ἀγαλλόμενος.

"Εστης πρό του βήματος άνδρείως, * τούς του Δεσπότου νόμους * ταζ άγκάλαις σου, Εύπλε, κατέχων, * και προφανώς * τούς ανόμους, "Όσεε, * διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθύν μη δειλιάσας, * μη φοβηθείς το ξίφος,* την άλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων * δικαστικών * εὐσεβώς ἐκήρυξας, Ξ χαὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας.

Θεοτοχίον.

 $^*\Omega$ θαῦμα παράδοξον! πῶς τίκτεις * πεῖραν ἀνδρός μὴ γνοῦσα; * πως θηλάζεις δέ, Παρθενομήτορ, * τον χορηγόν * άληθως του γάλακτος, * και τροφέα πάσης κτίσεως;

Ο Είρμός.

» ΤΤ λθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με * » Π χαταιγίς πολλών άμαρτημάτων· * άλλ' ώς Θεός, * έχ » φθορᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωτίν μου, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τἢ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Εύπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Έχ τῆς στολῆς μέν, σεπτός Εὐπλος Λευίτης. Έχ της τομης δέ, στερρός όντως όπλίτης. Πλήγη ένδεκάτη ξίφει Εύπλος κοπήεντι.

Ταΐς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν. $\dot{}$

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι. *

Στάξαν σου έν γη το αΐμα * ἀπέσβεσε τὴν πυρὰν * τῆς πλάνης, Πανόλβιε, * τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * πλουσιωτάτως * ἤρδευσε εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

"Εχων φρόνημα γενναΐον * καὶ ἄσειστον λογισμόν * τὴν πλάνην κατέσεισας, * καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους * ταῖς ἀψευδέσιν * ἡλεγξας διδαχαῖς, Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλη σοι του Παραδείσου, * Εὖπλε, Μάρτυς του Χριστου, * ἡνοίχθη, μαχάριε, * χεχαλλωπισμένον ἰδοῦσα * τῷ θείῳ πάθει * καὶ τῷ νιχητιχῷ διαδήματι.

"Ανθρακι κεκαθαρμένος * θείφ, Μάρτυς, τὴν ψυχὴν, * ἄνθρακας κατέσβεσας * τῆς πολυθείας, κραυγάζων * Εὐλογητός εἶ, * Κύριε ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ίνα σου τὴν θείαν μήτραν * κάμινος ἡ Περσικὴ * τυπώση, Πανάμωμε, * σώζει Νεανίας ἀφλέκτους, * ἀναβοῶντας· * Κύριε ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η^{\prime} . Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Nοσημάτων παντοίων καθάρσιον, * καὶ πνευμάτων δεινῶν ἐλατήριον * τὸ σὸν ὑπάρχει Λείψανον· * δ κυκλοῦντες βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Έπὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, * πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος * καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον * καὶ προστάτην, παμμάκαρ * Εὖπλε Λευίτα, * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἄνθρωποι, * νοσημάτων κατάλληλον ἴαμα * ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, * καὶ βοήσατε πίστει· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

΄Ωραιώθης, 'Αγνή παναμώμητε, * ὑπὲρ πᾶσαν 'Αγγέλων εὐπρέπειαν, * τὸν Ποιητήν χυήσασα * τῶν βροτῶν χαὶ 'Αγγέλων,* ῷ μελφδοῦμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» Υυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός
» Εὐσεβήσαντας, * συγχαταβάς, ἐδρόσισας * καὶ ἐδίδαξας
» μέλπειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ΄. Εὔα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τδεῖν ἡξιώθης ἀληθῶς, * πανόλβιε, τὰ μακρόθεν * σοὶ ποθούμενα· * ἔστης ἐρέσεως ὡς φθάσας * αὐτὸ τῶν ὁρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, * τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, * Εὖπλε Λευίτα ἀξιάγα τε. 'Ως σχήπτρον χατέχων τον Σταυρον,* μαχάριε, τή χειρί σου,* την πορρύραν δὲ, * ην ἐξ αιμάτων ἰερῶν σου * ἐφοίνιξας λαμπρῶς περιχείμενος, * Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, * Εὐπλε, Μαρτύρων ἀχροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ή σεπτή * μητρόπολις πολιούχον * ταύτης ἄριστον * σὲ χεχτημένη ἐορτάζει, * τὴν θείαν ἐχτελοῦσά σου ἄθλησιν * σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν * ἢν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

"Ηλιος όλόφωτος σαφῶς * γεγένησαι, καὶ πρός φέγγος * κατεσκήνωσας, * Μάρτυς, τὸ θεῖον, τῆ μεθέξει * θεούμενος τῆ θεία, μακάριε· * καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου * τὴν φωτοφόρον, μάκαρ, ἄθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτός τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, * Θεόνυμρε, τὴν ψυχήν μου * φωταγώγησον: * κείμενον βόθρω ἀπωλείας * ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσα * τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, * καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ο Εἰρμός.

Ε΄ να μέν τῷ, τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε

πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε.*

 Δ ιόλου ἀναχείμενος * Θεῷ τῷ παντοχράτορι, * καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐχεῖθεν * λαμπόμενος, ἀθλοφόρε, * τῷν ἐχτελούντων μέμνησο * τὴν φωτορόρον μνήμην σου, * καὶ σὲ τιμώντων, * Αγιε,* ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων * Δ ιάχονον, μάρτυς Εὖπλε.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

 Φ ως άναλλοίωτον, Λόγε, * φωτός Πατρός άγεννήτου, * έν τῷ φανέντι φωτί σου * σήμερον έν Θαβωρίφ * φως είδομεν τὸν Πατέρα, * φως καὶ τὸ Πνεῦμα * φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά Προσόμοια.

ή Ηχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐρραθᾶ.*

Υ αίρετε ή τριὰς * τῶν θείων 'Αποστόλων, * ἢ τῆς Τριάδος είδες * τὸν κατ' οὐσίαν ἔνα, * εἰς ὅρος τὸ Θαβώριον.

Στίχ. Σοι είσιν οι ούρανοι.

 $\mathbf{F}^{\tilde{\mathbf{U}}\gamma\hat{\mathbf{E}}}$ σοι τῷ Θαβώρ * τῷ πρὶν ζορωδεστάτῳ· * φωτὸς γὰρ ἡξιώθης * οὐχ αἰσθητοῦ ἡλίου, * τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Έρμών.

 Φ ωτί μέν τῷ τοῦ σοῦ * προσώπου ἐλλαμφθέντες * οἱ Μαθηταί σου, Σῶτερ, * μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, * εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νον. "Ομοιον.

 ${f E}$ ίδον εν τῷ Θαβώρ * Μωσῆς τε και Ἡλίας * τον έκ Παρθένου Κόρης * Θεόν σεσαρκωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ή λοιπή 'Αχολουθία, ώς σύνηθες, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ανικήτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλεται καὶ ἡ 'Ακολουθία τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Όμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῆ ιγ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν Έρρτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ΄Αγίων Μαρτύρων γ΄. ⁷Ηγος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Πῦρ οὐχ ἐπτοήθητε, * οὐ χατατέμνοντα ὅργανα, * οὐ θυμόν ἀλογώτατον * ἀρρόνως διχάζοντος, * οὐχ ὁρμὰς λεόντων, * οὐ βράσεις λεβήτων, * οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐχχοπὰς, * οὐδὲ θανάτου πιχρὰν ἀπόρασιν * ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, * χαὶ πρὸς Θεόν τὸν ἀθάνατον * εὐχλεῶς παραπέμπουσαν, * ᾿Αθληταὶ γενναιότατοι. Τὸ μαχαριώτατον * χαὶ χατὰ πάντα σεβάσμιον, * χαὶ ἀξίοις ποθούμενον * τέλος ἀπειλήρατε, * χαὶ τὰς δι' αἰῶνος, * γενναίοι, ἐλπίδας, * χαὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν * χρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας * παθῶν ψυχῆς χαὶ σώματος * τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον * ἐορτὴν ἡμῶν πάντοτε * ἐχτελούντων, Πανεύρημοι.

Φύτιος ὁ ἔνδοξος, * καὶ ὁ θεόρρων 'Ανίκητος, * ἡ δυὰς ἡ πανφριστος * Τριάδος λαμπρότησι * κατηγλαϊσμένοι * καὶ πεποικιλμένοι * ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς * μετὰ 'Αγγέλων
ἀεὶ ἀγάλλονται * τοῖς πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον * καὶ ἰερὰν αὐτῶν
ἄθλησιν * ἐορτάζουσι νέμουσι * φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Όσίου Μαξίμου γ΄.

Ήχος ὁ αὐτός. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *
Τόν δι' οἰχτον γενόμενον, * ὡς εὐδόχησεν, ἄνθρωπον * ἐν δυσὶ θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε * χατανοούμενον, "Όσιε, * ἐχήρυξας, Μάξιμε, * ἀπορράττων μιαρῶν * τὰ ἀπύλωτα στόματα, * μο-

νοθέλητον, * μονενέργητον τούτον * δοξαζόντων * ἐπηρεία διαβόλου, * τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Γαϊς νευραϊς τῶν δογμάτων σου * Πύρρον, Πάτερ, ἀπέπνιξας * ληρφδούντα, Μάξιμε, τὸν κακόρρονα. * καὶ διωγμούς ἐκαρτέρησας * καὶ θλίψεις, ἀοίδιμε, * μαστιζόμενος σροδρῶς * καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος * καὶ τὴν πάντοτε * πρὸς Θεὸν αἰρομένην * θείαν χεῖρα, * δι΄ ῆς γράρων διετέλεις * τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράρου ὡς κάλαμος * τεθηγμένη τῷ Πνεύματι * ἡ ἀγία γέγονε, Μάκαρ, γλῶσσά σου, * καλλιγραροῦσα ἐν πνεύματι * πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν * νόμον θείων ἀρετῶν, * καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, * καὶ τὴν σάρκωσιν * τοῦ ἐν δύο οὐσίακς * τοῖς ἀνθρώποις * καὶ μιὰ τῆ ὑποστάσει * ἐμρανισθῆναι θελήσαντος. Δ όξα, 3 Ηχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ, * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· * μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίω * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον. Ἡχος ὁ αὐτός. Τῆς Εορτῆς.

Τόν γνόρον τόν νομικόν * ή φωτεινή τῆς Μεταμορρώσεως * διεδέξατο νερέλη· * ἐν ἤ * Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, * καὶ τῆς ὑπερρώτου δόξης * ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς.

 $^{7} ext{H}$ χος eta'. Οἶχος τοῦ Ἐρραθᾶ. *

Ορει έν τῷ Θαβώρ * προσέλθωμεν προθύμως * θεάσασθαι τὴν δόξαν * τοῦ πάντων βασιλέως, * Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. $\Sigma \tau \ell \chi$. Σοι εἰσιν οἱ οὐρανοί.

ρθης σύν Μωθσή, * Ηλία τε, Σωτήρ μου, * καὶ Μαθητών προκρίτοις * ἐν όρει Θαβωρίω * ἀστράψας ὑπὲρ ἡλιον.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

Επουον πατρικής * φωνής προσβεβαιούσης * την δόξαν σου, Σωτήρ μου, * οί Μαθηταί, καὶ φόβφ * πρηνείς είς γήν κατέπιπτον:

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Τοῦ 'Οσίου.

Τῶν ᾿Αγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως

έζήλωσας. * Παρρησίαν έχων πρός Κύριον, * εἰρήνην αἴτησαι ταϊς ψυχαϊς ήμῶν.

Και νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. Τῆς Ἑορτῆς.

Τής Θεότητός σου, Χριστέ, * άμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας * τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ όρους,* τῆς ὑπερχοσμίου σου δόξης ἐποίησας χοινωνούς· * ὅθεν ἐνθεαστιχῶς ἐχραύγαζον· * Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε εἶναι. * Μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς * σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν * ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απολυτίκιον των Μαρτύρων, Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Όσίου. Ήχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας όδηγε, * εὐσεβείας διδάσχαλε χαι σεμνότητος, * τῆς οἰχουμένης ὁ ρωστήρ, * τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγχαλλώπισμα, * Μάξιμε σορε, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐρώτισας.* Λύρα τοῦ Πνεύματος, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Έορτῆς. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ^{*}Ηχος δ΄. Κατεπλάγη 'Ιωσήρ. *

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν * τὴν μετὰ δόξης σου, Σωτὴρ, * ἐν τῆ δευτέρα καὶ ρρικτῆ * τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, * ἐπὶ τοῦ ὅρους Θαβὼρ μετεμορρώθης. * Ἡλίας καὶ Μωσῆς * συνελάλουν σοι * τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν * συνεκάλεσας * οῖ κατιδόντες, Δέσποτα, τὴν δόξαν σου, * τῆ ἀστραπῆ σου ἐξέστησαν.* Ὁ τότε τούτοις * τὸ ρῶς σου λάμψας, * ρώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δ όξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, δμοιον.

Έν τῷ ὅρει τῷ Θαβώς * μεταμορρούμενος, Σωτήρ, * τοῖς προχρίτοις Μαθηταῖς * δείξας τὴν δόξαν σου, Χριστὲ, * τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. * Νερέλη δὲ φωτὸς * συνεκάλεσας * 'Ηλίαν καὶ Μωσῆν * συλλαλοῦντάς σοι * διὸ καὶ
Πέτρος ἔλεγεν * Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὥδε εἶναι σὺν σοί. * Ό
τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό: Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι

τῶν Άγίων.

Κανών των Μαρτύρων, οδ ή 'Ακροστιχίς. Τερπνήν ἐπαινω Μαρτύρων ξυνωρίδα, 'Ιωσήφ.

'Ωδή α'. Ήγος δ'. Θαλάσσης το ἐρυθραϊον.

Τροΐς πόνοις τοῖς τῆς σαρχός, Πανεύφημοι, * ἐγκαρτερήσαντες, * εὐσθενεστάτη πίστει λογισμοῦ * πρός τὴν ἄπονον χαίροντες * ζωὴν μετεβιβάσθητε, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ένθέοις όχυρωθείς, 'Ανίκητε, * ὅπλοις τῆς πίστεως, * πρός συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν * ρωμαλέως ἐχώρησας, * καὶ τὰ

αύτων στρατεύματα * θεία δυνάμει έξηφάνισας.

'Ρητόρων ἀδολεσχίαν, ἔνδοξε, * καὶ νοῦν ἀδόκιμον * Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεϊκῆ * λαμπρυνόμενος ἤσχυνας· * καὶ σεαυτόν, 'Ανίκητε, * δλον πρός ἄθλησιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοχίον.

Παρθένος, καὶ πρό τοῦ τόκου, "Αχραντε, * καὶ μετὰ γέννησιν * ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης: τὸν Θεὸν * ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, * τὸν τοὺς 'Αγίους Μάρτυρας * ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανών του Όσίου, οὐ ἡ ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ο παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχού.

' Ω δή α'. Ήχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Ολην μοι την θεόπνουν * έχ της μελιβρύτου και ήδείας σου * έναπόσταξον γλώττης, * θεῖε Μάξιμε, χάριν τοῦ Πνεύματος. Πῦρ χαιόμενον ὤρθης * χατὰ τῶν αἰρέσεων, Μαχάριε· * ὡς

καλάμην γὰρ ταύτας * κατηνάλωσας ζήλφ τοῦ Πνεύματος.
 *Αλογον προετέθη * ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως * μονοθέλητον δόγμα· * τοῖς δὲ λόγοις σου, Πάτερ, διήλεγκται.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τον ἀίδιον * χαὶ ὑπέρθεον Λόγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Τών Μαρτύρων. 'Δόη γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί. *

Νικήσας μετά Χριστου * τὰς παρατάξεις του ἐχθρου, στέρανον * νικητικόν ἔλαβες, * Μάρτυς ἀθλοφόρε 'Ανίκητε.

Ήλόγησαν τῆς σαρχός * ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, * καὶ χαλεπὰ βάσανα * γνώμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιών * πεπληρωμένοι, θολερὰ ρεύματα * πλάνης, σοροί Μάρτυρες, * ρεύμασιν αιμάτων ἐπαύσατε. Θεοτοκίον.

Ένψχησεν έπὶ σοὶ * ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, * καὶ ξ ἡμῶν ἄπασαν * πλάνην, Θεοτόκε, $\xi\xi$ ψχισεν.

Του Όσίου. Σύ εί το στερέωμα.*

Πέγιστος ὁ Μάξιμος * τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως * παναληθὴς * κήρυξ τε καὶ Μάρτυς * ἀνεδείχθη δι' αῖματος. Μάξιμε μακάριε, * σύ δι' ἀσκήσεως γέγονας * θεοπρεπές * τῆς φιλοσορίας * καὶ ἀγνόν ἐνδιαίτημα.

Έβλυσεν ή γλώσσά σου * ποταμηδόν Χριστοῦ δόγματα * πανευσεβή, * Μάξιμε παμμάχαρ, * τής σορίας ὁ τρόριμος.

Θεοτοχίον.

Σὲ πάντες χεχτήμεθα * χαταφυγήν χαὶ τεῖχος ήμῶν * Χριστιανοί· * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, Πανύμνητε.
Ο Είρμός.

Σὐ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κοντάκιον τοῦ Θσίου.

Ήχος πλ. β΄. Τὴν ὑπέρ ἡμῶν. *

Φώς το τριλαμπές * οἰκῆσαν ἐν τῆ ψυχῆ σου * σκεθος ἐκλεκτον * ἀνέδειξέ σε, παμμάκαρ· * σαρηνίζεις καὶ γὰρ * τὰ θεῖα τοῖς πέρασι * δυσερίκτων νοημάτων τε * τὴν δήλωσιν, μακάριε, * τὴν Τριάδα πᾶσι, Μάξιμε, * ἀνακηρύττων τρανῶς * ὑπερούσιον, ἄναρχον.

"Ετερον, "Ηχ. ο΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Τεραϊς διέπρεψας * όμολογίαις * καὶ πρός φῶς ἀνέσπερον * καὶ δόξαν ἤρθης ἀπό γῆς * κατεστεμμένος, ὡ Μάξιμε, * τοὺς τὴν σὴν μνήμην * τιμώντας περίσωζε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Των ἱερέων ἡ κρηπὶς, * ἡ βάσις τῶν δογμάτων, * ἡ σάλπιγξ τῆς σορίας, * Μαρτύρων ἡ ἀκρότης * καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός * κόσμω προανίσχει * Μάξιμος ὁ θαυμαστός * διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον. * Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν ἀνάστητε * πάντες, τὴν παρρησίαν * καὶ τὸν ζῆλον εὐρημοῦντες, * δν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, * δι' ἢν ἀληθῶς * ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης * παρετάξατο στερρῶς * κατὰ τῶν λύκων * οῦς καταβαλών * βραβείοις νίκης ἐστέρθη. * τοὺς τὴν σὴν μνήμην * τιμῶντας περίσωζε.

Εἶτα Κάθισμα τῶν Αγίων, Ἡχος δ΄.

Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.*

Καταβαλόντες του έχθρου * τὰς ἐπάρσεις * τῆ καρτερία τῶν δεινῶν, * ἀθλοφόροι, * τόν οὐρανόν ὡκήσατε * γηθόμενοι, * Φώτιε ἀοίδιμε, * καὶ 'Ανίκητε μάκαρ' * ὅθεν μακαρίζεσθε * εἰς αἰῶνα αἰῶνος, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, * τῶν ἐκτελούντων * ἡμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Τοῦ 'Οσίου, Ήχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.*

Τὰ χατορθώματα * τῆς πολιτείας σου * πάντων φωτίζουσι * τὰ διαβήματα, * Μάξιμε Πάτερ, ἀληθῶς * τῶν πίστει μιμου-

ένων σε· * ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε * μακαρίζοντας πάντοτε * σῶζε αῖς πρεσβείαις σου * ἀπό πάσης στενώσεως, * Χριστόν τὸν ἀγαθόν ιετεύων, * μάκαρ ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Όμοιον.

Τής θείας δόξης σου * όντως ἀπαύγασμα, * χαθώς ἡδύναντο, * εδειξας, Λόγε Θεοῦ, * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ * ὅρει με:αμορφούμενος: * οἷς συνελλαμφθεί ημεν * χαὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές
:ε, * μόνε ἀναλλοίωτε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * χαὶ πίστει σοι
ιυμφώνως βοῶντες: * Δόξα, Χριστὲ, τῆ βασιλεία σου.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπη Θεού προθύμως * γλόγα πυρός ὑπήλθετε, * μένοντες τῆ δρόσφ * ἄρλεκτοι τοῦ Πνεύματος, * ἀήττητοι Μάρτυρες, * θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απηρνήσαντο τό σωμα ποιχιλοτρόπως * οἱ 'Αθληταὶ ξεόμενοι * δλφ τῷ νοὶ γὰρ * τῷ Θεῷ ἡτένιζον, * τῷ τούτοις παρέ-

χοντι * πην υπομονήν διά πίστεως.

Ίσχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας * τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, * καὶ πόλεως θείας, * Μάρτυρες, κραυγάζοντες, * πολίται γεγόνατε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νυσταγμόν οὐχ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, * ἀλλ' ἐγρηγόρσει, Μάρτυρες, * θεία τοὺς ὑπνοῦντας * πάντοτε εἰς θάνατογ, * πρός ρῶς ἐξεγείρετε * τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοχίον.

'Ως ώραία ἀπεχύησας τὸν ώραῖον, * Παρθενομῆτορ ἄχραντε,* τὸν ώραιοτάτους * δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, * στεῥρῶς ἐναθλήσαντας * καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Τοῦ Όσίου. Είσανήκοα, Κύριε. *

Πηγενείς σε γεραίρουσι, * και των ούρανίων τάξεις θαυμάζουσι * τῆ φιλία τῆς σοφίας γὰρ * ἀνεδείχθης, Πάτερ, * ώσπερ ἄ-σαρχος.

Ἰταμός μὲν ὁ τύραννος,* ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· * ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, * ἐκεῖνος δὲ, Πάτερ, * ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι, Μάξιμε, * ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, * σοὶ τῶν ἄθλων χοινωνήσαντες: * διὸ χαὶ ἐπάθλων * ἴσων ἔτυχον.

Τῆ ροῆ σου τοῦ αἴματος * καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία χριστοῦ, * ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον * σοῦ τοῦ θείου σπόρου * δόγμα, Όσιε. Θεοτοκίον.

Ή τον στάχυν βλαστήσασα * τον ζωοποιόν άνήροτος άρουρα, * τον παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, * Θεοτόκε, σῷζε * τοὺς ὑμνοῦν-τάς σε.

Men. Tom. VI.

Τον Μαρτύρων. 'Ωδή ε'. Σύ Κύριέ μου φως. *

Μυρίοις αίχισμοῖς * νεκρωθέν το σαρχίον σου, * Ανίχητε, την άγήρω * χαὶ ἀθάνατον δόξαν, * παμμάχαρ, προεξένησεν.

'Ανάλωτος πυρί * κατακαίοντι γέγονας, * ώ Φώτιε, θείου φεγγους * κοινωνέ, και ήμέρας * άδύτου τέκνον γνήσιον.

'Ρεόντων τὴν ρορὰν * παντελῶς ἀπεχρούσαντο, * ποθήσαντες τῶν μενόντων * τὸ τερπνὸν ὁλοψύχως * οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι. Θεοτοχίον.

Τίς δύναται το σον * έρμηνεῦσαι Μυστήριον, * ὧ Δέσποινα Θεοτόχε, * ὑπὲρ νοῦν γὰρ χαὶ λόγον * Θεον ἀφράστως τέτοχας. Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

γνώσιν τών γηίνων άθροίσας * καὶ ούρανίων * ἐνδίκως φιλόσορος * κατονομάζεται Μάξιμος.

Σορίας της ἀμείνω τῷ ἔρωτι * τοῦ Χριστοῦ σου * μιμητης πανάριστος * ὡρθης, ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας * τοῦ τυράννου· * εὖρες δὲ, Μαχάριε,* τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον. Θεοτοχίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα * τῶν παθῶν μου, * ἡ Θεὸν κυήσασα, * τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ 5. Θύσω σοι * μετά φωνής.

ψώθης * άνηλεως ἐν ξύλφ ξεόμενος * τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος * ἀπορρίπτων, θείαν καταστολήν τε * οὐρανόθεν * ἐνδυόμενος, Μάρτυς 'Ανίκητε.

"Ωφθητε * ώς μεγάλοι φωστήρες φωτίζοντες * μαρμαρυγαϊς ἰαμάτων * καὶ ἀκτίσι θείων ἀγωνισμάτων * πᾶσαν κτίσιν, * 'Αθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Θεοτοχίον.

Νομίμων * ἀπεχύησας δίχα, Πανάμωμε, * τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· * δν δυσώπει νόμφ τῆς ἀμαρτίας * τὴν ψυχήν μου * τροπουμένην οἰχτεϊραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Όσίου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, * Θεοφόρε, δέησιν, * ψυχῆς τε και σώματος * τῶν παθῶν και τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αἰρέσεως πηγή * βορβορώδους ἄπασα, * ἀοίδιμε Μάξιμε, * φραττομένη τῆ ἡδύτητι τῆς γλώττης σου.

Ίλάσθητί μοι, μόνε ἀγαθὲ, * καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, * Χριστὲ, τῆ καρδία μου * ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ 'Οσίου ἀνάβλυσον.

GEOTOXIOV.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ * τὸν Λόγον κυήσασα, * ῥῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Είρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς
 ὡς ἰμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ,ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάχιον τῶν Αγίων, ή Ηχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν. *

Τούς θείους πιστοί * ὁπλίτας εὐρημήσωμεν· * τὸ ζεῦγος Χριστοῦ * τῆς δόξης ἐγχωμιάσωμεν· * καὶ στερρούς ὡς χήρυκας * εὐσεβείας, ἄπαντες ρίλαθλοι, * καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστὰς * ἐν ὕμνοις ἀρμάτων * καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶχος, πρός τό· Τράνωσον.

Γη και σποδός, σαπρία και σκώληξ * δι' αισχρών και βεβήλων * ξργων και λογισμών * ὑπάρχων, μεν, ὡ ριλάνθρωπε,*
σε ἰκετεύω, και σοὶ προσπίπτω * ἐκκαθάραι τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, * ρὑπον, Χριστε, * δν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα. * ρωτίσαι δὲ τὸ ζορῶδες * τοῦ νοός μου τῆ αἴγλη τῆς
χάριτος, * ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν * τῶν Μαρτύρων, Χριστέ μου,
ἐξείποιμι, * ἐν ὕμνοις ἀσμάτων * καταστέψωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ανικήτου.

Στίχοι.

Πῦρ 'Ανίχητον συμφλέγει τῷ Φωτίφ,

Ους φωτός οίχος ώς άνικήτους φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἡδ' Ανίκητον.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή ζ΄. 'Εν τῆ χαμίνφ. *

πένον άγωνα * διηνυκότες, ξένοι ώφθητε * όντως * φρονημάτων, ἔνδοξοι, τῆς σαρκός * των 'Αγγέλων συμπολίται δέ, * συγ-

Υπομονή τε * και καρτερία ένικήσατε * πάντων * δυσμενών άθέων έπιβουλάς. * και φαιδροί πόνοις γενόμενοι, * πρός φέγγος

άδυτον * μετεβιβάσθητε, Παναοίδιμοι.

Ναός Τριάδος * τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, * στήλας * καὶ ναοὺς ἡδάρισαν ἀνδρικῶς * των ἀθέων οἱ πανεύρημοι, * καὶ πρός οὐράνιον * λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοχίον.

΄Ως πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, ΄Αγνἡ, ὑποδέδεξαι * Λόγον * μηδαμού χωρούμενον ύπερ νούν, * στενωτάτην τούς όδεύοντας * όδον, πανάμωμε, * πρός πλατυσμόν είσάγοντα θείας ζωής.

Τοῦ 'Οσίου. Οἱ ἐχ τῆς 'Ιουδαίας. *

ίαν φύσιν Τριάδος, * μίαν θέλησιν έφης, * μίαν ένέργειαν * Μ Θεοῦ δὲ σαρχωθέντος * δύο ρύσεις, θελήσεις, * ἐνεργείας ἐχήρυξας. * Ο των Πατέρων, βοών, * Θεός, εύλογητός εί.

Ού θελήματα δύο * διαιρούμενα γνώμης * έναντιότητι, * ποώτητι δέ μᾶλλον * ἀνεχήρυξας, Πάτερ, * φυσιχή διαφέροντα· * Ο

τών Πατέρων, βοών, * Θεός, εύλογητός εί.

Στήλην όρθοδοξίας * τους ένθέους σου λόγους, * Πάπερ, χατέχοντες, * τὸν ἔνα τῆς Τριάδος * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * καὶ θελήσεσι σέβομεν, * τον των Πατέρων ήμων * Θεόν τον σαρχωθέντα.

Δύο, Πάτερ, είδότες * ένεργείας τοῦ οίκτω * σεσαρκωμένου Θεού, * δισσάς αὐτεξουσίους * θελήσεις διδαχθέντες * ὑπό σοῦ, άναμέλπομεν. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοχίον.

Έχ γαστρός σου προήλθε * σαρχωθείς ὁ τῶν ὅλων, * Παρθένε, Κύριος * διό σε Θεοτόχον * φρονούντες δρθοδόξως, * τῷ Τἰῷ σου χραυγάζομεν· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή η'. Χεϊρας ἐχπετάσας.

Ρωμαλέον φρόνημα, Σοφοί, * έπιδειχνύμενοι, * θηρών δρμήματα * ούκ έπτοήθητε, βράσματα * των λεβήτων ούκ έπτήξατε, * ού τῶν μελῶν τὰς ἐχτομάς, * οὐ βασάνων ποινὰς, * ἐχβοῶντες. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ίασθε τὰ πάθη τῶν πιστών * ἐξειχονίσαντες * πάθος μαχάριον * ύμων τοῖς πάθεσιν, "Αγιοι * καὶ καθαίρετε νοσήματα, * καὶ φυγαδεύετε δεινά, * βοώντες, πνεύματα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Δυάς άθλητών περιχαλλής * Τριάδα ἄχτιστον * χαθωμολόγησε, * και μυριόλεκτον ώλεσε * πολεμίων όντως φάλαγγα, * και μυριάσι νοηταϊς * συνήφθη μέλπουσα· * Εύλογειτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Αγία Παρθένε, ή Θεόν * τον ὑπεράγιον * ἀποχυήσασα, * τον στεφανώσαντα χάριτι * τοὺς Αγίους τούτους Μάρτυρας, * σῶσον, άγίασον ήμας * προθύμως μέλποντας * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ 'Οσίου. Νιχηταί τυράννου. *

Ολιχώς ποθήσας * τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, * τὸν σταυρόν σου ἡρας, * καὶ αὐτῷ, Μακάριε, * συνεσταυρώθης· * Εὐλογεῖτε, κράζων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθείς ἀπάσης * ήδονής, Μαχάριε, θανατηφόρου, * σεαυτόν εἰργάσω * ὅλον ἀχηλίδωτον * ἔσοπτρον θεῖον· * Εὐλογεῖτε, μέλπων,* τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Απηνούς τυράννου * δυσσεβούς ώμότητα οὐ κατεπλάγης, * άλλ' ὡς πύργος ἔστης * ἀκλινής ἀκλόνητος * ὁρθοδοξίας· * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην * ἐχ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτου * δεδεγμένος, ώφθης * τοῖς ἐν σχότει ἡλιος * χαὶ πλανωμένοις· * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας. Θεοτοχίον.

Τοῦ ᾿Αδὰμ, Παρθένε, * τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ: * τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, * τοῦ ἀνακαινίσαντος * μοῦ τὴν οὐσίαν: * δν ὑμνοῦμεν πάντα * τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Ν ικηταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτί σου γεγονότες *
οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * ΙΙαιδες, ἐβόων. *

» Εύλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε,* εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Τόου ή φαιδρά και φωσφόρος * και πλήρης χάριτος ήμερα * Ελαμψε Φωτίου τοῦ θείου * και 'Ανικήτου, * πάντας φωτίζουσα * τοὺς ἐν αὐτῆ γεραίροντας * τὰ φωταυγῆ τούτων παθήματα.

 Ω ρθητε ώς ἄνθραχες πᾶσαν * ὕλην χαχίας ἐμπιπρῶντες· * ὡρθητε ώς τίμιοι ἄρνες * ἐθελουσίως * χατασραττόμενοι, * χαὶ τῷ αἴροντι * τὰς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ύμων, 'Αθλοφόροι, * καὶ τὰ παθήματα, καὶ πόνους, * καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, * καὶ τοὺς ἀγῶνας, * καὶ τὴν τελείωσιν * πανευκλεῶς δοξάζοντες, * σήμερον πάντες εὐρραινόμεθα.

"Ηνθησαν κοιλάσιν όσως * μαρτυρικατς καθάπερ ρόδα * οἱ περικαλλετς 'Αθλοφόροι, * καὶ τὰς καρδίας * εὐωδιάζουσι * τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, * δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοχίον.

Φώτισον ήμᾶς, ή τεχούσα * φως τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε· * ἔμπλησον ήμᾶς εὐφροσύνης * χαὶ θυμηδίας * χαὶ θείας γνώσεως * τοὺς χαθαρᾶ χαρδία σε * εὐσεβοφρόνως μαχαρίζοντας.

Του 'Οσίου. Τον προδηλωθέντα.*

 $\mathbf{E}^{\tau_{i}}$ σου, ώς "Αβελ * το αίμα, και είς αίωνας * τὰ θεόπνευστα δόγματα * φωνή διαπρυσίφ * ή Χριστου Έκκλησία κηρύττει, * Μάξιμε παμμάκαρ και παμμέγιστε.

Τέτμηται ή χείρ σου· * γράφει δὲ θείφ δακτύλφ * ὡς καλάμφ, καὶ μέλανι * τετμημένη τἢ γλώσση * καὶ τῷ σῷ αἴματι τῷ ὁσίφ * πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

"Αδεται εν κόσμφ * ή ενθεος παρρησία * και το πῦρ το εγκάρδιον * τῆς ενθεου ἀγάπης * δι' ἢν, "Οσιε, τὴν τοῦ αίματος χύσιν, * Μάξιμε, ὑπέστης προθυμότατα.

"Ιστασο πρό βήματος * θείου μετὰ Μαρτύρων,* οἰς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως * ἐχοινώνησας, Πάτερ, * χαὶ ἡμᾶς οἰχειῶν τῷ Δεσπότη * χαὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοχίον.

Σὺ εἶ, Θεοτόχε, * τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, * σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, * ἴνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ο Είρμός.

» τον προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ νομοθέτη * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ,
» Τόκον * τὸν τῆς ᾿Αειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω» τηρίαν, * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Όσίου. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.*

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε.*

 Φ ως ή Φωτίου τοῖς δχλοις * ἐγένετο μαρτυρία, * τοῦ 'Ανιχήτου νιχώντος * ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, * Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις * θεολογούντων· * οῦς εὐφημήσωμεν ἄμα.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

 Φ ως ἀναλλοίωτον, Λόγε, * φωτός Πατρός ἀγεννήτου, * ἐν τῷ ρανέντι φωτί σου * σήμερον ἐν Θαβωρίῳ * ρῶς είδομεν τὸν ΙΙατέρα, * ρῶς καὶ τὸ Πνεῦμα * ρωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

Π αρῆλθεν ἡ σκιὰ, * ἐλήλυθεν ἡ χάρις,* ἐν τῷ Θαβώρ τῷ ὅρει,* Μωσῆς ἐβόα, Σῶτερ, * ἰδών σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί είσιν οἱ οὐρανοί.

Η λίας και Μωσής * ἐν τῷ Θαβώρ τῷ ὅρει * τὴν ἔξοδον ἐλά-λουν, * ἢν ἔμελλες πληρώσειν * ὑπὲρ ἡμων, Φιλάνθρωπε. $\Sigma \tau(\chi)$. Θαβώρ και Ἑρμών.

Της θείας σου μορφής * οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου * ὁρᾳν μὴ δυνηθέντες * τὴν ἀστραπὴν, ἐν φόβφ, * Σωτὴρ, εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

" ρ ψωσον εύσεβῶν * βασιλέων τὸ κέρας, * Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον,*
καὶ νίκας δίδου, Σῶτερ, * πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς 'Ακολουθίας. Καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Μαξίμου του Όμολογητου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Η 'Ακολουθία τοῦ 'Οσίου ψάλλεται ἐν τῆ ιβ'. διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν ταύτη τῆ ἡμέρα τὴν Έορτήν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Όμολογητοῦ. Στίχοι.

Κινουσί σου, Μάξιμε, πιστοί τὴν κόνιν, Δηλούντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαζίμου άμφὶ τρίτην νεχρόν δεχάτην μεταθήχαν. ξε αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστε ό Θεός, έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

ΤΗ: ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια των Προεορτίων γ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι. *

Εν χυμβάλοις ήχήσωμεν, * έν φδαϊς άλαλάξωμεν, * Εορτήν έξόδιον προεξάρχοντες, * χαὶ ἐπιτύμβια ἄσματα * φαιδρώς έκβοήσωμεν. * ή γάρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ * κιβωτός τε ή πάγχρυσος * ετοιμάζεται * νῦν ἐκ γῆς πρός τὰ ἄνω * μεταβῆναι, * πρός παλίνζωον και θείαν * μεθισταμένη λαμπρότητα.

' 🛦 ποστόλων ο θίασος, * παραδόξως άθροίσθητε * ἐχ περάτων σή-Α μερον ή γάρ εμψυχος * πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος * ἀπαίρειν ἐπείγεται * πρός τὰ χρίττω εὐχλεῶς * συγχορεύειν βασίλεια * τῷ Υἰῷ αὐτῆς· * ής τῆ θεία κηδεία * ὁμοφρόνως * σὺν ταϊς άνω στρατηγίαις * ύμνον έξόδιον φσατε.

Τερέων ο σύλλογος, * βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες * σὺν παρθένων Ι τάγμασι νῦν προφθάσατε, * ἀπας λαός τε συνδράμετε * ὡδὴν έπιτάφιον * άναπέμποντες όμοῦ· * ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα * μέλλει αύριον * την ψυχην παραθέσθαι * είς τὰς χεῖρας * τοῦ Υίου, μεθισταμένη * πρός αἰωνίαν κατοίκησιν.

> Καὶ τοῦ Προφήτου γ'. Ήγος ὁ αὐτός. "Εδώκας σημείωσιν. *

Όρος προηγόρευσας * το έμφανες και περίοπτον * του Σωτήρος το κήρυγμα * έπ' ἄκρων φανήσεσθαι * των ορέων, Μάκαρ, * την ύψηλοτάτην * θεογνωσίαν προδηλών· * έφ' ην τὰ ἔθνη πί-. στει συντρέγοντα * προθύμως καταφεύγουσι, * και την όδον έκδιδάσχονται * τοῦ Κυρίου, καὶ σώζονται * σωτηρίαν αἰώνιον.

ρχων έξελεύσεται * καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ * Βηθλεὲμ Α έξορμώμενος, * προέφης, θεσπέσιε * Προφητών Μιχαία, * γλώσση θεοπνεύστω, * οδ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν * τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσίν αὶ εξοδοι· * τανῦν δέ σου την πρόρρησιν * ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, * διά σου τον λαλήσαντα * θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θεού, Προφήτα σεβάσμιε, * χαὶ χαρᾶς αξιούμενος, * χαὶ δόξαν θεώμενος, * χαὶ τρυφής ἐνθέου * θείως ἀπολαύων, * χαὶ χαρμονής πνευματιχής * χαὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, * τοὺς πίστεὶ νῦν τὴν μνήμην σου * ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, * πειρασμῶν ἐχλυτρούμενος * ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, * Παναγία Παρθένε άγνὴ, * τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Αὐτὸν ἰκετεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, * τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν * τὰς ἐλπίδας θεμένων, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

Ο θαύματος καινού! * ω τεραστίου ξένου! * πως νέκρωσιν ὑπέστη * ή ζωηφόρος Κόρη, * καὶ τάφφ νῦν καλύπτετὰι;

Στίχ. Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Πάσα τῶν γηγενῶν * ἡ φύσις χορευέτω· * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, * ἡ τοῦ ᾿Αδὰμ θυγάτηρ, * πρός οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν έκ καρπόῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Λ άβε μοι κατὰ νοῦν * τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, * χοροῖς τῶν Αποστόλων * εὐκόσμως κυκλουμένην, * ἔδουσι τὸν ἐξόδιον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Η των ούρανων ύψηλοτέρα ύπάρχουσα, * και των Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, * και πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ή δι' ύπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀϊδίου ούσίας * δοχεΐον γεγενημένη, * ἐν ταῖς τοῦ Γίοῦ χερσὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, * καὶ σύν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, * καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Άπολυτίχιον, Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Λαοί, προσχιρτήσατε * χεϊρας χροτοῦντες πιστώς, * χαὶ πόθφ αὐροίσθητε * σήμερον χαίροντες, * χαὶ φαιδρώς ἀλαλάζοντες * πάντες ἐν εὐρροσύνη· * τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ * μέλλει τῶν ἑπιγείων * πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν * ἐνδόξως· ἢν ἐν ὑμνοις ἀεὶ * ως Θεοτόχον δοξάζομεν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Θεοτόχου. ΄ Ἡχος γ΄. Την ώραιότητα. *

Γίς τὰ οὐράνια * ἡ νοερά σου ψυχὴ, * εἰς τὸν Παράδεισον * ἡ Καθαρά σου σχηνὴ * μετατεθεῖσα ἐχ φθορᾶς * ἀγάλλεται, Παναγία· * ὅθεν ἀνταπέδωχε * τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· * δόλον γὰρ εἰργάσαντο * τῷ τιμίφ Λειψάνφ σου· * διὸ σὺν ᾿Αποστόλοις βοῶμεν· * Χαῖρε, ἡ χεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Θεοτόχου.

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσηφ. *

Τρος δν μετέστης, * σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Του χερσὶ τοῦ δι ἡμᾶς * ἐνανθρωπήσαντος ἐχ σοῦ * παραθεμέζωὴν τὴν ψυχὴν, * ὡς πλαστουργῷ σου χαὶ Θεῷ, * πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀχήρατον μεταβέβηχας· * ὅθεν σε πιστῶς * μαχαρίζωμεν, * ὡς μόνην χαθαρὰν * χαὶ ἀμόλυντον· * χαὶ Θεοτόχον ἄπαντες χυρίως * ὁμολογοῦντες χρχυγάζομεν· * Χριστὸν δυσώπει, *

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ο Προεόρτιος Κανών τῆς Θεοτόχου, και τοῦ Προφήτου. Κανών Προεόρτιος, οὖ ἡ ᾿Αχροστιχίς·

Αίνῶ γεγηθώς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, Ἰωσήφ. Ἰλδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Τα σωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν • Κυρθρᾳ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ ἐν χώρα ζώντων μεταστήσαντι *
τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα * Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

"Ινα το κάλλος βλέπης, * και καταπολαύης ώραιότητος * τοῦ Τίοῦ σου, Παρθένε, * πρός αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέχρωσιν πως υπέστης, * ή τον νεχρωτήν "Αδου χυήσασα, * χαι νεχροῖς τοῖς ἀνθρώποις * διὰ σοῦ τὴν ζωήν χαρισάμενον;

"Ωρθης καθαρωτέρα * πάντων, τὸν καθαίροντα κυήσασα * άμαρτίας, Παρθένε· * διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Κανών του Προφήτου, οὖ ή Ακροστιχίς.

'Ως χρησμολέχτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω. Θεοφάνους. ' $\Omega \delta \dot{\eta}$ α'. 'Ηχος πλ. δ'. 'Υγρὰν διοδεύσας.

Ος ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινὲς * Θεοῦ καὶ τῶν θείων * χρηματίζων, τῷ Πλαστουργῷ * παρίστασαι, Μάκαρ, δν δυσώπει * κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε. Συνέσεως πλήρης πνευματικής * ὑπάρχων, Μιχαία, * καὶ σορίας, παρὰ Θεοῦ * τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυήθης, * ὡς καθαρός, γνῶσιν, πανάριστε.

Χρησμούς ἐχτιθέμενος εὐσεβῶς, * τὸν Κύριον, ἔρης, * οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς * φανῆναι, Παμμάχαρ, διαγράφων * τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν.

Θεοτοχίον.

"Ρυόμενος ώφθη ἐπὶ τῆς γῆς * τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους * ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν * σαρχός ἐν προσλήψει, Θεομῆτορ, * ὁ πρὸ
αἰώνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ'. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα.*

 Γ $\tilde{\eta}$ καὶ τὰ οὐράνια * τ $\tilde{\eta}$ Μεταστάσει σου χαίρουσι, * Μήτηρ Θεοῦ, * διὰ σοῦ τυχόντα * παραδόξου ἐνώσεως.

"Εχαιρον οὐράνιοι * ὑποδεχόμενοι "Αγγελοι * σὲ ἀπό γῆς * ἀναφερομένην, * Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος * ώσπερ ή χύησις, "Αχραντε, * σοῦ άλη-

θως, * ούτω καὶ ἡ θεία * καὶ σεπτή σου Μετάστασις.

"Ηρθης πρός σχηνώματα * τὰ ἐπουράνια, πάναγνε, * οὖσα Θεοῦ, * ἄχραντε Παρθένε, * χαθαρώτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός Εἰρμός.

Η σὴ γλῶσσα κάλαμος * τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, * δι' ἦς ἡμῖν * τὴν τῶν ἐσομένων * ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον,* σάρχα γενόμενον, ἔδειξας * ἐν Βηθλεὲμ * ἄχοντα τῶν ὅλων * χαὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀχριβέστατος * τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, * προρητιχοῖς, * ἔνδοξε Προρῆτα, * ρωτισμοῖς αὐγαζόμενος.

Θεοτοχίον.

"Όρος ἐμφανέστατον * σὺ ἐχρημάτισας, ΙΙάναγνε,* οὕ ἐπιβὰς * Κύριος ἐφάνη· * ἐρ' δν νῦν καταφεύγομεν.

Ο Είρμός.

ν εί τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἰ τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου. Ἡγος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον. *

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα * ἀγνόν καὶ ἄμωμον * ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις * ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, * καὶ τὰ μέλλοντα σαρῶς, * ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν, * τὴν σὴν διἡγειρε ψυχὴν, * Προφῆτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· * διὸ μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων * σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Δόξα, και νῦν. Προεόρτιον.

'Ηχος γ'. Τὴν ώραιότητα. *

Τά προεόρτια * τῆς Μεταστάσεως * πανηγυρίζοντες * τῆς Θεομήτορος, * ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, * πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· * Χαῖρε, ἡ ἀπαίρουσα * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· * χαῖρε, ἡ
τὰ πέρατα * τῆ Κοιμήσει ζωώσασα· * διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο * τοῦ κόσμου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. 'Ωδή δ'. Είσαχήχοα, Κύριε. *

φιβος είχε και έκστασις * τους του Λόγου μύστας όρωντας, * Αχραντε, * σὲ νεκρὰν ούσαν και ἄφωνον, * τῆς ζωῆς Μητέρα * χρηματίζουσαν.

"Ω κηδείας! ω χάριτος! * ω τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! * ἢν προσῆγον οἱ θεόφρονες * σὲ περιεστωτες, * Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχώρον * γέγονας τοῦ Λόγου δθεν μετῆρέ σε * πρός εὐρύχωρον καὶ ἄγιον, * Θεοτόκε, λῆξιν * καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίαν σου Κοίμησιν* "Αγγελοι και ἄνθρωποι μακαρίζουσι·* πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, * Βασιλέα πάντων * ἡ κυήσασα.
Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

 Λ αμπηδόσι τῆς ἄνωθεν * θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, * τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας * ὡς παρόντα βλέπων, * `Αξιάγαστε.

Έχ Σιών ἐξελήλυθε * νόμος, ώς προέφης, Θεομακάριστε, * καὶ διέδραμε τὰ πέρατα * τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος * χηρυττόμενος.

Κυριεύειν ἐπέφανεν * οίχου Ἰαχώβ τῶν ὅλων ὁ Κύριος, * χαὶ ἐν δόξη τοῦ ὀνόματος * ὡς ποιμὴν ποιμαίνει * τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοχίον.

Τοῦ 'Αδὰμ ἡ ἀπόγονος * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται: * σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον * ἐξ αὐτῆς ἀφράστως * ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Ο τάφος σου χηρύττει, Πανάμωμε, * τὴν ταφήν σου, * καὶ τὴν μετὰ σώματος * πρός οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε, παρθένοι δοξάσατε, * νεανίσκοι, * πρεσβύται, καὶ ἄρχοντες, * τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανούσα άθανάτους μετέβης * πρός κατοικίας, * έχθρον θα-

νατώσασα * τῷ τοχετῷ σου, Πανάμωμε.

Έχυχλουν θεολήπτων άνδρων σε * χοροστασίαι, * έξοδίοις ρήμασιν * ύμνολογούντές σε, Δέσποινα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Τγάπησας όπίσω πορεύεσθαι * τοῦ Κυρίου, * ἔτοιμος γενόμενος * ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, Πάνσοφε. Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι * σωτηρίαν * ἄπασι τοῖς ἔθνεσιν * ἐξ Ἰουδαίων, Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρών προεχήρυξας, * Θεοράντορ, * ἐρ' ἢν καταρεύζονται * ἐθνών ἀγέλαι σωζόμεναι.

Θεοτοχίον.

Ο τόπος του Κυρίου συ πέφηνας, * Θεομήτορ, * έξ ου έχπε-πόρευται * τον χόσμον πλάνης ρυσάμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Ο οίχος τον τοῦ παντός συνοχέα * ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰχῆσαι * πρός οὐρανοὺς, * οὐρανός δεδειγμένη * Χριστοῦ καὶ θρόνος καὶ μέγα παλάτιον, * ἡ πάναγνος Περιστερά * ής τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες * ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, * Γεθσημανῆ * συνελθόντες, Παρθένε, * σὲ ἐπερώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, * πανύμνητε, πρὸς οὐρανόν· * οῦς ὡς τέχνα Υἰοῦ σου ηὐλόγησας.

Τίς αὐτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει * χοσμικῶν ἀπό κοιλάδων; τίς αὐτη * ἡ προπομπὴ * καὶ προπόρευσις ξένη; * τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον; * Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλίς, * καὶ Κυρία, καὶ δόξα, καὶ καύχημα.

Ήλάλαζεν 'Αποστόλων ὁ δήμος, * καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα * σοῦ τὴν ψυχὴν * τὴν ἀγίαν λιποῦσαν * τὸ θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα. * καὶ ὑμνησε θεοπρεπῶς * σοῦ τὴν θείαν, Πανάμωμε, Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτώνά μοι παράσχου.

Νόμων άντεχόμενος Θεού, * διήλεγξας άπαντας * τούς παραβαίνοντας * τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν, Παναοίδιμε.

Μιχαία, το θεζον και σεπτον * του Πνεύματος δργανον,* ταζς ίκεσίαις σου * έχ χινδύνων τούς πιστούς διαφύλαξον.

Θεοτοχίον.

Ίουδα τον οίκον έμφανή, * Παρθένε, πεποίηκας, * τον άνατείλαντα * έξ άγίας σου γαστρός φανερώσασα. Ο Είρμός.

Υ ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς
 ὑς ἰμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
 Κοντάχιον Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

Τη ενδόξφ μνημή σου * η οίχουμένη * τῷ ἀτλφ Πνεύματι * πεποιχιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνη χραυγάζει σοι * Χατρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ χαύχημα.

Ό Οιχος, πρός τό Τῆ Γαλιλαία.

Τον ευφραινέσθω ουρανός, * σκιρτάτω πάσα κτίσις. * ίδου γαρ ή Παρθένος * από τῆς γῆς ἀπαίρει, * καὶ πρός Παράδεισον μολεί. * πάσι σωτηρία * ἐπεράνη ἐκ Θεοῦ * πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. * Διὸ καὶ ᾿Αποστόλων ἐπέδραμε * πάσα ἡ χορεία * ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα. * νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄρνω * ἀρπάσασαι αὐτούς. * ἐπέστησαν ἄμα * τῆ Μητρί καὶ τῷ Υἰῷ, * καὶ ἀνεβόων. * Χαῖρε, θησαυρὲ τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. * χαῖρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Tη [Δ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Μεχαίου.

Στίχοι.

Έχ γής μέν ήρθην, εί δὲ καὶ πόλον φθάσω, Χάριν Μιχαίας είσομαί σοι τῷ ξύλφ.

Μιχαίας δεκάτη ξύλφ ήρθη ήδε τετάρτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ζ'. Παίδες 'Εβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθούσα * τῆ χυήσει σου, τῷ ἀνθρωπίνῷ νόμφ * θνήσχεις, μόνη 'Αγνὴ, * ζωώσασα τοὺς πάλαι * νε. νεχρωμένους, ἄχραντε, * ζωηφόρφ τοχετῷ σου.

Μένει χενός ὁ θείος τάφος * σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης * ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν * πηγάζει ἰαμάτων, * καὶ ἀποπαύει ῥεύματα, * Παναγία Θεοτόχε.

"Ηρθη τό σῶμα μὲν τοῦ τάρου, * παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία * σοῦ, Παρθένε ἀγνὴ, * τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, * καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον * ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινέ, έν $\ddot{\psi}$ ό Λόγος * ἀναγέγραπται συνόδ ψ ξενωτάτη,* βίβλ ψ πάντας ζωής * ἰκέτευε γραφήναι * τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμηκιν * καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Του Προφήτου Οι έχ της Ιουδαίας.*

Σρησιμώτατος ώρθης * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, * καὶ δραστικώτατος * τὸ θράσος τῶν κρατούντων * ἐλέγχων, καὶ διδάσκων * καὶ βοῶν, 'Αξιάγαστε: * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Απαστράπτων ἀχτῖσι * πολιτείας ἐνθέου * καὶ καθαρότητος,* Προφήτης ἀνεδείχθης * τῆς θείας ἐμρανείας, * ἀναμέλπων, Μακάριε· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Ίσουργός τῷ τεκόντι, * ἰσοδόναμος Λόγος * καὶ συναίδιος * έν μήτρα τῆς Παρθένου * Πατρός τῆ εὐδοχία * πλαστουργεῖται ώς ἄνθρωπος. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Προεόρτιος. 'Ωδή η'. Οι θεορρήμονες Παιδες.

΄ Τιχ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων * φωτοειδέστατοι στύλοι * Ε΄ πρός Σιών παρεγένοντο, * πέρας βίου λαβούσαν * χηδεύσαί σε, "Αχραντε.

Ρητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλώσσα, * οὐδὲ Αγγέλων άξίως * ἀνευφημήσαί σε τάγματα· * ἀσυγχρίτως γὰρ πάντων * ύπέρχεισαι, Δέσποινα.

Άγαλλιάσθω ή κτίσις, αι νεφέλαι * ἐν τῆ παρούση ἡμέρα * δικαιοσύνην ρανάτωσαν, * τῆς Παρθένου τιμῶσαι * τὴν θείαν Μετάστασιν.

Ίδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων * τὰ Χερουβίμ καὶ τοὺς θρόνους * γήθεν ύψοῦται τεθήσεσθαι * εἰς βασίλεια θεῖα, * ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικών όργάνων.

ιπ' άρχ ῆς ὑπάρχων έξ αἰῶνος * τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη * Α λυτρούμενος τους έξ 'Αδάμ, * Μιχαίας ώς προέφη, * τον Κύρον ύμνο οντας, * και ύπερυψο οντας * αύτον είς το ὺς αίωνας.

Νοερώς μυούμενος έβόας. * Θελητής έλέους ὁ Δεσπότης, * ώς εύσπλαγγνος μετανοών * έπὶ ταῖς ἀδικίαις * τῶν πίστει μελφδούντων, * και ύπερυψούντων * αύτον είς τοὺς αίῶνας.

'Αστραπής ώς φέγγος ἀπεφάνθης * του Θεου τὴν αίγλην δεδεγμένος, * ώς ἔσοπτρον διαφανές * γενόμενος, Μιχαία, * Τὸν Κύριον ύμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ίσχυρὰν παράκλησιν, Παρθένε, * τον ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, * χρατούμεν ἀποστολιχώς * σεπτής ὁμολογίας, * ὡς Κύριον ύμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Είρμός.

• Μουσικών όργάνων συμφωνούντων, * καὶ λαών ἀπείρων προσ-κυνούντων * εἰκόνι τῆ ἐν Δεηρᾳ, * τρεῖς Παΐδες μὴ πει-

» σθέντες, * τὸν Κύριον ἀνύμνουν * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας

» τούς αίωνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχον. * Ος πάντων φαιδροτέρα * των έπουρανίων, * τούς ύμνητάς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως * των σων χαρίτων τῷ φέγγει * φαίδρυνον, φώτισον.

Digitized by Google

Σκιρτήσατε καρδίαι * πάντων εὐσεβούντων * ἐν τῆ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, * τῆ ἀκοιμήτω πρεσβεία * ταύτης σωζόμεναι.

Η γη πανηγυρίζει, * "Αγγελοι σχιρτώσιν, * άγαλλιώνται δέ πάντες οι Δίχαιοι * έν τη Κοιμήσει σου, Κόρη, * ύμνολογούντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, * ράνον έπι πάντας * τὰ ἀγαθά σου ἐλέη, και σώσον ἡμᾶς, * ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον * ἀποχυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀχηράτω * καὶ καθαρωτάτω * μαρμαρυγαζ εὐσεβείας λαμπόμενος, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων * ἀεὶ παρίστασαι.

Έπέστη ή φωσφόρος * μνήμη σου, Προφήτα, * προφητικών χαρισμάτων ἀνάπλεως, * χαὶ ποταμούς μετανοίας * ἀναπηγάζουσα.

Σωτήρα τον του κόσμου * παραγεγονότα * κατά τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, * τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης, * Μάκαρ, ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

 $^{\circ}\Omega$ ς πάντων ὑπερτέρα * καὶ καθαρωτέρα * τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, * ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα * τὸν ὑπεράγαθον. $^{\circ}\Omega$ Εἰρμός.

» Κ΄ υρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμέγοι, Παρθένε ἀγνὴ, * σὸν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες. Έξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

 7 H χ 0 ς β' . Function and accordance. *

Προσφόρως έξελεύσεται * άρχων τε καὶ ἡγούμενος, * δς ποιμανεί έν εἰρήνη * λαὸν αὐτοῦ, σὰ προέφης, * Θεοῦ Προφήτα Μιχαία, * Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, * οῦ ἀληθῶς αὶ ἔξοδοι * έξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος. * δι' οῦ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, δμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως * τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον * πανηγυρίζοντες, πόθφ * ἐξάδομεν, Θεοτόχε· * σὺ δὲ ὡς Μήτηρ, ἄχραντε, * πρὸς τὸν Υἰὸν ἀπαίρουσα * ἐν δόξη σου καὶ Κύριον, * Χριστιανών ὑπερεύχου * τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Είς του Στίχου των Αίνωυ, Στιχηρά προσόμοια των Προεορτίωυ.

'Ηχος β΄. Οἶκος τοῦ 'Εφραθᾶ. *

Δ ήμος των Μαθητών * άθροίζεται χηδεύσαι * Μητέρα Θεοτόχον,* έλθόντες έχ περάτων * παντοδυνάμφ νεύματι.

 $\Sigma \tau i \chi$. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἐνάπαυσίν σου, σὸ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Ν ύμφη ή του Θεού, * Βασίλισσα Παρθένος, * των ἐκλεκτών ἡ δόξα, * καύχημα των παρθένων * πρός τον Υίον μεθίσταται.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας μου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. "Η βροισται ὁ χορὸς * Μαθητῶν παραδόξως * ἐκ τῶν περάτων κόσμου * κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα * τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον. Δόξα, καὶ νῦν. "Όμοιον.

Δέσποινα άγαθή, * τὰς άγίας σου χεῖρας * πρός τὸν Υίόν σου ἄρον,* τὸν φιλόψυχον πλάστην,* οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ᾿Ακολουθίας, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗι ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Κοιμήσεως της ύπεραγίας Δεσποίνης ήμων Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

EN $T\Omega$ MIKP Ω EXPLEPIN Ω .

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Τηνος β΄. Ποιοις εὐτημιῶν στέμμασι. *

Τοίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι * μαχαρίσωμεν τὴν Θεοτόχον; * τὴν τιμιωτέραν τῆς χτίσεως, * καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν * Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν ᾿Αγγέλων· * τὸν θρόνον τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· * τὸν οἰχον, ἐν ῷ χατώχησεν ὁ "Τψιστος· * τὴν σωτηρίαν τοῦ χόσμου· * τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· * τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς * ἐν τῆ θεία μνήμη αὐτῆς * πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος· χύχλφ τῆς σῆς χλίνης ἰστάμενοι * πάντες οἱ τοῦ Λόγου ᾿Απόστολοι, * χαὶ θαμβητιχῶς ἀναβοῶντες; * ᾿Απαίρει τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· * ὑψοῦται ἡ χιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· * πύλαι, ἐπάρθητε, ὅπως * τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη * ἐν πολλῆ εἰσέλθη χαρᾳ, *

Ποΐα πνευματικά ἄσματα * νῦν προσάξωμέν σοι, Παναγία; * τῆ γὰρ ἀθανάτω Κοιμήσει σου * ἄπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, * καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης * τὸ κάλλος κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, * καὶ τούτω οἶά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, * 'Αγγελικῶν σε ταγμάτων * δορυφορησάντων, * καὶ ψυχῶν Δικαίων, 'Αγνή· * μεθ' ὧν αἶτησαι ἡμῖν * εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Men. Tom. VI.

Δόξα, καὶ νῦν. Ήγος β΄.

Τουν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, * καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀιδίου οὐσίας * δοχείον γεγενημένη * ἐν ταῖς τοῦ Υίοῦ χερσὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, * καὶ σὺν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς,* καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

ΊΙχος β'. Οίχος του Έφραθα.*

Αήμος των Μαθητων * άθροιζεται χηδεύσαι * Μητέρα Θεοτό-

Στιχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

Τύμρη ή τοῦ Θεοῦ, * Βασίλισσα, Παρθένος, * τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, * καύχημα τῶν παρθένων, * πρὸς τὸν Υἰὸν μεθίσταται. Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

βροίσται ὁ χορὸς * Μαθητῶν παραδόξως * ἐχ τῶν περάτων κόσμου, * κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα * τὸ θεῖον καὶ ἀχήρατον. Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιρν.

Δέσποινα άγαθὴ, * τὰς άγίας σου χεῖρας * πρός τόν Υίόν σου άρον * τόν φιλόψυχον πλάστην,* οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου. Απολυτίκιον: Έν τῆ Γεννήσει.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν το α΄. 'Αντίρωνον του, **Μακάριος ἀνήρ.**Είς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ποιούντες αὐτὰ εἰς η΄.

⁷Ηχος α΄. Αὐτόμελον.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς * ἐν μνημείω τίθεται, * καὶ κλίμαξ πρός οὐρανόν * ὁ τάφος γίνεται. * Εὐφραίνου, Γεθσημανῆ, * τῆς Θεοτόκου τὸ ἄγιον τέμενος. * Βοήσωμεν, οἱ πιστοὶ, * τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον * Κεχαριτωμένη χαῖρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ κόσμφ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαί των σων μυστηρίων, άγνή! * του 'Υψίστου θρόνος * άνεδείχθης, Δέσποινα, * χαὶ γῆθεν πρός οὐρανόν * μετέστης σήμερον. * 'Η δόξα σου εὐπρεπὴς * θεορεγγέσιν ἐχλάμπουσα χάρισι. * Παρθένοι, σὺν τῆ Μητρὶ * τοῦ Βασιλέως πρός ὑψος ἐπάρθητε. * Κεχαριτωμένη χαϊρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ χόσμφ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

τη ήν σήν δοξάζουσι Κοίμησιν * Έξουσίαι, Θρόνοι, * Άρχαὶ, Κυ-📘 ριότητες, * Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, * καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ.* 'Αγάλλονται γηγενεῖς * ἐπὶ τῆ θεία σου δόξη κοσμούμενοι. * Προσπίπτουσι βασιλεῖς * σύν 'Αρχαγγέλοις, 'Αγγέλοις, καὶ μέλπουσι· * Κεχαριτωμένη χαΐρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ * διά σου το μέγα έλεος.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ήχος α'.

Θεαρχίφ νεύματι * πάντοθεν οἱ θεορόροι ᾿Απόστολοι * ὑπό νερῶν μεταρσίως αἰρόμενοι,

 $^{7}\mathrm{H}_{\chi}$ ος πλ. α΄. Καταλαβόντες * τὸ πανάχραντον * καὶ ζωαρχικόν σου σκήνος, * έξόχως ήσπάζοντο.

 7 Ηχος β'. Αἱ δὲ * ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις * σὺν τῷ

οίχείω Δεσπότη παραγενόμεναι,

Ήχος πλ. β΄. Το θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σώμα * προπέμπουσι * τῷ δέει χρατούμεναι * ὑπερχοσμίως δὲ προώχοντο, * καὶ ἀοράτως ἐβόων * ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις * Ίδου ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

τηγος γ΄. "Αρατε πύλας, * καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, * τὴν τοῦ ἀεννάου φωτός Μητέρα.

Ήγος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ * ἡ παγγενής τῶν βροτῶν * σωτηρία γέγονεν * ή ἀτενίζειν οὐχ ἰσχύομεν, * καὶ ταύτη * ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ήγος δ΄. Ταύτης γάρ τὸ ὑπερβάλλον * ὑπερέχει πᾶσαν ἔνvolav.

Ήγος πλ. δ΄. Διό, * ἄχραντε Θεοτόκε, * ἀεὶ σὺν ζωηφόρφ Βασιλεί * και Τόκφ ζώσα, πρέσβευε διηνεκώς * περιφρουρήσαι και σωσαι * ἀπό πάσης προσβολής έναντίας * την νεολαίαν σου. * την γάρ σην * προστασίαν κεκτήμεθα,

Ήγος α΄. Είς τοὺς αίῶνας ἀγλαορανῶς * μακαρίζοντες. Εϊσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώτματα.

Γενέσεως το 'Ανάγνωσμα.

 $\sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} \sum_{$ ό ήλιος. Και έλαβεν άπο των λίθων του τόπου, και έθηκε πρός κεραλής αύτου και έχοιμήθη έν τῷ τόπῳ ἐχείνῳ, και ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδού κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῆ γῆ, ἤς ἡ κεραλὴ ἀφικνεῖτο είς τον ούρανόν και οι "Αγγελοι του Θεου άνέβαινον και κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Έγω είμι ό Θεός 'Αβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ό Θεός 'Ισαάκ, μἡ

φοβου. Ἡ γῆ, ἐρ' ῆς σὰ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ώσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λιβα, καὶ Βορράν, καὶ ἐπὶ ᾿Ανατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αὶ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπερματι σου. Καὶ ἰδοὰ ἐγὰ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῷ ὁδῷ πάση, οῦ ἐὰν πορευθῆς, καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταὐτην· ὅτι οἱ μή σε ἐγκαταλίπω, ἔως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπφ τούτφ, ἐγὰ δὲ οὐκ ἤδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὠς φοβερὸς ὁ τόπος οὕτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αῦτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ίεζεκιὴλ τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. Τσται ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ὁγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν τὸ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ᾿Αγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὐτη ἡν κεκλεισμένη. Καὶ εἰπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὐτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθη δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὕτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ ραγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρός Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἰκου· καὶ εἰδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἰκος Κυρίου.

Παροιμιών το Άνάγνωσμα.

Kεp.

Σορία ψχοδόμησεν έαυτῆ οίχον, χαὶ ὑπήρεισε στύλους έπτά. Εσφαξε τὰ έαυτῆς θύματα, χαὶ ἐχέρασεν εἰς χρατῆρα τὸν ἐαυτῆς οἰνον, χαὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἐαυτῆς τράπεζαν. ᾿Απέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγχαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ χηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα. "Ος ἐστιν ἄρρων ἐχχλινάτω πρός με· χαὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἰπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, χαὶ πίετε οἰνον, δν χεχέραχα ὑμῖν. ᾿Απολείπετε ἀρροσύνην, χαὶ ζήσεσθε· χαὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, χαὶ χατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων χαχοὺς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἐαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε χαχοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε δωται· γνώριζε διχαίφ, χαὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ᾿Αρχὴ σο-

ρίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Αγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ιδιομέλα, Ήχος α΄.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις * καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ * τὴν Κοιμησιν ἐποπτεῦσαι, * τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῆ μυστήριον· * ἴνα μὴ μόνον * τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, * ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτόν * τῆ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. * Διό περ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες * τὴν Σιὼν κατελάμβανον· * καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην * προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· * ἢν καὶ τὰς * σὺν αὐτοῖς προσχυνοῦμεν * ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ήχος β΄. Άνατολίου.

Η των ούρανων ύψηλοτέρα ύπάρχουσα, * καὶ των Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα: * ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀιδίου ούσίας δοχεῖον γεγενημένη,* ἐν ταῖς σοῦ Υίοῦ χερσὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, * καὶ σύν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, * καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, Ἰωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη * καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός: *
ἡ Θεῷ προορισθεῖσα * εἰς ἐαυτοῦ κατοίκησιν * τῆς ἀσυγχύτου
ἐνώσεως, * σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν * τῷ Ποιητῆ καὶ Θεῷ
παρατίθεται: * ἢν ᾿Ασωμάτων δυνάμεις, * θεοπρεπῶς ὑποδέχονται: * καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται * ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, *
ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, * ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, * καὶ
ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ήχος γ΄. Γερμανού.

Δεῦτε ἄπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, * τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μαχαρίσωμεν· * ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἰοῦ * τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο· * ὅθεν τῆ ᾿Αγίҳ Κοιμήσει αὐτῆς * ὁ χόσμος ἀνεζωοποιήθη,* ἐν ψαλμοῖς χαὶ ὑμνοις,* χαὶ ψόαῖς πνευματιχαῖς * μετὰ τῶν ᾿Ασωμάτων * χαὶ τῶν ᾿Αποστόλων ἐορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ήγος πλ. α΄. Θεοράνους.

Δεύτε φιλεόρτων το σύστημα, * δεύτε καὶ χορείαν στησώμεθα. *
δεύτε καταστέψωμεν * ἄσμασι τὴν Ἑκκλησίαν * τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτού τοῦ Θεοῦ. * Σήμερον γὰρ * οὐρανὸς ἐφαπλοῖ
τοὺς κόλπους, δεχόμενος * τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρού-

μενον· * καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν * τῆς ζωῆς * ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐ-λογίαν * στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. * "Αγγελοι χοροστατοῦσι σὺν 'Αποστόλοις, * περιδεῶς ἐνατενίζοντες * ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν * μεθισταμένης τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. * Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· * Συγγενοῦς οἰκειότητος * μὴ ἐπιλάθῃ, Δ έσποινα, * τῶν πιστῶς ἑορταζόντων * τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν. Καὶ νῦν, 5 αὐτός.

Ασατε, λαοί,* τῆ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔσατε· * σήμερον γὰρ *
Τὴν ὁλόρωτον ψυχὴν αὐτῆς * εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας *
τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρχωθέντος * ἄνευ σπορᾶς παρατίθησιν· * ῷ καὶ
πρεσβεύει ἀδιαλείπτως * ὁωρηθῆναι τῆ οἰχουμένη * εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ἰδιόμελα. Ήχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί, * τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνὴν, * ἐξ ῆς ἀρρήτως προῆλθε * σαρχωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, * κράζοντες καὶ λέγοντες * Εὐλογημένη σὸ ἐν γυναιξί * μαχαρία ἡ γαστὴρ * ἡ χωρήσασα Χριστόν. * Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ * τὴν ψυχὴν παραθεμένη, * πρέσβευε, ἄχραντε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὰ καὶ ἡ

χιβωτός τοῦ άγιάσματός σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, * Παναγία Παρθένε άγνὴ, * τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Αὐτὸν ἰκετεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, * τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν * τὰς ἐλπίδας θεμένων, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. * Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Δαυϊτικὴν ῷδὴν σήμερον, λαοὶ, * ἔσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· * ᾿Λπενεχθήσονται, φησὶ, * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς, * αὶ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλιάσει. * Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυίδ, * δι ἤς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, * ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Γίοῦ καὶ Δεσπότου * ἐνδόξως * καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· * ἢν ὡς Μητέρα Θεοῦ * ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγωμεν· * Σῶσον ἡμᾶς * τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον * ἀπὸ πάσης περιστάσεως, * καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Ότε ἐξεδήμησας, Θεοτόχε Παρθένε, * πρός τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, * παρῆν * Ἰάχωβος ὁ ἸΑδελφόθεος, καὶ πρῶτος

Ἰιράρχης,* Πέτρος τε, * ἡ τιμιωτάτη χορυφαία * τῶν Θεολόγων ἀχρότης, * χαὶ σύμπας * ὁ θεῖος τῶν ᾿Αποστόλων χορὸς, * ἐκραντορχαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες * τὸ θεῖον χαὶ ἑξαίσιον * τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * οἰχονομίας μυστήριον * χαὶ τὸ ζωαρχιχὸν * χαὶ θεοδόχον σου σῶμα χηδεύσαντες,* ἔχαιρον πανύμνητε. * Ὑπερθεν δὲ * αὶ πανάγιαι * χαὶ πρεσβύταται * τῶν ᾿Αγγέλων Δυνάμεις * τὸ θαῦμα ἐχπληττόμεναι, * χεχυρυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον * ᾿Αρατε * ὑμῶν τὰς πύλας, * χαὶ ὑποδέξασθε * τὴν τεχοῦσαν τὸν οὐρανοῦ αὶ γῆς Ποιητήν * δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν * τὸ σεπτόν χαὶ ἄγιον σῶμα, * τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν * ἀθεώρητον χαὶ Κύριον. * Διό περ χαὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου * ἐορτάζοντες, * ἐχβοῶμεν σοι, Πανύμνητε * Χριστιανῶν τὸ χέρας ὑψωσον, * χαὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιου, "Πχος α'.

Τον τη Γεννήσει την παρθενίαν ἐρύλαξας, * ἐν τη Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, * Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς την ζωήν, * Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωής, * καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη * ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λέγεται δὲ ἐκ τρίτου.

Είθ' ούτως ή Εύλόγησις των "Υρτων" και 'Υνάγνωσις άπό των Έγκωμίων, και άναγινώσκεται είς την Μετάρρασιν ό βίες της Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιγολογίαν, Κάθισυα.

Ήχος δ. Κατεπλάγη Ίωσήρ. *

γαβόησον, Δαυίδ, * τίς ή παρούσα Έρρτή; * "Ην ἀνύμνησα, φησίν, * ἐν τῷ βιβλίω τῶν Ψαλμῶν, * ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, * μετέστησεν αὐτὴν * πρός τὰς ἐκεῖθεν μονὰς * Χριστός ὁ ἐξ αὐτῆς * ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς· * καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρες * καὶ θυγατέρες καὶ νύμραι Χριστοῦ, * βοῶσαι· Χαῖρε, * ἡ μεταστᾶσα * πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. *

Ο πάντιμος χορός * τῶν σορῶν 'Αποστόλων * ἡθροίσθη θαυμαστῶς * τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως * τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον,* Θεοτόχε Πανύμνητε· * οῖς συνύμνησαν * καὶ τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη, * τὴν Μετάστασιν * τὴν σὴν σεπτῶς εὐρημοῦντες· * ἢν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, και νϋν. Το αὐτό. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα. *

Έν τη Γεννήσει σου, * σύλληψις ἄσπορος· * ἐν τη Κοιμήσει σου, * νέχρωσις ἄφθορος· * θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν * συνέσραμε, Θεοτόχε· * πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, * βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; * πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, * νεχροφόρος μυρίζουσα; * Διὸ σὺν τῷ Αγγέλω βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αὐτό.

Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α'. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάση γενεᾳ καὶ γενεᾳ. $\Sigma \tau i \chi$. "Ακουσον, θύγατερ, καὶ ίδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἰκου τοῦ πατρός σου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν 'Εν ταῖς ἡμέραις ἐχείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ο N'.

Ταϊς τῆς Θεοτόχου. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰοιόμελον, Ἰηχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Τε ή Μετάστασις * τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηὐτρεπίζετο, * τότε οἱ ᾿Απόστολοι * περιχυχλοῦντες τὴν χλίνην τρόμφ ἑώρων σε· * καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει * θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος * σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· * ἸΩ Παρθένε, * ὁρῶ σε τρανῶς * ἡπλωμένην ὑπτίαν, * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, * καὶ καταπλήττομαι, * ἐν ἢ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. * ᾿Αλλ' ὧ * ἄχραντε, * ἰχέτευε ἐκτενῶς * τὸν Γίόν σου καὶ Θεὸν * τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες ὁ α΄. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' . καὶ ὁ δ΄. εἰς \mathbf{g}' . ὑπτερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανών πρώτος, ού ή Ακροστιχίς.

Πανηγυριζέτωσαν οί θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ. 'Ωδη α'. 'Ήγος α'. Ο Εἰρμός.

» Παγεωθείσα * ρευστή ούσία * θαλασσοβάμονα λαόν πεζόν δε συρρεύσασα * θείφ προστάγματι πλη-

» θὺν * ὁπισθόπουν τῷ τυράννῳ * συγκατέκλεισεν ἄρδην· διὸ *

» ἄσωμεν τῷ θαυμαστῷ * Σωτῆρι, δτι δεδόξασται.

Πεποικιλμένη * τῆ θεία δόξη * ἡ ἰερὰ καὶ εὐκλεὴς, Παρθένε, μνήμη σου * πάντας συνηγάγετο * πρός εὐρροσύνην τοὺς πιστοὺς,*

έξαρχούσης Μαριὰμ * μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ * ἄδοντας Μονογενεῖ· * Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

'Αμφεπονείτο * ἀὐλων τάξις * οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θείον σῶμά σου· * ἄφνω δὲ, συρρεύσασα * τῶν 'Αποστόλων ἡ πληθὺς * ἐκ περάτων, Θεοτόκε, * σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν, * ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, * Παρθένε, μνήμην δοξάζομεν.

Νιχητικά μέν * βραβεΐα ήρω * χατά τῆς φύσεως, 'Αγνή, Θεόν χυήσασα. * διμως μιμουμένη δὲ * τὸν ποιητήν σου καὶ Υίὸν,* ὑπὲρ φύσιν ὑποχύπτεις * τοῖς τῆς φύσεως νόμοις διὸ * θνήσχουσα σὺν τῷ Υἰῷ * ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Κανών δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου του Δαμασκηνού. 'Ωδή α'. ἸΙχος δ'. Ό Ειρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὀρθήσομαι *
 • φαιδρώς πανηγυρίζων· * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν
 • Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, * σὺν Μαριὰμ τῆ Προφήτιδι * ψδὴν τὴν ἐξόδιον * νῦν ἀλαλάξατε· * ἡ Παρθένος γὰρ * καὶ μόνη Θεοτό-κος * πρὸς λῆξιν οὐράνιον * διαβιβάζεται.

'Αξίως ὡς ἔμψυχον * σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο * οὐράνια, Πάναγνε, * θεῖα σχηνώματα· * χαὶ παρέστηχας * φαιδρῶς ὡραϊσμένη * ὡς νύμρη πανάμωμος * τῷ Βασιλεῖ χαὶ Θεῷ. 'Ωὸὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Η δημιουργική * καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων * Θεοῦ σορία » καὶ δύναμις, * ἀκλινῆ, ἀκράδαντον * τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ: * μόνος γὰρ εἶ "Αγιος * ὁ ἐν 'Αγίοις ἀναπαυόμενος.

Γυναϊκά σε θνητὴν, * άλλ' ὑπερρυῶς και Μητέρα * Θεοῦ εἰδότες, Πανάμωμε, * οἱ κλεινοὶ ᾿Απόστολοι * περρικυίαις ἡπτοντο χερσὶ, * δόξη ἀπαστράπτουσαν * ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσί * ταϊς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους * τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα * τοῦ Θεοῦ, φυλάξαντος * τὸ σέβας τῆ ἐμψύχῳ κιβωτῷ * δόξη τῆς Θεότητος, * ἐν ἦ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.
Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

» Γρούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ή ζώσα και άφθονος πηγή,*
» θεία δόξη σου * στεράνων δόξης άξίωσον.

Θνητής εξ όσφύος προαχθείσα,* τή φύσει κατάλληλον, 'Αγνή,* την έξοδον διήνυσας * τεκούσα δε την όντως ζωήν, * πρός την ζωήν μεθέστηκας * την θείαν και ένυπόστατον.

 Δ ημος Θεολόγων ἐχ περάτων, * ἐξ ὑψους 'Αγγέλων δὲ πληθὺς, * πρός τὴν Σιών ἡπείγοντο * παντοδυνάμω νεύματι * ἀξιοχρέως, Δέσποινα, * τῆ σῆ ταρῆ λειτουργήσοντες.

Ή Υπακοή. Ήχος πλ. α΄.

βοῶμέν σοι * Χαΐρε, Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

'Ωοη δ'. Ο Είρμος.

» Ρήσεις Προφητών και αινίγματα * τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν *
τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστὲ, * φέγγος ἀστραπῆς σου *

» εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι. * καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος * ἐν ἀγαλ» λιάσει. * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

"Ιδετε, λαοί, καὶ θαυμάσατε * τὸ ὅρος γὰρ τὸ ἄγιον * καὶ ἐμρανέστατον Θεοῦ, * τῶν ἐπουρανίων * βουνῶν ἐρ' ὑπερθεν αἴρεται, * οὐρανὸς ἐπίγειος * ἐν ἐπουρανί* καὶ ἀρθάρτ* χθονὶ οἰκιζόμενος.

Ζωῆς ἀιδίου καὶ κρείττονος * ὁ θάνατός σου γέγονε * διαβατήριον, 'Αγνή, * ἐκ τῆς ἐπικήρου * πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον * μεθιστῶν σε, ἄχραντε, * ἐν ἀγαλλιάσει * τὸν Υἰὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Έπήρθησαν, πύλαι οὐράνιαι, * καὶ "Αγγελοι ἀνύμνησαν, * καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς * τὸ τῆς παρθενίας * αὐτοῦ μητρῷον κειμήλιον. * Χερουβὶμ ὑπετξέ σοι * ἐν ἀγαλλιάσει· * Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε γαίροντα.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

» τητην άνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου » Ταρκώσεως * σοῦ τοῦ Ὑψίστου, * ὁ Προρήτης ᾿Αββακοὺμ * » κατανοῶν ἐκραύγαζε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θάμβος ἢν θεάσασθαι * τὸν οὐρανὸν * τοῦ Παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον, * τοὺς χενεῶνας * ὑπερχόμενον τῆς γῆς. * Ως θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! * Δ όξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Έν τη Μεταστάσει σου, * Μήτερ Θεοῦ, * τὸ εὐρυχωρότατον σωμα σου * και θεοδόχον * των 'Αγγέλων στρατιαί * ἱερωτάταις πτέρυξι * φόβ ω και χαρ $\tilde{\alpha}$ συνεκάλυπτον.

Εί ὁ ἀχατάληπτος * ταύτης χαρπός, * δι' δν οὐρανός ἐχρημάτισε, * ταφὴν ὑπέστη * ἐχουσίως ὡς θνητός, * πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται * ἡ ἀπειρογάμως χυήσασα;

'Ωξή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τό θεΐον καὶ ἄρρητον κάλλος * τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ, διηγήσομαι· * ἐξ ἀιδίου γὰρ δόξης συναίδιον * ἐνυπόστατον

» λάμψας ἀπαύγασμα, * παρθενικής ἀπό γαστρός * τοῖς ἐν σκότει

» καὶ σκιά * σωματωθείς ἀνέτειλας ήλιος.

 Ω ς ἐπὶ νερέλης, Παρθένε, * τῶν ᾿Αποστόλων ὁ δῆμος ὁχούμενος, * πρός τὴν Σιὼν ἐχ περάτων λειτουργῆσαί σοι, * τῆ νερέλη τῆ χούρη, ἡθροίζετο, * ἀρ᾽ ῆς ὁ Ἦψιστος Θεὸς * τοῖς ἐν σχότει χαὶ σχιᾳ * διχαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλώσσαι * τών Θεολόγων ἀνδρών εὐηχέστερον * τῆ Θεοτόχω ἐβόων τὸν ἐξόδιον * ἐνηχούμεναι ϋμνον τῷ Πνεύματι * Χαίροις, ἀχήρατε πηγή * τῆς Θεοῦ ζωαρχιχῆς * χαὶ σωτηρίου πάντων σαρχώσεως.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

» Έξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὺ γὰρ,

» νὰς * καὶ πρός ἀτελεύτητον ζωὴν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε *

» σωτηρίαν βραβεύουσα.

Κροτείτωσαν σάλπιγγες * τῶν Θεολόγων σήμερον· * γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων * νῦν εὐφημείτω· περιηχείτω ἀἡρ * ἀπείρω λαμπόμενος φωτί· * "Αγγελοι ὑμνείτωσαν * τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε * τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σοι, * ὅλος ἐξιστάμενος, Παρθένε, * ἔκδημος, ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, * τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν * ὄντως καὶ δεικνύμενος, * Θεοτόκε πανύμνητε.

'Φόη ξ΄. Ο Είρμός.

» Αλιον ποντογενές κητώον έντόσθιον πῦρ, * τῆς τριημέρου ταρῆς σου τὶ προεικόνισμα, * οῦ Ιωνᾶς ὑπορήτης * ἀνα-

» δέδειχται· * σεσωσμένος γάρ ώς χαὶ προύπέπωτο, * άσινής έβόα· *

» Θύσω σοι μετὰ φωνῆς * αἰνέσεως, Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν "Αναξ ὁ πάντων Θεός· * ἐν γὰρ τῷ τίχτειν Παρθένον ώσπερ ἐρύλαξεν, * οὕτως ἐν τάρῳ τὸ σῶμα * διετήρησεν * ἀδιάρθορον, καὶ συνεδόξασε * θεία μεταστάσει * γέρα σοι ώσπερ Υίὸς * Μητρὶ χαριζόμενος.

"Οντως σε ως φαεινην λυχνίαν ά ύλου πυρός, * θυμιατήριον θείου χρύσεον άνθρακος * ἐν τοῖς Αγίων Αγίοις * κατεσκήνωσε, * στάμνον, ράβδον τε, πλάκα θεόγραφον, * κιβωτόν άγίαν, * τράπεζαν άρτου ζωής, * Παρθένε, ὁ τόκος σου.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

• Ττὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοϋντες ἐορτὴν οἱ θεό-• Φρονες * τῆς Θεομήτορος, * δεϋτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, *

» τον έξ αυτής τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Έχ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε * τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· * πῶς οὖν τὸ ἄχραντον * ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα * τῆς τοῦ θανάτου πείρας * γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, * ζωῆς τῆς ἀιδίου τετύχηχας· * διὰ θανάτου γὰρ * πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηχας, * ἡ τὴν ζωὴν τε-χοῦσα * τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Αὐτόμελον, φέρον Άχροστιχίδα:

Τοῦ ταπεινοῦ Κοσμά ὑμνος.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον, * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάρος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν * ὑς γὰρ ζωῆς Μητέρα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

O Oixos.

Τείχισόν μου * τὰς φρένας, Σωτήρ μου· * τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου * ἀνυμνῆσαι τολμῶ, * τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· * ἐν πύργῳ ἡημάτων ἐνίσχυσόν με, * καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· * σὺ γὰρ ἀεὶ * τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῖς. * Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, * προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· * πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως * παρὰ σοῦ καταπέμπεται, φωταγωγὲ, * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Tη TΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη της σεβασμίας Μεταστάσεως της ὑπερενδόξου Δεσποίνης ήμων Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ού θαϋμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην, Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικώς τεθνηκότος. Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἄν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ταϊς τῆς Θεοτόχου ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωο'η ζ'. Ο Ειρμός.

» Τταμφ θυμφ τε και πυρι * θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος * τὸ μεν πῦρ ἐδρόσιζε· * τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα * θεοπνεύστφ λο-

» γική * τη των Όσίων * τριφθόγγω λύρα, αντιρθεγγόμενος *

μουσικοϊς ὀργάνοις ἐν μέσφ φλογός· * Ὁ δεδοξασμένος * τῶν
 Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτεύχτους πλάχας Μωϋσῆς * γεγραμμένας τῷ θείφ Πνεύματι * ἐν θυμῷ συνέτριψεν· * ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης * τὴν τεχοῦσαν ἀσινῆ * τοῖς οὐρανίοις * φυλάξας δόμοις νῦν εἰσφχίσατο.* Σὺν αὐτῆ σχιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· * Ὁ δεδοξασμένος * τῶν Πατέρων χαὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Έν χυμβάλοις, χείλεσιν άγνοῖς, * μουσική τε καρδίας φόρμιγγι, * ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι * ὑψηλῆς διανοίας * τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς * ἐν τἢ εὐσήμῳ * κλητἢ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως * πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· * Ὁ δεδοξασμένος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ο θεόφρων ήθροισται λαός: * τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σχήνωμα * ἐχ Σιὼν μεθίσταται * πρὸς οὐράνιον δόμον, * ἔνθα ἡχος χαθαρὸς * ἐορταζόντων, * φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως * χαὶ ἐν εὐφροσύνη βοώντων Χριστῷ· * Ο δεδοξασμένος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

Ο ἀκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα·*
 ὰλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαίροντες
 ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς,
 εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τῆς Παρθένου τε * καὶ Θεομήτορος * τὴν μνήμην σέβοντες, * πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, * καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς,* μελωδήσατε· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπισάτωσαν τῆ σάλτιγγι τοῦ Πνεύματος * ὅρη οὐράνια· * ἀγαλλιάσθωσαν * βούνοὶ, καὶ σκιρτάτωσαν * θεῖοι 'Απόστολοι· * ἡ Βασίλισσα * πρὸς τὸν Υἰὸν μεθίσταται,* σὺν αὐτῷ βασιλεύουσα.

Ή πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου * καὶ ἀκηράτου Μητρὸς * τὰ ὑπερκόσμια * τῶν ἄνω Δυνάμεων * ἤθροισε τάγματα * συνευρραίνεσθαι * τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Ό Είρμός.

* Τόγα δροσίζουσαν Όσίους, * δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν *

* Τηγελος Θεοῦ * ὁ πανσθενής ἔδειξε Παισί· * ζωαρχικήν

* δὲ πηγήν εἰργάσατο * τὴν Θεοτόκον, * φθορὰν θανάτου * καὶ

* ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· * Τὸν Δημιουργόν μόνον

* ὑμνοῦμεν * οἱ λελυτρωμένοι, * καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς

* αἰῶνας.

"Όπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας * ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος, * χεῖρας τὰς Θεὸν * ἡγκαλισμένας σωματικῶς * ἐν παρρησία, ώς Μήτηρ ἔφησε * πρὸς τὸν τεχθέντα· * Οὕς μοι ἐκτήσω * εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι· * Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν * οὶ λελυτρωμένοι, * καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

» Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μέν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *

» την οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου, ἄχραντε Παρθένε, * 'Αρχαί τε καὶ 'Εξουσίαι σὺν Δυνάμεσιν, * "Αγγελοι, 'Αρχάγγελοι, * Θρόνοι, Κυριότητες, * τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι * και τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· * ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό ξένως οἰχήσας, Θεοτόχε, * ἐν τῆ ἀχράντω νηδύι σου σαρχούμενος, * οὕτος τὸ πανίερον * πνεϋμά σου δεξάμενος, * ἐν ἐαυτῷ χατέπαυσεν * ὡς ὀρειλέτης Υίός· * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ω τῶν ὑπέρ ἔννοιαν θαυμάτων * τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος! * τάρον γὰρ οἰκήσασα, * ἔδειξε Παράδεισον· * ῷ παρεστῶτες σήμερον * χαίροντες ψάλλομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega \delta \eta \theta'$.

Διδονται τὰ κηρία τοῖς ᾿Αδελφοῖς.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῷ τροπαρίῷ τῆς παρούσης ᾿Ωδῆς.

Αί γενεαὶ πᾶσαι * μαχαρίζομέν σε * τὴν μόνην Θεοτόχον. Ο Είρμός.

» Ν ενίκηνται * τῆς φύσεως οἱ ὅροι * ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε· * παρθενεύει γὰρ τόκος, * καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνα-

» τος. * Ή μετὰ τόχον Παρθένος, * χαὶ μετὰ θάνατον ζώσα, *
» σώζοις ἀεὶ, * Θεοτόχε, τὴν χληρονομίαν σου.

Έξισταντο * Αγγέλων αι Δυνάμεις * έν τῆ Σιών σχοπούμεναι * τὸν οἰχεῖον Δεσπότην * γυναιχείαν ψυχὴν χειριζόμενον· * τῆ γὰρ ἀχράντως τεχούση * υἰοπρεπῶς προσεφώνει· * Δεῦρο, Σεμνή,*

τῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε * χορός τῶν ᾿Αποστόλων * τὸ θεοδόχον Σῶμά σου,* μετὰ δέους ὁρῶντες * καὶ ρωνῆ λιγυρᾳ προσφθεγγόμενοι· * Εἰς οὐρανίους θαλάμους * πρὸς τὸν Γἰὸν ἐκφοιτῶσα, * σώζοις ἀεὶ, * Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

Κανών δεύτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτό ώς τὸ ἀνωτέρω.

"Αγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου * ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, * πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει * ἀπό τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

O Eiguós.

πας γηγενής * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε 1 νος * πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύσις γεραίρουσα *
 τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω * Χαί ροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών * τῷ θείῳ καὶ πίονι * ὅρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ * ἀγαλλιασώμεθα, * τὴν Θεοτόκον * ἐνοπτριζόμενοι· * πρός γὰρ τὴν λίαν κρείττονα * καὶ θειοτέραν σκηνὴν, * ὡς Μητέρα, * ταὐτην

είς τὰ "Αγια * των 'Αγίων Χριστός μετατίθησιν.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ * τῷ τάρῳ προσέλθωμεν * τῆς Θεομήτορος,* καὶ περιπτυξώμεθα, * καρδίας χείλη, * ὅμματα, μέτωπα * εἰλικρινῶς προσάπτοντες * καὶ ἀρυσώμεθα * ἰαμάτων * ἄρθονα χαρίσματα * ἐκ πηγῆς ἀεννάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ήμῶν * ὡδὴν τὴν ἐξόδιον, * Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· * καὶ τῆ φωτοφόρω σου * καὶ θεία ἐπισκίασον χάριτι· * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, * τῷ φιλοχρίστω λαῷ * τὴν εἰρήνην,* ἀρεσιν τοῖς μέλπουσι * καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

'Εξάποστειλάριον, Ήχος γ΄.

΄Ο ούρανόν.

' Απόστολοι, έχ περάτων * συναθροισθέντες ένθάδε, * Γεθσημανή τῷ χωρίφ * χηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· * καὶ σὺ, Υἰὲ καὶ Θεέ μου, * παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα. Ἐκ τρίτου.

Είς τούς Αίνους, Πᾶσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες το α΄.

Πχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *
Τη ἐνδόξῷ Κοιμήσει σου * οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, * καὶ 'Αγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα: * πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐρραίνεται, * ὡδήν σοι ἐξόδιον * προσφωνοῦσα τῆ Μητρὶ * τοῦ τῶν δλων δεσπόζοντος, * ἀπειρόγαμε * Παναγία Παρθένε, * ἡ τὸ γένος * τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη * προγονικῆς ἀποράσεως.

Έχ περάτων συνέδραμον * 'Αποστόλων οι πρόχριτοι * θεαρχίφ νεύματι τοῦ χηδεῦσαί σε· * καὶ ἀπό γῆς αἰρομένην σε * πρός ῦψος θεώμενοι, * τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ * ἐν χαρᾳ ἀνεβόων σοι· * Χαῖρε, ὄχημα * τῆς Θεότητος ὅλης· * χαῖρε, μόνη * τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω * τῷ τοχετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα * πρός ζωὴν μεταβέβηκας * τῆ σεπτῆ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, * δορυφορούντων 'Αγγέλων σοι, * 'Αρχῶν καὶ Δυνάμεων, * 'Αποστόλων, Προφητῶν, * καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, * δεχομένου τε * ἀκηράτοις παλάμαις * τοῦ Υἰοῦ σου * τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, * Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἸΙχος πλ. β΄.

Τη άθανάτω σου Κοιμήσει, * Θεοτόκε Μήτηρ της ζωης, * νεφέλαι τοὺς 'Αποστόλους * αἰθερίους διήρπαζον· * καὶ κοσμικώς διεσπαρμένους * ὁμοχόρους παρέστησαν * τῷ ἀχράντω σου σώματι· * οῖ καὶ κηδεύσαντες σεπτώς, * τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ * μελωδοῦντες ἀνεβόων· * Χαῖρε, * κεχαριτωμένη * Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. * Μεθ' ὧν * ὡς Γίόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν * ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται και άγιον έλαιον τοις Αδελφοίς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὁδἡ γ΄. καὶ ϛ΄.

Προκείμενον, Ήχ. γ΄.

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τον Κύριον, και ήγαλλίασε το Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχος: "Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αύτου. ἰδού γὰρ ἀπό τοῦ νῦν μαχαριοῦσί με πᾶσαι αὶ γενεαί.

Ο Άπόστολος, πρός Φιλιππησίους.

'Αδελροί, τοῦτο ρρονείσθω ἐν ὑμῖν, δ καὶ ἐν Χριστῷ. 'Αλληλουία, Ἡχος πλ. δ'.

'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὰ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Στίχος: "Ωμωσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οἱ μὴ ἀθετήσει αὐτήν: ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Εὐαγγέλιον, κατά Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνω, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Κοινωνικόν Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

TH: IC'. TOY AYTOY MHNOΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης 'Αναχομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤτοι τοῦ 'Αγίου Μανδηλίου· καὶ τοῦ 'Αγίου Μάρτυρος Διομήδους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ᾿Αγίας Εἰκόνος τρία.

Τηχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὅμμασιν * ἐποψόμεθά σου τὴν Εἰκόνα; * ἢν τὰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατεύματα * βλέπειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηνται * θεἴκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην· * ἀπαίρει γὰρ ἀπό γῆς ἀπίστων σήμερον, * καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβἢ * ἐπιδημεῖ θεία νεύσει· * ἢς περ τῆ εἰσόδῳ * ἐπευρραίνονται Βασιλεῖς, * προσπίπτοντες ταύτη * μετὰ φόβου, Χριστὲ, καὶ πίστεως.

οίαις οι χοιχοί ψαύσομεν * τῆς Ειχόνος σου, Λόγε, παλάμαις; * οι ἡερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, * τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; * οι ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; * Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· * οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὁρᾶν τὴν ὁόξαν σου· * φόβφ δουλεύει σοι χτίσις. * Μὴ οὖν χαταχρίνης * ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, * Χριστὲ, τὴν φριχτὴν * ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐχ πίστεως.

πάλιν Δεσποτικής πάρεστι * πανηγύρεως θεία ἡμέρα. * ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, * νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο * διὰ τῆς σεπτής αὐτοῦ Εἰκόνος. * ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ῶν ἀθεώρητος, * ὁρᾶται διὰ γραφῆς οἶς περ ὡμοίωται, * Πατρός ἀχράντῳ δακτύκαὶ πόθω * προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Αγίου, τρία.

'Ήχος δ΄. ΄Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι. *

Τατρεύειν παθήματα, * φυγαδεύειν νοσήματα, * ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα * τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, * παμμάκαρ, ἡξίωσαι, * ἀφανίσας ἀνδρικῶς * τὰ ἐλλήνων σεβάσματα *
ταῖς ἐνστάσεσι * τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς * στεφηφόρε, * συμπολῖτα τῶν 'Αγγέλων, * τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Men. Tom. VI.

Τον άγωνα ἡγωνισαι, * και τον δρόμον ἐτέλεσας, * και τὴν πίστιν, ἔνδοξε, συνετήρησας, * και πρός Θεόν προσεχώρησας, * βραβεῖον τὰ θαύματα * παρ' αὐτοῦ ἀπολαβών, * και τῆς νίκης τὸν στέρανον * τὸν ἀμάραντον * ὡς ἀἡττητος Μάρτυς, * ὡς τῆς ἄνω * βασιλείας κληρονόμος * ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Εν όδῷ μαρτυρίου σου * ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος * Διομήδης, Κύριε, τῆ βουλήσει σου * αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου,* Χριστὲ, παραδέδωχεν, * ἐχτιμηθεὶς τὴν χεφαλὴν * μετὰ τέλος μαχάριον, * χαὶ γενόμενος * ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, * πηρωθεῖσι παραδόξως * χαὶ διὰ πίστεως βλέψασιν.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

Δεῦτε * τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν * τῆς παναμώμου Θεοτόκου έρρτάσωμεν· * σήμερον γὰρ * "Αγγελοι πανηγυρίζουσι * τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, * καὶ πρός εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς * συγκαλοῦσι τοῦ βοᾶν ἀσιγήτω φωνῆ· * Χαῖρε, * ἡ μεταστᾶσα ἀπό γῆς, * καὶ πρός οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα.* Χαῖρε, * ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν * διὰ νερέλης κούφης εἰς εν συναγαγοῦσα. * Χαῖρε, * ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. * Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος * ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς.

Ηχος β΄. Οίχος του Έφραθα.*

 Δ ήμος τῶν Μαθητῶν * ἡθροισται ἐχ περάτων * Γεθσημανῆ χωρίφ, * Μῆτερ Θεοῦ, χηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

 Ω τῶν ὑπερφυῶν, * Αγνὴ, σοῦ μυστηρίων! * τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ * πρός τοῦτον, Θεοτόκε, * λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει

αύτην.

 \mathbf{K} λίμαξ πρός ούρανον * ὁ τάρος τῆς Παρθένου * καὶ Θεοτόκου πέλει, * ἀνάγουσα τοὺς πίστει * αὐτὴν ἀεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Τε πρός τον έχ σου * τεχθέντα μετετέθης, * συνήλθον έν νεφέλαις * το σωμά σου χηδεύσαι, * Παρθένε, οι 'Απόστολοι.

'Απολυτίκιον τῆς 'Αγίας Εἰκόνος. 'Ηχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰχόνα σου * προσχυνοῦμεν, ἀγαθέ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός: * βουλήσει γὰρ ηὐδόχησας * σαρχὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἵνα ῥύση οῦς ἔπλασας * ἐχ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ: * δθεν εὐχαρίστως

βοωμέν σοι * Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἐν τῆ Γεννήσει. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Καθορώσαι άληθώς * αἱ τῶν ᾿Αγγέλων στρατιαὶ * τὴν Μετά-Κατασιν τὴν σὴν, * ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, * εὐλογημένη, πανύμνητε, παναγία, * ἔχουσαι βουλὴν * τοῦ τεχθέντος ἐχ σοῦ,* στίρος Μαθητῶν * συναθροίσασαι, * ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον * εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, * Χριστὸν ὑμνοῦσαι * τὸν ζωοδότην, * ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

- Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Εν χερσί του δι' ήμας * ένανθρωπήσαντος έκ σου * παραθεμένη την ψυχήν, * ώς πλαστουργώ σου και Θεώ, * πρός την ζωήν την ἀκήρατον μεταβέβηκας. * ὅθεν σε πιστώς * μακαρίζομεν * ώς μόνην καθαράν * και ἀμόλυντον. * και Θεοτόκον ἄπαντες κυμετέστης, * σώσαι τὰς ψυχὰς ήμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ό Ν΄. Είτα οι Κανόνες τῆς Έρρτῆς, τῆς Αγίας Εἰκόνος, καὶ τοῦ Αγίου.

Ο Κανών τῆς Αγίας Εἰκόνος, οὖ ἡ Ακροστιχίς:

Σῆς Έχσφράγισμα, Σῶτερ, δψεως σέβω. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως ἐν ἡπείρω πεζεύσας. * $\sum ωματιχῶς μορρωθῆναι * τὸ καθ' ἡμᾶς * ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος * εὐδοκία πατρικῆ * μὴ ἀπαρνηνάμενος, μορφῆς * ἐχαρίσατο ἡμῖν * θεῖον Ἐκτύπωμα.$

Ή ἀπαράλλακτος φύσις, * ὁ τοῦ Πατρός * ὅρος ἀκριβέστατος, * τὴν βροτείαν ὑπελθὼν * σάρκα, ἰδιώματα ἐν γῆ * καταλέλοιπεν ἡμῖν * εἰς οὐρανοὺς ἀνελθών.

Σαλευομένην ἀπάτη * τοῦ δυσμενοῦς * τὴν κληρονομίαν σου * ἐδικαίωσας, Χριστὲ, * τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτὴν * ἐδραιώσας καὶ μορφῆς * τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Έχ των άγνων σου λαγόνων * ὑπερφυως * σάρχα δανεισάμενος, * ὁ τὸ εἶναι παρασχών * πᾶσι, Παναμώμητε, βροτοῖς, * καθωράθη, οὐκ ἐκστὰς * οὖ ἦν τὸ πρότερον.

Ο Κανών τοῦ Αγίου.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ α' . $^{\prime}H\chi$ os δ' . $^{\prime}A$ voίξω τὸ στόμα μου. *

 Φ ωτὶ αὐγαζόμενος * τῷ τρισηλίφ διάλυσον * τὸν ζόφον, Μακάριε, * τῆς ἀγνωσίας μου, * τὴν φωσφόρον σου * ὅπως ὑμνήσω μνήμην * καὶ τὰ κατορθώματα * τῆς πολιτείας σου.

Παθών ἀνεπίδεκτον * τὸν λογισμόν ἐργασάμενος, * δοχεῖον, 'Αοίδιμε, * ὥρθης τοῦ Πνεύματος, * καὶ ἀνέβλυσας * ἰάσεων πελάγη, * πᾶσαν κατακλύζοντα * νόσων ἐπήρειαν.

Ζωής ἐφιέμενος * ἀτελευτήτου, ποτήριον * θανάτου, πανεύφημε, * πιεῖν κατέσπευσας· * καὶ ἐπέτυχες, * ὡς εἶδεν ὁ καλῶν σε, * πρὸς στέφος ἀμάραντον, * Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοχίον

Ή πόλις ἡ ἔμψυχος * τοῦ Βασιλέως, πανύμνητε, * ἡ ξένην καὶ γέννησιν * καὶ θείαν κοίμησιν * ἐπιδείξασα, * τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης * σεισμοῦ καταπτώσεως * δείξον ἀλώβητον.

Τῆς Αγ. Εἰκόνος. 'Ωδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ὡς σύ.* αταστολῆ τῶν ἀρετῶν * περιέδησας, Σῶτερ, * τὴν σεπτὴν Έκκλησίαν, * κινήσας βασιλικὴν * καρδίαν συνασπισμόν * ἐκζητῆσαι * σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλήσαι θέλων τὰ καλὰ * καὶ τῷ χρόνῳ μειδσαι, * ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ * χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ * παρέδωκεν ἀναιδῶς * ἀλλ' ἡλέγχθη * μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρώς ήγάλλετο ποτέ * ὁ Δαυίδ προχορεύων * κιβωτοῦ τῆς ἀγίας· * καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχών * ἰθύνειν βασιλικὰ * πλέον χαίρει * θείφ 'Εκτυπώματι.

Θεοτοχίον.

'Ριζόθεν πᾶσαν ἐχτεμεῖν * τοῦ Προπάτορος θέλων * ὁ Υίός σου, · Παρθένε, * φυεῖσαν παραχοὴν, * ἐχ τῆς γαστρός σου, ἀγνὴ, * προσλαμβάνει * ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Αγίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

λόρητω και θεία χειρουργία * καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν,* Α πρός τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι * πιστοῖς ἰατρός ἄριστος, * καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος * τῶν σὲ τιμώντων, Πανόλβιε.

Οδόν μαρτυρίου σου δραμούμαι, * και σοῦ ἐκμιμήσομαι στεβρῶς * τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, * ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, * ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, * πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, * ήμᾶς συγκαλέσας μυστικώς * πρός εὐωχίαν σήμερον, * προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ * ὡς καρυκείαν ἄῦλον * δεῦτε, πιστοὶ, ἀπολαύσατε.

Θεοτοχίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης * σεισμοῦ καταπτώσεως, Αγνη, * ὡς σοὶ, θεοχαρίτωτε, * ἀνακειμένην λύτρωσαι, * καὶ ἐν εἰρήνη φύλαττε * καὶ ὁμονοία τὴν ποίμνην σου.

Ο Είρμός.

Γούς σούς ὑμνολόγους, Θεοτόχε, * ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ,*
 θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον· * καὶ ἐν
 τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα της Αγίας Εικόνος.

'Ηχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.*

Εδέσσης βασιλεύς * Βασιλέα των δλων, * οὐ σκήπτρα καὶ στρατόν, * άλλὰ πλήθη θαυμάτων * τῷ λόγῳ προφέροντα * ἐπιγνούς σε ἰκέτευσε * τὸν Θεάνθρωπον * τοῦ πρὸς αὐτόν ἀφικέσθαι. * Ἐκμαγεῖον δὲ * ὡς σοῦ ὁρῶν ἀνεβόα * Θεός μου σὐ καὶ Κύριος.

Δόξα. Τοῦ Αγίου, Ἡχος πλ. ο΄. Την Σοφίαν.

Ταμάτων την χάριν παρὰ Θεοῦ * χομισάμενος, Μάρτυς, ὥρθης, σορὲ, * χοινὸν ἐργαστήριον * τῶν νοσούντων, μαχάριε, * ὑπὸ Πνεύματος θείου, * παρέχων ἰάματα * τοῖς προστρέχουσι πίστει * τῆ θεία ἐντεύξει σου * ὅθεν παραδόξως * χαὶ δαιμόνων τὰ πλήθη * ἐλαύνεις ἐχάστοτε, * ἰατρὲ ἀξιάγαστε, * ἀθλορόρε Διόμηδες. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἔφεσιν δωρήσασαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νον. Τῆς Εορτῆς. "Ομοιον.

Η Θεόν συλλαβούσα άνευ σπορᾶς, * σαρχωθέντα τεχούσα δίχα φθορᾶς, * τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι * ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος. * ὡς γὰρ ζωῆς σὰ Μήτηρ * καὶ πάντων Βασίλισσα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, * Παρθένε, τὴν ἄῦλον. * ὅθεν ἐπαξίως * ἀληθως ἀνεδείχθης * νεφέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνούσιν ἐγ πίστει * τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Αγ. Εικόνος. 'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Απανιστάμενον * τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, * καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν * τὸ ἰερὸν, * Σῶτερ, Ἐκμαγετόν σου, * τὸν ὁ θεόφρων Βασιλεὺς * πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκύ μεν ήλιος * αὐγάζων ὅμμασι· * γλυκυτέρα δε δψις * ή σή, Χριστε, * τοῦ ᾿Αφομοιώματος· * ὅτι ὁ μεν τὰ αἰσθητὰ,* αὕτη δε τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ίσχὺς ἐξέλιπεν * Ἰσμαηλίτιδος * δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὅπλῳ *

τῷ τοῦ Σταυροῦ * πᾶσαν τὴν περίβολον * ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς * τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν.

Θεοτοχίον.

Συντηρηθήναί σου * τὴν πόλιν, "Αχραντε, * ἀσινή ἐξ ἐφόδου * βαρβαριχής * πρέσβευε, δεόμεθα· * ίδε γὰρ οἶα κατ' αὐτῆς * οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Αγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. *

Λόγον θείας γνώσεως * ώς ποταμόν * φέρων ἐν καρδία κατέκλυσε * πλάνης χειμάρρους, * καὶ εἰδώλων τὴν ἰσχὺν * ὁλοτελῶς ἐβύθισε * Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

"Ελαμψεν ώς ήλιος * έπὶ τῆς γῆς * αἴγλη ἀρετῶν καὶ θαυμάτων τε * περιουσία, * καὶ ἐφώτισε πιστῶν * τὰ εὐσεβῆ συστήματα * Μάρτυς Δ ιομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μαχαριώτατον * τέλος εὐρών, * χαὶ τῆς ποθουμένης σοι ἔχπαλαι * δόξης ἀρρήτου * ἐν χαρᾳ ἐπιτυχών, * τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, * Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Ξένη σου ή γέννησις * ὡς ἡ σεπτὴ * Κοίμησις ἐδείχθη, Πανάμωμε * εὐλογημένη, * ἡν ἡ ποίμνη σου τιμᾳ, * βαρβαρικὰς ἐκφεύγουσα * βλάβας τῇ θερμῇ προστασία σου.

Τής Αγ. Εικόνος. Ωδή ε΄. Τῷ θείψ φέγγει σου.

Μικρά σοι πόλις υποδοχήν * πρώην κατηυτρέπιζε, Χριστέ, * ήν ή Θαδδαίου ἐπέλευσις * νόσων ἀπαλλάττει, * καὶ τῆς χειρός σου γραφή, * καὶ θεῖον 'Απεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αι των χαρίτων σου δωρεαι * ὑπερεπληθύνθησαν, Χριστέ· * ὰ γὰρ τὸ πρώην ἡ "Εδεσσα * ἐγκολπωσαμένη * ἐνεκαυχήσατο, * ἡ Νέα δεχομένη 'Ρώμη ἀγάλλεται.

Θεοτοχίον.

Στήσον, Παρθένε, των δυσμενών * τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυχνάς. * λῦσον αὐτών τὰ βουλεύματα. * τῆ χληρονομία * τῆ σῆ βοήθησον. * ὁρᾶς γὰρ ἀπειρήχαμεν ταῖς χαχώσεσιν.

Τοῦ Αγίου. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

Ανευ ώφθης αίματος * Μάρτυς ἀξιοθαύμαστος * ἄνευ ἀλγηδόνων στεφανίτης * ἄνευ μωλώπων νικητής ἄριστος, * στίφος δυσμενών καταβαλών * σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, * γενναιόφρον Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλχεν * ὅντι διχαίφ ἄσβεστον,* τούτου τε ἡ σύζυγος, Θεόφρον, * σοὶ εὐφροσύνη ἐπηχολούθησεν, * ὡς εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχὴν, * πᾶσι χαθυπείχουσαν * τοῦ Σωτῆρος προστάγμασιν.

Φωτός ύστεροῦνται μέν * τοῦ σώματος οἱ τύραννοι * σοῦ τὴν κεραλὴν μετὰ τὸ τέλος * ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς * κόρας διανοίγονται Χριστῷ * πίστει προσερχόμενοι, * ὧ παμμάκαρ Διόμηδες.

Θεοτοχίον.

Προπύργιον έχουσα * ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων * σὲ, τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν,* τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὀρμάς· * ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· * αὕξει καὶ κρατύνεται, * Θεομῆτορ παν-άμωμε.

Τής Αγ. Εικόνος. Ωδή ς. Συνεσχέθη. *

ραιώθης * κάλλει παρὰ πάντας, * Σῶτερ, τοὺς υἰοὺς τῶν βροτῶν. * κἄν γὰρ οὐκ εἰδος εἰχες, * οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ
πάθους, * ἀλλὰ τφόντι * πάντα κατερώτιζες, * καὶ δηλοῖ σου
τῆς μορφῆς ἡ θέα. * ἦς τὸ ὁμοίωμα * ῥάκει ἐκτυπωθὲν, * ὡσπερ
θησαυρὸς ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος * προσαφαιρεθείσα * τῶν 'Αγαρηνῶν ἡ πληθὺς, * ὥσπερ ἐξ ἀλλοφύλων * κιβωτὸν 'Ισραηλίτη Νέω * τὸ τοῦ προσ- ώπου * νῦν προσέτι δέδωκεν * Έκμαγεῖόν σου, Χριστὲ, καὶ δόξαν * ἡν προσεκτήσατο· * οὐδὲ γὰρ θεμιτὸν * "Αγια κυσὶ προσεπιβρίπτεσθαι.

Θεοτοχίον.

Έχ χειρός σου, * Σῶτερ, τῆς ἰσχύος * νῦν ὑπεξέλιπον ἐγὼ, * ἀλλὰ τὰς μάστιγάς σου * ἀποστήσας ἀπ' ἐμοῦ πρεσβείαις * τῆς ἀπειράνδρως, * Λόγε, χυησάσης σε, * μἡ τῷ χλύδωνι τῆς ἀμαρτίας * χαταποντίζεσθαι * χαὶ δεινῶς ναυτιὰν, * μόνε λυτρωτὰ, ἐγχαταλίπης με.

Του Αγίου. Την θείαν ταύτην.

Τών σων άγώνων τοῖς ρεύμασιν * έβύθισας έχθρον τον άσώματον, * καὶ των θαυμάτων σου * τῆ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθων * πολυειδεῖς κηλίδας, * 'Αξιοθαύμαστε.

Ταϊς θείαις αύραις κινούμενος, * τῆ ἄνωθεν ροπῆ κυβερνώμενος, * πρός γαληνότατον * ὅρμον εὐθέτως κατήντησας, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, * Μάρτυς πανεύφημε.

Παθών πιστοι ἐκκαθαίρονται * ἀρρήτω χειρουργία σου, ἔνδοξε,* καὶ ἀπελαύνεται * φάλαγξ δαιμόνων τῆ θεία σου * ἐπιστασία, Μάκαρ * ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίον.

Έν σοὶ, Παρθένε, καυχώμεθα, * ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, * τῆ πεποιθήσει σου * ἐπιδρομὰς οὐ πτοούμεθα * τῶν δυσμενῶν βαρβάρων * οἱ ἀνυμνοῦντές σε.

Ο Είρμός.

» Ττην θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελούντες έορτην οἱ θεό-

» f L φρονες \star τής Θεομήτορος, \star δεύτε τὰς χεϊρας χροτήσωμεν, \star

» τον έξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάχιον τῆς Εορτῆς Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῆ Ιζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι.

"Ηθλησε και ζων και θανών Διομήδης, Προαιρέσει ζων, και νεκρός τομή κάρας. "Έκτη και δεκάτη νέκυς έτμήθη Διομήδους.

Τη αὐτη ἡμέρα, 'Ανάμνησις της εἰσόδου της ἀχειροτεύκτου Μορρής τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτηρος ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ, ἐκ της Έδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεορύλακτον καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Έν σινδόνι ζων έξεμάξω σὴν θέαν, Ὁ νεκρός εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.

Είς το Κεράμιον.

'Αχειρότευκτον χειρότευκτος σον τύπον, Φέρει κέραμος, παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

Τῆς Αγ. Εἰκόνος. Ὁδὴ ζ΄. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι. * \mathbf{P} ἡματι μὲν πᾶσαν νόσον, * Λόγε Θεοῦ, ἐφυγάδευσας * ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν * ἀλλὰ θώκους πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, * διὰ τοῦ Εκτυπώματος * θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Ο χτίσας λόγφ τὰ πάντα, * καὶ μορρωθείς τὸ ἀλλότριον, * τῆς ἰδίας μορρῆς * καταλέλοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα. * ἄπερ ὑποδε-

Ψυχής ἐξ ὅλης ζητήσας * τής σής ἰδέας ἐκσφράγισμα * ὁ πιστὸς Βασιλεὺς, * ὡς ἐζήτησεν, οὕτως ἔτυχε, Κύριε, * κατάλληλον εὐράμενος * θείου πόθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοχίον.

Έλύθη τῆς καταδίκης * τῆς παλαιᾶς τὸ ἀνθρώπινον * τῆ κυήσει τῆ σῆ· * σὲ γὰρ μόνην πλατυτέραν εὐράμενος * τῶν οὐρανῶν, Πανάμωμε, * ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Αγίου. Οὐχ ἐλάτρευσαν.

Η τιμηθείσα χεραλή σου φως ἀπήστραψε * τοῖς ματαιόφροσιν. *

τόν νοῦν * οὐ συνῆκε δὲ * ἀναβοᾳν, Πανένδοξε· * Ὁ Θεός, εὐ-λογητός εἶ.

'Απεδύσω τῆς νεκρώσεως, 'Αοίδιμε, * χιτῶνα δύσμορφον· * ἀθανασίας στολὴν * ὡραίαν ἐν χάριτι * ὅθεν ἐνδέδυσαι, * τῷ Δεσπότη σου * ἀναβοῶν γηθόμενος· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας * ὑλώδη πλάνην έχθρῶν· * θεολαμπὴς δὲ ἀστὴρ * ἐφάνης ἰάσεων, * Μάρτυς, ἀστράπτων βολὰς * τοῖς κραυγάζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Ή Βασίλισσα τοῦ κόσμου ἡ κυήσασα * τὸν Βασιλέα Χριστὸν, * ἡῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ, * ἐθνῶν ἐπηρείας τε * τὴν βασιλεύουσαν * πόλιν ψάλλουσαν * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τής Αγ. Εικόνος. 'Ωδή ή'. Νόμων πατρώων.

Οσπερ εν όψει σε τον Κύριον * έλπίζων ένδημήσαι, πᾶς ὁ τῆς πόλεως * λαὸς ἔχχριτος ὑπάντησιν * θαυμαστήν σοι ποιεῖται * Αρχιερέων * θεῖον ἐπαγόμενος χορόν * ὧν ἐπ' ὤμων ὁχούμενος, * χαὶ πρὸς χληρονομίαν * εἰσβαλὼν τὴν οἰχείαν, Οἰχτίρμον, * ἐν τῷ τῆς Μητρός σου * χατέπαυσας τεμένει.

Στόματα παίδων των ἀκάκων σε * πρός τὴν προρητοκτόνον πόλιν όδεύοντα * ὑμνολόγουν· ἀλλ' ἡ ἄνομος * συναγωγὴ 'Ε-βραίων * φονώσαν χεῖρα * ὡπλιζε λυττώσα κατὰ σοῦ· * νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος * πανδημεὶ προχυθεῖσα, * ὡς οἶά σε τὸν Κτίστην ὁρῶσα, * χαίρει δεχομένη * τὸν τύπον τῆς μορρῆς σου.

Θεοτοχίον.

Σάρχα φορέσαι προελόμενος * τῆς τοῦ Πατρός μεγάλης βουλῆς ὁ "Αγγελος, * ἐν νηδύι σου, Πανάχραντε, * ἐτελεσιουργήθη· * καὶ σὲ Μητέρα * κάτω ἀπεγράψατο, σεμνή· * καὶ φθαρείσαν ἐχαίνισε * τὴν βροτείαν οὐσίαν· * δν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς Κτίστην, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου. Παίδας εὐαγείς.

Πόδες οἱ σεπτοί σου, 'Αθλοφόρε, * πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· * ἐμπεριπατοῦσι δὲ * νῦν ἐπαγαλλόμενοι * ἐν χώρα ζώντων, πάνσορε, * ἐν Παραδείσφ τρυφῆς· * διὸ καὶ συνελθόντες τιμώμεν * ἀνυμνολογοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έπλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας * στερρῶς ἀγωνισαμένω, καὶ νικήσαντι * ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, * Μάρτυς ἀξιάγαστε· * καὶ ἀθλητῶν ὁμήγυρις * σὲ ὑπεδέξατο, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐχπέμπεις λαμπηδόνας * τὴν θείαν ἐνδεδυμένος, Μάρτυς, δύναμιν, * παύεις ἀρρωστήματα, * λύεις τε νοσήματα,* ἀποδιώχεις πνεύματα * τῆς πονηρίας, βοῶν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Πολλαϊς προσβολαϊς άμαρτημάτων * χλονούμενοι, σοῦ πρός τὴν ἀχλόνητον * σχέπην χαταρεύγομεν. * Στήριξον τοὺς δούλους σου, * χατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, * χαὶ ἐχ σείσμοῦ χαὶ λιμοῦ,* ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε, Παρθένε, * ῥῦσαί σου τὴν πόλιν, * ὡς σοὶ ἀναχειμένην.

Ο Είρμός.

 $m{\pi}$ παίδας εὐαγεῖς ἐν τἢ καμίν $m{\phi}$ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *

» τὴν οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής Αγ. Εἰκόνος. 'Ωδή θ'. Ξενίας δεσποτικής. *

Έξέμηνε κατὰ σοῦ * λαὸς ἀσύνετος, Σῶτερ, * καὶ ἀντ' εὐερχεσίας, * σοὶ τὰ ἀνήκεστα * τολμηρῶς ἐπανετείνετο· * ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, * τοῖς σοῖς πάθεσι, Σῶτερ, υἰοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' έχθρων * τοῖς εὐσεβέσι παράσχου * καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, * ὅτι τὰ σύμβολα * τῆς σαρκός σου ώσπερ ἄμαχον * φρούριον, Δέσποτα, κεκτημένοι, * δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

΄ Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς * σωματοφόρος ὁ Λόγος * διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν * ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, * ὑποστάσει μιᾳ ἀφύρτως * ἐνωθεὶς τῷ φυράματι, δν δοξάζομεν.
Τοῦ 'Αγίου. 'Απας γηγενής. *

Τύρες ἀμοιβὴν * καμάτων τὴν ἄνω σοι * ἐτοιμασθεῖσαν τρυφήν· * ἔνθα αὐλιζόμενος * ὡραῖσμένος * μαρτυρικαῖς καλλοναῖς * κατατρυφᾶς τοῦ Κτίστου σου * τῆς ὡραιότητος, * ἰκετεύων * δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε * ἰλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, * καὶ πίστεως ἔρεισμα, * καὶ στύλος ἄσειστος, * πύργος τε ἀκλόνητος * ἐδείχθης, Μάρτυς, * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * καὶ ποταμὸς ἱάσεων * ἀναβλυστάνων κρουνοὺς, * ἱατρεῖον * ἄμισθον τοῖς πόθ φ σου * ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην, Διόμηδες.

"Εδυς ἀπό γῆς * εἰδώλων τὴν ἄθεον * ἐξαφανίσας ἀχλύν * καὶ πρός τὴν ἀνέσπερον * αὐγὴν μετῆλθες * τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς * ῆς τὰς ἐμφάσεις, "Ενδοξε, * πρώην ἐκέκτησο, * ταῖς ἐκεῖθεν * λάμ-ψεσι λαμπόμενος, * καὶ χαρᾶς ἀϊδίου πληρούμενος.

Θεοτοχίον.

Πόλις του Θεου, * αύτος ην κατώκησεν, * ή όντως ἄσειστος, * λύτρωσαι την πόλιν σου * σεισμού, Παρθένε, * και καταπτώσεως, * βαρβαρικής άλώσεως, * πυρός, μαχαίρας, έχθρων * άπό πάσης, * πάναγνε, κακώσεως, * τη θερμή πρός Θεόν μεσιτεία σου. Ο Είρμός.

πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος. * πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύσις γεραίρουσα * • τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαί-» ροις, παμμαχάριστε * Θεοτόχε άγνη άειπάρθενε.

Εξαποστειλάριον του Αγίου. Γυναίχες άχουτίσθητε. *

Ενθέως ἐπορφύρωσας, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, * τὴν τοῦ Χριστοῦ Έκκλησίαν * τοῖς τῶν αἰμάτων σου ῥείθροις. * ἀπάτην δὲ κατέσβεσας * εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, * Διόμηδες πανόλβιε· * καὶ νῦν πρεσβεύων μη παύση * ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίφ.

Και τῆς Εορτῆς. Ο οὐρανόν τοῖς ἄστροις. *

Tων Αποστόλων ο δήμος * συναθροισθείς εν νεφέλαις * άξιοχρέως χηδεύει * τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, * παρόντος καὶ τοῦ Σωτήρος * σύν μυριάσιν 'Αγγέλων.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς.

'Ηχος β'. Οίχος του 'Εφραθά.*

ρομνοις σου το σεπτον * και θεοδόχον σώμα * προπέμποντες οί θετοι * έβόων θιασώται· * Που νυν άπαίρεις, Δέσποινα;

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

♦εῦτε οἱ γηγενεῖς * στησώμεθα χορείαν, * ἐξόδια βοῶντες * ἐπὶ Δ τη Μεταστάσει * της Θεοτόχου σήμερον.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ άλήθειαν.

 Γ η μέν τη ση ταρή * εὐλόγηται, Παρθένε· * ἀὴρ δὲ τη ἀνόδφ * ήγίασται τή ξένη, * νόμφ θανούσης φύσεως. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α΄.

 \mathbf{E} πρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις * καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ * τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, * τελευταΐον οὖσαν ἐπ' αὐτῆ μυστήριον. * ίνα μὴ μόνον * τὴν ἀπό γής του Σωτήρος ἀνάβασιν θεάσωνται, * ἀλλὰ καὶ τής τεκούσης αύτον * τῆ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. * Διό περ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες * την Σιών κατελάμβανον. * και πρός ούρανόν έπειγομένην * προέπεμπον την άνωτέραν των Χερουβίμ. * "Ην καί ήμεζς * σύν αύτοζς προσχυνούμεν, * ώς πρεσβεύουσαν ύπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Αγίου. Τῆς Ἑορτῆς. ή Τρος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν.

Παντοκράτορος, * καὶ τούτω οἶά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, * άγγελικών σοι ταγμάτων * δορυφορησάντων, * καὶ ψυχών Δικαίων, 'Αγνή· * μεθ'ὧν αἴτησαι ἡμῖν * εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. * Επίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα * ἄ προσῆξάν σοι τότε, Παρθένε, *

Α χύκλφ τῆς σῆς κλίνης ἰστάμενοι * πάντες οἱ τοῦ Λόγου 'Α πόστολοι, * καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; * 'Απαίρει τοῦ Βασιλέεως τὸ παλάτιον * ὑψοῦται ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. * Πύλαι, ἐπάρθητε, ὅπως * τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη * ἐν πολλῆ εἰσέλθη χαρᾶ, * ἀπαύστως τῷ κόσμφ * αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Αγίου. Ήχος ὁ αὐτός. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τε * άθείας ή πυρὰ * πᾶσαν κατενέμετο χώραν, * Μακαριώτατε, * τότε έξαπτόμενος * ζέσει τοῦ Πνεύματος * τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος * ἐκήρυξας Λόγον, * σάρκα ἐνδυσάμενον * δι' ἀγαθότητα· * ὅθεν * καὶ πυρὸς καὶ βασάνων * ἤνεγκας δεινὰς τιμωρίας * σθένεὶ δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Οτε * ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς * ἔσπευδε θωπείαις συλήσαι * τὴν οἡν διάνοιαν, * τότε ἀνδρειότητι * καλλωπιζόμενος * ἀντετάξω στερρότατα, * καὶ ἡνεγκας πόνους * ἄπονον πρὸς λῆξίν σε * διαβιβάζοντας, * Μάρτυς * ἀξιάγαστε Μύρων, * τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας * καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Ο τε * τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς * ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως * ἐκδαπανώμενον, * Μάρτυς, τὸ σαρχίον σου * τὸ ἱερώτατον, * πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες * τὸν ἀγωνοθέτην, * χεῖρά σοι προτείνοντα * θείας δυνάμεως· * ὅθεν * ἐχτελέσας τὸν δρόμον * ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, * Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Η των ούρανων ύψηλοτέρα ὑπάρχουσα, * καὶ των Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ἡ δι ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀιδίου οὐσίας δοχείον γεγενημένη, * ἐν ταῖς τοῦ Υἰοῦ χερσὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, * καὶ σὺν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, * καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ήχος β'. Οἰχος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

 Δ ήμος των Μαθητών * ήθροισθη έχ περάτων * σύν τοῖς σεπτοῖς 'Αγγέλοις, * Μήτηρ Θεοῦ, χηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σωμά σου. Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

 Δ εύτε οἱ γηγενεῖς, * σήμερον σὺν Αγγέλοις * στησώμεθα χορείαν * φαιδρὰν ἐν τῆ Κοιμήσει * τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν.

Σωμά σου τῆ φθορὰ * ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, * καὶ πρὸς ταρὴν ἐδόθη * τῆς φύσεως τῷ νόμφ· * μένει δὲ ἀδιάφθορον. Δ όξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Η πανάμωμος νύμφη * καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς,*

ἡ Θεῷ προορισθεῖσα * εἰς ἐαυτοῦ κατοίκησιν * τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, * σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν * τῷ Ποιητῆ καὶ Θεῷ παρατίθεται · * ἢν ᾿Ασωμάτων δυνάμεις * θεοπρεπῶς ὑποδέχονται · * καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται · * ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, * ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, * ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν * καὶ ἐλπὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον τοῦ 'Αγίου καὶ τῆς Εορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ήχος γ΄. Τὴν ὑραιότητα. *

Γίς τὰ οὐράνια * ἡ νοερά σου ψυχὴ, * εἰς τὸν Παράδεισον * ἡ καθαρά σου σκηνὴ * μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς * ἀγάλλεται, Παναγία. * "Όθεν ἀνταπέδωκε * τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· * δόλον γὰρ εἰργάσαντο * τῷ τιμίφ Λειψάνφ σου. * Διὸ σὺν 'Αποστόλοις βοῶμεν· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έορτῆς.

Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

δν μετέστης, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οι Κανόνες, ο πρώτος τῆς Έορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου ο παρών, οὖ ἡ Ακροστιχίς

"Αδω Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν, Ίωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Δεῦτε λαοί. *

Λίνον Θεῷ, * ἐπὶ τῆ μνήμη χορεύοντες * τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, * ἄσωμεν ἄπαντες, * ἐνισχύσαντι τοῦτον * τὸ χράτος διολέσαι * τοῦ πολεμήτορος.

Δώρον σαυτόν * τῷ εὐεργέτη προσήγαγες, * καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, * καὶ καλλιέρημα, * καὶ εὐώδη θυσίαν, * νομίμως ἐναθλή-

σας, * Μάρτυς πολύαθλε.

'Ως νουνεχής, * ώς καθαρός ναός, "Ενδοξε, * τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, * τὸν ἐφορμήσαντα * συνταράξαι τὴν θείαν * ἀγέλην ψυχοφθόρον * λύκον ἐδίωξας.

Θεοτοχίον.

Μόνη Θεόν * ἀπειρογάμως ἐχύησας· * δν ἀθλοφόροι Μάρτυρες * ὁμολογήσαντες * ἡμτν ὁμοιωθέντα, * χατήργησαν τὴν πλάνην, * ἄχραντε Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Έν πέτρα με της πίστεως.

Τψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας * πρὸς Κύριον, Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, * ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, ὧ 'Αθλορόρε, * καταξεόμενος * προθύμως, μέλπων τε· * 'Ως οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ρημάτων σου τὰ βέλη ἡχονημένα * κατέπηξας τυράννου ἐν τῆ καρδία, * γενναῖε Στρατιῶτα τοῦ Βασιλέως * Χριστοῦ πανεύφημε, * καὶ ψάλλων ἔλεγες· * 'Ως οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

 Ω ς δρθρος, ώς ήμερα ἐπανατείλας * διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, * ἐρώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ ἐκάστην, * Μύρων πολύαθλε· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Νοσούσαν άθεία την πάσαν κτίσιν, * Θεόν κυοφορήσασα ίατηρα, * Παρθένε, έθεράπευσας παραδόξως * εύχαριστούντές σοι * διό κραυγάζομεν * 'Ως ούκ έστιν άμωμος * πλήν σου, Δέσποινα.

Ο Είρμός.

* \mathbf{E} μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐτρανθη γὰρ το πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ

» ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τὸ Κοντάχιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Αγίου. Ἡγος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.*

Μυριπνόοις ἄσμασι * καὶ ὑμνφδίαις, * συνελθόντες, στέψωμεν * τὸν ἱερόαθλον, πιστοὶ, * Μύρωνα, πάντες, τὸν ἔνδοξον, * ρῶσιν διδοῦντα * παντοίων χαχώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Έρρτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάστασιν * σοῦ, Παναγία, * ἐορτὴν στησάμενοι, * σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, * Θεογεννῆτορ πανύμνητε· *
μὴ οὖν παρίδης * τοὺς πόθφ ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή δ'. 'Υμνώ σε· * άχοην γάρ, Κύριε. *

Σωτήρα * καὶ Θεόν καὶ Κύριον, * τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, * ὁμολογῶν, *Ενδοξε, * σταδίου μέσον τῶν τυράννων * ὁρρὺν * καρτερία ἐταπείνωσας, * καὶ τὴν πολυθείαν ἐξηφάνισας.

Οὐδόλως * ὑπενδοὺς ξεόμενος, * καὶ τυπτόμενος, γενναιόφρον, * Αγγέλους κατέπληξας * ὁρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, * δι' ῆς * δυσμενεῖς ἀσάρχους ὥλεσας, * καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχρημάτισας.

Υπάρχων * θείας δρόσου ξιπλεως * ὑπεισῆλθες γενναιοφρόνως * τὴν τοῦ πυρὸς χάμινον, * ὁρώμενος ἐν ταύτη, Μύρων * σοφὲ, * σὺν ᾿Αγγέλοις ἀγαλλόμενος, * χαὶ μηδαμῶς, παμμάχαρ, φλογι-ζόμενος.

Θεοτοχίον.

Τό μέγα * καὶ φρικτόν Μυστήριον * τῆς λοχείας σου καταπλήττει * πᾶσαν, 'Αγνὴ, ἐννοιαν· * ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπῆσαι * ἐκ σοῦ * ἀγαθότητι εὐδόκησεν * εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

'Ωδή ε΄. 'Ο φωτισμός. *

Η θεαυγής * καὶ φωσφόρος σου μνήμη * τῆ τοῦ 'Αγίου * Πνεύματος δυνάμει εἰς πάντα κόσμον * ἐφαπλουμένη, * φωτισμόν εὐσεβείας * καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, * καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικώς * τὰς πικράς τιμωρίας * ὄντως ὑπέστης * ἄσαρκος χαθάπερ, γενναΐε Μάρτυς * άφαιρεθείς γάρ * τὴν δοράν ἐχαρτέρεις * ώσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἔνδοζε, * σθένει ἀοράτφ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οι σοι * ἐναπέσταξαν πόνοι, * Μάρτυς, εὐῶδες, * πᾶσαν δυσωδίαν αποδιώχον * της αθείας, * την Χριστού δὲ Αγίαν * Έχχλησίαν εὐωδιάζον ἀεὶ * πίστει σε χαὶ πόθφ σαρῶς μαχαρίζουσαν.

Θεοτοχίον.

Υπέρ ήμων * τον έχ σου σαρχωθέντα * άρρήτω λόγω, * Πάναγνε, δυσώπει, εύλογημένη, * δπως ρυσθώμεν * όρωμένων καὶ πάντων * ἀοράτων έχθρων, πανάμωμε, * οἱ σὲ Θεοτόχον, ἀγνὴ, χαταγγέλλοντες.

 $'\Omega\delta\eta$ 5'. Πρός Κύριον * έχ χήτους.

P ανίσι σου * αἰμάτων ἱερῶν κατεπόντισας * δαιμόνων φάλαγγας, * στρατιώτα γενναιότατε, * καὶ στεφανηφορών * πρός Θεόν ἀνέδραμες, * νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ίδόντες σου * το πρόσωπον λαμπρυνθέν οι τύραννοι * θείαις λαμπρότησιν, * 'Αθλοφόρε, κατεπλάγησαν· * μὴ γνόντες δὲ Θεόν,* σχότος προσελάβοντο, * αίωνία χολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεσιν * ώμοτάτου τυράννου ὑπέφερες * δορᾶς ἀφαίρεσιν * ὑπὲρ φύσιν, ἀξιάγαστε, * δειχνὺς τὴν πρός Θεόν * καθαράν σου έφεσιν * καὶ διόλου, παμμάκαρ, ἀνάνευσιν.

Θεοτοχίον.

Νόμοι έν σοι * χαινίζονται, Παρθένε, της φύσεως * ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὺ * τὸν τῆ φύσει ἀχατάληπτον * Θεὸν Ἐμμανουὴλ * παραδόξως τέτοχας * είς ήμων των πιστών άναγέννησιν.

Ο Είρμός.

▼ρὸς Κύριον * ἐχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε * » II έχ πυθμένος "Αδου, δέομαι· * ίνα ώς λυτρωτή * έν φωνή » αἰνέσεως * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

 \mathbf{E}^{\star} βρέφους Χριστόν * ποθήσας, παναοίδιμε, * καὶ τούτου τηρών * τὰ θεῖα παραγγέλματα, * πρός αὐτόν ἀνέδραμες * όλοκλήρως, Μύρων, και κατέπαυσας, * σὺν ᾿Αγγέλοις δοξάζων αὐτὸν, * αἰτούμενος πᾶσι * θείαν ἄφεσιν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσον.

Τ ον έχ χοιλίας ήγιασμένον * άνυμνήσωμεν πάντες, * ώς εὐωδες Χριστοῦ * μύρον παναληθέσσασον: * όνσος κάς τοῦς ----Χριστού * μύρον παναληθέστατον. * όντως γάρ τοῖς προσιούσιν * έν πίστει θερμή τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων. *

τῆ γὰρ ἀγάπη τοῦ Κτίστου πυρούμενος, * συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγχαις * χαὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλβιος· * μυρίζων πάντας τῆ χάριτι * τῆ δοθείση αὐτῷ ἐχ τοῦ Πνεύματος, * αἰτούμενος πᾶσι * θείαν ἄρεσιν.

Συναξάριον.

Τή ΙΖ΄, που αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Μύρωνος. Στίχοι.

Τί μοι περαλής ή τομή, Μύρων λέγει, Πρός τό στέφειν μέλλον με πάντιμον στέρος; Έβδομάτη δεπάτη Μύρωνα τάμε ξίφος όξύ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοη ζ'. Είκονος γρυσής. *

Ο νοῦς σου φαιδρός * πυρακτούμενος, Σορέ, * τῷ θείῳ πόθῳ, * ἡγαλλιᾶτο καὶ εὐρραίνετο * μέσον φλογός ἰσταμένου σου, * ώσπερ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, * μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Όρωντες φλογός * συνεστωτάς σοι, σορέ, * μέσον 'Αγγέλους * μορρή ἀρρήτω έξαστράπτοντας,* οι θεωροί κατεπλήττοντο· * καὶ πρός ὑμνωδίαν τραπέντες * τῷ Δεσπότη ἐκραύγαζον· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ * συνεστώς τοῖς νοεροῖς * ὕμνεις 'Αγγέλοις,* μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, * τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, * ὥσπερ χαλινοῦντα τὴν ρλόγα, * καὶ μελφδοῦντά σε σώζοντα· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(-) ESTOXIOY.

Χωρίον Θεοῦ, * καὶ παλάτιον τερπνόν, * καὶ θεῖος θρόνος, * ἐν ῷ καθίσας ἡτοιμάσατο * πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, * ὤφθης, ΙΙαναγία Παρθένε· * διὰ τοῦτό σοι κράζομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

'Ωο η'. Τον έν καμίνω του πυρός. *

Ακαταγώνιστον όρων * ό παράφρων δικαστής * σὲ, Γενναιόφρον,* ἐν τῷ λωροτομεῖσθαι * μέχρις ὀστέων αὐτῶν, * προσάγει,* ὅνυξι σπαράττων σε, * πληγὰς ἀφορήτους, * πληγωθεὶς ἀνιάτως.

'Ρήμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ * εἰς ἐπήκοον παντός * τοῦ πλήθους, Μάρτυς, * προσηνέχθη σοι, Μύρων, * πρός τὰς ἐκεῖσε καλοῦν * ἀρρήτους * καταπαύσεις, ἐνδοξε, * καὶ τὰς τῶν 'Αγγέλων * τερπνὰς χοροστασίας.

Men. Tom. VI.

Τστασο ώσπερ Δανιήλ * ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν * εὐλαβουμένων * τὸ μαχάριον πάθος * χαὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, * παμμάχαρ, * τὸ ἄπειρον μέγεθος, * ζώση τε φωνῆ σου * ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοχίον.

Νυγείς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ * τὴν ψυχὴν ὁλοτελῶς * ἐτραυματίσθην, * καὶ ἀνίατα πάσχω· * ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἀρρήτως * τεχοῦσα, Πανάμωμε, * ἴασαί με, σῶσον, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Είρμός.

» τη δν ἐν καμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγ» Καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
» Θεὸν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον.*

γα την μέλλουσαν δόξαν * καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος * Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν * ἀξιωθῆς, Γενναιότατε, * ὑποκλίνεις αὐχένα * καὶ δέχη την τοῦ ξίφους ἐκτομήν * καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων * πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

"Ωσπερ ἡδύπνοον μύρον, * ἀξιάγαστε Μύρων, * μυρίζουσα χαρδίας τῶν πιστῶν * ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου * τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη: * ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς * εὐωδίας ἐνθέου * ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σοῦ 'Αχαία καυχάται * τοῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοις, * γενναῖε τοῦ Κυρίου 'Αθλητά· * πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος * τό πολύαθλον σῶμα * κατέχουσα ὡς δλβον ἀληθῆ, * καὶ πηγὴν ἱαμάτων, * καὶ νόσων καθαρτήριον.

Ή τῶν Αγίων ἀπάντων * ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις * μητρόπολις Σιών ἡ νοητὴ, * τῶν πρωτοτόκων, ὡς γέγραπται, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, * ὡς Μάρτυρα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσωποῦντά σε ἔχει,* Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοχίον.

Φωνὴν βοῶμέν σοι πάντες * τοῦ ᾿Αγγέλου, Παρθένε, * παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ· * Χαῖρε, δι ἦς ἡξιώθημεν * οὐρανῶν βασιλείας * οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῇ ρθορᾳ, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον * ἀρρόνως ἀπολέσαντες.

Ο Είρμός.

» Ττον έχ Θεοῦ Θεον Λόγον, * τον ἀρρήτω σορία * ήκοντα χαι-» Υουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *

» έξ 'Αγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οί πι-» στοὶ, ὁμορρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν. Έξαποστειλάριον. Γυναίκες άκουτίσθητε.*

υρίπνοον ὡς ρόδον σε * ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, * Μύρων πολύαθλε Μάρτυς: * τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία * ἐδείχθης, παναοίδιμε, * ὑπὲρ οῦ χαίρων ἤθλησας, * παρ' οῦ καὶ δόξης ἔτυχες: * πρὸς δν ἀεὶ μνημονεύεις * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ερρτῆς. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Ι ετὰ βροντής ἐν νεφέλαις * τοὺς ᾿Αποστόλους ὁ Σωτὴρ * πρός τὴν τεχοῦσαν ἐχπέμπει, * πόθφ χηδεύσοντας αὐτήν * χατέρχεται δὲ χαὶ οὕτος, * δορυφορούντων ᾿Αγγέλων.

Είς σὸν Σσίχον σῶν Αΐνων, Στιχηρὰ προσόμοια. Τιχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

ύμρην σε του Θέου * ή ἄνω βασιλεία, * των έκλεκτων ή δόξα, * προσδέχεται, Παρθένε, * πρός σόν Υίόν χωρήσασαν.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δ ήμος των Μαθητών * άθροίζεται χηδεύσαι * Μητέρα Θεοτόχον,* έλθόντες έχ περάτων * παντοδυνάμω νεύματι.

Στιχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν.

όξα ἐν οὐρανῷ, * ἐπὶ γῆς εὐρροσύνη· * ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου Μήτηρ * χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότου * ψυχὴν νῦν παρατίθησιν. Δόξα καὶ νῦν. Πγος πλ. δ΄. Λέοντος Δεσπότου.

ξι ιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἰός σου, * Θεοτόκε, καὶ Θεὸς ἡμῶν, * ἀς δὲ τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, * ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, * ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται. * Καὶ σὲ, Θεομῆτορ, * νόμφ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, * ἴνα μὴ τοῖς ἀπίστοις * φαντασία νομισθῆ ἡ οἰκονομία.* Μετέβης δὲ * πρὸς οὐράνιον χῶρον * ἡ ἐπουράνιος νύμφη, * ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου γῆθεν ἀπάρασα. * Ἡγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῆ ἀνόδφ σου, * ὡς ἐρωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκφ σου. * Προπέμπουσιν ᾿Απόστολοι, * καὶ ϶Αγγελοι ὑποδέχονται. * Θθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμά σου, * καὶ ἐπιτάφιον ὑμνον ἐξάδοντες, * μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ ρόβφ ἔλεγον. * Αὐτη * ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. * αὐτὸς γὰρ ἐν μέσφ σου, ἡμᾶς ἐποπτεύουσα. * ἡμεῖς γὰρ λαός σου * καὶ πρόβατα νομῆς σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, * αἰτούμενοι * διὰ σοῦ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται έχτενής, καὶ Απόλυσις.

ΤΙΕ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρυν Φλώρου καὶ Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. **"Εδωκας σημείωσιν."**

ύχ ἄρμα πυρίμορφον * τῶν ἀπό γῆς σε μετέστησεν, * ὡς Ἡλίαν τὸν δίχαιον· * ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἡλιος * τῆς διχαιοσύνης * ἐν χερσὶν οἰχείαις * τὴν παναγίαν σου ψυχὴν * ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, * ἐν ἐαυτῷ χατέπαυσε· * χαὶ παραδόζως σε, "Αγραντε, * μεταστήσας ἐτίμησεν * ἐν χαρᾳ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Σεῦτε, ὦ φιλέορτοι, * τῆς Θεομήτορος σήμερον * τὴν ἀγίαν Μετάστασιν * φαιδρῶς ἐορτάσωμεν· * ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως * τοῦ ἐξ ἀχηράτου * Πατρός ἐχλάμψαντος τὸ πρὶν, * καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐχ τῆς νηδύος αὐτῆς, * τὴν θείαν καὶ πανάχραντον * ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, * Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύει σωθῆνα: ἡμᾶς.

Θαϋμα φρικωδέστατον, * ή ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον * Βασιλέα βαστάσασα * τάφω κατατίθεται· * καὶ 'Αγγέλων δῆμοι * σὺν τοῖς 'Αποστόλοις * φόβω κηδεύουσιν αὐτῆς * τὸ θεοδόχον Σῶμα καὶ τίμιον· * καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον * εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν * Ἰησοῦς ὁ Υἰὸς αὐτῆς * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρά των Αγίων, δμοια.

Λίθοι τελειότατοι * τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, * καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι * οἱ "Αγιοι ὡρθησαν, * οἰκοδομηθέντες * εἰς ναόν Κυρίου, * καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς * καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. * Αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν * ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, * ὡς ναοῦ ἀναθήματα * οὐρανίου ὑπάρχοντας.

Χάριν ἀπαντλήσατε, * καὶ φωτισμόν ἀπαρύσασθε, * εὐφροσύνην καὶ ἔλεος * λειψάνοις προσψαύοντες * ἱερῶν Μαρτύρων, * Φλώρου τε καὶ Λαύρου, * ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς * τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια· * καὶ τούτους μακαρίζοντες * ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, * ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· * Ο Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάκκω συγκλειόμενοι, * καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι * ἀπηνεία δικάζοντος, * θείαις εἰσηγήσεσι * καὶ ἀποκαλύψει * Πνεύματος 'Αγίου * ἐρανερώθητε ἡμῖν * ώσπερ ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες * σημεῖα καὶ τεράστια * καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, * 'Αθλορρόροι αὐτάδελφοι, * τῶν 'Αγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νον. Ἡγος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί * τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνὴν, * ἐξ ῆς ἀῥρήτως προῆλθε * σαρχωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, * κράζοντες καὶ λέγοντες * Εὐλογημένη, σὰ ἐν γυναιξί * μαχαρία ἡ γαστὴρ * ἡ χωρήσασα Χριστόν. * Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ * τὴν ψυχὴν παραθεμένη, * πρέσβευε, "Αχραντε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς του Στίγου, Στιγηρά προσόμοια. Ήνος 3' Οίκος τοῦ Έκραθά.*

Ήχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

Τύλαι τῶν οὐρανῶν, * ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ * ἡ τοῦ Ύψίστου
Μήτηρ, * ἡ πάναγνος Παρθένος, * θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Πθροισται ὁ χορὸς * Μαθητῶν παραδόξως * ἐχ τῶν περάτων κόσμου; * χηδεῦσαί σου τὸ σῶμα * τὸ θεῖον καὶ ἀχήρατον. $\Sigma \tau(y)$. Όμοσε Κύριος τῷ Δαυδό ἀλήθειαν.

ρμνον αι οὐρανῶν * ἐξάρξατε Δυνάμεις, * σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων * τοῦ Λόγου μύσταις ἄμα * τῆ μόνη Θεομήτορι.

Δόξα, και νον. Ήχος δ΄

Δαυίτικην ψόην σήμερον λαοί * ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· * 'Απενεχθήσονται, φησί, * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς,*
αἱ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται ἐν εὐρροσύνη καὶ ἀγαλλιάσει· * ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυίδ, * δι' ἤς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, *
ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υἰοῦ καὶ Δεσπότου * ἐνδόξως * καὶ ὑπὲρ
λόγον μετατίθεται. * "Ην ὡς Μητέρα Θεοῦ * ἀνυμνοῦντες βοῶμεν
καὶ λέγωμεν· * Σῶσον ἡμᾶς, * τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον,*
ἀπὸ πάσης περιστάσεως, * καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Τη ενδόξφ μνήμη σου * ή οἰχουμένη, * τῷ ἀὐλφ Πνεύματι * πεποικιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνη κραυγάζει σοι * Χατρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, και νῦν. Το αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ελεύσει τοῦ Κτίστου σου, * τοῦ γεννηθέντος ἐχ σοῦ, * νεφέλη συνήθροισας * τοὺς 'Αποστόλους, τὴν σὴν * ἰδέσθαι Μετάστασιν. * ὅθεν χαὶ μετὰ δόξης * χαὶ πολλῆς εὐφροσύνης * ἐχήδευσαν ἀνυμνοῦντες * τὸ πανάχραντον σῶμα * τῆς σῆς μαχαριότητος, * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ο πρώτος Κανών της Έρρτης, και των Αγίων ο παρών, οῦ ἡ Άκροστιχίς:

Τερπνην άνυμνο Μαρτύρων ξυνωρίδα, Ἰωσηφ. Ὠρδη α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Άρματηλάτην Φαραώ.

Ταϊς φωταυγέσιν άστραπαϊς τοῦ Πνεύματος * περιλαμπόμενοι, * τὰ ζορερὰ νέρη * τῆς ψυχῆς μου λύσατε, * τὴν φωτορόρον, *Αγιοι, * καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην * ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, * Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Έπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως * οἰχοδομήσαντες * δι' ἀρετῶν θείων * ἐαυτοὺς, Μαχάριοι, * περιχαλλὴς ἐδείχθητε * καὶ τερπνότατος οἶχος· * ἐν ῷ Πατὴρ χατεσχήνωσε, * καὶ Υἰὸς καὶ Πνεῦμα τὸ "Αγιον.

'Ριζοτομοϋντες τὴν τῆς πλάνης ἄχανθαν * οἱ μεγαλώνυμοι * τῷ τμητιχῷ λόγῳ * τῆς ἐνθέου πίστεως, * χαρδίας χατενέωσαν * χερσωθείσας ἀπάτη, * χαὶ χαρπορόρους ἀνέδειξαν, * πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοχίον.

Παρθενικής ἀπό γαστρός ἐβλάστησας, * ῥίζα ἀπότιστε, * τόν φυτουργόν πάντων, * ἄνθρωπον γενόμενον * καὶ πάθη ὑπομείναντα: * ὁν ποθοϋντες οἱ θεῖοι * πιστῶς ἐνήθλησαν Μάρτυρες, * ἄ-χραντε Παρθένε πανύμνητε.

'Ωδη γ'. Ούρανίας άψίδος. *

Τόμον θεῖον πληροῦντες, * πανευκλεεῖς Μάρτυρες, * πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον * ἐχορηγήσατε, * καὶ πρὸς εὐσέβειαν * καθωδηγήσατε θείαν, * σωτηρίας πρόξενοι * τούτοις γενόμενοι.

Ή δυὰς ἡ φωσφόρος * τῶν 'Αθλητῶν λάμψασα * ταῖς τῶν θαυμασίων ἀχτῖσι, * σχότος ἀπήλασε * πλάνης πολύθεον, * χαὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος * τῆς ἐνθέου πίστεως * πάντας ὡδήγησεν.

Νηπιάζοντα δήμον * πανευσεβώς, Μάρτυρες, * θείαις ὑποθήκαις πρός τρίβον * ἐνθέου γνώσεως * καθωδηγήσατε, * καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν δαιμόνων * προσευχή, μακάριοι, * κατηδαφίσατε.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε Κόρη, * δι' ής ήμιν ξλαμψε * Λόγος ὁ ἐπέχεινα πάσης * ἀρχης νοούμενος, * σωζε την πόλιν σου * καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν * πάσης περιστάσεως, * θεοχαρίτωτε.

Ο Ειρμός.

- Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
- » ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν-» θρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Τούς σορούς άριστέας και άθλητας * ἐν ψδαῖς κατὰ χρέος, πάντες πιστοὶ, * Φλῶρον, εὐρημήσωμεν, * καὶ τὸν πάνσορον Λαῦρον. * τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν * Θεὸν προαιώνιον, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην * ἀθλήσει κατήργησαν. * ὅθεν τοὺς τυράννους * καταισχύναντες πίστει, * τῆς δόξης ἐπέτυχον * τῆς ἀρθάρτου τῆ χάριτι. * Διὰ τοῦτο βοήσωμεν. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, και νύν. Τής Εορτής, δικοιον.

Θεόν συλλαβούσα ἄνευ σπορᾶς, * σαρχωθέντα τεχούσα δίχα φθορᾶς, * τὴν νέαν ἀμριέννυσαι * ἀρθαρσίαν τοῦ Πνεύματος: * ὡς γὰρ ζωῆς σὰ Μήτηρ * χαὶ πάντων Βασίλισσα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, * Παρθένε, τὴν ἄϋλον: * ὅθεν ἐπαξίως * ἀληθῶς ἀνεδείχθης * νεφέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνούσιν ἐν πίστει * τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

'Ωοή ο'. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Νεανικώς * τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι * οἱ γενναῖοι * τοῦτον κατηδάρισαν * τῷ τοῦ Σταυροῦ δπλφ κραταιώς * καὶ τοὺς συντριβέντας * τῇ ἀμαρτία ἐτέλεσαν * ναοὺς Κυρίου ζῶντας, * εὐσεβῶς μελφδοῦντας * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Υπό Χριστοῦ, * λίθου τμηθέντος, ὡς γέγραπται,* ἀπό ὅρους,* Κόρης τῆς θεόπαιδος, * δυναμωθέντες πανευκλεῶς, * "Αγιοι, εἰδώλων * τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε: * καὶ ἤρθητε πρὸς ὑψος * ἐμρανὲς σωτηρίου, * καὶ 'Αγγέλοις σαρῶς ὡμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν * τῆς τρισηλίου Θεότητος * τοῖς ἀθέοις * χαίρουσα κατήγγειλε * δυὰς σεπτὴ ἡ τῶν ἀθλητῶν, * Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· * καὶ Μαρτυρίου ποτήριον * ἐξέπιε προθύμως * τῷ Χριστῷ μελφδοῦσα· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε. Νόμφ Θεοῦ * ὑποχλιθέντες, ὑπέχλιναν * ἀνομοῦντας * τοῦτον μόνον σέβεσθαι, * τἢ ὑπανοίξει τῶν ὀρθαλμῶν * τὰς τἢς διανοίας * αὐτῶν ὀράσεις φωτίσαντες * οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, * οἱ φωστῆρες οἱ δύο * οἱ τὰ πέρατα χόσμου φωτίζοντες.

(-) ESTOXION.

'Ως χαθαράν * τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, * Θεοτόχε, * σὲ τὴν ἀειπάρθενον * ὁ πλαστουργός πάντων καὶ Θεός, * καὶ τὴν σὴν γαστέρα * παλάτιον ἀπειργάσατο * ἀμόλυντον ὁ μόνος * Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, * καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανεν.

'Ωόη ε. "Ινα τί με ἀπώσω. *

Μερισμόν ούχ ὑπέστη * θεία ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· * τῆ γὰρ ἀμερίστω * καὶ 'Αγία Τριάδι πιστεύσασα,* ἐν μιὰ ἐλπίδι * τοὺς μερισμῷ * πλάνης ἀτόπου * συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίω * τῷ λαξευτηρίω τε τῆς θείας γνώσεως * τὰς λιθώδεις φρένας * εὐσεβῶς, 'Αθλοφόροι, λαξεύοντες, * ναοὺς τῆς Τριάδος * πανευσεβῶς * ἐνθέω σθένει * ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

'Ριζοτόμοι κακίας * πάσης ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι· * φυτουργοί δὲ πάσης * εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, * τόν ἐκφύντα κλάδον * τοῦ Ἱεσσαὶ * ἐκ ρίζης θείας * ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες. (Θεοτοκίον.

Τό πρό πάντων αἰώνων, * Κόρη, ἀποχείμενον μέγα μυστήριον, * ὅπερ οὐχ ἐγνώσθη * γενεαῖς προλαβούσαις, πανάμωμε, * διὰ σοῦ ἐφάνη * Λόγος Πατρός * ὁ πρό αἰώνων, * σαρχωθείς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

πομονή ἀχλινεί * τοὺς ἀνομοῦντας τροπούμενοι * οἱ ἔννομοι 'Αθληταὶ * Χριστοῦ, ἀξιέπαινον * τέλος ἀπηνέγχαντο, * μὴ χαταχωσθέντες * ἀσεβείας ματαιότητι.

'Ρομραία τοῦ δυνατοῦ * ἀναδειχνύμενοι Πνεύματος * ἐτρώσατε δυσμενεῖς * ἀσάρχους, Μαχάριοι, * καὶ πάθος μαχάριον * τοῦ πλευρὰν τρωθέντος * εὐσεβῶς ἐξειχονίσατε.

'Ως δύο περικαλλεῖς * μαστοὶ, 'Αοιδιμοι, ὤρθητε * τῆς 'Εχκλησίας Χριστοῦ, * οὐ γάλα προχέοντες, * ἀλλὰ χάριν ἄρθονον * καὶ σωτηριώδη * ἰαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοχίον.

Νοσούσαν μου την ψυχην * τη αμαρτία θεράπευσον, * τόν ἰατρόν τῶν ψυχῶν * χυήσασα, Πάναγνε· * δν οἱ θεῖοι Μάρτυρες * χαθομολογούντες, * ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ο Είρμός.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου. * καὶ Σὰκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι. * πρὸς σὲ γὰρ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Π΄, του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Φλώρου και Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτής τής ύπερ Θεού Λόγου, Χωρούσι Φλώρος και Λαύρος πρός τό φρέαρ. Φλώρφ ἄμ' όγδοάτη δεκάτη φρέαρ είσεδυ Λαύρος.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Ωοη ζ. Θεού συγκατάβασιν. *

ωυλίνους, λιθίνους τε * θεούς ἀθέων * καταστρεψάμενοι, * στήλας θεογνωσίας * Λαῦρος καὶ Φλώρος οἱ μεγαλώνυμοι * τοῖς μελωδοῦσιν * ἐαυτοὺς ἀνέστησαν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες έμπλεοι * πυρός τοῦ θείου, * Μάρτυρες, Πνεύματος, * τοὺς χαμίνω βληθήναι * όσίους ἄνδρας χαταχριθέντας δεινῶς * ταῖς ἐπομβρίαις * τῶν θείων εὐχῶν ὑμῶν * διετηρήσατε * ἀσινεῖς, ἔνδοξοι.

Νοσούσι την ζασιν, * άδιχουμένοις * την άπολύτρωσιν, * χινδυνεύουσι πᾶσι * την σωτηρίαν άεὶ παρέχουσι * Φλώρος χαὶ Λαϋρος, * βοώντες, οἱ Μάρτυρες· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

OESTOXIOY.

 Ω ς ρόδον χοιλάδων σε * τοῦ βίου, Κόρη, * Θεὸς ἐχλέγεται· * χαὶ ἐν σοὶ χατοιχήσας * σαρχὶ προῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς * θεογνωσίας * πνοαῖς, παναμώμητε, * τοὺς Θεοτόχον ἀεὶ * ὁμολογοῦντάς σε.

'Ωοη η'. Επταπλασίως κάμινον. *

Τάματι ζώντι τρέροντες * τὰς ψυχὰς, Παναοίδιμοι, * τὰς λιμῷ τακείσας σωτηρίου βρώσεως, * πενήτων προμήθεια * καὶ ὸρφανών ἐδείχθητε, * πᾶσιν ἐπαρκοῦντες, καὶ Χριστῷ μελφδοῦντες. * Οἱ Παιδες, εὐλογεῖτε. * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε. * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάτην έχοντες * καὶ ζωὴν καὶ τελείωσιν, * χρόνον ἐπιμήκιστον, σοροὶ, κρυπτόμενοι, * ἐκ γῆς ἀνεδόθητε * ὑπὲρ αὐγὰς ήλίου ήμιν * λάμψαντες άκτινας παραδόξων θαυμάτων * τοις πίστει μελφδουσιν * Ίερεϊς, εύλογεϊτε * λαός, ύπερυψουτε * Χριστόν είς τούς αίῶνας.

 Δ ύο φωστήρες ὤφθητε * νοητῷ στερεώματι * τῷ τής $^{\prime}$ Exχλησίας ίερως έμπρέψαντες, * χαί πάσαν φωτίζετε * περιφανώς την ατίσιν αεί * θαυματοποιίαις, 'Αθλοφόροι, βοώντες. * Οί Παϊδες, εύλογείτε * ίερείς, άνυμνείτε * λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Αγιωτέρα πέφυκας * τῶν Αγγέλων κυήσασα, * Κόρη παναγία, των Αγίων Αγιον, * δι' οίχτον γενόμενον, * δπερ έσμεν, άρύρτως βροτόν * σώσαι τους αυτώ άναβοώντας άπαύστως· * Οἱ Παΐδες, εύλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο Ειρμός.

- Τπταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς » L θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δέ χρείττονι *
- » περισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ,
- » ἀνεβόα· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑ-
- » περυψούτε * είς πάντας τοὺς αίωνας.

'Ωοή θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανός. *

τοού δη άνεβόα πάλαι Δαυίδ. * Τι καλόν και τερπνόν και σω-Τήριον, * άλλ' η σαρώς * θείους άδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτὸ * τὸ κατοικείν έν πνεύματι, * άγωνισαμένους περιρανώς, * καὶ νίκην άραμένους * κατά τοῦ διαβόλου. * οῦς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Όραιοι ἀπεράνθητε όρθαλμοὶ * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, * καὶ ὀφθαλμούς * πάλαι πηρωθέντας σκότει δεινῷ * καὶ πρό θανάτου, "Αγιοι, * και μετά το τέλος το ιερόν * ήνοιξατε είς δόξαν * τοῦ πάντων εὐεργέτου, * Φλώρε καὶ Λαῦρε ἀξεάγαστοι.

Σημείοις έναργέσι καὶ φοβεροῖς * ὁ Χριστός τὴν ταφὴν ὑμῶν, "Αγιοι, * και την σορόν, * πάλαι ώς προέφησε, φανεροί * έν ή τα χαρτερώτατα * σώματα χατέχειντο ίερως, * άχτινας ίαμάτων * έχπέμποντα πλουσίως * χαὶ εὐωδίαν ἀξιέπαινον.

Ή θεία και φωσφόρος όντως δυάς, * Λαύρε, Φλώρε, καλλίνικοι Μάρτυρες, * ἐν οὐρανοῖς * πάντοτε Τριάδι τῆ παντουργῷ * παρεστηχότες, λύτρωσιν * των άμαρτημάτων και των δεινών * αίτησασθε τοῖς πίστει * ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην * ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσιν. Θεοτοχίον.

Φρικτή σου ή λοχεία, Μήτηρ άγνή· * ούρανῶν γὰρ δν τρέμει τὰ τάγματα, * Λόγον Θεοῦ, * ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς * ὑπερφυώς ἐχύησας, * μείνασα παρθένος ώσπερ το πρίν· * διό σε Θεοτόχον * χαὶ γλώσση χαὶ χαρδία * όμολογούντες μεγαλύνομεν. Ό Ειρμός.

» Εξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς, *

» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν ούρανῶν· * διό

» σε, Θεοτόχε, * 'Αγγέλων καὶ άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-. אסטסנא.

'Εξαποστειλάριον. **Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.** *

Ι ωννύμεθα προσψαύοντες * τοῖς ἱεροῖς, πανόλβιοι, * ὑμῶν λει-ψάνοις ἐν πίστει * κας Καιτικός Καιτικό ψάνοις ἐν πίστει * κατ' ἄμφω, Λαῦρε καὶ Φλώρε. * 'Αλλ' ὧ Μεγαλομάρτυρες, * μνείαν ήμων πρός Κύριον * ποιείτε, ῷ παρίστασθε, * των τὴν ὑμων ἐχτελούντων * λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ της Έρρτης. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Των 'Αποστόλων ο δήμος * συναθροισθείς έν νεφέλαις, * άξιοχρέως κηδεύει * τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, * παρόντος καὶ τοῦ Σωτήρος * σύν μυριάσιν 'Αγγέλων.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια. Ήχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. *

χαῖρε, Γεθσημανή, * τὸ τέμενος τὸ θεῖον * τῆς μόνης Θεοτό-χου, * ἐν ῷ περ ἀνεχλίθη * ἀπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Η Μήτηρ του Θεου, * ή μόνη Θεοτόκος * ὑπερευλογημένη * μεθίσταται ἐνδόξως * ἐκ γῆς πρός τὰ οὐράνια.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν.

Πάσαι των οὐρανών * ὑμνήσατε χορεῖαι· * ἡ γὰρ Παρθένος μήτηρ * μετέστη παραδόξως * ἐχ γῆς πρός τὰ οὐράνια. $\Delta \delta \xi \alpha$, καὶ νῦν. Ἡγος δ΄.

τιτήν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, * Παναγία Παρθένε άγνη, * των Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος έπὶ τῆς γῆς μαχαρίζομεν. * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Αὐτὸν ἰχετεύουσα * ὑπὲρ ήμων μή παύση, δεόμεθα, * των είς σε μετά Θεόν * τάς έλπίδας θεμένων, * Θεοτόχε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

> Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθίας. Καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Ανδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐπέπραξα,** ἰστῶμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Στιγηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, * τὸ Χαϊρέ σοι βοῶμεν, ἀγνὴ,*
μεμνημένοι * ἀλλ' ὡ ἄχραντε σεμνὴ, * καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, * πρός τοῦτον μεταστᾶσα * μνείαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Η άπειρος Σοφία Θεοῦ * τον οἶκον ἐαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, * Θεοτόκε, * ὑκοδόμησεν ἐκ σοῦ * ἐν Πνεύματι ᾿Αγίω· * καὶ νῦν σε πρὸς ἀῦλους * σκηνὰς μετέθηκε, πανύμνητε.

Ικέτης νῶν προσέρχομαι * σοὶ τἢ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ *
λυτρωθἢναι * ἐκ παντοίων πειρασμῶν. * ἀλλ' ὡ Θεογεννἢτορ, * συνοῦσα τῷ Τἰῷ σου, * Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Του Αγίου Ήχος α΄. Πανεύρημα Μάρτυρες. *

Ανδρείας ὑπόδειγμα * δειχθείς, * δήμον παρεθάρρυνας, * καθυπεισδύναι το στάδιον * το τής ἀθλήσεως, * οἶα στρατηγέτης * τούτου προηγούμενος, * 'Ανδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε' * πιστοῖς δὲ πάντοτε * ἰαμάτων βρύεις νάματα, * οὐρανόθεν * χάριν κομισάμενος.

' νδρείας ἐπώνυμος * δειχθείς, * ἀνδρικῶς ἡρίστευσας * τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, * καὶ τοῦτον ὥλεσας, * Φαραὼ ὡς ἄλλον * ῥείθροις τῶν αἰμάτων σου * βυθίσας πανστρατὶ, 'Αξιάγαστε: *
καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τλον ἀπροσμάχητον * Σταυρόν, * Μάκαρ, ἐνδυσάμενος, * ὡς θυρεόν τε καὶ θώρακα * πίστιν ἐνδέδυσαι, * καὶ τοῖς ἐναντίοις * ὡρθης φοβερώτατος, * τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα * διὸ ἰκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νον. Ήγος δ'.

Ο τε έξεδήμησας, Θεοτόχε Παρθένε, * πρός τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως. * παρῆν * Ἰάχωβος ὁ ᾿Δξολοίθος. άφράστως, * παρήν * Ίάχωβος ὁ Αδελφόθεος καὶ πρώτος Ιεράρχης, * Πέτρος τε * ή τιμιωτάτη χορυφαία * τῶν Θεολόγων άκρότης, * καὶ σύμπας * ὁ θείος τῶν Αποστόλων χορὸς, * ἐκφαντορικαίς θεολογίαις ύμνολογούντες * το θείον και έξαισιον * τής Χριστού του Θεού * οίχονομίας μυστήριον. * καὶ τὸ ζωαργικόν * και θεοδόχον σου σώμα κηδεύσαντες * έχαιρον, πανύμνητε. * Υπερθεν δέ * αί πανάγιαι * και πρεσβύταται * των 'Αγγέλων Δυνάμεις, * το θαθμα έκπληττόμεναι, * κεκυφυΐαι άλλήλαις ἔλεγον * "Αρατε * ὑμῶν τὰς πύλας, * καὶ ὑποδέξασθε * την τεχούσαν τον ούρανού και γης Ποιητήν. * δοξολογίαις τε άνυμνήσωμεν * το σεπτόν και άγιον σώμα, * το χωρήσαν τον ήμεν * άθεωρητον και Κύριον. * Διό περ και ήμεζς την μνήμην σου * ἐορτάζοντες, * ἐκβοῶμέν σοι, Πανύμνητε· * Χριστιανών τὸ κέρας ύψωσον, * και σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια. Ήγος β'. Οίχος του Έφραθά.

Τύλαι των οὐρανων, * ἀνοίχθητε· ίδου γάρ * ή του Ύψιστου Μήτηρ, * ή πάναγνος Παρθένος, * θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

βροισται ό χορός * Μαθήτων παραδόξως * ἐκ των περάτων κόσμου, * κηδεύσαί σου τό σωμα * τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον. Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτό ἀλήθειαν.

όλις νέα Σιών, * χαΐρε· ό Βασιλεύς σου * ἐλήλυθεν ἐν δόξη * μορρής του Θεανθρώπου, * ἀύλως ην έμόρρωσεν.

Δόξα, καὶ νον. Ήχος πλ. α'.

🕻 εύτε, φιλεόρτων τό σύστημα, * δεύτε καὶ χορείαν στησώμεθα· * Δ δεύτε καταστέψωμεν * ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν * τῆ καταπαύσει .τής Κιβωτού του Θεού. * Σήμερον γάρ * οὐρανός ἐφαπλοί τούς χόλπους δεχόμενος * την τετοχυΐαν τον έν πάσε μή χωρούμενον. * καὶ ἡ γῆ * τὴν πηγὴν * τῆς ζωῆς * ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐλογίαν * στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. * "Αγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Αποστόλοις, * περιδεώς ένατενίζοντες * έκ ζωής είς ζωήν * μεθισταμένης της τεχούσης τον άρχηγον της ζωής.* Πάντες προσχυνήσωμεν αύτην δεόμενοι. * Συγγενούς οίχειότητος * μή έπιλάθη, Δέσποινα, * των πιστως ἐορταζόντων * τὴν παναγίαν σου Kolungiv.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ^{*}Πχος δ΄. **Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.***

Αυρώσαι άληθώς * αί των 'Αγγέλων στρατιαί * την Μετάστασιν την σην, * άχραντε Μήτερ τοῦ Θεοῦ, * εὐλογημένη,
πανύμνητε, παναγία, * έχουσαι βουλην * τοῦ τεχθέντος ἐχ σοῦ, *
στίρος Μαθητών * συναθροίσασαι, * ἐν εὐφροσύνη ἔφερον τὸ τίμιον * εἰς τὸν Παράδεισον σωμά σου, * Χριστὸν ὑμνοῦσαι * τὸν
ζωοδότην, * ὄντα εἰς τοὺς αἰωνας.

Δόξα, καὶ νον. Το αύτο.

Μετά την β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα, δμοιον.

Την χερσί του δι' ήμας * ένανθρωπήσαντος έχ σου * παραθεμένη την ψυχήν, * ώς πλαστουργώ σου χαί Θεώ, * πρός την ζωήν την άχηρατον μεταβέβηχας. * δθεν σε πιστώς * μαχαρίζομεν * ώς μόνην χαθαράν * χαὶ άμόλυντον, * χαὶ Θεοτόχον άπαντες χυρίως * όμολογούντες χραυγάζομεν. * Χριστόν δυσώπει, * πρός δν μετέστης, * σώσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, και νον. Το αύτο.

Είτα ὁ πρώτος Κανών της Έρρτης, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς

"Υμνοις κροτώ σε, 'Ανδρέα στρατηλάτα' 'Ιωσήφ.
'Ωρή α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθρατον.

γυνήσαι την ίεραν πανήγυριν * σοῦ προθεμένου μου, * φωτιστιχαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς * την ψυχήν μου χαταύγασον,* χαὶ την ἀχλύν ἀπέλασον * τῆς ἀγνωσίας, Μάρτυς ἔνδοξε.

Μαρτύρων περιφανώς λαμπρότητα, * μάχαρ, ἐπλούτησας, * ἀνδρειορρόνως σθένει θεϊχῷ * συμπατήσας τὸν δόλιον, * καὶ νικητής γενόμενος, * Μάρτυς 'Ανδρέα μεγαλώνυμε.

Νεχρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, * Μάρτυς πολύαθλε, * τῷ νεχρωθέντι Λόγφ διὰ σὲ * ἀνδριχῶς ἡχολούθησας, * καὶ πρὸς ζωἡν ἀνώλεθρον * διὰ θανάτου μεταβέβηχας.

Ο σάρχα ὑπερβολἢ χρηστότητος * ἐχ σοῦ, Πανάμωμε, * εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν * ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, * Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος * διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

'Ωολ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.*
Τ στίφ τῷ τοῦ Σταυροῦ * τῶν πειρασμῶν διεχπερῶν πέλαγος,*
τοὺξ δυσμενεῖς, "Ενδοξε, * ρείθροις σῶν αἰμάτων ἐβύθισας.

Digitized by Google

Σχανδάλων τοῦ πονηροῦ * καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν,* ὡς νικητὴς ἄριστος, * Μάρτυς, χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ * στεφάνφ, Μάρτυς, τῷ Χριστῷ πάντοτε * σὺν ἐκλεκτοῖς Μάρτυσιν * ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοχίον.

'Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς * τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοχας * τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, * Δέσποινα Παρθένε θεόνυμρε.

Ο Είρμός.

 * Ε ύφραίνεται έπὶ σοὶ * ή Έκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ίσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

 $K\alpha\theta\iota\sigma\mu\alpha$, $^{7}H\gamma\sigma\varsigma\alpha'$. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

γορεία την ψυχην * κραταιούμενος, Μάρτυς, * ήφάνισας έχθροῦ * τὸ ἀνίσχυρον θράσος, * καὶ χαίρων ἐνήθλησας, * καὶ Θεῷ εὐηρέστησας * ὅθεν ἀπαντες * την παναγίαν σου μνημην * ἑορτάζομεν * ἐν εὐφροσύνη καρδίας, * ᾿Ανδρέα πανόλβιε.

Δόξα, και νῦν. Τῆς Ερρτῆς, ὅμοιον.

Ο πάντιμος χορός * τῶν σορῶν 'Αποστόλων * ἡθροίσθη θαυμαστῶς * τοῦ χηδεῦσαι ἐνδόξως * τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, * Θεοτόχε Πανύμνητε· * οἷς συνύμνησαν * καὶ τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη, * τὴν Μετάστασιν * τὴν σὴν σεπτῶς εὐρημοῦντες, * ἢν πίστει ἐορτάζομεν.

'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ο χυρώτατον ώς τεΐχος ή Έκκλησία * σὲ κεκτημένη, Πάνσορε,* ἐχθρῶν ἐναντίαις * προσβολαῖς, κραυγάζουσα, * ἀκλόνητος σώζεται: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας * τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, * οἶα στρατηγέτης, * σώματος ὡς φθείρεσθαι, * Μακάριε, μέλλοντος, * φείδεσθαι μηδόλως παρέπεισας.

'Ως ρομφαίαν όπλισάμενος την άνδρείαν, * καὶ ώσπερ ξίρος δίστομον, * 'Ανδρέα παμμάκαρ, * τον Σταυρόν τον τίμιον, * έ-χθροὺς ἐξηφάνισας, * οἶα στρατηγός γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν * ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, * καὶ ἐπουρανίου * μέτοχον λαμπρότητος, * καὶ κρήνην πηγάζουσαν * νάματα θαυμάτων τοῖς χρήζουσιν. Θεοτοκίον.

Εὐρημοϋμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων * καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα * πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων * γλῶσσαι, παναμώμητε· * Θεὸν γὰρ ἐκύησας * μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

'Ωο ή ε΄. Σὰ Κυριέ μου φώς. *

 \mathbf{A} νδρείας άληθους \star χρηματίσας έπώνυμος, \star έδίωξας τοὺς έχ \mathbf{A} χθρούς σου, \star χαὶ εἰς τέλος, \mathbf{A} νδρέα \star παμμάχαρ, έξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς * ἱαμάτων ἐκάστοτε, * Πανεύφημε, ἀ-ναβλύζεις, * τὴν σωτήριον χάριν * πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν είς γην * ἐπὶ πᾶσαν, Θεόπνευστε, * τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, * καὶ σεπτης μαρτυρίας * τὸ φέγγος θεία χάριτε.

Θεοτοχίον.

E θραυσας * του πονηρού τὰ κέντρα τοίς πόνοις σου, * καὶ πρός τὴν ἄπονον δόξαν * μετετέθης χαίρων, Μάρτυς 'Ανδρέα, * στρατηλάτα * μαρτυρικής τιμίας τε φάλαγγος.

Αίμασι * βραχυτάτοις ήλλάξω λαμπρότητα * διαιωνίζουσαν, Μάχαρ, * χαὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτώσαν, * χαὶ στεφάνους *

ούρανίους, και φέγγος άνέσπερον.

Στρατός σοι * πολυάριθμος, Μάρτυς, συνήθλησε, * καὶ τοῖς χοροῖς τῶν ᾿Αγγέλων * ἡριθμήθη, μάκαρ, σὺν σοὶ ἀξίως, * γηθοσύνως * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοχίον.

Τέτοχας * ἀπορρήτως Πατρός τον συνάναρχον, * όμοιωθέντα ἀνθρώποις * ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον, Θεογεννήτορ· * δν δυσώπει * λυτρωθήναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

'O Eigusc.

υσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * • ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος 'Ανδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σύν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Στίγοι.

Έστησε τμηθείς αίμάτων λίμνας δχλος, Σοί τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Έννεακαιδεκάτη τάμον Ανδρέου αύχένα λαμπρόν.

Τατς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, ελέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Έν τη καμίνω.*

Το οαϊς αἰμάτων * πηγην ἐκβλύσαι πεποίηκας, * πάσαν * νοσημάτων, Μάρτυς, ὡς ἀληθῶς * ἀλγηδόνα θεραπεύουσαν *
τῶν προσιόντων σοι * ἐν ἀδιστάκτω πίστει, θεόπνευστε.

"Αγιον δήμον * τῷ παναγίφ Λόγφ, Μάρτυς σοφὲ, * ὅλον * προσηγάγω αἴματι τὴν ζωὴν * τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον· * ἐεθ' ὧν δυσώπησον * ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν.

Τῷ θείω λύθρω * τῶν σῶν αἰμάτων χλαΐναν σεαυτῷ, * Μάρτυς, * πορρυρώσας, ταύτην τε στολισθείς, * τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι * συμβασιλεύεις νῦν * νικητικῷ στεράνω κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ή τοὺς ἀνθρώπους * τῷ ὑπὲρ ρύσιν θείῳ τόχῳ σου, * Κόρη, * προρανῶς θεώσασα, ὡς Θεὸν * ἀπορρήτως σωματώσασα, * εὐλο-γημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ. *

 Λ εόντων άγρίων τὰς όρμὰς * ἐπέσχες, "Ενδοξε, * στερροῖς ἀγῶσί σου, * τυράννων ἄθεον φρύαγμα * θείφ σθένει ἐταπείνωσας, * καὶ νικητὴς πρός οὐρανοὺς, * βοῶν, ἀνέδραμες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Αγίων λαμπρότήτας ίδεῖν * και κατοικεῖν ἐν χαρᾳ, * Μάρτυς, ἡξίωσαι * ἀγωνισάμενος ἄριστα, * και τελέσας τὸν ἀγῶνά σου * τῆ διὰ ξίφους ἐκτομῆ· * και νῦν βοᾳς ἐν χαρᾳ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῷ θείω προστρέχοντες ναῷ * θείου Μάρτυρος, * φῶς κομιζόμεθα· * τῆ θεία ψαύοντες πάντοτε * τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι * ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν * χάριν λαμβάνομεν, * ἐκβοῶντες· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Αγία Παρθένε, ή Θεόν * τόν ὑπεράγιον * ἀρρήτως τέξασα, * ον οι πανάγιοι Μάρτυρες * ἐν σταδίω ὡμολόγησαν, * ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν * ἡμῖν κατάπεμψον * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ κεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ » Κερραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά- μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες· * Εὐλο- γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 Ω $\hat{\Omega}$ $\hat{\Omega$

Το φωταυγούς 'Αθλορόρου * μνήμη εξέλαμψε φωσφόρος, * σκότος των δαιμόνων μειούσα, * πιστούς δε πάντας * καταρωτίζου-σα. * ταύτην λαμπρώς τελέσωμεν, * τούτον άξίως μακαρίζοντες.

"Ωρθης ώσπερ ήλιος μέγας, * μέσον, 'Ανδρέα των συνάθλων, * τούτους πρός ἀνέσπερον φέγγος * τῆς οὐρανίου, * Μάρτυς, λαμπρό-τητος * χαθοδηγών τῷ λόγω σου * μεθ' ὧν σε πίστει μαχαρίζομεν.

Men. Tom. VI.

Σὲ τὸν φρυκτωρία θαυμάτων * πᾶσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν·* σὲ τὸν ἀκλινῆ στερανίτην, * τῆς Ἐκκλησίας * στύλον γενόμενον * καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, * Μάρτυς ᾿Ανδρέα, μακαρίζομεν.

"Ηνθησας λειμώνος έν μέσω * των άθλορόρων ώσπερ ρόδον, * φέρων μυστικήν εύωδίαν, * καὶ κατευρραίνων * πιστών το πλή-ρωμα * καὶ τὴν δυσώδη, Πάνσορε, * πλάνην διώκων θεία χάριτι. Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις * νεύματι φέροντα τὰ πάντα,* τοῦτον ἐκδυσώπει χειρός με * τοῦ ἀλλοτρίου * ῥύσασθαι, Δέσποι-να, * τὸν ὁρθοδόξφ πίστει σε * ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Ο Είρμός.

• Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀ
• Λικρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστὸς, συνάψας * τὰς διεστώσας

• φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Ανδρέας ό πανεύφημος * στρατηλάτης και Μάρτυς * Σταυροϋ Α τῆ θεία χάριτι * θράσος τύραννον είλε, * και στέφος ἤρατο δόξης. * τούτω δὲ συνεκλάμπει * Μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, * φάλαγξ τροπαιοφόρος, * συνασπισμός * ἀβραγής, ἀήττητος. * ὧν τὴν μνήμην * φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, * τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. 'Ο οὐρανόν τοῖς ἄστροις. *
Τη ετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις * τοὺς ᾿Αποστόλους ὁ Σωτὴρ * πρός
Τὴν τεχοῦσαν ἐχπέμπει, * πόθω χηδεύσοντας αὐτήν· * χατέρχεται δὲ χαὶ οῦτος * δορυφορούντων ᾿Αγγέλων.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

" τῶν ὑπερρυῶν, * ἀγνή σου μυστηρίων! * τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, * πρὸς τοῦτον, Θεοτόχε, * λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας. Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλίμαξ πρός οὐρανόν * ὁ τάρος τῆς πανάγνου * καὶ Θεοτόκου πέλει,* ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας * τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν. Στίχ. *Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

"Οτε πρός τον έχ σοῦ * τεχθέντα μετετέθης, * συνῆλθον έν νεφέλαις * τὸ σῶμά σου χηδεῦσαι, * Παρθένε, οὶ ᾿Απόστολοι. Δόξα, χαὶ νῦν. "Ομοιον.

Πάντες οι γηγενείς, * συνδράμωμεν προθύμως * μετὰ τῶν ἀσωμάτων * χηδεῦσαι τὴν τεχοῦσαν * τὸν Ποιητὴν τῆς χτίσεως.
Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Αχολουθία, ὡς σύνηθες, χαὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ! Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Σαμουήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Προφήτου γ΄.

Της Έρρτης. Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Τε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς * ἐκ τῶν πανάγνων σου αἰμάτων γενόμενος, * ἐκ κόσμου σε μεταστῆσαι, * καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὴν * προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, * αὐτοῦ ἀπεσύναξε * τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε * διὰ νερέλης * ὁπαδοὺς, τούτου νεύματι * παραστήσας σοι * εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· * οἱ τινες θεασάμενοι, * τῆς χάριτος ἔμπλεοι * γεγενημένοι, Παρθένε, * σὲ ἰερῶς προσεκύνησαν * πιστῶς ἐκβοῶντες· * Χαῖρε, Κόσμφ ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς * τὴν ἐχ τοῦ σώματός μου ἔξοδον; ἔρησεν * ἡ πάναγνος Θεοτόχος * τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς * τί τὸ ξένον τοῦτο, τέχνα, θέαμα; * Οἱ δέ· "Αρνω, ἔρησαν, * ἐν νερέλαις ἐπήρθημεν, * καὶ καθὼς βλέπεις * τῆ σχηνῆ σου ἐπέστημεν * προσχυνῆσαί σε * ώσπερ θρόνον πυρίμορρον, * βλέψαι τε σοῦ τὴν ἔνδοξον * καὶ θείαν Μετάστασιν, * καὶ ταῖς παλάμαις χηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σου σχήνωμα, * σχηνὴ Παναγία, * δι' ῆς εὐρατο ὁ χόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστώτες τὴν σὴν * οἱ Μαθηταὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ προπέμποντες * πρὸς τάφον φύσεως νόμω * σὲ, Παναγία ἀγνἡ, * ἐξοδίους ὑμνους προσεφώνουν σοι· * Σεμνὴ, χαῖρε, λέγοντες, * τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· * χαῖρε, ἐτοίμη * τῶν ἀνθρώπων βοἡθεια· * χαῖρε, ὄχημα * καθαρὸν τῆς Θεότητος. * "Απιθι καὶ μετάβαινε * πρὸς ὄρη αἰώνια· * σκήνωμα δόξης πρὸς θεῖα * νῦν κατασκήνου σκηνώματα, * πιστοῖς αἰτουμένη * τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρά του Προφήτου.

Τιχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

 Δ ώρον εὐαπόδεκτον * ἐκ μητρικών σε ἀνέθετο * ἀγκαλών ἡ κυήσασα, * εὐχῆς γονιμώτατον, * Σαμουὴλ, καρπόν σε * προσκληρωσαμένη, * καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ * τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ηὕ-

ξατο· * διό σοι ἀνεπαύσατο * γάρις τοῦ Πνεύματος, ἔνδοξε, * άκακία συναύξοντι * καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Υ΄ρίσμα ιερώτατον * ώς ιερεύς περιχείμενος, * και προφήτης 🔨 δειχνύμενος * προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· * καὶ προστάξει θεία * χρίεις βασιλέας, * και τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, * κρίνων δικαίως Ίσραηλίτην λαόν * ἀπαύστως παραβαίνοντα * καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, * Σαμουήλ άξιάγαστε, * θεοφόρε, πανόλβιε.

Τουν ούχ εν αινίγμασιν, * ούδε σχιαϊς ώς το πρότερον, * πρός δε πρόσωπον πρόσωπον * όριξς δ επόθησας, * τῆς σαρχός τὸν γνόρον * καὶ τὴν βαρύτητα * ὑπεξελθών, καὶ οὐρανοὺς * περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, * Προφήτα πανσεβάσμιε, * τῶν Προφητών Ισοστάσιε, * τών Διχαίων συνόμιλε, * τών 'Αγγέλων συμμέτογε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄. Τῆς Ἑορτῆς.

η η άθανάτω σου Κοιμήσει, * Θεοτόχε Μήτηρ της ζωής, * νεφέλαι τους 'Αποστόλους * αίθερίους διήρπαζον. * καί κοσμιχως διεσπαρμένους * όμοχώρους παρέστησαν * τῷ ἀχράντω σου σώματι· * οι και κηδεύσαντες σεπτώς, * την φωνήν του Γαβριήλ* μελωδούντες άνεβόων * Χαΐρε * κεχαριτωμένη, * Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. * Μεθ' ὧν * ὡς Υἰόν σου καὶ Θεόν ήμων * ίχετευε σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμων.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια. Hyor β' . Olivor tod 'Eppa θ ā. *

γ°μνοις σου τό σεπτόν * καὶ θεοδόχον σῶμα * προπέμποντες οἰ θετοι * έβόων θιασώται· * Που νον ἀπαίρεις, Δέσποινα;

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου. Δεύτε οι γηγενείς * στησώμεθα χορείαν, * έξόδια βοῶντες, * ἐπὶ τῆ Μεταστάσει * τῆς Θεοτόχου σήμερον.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

Τύλαι των οὐρανών, * ἐπάρθητε ὁρῶσαι * τὴν πύλην τοῦ Ἰψίστου * χωροῦσαν μετὰ δόξης * πρός τὸν Υἰόν καὶ Κύριον. Δόξα, και νον. "Ομοιον.

Τ΄ μὲν τῆ σῆ ταρῆ * εὐλόγηται, Παρθένε· * ἀἡρ δὲ τῆ ἀνό-δω * ἡγίασται τῆ ξένη, * νόμω θανούσης φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έρρτῆς. Ήχος γ΄. Την ώραιότητα. *

Είς τὰ οὐράνια * ἡ νοερά σου ψυχὴ, * είς τον Παράδεισον * ἡ καθαρά σου σχηνὴ * μετατεθείσα ἐχ ρθορᾶς * ἀγάλλεται,

Παναγία. * "Όθεν ἀνταπέδωκε * τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· * δόλον γὰρ εἰργάσαντο * τῷ τιμίφ Λειψάνφ σου. * Διὸ σὺν ᾿Αποστόλοις βοῶμεν· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τής Έρρτης. Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήρ.*

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ * παραθεμένη τὴν ψυχὴν, * ὡς πλαστουργῷ σου καὶ Θεῷ * πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μεταβέβηκας· * ὅθεν σε πιστῶς * μακαρίζομεν * ρίως * ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· * Χριστὸν δυσώπει, * πρὸς ὃν μετέστης, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρώτος Κανών της Έρρτης, καὶ του Προρήτου ὁ παρών, οὐ ἡ Ακροστιγίς:

Τό τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλπω κλέος 'Ιωσήφ. ''Ωδὴ α'. 'Ηγος δ'. Τριστάτας κραταιούς. *

Τήν στεϊράν μου ψυχήν * άρετων εὐτεχνίαν * ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς * άξίωσον, σορὲ, * στειρευούσης τὸ βλάστημα, * ὅπως σου ἀνευρημήσω * τὴν φωσφόρον πανήγυριν * ἱεροῖς, Σαμουὴλ, μελωδήμασιν.

Ο πάλαι τὴν νηδὺν * διανοίξας τῆς Σάρρας * τὴν τῆς *Αννης προσευχὴν * πληροῖ περιφανῶς * καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον * χάριτι ἀποτελέσας, * Σαμουὴλ, ὡς ἀστέρα σε * ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαι εὐδόκησεν.

Τῆ θεία ἱερῶς * συνακμάσας, Παμμάκαρ, * διπλοίδι, τὴν ψυχὴν * ἀκτῖσι μυστικαῖς * ἐρῶτίσθης τοῦ Πνεύματος, * πᾶσαν
μύησιν, θεόρρον, * μυηθεὶς, καὶ ὡς "Αγγελος * λειτουργήσας Θεῷ
παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ο ών σὺν τῷ Πατρὶ * ὡς Υἰός πρό αἰώνων, * ἐπ' ἐσχάτων σαρχωθείς, * Υἰός σου ἀληθῶς * ἐχρημάτισεν, "Αχραντε, * ἄπαντας υἰοθετήσας * τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, * δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

 $^{\prime}\Omega$ ố η γ^{\prime} . Oùx êv σορία. *

ψηλοτάτως * τῷ Θεῷ προσχολλώμενος, "Ενδοξε, * ἡγαπήθης παρ' αὐτοῦ, * φρονήσει θείᾳ χοσμούμενος, * καὶ ἀχεραιότητι * καλλωπιζόμενος.

Βίον 'Αγγέλων * ἐπὶ γῆς, Σαμουὴλ, ἐνδειχνύμενος, * συλλαλοῦντας ἐμφανῶς * 'Αγγέλους ἔσχες, μαχάριε, * καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν * μυσταγωγοῦντάς σε. Λαμπρόν τό διμμα * τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκτησάμενος, * βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν * ὡς ἐνεστῶτα, Μακάριε, * Προφήτης δεικνύμενος * τοῦ Παντοκράτορος.

()εοτοχίον.

Έχ σοῦ προῆλθεν * Ἰησοῦς ὁ Χριστός σωματούμενος, * καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς * σαρκός προσλήψει, Πανάμωμε· * ὅθεν ὡς Μητέρα σε * τούτου γεραίρομεν.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἐν σορίᾳ * χαὶ δυνάμει χαὶ πλούτω χαυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτω σορίᾳ, Χριστέ· * οὐ γάρ » ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Τόμου χρίμασιν έντεθραμμένος, * χρίσμα τίμιον εἰσδεδεγμένος, * ώς 'Ααρών ἱερωσύνη διέπρεψας' * καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι * ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας. * Ἱερώτατε,* Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ερρτῆς. Τὴν ώραιότητα.

Το τη Γεννήσει σου, * σύλληψις ἄσπορος· * ἐν τη Κοιμήσει σου, * νέχρωσις ἄφθορος· * θαϋμα ἐν θαύματι διπλοῦν * συνέδραμε, Θεοτόχε· * πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος * βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; * πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος * νεχροφόρος μυρίζουσα; * Διὸ σὺν
τῷ ᾿Αγγέλφ βοῶμέν σοι· * Χαϊρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

'Ωοή ο΄. Ο καθήμενος έν δόξη. '

μεριβλέπτω πολιτεία * ίερως ἐγχοσμούμενος, * τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους * τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευσαι * τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν * παραβαίνοντι, * χαὶ τὸν εὕσπλαγχνον διηνεχώς * παροργίζοντι.

'Ο 'Ηλεί παρανομούντων * των υίων κατακρίνεται, * καὶ δικαία ψήφω * θείας λειτουργίας ἀπείργεται· * ὁ ἰερὸς Σαμουὴλ δὲ,* ὡς ὑπήκοος * τοῦ καλοῦντος ἀπλάστω ψυχῆ, * εἰσοικίζεται.

Νομικών διαταγμάτων * προϊστάμενος ἄριστα, * 'Ααρών ώς πάλαι, * τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, * καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας * προσενήνοχας, * προτυπούσας Χριστοῦ τὴν σφαγὴν * τὴν σωτήριον.

Τῷ παράρρονι λαῷ σου, * Σαμουὴλ, μὴ ἐμμένοντι * τοῦ Παμβασιλέως * θείαις προσταγαῖς, χρίεις νεύματι * θεουργιχῷ βασιλέα, * ὡς ἡτήσατο, * χερτομοῦντα αὐτοῦ τὴν βουλὴν * τὴν ὑπέρφρονα.

Θεοτοχίον.

Ο τοὺς κόλπους μὴ κενώσας * τοῦ Πατρός ἐν τοῖς κόλποις σου, * νέον ώσπερ βρέρος, * ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, * ἐπ' ἀνα-

κλήσει, Παρθένε, * τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * ῷ κραυγάζομεν· Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβεῖς οὐχ ὄψονται. *

Σοφισθείς τῷ Πνεύματι * τῷ θείῳ ἐχ παιδός * λειτουργός γέγονας Θεοῦ, * τῷ ἐλαίῳ, "Ενδοξε, * τῷ τῆς χρίσεως * βασιλεῖς ἐν χάριτι * χρίων θείαις ἐπινεύσεσιν.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, * προέφης τῷ Σαοὺλ, * ταῖς ἀτάχτοις μεταβολαῖς, * Σαμουὴλ μαχάριε, * τὸ θεῖον βούλημα, * χαὶ τὴν ἐγχατάλειψιν * προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

'Ακακία πάντοτε * συζών, τοῦ 'Ισραήλ * τὴν κακίστην μεταβολὴν * προφανώς διήλεγχες * σὺ διορθούμενος, * ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Μεθ' ήμῶν γενόμενος * δι' οἶχτον ὁ Σωτὴρ, * ἐξ αἰμάτων σου ἰερῶν * ὑπὲρ νοῦν, Πανάμωμε, * σεσωμάτωται, * καὶ Θεός καὶ ἄνθρωπος * ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

'Ωοη ς'. Έβόησε * προτυπών.

Ο λόγος σου, * τῆ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, * προεδήλου * τὰ μαχρὰν ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, * Σαμουήλ Προρῆτα, * ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ Πνεύματος.

'Υψούμενος * ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, * ὡς Προφήτης * καὶ Θεοῦ ἰερεὺς παντοκράτορος * νομικαῖς λατρείαις * καθαγνίζεις λαὸν, 'Αξιάγαστε.

'Ηχρείωται * ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενόμενος, * καὶ Θεός σοι * ἀντ' ἐκείνου Δαυὶδ τὸν πραότατον, * Σαμουὴλ θεόρρον, * ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. Θεοτοκίον.

Λελύτρωται * τῶν ὡδίνων ἡ Εὕα, Πανάμωμε, * ἀνωδίνως * σοῦ τεχούσης Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν τὰ πάθη πάντων * καὶ ὁδύνας σαρῶς θεραπεύσαντα.

΄Ο Ειρμός.

* $E^{\beta \delta \eta \sigma \epsilon, *}$ προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, * δ Προφή- της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ χήτει δεόμενος· * Έχ ρθορᾶς με ῥῦσαι,*

• Ίησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουήλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτή και Σαμουήλ ο βλέπων, Το ζων άει φως και τελευτήσας βλέπει. Βή δ' όρόων μέλλοντα Σαμουήλ είκάδι ένθεν. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι. *

Μέγιστόν σε ή τεχουσα * δώρον τῷ Παμβασιλεῖ * προσάγει, Μαχάριε, * εὐχὴν ἱερὰν ἐχπληροῦσα, * χαὶ μελφδοῦσα· * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ένδον όντα τοῦ ναοῦ σε, * καὶ κατὰ τοῦ 'Ααρών * τὴν τάξιν λατρεύοντα * τῷ ἐπουρανίφ Δεσπότη, * ἡ θεία χάρις, * ἔνδοξε Σαμουὴλ, κατελάμπρυνεν.

Λόγφ θείφ κρίνεις, Μάκαρ, * τον λαόν τοῦ Ἰσραήλ, * τούτφ το δικαίωμα * πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, * καὶ ἀποστρέφων * πᾶσαν βλάβην ἐχθρῶν προσευχῆ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ΰλην ἐκκενώσας, * Ἐνδοξε, τοῦ σοῦ νοὸς, * ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος * ἐδείχθης, βοῶν ἀσιγήτως· * Εὐλογητὸς εἶ, * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

"Ωρθης ἄφλεκτος τεκοῦσα, * πάναγνε, ὡς ἀληθῶς * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· * διὸ τὰ ὑλώδη μου πάθη, * Θεοκυῆτορ, * φλέξον ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος.

'Ωοη η'. Λυτρωτά του παντός.

Κοσμηθείς 'Ααρών τῷ ἐνδύματι * τῶν 'Αγίων εἰσῆλθες εἰς 'Αγια,* θυσίαις, Παμμακάριστε, * 'Ισραὴλ ἀφαγνίζων * προμηνυούσαις * τὴν σφαγὴν τοῦ 'Αμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος * τὰς αὐγὰς, Σαμουὴλ, τὰς τοῦ Πνεύματος, * οἶα Προφήτης ἔνθεος * προμηνύεις τὰ πόρρω * ώς ἐνεστῶτα * διὰ τοῦτο πιστῶς εὐρημοῦμέν σε.

Έχλεκτὸς ὁ Δ αυὶδ ἐχρημάτισεν * ἐν υἰοῖς Ἱεσσαὶ, ὡς ἐδήλωσας * χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, * Σ αμουὴλ, τῷ ἀγίῳ, * καὶ ἀνακράζων * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Οι τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, * Σαμουὴλ, τῶν Δικαίων συνόμιλε, * ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν * βασιλείας τῆς ἄνω, * ἀναβοῶντες * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, * συμπαθὴς καὶ φιλάγαθε Δ έσποινα, * καὶ τῆς γεέννης ρῦσαί με * καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου * τοῦ ἐξωτέρου, * ἴνα πίστει καὶ πόθ ω γεραίρ ω σε.

Ο Ειρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λεὖσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'ஹό η θ'. Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τστάμενος οΐα λειτουργός * ἐπίπροσθεν τοῦ Δεσπότου * καὶ Θεοῦ ἡμῶν, * Μάκαρ, ἀμέμπτψ πολιτεία * κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, * τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, * καὶ προφητεύων ἐμρανέστατα.

"Ωφθης ἐχ νηδύος μητριχής, * 'Αοίδιμε, τοῦ 'Αγίου * σχεῦος Πνεύματος· * τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δὲ * ἐνδύματι; Θεὸν ἐθεράπευσας * πραότητι χαρδίας, πανόλβιε, * χαὶ διανοίας ὡραιότητι.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμεν * ώς ήλιος, Θεοφόρε, * άνατέταλχε, * φέγγει πλουσίων χαρισμάτων * φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, * ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

*Ηρθης πρός μονὰς φωτοειδεῖς, * καὶ ἔλαμψας τοῦ ἡλίου * τηλαυγέστερον· * βλέπεις ἃ βλέπουσι Προρῆται, * 'Απόστολοι, καὶ πάντες οἱ Δίκαιοι, * θεούμενος μεθέξει, Θεόπνευστε· * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φθοράν μη γνωρίσασα άνδρός, * τον ἄρθαρτον ἐν νηδύι * ὑποδέδεξαι * Λόγον, ήμᾶς καταφθαρέντας * ῥυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι * τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκός αὐτοῦ, * ἄφθορε μόνη
Παναμώμητε.

Ο Είρμός.

f E δα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφικίσατο· * σὑ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε

πάντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοις άστροις. *

Ο Σαμουήλ ύμνείσθω * ὁ πρό συλλήψεως δοθείς, * δοτός Θεφ τῷ Τψίστῳ * ὑπὸ μητρὸς πανευχλεοῦς, * καὶ βασιλεῖς χρίων οὖτος * ὡς Ιερεὺς καὶ Προφήτης.

Και της Έρρτης.

Απόστολοι, έχ περάτων * συναθροισθέντες ένθάδε, * Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ * χηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· * καὶ σὺ, Υίὲ καὶ Θεέ μου, * παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Είς του Στιχου των Αΐνων, Στιχηρά προσόμοια. Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐρραθά.*

Οτε πρός τον έχ σοῦ * τεχθέντα μετετέθης, * συνῆλθον έν νεφέλαις * τὸ σῶμά σου χηδεῦσαι, * Παρθένε, οὶ ᾿Απόστολοι. Στίχ. ᾿Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ο των ύπερρυων, * άγνή σου μυστηρίων! * τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ,* πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις * λαμπρως, Θεομακάριστε.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

Στίρες τῶν Μαθητῶν * καὶ θείων 'Αποστόλων, * ἀθροίσθητε κηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σῶμα * τῆς μόνης Θεομήτορος. Δ όξα, καὶ νῦν. Τὸ α΄.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Αποστόλου Θαδδαίου, και της 'Αγίας Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου τρία.

"Ηχος πλ. δ". "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Μάχαρ Θαδδαϊε 'Απόστολε, * προσομιλήσας φωτὶ * ἀχροτάτω, φως δεύτερον * χατὰ θείαν μέθεξιν * ἀληθῶς ἐχρημάτισας. * χαὶ διαλύσας νύχτα πολύθεον, * ψυχὰς προσῆξας τῷ Παντοχράσορι. * ὅθεν γηθόμενοι * τὴν λαμπρὰν χαὶ εὔσημον * χαὶ φωταυγῆ * μνήμην σου γεραίροντες, * Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάχαρ Θαδδαϊε 'Απόστολε, * μετὰ τὴν θείαν Χριστοῦ, * χαὶ ρωσφόρον 'Ανάστασιν, * χαὶ τὴν πρὸς οὐράνια * παναγίαν 'Ανάληψιν, * 'Εδέσση πόλει τὸ θεῖον χήρυγμα * χατεπιστεύθης ἐν ἢ γενόμενος * λόγοις χαὶ θαύμασι * τὸν Τοπάρχην Αὔγαρον, * χαὶ σὺν αὐτῷ * πάντας ἐβεβαίωσας * πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάχαρ Θαδδαϊε 'Απόστολε, * τυρλοϊς το βλέπειν τῆ σῆ * ἐπαρῆ θεία δέδοται, * χαὶ χωλοϊς ἀρτίωσις, * χαὶ νοσοϋσιν
ὑγείωσις, * χαὶ παρειμένοις αὐθις ἀνόρθωσις, * χαὶ ἀμυήτοις γνῶσις
σωτήριος * σὺ γὰρ ἀνάπλεως * χαρισμάτων πέρυχας * τοῦ παντουργοῦ * Πνεύματος, πανόλβιε · * δθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτυρος γ΄. Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Αθλησιν ποθήσασα, * πολλάς βασάνους, πανεύφημε, * σταθερῶς ἐκαρτέρησας· * ἐντεῦθεν πρός ἄπονον * μετετέθης λῆξιν, * καὶ ἄδυτον φέγγος, * καὶ φανοτάτην χαρμονὴν, * καὶ δι' αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν· * διό σε μακαρίζομεν, * καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον * ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, * 'Αθληφόρε θεόληπτε.

Στὰ πολυώδυνα * καὶ πολυποίκιλα βάσανα * ἐν θαλάσση βληθεϊσάν σε * Θεός διεσώσατο * ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, * θεία δυναστεία * καταπατοῦσαν τὴν ἰσχὺν * τοῦ ἀλλοτρίου, Βάσσα πολύαθλε· * ἐντεῦθεν κατεφώτισας * τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα, * ἐκτελοῦσα τεράστια * ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορνις ώς εὐχέλαδος * ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα * τῆς ὡραίας ἀθλήσεως, * τοὺς σοὺς συνεχάλεσας * νεοττοὺς ὡραίους, * θήρατρα τῆς πλάνης * διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, * Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε· * μεθ' ὧν χαὶ χατεσχήνωσας * πρὸς χαλιὰς, παμΔόξα, χαὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

Σεῦτε, * τὴν παγχόσμιον Κοίμησιν * τῆς παναμώμου Θεοτόχου,
ἐορτάσωμεν· * σήμερον γὰρ * "Αγγελοι πανηγυρίζουσι * τὴν
σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, * καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς
τοὺς γηγενεῖς * συγχαλοῦσι τοῦ βοἄν ἀσιγήτω φωνῆ· * Χαῖρε,*
ἡ μεταστάσα ἀπὸ γῆς, * καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοιχήσασα.*
Χαῖρε, * ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν * διὰ νερέλης χούφης εἰς
ἔν συναγαγοῦσα. * Χαῖρε, * ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. *
Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος * ἀπαύστως μαχαρίζομεν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

 $^{7}\mathrm{H}\chi$ 05 6 . Oixos τοῦ Έφραθᾶ. *

 Δ ημος τῶν Μαθητῶν * ήθροισται ἐχ περάτων * Γεθσημανη χωρίω, * Μητερ Θεοῦ, χηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σῶμά σου. Στίχ. ᾿Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

 Δ εῦτε, οι γηγενεῖς, * σήμερον σὺν Αγγέλοις * στησώμεθα χορείαν * φαιδρὰν ἐν τῆ Κοιμήσει * τῆς μόνης Θεομήτορος. Στίχ ΤΩμοσε Κύριος τῷ Δ αυὶδ ἀλήθειαν.

Σωμά σου τη φθορά * ἀπρόσιτον ὑπηρξε, * καὶ πρός ταφην έ-

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Η πανάμωμος νύμρη * καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός,*

ἡ Θεῷ προορισθεῖσα * εἰς ἐαυτοῦ κατοίκησιν * τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, * σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν * τῷ Ποιητῆ καὶ Θεῷ παρατίθεται * ἢν 'Ασωμάτων δυνάμεις * θεοπρεπῶς ὑποδέγονται * καὶ πρός ζωὴν μετατίθεται * ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς,*
ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, * ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν * καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ³Ηχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν * Κοίμησιν, "Αχραντε, * ἐν ἡ παραγέγονεν * ὁ διὰ σοῦ σαρχωθεὶς * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * μετὰ δόξης ἀφάτου * προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· * καὶ μετέστης ἐν δόξη * μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, * πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, * σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον. *

Των 'Αγγέλων τὰ πλήθη * δοξολογοῦσί σε· * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· * ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς * πρὸς τὰ οὐράνια, * καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς * τῷ Υἰῷ σου καὶ Θεῷ * ρυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων * τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας * τὴν σὴν, Παρθένε, Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οἱ Κανόνες, ὁ πρωτος τῆς Έορτῆς, ὁ τοῦ ᾿Αποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανών του Αποστόλου, ού ή Ακροστιχίς:

Θαδδαΐον ύμνω τόν σορόν θεηγόρον, Ίωσήφ.

'Ωδη α΄. Ἡχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι.

ρόνφ τῷ τοῦ Δεσπότου, * πάνσορε Θαδδαῖε, παριστάμενος, * φωτισμόν μοι παράσχου * τὴν φωσρόρον σου μέλψαι πανή-γυριν.

"Αχρονον φῶς ἐν χρόνφ * μεθ' ἡμῶν ὀρθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, * ὡς ἀκτῖνά σε, Μάκαρ, * ἐπαρῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας * σε ὁ ἐν ἰσχύι ἀπροσμάχητος, * τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν * τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυεν. Θεοτοχίον.

 Δ έσποινα των ἀπάντων * ώφθης των χτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα * ἀπορρήτως τεχοῦσα, * Θεοτόχε Παρθένε πανύμνητε. Κανών τῆς Μαρτυρος, φέρων 'Ακροστιχίδα'

Τούς σούς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως, Ίωσήφ. Τρος πλ. δ΄. Υγρὰν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐρημοῦντι χαρμονικῶς, * πανένδοξε, μνήμην, * οὐρανόθεν μοι φωτισμόν * δοθῆναι δυσώπει, Μακαρία, * καὶ
ψυχορθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐχ ἔφριξας δόγμα θεοστυγές,* τῷ φόβφ Κυρίου * πεφραγμένη σου τὴν ψυχήν· * μαστίγων ποιχίλων χαὶ χινδύνων * διὸ ἀνδρείως χατετόλμησας.

Υπέστης βασάνους πολυειδεῖς * τρισὶ σὺν υἰέσιν, * 'Αθληφόρε, καρτερικώς * μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεράνους * τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξάζουσα.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες Λόγον τον τοῦ Πατρός * ἄνευθεν ὡδίνων, * Παναγία, τῶν μητρικῶν, * καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή γ'. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα. *

Α ἴγλη θείας χάριτος * φωταγωγών λαούς, "Ενδοξε, * φώς κα- θαρόν * ὤφθης τοῖς ἐν σκότει * τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσιν.

 * Ιασιν καὶ λύτρωσιν * θεουργικαῖς, Σοφὲ, νεύσεσι * τῷ βασιλεῖ * ἤγαγες Αὐγάρῳ, * πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οίχους ἀπετέλεσας * τοῦ παντουργοῦ, Σορὲ, Πνεύματος * τοὺς γηγενεῖς, * τὰ τῆς ἀπωλείας * καταστρέψας οἰχήματα.

Θεοτοχίον.

Νόμου προχαράγματα * καὶ Προφητῶν φωναὶ, Δέσποινα, * σοῦ τὸν φρικτὸν * τόκον ἀριδήλως, * Θεομῆτορ, ἐδήλωσαν.

Τής Μάρτυρος. Οὐρανίας άψίδος. *

Αναφθεΐσα τη πίστει * και τῷ θερμῷ ἔρωτι * τῆς ὑπερβαλλού-Α σης ἀγάπης * Χριστοῦ, Πανεύρημε, * πῦρ ἀπετέφρωσας * ἐπιστασία Αγγέλου, * και λαὸν ἀγνώμονα * ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων * εὐλογητὴ πέρυκε * σοῦ ἐκ τῆς γαστρός τῶν λαμψάντων σοι, * Βάσσα πανένδοξε, * συναθλησάντων σοι, * καὶ ἀχλυώδη λυσάντων * παρανόμων ἔνστασιν * γνώμης στερρότητι.

 Ω μητρός ὑπερβάσης * νόμους ρευστής φύσεως * τή τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! * Ω πῶς ὑπήνεγχεν * ἄδιχον θάνατον * ἀλληλοτρόπως ὁρῶσα * ὧν ἐτιθηνήσατο * πίστει χαὶ γάλαχτι!

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα με βρώσει * παραχοῆς ἔσωσας * μόνη τὴν ζωὴν τετοχυῖα * τὴν ἐνυπόστατον, * Κόρη πανάμωμε· * άξιοχρέως διό σε * τὴν ἀειμαχάριστον * νῦν μαχαρίζομεν.

'O Eiguos.

Οὐρανίας ἀψίδος * ὀροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 δομῆτορ. * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
 ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν-

» θρωπε.

Κάθισμα τοῦ Αποστόλου.

Ήγος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ήλίω τῷ νοητῷ, * παρ' αὐτοῦ τὰς ἀχτῖνας τὰς μυστικὰς * ἐδέξω, καὶ γέγονας * ὡς ἀστήρ φαεινότατος, * καταυγάζων πάσης * τῆς γῆς τὰ πληρώματα, * καὶ σκεδάζων τλάνης * ὁμίχλην, μακάριε· * ὅθεν τὴν φωσφόρον * καὶ ἀγίαν σου μνήμην * πιστῶς ἐορτάζομεν, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Θαδδαῖε 'Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τής Αγίας, όμοιον.

Πτερωθείσα τῆ πίστει τῆ θειχῆ, * ὡς τρυγών σὺν τοῖς τέχνοις πρὸς καλιὰς * ἀύλους κατέπαυσας, * ἰερῶς ἀναθλήσασα, * ἀθληφόρε Βάσσα, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * καὶ θαυμάτων ῥείθρα * πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν. * ὅθεν κατὰ χρέος * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * τελοῦντες τιμῶμέν σε, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταιμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νον. Τῆς Έρρτῆς, ὅμοιον.

Η Θεόν συλλαβούσα ἄνευ σπορᾶς, * σαρχωθέντα τεχούσα δίχα ρθορᾶς, * τὴν νέαν ἀμριέννυσαι * ἀρθαρσίαν τοῦ Πνεύματος * ὡς γὰρ ζωῆς σὰ Μήτηρ * χαὶ πάντων Βασίλισσα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, * Παρθένε, τὴν ἄῦλον * ὅθεν ἐπαξίως * ἀληθῶς ἀνεδείχθης * νερέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Φοὰ ο΄. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Φοὰ ο΄. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ ἸΑποστόλου. ἀρός ο΄. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ ἸΑποστόλου. ἀρός ο Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ ἸΑποστόλου. ἀρός ο Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ ἸΑποστόλου. ἀρός οἱ Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τοῦ Ἰαποδίξω θεῖα νοήματα * καὶ τοῦ Ιαντά- οἰσακοι επικού επικο

Μυστηρίων, πανόλβιε, * θείων ἐν μυήσει, Μάχαρ, γενόμενος,* ἀμυήτους χατεφώτισας * τὴν Τριάδα σέβειν * ὁμοούσιον.

Νόμον θετον έχάραξας, * Μάχαρ, ἐν χαρδίαις, λαιάνας πρότερον * ἀγνωσίας τὰ χαράγματα * χαὶ τῆς δυσσεβείας * τὰ ἰνδάλματα.

Θεοτοχίον.

'Ως τον Κτίστην χυήσασα * πάντων ποιημάτων ώρθης Βασίλισσα· * διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν, * Θεοτόχε μόνη * ἀειπάρθενε.

Τζς Μάρτυρος. Ο αύτὸς Είρμός.

Ανενδοίαστον έχουσα * σοῦ τὸν λογισμόν πρὸς πάλην έχώρη- Λ σας * τοῦ δολίου πολεμήτορος, * καὶ βυθῷ αἰμάτων * τοῦτον ώλεσας.

Σὲ βυθός κολπωσάμενος, * καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον,* κατηδέσθη, καὶ διέσωσεν, * ἀθληφόρε Βάσσα, * θείφ νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον * σύν τοῖς εὐκλεέσιν υἰοῖς σου, "Ενδοξε,* ἐκληρώσω, καὶ οὐράνιον * ἀληθῶς νυμρῶνα * καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοχίον

'Αλατόμητον όρος σε * πάλαι 'Αββακούμ προείδεν εν Πνεύμα-τι, * ό Θεός εξ οῦ ἐπέφανε, * καὶ ἡμᾶς, Παρθένε, * διεσώσατο.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. Ὠδἡ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτός ἀγνοίας. *

Τοῦ Δεσπότου θεῖον * ἐπιφερόμενος, Μάχαρ, ὁμοίωμα, * τῷ Τοπάρχη Αὐγάρφ * θεῖος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ο ἱερὸς Θωμᾶς σε * μετὰ τὴν θείαν τοῦ λόγου Ανάληψιν * κήρυκα ἀποστέλλει, * πάνσορε Θαδδαΐε, τοῖς χρήζουσιν.

Νόσους δραπετευούσας * καὶ ἰωμένας καρδίας θεώμενος, * Αὔ-γαρος ἐπληρώθη * θείου φωτισμοῦ μεσιτείαις σου.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον Λόγον * διπλην ἐνέργειαν φέροντα τέτοχας, * ἀπειρόγαμε Κόρη, * μείνασα Παρθένος ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. "Ινα τί με ἀπώσω. *
τονεχόμενος δίψη, * ἔνδοξε 'Αγάπιε θεομακάριστε, * τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, * τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· * καὶ στερρῶς ὑπέστης * τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, * καὶ δορᾶς σαρκικῆς

την άφαίρεσιν.

Στρεβλωθείς σου τὰ στέρνα * ὄνυξι ξεόμενος, μάχαρ Θεόγνιε,* ἐπεγνώσθης πλέον * ὡς ἐπόθεις, σορὲ, χαθαρώτερον * τῷ Θεῷ τῶν ὅλων * πρὸς δν ἀνῆλθες μετὰ δόξης * ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησιν.

'Αδιστάκτω τῆ πίστει, * πάνσορε Πιστὲ, ὑπελθών τὸ μαρτύριον, * τῶν ἀπίστων, μάκαρ, * ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας * ἐν τῷ καταθλᾶσθαι * σοῦ τὰ ὀστᾶ, καὶ ἀρμονίας * διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοχίον.

Τῆς προμήτορος Εὔας * νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἦτταν, κυήσασα * λυτρωτὴν τῶν ὅλων * καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, * Θεομῆτορ, μόνη * ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· * διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωοη ς'. Τον Ίωναν * ἐν τῷ κήτει.

Ο φωτισμός * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, * σχηνώσας ἐν χαρδία σου, * φωστήρα * χόσμου σε, Θαδδαῖε, * εἰργάσατο ἀληθή,* τὸν σχοτασμόν * τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρχὶ * τοῦ Χριστοῦ τὰ στιγματα, * Θαδδαῖε, τὰ σωτήρια * ὡς χόσμον, * πάσης ἀχοσμίας * λαοὺς ἐἐρρύσω, σορὲ, * καὶ πρὸς χαρὰν * ἤρθης ὑπερχόσμιον.

Ορθρος ήμιτν * έφάνης τον ήλιον * δικαιοσύνης, ενδοξε, * δεικνύων· * έν $\ddot{\phi}$ φωτισθέντες, * υίοὶ φωτός δι' αὐτοῦ * οἱ γηγενεῖς, *

Θαδδαίε, γεγόναμεν. Θεοτοχίον.

Νέον ἡμῖν * βρέφος ἀπεχύησας * Πατρός τὸν ὁμοούσιον, * φθαρεῖσαν * φύσιν τῶν ἀνθρώπων * πρὸς τὸ ἀρχαῖον, ᾿Αγνὴ, * κάλλος αὐτὴν * πάλιν ἐπανάγοντα.

Τζς Μάρτυρος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τδρύματα μιαρών * θεών εἰς τέλος ἐλέπτυνας, * εδράσασα τὴν ψυχὴν * Θεοῦ πρός τὴν ἄφατον * ἀγάπην, καὶ γέγονας, * ἀθλοφόρε Βάσσα, * τῶν ᾿Αγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ * ἀγῶνας, Μάρτυς, διήνυσας, * μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ * ἐδέξω τὰ ἔπαθλα, * ἀθάνατον εὖκλειαν,*

καί παστάδα θείαν, * καὶ τρυφήν μὴ διαρρέουσαν.

'Ως πάλαι τὸν Ἰωνᾶν * βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε * Θεός σε παντουργικῆ * δυνάμει, Πανεύρημε, * ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, * ὁ βουλαῖς ᾿Αγίων * καθ᾽ ἐκάστην δοξαζόμενος.

Θεοτοχίον.

Πελάγη άμαρτιών * καὶ κύματα ἀπογνώσεως * χειμάζουσί μου τὸν νοῦν· * σπλαγχνίσθητι, Δέσποινα, * καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον * καὶ διάσωσόν με, * τὸν Σωτῆρα ἡ κυήσασα.

Ο Είρμός.

Τλάσθητι μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομιαι μου· * καὶ

ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη
» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον του 'Αποστόλου.

ή Ηχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον. *

Τορτή χαρμόσυνος * τοῦ 'Αποστόλου ἐπέστη· * εὐρροσύνως σήμερον * ἐπιτελέσωμεν ταύτην· * νέμει γὰρ τοῖς αὐτόν πίστει ἀεὶ τιμῶσι * λύτρωσιν ἀμαρτημάτων καὶ ρῶσιν θεῖαν. * Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν * ὡς θεῖος μύστης * Χριστοῦ τῆς χάριτος.
Ο Οἶκος.

Τόν Χριστοῦ Μαθητήν * ἄπαντες εὐφημήσωμεν· * τόν αὐτόπτην τοῦ Λόγου * τιμήσωμεν σήμερον. * Οὖτος γὰρ τῷ κόσμῳ *

έχηρυξε το πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, * καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας * έχ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε· * τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, * δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς * προς πατρίδα οὐράνιον· * καὶ τῷ θείφ θρόνφ λαμπρῶς παριστάμενος, * φωτισμόν παρέχει δαψιλῶς * τοῖς αὐτὸν ἐχ πόθου γεραίρουσι. * Καὶ γὰρ ἔχει παβρησίαν * ὡς θεῖος μύστης * Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Tη KA'. του αὐτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Αποσπόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαϊε! ποτον άλλο σοι πλέξω στέρος, Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου; Ἐἰκάδι πρώτη Θαδδαΐος βιότοιο ἀπέπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Άγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρός μιᾶς χάλλιστα παιδία τρία, Σὺν μητρὶ Βάσση πρός τομὴν ψυχὴ μία.

Βάσσαν σύν τεκέεσσι τάμε ξίρος είκάδι πρώτη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. Ὠος ζ΄. Πατόες θεοσεβείς.

Θαύματα έχτελών τη έπιχλήσει * Κυρίου φανέντος ύλη σώματος, * έπεσπάσω λαούς τε * χαὶ πόλεις, Πανεύφημε, * εἰς βεβαίαν πίστιν, χραυγάζοντας· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Εστησας σηπεδόνα άθείας * νοστίμων σου λόγων θείφ άλατι· * καὶ ἰάσω καρδίας * τῷ βέλει τοῦ ὄρεως * πληγωθείσας, μάκαρ 'Απόστολε, * Εὐλογητός, ἐκβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

"Ηρθης πρόν ύψος θεωρίας * πλησθείς, ώ Θαδδαΐε, θείου Πνεύματος, * καὶ σωτήριον λόγον * ἐνθέως ἐπλούτησας, * καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ὁλισθαίνων, * καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος * ἐπὶ σὲ καταφεύγω· * βρήθει μοι, Δέσποινα, * μετανοίας τρόπους παρέχουσα * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, * ἰνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οι ἐχ τῆς Ἰουδαίας. *

Ρώμη θεία τὴν φλόγα * τοῦ πυρός διελθοῦσα, * Μάρτυς, ἀπήμαντος,* πυρὶ τῶν σῶν αἰμάτων * ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην,* ἐχ-βοῶσα, χατέφλεξας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Men. Tom. VI.

Ο λεόντων πεδήσας * τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκφ * σώζων τὸν σόν Δανιήλ, * άνάλωτον δειχνύεις * θηρών την 'Αθληφόρον, * μελφδοῦσάν σοι, Δέσποτα· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλο-

Φανοτάταις άχτισι * του Σταυρού λαμπομένη * Βάσσα ή ένδοξος, * το σχότος τῆς ἀπάτης * ἀπείραστος διέβη, * χαὶ πρός φως έξεδήμησεν, * άναβοωσα. Χριστέ * Θεός, εύλογητός εί.

Ρήξον τὰς πολυπλόχους * τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων * σειρὰς, Θεόνυμφε, * τὸν αἴροντα τοῦ χόσμου * Θεόν τὴν ἀμαρτίαν * ὑπὲρ λόγον χυήσασα, * εύλογημένη άγνη * άεὶ δεδοξασμένη.

Του 'Αποστόλου. 'Ωοη η'. Νικηταί τυράννου. *

μύρανος έφάνης * δόξαν διηγούμενος * Θεού, Θαδδαΐε, * καί εθνων έγένου * φωτισμός πρός πίστωσιν * θείαν ενάγων * τους θερμώς βοώντας * Υμνείτε τον Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν είς τούς αίωνας.

Ρωσιν άσθενουσι, * και τυρλοις άνάβλεψιν, * και παρειμένοις * εύδρομίαν, μάχαρ, * χορηγών του Πνεύματος * τῆ δυναστεία, * πόλεως Έδέσσης * φωστήρ έχρημάτισας, * τῆς ἀεὶ πιστῶς σε, * Θαδδαϊε, εύφημούσης.

Ο περιουσία * θαυμασίων ἄπιστον * ἔθνος εἰς πίστιν * ἐπινεύσει θεία * μεταποιησάμενος, * καὶ έξ εἰδώλων * πλάνης διασώσας * τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας * πίστει, κατὰ χρέος * δοξάζεται Θαδδαῖος.

Θεοτοχίον.

Νόμου τὸ σχιώδες * ἀπεπαύθη, Δέσποινα, * σοῦ χυησάσης * νόμου τον δοτήρα, * χάριτι φωτίζοντα * τὴν οἰχουμένην. * δν ἀεὶ δυσώπει * νόμφ με έπόμενον * τῷ τῆς ἀμαρτίας * οἰχτεῖραι διὰ τάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Έπταπλασίως κάμινον. *

Ο την ημών ἀσθένειαν * έαυτῷ περιθέμενος, * σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανώς έπτέρωσε, * χαὶ σὲ ἀπειργάσατο * δυνατωτέραν, Μάρτυς, πυρός, * ὕδατος, θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, * πιστῶς άναβοώσαν * Ιερείς, εύλογείτε * λαός, ύπερυψούτε *-Χριστόν είς τούς αἰώνας.

Νεανιχώς ήριστευσαν, * και άνδρείως ένίκησαν * παΐδες οί σεπτοί την έναντίων ένστασιν, * ὁ θεῖος Θεόγνιος, * ὁ ἱερὸς ᾿Αγάπιος * άμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· * καὶ νίκης τοὺς στεφάνους * πρός Θεοῦ δεδεγμένοι, * αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

'Ωσεὶ ἐλαία εὖχαρπος, * ὡς πολύφορος ἄμπελος * χλήμασι τρισὶν εὐθυνομένη τέθηλας. * μεθ' ὧν ἐγεώργησας * ὁμολογίας βότρυας, * οἶνον μαρτυρίου ἀναβλύζοντας, Βάσσα, * εὐφραίνοντα καρδίας * εὐσεβῶς τῶν βοώντων. * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, * σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι * θρόνφ παρεστώτες τοῦ Θεοῦ, Πανεύρημοι, * καὶ δόξης καὶ χάριτος * καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, * λύσατε ἡμῶν τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόρον, * τῶν πίστει ἐκτελούντων * τὴν ρωσρόρον καὶ θείαν * καὶ πλήρη χαρισμάτων * ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοχίον.

Ο οὐρανοὺς τῷ νεύματι * καὶ τὴν Υῆν τῷ βουλήματ: * Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας, ἄχραντε, * καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, * ἐκ σοῦ σαρῶς ἡνέσχετο * σάρκα ἐαυτῷ οἰκοδομῆσαι, τὴν φύσιν * ἡμῶν ἀναχωνεύων * συντριβεῖσαν ἀπάτη * τοῦ ὅρεως, Παρθένε, * ὁ μόνος ἐλεἡμων.

Ο Είρμός.

- » Ταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς
 » Γισωθέντας τούτους ἰδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε» βόα. * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε. * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε. * λαὸς, ὑπερ-
- » υψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχον. *

Τοων τὰς δι' αἰωνος * θείας ἀντιδόσεις, * καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτω τρανότερον, * μάκαρ, ἐγγίζων, Θαδδαῖε, * τέρπου καὶ χόρευε.

Ως χέδρος, ώς μεγίστη, * ἔνδοξε Θαδδαῖε, * ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης χυπάρισσος, * εὐωδιάζων χαρδίας * τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήρθης 'Αποστόλων, * Μάκαρ, καὶ Μαρτύρων * καὶ 'Ασωμάτων χορείαις γηθόμενος * μεθ' ὧν δυσώπει σωθήναι * τοὺς σὲ γεραίροντας.

Η μνήμη σου πλουσίως * φέγγει χαρισμάτων, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα * ἀνευφημεῖν σε, Θαδδαῖε, * πάντας προτρέπεται. Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, * τὴν κεκακωμένην * ταῖς ἀμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, * ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον * ἀποκυήσασα.

Τής Μάρτυρος. Έξέστη έπὶ τούτφ.

Τόειν έριεμένη α όρθαλμός * γηγενούς άληθως ούχ έώρακε, * τὰ τῆς σαρκός * έφερες ἐπίπονα ἀνδρικώς, * θλάσιν μελών, Πανεύρημε, * δρμημα θηρίων, καῦσιν πυρός, * θαλάσσης τρικυμίαν, * ἀύλφ φωταυγία * ραιδρυνομένη, παμμακάριστε.

΄Ως όντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, * Θεοφόρε, σελήνη ἀνέτειλας, * θεῖον χορόν * οἰά περ ἀστέρων φωτορανών * ἐπαγομένη γάριτι * σοῦ τῶν προελθόντων ἐχ τῆς γαστρός. * καὶ νῦν τὴν οἰχουμένην * ἀύλφ φωταυγία * χαταφαιδρύνετε, Μαχάριοι.

Στηρίξαντες έν πέτρα υπομονής * διανοίας τὰς βάσεις, Μακάριοι, * των πειρασμών * ταϊς πολυειδέσιν έπαγωγαζς * ώς άληθώς ἀκλόνητοι * ὤφθητε, καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ * ἀράμενοι, σύν τούτω * άεὶ συμβασιλεύειν * κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Ή όντως ἀκεραία περιστερὰ, * ἡ τρυγών τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, * ή χελιδών * θείοις άναπτᾶσα σύν νεοσσοῖς * πρός ούρανούς έσχήνωσε * χράτος πρός τό θεΐον χαὶ νοερόν, * χειμώνα διαδράσα * καί θήρατρα δαιμόνων, * Βάσσα, ην πόθφ μακαρίζομεν.

Φιλάνθρωπον τεχούσα καὶ λυτρωτήν, * θαυμαστή καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, * άμαρτιών * λύτρωσίν μοι δίδου σαϊς προσευχαϊς: * καὶ τὴν ψυχήν μου, πάναγνε, * τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς * άγάθυνον, καὶ δετζον * παθῶν θανατηφόρων * λελυτρωμένην, παναμώμητε.

Ο Είρμές.

» τξέστη έπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * » καὶ ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων· * διό » σε, Θεοτόχε, * 'Αγγέλων καὶ άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-» VOUGEV.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε. *

Το δέσσης έχρημάτισας * φωστήρ, Θαδδαΐε πάνσοφε· * έν ή κη-ρύξας την θείαν * οίκονομίαν του Λόγου, * καὶ τον Τοπάρχην Αύγαρον * καὶ σύν αὐτῷ δὲ ἄπαντας * φωτίσας, λάτρας έδειξας * της ύπερφώτου Τριάδος, * Απόστολε θεοχήρυξ.

Και της Ερρτής. Ο ούρανον τοις άστροις. *

Του Αποστόλων ο δήμος, * συναθροισθείς έν νεφέλαις, * άξιοχρέως χηδεύει * τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, * παρόντος καὶ τοῦ Σωτήρος * σύν μυριάσιν 'Αγγέλων.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

"Ηχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

νήσθητι ἐκτενῶς * τῶν σὲ παρακαλούντων, * Παρθένε Θεοτόκε, * καὶ πόθω ἀνυμνούντων * τὴν ἰεράν σου Κοίμησιν.

Στίν. Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Αευρό μοι Μαθητών * το στίφος, τῆ Παρθένω * έξοδιον νῦν ὑμνον * εἰς ἐκαστος φερέτω * τῆ ἐορτῆ ἀρμόδιον.

 $\Sigma au i \chi$. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν.

Στίρος τῶν Μαθητῶν, * προθύμως ἐν νεφέλαις * ἀθροίσθητε κηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σῶμα * τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Όμειον.

ύλαι τῶν οὐρανῶν, * ἐπάρθητε ὁρῶσαι * τὴν πύλην τοῦ Ἰψίστου * χωροῦσαν μετὰ δόξης * πρὸς τὸν Υἰόν καὶ Κύριον. Καὶ ἡ λοιπή ᾿Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη του Αγίου Μάρτυρος Αγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν σαύτη τῆ ἡμέρα ψάλλεται καὶ ἡ 'Ακολουθία τοῦ 'Αγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῆ κγ', ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αγίου 'Αγαθονίκου τρία.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Πρώτην ἀγαθότητα * καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητα * ἐκζητῶν, ᾿Αγαθόνικε, * χαίρων προσεχώρησας * πρὸς τοὺς προκειμένους * γενναίους ἀγῶνας· * καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ * ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, * καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον * προσανεπλέξω διάδημα, * δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Τορία κοσμούμενος * λόγον ζωήρρυτον έβλυσας, * ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, * ἐλέγχων τὸν τύραννον, * τῆς πολυθείας * ζάλην κατευνάζων, * ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς * προσεπιμένειν τῆ θεία χάριτι: * διὸ τὰ χαλεπώτατα * ὑπενεγκὼν πειρατήρια,* πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια * στερηρόρος ἀνέδραμες.

Αίματι σταζόμενος * τῆς καρτερᾶς σου άθλησεως, * τῷ Δεσπότη Α παρέστηκας * θῦμα εὐωδέστατον, * καθαρὰ θυσία, * εὐπρόσ-δεκτον δῶρον, * ἱερωτάτη προσφορὰ * καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον· * διὸ ταῖς ἰκεσίαις σου * τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα * ἐν εἰρήνη συντήρησον, * ἀθλητὰ ᾿Αγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Αγίου Λούππου τρία, ὅμοια.

Λοῦππος ὁ μακάριος * τῆς ἀθείας διέλυσε * τὸν κρυμόν τὸν βα- Λ ρύτατον * θέρμη θείου Πνεύματος· * καὶ τμηθείς τῷ ξίφει * ἰάσεως ρεῖθρα * ἀναπηγάζει, καὶ ψυχὰς * κατατακείσας δροσίζει χάριτι· * αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν * ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον * καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα * εὐσεβῶς, φιλομάρτυρες.

Πειρώμενοι τέμνειν σε * εχθροι αλλήλους κατέτεμνον. * και τοις καὶ πρίζειν δοκοῦντες * ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, * ἀθλοφόρε Λοῦππε· * καὶ πρίζειν δοκοῦντες * δένδρω προσήξαν τὴν πληγὴν, * ἐσκοτισμένοι, μάκαρ, ὑπάρχοντες· * ἐφρούρει γάρ σε Κύριος, * δι' ὂν τὸ πάσχειν προήρησο, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τῶν ᾿Αγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, Ήχος α΄. Ανατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης * τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, * Αγαθόνικε Φ πολύαθλε· * τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθεὶς, * εἰδωλικὴν ἀπάτην * καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, * πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω * παραδόξως μεταβέβηκας· * διὸ ἐν τῆ ἐνδόξῳ σου μνήμη, * παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, * ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Ἡχος. Τῆς Ἑορτῆς.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις * καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρός αὐτοῦ * τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, * τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῆ μυστήριον. * ἴνα μὴ μόνον * τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, * ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτόν * τῆ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. * Διό περ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες, * τὴν Σιών κατελάμβανον. * καὶ πρός οὐρανόν ἐπειγομένην * προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. * ἢν καὶ ἡμεῖς * σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν * ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ήχος β'. Οἰχος τοῦ Ἐφραθᾶ. *

 Δ ῆμος τῶν Μαθητῶν * ἀθροίζεται κηδεῦσαι * Μητέρα Θεοτόκον,* ἐλθόντες ἐκ περάτων * παντοδυνάμφ νεύματι.

Στιχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμρη ή του Θεού, * Βασίλισσα Παρθένος, * των έκλεκτων ή δόξα, * καύχημα των παρθένων, * πρός τον Γίον μεθίσταται.

Στίγ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

Θροίσται ὁ χορὸς * Μαθητῶν παραδόξως * ἐχ τῶν περάτων κόσμου, * κηδεῦσαί σου τὸ Σῶμα * τὸ θεῖον καὶ ἀχήρατον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος * τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, * ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, * Μάρτυς ᾿Αγαθόνικε, * τῷ τῶν ἀπάντων βασιλεῖ· * καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος * τοῦ δεινοῦ Βελίαρ * καθεῖλες τὴν δύναμιν· * καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον * στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις * Θεῷ παρίστασαι· * ῷ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης * ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, * Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Καὶ νῦν. Ἦγος ὁ αὐτὸς. Τῆς Ἡρρτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον * μυστικῶς τῆ κλίνη * τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς * τῶν Παρθένων κύκλῳ παρίστανται. * καὶ ψυχαὶ Δικαίων περιιπτάμεναι * τὴν Βασιλίδα γεραίρουσιν. * αἰ μὲν * ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν * ἀντὶ μύρου κομίζουσαι. * αἰ μὲν * ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν * ἀντὶ μύρου κομίζουσαι. * αἰ πρέπει γὰρ τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, * ὡς Βασιλίδα * ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. * Αἶς καὶ ἡμεῖς, * βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, * ἐξέλθωμεν πρὸς κηδείαν * τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, * ὑμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς * αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

'Απολυτίκιον της Εορτής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

Πλατυτέρα οὐρανῶν * ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, * ἡ τεχοῦσα ἐν σαρχὶ * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν, * νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐχ γῆς μετέστης. * Διχαίων δὲ ψυχαὶ * χαθορῶσαί σε, * Αγγέλων οἱ χοροὶ * χατοπτεύοντες, * ὡς Βασιλίδι αἴνεσιν ἀξίως * διαπαντός σοι προσάγουσι. * Διὸ πρεσβεύειν * μἡ διαλίπης * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, δμοιον.

Αποστόλων ό χορός, * διεσπαρμένος έν τῆ γῆ, * συνηθροίσθη εν Σιών, * ΐνα προπέμψη ἀπό γῆς * τὴν Θεοτόχον πρός τὸν Τψιστον, ὅν περ ἔτεχεν. * Δυνάμεις οὐρανῶν * αὶ ὑπερχόσμιαι * προέτρεχον ὁμοῦ, * χαὶ συνεχόρευον * πνευματιχῶς χραυγάζουσαι. Εὐφραίνεσθε, * οἱ οὐρανοὶ, προσδεχόμενοι * Θεοῦ Μητέρα, * δι' οῦ δεσπόζει * ὁρατὰ χαὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρώτος Κανών τῆς Εορτῆς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Αγίων.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Αγαθονίκου, οὖ ἡ Ακροστιχίς. Αγαθονίκου τοὺς πόνους μέλπειν θέμις. Ίωσήφ.

' Ω δή α΄. Ήχος α΄. ' Ω δήν ἐπινίχιον. *

Αγάθυνον, "Αγιε, * χεχαχωμένην * ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, * Α άγαθὸς γενόμενος * τοῦ άγαθοῦ μιμητής. * χαὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν * δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γινώσχοντι * τὰ πάντα, Μάρτυς, * ἐγένου, θεόπνευστε, * καὶ τὴν τούτου σάρκωσιν * ἐθνῶν ἐνώπιον * ἐχήρυξας, τὸν τῆς σαρκὸς * μὴ πτήξας θάνατον.

'Ανέστησας λόγω σου * τοὺς πεπτωχότας, * καὶ τῆς 'Αναστάσεως * κοινωνοὺς ἀνέδειξας * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς, * Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοχίον.

Θαυμάτων ἐπέχεινα * τὸ μέγα θαῦμα, * Σεμνὴ, τῆς λοχείας σου * χαθορᾶται· τίχτεις γὰρ, * ἐν ὁμοιώματι * σαρχός γενόμενον, Χριστὸν, * δίχα τροπῆς χαὶ φυρμοῦ.

Ο Κανών του Αγίου Λούππου, έχων τήνδε την Ακροστιχίδα. Ύμνω σε, Λοϋππε Μάρτυς ήγλαϊσμένε: Ίωσήφ.

'Ωρ'η α'. Ήχος δ'. Τριστάτας χραταιούς. *

Τομνούντι την φαιδράν * καὶ φωσφόρον σου μνήμην,* Στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, * γενναῖε ἀθλητὰ, * την ψυχήν μου καταύγασον * λάμψεσι ταῖς ἀνεσπέροις * αὐγαζόμενος πάντοτε, * καὶ τῷ θείω φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθών * τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, * ὡμολόγησας Θεὸν * ὁρθέντα ἐπὶ γῆς, * καὶ τὴν ρύσιν θεώσαντα, * Πάνσορε, τὴν ἀνθρωπίνην, * καὶ θεοὺς ἐξηράνισας * τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικών * πληρωθείς τὴν καρδίαν, * ώσπερ θεῖος ποταμός * τὰ ρύματα, Σορέ, * τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· * πίστει δὲ τὰς διανοίας * τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας * βλαστανούσας καρπόν ἐπουράνιον.

Θεοτοχίον.

'Ως δρθρος εύπρεπης * έχ λαγόνων ἀνίσχεις * Ἰησοῦν, τὸν φωτισμον * ἀπάντων καὶ Θεόν, * ἀπειρόγαμε Δέσποινα, * νύκτα τῆς πολυθείας * ἐχμειοῦντα, καὶ λάμψεσιν * ἀνεσπέροις τὸν κόσμον φωτίζοντα.

Τοῦ Αγίου Αγαθονίκου...

'12οη γ'. Στερεωθήτω ή καρδία μου. *

Ο ματαιώθη δε αὐτοῦ * τὸ ἀλλόχοτον φρόνημα, * ἡδρασμένου ματαιόρρων ταϊς θωπείαις σε * δολερώς συλήσαι ἐπήλπιζεν. * σου έν πέτρα άψευδους, * Μάρτυς, πίστεως.

'Υπερνηξάμενος το πέλαγος * άλγεινών και πόνων του σώματος * τῆ χυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, * ἀθλητὰ Αγαθόνιχε, * προσωρμίσθης πρός λιμένας νοητούς * άγαλλόμενος.

Τομαί, στρεβλώσεις τε του σώματος * έπ' έμε έρχέσθωσαν σήμερον. * ξίφη και τήγανα και πύρ * και θηρία και θάνατον * ού πτοούμαι, ἀνεβόας, ἀθλητὰ * Αγαθόνικε.

Ο κατά φύσιν άπερίγραπτος, * μορφωθείς έκ σοῦ το ἡμέτερον, * περιγραφήν σωματικώς * ύπεδέξατο, Δ έσποινα, * έν οὐσίαις και θελήσεσι διτταϊς * γνωριζόμενος.

Τοῦ Αγίου Λούππου. "Ότι στεῖρα ἔτεχεν. *

τηριχθείς του Πνεύματος * τῆ άηττήτφ δυνάμει * πρός τοὺς 🚄 άγωνας, Μάρτυς, * έναπεδύσω άνδρικώς, * και το τῆς πλάνης φρύαγμα * κατήργησας, * Λοϋππε παμμακάριστε.

Έπιγνούς σε Μάρτυρα * των του Χριστου παθημάτων * ό ἀπηνής διώχτης * θωπείαις σου τον λογισμόν * έξαπατήσαι ήλπι-

ζεν· * έψεύσθη δὲ * ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ώσπερ Πνεύματι * τῷ παντουργῷ χρουομένη * ἀναφωνεῖς τυράννων * ἐνώπιον χαρμονικῶς * μέλος ἐνθέου γνώσεως, * καταθέλξας * πίστει τοὺς προστρέχοντας. Θεοτοκίον.

΄Ο Θεός ἐν μέσφ σου * χατασχηνώσας ὡς οἶδε, * τῆς παρθενίας κλείθρα * ού παρεσάλευσεν, 'Αγνή: * έν ἀσαλεύτω πέτρα δὲ * τζς πίστεως * πάντας έστερέωσεν. Ο Ειρμός.

• Τι στεϊρα έτεχεν, * ή έξ έθνων Έχχλησία, * χαὶ ή πολλή \mathbf{O} έν τέχνοις * ήσθένησε Συναγωγή, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ » ήμων * βοήσωμεν· * "Αγιος εί, Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Αγίου Αγαθονίκου.

"Ηχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

' 🛦 θλήσει λαμπρυνθείς * ώς χρυσός έν χαμίνω * έξήστραψάς, A σορέ, * ίαμάτων άκτινας, * και σκότος έμειωσας * των δαιμόνων έν χάριτι. * όθεν άπαντες * την παναγίαν σου μνήμην * έορτάζομεν, * θεομακάριστε Μάρτυς, * άθλητὰ Αγαθόνικε.

Δόξα. Τοῦ Αγίου Λούππου.

'Ήχος δ'. 'Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ. *

την όπτικόν σου της ψυχης * έκκαθάρας * καθυπεδέξω την αὐ-👢 γὴν * τῆς Τριάδος, * καὶ τὰς ἐν ζόρω, πάνσορε, * ἐφώτισας ψυχὰς * αίγλη θείων λόγων σου, * Λοῦππε Μάρτυς Κυρίου· * δθεν πρός ἀνέσπερον * μεταβέβηκας φέγγος, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν * τῶν σὲ τιμώντων * καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Και νον. Τής Έορτης.

Ήχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

Αναβόησον, Δαυίδ, * τίς ἡ παρούσα Εορτή; * Ἡν ἀνύμνησα, φησίν, * ἐν τῷ Βιβλίφ τῶν Ψαλμῶν, * ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, * μετέστησεν αὐτὴν * πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς * Χριστὸς, ὁ ἐξ αὐτῆς * ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς· * καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρες * καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, * βοῶσαι· Χαῖρε, * ἡ μεταστᾶσα * πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Τοῦ 'Αγίου 'Αγαθονίχου.

'Ωδή δ'. Έν Πνεύματι προβλέπων. *

Υπτλθες των Μαρτύρων * τὸ στάδιον, σορὲ, * ὅπλω θείας πίστεως * λαμπρώς περιφραχθείς * περιπλακείς δὲ * τῷ δυσμενεῖ, κατὰ κράτος * τοῦτον νικήσας * καθυπέταξας ποσί σου, * Μάρτυς ἀθλητὰ ᾿Αγαθόνικε.

Σορία σου των λόγων * καὶ ἔργων ἱερῶν * θείαις ἐπιδείξεσιν * ἐξέπληξας ἐχθροὺς, * ὑπολαβόντας * τὸ καρτερὸν τοῦ νοός σου * καταπαλαϊσαι, * καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ 'Αγαθόνικε.

Πυρὶ ὁλοχαυτώσας * ἀγάπης θεϊχῆς * σοῦ τὸν νοῦν, ἀοίδιμε, * τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν * οὐχ ἐπτοήθης, * ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἄνθραξ * τῆς ἀθείας * ἐνεπύρισας τὴν ῦλην, * Μάρτυς ἰερὲ 'Αγαθόνιχε.

(PEDTOXIOV.

Ό νώτοις ἐπιβαίνων, * 'Αγνὴ, χερουβιχοῖς, * σαρχωθεὶς ὡς ἄνθρωπος * ἐχ σοῦ θεοπρεπῶς, * σοῦ ταῖς ἀγχάλαις * χαθέζεται ώσπερ βρέρος * χαὶ νηπιάζει, * νηπιόρρονα τὸν πάλαι * σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Αγίου Αούππου. Ο καθήμενος εν δόξη. *

Τοπερβάς της άνθρωπίνης * άσθενείας, μαχάριε, * τους γεώδεις ὅρους, * ἔρερες πληγάς ῥαβδιζόμενος, * ῥάβδον δυνάμεως φέρων * τον σωτήριον, * παναοίδιμε Λοϋππε, Σταυρόν * του Θεου ἡμών.

Πεποιθώς καθάπερ όρος * ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, * ἀθλορόρε Λοῦππε, * θεία συμμαχία ἀσάλευτος * τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν
σου * ὅθεν ἤνεγκας, * ἀνυψούμενος πρὸς οὐρανὸν * θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων * καὶ σορίας καὶ χάριτος, * ἀνομούντων μέσον * Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας * τῶν πεμπομέ-

νων βελών δὲ * οὐχ ἐφρόντισας, * εἰργομένων δυνάμει Χριστοῦ * προσεγγίσαι σοι.

Θεοτοχίον.

Έπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος * τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος, * Ἰησοῦς, κατῆλθε, * μόνην καθαράν σε εὐράμενος, * Θεογεννῆτορ Παρθένε,* καὶ κατέκλυσεν * ἀσεβείας χειμάρρους δεινοὺς * θεία χάριτι.

Του Αγίου Αγαθονίχου. Ωδή ε΄. Το φαεινόν ήμεν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος * νόμον σωτήριον, * ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς, "Ενδοξε, * τοῦ νομοδότου * πάντων καὶ δεσπόζοντος * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο περιβόητος και περίδοξος, * Μάρτυς γενόμενος, * 'Αγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, * σύν οὐρανίαις * πάντοτε Δυνάμεσι * φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προορώμενος * θείω ἐν Πνεύματι * Ἡσαίας ἀνεχραύγαζε· * Ἰδοὺ ἐν μήτρα * ἔξεις τὸν ἀχώρητον * σαρχούμενον, Ἦχραντε.

Τοῦ Αγίου Λούππου. Ασεβεῖς οὐκ ὄψονται. *

Μεληδόν ἡπείλησαν * συγκόπτειν σε έχθροι, * έαυτοὺς μᾶλλον δὲ, Σορὲ, * θεϊχαῖς προστάξεσι * χατατέμνοντες, * ἀσινῆ σε, ἄτρωτον * χατενόουν φυλαττόμενον.

'Απαιωρήσας, ἔνδοξε, * τὸ ὅμμα τῆς ψυχῆς * πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρραγῆ, * οὐδαμῶς τοῖς κύμασι, * Μάρτυς, σεσάλευσαι * τῶν πικρῶν κολάσεων * θεία ρώμη δυναμούμενος.

'Ραντισμοΐς αιμάτων σου * πυρὰν είδωλικὴν * ἐναπέσβεσας, 'Αθλητά· * και πυρὶ τῶν ἄθλων σου * πᾶσαν κατέφλεξας * τὴν ἀπάτην Πνεύματι * τῷ 'Αγίω πυρακτούμενος.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι * τιμήσωμεν νοὶ * καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· * καὶ ἐνθέοις πράξεσι * καλλυνόμενοι, * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Αγίου Αγαθονίχου. Ώρη ς . Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.* Μυριόλεχτον πληθὺν * Αἰθιόπων νοητῶν * χατεπάλαισας, Σορὲ,* ἀσθενεία τῆς σαρχός, * χαὶ ἤνωσαι * ταῖς μυριάσι * τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Έπορεύθης ἀνδρικῶς * μαρτυρίου τὴν όδόν, * καὶ ἐστένωσας όδοὺς * τῆς κακίας, ᾿Αθλητά· * καὶ ἔφθασας * τὰς εὐρυχώρους * σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθείς ώσπερ χρυσός * τῆ χωνεία τῶν δεινῶν * παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ, * Αγαθόνικε σοφέ, * ἐκσφράγισμα * ἐδείχθης θείοις * ἀποτεθείς θησαυροῖς.

Θεοτοχίον.

Παρθενεύεις ώς το πρὶν * καὶ τεχοῦσα τον Χριστον * γαλουχεῖς, πᾶσι τροφὴν * τὸν παρέχοντα, 'Αγνή· * παράδοξον, * σεμνὴ, τὸ θαῦμα * καὶ ἀκατάληπτον.

Του Αγίου Λούππου. Έβόησε * προτυπών.

Υπέρερες * τῆς σαρχός τὰς βασάνους στερρότατα, * βασανίζων * άνομούντων φρονήματα ἄθεα, * καὶ πικρῶς μαστίζων * τῶν δαιμόνων πληθὺν, ᾿Αξιάγαστε.

Συνέσεισας * καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατελέπτυνας * τῶν ἀθέων. * σεαυτόν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον * εὐσεβείας στήλην * καὶ εἰκόνα ἀνδρείας, Θεόπνευστε.

Ήγάλλετο * έντρυφων ταϊς βασάνοις ὁ ἔνδοξος * Αθλοφόρος,* προορών τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, * καὶ τὴν δι' αἰωνος * ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὔκλειαν.

Θεοτοχίον.

Γεγέννηκας * δν Πατήρ πρό αίώνων γεγέννηκε * προανάρχως, * καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθήλασας· * ὑπέρ νοῦν τὸ θαῦμα, * ὑπὲρ λόγον, 'Αγνή, τὸ μυστήριον.

Ο Είρμός.

» ΄Εβόησε, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, * ὁ Προφή» Της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ρῦ» σαι, * Ἰησοῦ, Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κουτάκιου, ή Ηχος α΄. Χορός άγγελικός. *

Τὴν κλησιν ἀγαθὴν * κεκτημένος, θεόφρον, * ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν * ἀπεστράρης τὸ σέβας, * μὴ πτήξας κολάσεων * χίδος πᾶν, 'Αγαθόνικε· * ὅθεν γέγονας * τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, * καὶ ἀπείληφας * σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως * τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Ο Οίκος, πρός τό Τό φοβερόν σου.

Τον άγαθον καὶ φιλάνθρωπον * καθικέτευε, * 'Αγαθόνικε πάνσορε, * τοῦ ἀγαθονικε τήν κάκωσιν * τῆς ἐμῆς καρδίας, * καὶ δωρήσασθαι λόγον μοι * τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαί σου * τοὺς ἀγῶνας, * οῦς ἤθλησας * ὑπὲρ τῆς πίστεως * τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν * πῶς πανταχόθεν * περιεσκόπεις * οἰά περ ποιμὴν, Μάρτυς, * καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων * ἐποδήγεις σου τὴν ποίμνην * πρός γῆν ἀληθείας, * βοῶν ἐν παρρησία: * 'Ως πρόβατα ἐγνώσθημεν * σραγῖς. διὸ θάνωμεν * ἵνα κομισώμεθα * τον ἄρθαρτον στέρανον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αγαθονίχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ακινούνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίγοι.

Αγαθονίκου κλήσις άψευδεστάτη,
Χρηστήν βοώσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Έν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίρει,
Ίδοὺ παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεὶς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.
Έκτανε δευτερίη ξίρος εἰκάδι 'Αγαθόνικον.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τοῦ Αγιου Αγαθονίκου. ஹλη ζ. Τοὺς ἐν καμίνω Παϊδάς σου. * Επουρανίου δόξης κοινωνός * γεγένησαι, * πάντα τὰ ἐν γῆ παραδραμών, * καὶ ἐκ ψυχῆς * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην * ἀγαπήσας, "Ενδοξε. * ὅθεν τιμώμεν τὴν σὴν * ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Ίχνηλατών το πάθος τοῦ Χριστοῦ, * τοῦ βλύσαντος * πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, * ὑπέμεινας * ὁνειδισμούς καὶ θλίψεις, Μάρτυς, * καὶ θάνατον ἄδικον, * ξίρει τὴν σὴν κεραλὴν * ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾳ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς * ἀπένειμας, * σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, * τὸν δι' ἡμᾶς * νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου * τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα· * ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς * ἔτυχες, Μάρτυς Σορέ. Θεοτοκίον.

Θεός έχ σοῦ ἐγένετο βροτός, * τὸ φύραμα, * *Αχραντε, θεώσας τῶν βροτῶν, * καὶ χοινωνοὺς * φύσεως θείας ἐχτελέσας * τοὺς σὲ μαχαρίζοντας * ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς * εὐλογημένην, 'Αγνή.

Τοῦ Αγίου Λούππου. Ο διασώσας έν πυρί. *

Αελαπμρυσμένος καλλοναϊς * τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, * ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς * ἐνεγκόντι παθήματα, "Ενδοξε, * γεγηθώς νῦν παρίστασαι * αὐγαζόμενος ταϊς θείαις φωτοχυσίαις.

'Απ' οὐρανοῦ σοι φανερῶς * ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόζως * φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ * τὴν ψυχὴν σου βοᾳν προτρεπόμενον * 'Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. "Ιστασο μέσον των έχθρων * πύργος ἀπερίτρεπτος ώσπερ, * ού σαλευόμενος τον νούν * πολυτρόπων βασάνων, ἀοίδιμε * 'Αθλητὰ, μηχανήμασι, * χαταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως.

Θεοποχίου.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ * μόνην ἐξελέξατο μόνος * ὁ κατοικών τοὺς οὐρανοὺς, * καὶ οἰκήσας ἐν μέσφ σου, Ἄχραντε, * οὐδαμῶς παρεσάλευσε * παρθενίας σου τὰ κλετθρα, εὐλογημένη.

Τοῦ Αγίου Αγαθονίχου, 'Ωδή η'. "Ον φρίττουσιν "Αγγελοι."
Τα τόπου συρόμενος * είς τόπον, 'Αθλητὰ, * τὴν γῆν καθηγίασας * τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς, * καὶ κλίνας αὐχένα * ξίρει

τέμνοντι * σαρχός διεζεύχθης, * καί τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε * βασάνων τῆς σαρχός * ἡλόγησας ἔρωτι * ρλεγόμενος Θεού, * και χαίρων συνήρθης, * τὸν ἀγῶνα καλῶς * τὸν σὸν ἐκτελέσας, * ταῖς ἄνω μυριάσιν.

Ίσχὺς καταβλέβηται * ἀσάρκου δυσμενούς: * σαρκός ἀσθενεία γὰρ * οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ * ἐτρέψαντο τοῦτον, * δυναμούμενοι * τῇ παντοδυνάμφ * ἰσχύι τοῦ Δεσπότου.

()ESTOXION.

Σκηνήν σε και τράπεζαν, * και θείαν κιβωτόν, * και στάμνον χωρήσασαν * τό μάννα τῆς ζωῆς, * και ἄγιον ὅρος * ὁνομάζομεν, * Παρθένε Μαρία * ἀεὶ εὐλογημένη.

Του Αγίου Αρύππου. Αυτρωτά του παντός.

 \mathbf{M} ετὰ πλείστας βασάνους, \mathbf{M} αχάριε, * τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέχλινας * ξίρει χαρατομούμενος, * χεραλὰς δὲ συγχόπτων * ὡς ἐν ἐχστάσει * παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Έαυτόν πρός σφαγήν έθελούσιον * ώς άρνίον έκδέδωκας ακακον, * 'Αμνόν Θεοῦ τὸν αἴροντα * εἰκονίζων τοῦ κόσμου * τὴν άμαρτίαν, * οὐκ ἐρίζοντα, οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, * ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον * σοῦ ἡ σορὸς γεγένηται * πρὸς Θεοῦ γὰρ τὴν χάριν * τῶν ἰαμάτων * κατεπλούτησας, Λοῦππε πανεύφημε.

(-) EOTOX (OV.

Εύλογει πάσα κτισις τον τόκον σου, * εύλογιαις ήμας στερανώσαντα * και την άραν έξάραντα, * παντευλόγητε μόνη * δεδοξασμένη, * ή το γένος ύμων χαριτώσασα.

O Eiguós.

» Δυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ ρλογός » Δεὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ-» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Τοῦ Αγίου Αγαθονίκου. Ὠρὸἡ θ΄. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην. * Τερωτάταις χορείαις * τῶν ἱερῶν Αποστόλων, * καὶ συναυλίαις 'Αθλητῶν, * καὶ Όσίων ἀγέλαις * καὶ Προρητῶν ἱἀριθμηθεὶς, * σορὲ Αγαθόνικε, * γηθόμενος * σὺν αὐτοῖς τῆ Τριάδι * στεφηρόρος * νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

 Ω ς θαυμαστός σου ὁ ζήλος, * ὡς σταθηρά σου ἡ πίστις, * ὡς ἀγαθὴ ἡ πρός Θεόν * σοῦ πεποίθησις, Μάρτυς: * ὡς φωταυγής σου ἡ ζωὴ, * ὡς χάριτος ἔμπλεως * ὁ θάνατος * ἀθανάτου σε δόξης, * ᾿Αθλοφόρε, * ἐχτελέσας χοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, * τὸ ἱερώτατον θῦμα, * τῶν ᾿Αθλητῶν τὴν καλλονὴν, * τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, * τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνὸν, * θεόφρον, ἀγλάισμα, * τὸ στήριγμα * τῶν πιστῶν εὐφημοῦμεν * κατὰ χρέος, * ᾿Αγαθόνικε σοφέ.

Η παναγία σου μνήμη * χαθαγιάζουσα χόσμον * νῦν ἐπεδή-μησεν ἡμῖν, * παναοίδιμε Μάρτυς· * ἐν ἡ δεόμεθα τυχεῖν * τῆς σῆς ἀντιλήψεως * τιμῶντές σε, * 'Αγαθόνιχε, πόθ ϕ * $\dot{\phi}$ ς τοῦ Λόγου * ἀγαθὸν θεραπευτήν.

Θεοτοχίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, * καὶ ἀδιόρθωτον βίον, * καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, * καὶ καρδίαν ρυπώσαν * ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, * προσπίπτω σοι, Δέσποινα· * βοήθει μοι * καὶ διόρθωσιν δίδου, * πρίν με φθάση * τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Του Αγίου Λούππου. Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τσχυσας δυνάμει θεική * τον δράκοντα τον άρχατον * παναοίδίμε, * μετὰ σαρκός καταπαλέσαι * καὶ νίκης άνεδήσω τον στέρανον * διὸ μετὰ Μαρτύρων γηθόμενος * περιπολεύεις τὰ οὐράνια.

 $^*\Omega$ ρθης ώς πολύρωτος ἀστήρ * τον ήλιον καταγγέλλων * τοῖς καθεύδουσι, * Μάρτυς, ἐν σκότει ἀπωλείας· * ὑρ'οῦ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν * ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως * τῆς ἀνεσπέρου, ἀξιάγαστε.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμιν * έξέλαμψε τοῦ ήλίου * τηλαυγέστερον, * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, * τὰ νέρη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, * καὶ ζόρον τῶν καθημάτων έξαίρουσα· * ἢν ἐτησίως ἐορτάζομεν.

Ή ἄνω Σιών των έκλεκτων * μητρόπολις σου τό πνευμα * ρέρει χαίρουσα· * των πρωτοτόκων Έκκλησία * φαιδρύνεται· πιστοί δὲ τιμωμέν σε * αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου, * Λοϋππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοχίον.

Φωτός τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαζ, * Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου * φωταγώγησον· * κείμενον βόθρω ἀπωλείας * ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταράσσουσα * τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, * καὶ πρός τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ο Είρμός.

» Γύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ-» Ε κίσατο· * σὰ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας » βλαστήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε » πάντες μακαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Αγαθονίχου Μάρτυρος * τὴν ὑπέρρωτον μνήμην * λαμπροφανῶς Α τελέσωμεν, * ἡν συνῆψεν ἡ χάρις * τῆ τῆς Πανάγνου Κοιμήσει. * Οὕτος γὰρ ὁ γενναῖος * τυράννους μὲν χατήσχυνεν * ἐναθλῶν στερροψύχως. * τῷ δὲ Χριστῷ * χαίρων νῦν παρίσταται στεφηρόρος, * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Έρρτῆς. 'Απόστολοι έχ περάτων.*

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οίχος του Έφραθα. *

Τη μέν τη ση ταρή * ηυλόγηται, Παρθένε· * άηρ δὲ τῆ ἀνό-

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την άνάπαυσίν σου.

" μνοις σου το σεπτον * καὶ θεοδόχον σῶμα * προπέμποντες οἰ θετοι * 'Απόστολοι ἐβόων· * Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, Δέσποινα; Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυδο ἀλήθειαν.

τωμά σου τη φθορά * άπρόσιτον ὑπηρξε, * καὶ πρός ταρην $\dot{\epsilon}$ -

Δόξα, καὶ νον. "Ομοιον.

μάντες οι γηγενείς, * συνδράμωμεν προθύμως * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων * κηδεῦσαι τὴν τεχοῦσαν * τὸν Ηοιητὴν τῆς κτίσεως.
Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία τοῦ "Ορθρου,
κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ! ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τη ήμέρα ἀποδίδοται της Θεοτόχου ή Εορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτης, ἔν τε τῷ Εσπερινῷ καὶ τῷ "Ορθρω καὶ τῷ Λειτουργία, πλην τῶν Αναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Αγίου Αούππου 'Αχολουθία προέψαλται χθές.

Έὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῆ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν ᾿Αναστασίμων, ἄτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αούππου.

Στίχοι.

Υπήρχε Λοϋππος δοϋλος έχ δε του ξίφους Ελεύθερος προσήλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Ελαδι έν τριτάτη πέφνε Λοϋππον φασγάνου άκμη. Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Men. Tom. VI.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ίερομάρτυρος Εύτυχούς, μαθητού του Άγίου Ἰωάννου του Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Τηγος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

φρτυς Εύτυχη μακάριε, * μαθητευθείς ίερως * τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῆ, * Θεολόγῳ κήρυκι, * πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν * ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· * καὶ φῶς ὡράθης φωτίζων χάριτι * πᾶσαν διάνοιαν * ταῖς θεολογίαις σου * ταῖς ἱεραῖς· * ὅθεν τὴν ἀγίαν σου * μνήμην γεραίρομεν.

μλάνης καθείλες όχύρωμα * ἀναμοχλεύσει στερράς * καρτερίας,

1 Πανόλβιε, * καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας * καὶ ἀοίδιμον θάνατον *
ἀθανασίας δθεν ἐπέτυχες, * χοροῖς Μαρτύρων, 'Αγγέλων τάξεσι *
συναυλιζόμενος, * καὶ μεθέξει κρείττονι * θεοπρεπῶς * κάλλιστα
θεούμενος * καὶ τελεώτατα.

Αναχουριζόμενος * ώς θείψ ἄρματι. * ἀρτον ἐὐέξω ζωῆς * οὐρανόθεν, τη τῆ φρουρὰ κεκλεισμένος ών * ἄρτον ἐὐέξω ζωῆς * οὐρανόθεν, πληγὰς ὑπέστης δεινῶς ξεόμενος * ὁρμὰς θηρίων εὐχαῖς ἐπράϋἀναχουριζόμενος * ὡς θείψ ἄρματι.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

εῦρο, ψυχή μου, στενάζουσα, * καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς * ἐκ καρδίας πηγάζουσα, * τῆ Παρθένω βόησον * καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, 'Αγνὴ, * τῆς φοβερᾶς με ρῦται κολάσεως, * καὶ κατασκήνωσον * ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοκίον, διμοιον.

Η λιος, τέχνον, ήμαύρωται, * χαὶ ή σελήνη τὸ ρῶς * εἰς ζορῶδες ἰμάτιον * γνορερῶς μετέβαλε· * γἢ χλονεῖται, χαὶ ῥήγνυται * τὸ τοῦ ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα· * κάγὼ πῶς, Τέχνον,
οὐ διαῥῥήξομαι * σπλάγχνα χαὶ ὅμματα; * παρειὰς, γλυχύτατε,*
καταξανῶ * ἀδίχως σε θνήσχοντα * βλέπουσα, Σῶτέρ μου.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος * καὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ᾿Αποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εὖρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. * διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, * καὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἴματος, * Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου οὕτος, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τὴν Εὐτυχοῦς μέλψωμεν ἔνθεον χάριν. Ἰωσήρ. ἸΩδή α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Των 'Αποστόλων και Μαρτύρων σύσκηνος * ἀποδεικνύμενος, * και θεικής αίγλης * πάντοτε πληρούμενος, * τοὺς τὴν σεπτήν σου σήμερον * ἐορτὴν ἐκτελοῦντας * φωτός μετόχους ἀνάδειξον, * Μάρτυς Εὐτυχῆ ἀξιάγαστε.

Ήγαπημένω μαθητή, μακάριε, * μαθητευθείς εὐσεβῶς, * καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους * ἄγαν μιμησάμενος, * τον Κύριον ἡγάπησας * τοὺς αὐτοῦ θείους νόμους * πληρώσας, καὶ τὰ παθήματα * τούτου, Εὐτυχή, μιμησάμενος.

Νόμφ τῷ θείφ εὐσεβῶς πειθόμενος * σάρκα ἐνέκρωσας * ἀσκητικοῖς πόνοις, * κόσμου μακρυνόμενος * καὶ ὅρεσιν, ἀοίδιμε, * διαιτώμενος, Μάρτυς, * καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, * καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοχίον.

Έν σοὶ, Παρθένε, τὴν ἐλπίδα τίθημι * τῆς σωτηρίας μου· * άμαρτιῶν ρύπου * ὅλον με ἀπόπλυνον * καὶ καθαρόν ἀπέργασαι, * τῷ Υἰῷ σου ἀρίστως * εὐαρεστοῦντα, καὶ πράττοντα * τούτου τὸ πανάγιον θέλημα.

 $^{\prime}\Omega\delta\gamma$, γ' . $^{\prime}$ Ο στερεώσας κατ $^{\prime}$ άρχάς. *

Τοπεραστράπτοντα φωτί * χηρύγματος τοῦ πανσόφου * ώσπερ ήλιον εὐράμενος Παῦλον * συμπεπόρευσαι αὐτῷ, * ἀστήρ καθάπερ μέγιστος * ρωταγωγών χαρδίας, * μάχαρ Θεόφρον, ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπὶς, * τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, * Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος * τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ γῆς * ἐνθέως μεθιστάμενος, * σοὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ποίμνην, * Μάκαρ, ποιμαίνειν παρέθετο.

Υπερχαλλής και ρωταυγής * και πλήρης Πνεύματος θείου * τῷ δικάζοντι ἀνόμως παρέστης * διελέγχων τὴν αὐτοῦ * δυσσέ-

βειαν, Πανόλβιε, * και του Χριστου την θείαν * όμολογων ένανθρώπησιν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ή μόνη την χαράν * άνερμηνεύτως τεχούσα * χαΐρε, άρμα και νεφέλη του Λόγου. * χαϊρε, θρόνε του Θεού, * Παρθένε άπειρόγαμε· * χαΐρε, 'Οσίων δόξα· * χαΐρε, Μαρτύρων στεφάνωμα. Ο Είρμός.

» ΄ στερεώσας κατ' άρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * καὶ τὴν » U γην έπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, *

« των έντολων σου στήριξον. * ότι ούχ έστι πλήν σου * "Αγιος, » μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ήΗχος γ΄. Θείας πίστεως.

έγγος ήστραψας θεογνωσίας, * σχότος έλυσας πολυθείας * μαρ-() τυριχώς έχτελέσας τον δρόμον σου, * και ιαμάτων πηγάζων χαρίσματα * τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα, * Μάρτυς ἔνδοξε,* Χριστόν τον Θεόν ίκέτευε * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα έλεος. Δόξα, και νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

(-) εία γέγονας σχηνή του Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομή-τορ, * τῆ χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερέχουσα: * τὸν ὑπὲρ πάντας έμε γουν γενόμενον * ρερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασεν * ἀποχάθαρον * πρεσβειών σου ένθέοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή, τό μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

άμιαντος άμνὰς του Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ, * έν Σταυρῷ θεασαμένη πρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνφδούσα έχραύγαζεν * Οίμοι! τέχνον μου. * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸ ἀνθρώπινον!

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ δ΄. Σύ μου Ισχύς, * Κύριε.

λλφ νοι * ἀποδημών πρός τον Κύριον * οὐχ ἠσθάνου * πάντο-🕨 θεν τυπτόμενος * και σπαραττόμενος χαλεπώς. * οία δὲ εὐώδες * θυμίαμα, άξιάγαστε, * όσμης τούς παρεστώτας * άπεπλήρωσας θείας * ένεργεία, Θεόφρον, του Πνεύματος.

Ύπο Θεού, * Μάρτυς θεόφρον, φρουρούμενος, * ἐν φρουρἄ τε * δέσμιος καθήμενος, * ἄρτον οὐράνιον όρατῶς * χαίρων ὑπεδέξω, * Θεού σε παραθαβρύνοντος * του μόνου άθλοθέτου, * Εύτυχ ή άθλοφόρε. * οῦ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Σου το σεπτόν * στόμα άνοίξας έν Πνεύματι, * προ βημάτων, * Πάνσορε, ιστάμενος * δικαστικών, την άληθινην * πίστιν τῆς Τριάδος * ἐτράνωσας ἐμφανέστατα· * εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην * έστηλίτευσας, μάχαρ, * καὶ τυράννων άθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς * ἄλλας αἰχίας τοῦ σιώματος * θείω πόθω, * μάχαρ, πυρπολούμενος, * τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς * χαίρων ὑπεισῆλθες * ἀποτομία διχάζοντος * ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως * ἡ γὰρ θεία σε δρόσος, * Εὐτυχῆ, οὐρανόθεν ἐδρόσιζεν.

Θεοτοχίον.

Έν γυναιξί * μόνη Παρθένος διέμεινας * καὶ πρό τόκου * καὶ μετὰ τὴν γέννησιν * Θεὸς γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν * φύσεις ὑπὲρ λόγον, * ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, * ὁ ἄνω πρό αἰώνων * καὶ ἐν γἢ εἰς τὰ τέλη * γεννηθεὶς τῶν αἰώνων, Πανάμωμε.

'Ωδή ε'. "Ινα τί με ἀπώσω. *

Λόγον θεΐον πλουτήσας, * άπασι τοῖς χρήζουσι, μάκαρ, μετέ-Λοωκας· * καὶ Χριστοῦ τὴν ποίμνην * ἰερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας,* νουθετῶν, διδάσκων,* καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν,* Εὐτυχῆ, ἀθλοφόρε πολύαθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην * σθένει θείου Πνεύματος ἀποσεισάμενος * τῷ Χριστῷ προσῆλθες, * καὶ πληθύν τούτῳ, Μάρτυς, προσήγαγες * σωζομένων πίστει * σοῦ ταῖς σεπταῖς θεηγορίαις, * Εὐτυχῆ, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως ώραϊοι οἱ πόδες * σοῦ, μακαριώτατε, τρίβον ὁδεύσαντες * μαρτυρίου θείου, * καὶ ἐν τούτω καλῶς βηματίσαντες, * καὶ πρὸς πλάτος μέγα * τῆς οὐρανίου βασιλείας * καταντήσαντες, Μάρτυς ἀοίδιμε.

(Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, * ή τὸν ἀπερίληπτον Λόγον χυήσασα, * τῶν ᾿Αγγέλων δόξα * χαὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα, θεόνυμρε, * τὴν ἐμὴν χαρδίαν, * τραυματισθεῖσαν ἀμαρτίαις, * θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

'Ωοη ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ερέσει κατασχεθείς * τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, * ἐξ Ἐρεσίων, σορὲ, * δεσμώτης ἐξώρμησας, * καὶ πρός τὴν πατρίδα σου, * Σεβαστὴν, τοῖς ἄθλοις * ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ * ὡραῖος καὶ καθαρώτατος, * ναοὺς εἰοἱώλων αἰσχροὺς * κατέστρεψας χάριτι· * καὶ πρὸς ἐπουράνιον * ναὸν ἀνηνέχθης, * Εὐτυχῆ, Θεῷ παρίστασθαι.

Ένισχυσέ σε όδῷ * βαδίζοντα θεῖος *Αγγελος, * προλέγων σοι ἐμρανῶς * τὸ μέλλον τρανότατα, * Εὐτυχῆ πανόλβιε, * ἰσαγγέλφ ὄντι * καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι.

(θεοτοχίον.

Νοός μου τὰς ἐχτροπὰς * χαὶ τῆς ψυχῆς τὰ χινήματα * τὰ ἑμπαθῆ χαὶ δεινὰ, * ΙΙαρθένε, διόρθωσον, * χαὶ σῶσόν με, ρύλα-ξον * ἐχ τῶν χαθ ἐχάστην * ἀρειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου· * καὶ εκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ εβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Tη $K\Delta'$. του αὐτου μηνός, Mνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εὐτυχους, μαθητου του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου καὶ του Αγίου Αποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

'Ως εὐτυχῶς σὰ εὐτύχησας, τρισμάκαρ, Θείας τετυχὰς, Εὐτυχῆ, κληρουχίας. Εἰκάδι Εὐτυχέ' ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Ταϊς αὐτοῦ άγιας πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεού συγκατάβασιν. *

Θεόφρον * έξ ούρανοῦ γὰρ βροντὴ ἡκούετο, * καὶ χιονώδεις * σταγόνες ἐπέμποντο, * τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν * κατακαλύπτουσαι.

Εὐτόνως ξεόμενος * εὐωδη μύρα, Μάρτυς, ἀπέπεμπες· * εἰς όσμὴν παθημάτων * τοῦ χενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες * Λόγου καὶ Κτίστου, * πρὸς δν ἀνεχραύγαζες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο βίος σου ἄμωμος, * ή μαρτυρία, Σορὲ, πανθαύμαστος, * καὶ σωτήριος πᾶσι * τοῖς προσιούσιν ή τῶν λειψάνων σου * ἀγία θήκη, * ἰάσεις πηγάζουσα, * καὶ μολυσμού τῶν παθῶν * πολλούς ἐξαίρουσα. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν * σεπτοί Προφήται του μυστηρίου σου * τό ἀπόρρητον βάθος, * ποιχιλοτρόπως πᾶσιν ἐτράνωσαν * τὴν σὴν λοχείαν, * Παρθένε, χραυγάζοντες * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η΄. Έπταπλασίως κάμινον. *

Χεϊρας πετάσας, "Ενδοξε, * πρός Χριστόν τόν Θεόν ήμων, * μέσον του πεδίου προσπαλαίων λέουσιν * ἀπήμαντος ἔμεινας, * ώς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιήλ, * "Αγγελον ἀεὶ περιφρουροϋντά σε ἔχων, * καὶ μέλπων ἀνενδότως. * Ίερεῖς, εὐλογεῖτε. * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰωνας.

'Αλογωτάτως βλέπων σε * ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον * θὴρ ὁ πρὸς τὴν σὴν εὐτρεπισθείς ἀπώλειαν, * τρανῶς ἀπορθέγγεται * παν-

τοδυνάμω νεύματι, * και τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρύττει,* ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ρώμη Θεοῦ καὶ χάριτι * τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, * Μάρτυς, διανύσας, τῶν στεράνων ἔτυχες * τῆς νίκης γηθόμενος· * καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι * πάντων 'Αποστόλων, καὶ 'Αγίων Μαρτύρων· * μεθ' ὧν βοᾶς ἀπαύστως· * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψουτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίχνηλατών, Πανεύρημε, * τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, * ἤθλησας νομίμως ὡς Χριστοῦ διάχονος, * καὶ χλαΐναν ἐφοίνιξας * μαρτυριχοῦ ἐξ αἴματος· * ἤν περ στολισθεὶς βασιλιχῶς εἰς τὰ ἄνω * βασίλεια μετέστης, * ἐν χαρᾳ ἀναμέλπων· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νενεκρωμένην δήγματι * τὴν ψυχήν μου τοῦ ὅρεως, * μόνη προρανῶς ἡ τὴν ζωὴν κυήσασα, * πανάμωμε, ζώωσον, * καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον * τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε, * θελήματα, βοῶσαν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Ταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς • Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε- • ρισωθέντας τούτους ἰδὼν, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε βόα· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑ- • περυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

' Ω οη θ' . Έξεστη έπι τούτω. *

Τάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπὰς, * καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα * πρὸς τοῦ Χριστοῦ * χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, * καλως ἀγωνισάμενος * καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, * Θεόφρον 'Αθλοφόρε, * 'Αγγέλων συμπολῖτα, * καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

'Ωραΐος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθείς,* πρός ὡραίους νυμφῶνας ἐσχήνωσας, * ἀποτμηθείς * ξίφει τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν· * ἢν 'Ιησοῦς
κατέστεψε * νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ,* Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,*
κραταίωμα καὶ κλέος * τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, * Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πανεύρημε, * καὶ κατ' αὐτοῦ * τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς · * καὶ νικητὴς πανάριστος * ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, * τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος * πολλῆ σὺν παρρησία * λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Ή μνήμη σου ή θεία και φωταυγής * ύπερ ήλιον πάσιν έξέλαμψε, * φωτιστικαϊς * λάμψεσι φωτίζουσα τους πιστώς * και εύσεβως έχαστοτε * ταύτην έφρταζοντας, Εύτυχη * έν ή σε δυσωπουμέν, * ως έχων παβρησίαν, * την σωτηρίαν ήμων αίτησαι. Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι προσφωνούμεν τοῦ Γαβριήλ· * Χαΐρε, γἢ ἐκλεκτή· Χαΐρε, τράπεζα * χρυσοειδής· * Χαΐρε, τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· * Χαΐρε, Μαρτύρων καύχημα· * Χαΐρε, τῶν ᾿Αγγέλων ἡ χαρμονὴ, * ᾿Αγία Θεοτόκε, * κραταίωμα τῶν πίστει * εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Ο Ειρμός.

» Έξεστη επί τούτω ο ούρανος, * και τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ » Επέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * » και ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό » σε, Θεοτόκε, * Αγγέλων και ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ- » νουσιν.

Καὶ ή λοιπή 'Αχολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη της ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου Αποστόλου Βαρ-Θολομαίου καὶ μυήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου τρία.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Το πολύρωτον ήλιον, * τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, * οὐρανὸν τὸν

ἔμψυχον διηγούμενον * δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, * τὸν ἔνθεον

χήρυχα, * τὸν ρωστῆρα τῶν ἐθνῶν, * ποταμὸν τὸν προχέοντα *

ρείθρα γνώσεως, * χαὶ ἀρδεύοντα πάντων * τὰς χαρδίας, * μαχα-

ρίσωμεν γνησίως * Βαρθολομαΐον τον ένδοξον.

Αί πορείαι σου ὤφθησαν * ἐν θαλάσση, 'Απόστολε, * ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι· * ἀπορρίφεις γὰρ σὺν λάρνακι * πρὸς Δύσιν ἐξέδραμες * ἐξ Ἑψας, εὐκλεῶν * ἐπομένων Μαρτύρων σοι * ἐκατέρωθεν, * καὶ τιμὴν ποιουμένων * ἐπινεύσει * τοῦ Δεσπότου τῶν ἀπάντων, * Βαρθολομαῖε 'Απόστολε.

Την ύγραν επιβάσεσι * θαυμασίαις ήγίασας, * και πρός νήσον ερθασας της Λιπάρεως, * μύρα πηγάζων, ἀοίδιμε, * και πάθη

άνιατα * θεραπεύων, καὶ σωτήρ * τῶν ἐκεῖσε γενόμενος, * καὶ προσφύγιον, * καὶ προστάτης, καὶ ρύστης * πρὸς τὸν πάντων * Βασιλέα καὶ Σωτήρα, * Βαρθολομαῖε 'Απόστολε.

Καὶ τοῦ Αγίου Τίτου τρία. "Εδωκας σημείωσιν. *

Μίαν τρισυπόστατον * ἀναχηρύττων Θεότητα, * τὴν πολύθεον θάλασσαν * ἐθνῶν διετάραξας, * και γαληνοτάτους, * Μάκαρ, πρὸς λιμένας * τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ * τῆς ἀθείας σὲ ἐγκαθώρμισας. * ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον * ἀντιμισθίαν ἀπείληφας,* ἐυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

είαις ἀναλάμψεσι * καταυγασθείς την διάνοιαν, * ώς ἀκτίς θείω, Τίτε: * καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν την γῆν * τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας: * διό σε μακαρίζομεν * ώς Γεράρχην θεόληπτον, * ώς Απόστολον ἔνθεον, * πρεσβευτην ώς θερμότατον. Κρήτης ἔξορμώμενος, * καὶ ἐν αὐτῆ ἀρικόμενος * ἀρραγης ὡς ἐπωκοδόμησε πιστοὺς * τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, * ὁ Τίτος ἐκάκος, * ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, * ὁ τοῦ Παύλου συνέκδημος, * τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

 Δ όξα, Ήγος πλ. β'.

Εστησας έν θαλάσση το ὅρμημα * πολυχρόνιος νεκρός * καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ΰδασι πολλοῖς, * Βαρθολομαῖε πανεύφημε,* 'Ανατολῆς ἐξορμώμενος. * Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι * προνοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου, * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * δν ἰκέτευε, 'Απόστολε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Τοῦ Αγίου Τίτου.

Τίζε έκλογής τοῦ σκεύους * Παύλου θεοκήρυκος φοιτητής γενόμενος, * καὶ μυηθείς τὰ θεῖα * παρ' αὐτοῦ διδάγματα, * εἰς
τὰ ἔθνη πρός πίστιν ἀπεστάλης * ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν * τῆ
αῖγλη τῶν λόγων σου· * ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, 'Απόστολε
Τίτε, * εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· * ὅν καθικέτευε * τοῦ σωθήναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

'Απολυτίχιον, 'Ήγος γ'.

Απόστολοι "Αγιοι, * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἴνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφότεροι.

Ο Κανών του Αγίου Βαρθολομαίου, ού ή Ακροστιχίς:

Τμνοις γεραίρω τον χαλόν μου προστάτην.

'Ωοη α'. Ήχος ο'. Ανοίξω το στόμα μου. *

Τπέρτιμον λίθον σε * ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν, * ἐν ῷ ἐδομήσατο * τὴν Ἐχχλησίαν αὐτοῦ, * Βαρθολομαῖε * Απόστολε
θεόπτα. * ὅθεν σε γεραίρομεν * χαὶ μαχαρίζομεν.

Μεγάλως μυοῦσάν σε * τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν * σορίαν εὑράμενος * τὴν ἐνυπόστατον, * ἀπεμώρανας * Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, * σορίσας τὰ πέρατα * θείοις διδάγμασιν.

Νεχρός ἐπιτύμβιος * θαλασσοπόρος γεγένησαι * ταῖς θείαις προστάξεσι * χαταπειθόμενος * χαὶ ὡς τρίος * πρὸς Δύσιν ἐξ Ἐψας, * 'Απόστολε, ἔρθασας * χαταφωτίζων αὐτήν.

Θεοτοχίον.

Ο πλήρης χεχένωται, * ὁ προαιώνιος ἄρχεται * ἐχ Κόρης θεόπαιδος * ἀποτιχτόμενος· * δν ἐχήρυξας * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, * μιᾳ ὑποστάσει δὲ, * Θεομαχάριστε.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Τίτου, ἔχων Αχροστιχίδα ταύτην· Παύλου μαθητήν Τίτον ὑμνῶ προφρόνως.

Ήχος καὶ Είρμός ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι * καταπλουτίσασα χάρις σε * τοῦ Πνεύματος κήρυκα * θεῖον 'Απόστολον * εἰς τὰ πέρατα * κηρύττοντα ἐκπέμπει * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, * Τίτε ἀοίδιμε.

Αύγὴν θείας χάριτος * εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας * ὡς ἦλιος, Πάνσορε, * ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς * ἃς ἐρώτισας * ἐξαίρων ἀμαρτίας, * δουλείας λυτρούμενος * πλάνης, μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλεως * των χαρισμάτων του Πνεύματος * ὁ Παῦλος ὁ πάνσορος, * σὲ προχειρίζεται * καὶ διάκονον, * καὶ θεϊον ὑπορήτην, * καὶ πίστεως κήρυκα, * Τίτε θεσπέσιε.

Θεοτοχίον.

Λυτρούμενος έλαμψε * σοῦ ἐχ νηδύος ὁ Κύριος * τοῦ χόσμου

τὰ πέρατα * πλάνης, θεόνυμφε· * δν ἰχέτευε * χαὶ πάντοτε δυσώπει * σωθηναι τοὺς πίστει σε, * Κόρη, γεραίροντας.

Τού Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωός γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Τσχυράν παράκλησίν σε εύρον * καὶ ρῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλα- γὴν, * Βαρθολομαῖε πάνσορε, * οἱ πλάνη συνεχόμενοι, * καὶ ἀθείας ζόρωσιν * φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονώς Θεού τοῦ Λόγου, * ἐχ στόματος λύχου νοητοῦ * λαοὺς ἐρρύσω, ἔνδοξε, * προσαγαγών τῷ Κτίσαντι * διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, * Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Γλώσση σου πυρίνη καταφλέξας * τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικρὰν, * κεχερσωμένας, Πάνσορε, * καρδίας κατενέωσας, * καὶ γεωργεῖν οὐράνια * νοήματα παρεσκεύασας.

(θεοτοχίου.

Έχ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεός Λόγος * τεχθηναι εὐδόχησε σαρχὶ, * Παρθενομήτορ ἄχραντε, * μαθητὴν ἐχλεξάμενος * χαὶ ὑπηρέτην γνήσιον * Βαρθολομαΐον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Αγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σορία. *

Οὐχ ἐν σορία * μωραινούση αὐτῆ τοὺς προσέχοντας, * ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ * τὴν ἀγνωσίαν, Μαχάριε, * ψυχῶν ἀπεδίωξας * τῶν προστρεχόντων σοι.

Τλομανούσαν * άθείας άχανθαις την άρουραν, * παγχληρίας των έθνων * δρεπάνη θεία έχάθηρας, * γνώσεως τὰ σπέρματα * χαταβαλλόμενος.

Μίαν χηρύττων * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, * ἀπεδίωξας ἀχλὺν * πολυθείας, Μαχάριε, * θείαν πρός ἐπίγνωσιν * ἄγων τὰ πέρατα.

Θεοτοχίον.

'Αγιωτέραν * τῶν 'Αγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως * ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ * σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· * ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν * πάντων γεραίρομεν.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἐν σοφίᾳ * χαὶ δυνάμει χαὶ πλούτω χαυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν » οοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω σοφίᾳ, Χριστέ· * οὐ γάρ » ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπες

Κάθιτμα τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου. Ἡχος α΄. Τόν τάρον σου, Σωτήρ. *

Η κάθοδος τῶν τῶν * παναγίων Λειψάνων * ὑπόθεσις ἡμῖν * τόττολε. * ἢν γεραίροντες * εὐσεβορρόνως τιμῶμεν * σὲ τὸν ἄδυ-τον, * Βαρθολομαΐε, λαμπτῆρα * Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Τοῦ Αγίου Τίτου. η Τίχος πλ. δ'. Τὴν Σορίαν.

Ο σπερ ἄστρον ήλίω συμπορευθείς, * παναοίδιμε Τίτε, Παύλω, σαρως * την γην έρωτίσατε * και το σκότος έλύσατε * έν τη Κρητών δε νήσω * είσδύσας, μακάριε, * διὰ θανάτου πᾶσιν * άδύτους χατέλιπες * θείας ώς άχτινας * τούς σούς πόνους χαί λόγους. * ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι * εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, * καὶ συμρώνως βοωμέν σοι * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς έορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Υ αΐρε, θρόνε πυρίμορηε του Θεού· * χαΐρε, Κόρη, καθέδρα βα- Λ σιλιχή, * χλίνη πορφυρόστρωτε, * χρυσοπόρφυρε θάλαμε, * χλαμύς άλουργόχροε, * τιμαλφέστατον τέμενος, * άστραπηφόρον άρμα, * λυγνία πολύφωτε· * χαζρε, Θεοτόχε, * δωδεχάτειγε πόλις, * και πύλη χρυσήλατε, * και παστάς άγλαόμορρε, * άγλαόχρυσε τράπεζα, * θεοχόσμητον σχήνωμα. * χατρε, . ενδοξε νύμοη ήλιοστάλαχτε. * χαϊρε, μόνη ψυχής μου διάσωσμα.

Τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή δ'. Την ἀνεξιχνίαστον. *

Ρήσις πέρας είληφε * προφητική: * ρῶς γὰρ εἰς ἐθνῶν περιποίησιν * ὁ θεργόρος * ἐποριβού * Α ποίησιν * ο θεηγόρος * έπορεύθη Μαθητής, * καταφωτίζων άπαντα * τὰ τῆς οἰχουμένης πληρώματα.

Αίγλη φωτιζόμενος * θεαρχική * θείαν κατά μέθεξιν δεύτερον * ρώς καθωράθης, * λειτουργήσας προρανώς * τῷ δι' ἡμᾶς παχύτητι * σώματος φανέντι, 'Απόστολε.

"Ινα διαβάσεσιν * άγιασθη * θάλασσα, λιθίνη έν λάρνακι * ταύτη ἐπέβης * ἐξ Εψας πρός Δυσμάς, * τὰς θαυμαστὰς χινήσεις σου, * ὧ Βαρθολομαῖε, ποιούμενος.

'Ρῦσαί σου τὸ ποίμνιον * ἀμαρτιῶν * ζάλης, καὶ κινδύνων καὶ κλύδωνος * των έναντίων, * όδηγων ήμας άει * πρός τους λιμένας, "Ενδοξε, * τους σωτηριώδεις πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

΄Ως τον άνερμήνευτον * ύπερβολή * πλούτου εύσπλαγχνίας χυήσασα * ἀνερμηνεύτως, * τους πτωχεύσαντας ήμας * τῆ άμαρτία, Πάναγνε, * θείαις δωρεαίς καταπλούτισον.

Τοῦ Αγίου Τίτου. Ο καθήμενος εν δόξη. *

γησαυρών έξ άχενώτων * άρυόμενος, πάνσοφε, * πενομένας φρέ-Η νας * πλούτου άληθείας ενέπλησας, * νενεκρωμένας καρδίας * άνεζώωσας, * άγνωσίας διώχων άχλυν, * Παναοίδιμε.

Ή του Παύλου σε σαγήνη * τη προνοία της χάριτος * σαγηνεύει, Τίτε, * μέλλοντα προθύμως είς υστερον * σου τῷ ἀγχίστρφ του λόγου * ἔθνη πάμπολλα * ἀνελχύσειν ἀπάτης βυθοῦ * πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ώσπερ ἀρνίον * θείω Παύλω ἐπόμενος, * τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου * λύκους, Θεηγόρε, ἀπήλασας * τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη * κατηδάρισας, * καὶ ναοὺς Θεοῦ τοὺς γηγενεῖς * ἀπετέλεσας.

Θεοτοχίον.

Ή Αγία Θεοτόχος, * ή σχηνή ή άμόλυντος, * τοῦ φωτὸς ή πύλη, * τράπεζα χαὶ στάμνος ή πάγχρυσος, * τὸ άλατόμητον όρος * χαὶ χατάσχιον, * ὡς χωρήσασα τὸν Πλαστουργὸν * μαχαρίζεται.

Τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου. 'ஹδή ε'. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. *
Τοὺς πόδας κτησάμενος * ώραίους, τῷ κηρύγματι * πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, * πᾶσιν εἰρήνην, μάκαρ, ἐκήρυξας, * ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτριῶν * θείαις εἰσηγήσεσι, * τοῦ Σωτῆρος 'Απόστολε.

Ο λόγος σου ἴαμα * τοῖς δεξαμένοις γέγονεν * όφεως ἰόν θανατηφόρον, * Βαρθολομαῖε· γῆ δὲ χατέστραπται * ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητιχῶς * ταῖς ἀναμοχλεύσεσι * τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεχρός πολυήμερος * ζωήν πηγάζων ἄφθονον * νώτοις έποχούμενος θαλάσσης, * Βαρθολομαΐε, θείοις σὺν Μάρτυσιν * ἄπειρα πελάγη διελθών, * νήσω τῆς Λιπάρεως * προσωρμίσθης, θεόπνευστε.

Κυρίως δοξάζω σε * Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, * Χαϊρέ σοι, κραυγάζων, τοῦ ᾿Αγγέλου, * εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, * ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, * ξένον ἐνδιαίτημα * τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Τοῦ Αγίου Τίτου. 'Ασεβεῖς οὐχ ὄψονται. *

N εμομένην ἔστησας * χαχίας τὴν πληγὴν * τῶν ἐθνῶν, Μάχαρ, τὰς ψυχὰς * τῷ νοστίμῳ ἄλατι * τῶν θείων λόγων σου, * ἰατρὸς ὡς ἄριστος, * ὡς τῆς χάριτος διάχονος.

Ταϊς τοῦ Παύλου νεύσεσιν * ὑπείχων εὑμενῶς, * σὑν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὑρανὸν * διατρέχεις, πάνσοφε, * λόγον τῆς γνώσεως * εὑαγγελιζόμενος, * Θεοχήρυξ πανσεβάσμιε.

Ίσουργόν, όμόθρονον * τόν Λόγον τῷ Πατρὶ * ἐκδιδάσκων οἶα σόρὸς, * Θεηγόρε, ἔπεισας * τοὺς ματαιόφρονας * τῶν εἰδώλων ἄπασαν * τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι * τιμήσωμεν νοὶ, * καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· * καὶ ἐνθέοις πράξετι * καλλυνόμενοι, * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Του Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Αχτίς 'Ηλίου τοῦ λάμψαντος * τῷ χόσμῷ διὰ σώματος γέγονας * ταῖς σελασφόροις σου * διδασχαλίαις, 'Απόστολε, * ἀποδιώχων νύχτα * πλάνης πολύθεον.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον * ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοιώματι * ἐμφανιζόμενον * διὰ πολλήν ἀγαθότητα, * Βαρθολομαῖε, κήρυξ * ἐθνῶν, ᾿Απόστολε.

'Οδόν την θάλασσαν ἔσχηκας, * καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, * καὶ οὐκ ἔγνώσθη σου * τούτοις τὰ ἴχνη ἐν Πνεύματι,* ὡς ὁ Δαυὶδ προέφη, * μάκαρ ᾿Απόστολε.

Θεοτοχίον.

Ναός τῆς δόξης γεγένησαι, * καὶ πύλη τοῦ φωτός ἐχρημάτισας, * ὅρος κατάσκιον, * τέρας Προφήταις ἀδόμενον, * Παρθενομῆτορ Κόρη * θεοχαρίτωτε.

Του Αγίου Τίτου. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ο Παῦλος, * ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ήλιος, * σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει * ρωτοβόλον, Μάκαρ, τὰς ἐν τῷ σκότει * τῆς ἀγνοίας * καθευδούσας καρδίας ρωτίζουσαν.

Ναμάτων * ζωιρρύτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, * ρείθροις ἐνθέων δογμάτων * τοὺς χειμάρρους, Μάχαρ, τῆς ἀγνωσίας * χαταχλύζεις, * χαταρδεύων ἐθνῶν τὰ συστήματα. Θεοτοχίον.

Ύμνοῦσι * γενεαὶ γενεῶν σε, πανύμνητε· * τὸν ὑπερύμνητον Λόγον * τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεχες ὑπὲρ λόγον· * δν δοξάζει * χαὶ βροτῶν χαὶ ᾿Αγγέλων τὰ τάγματα.

Ο Είρμός.

» θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἴματι.

Έτερον του Αγίου Τίτου. Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.*

Τοῦ Παύλου δειχθείς * συνόμιλος, 'Απόστολε, * σὺν τούτῳ ἡμῖν * τὸν λόγον προκατήγγειλας * τῆς ἐνθέου χάριτος, * μυστολέκτα Τίτε μακάριε· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσον.

Τόν ἐπὶ γῆς ὁρθέντα Σωτῆρα * καταγγείλας ἐν κόσμω, * τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς * Θεότητος ἐχρημάτισας * φίλος οἰκεῖος καὶ

κληρονόμος. * ὅθεν πίστει προσπίπτων, σὲ ἰκετεύω * ὅπως ταῖς σαῖς * ἰκεσίαις παράσχης μοι ἄφεσιν, * διώκων τὴν ἀχλυώδη * τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν, ἔνδοξε, * τοῦ ἐπαξίως ὑμνῆσαί σε, * καὶ βοἄν σοι ἀπαύστως, ᾿Απόστολε: * Μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου ἐνδόξου Αποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

Ίνα τρυγώμεν ἄφθονον πιστοί χάριν, Βαρθολομαΐος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέχυν εἰχάδι, Βαρθολομαϊε, ἐφεῦρον πέμπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τίτου, Έπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Αγίου Αποστόλου Παύλου.

Στιχ. Ίτω παρ' ήμων και Τίτφ βραχύς τίτλος, Τούτου τελευτήν την έν εἰρήνη φέρων.

Ούράνιον δάπεδον λάχες είκάδι Τίτ' ένι πέμπτη.

Ταίς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σωσον ήμας. 'Αμήν.

Του Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή ζ'. Ούκ έλάτρευσαν.

Μορανθείσαν τη κακία, Παναοίδιμε, * την άνθρωπότητα * νοστίμφ άλατι * ίάσω των λόγων σου, * καὶ ψάλλειν ξ-πεισας. * Υπερύμνητε * ὁ των Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐ-λογητός εἰ.

Ούρανός ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, * δόξαν Θεοῦ νοητῶς * ὑψηλοτάτη φωνῆ * κηρύττεις ὡς ἔνθεος, * Μάκαρ, 'Απόστολος. * ϣ κραυγάζομεν. * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Υραντόν της θείας χάριτος ίμάτιον, * Μάχαρ, ενέδυσας * τούς γυμνωθέντας το πρίν * χαχία τοῦ όρεως, * χαὶ ψάλλειν ἔπεισας * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.
Προστασίαν σε καὶ τεϊχος καὶ ἀντίληψιν * καταπλουτήσαντες, * Θεογεννῆτορ ἀγνὴ, * οἱ δοῦλοί σου πάντοτε * πίστει βοῶμέν
σοι * Χαϊρε, γέφυρα * ἡ πρός Θεόν μετάγουσα * τοὺς ἐκ γῆς,
εὐλογημένη.

Τοῦ 'Αγίου T(του. 'Ο διασώσας ἐν πυρί. * \mathbf{M} ίαν Θεότητα ὑμνεῖν, * μίαν χυριότητα σέβειν * \mathbf{T} (τος διδάσχων τοὺς βροτοὺς, * πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν * εὐσεβῶς ἀναχράζοντας· * 'Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νενεχρωμένη τη ψυχη * άψυχον οι σέβοντες ύλην * τόν νεχρωθέντα δι' ήμας * ζωοδότην Θεόν χατενόησαν * ύπό σου παιδευόμενοι, * Μαθητά χαι μυστολέχτα των άποβρήτων.

'Ως άληθείας υπουργός * ψεύδους καθαιρέτης έφάνης· * καὶ ώς του Παύλου μαθητής * διωγμούς καὶ κινδύνους υπέμεινας, * σύν αὐτῷ μέλπων, "Ενδοξε· * 'Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Πεποικιλμένη άρεταζ * τοῦ Παμβασιλέως παρέστης * ἐχ δεξιῶν τοῦ ἐχ τῶν σῶν * σαρχωθέντος αἰμάτων, 'Ανύμφευτε, * ἐχτενῶς ἰχετεύουσα * λυτρωθήναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγχης.

Του Αγίου Βαρθολομαίου. Πόη η . Παιδας εύαγεις.

Ρείθροις προσκλυζόμενος ένθέοις, * Έδεμ ποταμός ώς έκπεπόρευσαι * ἄρδων τὴν ὑρήλιον * ταῖς διδασκαλίαις σου, * καὶ τὰ τῆς πλάνης ὑδατα * ξηραίνων χάριτι, * καὶ κράζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό Λόγος ώς θεῖον θεολόγον * τὰ λόγου ἐπέχεινα μυήσας σε,* βέλος ώς σωτήριον * χόσμῳ ἐξαπέστειλε * χατατιτρώσχων σύστημα * δυσμενὲς, "Ενδοξε, * χαὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελφδοῦντας * χαὶ ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ως όρος ἀνεφάνης * τὸν θεῖον γλυχασμόν, 'Αξιοθαύμαστε, * θάλασσαν διέσχισας, * τρίβον μετὰ θάνατον * ταῖς θεϊχαῖς δυνάμεσι * προσπεραιούμενος * τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, * σὲ δορυφορούντων * γενναίων 'Αθλοφόρων.

Θεοτοχίον.

Τούς νόμους τής ρύσεως λαθούσα * καὶ τίκτεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος * Λόγον γὰρ ἐκύησας * ἄνθρωπον γενόμενον * ὑπερβολή χρηστότητος, * ῷ πάντες κράζομεν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Αγίου Τίτου. Ο αύτὸς Είρμός.

Ρανίσιν αἰμάτων σου ἐσβέσθη * τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλοτριον· * νόσοι ἐδιώχθησαν, * δαίμονες ἡλάθησαν * τῆ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, * Τίτε 'Απόστολε· * διό σε ὡς θεράποντα θεῖον * τοῦ παμβασιλέως * Χριστοῦ ἀνευρημοῦμεν.

"()λος τῷ Θεῷ ἰερωμένος, * καὶ θείαις ἡγλαισμένος, Τίτε, χάρισι, * Λόγον τὸν σωτήριον * πᾶσι διετράνωσας, * τὸν ἀλογίας, πάνσορε, * ἡμᾶς ρυσάμενον * τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτός καθαρώτατον δοχεΐον * έγένου καταφωτίσας τὴν ὑφήλιον * θείοις ἀμαρύγμασι, * Τίτε ἀξιάγαστε: * καὶ ἀμαυρώσας

ενστασιν * παρανομούντων έχθρων, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας,* και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

OEOTOXIOV.

Ρομφαία ή πάλαι στρεφομένη, * τὰ νῶτα, Παρθένε, νῦν μοι δίδωσι, * Λόγον δτι έτεχες * σάρχα περιχείμενον, * χαὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι * κατανοούμενον * δν τρέμουσιν 'Αγγέλων αὶ τάξεις,* καὶ δοξολογοῦσι * βροτοὶ εἰς τοὺς αἰδίνας.

Ο Είρμός.

» Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-» σατο, * τότε μὲν τυπούμενος, * νῶν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν » οἰκουμένην ἄπασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυφοῦτε * εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή θ'. "Απας γηγενής. *

Αγει έορτην * τη μνήμη σου σήμερον * των 'Αποστόλων χορός, * Μάρτυρες ἀγάλλονται * και των Δικαίων * πάντων τὰ πνεύματα * οι δὲ πιστοι τοῖς υμνοις σε * καταγεραίρομεν, * και βοώμεν * Πάσης ήμας θλίψεως, * Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀπολύτρωσαι.

Τό διὰ Σταυρού * μαχάριον, "Ενδοξε, * τέλος δεξάμενος, * σύμμορφος γεγένησαι * των παθημάτων * του Διδασχάλου σου,* και κοινωνός λαμπρότητος * και θείας δόξης ἀεὶ * σὺν 'Αγγέλοις * τούτω παριστάμενος, * και ἀρρήτου φωτός ἀξιούμενος.

Ή πλησιφαής * καὶ εὖσημος μνήμη σου * ἡμῖν ἐπέλαμψεν * ἄπαντας φωτίζουσα, * Χριστοῦ αὐτόπτα, * Βαρθολομαῖε σορέ· * ἐν ἡ παρακαλοῦμέν σε, * μνήσθητι πάντων ἡμῶν, * ἐναντίας * πάσης περιστάσεως * ταῖς εὐχαῖς σοῦ ἡμᾶς ἐχλυτρούμενος.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον ήμων * σαρκός τὰ φρονήματα, * Θεοχυήπορ άγνή· * στῆσον τῶν παθῶν ἡμῶν * τὴν χαταιγίδα, * παθσον τόν χλύ-δωνα, * καὶ λογισμοϊς όχύρωσον * ἐνθέοις, ἄχραντε, * τὰς καρ-δίας * πίστει τῶν τιμώντων σε, * προστασία ἡμῶν ἀχαταίσχυντε.

Τοῦ Αγίου Τίτου. Εὕα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Ο λην σου την πρός τον Αυτρωτην * άγόμενος καὶ άγάπην * καὶ πεποίθησιν * έλκει συνέκδημον ὁ Παθλος, * σύν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον * τοις ἔθνεσι κηρύττων, 'Απόστολε· * ὅθεν σύν τούτω σε γεραίρομεν.

Νόσους έχδιωχεις των πιστών, * δαιμόνια ἀπελαύνεις * θεία χάριτι, * Κρήτης ὁ μέγας πολιούχος * πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνθεος, * φωστήρ ὁ διαυγής καὶ ούράνιος, * Τίτε θεόρρον ἀξιάταστε.

Men. Tom. VI.

'Ως ήλιος έλαμψεν ήμιν * ή μνήμη σου, φρυχτωρίαις * ταίς του Πνεύματος * όλη φαιδρώς ώραισμένη, * τὰ νέφη των παθών έχδιώχουσα· * ἢν πίστει τοὺς τελοῦντας διάσωζε, * Τίτε παμμά-χαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Σειράς τῶν πταισμάτων μου, 'Αγνή, * διάλυσον μεσιτεία * σοῦ, πανάμωμε: * λῦσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου: * τὸν σάλον * τῶν παθῶν μου κατεύνασον: * τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον: * σῶσόν με, σῶσον, 'Αειπάρθενε.

Ο Είρμός.

* \mathbf{E} ύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσ $\boldsymbol{\omega}$ -

» βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας * δθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Τη ἡν ἱερὰν κατάθεσιν * τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, * Βαρθολομαϊε πάνσορε, * ἐορτάζοντες πόθφ, * ἀνευρημοῦμέν σε πίστει· * ἐξ Ἐψας γὰρ, μάκαρ, * πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως * παραδόξως ἐκπλεύσας, * ταῖς θαυμασταῖς * σοῦ πορείαις ἄπασαν τὴν Ἑσπέραν * ἐφώτισας, 'Απόστολε * τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ Αγίου Τίτου, ὅμοιον.

Τύστα τῆς θείας χάριτος * καὶ 'Απόστολε, Τίτε, * σὺν Παύλφ τῷ θεόφρονι * πρέσβευε τῆ Τριάδι * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου,* καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι * τὴν παναγίαν μνήμην σου, * καὶ σὲ πόθφ τιμῶσι, * τῶν δυσχερῶν * καὶ πταισμάτων λύσιν, καὶ σωτηρίαν,* καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα * οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀσωμάτοις τάξεσι, * σὺν Μαρτύρων χορείαις, * σὺν 'Αποστόλων τάγμασι, * σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι * Δικαίοις, ὧ Θεομῆτορ, * ἀνυμνοῦμέν σε, Κόρη· * καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας * τὸν ἀρρήτω σοφία * διὰ Σταυροῦ * καθελόντα "Αδου τὴν τυραννίδα, * καὶ σώσαντα, πανύμνητε, * ἄπαν βρότειον γένος.

Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια τέσσαρα.

ή Ηχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Θεΐον ἐπαρῆχέ σε * ὡς ποταμόν, παμμαχάριστε, * ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ὑδατα ξηραίνοντα * τῆς πολυθείας, * ἄρδοντα τὸν χόσμον * ῥείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε, χαὶ χαταχλύζοντα * τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, * χαὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον * τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, * τοῦ Κυρίου 'Απόστολε.

"Ηλιον καθάπερ σε, * 'Ανατολής εξορμώμενον, * καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, * πορείαις, ἀοίδιμε, * ταῖς ἐπὶ ὑδάτων * σαρῶς γενομέναις * ἐπεγνωκότες οἱ πιστοὶ, * τής παραδόξου ἐπιδημίας σου * ἀνάμνησιν ἐτήσιον * ἐπιτελοῦμεν, γεραίροντες * τὰ πολλά σου θαυμάσια, * τοῦ Κυρίου 'Απόστολε.

Νεκρός ἐπιτύμβιος * θαλασσοπόρος γεγένησαι * ἐξ Ἑψας ὁρμώμενος * σὺν Μάρτυσι, πάνσορε, * καὶ πρός Δύσιν φθάνων, * ἄδυτε φωσφόρε * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, * Βαρθολομαῖε θεομακάριστε * ἐν ἡ ἀναπαυσάμενος, * πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις * καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις * θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θείαις ἀναλάμψεσι * καταυγασθείς τὴν διάνοιαν, * ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι * ἡλίφ φωτίζοντι * τὰ ἐσκοτισμένα, * Παύλφ θείφ, Τίτε· * καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν * τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· * διό σε μακαρίζομεν * ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, * ὡς ᾿Απόστολον ἔνθεον, * πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Δόξα. ή Ηχος πλ. α΄.

Η σορία τοῦ Θεοῦ, * ὁ συναίδιος Λόγος τοῦ Πατρός, * καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, * τὰ εὕμορρα κλήματα * ὑμεῖς ἐστε, πανεύρημοι 'Απόστολοι,* οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν * ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· * δν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες ἐπιστοιχοῦμεν * γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. * Βαρθολομαῖε θεόληπτε * καὶ Τίτε, καύχημα τῆς Κρήτης, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠολη γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Είς πάσαν τὴν Υἦν ἐξἤλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ἐἡματα αὐτῶν.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ο Άπόστολος, Πρός Τίτον Ἐπιστολής Παύλου.

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τίτφ γνησίφ τέχνφ. ᾿Αλληλούια, Ἦχος α΄.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησία ἀγίων.

Στίγος: Ο Θεός ένδοξαζόμενος έν βουλή Αγίων, μέγας καὶ φοβερός έστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλφ αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος, ὑμεϊς ἐστε τὸ φῶς τοῦ χόσμου. Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

THE KG'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη των 'Αγίων Μαρτύρων 'Αδριανού και Ναταλίας.

EIΣ TON EΣΠΕΡΙΝΟΝ:

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίγηρὰ προσόμοια.

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

τήν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, * τὰ γενναΐα παλαίσματα * τῶν Μαρτύρων, ἔνδοξε, θεασάμενος * αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σχάμματα * ἀνδρείφ φρονήματι, * ἀφειδήσας τῆς σαρχὸς * δι' ἀγάπην τὴν ἔνθεον· * ὅθεν ἤνυσας * τοὺς γενναίους ἀγῶνας, * ταπεινώσας * τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντιπάλου, * ᾿Αδριανὲ χαρτερώτατε.

Ταϊς εἰρχταϊς συγκλειόμενος, * τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, * τοῖς κλοιοῖς, ἀοιδιμε, βαρυνόμενος, * καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος * σὺν πλείοσι Μάρτυσι, * σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν * οὐρανίων ἐπέτυχες, * ἐπαλείφουσαν * τὴν ὁμόζυγον ἔχων * Ναταλίαν * τὴν Θεῷ πεποθημένην, * ᾿Αδριανὲ γενναιότατε.

Τον 'Αδάμ ή όμοζυγος * Παραδείσου έξωρισε * συμβουλία δφεως· Ναταλία δὲ * 'Αδριανόν πρός Παράδεισον * πανσόφως εἰσήγαγεν, * ἱεραῖς προσλαλιαῖς * νουθετούσα, διδάσκουσα * τὰ ἐπίπονα * τῆς ἀθλήσεως φέρειν, * οὐρανίους * ἀντιδόσεις προξενοῦντα * καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Δόξα, ήγος α΄. Έρραλμ Καρίας.

Τήλος ἀνδρός εὐσεβοῦς * είλχυσε γυναῖκα θεοριλή * πρός παραίνεστιν φαιδράν. * 'Αδριανός γὰρ ὁ πανὰριστος, * Ναταλίας τῶν ἡημάτων ὑπαχθεὶς, * ἀθλήσεως τόν δρόμον ἐκτετέλεκεν. * *Ω γυναικός θεοριλοῦς! * οὐχ ὡς γὰρ Εὐα τῷ 'Αδὰμ ἤνεγκε ρθορὰν, * ἀλλὰ ζωὴν ἄληκτον * τῷ συζύγῳ προεξένησε. * Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐκαινοῦντες, βοήσωμεν Χριστῷ * Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς πρεσβείαις τῶν 'Αγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Των ούρανων ταγμάτων. *

Έ χ τῆς ἀγίας εἰκόνος * τῆς σῆς, Πανάχραντε, * ἰάσεις νοσημάτων * χορηγοῦνται ἀφθόνως * τοῖς πίστει προσιοῦσιν· * ὅθεν κάμοῦ * τὰς ἀσθενείας ἐπίσχεψαι, * χαὶ τὴν ψυχήν μου ἐλέησον, ἀγαθὴ, * χαὶ τὸ σῶμά μου θεράπευσον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σὰ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * ἐπὶ τοῦ ξύλου, Σωτήρ, * ἡ σὰ ἀγνῶς τεκοῦσα, * ὡς ἐώρα, Θεέ μου, * θρηνοῦσα ἀνεβόα· * Τέκνον ἐμὸν, * φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, * πῶς ἐπὶ ξύλου ὁρῶ σε τοῦ σταυρικοῦ * ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον;

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια. Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Πορφύρα έξ αξμάτος τοῦ σοῦ, * Μάρτυς, κατεφοίνιξας * στολὴν, μεθ' ῆς τῷ Δεσπότη σου * ὡς ἡ ὑπόσχεσις * νῦν συμβασιλεύεις, * ἄθλων ταῖς λαμπρότησι * καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμενος. * Χριστὸν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Αριανὲ Μάρτυς, τὰς ὁδοὺς * τῶν παθῶν ἐξέκλινας * τῷ σωτηρίω ἀγόμενος * δρόμω, πανεύφημε· * καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους * μονὰς κατεσκήνωσας * σὰν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι· * μεθ' ὧν ἰκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοτς Αγίοις τοτς έν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Θαϋμα καινόν και άληθως * μέγα και παράδοξον! * πως Ναταλία ή πάνσορος * τόν ταύτης σύζυγον * πείθει ὑπομεῖναι * ξίρη κατατέμνοντα; * τίς είδε τι τοιοῦτον; τίς ήκουσεν; * όν περ ἐκέκτητο * ὀφθαλμόν βίου, πρὸς θάνατον * ἐπεπόθει * προδοῦναι σωτήριον.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Υρίστη * καὶ μακαρία Θεφ! * ὁ πεποθημένη δυὰς * καὶ περελημένη Χριστῷ! * Τίς οὐκ ἐκπλαγῆ ἐν τούτῳ * ἀκουτισθεὶς * τὰς τούτων ὑπὲρ ἄνθρωπον πράξεις! * πῶς τὸ θῆλυ ἡνδρίσατο * κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, * καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε * μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, * ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; * Ὁ θεοπλόκων ἡημάτων * Ναταλίας τῆς σορῆς! * ὡ παραινέσεων θείων τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, * καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον * τοῦ μεγάλου Βασιλέως * 'Αδριανὸν τὸν

ἔνδοξον * γνώριμον καταστησασῶν! * 'Αλλ' ὧ * ξυνωρὶς ἀγία, * ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, * τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, * πειρασμῶν ρυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος άνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ χυήσασα * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον δ ὁρῶ * μυστήριον, Υἰέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνή-σχεις * σαρχὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

'Απολυτίκιον, ήΗχος γ'. Θείας πίστεως.

ναφαίρετον δλβον ήγήσω * την σωτήριον πίστιν, τρισμάχαρ· * Χαταλιπών την πατρώαν ἀσέβειαν, * καὶ τῷ Δεσπότη κατ ἔχνος ἐπόμενος, * κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν. * ᾿Αδριανὲ ἔνδοξε, * Χριστόν τὸν Θεόν ἰκέτευε * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Όχτωήχου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

' Ω δη α΄. Ήχος πλ. β΄. ' Ω ς ἐν ἡπειρφ.

Εν τη νυκτί με του βίου * ύπνω δεινώ * συσχεθέντα, πράξεσι * μετανοίας πρός τό φως, * ὁ Θεός, ἐξέγειρον εὐχαῖς * των Μαρτύρων σου, Χριστὲ, * ἵνα δοξάζω σε.

'Από χειλέων σταζόντων * τὸν γλυκασμόν * τῆς ἐνθέου γνώσεως * γλυκανθεὶς, 'Αδριανέ, * τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρὶν * ἀγνωσίας ἀληθῶς, * θεομακάριστε.

'Ανατολής λαμπροτέραν * ήλιακής * τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα,* τῆς ἀθλήσεως πρός φῶς * συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σὸν, * Ναταλία, γυναικῶν * τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοχίον.

Τόν σεαυτής δεξαμένη * Δημιουργόν, * ώς αὐτός ἡθέλησεν,* έξ ἀσπόρου σου γαστρός * ὑπέρ νοῦν σαρχούμενον, ΄Αγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Ούκ ἔστιν "Αγιος ώς σύ. *

 Δ εσμὰ ρυγὼν εἰδωλιχῆς * ματαιότητος, Μάρτυς, * συνεδέθης τῷ πόθῳ * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ * ἀθλορόρων * χαίρων ἐχοινώνησας.

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ * συνθλαττόμενοι πάντες, * 'Αθλοφόροι Κυρίου, * ἀσεβείας τὰ ὀστᾶ * ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ * καὶ ἀνδρείας * ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης θεικής * τὴν ψυχὴν ρλεγομένη, * τοῦ συζύγου

έξηψας * τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, * τὸν πόθον τὸν τῆς σαρχὸς, * Ναταλία, * τέλεον μισήσασα.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου τόχου σου, 'Αγνή, * πᾶσαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· * Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρί· * καὶ τεχοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Είρμός.

ὑκ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλαχείς, * χαὶ ἀνδρείως τῆ πίστει χαθοπλισθείς, * προθύμως ἀνέθηχας * σεαυτόν τῷ Κυρίφ σου· * χαὶ τοῦ ἐχθροῦ χατέβαλες * τὸ θράσος τῆ χάριτι, * 'Αδριανὲ παμμάχαρ, * Χριστοῦ Μάρτυς ἔνδοξε· * ὅθεν Ναταλία * ἐναθλοῦντα ὁρῶσα * ἐπήλειφε λόγοις σε * σωτηρίοις, πανεύρημε. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * θεράπευσον, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἰμοι! τί ποιἡσω * ἐν ἐκείνῃ τῆ ώρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * Τότε, Δέσποινα, βοἡθειά μου * γενοῦ καὶ προστάτης θερμότατος· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, ἄχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον άμνον καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν * ἡ άμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ἀδίκως ὑψούμενον, * θρηνφδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Ο μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤν περ ὑποιμένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

χριστὸν οἱ Μάρτυρες * ἰσχὺν τιθέμενοι, * τὸ ἀνίσχυρον θράσος * τῶν διωχτῶν * ὅντως χατεπάτησαν, * χαὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίχης * οὐρανόθεν ἐχομίσαντο.

Οίκειοις αίμασι * στολήν έξύφανας * σεαυτῷ ἀρθαρσίας, * ἀποβαλών * τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα· * καὶ τῷ Θεῷ, 'Αδριανέ, * μετὰ
δόξης. νῦν παρίστασαι.

Ίχωρσι πάντοθεν * περιββεόμενον * των Αγίων το αΐμα, * μύρον Θεῷ * ὄντως προσενήνεκται, * τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης * ἐκκαθαϊρον κραταιότατα.

Δολίοις ρήμασιν * 'Αδάμ πεπλάνηται * τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ * 'Αδριανός * πλάνης ἀπαλλάττεται, * καὶ πρός Παράδεισον χαρᾳ, * Ναταλία, εἰσοικίζεται. Θεοτοκίον.

 Ω ς δντως ἄρθεγκτα * καὶ ἀκατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόχε, * θεοπρεποῦς * πέφυκε κυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, * ἀειπάρθενε, μυστήρια.

 $^{\prime}\Omega\delta\gamma$ ϵ^{\prime} . $f T ilde{m{\phi}}$ $m{ heta}$ εί $m{\phi}$ $m{\phi}$ έγγει σου, ἀγαθέ. *

 Δ εκὰς διπλη ή τῶν ᾿Αθλητῶν, * σὺν ἀπλη τριάδι τῷ Χριστῷ * νῶν συνδεόμενοι, ἔλυσαν * δέσιν ἀσεβείας * ὄντως ἀνίσχυρον * ἰσχύϊ τῆς Τριάδος * οἱ γενναιότατοι.

"Ηλιος ώσπερ μέσον έστως * ἄστρων φαεινών, 'Αδριανέ, * των σων συνάθλων ἀπήστραψας * φέγγος εὐσεβείας, * τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν * διώξας, καὶ φωτίσας * κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ρημάτων σου τῶν σεπτῶν * ἰαμα τῶν πόνων ἀληθῶς * τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, * ἀπογενομένων * τῆ τῶν πρειττόνων στοργῆ, * θεόφρον Ναταλία, * Μαρτύρων σύσπηνε.

Θεοτοχίον.

Τοὺς Θεοτόχον σε ἐκ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * ὑμνολογοῦντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν * ἀκαταμάχητον * κεκτήμεθα, τὴν ὄντως * Θεογεννήτριαν.

'Ωδη ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

γριστοῦ χυβερνώμενοι * τῆ παλάμη ἀβλαβιὸς * τῆς ἀθείας πέλαγος * διήλθετε, καὶ ὅρμφ τῷ γαληνῷ * τῆς ἄνω λαμπρότητος, * ᾿Αθληταὶ τοῦ Κυρίου, προσωρμίσθητε.

'Ως άνθη μυρίζουσι * των άγωνων σου, σοφέ, * τὰ ὑπέρ φύσιν ἔπαθλα: * καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης, 'Αδριανέ, * εὐωδες θυμίαμα * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως * ἡ ἀγία σου ψυχὴ * ὡραϊσμένη, πάνσεμνε, * καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς * Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, * Ναταλία, τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοχίον.

Ή πάναγνος Δέσποινα, * ή τεκούσα τοῖς βροτοῖς * τὸν κυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν * κατεύσασον τάραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου τῷ καρδία μου.

Ο Ειρμός.

» Τοῦ βίου την θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμῶν » τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμῶν, * βοῶ σοι· » Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *
- υναιχός θεόφρονος * τοὺς θείους λόγους * ἐν χαρδία θέμενος, *
- `Αδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, * ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, * σὺν

τῆ συζύγφ * τὸ στέρος δεξάμενος.

Ο Οἶχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Καιρός ἐπέστη τοῖς πιστοῖς * χαρμόσυνος ἡμέρα * 'Αδριανοῦ τοῦ θείου * ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, * ἀναβοῶντες πρός αὐτόν * Μάρτυς τοῦ Κυρίου, * ὁ τόν ἀγῶνα τόν καλόν * σαφῶς ἀγωνισάμενος, * καὶ στέφος οὐρανόθεν * δεξάμενος * τῆς δικαιοσύνης, * ἀπό πάσης ἐπηρείας * τοῦ ἀλλοτρίου * ἡμᾶς ρῦσαι πάντας * ἰασίν τε ψυχῶν * καὶ τῶν σωμάτων * ἐξαπόστειλον ἡμῖν * καὶ τὴν κηλῖδα * πᾶσαν τοῦ νοὸς * ἐκκάθαρον οὐρανόθεν, * σὺν τῆ συζύγω * τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ Κς΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων 'Αδριανού καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

'Αδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας, Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες. Έν τῷ βίφ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλφ, 'Αδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

'Αδριανός τιμήθη χεϊρας πόδας είκαδι έκτη.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ήμας. 'Αμήν.

 $^\circ\Omega\delta\eta$ ζ΄. Δροσοβόλον μέν τὴν κάμινον.

Ακαθαίρετοι ώς πύργοι άνεδείχθητε * Σιών τῆς άνω, Μάρτυρες, * ἐδαφίσαντες * ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ * μοχλῷ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν· * διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς * ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεί.

Βοηθός 'Αδριανῷ ἡ Ναταλία σαρῶς * παρὰ Θεοῦ δεδώρηται,* ἀνελχύουσα * ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ * τῆς πλάνης, καὶ παίθουσα βοᾳν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ώς πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ Μάρτυρος * τὴν χετρα θησαυρίσασα, * οἱ προέδωκας * σωρροσύνης σου τὸν θησαυρόν * συλήσαι τῶς σπεύδουσι, Σεμνὴ, * κυβερνωμένη τῆ χειρὶ * τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ.

Θεοτοχίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, * γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· * τὸ γὰρ θεῖον πῦρ * σὲ μὴ φλέξαν ῷκησεν ἐν σοὶ, * καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η΄. Έχ φλογός τοῖς 'Οσίοις. *

Τρῷ πυρὶ τῶν βασάνων * ὁλοχαυτούμενοι, * ἀσεβείας τὴν φλόγα * πᾶσαν ἐσβέσατε * αἵμασιν ὑμῶν, * ᾿Αθλοφόροι, χραυγάζοντες. * Σὲ ὑπερυψοϋμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οι χρουνοί των αιμάτων * των 'Αθλοφόρων σου * ποταμοί ιαμάτων * χόσμφ γεγόνασι, * θάλασσαν δεινών * παθημάτων ξηραίνοντες: * ους άνευφημουντες, * Χριστέ, σὲ εὐλογοϋμεν.

Γυναικός θαυμασίας * τίς οὐ θαυμάσειε * τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; * δπως ἐμίσησεν * ἔρωτα σαρκός, * καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε * σέβειν καὶ δοξάζειν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έχ φωτός φωτοδότην * Λόγον συνέλαβες,* και τεχούσα άφράστως * τούτον δεδόξασαι· * Πνεύμα γὰρ ἐν σοὶ,* Κόρη, θεῖον ἐσχήνωσεν· * δν ὑπερυψούμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Έχα φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου θυ» Ε σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ
» τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

' Ω δή θ΄. Θεόν * ἀνθρώποις.

Μελών * στρεβλώσεις, δεινών ἐπίτασις, * ξίρος, οὐ πῦρ, * οὐ θάνατος σαρχός ὁ ἐπίχηρος * τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, * ἔνδοξοι ᾿Αθλοφόροι, * ὅλως οὐχ ἴσχυσεν· * ὅθεν εἰς αἰῶνας σὺν αὐτῷ * ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατός * έχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, * πόλις Θεοῦ * καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον, * κεκλεισμένος Παράδεισος ἄσυλος, * φάλαγξ τροπαιοφόρος, * δημος θεόλεκτος, * στύλοι Έκκλησίας ἀρραγεῖς, * Μάρτυρες ὤφθητε.

Λαμπὰς * θεόρωτος, ἄστρα φαίνοντα, * λύχνος ἡμῖν * τὸ ρῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, * τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, * τέχνα τῆς ἀνεσπέρου * μαχαριότητος, * Μάρτυρες ἐδείχθητε Χριστοῦ * σεβασμιώτατοι.

Πηγή * ναμάτων πλήρης του Πνεύματος, * καὶ ποταμός * ἐνθέων χαρισμάτων πληρούμενος, * καὶ κρατήρ ἀθλήσεως προχέων κρουνούς, * πέλαγος σωτηρίας, * Μάρτυρες, ὥφθητε * ζάλης πειρασμών παντοδαπών * ήμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς * Μαρτύρων Χριστοῦ, Πανεύφημε, * παρεστηχώς * τῷ βρόνφ τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, * τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην περίσωζε * πίστει καὶ προθυμία, * πάντων λυτρούμενος * τῶν παρενοχλούντων πειρασμῶν * ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοχίον.

Νεχροῖς * ἀνάστασις νῦν δεδώρηται * διὰ τῆς σῆς * ἀρράστου καὶ ἀρρήτου χυήσεως, * Θεοτόχε πάνσεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ * σάρκα περικειμένη * πᾶσιν ἐξέλαμψε, * καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς * σαρῶς διέλυσεν. () Είρμός.

» Θεον * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ-

» ρανίαις στρατιαϊς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Αδριανός ὁ πάνσορος * καὶ ἀήττητος Μάρτυς, * ὡς ἀθλητῶν ἐδραίωμα * παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω * σὺν τἢ σεπτἢ Ναταλία. * τούτοις τε συνεκλάμπει * Μαρτύρων δῆμος "Αγιος, * φάλαγξ τροπαιορόρος. * ὧν τὴν λαμπρὰν * ἐκτελοῦντες μνήμην, τούτους ὑμνοῦμεν. * καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι * τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον * καὶ φρουρὰν, Παναγία, * καὶ σκέπην καὶ καὶ κραταίωμα, * καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, * καὶ ἀρραγῆ σωτηρίαν, * καὶ ὀχύρωμα θεῖον * ὁ κόσμος ἄπας κέκτηται * ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. * 'Αλλ' ὧ Θεοῦ * τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, * σώζοις κὰμὲ τὸν δοῦλόν σου * ἐκ παντοίων κινδύνων.

Είς τούς Αἴνους, ίστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτερούντες τὸ πρῶτον.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου.

Αδριανέ γενναιότατε, * τῆς τοῦ Δεσπότου φωνῆς * πληρωτής Α ἐχρημάτισας,* χοσμιχὴν τερπνότητα * ἀποθέμενος ἄπασαν· * καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος * τῶν παθῶν τούτου χοινω νὸς γέγονας· * ἐν ἀμφοτέροις γὰρ * ὥρθης ὄντως δόχιμος· * ὅθεν πιστοὶ * σήμερον γεραίρομεν * τὴν θείαν μνήμην σου.

Αδριανέ καρτερώτατε, * πελάγει τῶν αἰκισμῶν * συνεχῶς κυμα-Τούμενος, * πηδαλιουχοῦσάν σε * σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, * καὶ πρὸς γαλήνης δρμον ἰθύνουσαν, * τῆ ἄνω πόλει προσεμβιβάζουσαν. * ἐν ἡ, πανεύρημε * Μάρτυς, αὐλιζόμενος, * ὑπὲρ ἡμῶν * πρέσβευε, δεόμεθα, * τῶν εὐρημούντων σε. Μέχρι δεσμών καὶ στρεβλώσεων * καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς * καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, * τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι * ἀποδόντες, εἰλήρατε * τῆν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν * καὶ τὰν ἀγήρω μακαριότητα. * μελεί τὰν ἐκτύχετε * θείας ἀντιδόσεως * παρὰ Χριστοῦ, * Μάρτυρες πανένδοξοι, * σεβασμιώτατοι!

Δόξα, 'Ηχος β'.

Τος, * ως εὐκαρπον κύριος * ἀρρήτω προμηθεία σε, Μάρτυς, * ως εὐκαρπον κλήμα προσήκατο * ξίφει μαρτυρίου * ποικίλως τεμνόμενον, * καρτερίας δαψιλούς * ἐπιφέροντα καρπούς,* ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι * τῶν εὐφημούντων σε πόθω, * ᾿Αδριανὲ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρά τῆς 'Οχτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήγος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τά σε νῦν, Ποιμήν, ὁνομάσωμεν; * Μοναστῶν ὑπογραμμόν * καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν, * ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς * πάθη μαστίξαντα ψυχῆς. * πολίτην * τῶν ᾿Αγγέλων καὶ συνόμελον. * τῆς ἄνω * μητροπόλεως οἰκήτορα. * τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, * τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

Τά σε νῶν, Ποιμὴν, προσφθεγξώμεθα; * τῆς ἐρἡμου πολιστὴν *

Χαὶ ἡσυχίας ἐραστήν· * τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν * καὶ μοναστῶν καθηγητήν· * πλημμύραν * διδαγμάτων θείου Πνεύματος· * φωστῆρα * διακρίσεως ἀκοίμητον· * θαυματουργόν ἀληθέστατον * πάθη ποικίλα ἰώμενον. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Αύχνος διακρίσεως γέγονας, * καταυγάζων τὰς ψυχὰς * τῶν προσΑίντοῖς, σορέ· * διό σε * ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, * τελοῦντες *

την άγιαν σου πανήγυριν. * Ποιμην, Πατέρων το καύχημα, * των 'Ασκητών έγκαλλώπισμα, * ίκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχάς ήμών.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τίνι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως * ἀνανεύουσα, ψυχή, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα * τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; * Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρός ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι, καὶ βόησον * Παρθενομήτορ, δυσώπησον * τὸν σὸν Υἰὸν καὶ Θεόν ἡμῶν, * ἡυσθῆναί με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Αρνα ή άμνας ως εωρακεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον * ἐκουσίως Α σταυρικοῦ, * ἀνεβόα μητρικῶς * ὁδυρομένη ἐν κλαυθιρῷ- * Ττέ μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ως Κύριος, * πῶς θανατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

'Απολυτίκιον. ήΗχος πλ. δ'.

Ταϊς των δακρύων σου ροαϊς * τῆς ἐρήμου το ἄγονον ἐγεώργησας, * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐκατὸν τοὺς κόνους ἐκαρποφόρησας. * καὶ γέγονας φωστήρ * τῆ σἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, * Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ
Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της 'Οκτωήχου, και του 'Αγίου ο παρών.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωρη α'. Ήχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι.

Θέρμη του Παρακλήτου, * Πάτερ, θαλπομένη ή καρδία σου, * τον κρυμόν των δαιμόνων * καί παθών τον χειμώνα διέλυσεν.

"Ανθρακι θείου φόβου * φλέξας των παθών την ύλην, γέγονας * διακρίσεως λύχνος * ἀπαθείας πυρσός τε, Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὡμων, * Πάτερ, τὸν σταυρόν σου ἡχολούθησας * τῷ καλέσαντι πόθω, * καὶ φωστήρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Όλον με διασώζει * Λόγος δ ὑπέρθεος, χρησπότητι * βουληθείς έχ γαστρός σου * σαρχωθήναι, άγνη Μηπροπάρθενε. Ω όη γ΄. Σύ εἶ τό στερέωμα. *

τάσιν την παννύχιον * σοῦ κατεπλάγησαν *Αγγελοι * καὶ γὰρ αὐτοὺς * ἔσχες συνεργοῦντας * ταῖς πρὸς θεὸν ἔντευξεσιν.

 Λ ύμης ἀπεχάθηρας \star τῆς διανοίας τὰ ὅμματα \star τῆς τῶν παθων * όθεν ένοπτρίζη * καθαρώς τον 'Αόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως * ώς ἐκτραφεὶς, Ποιμὴν "Όσιε, * εἰς ἀρετων * ύψος άνηνέχθης, * εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Θεοτοχίον.

"Εχων σε βοήθειαν, * των δυσμενών όρμας, "Αχραντε, * ού δειλιώ. * έχων σε προστάτιν, * τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ο Είρμός.

» 🔊 ὑ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ » 🚄 τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

▼οιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, * τούτου πρόβατον ὡράθης πρἄον,* ἐναντίους λύκους, μάκαρ, τροπούμενος. * καὶ ἐκτελέσας τὸν θεΐον άγωνά σου * πρός την ουράνιον μάνδραν έσκηνωσας. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τον Θεόν ικέτευε * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα ξλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

λείας φύσεως ούχ έχωρίσθη * σάρξ γενόμενος έν τῆ γαστρί σου,* 🖰 άλλὰ Θεός ένανθρωπήσας μεμένηχεν, * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε * ώς πρό τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος Κύριος.* Αὐτόν ἐκτενῶς ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

άμίαντος άμνας του Λόγου, * ή άκήρατος Παρθενομήτωρ,* Η ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνωδούσα έχραύγαζεν. * Οίμοι! τέχνον μου· * πως πάσχεις; θέλων ρύσασθαι * παθών τῆς άτιμίας τον άνθρωπον!

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

. 'Αχηλίδωτον ἔσοπτρον * τὰς τοῦ Παραχλήτου αὐγὰς δεχόμενον,* Θεοφόρε, έχρημάτισας,* καὶ δοχεῖον θείων * άναβάσεων.

Αρδευόμενος δάχρυσι * δένδρον χαθωράθης, Πάτερ, υψίχομον * έγχρατεία χαλλυνόμενον, * καὶ χαρποῖς ἐνθέοις * εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας την ἄρουραν * σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσχήσεως,* άρετων στάχυν πολύφορον * καὶ θαυμάτων χάριν * ἐγεώργησας. Θεοτοχίον.

Παρθενίας χειμήλιον, * χαὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σχήνωμα, * την ψυχήν μου φωταγώγησον * την έσχοτισμένην, * Θεονύμρευτε. 'Ωοη ε΄. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

ττον καύσωνα βαστάσας, ἀοίδιμε, * τῆς ἡμέρας, * χαρᾶς κα-Ι τηξίωσαι * τής του Κυρίου σου, "Οσιε.

' Aσχήσεως λειμώνι ἡδύπνοον * ἔρυς ρόδον, * όδμαῖς θείας γνώσεως * εὐωδιάζον τὰ πέρατα.

Τον πρίν μεγαλαυχία χρησάμενον, * ΙΙάτερ, όφιν * πρός γῆν ἐταπείνωσας, * τῆ ταπεινώσει φραξάμενος. Θεοτοχίον.

Παρθένον μετὰ τόχον ὑμνοῦμέν σε, * Θεοτόχε· * σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ χόσμφ ἐχύησας.

'Ωδή τ΄. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νεχρώσας τὰς τοῦ σώματος όρμὰς * πολλοῖς ἀγωνίσμασι, * ζωὴν πρὸς ἀθάνατον * ἐξεδήμησας, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Έγχράτειαν, ἀένναον εὐχὴν, * ἀγάπην ἀθόλωτον * χτησάμενος, "Οσιε, * ἀχηλίδωτον Θεοϋ ὤφθης ἔσοπτρον.

Έρήμοις εν άβάτοις προσφοιτών,* παθών έρημώσεως * σαυτόν άπεγύμνωσας, * καὶ πολίτης οὐρανών έχρημάτισας.
Θεοτοχίον.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν σαρχὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * ρῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο Εἰρμός.

» Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως ιμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμων.

Κοντάχιον, Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, * "Οσιε Πάτερ, * ἡ ἀγία σήμερον * ἐπέστη μνήμη, τὰς ψυχὰς * τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, * Ποιμὴν θεόφρον, * Πατήρ ἡμῶν "Οσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

'Ως ἐχ λύχου χαίνοντος ἡρπάγη βίου Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος. Ποιμένα εἰς μέναν ἐβδόμη εἰχάδι ἄνεσο Ποι

Ποιμένα εἰς μέγαν έβδόμη εἰχάδι ῷχετο Ποιμήν.

Ταϊς αύτοῦ άγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Παΐδες Έβραίων.

Θείαις σχολάζων θεωρίαις, * λαμπρυνόμενος ἀύλοις θεαυγίαις, * καὶ ἡμέρας υἰὸς * καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει * ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, * Θεοφόρε, εἰς αἰῶνας.

"Ηρθης πρός ύψος ἀπαθείας· * μετὰ σώματος 'Αγγέλους ἐμιμήσω· * Παραδείσου τρυφής * ἐγένου κληρονόμος, * ἀναβοῶν, Μακάριε· * Ο Θεός, εὐλογητός εἶ. Λάμπων ἀκτῖσιν ἀπαθείας * ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· * καὶ τῆς τούτων πολλοὺς * κακώσεως ἐἐρὑσω, * ἀναβοῶντας, "Οσιε· * Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

"1δε ην έρησε Παρθένον * ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, * ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει * ῷ μελφδοῦντες κρά-ζομεν * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Τὸν ἀναρχον * Βασιλέα.

Ανύστακτον * τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα * ἐλαίφ σου * τῶν ἀ-Α γώνων τηρήσας, * εἰσῆλθες ἐν χαρᾳ * εἰς ἄρθαρτον νυμφῶνα, * καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ούχ έσεισαν * τῆς ψυχῆς σου τον πύργον * οἱ ἄνεμοι * ἀχαθάρτων πνευμάτων * ἐστήρικτο καὶ γὰρ * τῆς πίστεως ἐν πέτρα,*

παμμάχαρ Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον * τῶν παθῶν ἐξεδύσω * χιτώνιον * ἐνεδύσω δὲ, Πάτερ, * ὡραίαν τὴν στολὴν * τῆς θείας ἀπαθείας, * Χριστῷ συμβασιλεύων. Θεοτοχίον.

'Ως εντιμον * και υπέρτατον θρόνον * υπάρχουσαν * του Θεου του υψίστου * υμνήσωμεν, λαοί, * την μόνην μετὰ τόκον * Μητέρα και Παρθένον.

Ὁ Είρμός.

» ττο άναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * δν φρίττουσιν * οὐρανῶν αί δυνάμεις, * ὑμνεῖτε, ἱερεῖς· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ^{\prime} . * Εφριξε * πᾶσα ἀχοή. *

Τειλας, * τον νοητον άληθως * δικαιοσύνης, * Παμμάπαρ, ήλιον· * καὶ ως ἀκτίνας τοῖς πωτοῖς * τὰς σὰς καταλέλοιπας * φωτοειδεῖς ἀρετὰς, * ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος * έναντι Θεοϋ * σοϋ ὁ θάνατος, ἀοίδιμε, γέγονε· * καὶ γὰρ όσιως ἐν γῆ * ἐπολιτεύσω * τούτου προστάγματα * καὶ δικαιώματα, Ποιμήν, * τηρήσας ἀλώβητα· * ὅθεν ἀνέτειλεν * ὡς δικαίφ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταϊς θείαις, * Ιλάπερ, καλλοναϊς * ἐνηδόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, * καὶ τῷ μεγάλφ φωτὶ * περωτισμένος * νῶν παριστάμενος, * καὶ ἀκροτάτφ ἐφετῷ * ἐγγίζων τρανότερον, * τῶν σὲ τιμώντων, Ποιμήν, * καὶ τελούνπων σου τὴν μνήμην μνημόνευε.

(θεοτοχίον.

"Επαυσας * μόνη γυναικών * τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων, Θεόνυμφε, * τὸν ἀπερίγραπτον * σαρκὶ τεκοῦσα * περιγραφόμενον *

έχαινοτόμησας θεσμούς * φύσεως, κιμόλυντε· * τκ διεστώτα τό τον * παραδόξφ μεσιτεία σου ήνωσας.

Ο Είρμός.

» Ερριζε * πάσα καρή * την απόβρητον Θεού συγκατάβασιν· *
» δπως ό "Υψιστος * έκων κατήλθε * μέχρι και σώματος, * περ-

· τον * Θεοτόπον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθησαῖς συνέλθωμεν. *

Ο λην σαφοίς δεξάμενος * την τρισήλιου αξγλην * της θεαρχίας, πάνσορε, * νου Θεός χρηματίζεις * Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει: * ου ουσώπει ρυσθήναι * κινδύνων τε καὶ θλίψεων * τοὺς τιμωντάς σε, Πάτερ, * καὶ την σεπτην * καὶ φωσφόρον μνήμην σου έκτεσώντας, * Ποιμην θεόφρον "Οστε, * Δσκητιών ώραιότης.

Θεοτοκίον, ομοιον.

Σέ ὁ Πατήρ ήρετισεν * ὡς πολύευκτον κρίνον, * Θεακυήταρ πάναγνε, * διὰ Πνεύματες θείου * πρός τὴν Υίοῦ κατοικίαν, * ἀναμέσον εὐρών σε * τῶν ἀκανθῶν, πανάμωμε, * ἀποστίλβουσαν
κάλλει * παρθεγικῶ * διὸ δὴ, θεόνυμος, σὲ ὑμνοῦμεν * καὶ πόθω

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ, ΚΗ΄, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμιων Μωσέως του Αλθίοπος.

BIE TON EXPERINON.

Είς τό, Κύρις ἐκάκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια. Τίχος πλ. δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*

σοης ο πολυθρύλλητος * κόσμων τερπτότητα * λιπών έμφρόνως, *

Τατο, * Αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * Κύριε, πᾶσι βίδου * τὸ μέγα έλεος.

Τατο, * Αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * Κύριε, πᾶσι βίδου * τὸ μέγα έλεος.

* Κύριε παννώχιον, * ἄγριπνον ὅκεμα, *

σοῦν ρανταζόμενον * τὸ θεῖρν κάλλος * ἔσχες, μακάριε Μωση *

σθεν ἰαμάτων χάριν εἰληρας * πάθη θεραπεύειν χαλεπώτατα. *

λιό σε δυσωποῦμεν. * Αἰτησαι πᾶσι, Πάτερ, * τὸ μέγα έλεος.

Men. Tom. VI.

Δαιμόνων πανουργεύματα * καὶ τὰ τοξεύματα * καὶ τὰς ἐνέδρας * θεία σκεπόμενος, * Μωσῆ, παλάμη, * Πάτερ, διῆλθες ἀβλαβιός * καὶ τῆ ἀπαθεία σεμνυνόμενος, * πᾶσι τοῖς 'Οσίοις συνηρίθμησαι, * πρεσβεύων δωρηθῆναι * πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, * τὰ χείλη δόλια, * τὰ ἔργα δέ μου * εἰσὶ παμμίαρα· * καὶ τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε, καθικέτευσον * τὸν Υίὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, * ὅπως ἐν μετανοία * δέξηταί μου τὸ πνεῦμα * ὡς μόνος

εύσπλαγχνος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Το δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα * ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον * ἐθελουσίως, * ὁδυρομένη γοερῶς * Οἴμοι! ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος 'Εβραίων, * θέλων με ἀτεχνῶσαι * ἐχ σοῦ, παμγίλτατε;

Απολυτίχιον, Ήχος α΄.
Τής ἐρήμου πολίτης, * καὶ ἐν σώματι "Αγγελος * καὶ θαυματουργός ἀνεδείχθης, * θεοφόρε Μωσή Πατήρ ἡμῶν * νησπεία, ἀγρυπνία, προσευχή * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν * δόξα τῷ σὲ στερανώσαντι * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἐντωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

΄ 'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Δήγματι άμαρτίας * μεμελανωμένην την χαρδίαν μου * χατα- λεύχανον, Πάτερ, * μετανοίας τοῖς δμβροις πρεσβείαις σου.

Φόβφ τῷ τοῦ Δεσπότου * σάρκα καθηλώσας, ἄπαν νόημα * ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας, * Θεοφόρε παμμάκαρ, ἐξήλειψας.

Αυλαξι διανοίας * χρύψας τὰ τοῦ λόγου, Πάτερ, σπέρματα,* ἐγεώργησας σῖτον * θησαυροῖς ἀχενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοχίον.

"Όλον με διασώζει * Λόγος ὁ ὑπέρθεος, χρηστότητι * βουληθεὶς ἐχ γαστρός σου * σαρχωθήναι, ἀγνὴ Μητροπάρθενε. $` \Omega \delta \dot{\gamma} \ \gamma' . \ \Sigma \dot{\upsilon} \ \epsilon \vec{\iota} \ \tau \dot{\sigma} \ \sigma \tau \epsilon \rho \dot{\epsilon} \omega \mu \alpha . *$

γνεύματι κινούμενος, * πνευματικαΐς, Σοφέ, πράξεσιν * έγκαρτερων, * τὰ τῆς πονηρίας * καθυπέταξας πνεύματα. Σθένει δυναμούμενος * θεαρχικῷ, Μωσῆ "Όσιε, * τὸν ἰσχυρὸν * ἄσαρχος καθάπερ * ἐταπείνωσας δράκοντα.

"Ομβροις τῶν δακρύων σου * πυρκατὰν παθῶν ἔσβεσας, * καὶ ποταμός * ὤφθης χαρισμάτων * πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Έχων σε βοήθειαν,* των δυσμενών όρμας, "Αχραντε, * οὐ δειλίω. * ἔχων σε προστάτιν, * τὰς αὐτών τρέπω φάλαγγας.

Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως. $\Phi^{\text{έγγος}} \quad \text{άδυτον εἰσδεδεγμένος * ἀπημαύρωσας τῶν νοουμένων * Αἰθιόπων, Θεοφόρε, τὰ πρόσωπα, * καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας * ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσεσι, * Πάτερ Όσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα έλεος.$

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου,* ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, * ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε * ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άμιαντος άμνας τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ, * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἱ μω, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

'Ωδή δ'. Είσαχήχοα Κύριε.*

Τὸν φιλόσαρχον δαίμονα * ταῖς ἀδιαλείπτοις, Πάτερ, δεήσεσι * καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν * ἐχ ψυχῆς, παμμάχαρ, * ἀπεδίωξας.

Μεταθείς την διάνοιαν * πρός τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, "Όσιε, * τῆς ἀσκήσεως τὸν καύσωνα * ώσπερ θείαν δρόσον * καθυπέφερες.

Θεωρίαι, καὶ πράξεσιν * ἐκλελαμπρυσμένη, Πάτερ πανόλβιε,* ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύματος * καθαρόν ἐδείχθη * ἐνδιαίτημα. Θεοτοκίον.

Παρθενίας χειμήλιον * χαὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σχήνωμα,*
τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον * τὴν ἐσχοτισμένην, * Θεονύμφευτε.

🗘 το το Τορθρίζουτες βοώμεν σοι.

τος ανθρακι πυρούμενος, Μάκαρ, * της άπαθείας, * ύλην εύκατάπρηστον * την των παθών άπετέρρωσας.

'Αστήρ, της έγκρατείας ύψώμασι * διαπρέπων, * ώρθης τὰς ψυχὰς ήμων * καταρωτίζων, 'Ασίδιμε.

Τεθρίππω άρετων έπιβέβηκας, * και πρός νύσσαν * έφθασας οὐράνιον, * Πάτερ Μωσή ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετά τόχον ύμνουμέν σε, * Θεοτόχε· * σύ γάρ τόν Θεόν Λόγον * σαρχί τῷ χόσμῷ ἐκύησας.

'Ωρη ε΄. Ίλέσθητι μοι, Σωτήρ. *

Τυκτί με άμαρτιών * και ήδονών άμαυρότητι * χυχλούμενον ταϊς έν σοι * τοῦ Πνεύματος λάμψεσι * δλον φωταγώγησον,* δλον πρός λιμένα * σωτηρίας, Πάτερ, ίθυνον.

'Ως μέλισσα φιλεργός * τῷ σ(μβλφ σῆς διανοίας σου * τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν * ἀθροίσας, ἀνέβλυσας * γλυχασμόν ἀθάνατων,* τὴν πιχρίαν, Πάτερ, * τῷν δαιμόνων ἀπελαύνωντα.

Έρήμοις έγκαρτερών * την άνω πόλιν κεκλήρωσαι, * την σάρκα δοιλαγωγών * νηστείαις, Θαυμάσιε, * τρυφήν πρός άδεπανον * καὶ πρός Παραδείσου * τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

() Estoxion.

Αγίασμα νοητόν * καὶ ἄψαυστον ἰλαστήριον, * λυχνίαν χρυσοειδή * καὶ τράπεζαν ἔμψυχαν * πόν ἄρτον βαστάσασαν * τῆς ζωῆς, Παρθένε, * οἱ πιστοί σε δνομάζομεν.

O Elouis.

» [λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομιαι μου· * καὶ κα βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ εβότησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κονταχιού, Τίχος δ΄. Έπεράνης σήμερου. *

ιθιόπων πρόσωπα * ἀπορραπίσας * νοητών, ἀνέλαμψες * καλ θάπερ ήλιος φαιδρός, * φωταγωγών τὰς ψυχὰς ήμων * τῶν
σὲ τιμώντων, * Μωσή παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τή ΚΗ΄, του αύτου μηνός, Μνημη του Ότιου Πατρός ήμων Μωτέως του Αθίοπος.

Στίχοι.

Φήσεις το ρητόν και θανών, Μωσή μέλα·
« "Ανθρωπος άψιν, και Θεός την καρδίαν».
Θάψαν έν είκαδι Μωσην ογδόη Αίθιοπηα.

- Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Πατδες Έβρακον.

λύμης παθών κεκαθαρμένος, * τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων Λ λαμπηδόνας, * πρός τὸ φῶς ἀληθῶς * τὸ ἄϋλον μετέβης, * ἔνθα χοροὶ, Μάκάριε, * ᾿Ασκητών εἰς τοὺς αἰώνας.

Πάσαν έξέφυγες κακίαν, * ώκειώσω δὲ καλών την μετουσίαν· * καὶ τερπνῷ ἐφετῷ * ἀιλὸψ συνεκράθης, * ἀναβοών, Μακάριε· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πόνοις ἀσχήσεως ἀμέτροις * τὴν ἐπίπονον ἐξήρωνας ἀπάτην, * Θεορόρε· διὸ * τὴν ἄπονον ἐφεθρες * τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, * εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην. Θεοτοχίον.

Ίδε ην έφησε Παρθένον * εν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσατας, * ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει· * ῷ μελφόοθμεν· Κύριε * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η^{\prime} . Έπταπλασίως χάμινον. *

Ταϊς προσευχαϊς νευρούμενος, * ταπεινώσει ύψούμενος, * τῆ διχαιοσύνη τὴν ψυχὴν λαμπόμενος, * ἀγάπη ποσμούμενος * πρὸς ἀρετῶν ἀπρώρειαν, * πρὸς περιφανὲς, Πάτερ, ἀνέδραμες ὑψος, * πραυγάζων Τὸν Δεσπότην, * ἰερεῖζ, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό μελανός τῷ σώματι, * τὴν ψυχὴν ραιδροτέραν τε * τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν κτησάμενος, * δαιμόνων ἡμαύρωσεν * ἐζοφωμένα πρόσωπα: * τὰς δὲ τῶν πιστῶν καταλαμπρύνει καρδίας * αὐτοῦ τῇ ἐκμιμήσει, * τῶν θερμῶς μελφδούντων: * Λαός, ὑπερυσῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ ταπεινώσει πάντοθεν * πεφραγμένος διέφυγες, * Πάτερ, Αἰθιόπων νοητών τοξεύματα· * ἀλείπτης δὶ γέγονας * τῶν μοναστῶν πρός πάλην ἐχθρῶν * ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

() socoriou

Υπερφυώς συνέλαβες, * ὑπὲρ λόγον ἐπύησας * τὸν Δημιουργόν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως * γενόμενον ἄνθρωπον * τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, * Δέσποινα άγνὴ, ῷ μελφόεῖ πᾶσα κτίσις * Οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ο Είρμός.

^{*} Γ θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι *

- » περισωθέντας τούτους ἰδών, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ,
- » ἀνεβόα· * Οι Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ίερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Έφριξε * πᾶσα ἀχοή. *

 $^{\prime}$ Εν ξργοις * όντως τὴν ζωὴν * ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, * καὶ τοῦ σοῦ πόθου * πέρας κατέλαβες· * ἑορταζόντων δὲ ἐν ῷ * φωνὴ μετ' αἰνέσεως * χαίρων ἐσκήνωσας, * ἀξιάγαστε Μωσῆ Πάτερ "Όσιε.

Στάζουσι,* Πάτερ, γλυκασμόν * ώφελείας οι των πόνων ιδρώτές σου, * καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν * τῶν παθημάτων * ἀποδιώκουσιν * ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν * ἰάσεις τὰ λείψανα, * καὶ σηπεδόνας κακών * καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμόν ἐκκαθαίρουσιν.

Στεράνοις * ἔστεψε Χριστός * ἀμαράντοις σου τὴν κάραν, Θεσπέσιε, * νενικηκότος στερρῶς * τὰς παρατάξεις * τοῦ κοσμοκράτορος, * καὶ τῶν Ὁσίων τοῖς χοροῖς * ὀσίως ἡρίθμησε· * μεθ' ὧν ἰκέτευε * λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοχίον.

"Επαυσας * μόνη γυναικών * τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων, Θεόνυμφε, * τὸν ἀπερίγραπτον * σαρκὶ τεκοῦσα * περίγραφόμενον· * ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς * φύσεως, ἀμόλυντε· * τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν * παραδόξω μεσιτεία σου ἡνωσας.

Ο Είρμός.

- » Τρορίξε * πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
 » δπως ὁ "Γψιστος * ἐχών κατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος, *
- » παρθενιχής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό την ἄχραν-
- » τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Των νοητών διέχοψας * χεφαλάς Αἰθιόπων, * Πάτερ Μωσῆ μαχάριε, * τῆ μαχαίρα των θείων * σοῦ προσευχών, θεοφόρε· * νίχης δθεν βραβεῖα * παρὰ Χριστοῦ ἀπείληρας· * ῷ καὶ νῦν σὺν 'Αγγέλοις * παρεστηχώς * ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσία, * σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας * λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Ζήσας αἰσχρῶς ἀπώλεσα * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, * καὶ ὡμοιώ- \mathbf{Z} θην κτήνεσιν * ἀνοήτοις ὁ τάλας, * ἃ οὐκ ἑξὸν ποιεῖν πράττων. * Δέσποινα Θεοτόκε, * λαμπρύνασά με κάθαρον * τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις * μαρμαρυγαῖς, * καὶ ὑσσώπω, Κόρη, τῆς μετανοίας, * καὶ δεῖξὸν με τὸν δοῦλὸν σου * σκεῦος εὕχρηστον, θεῖον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Αγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. πρός, Ο έξ ύψίστου κληθείς.

Ταλαιᾶς καὶ καινῆς θετος μεσίτης, * Προφήτης καὶ Πρόδρομος, * Αγγελος ἔνσαρκος, * παρανομίας ὁ ἔλεγχος, * τῆς
στειρευούσης * βλαστός νηδύος, στόμα πυρίπνοον, * Ηρώδην διήλεγξας * ἄθεσμα πράττοντα· * ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἔλεγχον, *
ἀποτμηθῆναι * τὴν κεφαλήν σου διακελεύεται· * καὶ προσηνέκθης * ώσπερ ἔδεσμα, ἐγκρατείας τὸ θετον ἐντρύφημα, * ἐπὶ πίνακι,
πλέον * στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Ε κ παρανόμου μητρός συνωθουμένη, * θυγάτηρ παράνομος * σοῦ τὴν ἀοίδιμον * καὶ τοῖς 'Αγγέλοις αἰδέσιμον * αἰτεῖται Κάραν· * τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν· * ὅθεν ἐπὶ πίνακι * ταύτην προσφέρουσα, * καὶ τοῖς ποσὶν ἄμα παίζουσα, * τῶν δαιτυμόνων * τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· * ἀλλ' ἐπὶ πλέον * διελέγχεις ἀκολασίας τὸ μῦσος, Μακάριε, * τὸν Χριστὸν ἰκετεύων * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβαχευμένος τῆ μέθη ὁ Ἡρώδης * νόθοις ἐπικλέπτεται * κατορχουμένης φωναῖς. * καὶ πρὸς τῷ δρκφ τὸν ἄδικον * τεκταίνει φόνον * σοῦ τοῦ Δικαίου, Προφῆτα ἔνδοξε. * ἀλλά σου ὁ θάνατος * τοῖς προθανοῦσι σαφῶς * ἀθανασίαν ἐμήνυσε. * καὶ γὰρ
ἐγένου * καὶ τοῖς ἐν Ἅδη κήρυξ πρωτάγγελος, * τὴν παρουσίαν *
τὴν σωτήριον προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * δν ἰκέτευε
σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος δ'.

Τόν Προφήτην καὶ Μάρτυρα * καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * δεῦτε, λαοὶ, εὐφημήσωμεν. * Οὕτος γὰρ * ἐν σαρκὶ "Αγγελος ὑπάρχων, * τὸν Ἡρώδην διἡλεγξε * τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ * καὶ δι ἀνόμου ὀρχήσεως * τὴν τιμίαν κεραλὴν ἀποτέμνεται * ὁ τοῖς ἐν "Αδη εὐαγγελιζόμενος *

τὴν ἐχ νεχρῶν ᾿Ανάστασιν, * καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίφ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έχ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλκττε, * εὐλογημένη Θεοτόχε, * ίνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

> Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος β΄. Οίπος του Έφραθά.*

Νου πρόχειται πιστοίς * ή ἰερὰ πανδαισία * χαὶ θείας μαρτυρίας * τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ λύχνου * καὶ χήρυχος τῆς χάριτος. Στίγος. Δίχαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

 Ω δείπνου δυσσεβούς * καὶ φαύλων γενεσίων, * ἐν οἰς ἀποτμηθεῖσα * ἡ τοῦ Προδρόμου Κάρα, * ὡς ἔδεσμα προτίθεται. Στίγος- Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίω.

 Γ μελλεν άληθῶς * ὁ μείζων ἐν Προφήταις, * ὁ Βαπτιστής καὶ λύχνος, * καὶ μαρτυρίου στέφος * εἰς τέλος ἀναδήσασθαι. Δόξα. Τηχος πλ. δ΄.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, * σὺ βασιλεῖς ἡλεγξας * παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· * διὸ * παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς * ἔπεισε τὸν Ἡρώδην * ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλήν· * καὶ διὰ τοῦτο * ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν * αἰνετὸν τὸ δνομά σου. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάὶ νῦν. Θεοτοχίον.

γυύμφευτε Παρθένε, * ή τον Θεόν ἀφράστως συλλαβούσα σαρχί,*

Τω μήτηρ Θεού τοῦ ὑψίστου, * σων οίχετων παραχλήσεις δέχου,
Πανάμωμε: * ή πασι χορηγούσα χαθαρισμόν των πταισμάτων,*

νῦν τὰς ἡμῶν ἰχεσίας προσδεχομένη * δυσώπει σωθήναι πάντας

'Απολυτίχιον, 'Ήχος β'. Μνήμη δικαίου. Καὶ Θεοτοχίον, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν, στιχολογούμεν τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Είς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτερούντες αὐτά.

Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Τενεθλίων τελουμένων * τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, * τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος * ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου * τοῦ γὰρ
Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, * ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο * ἐπὶ

πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. * Ω συμποσίου μισητοῦ, * ἀνοσιουργήματος * καὶ μιαιρονίας πλήρους! * 'Αλλ' ήμεῖς τον Βαπτιστήν,* ως ἐν γεννητοῖς γυναικών μείζονα, * ἐπαξίως τιμώντες * μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

΄ ρρχήσειτο * ή μεθήτρια του παμπονήρου διαβόλου, * και την Κεραλήν σου Πρόδρομε * μισθόν ἀφείλετο. * Ω συμποσίου πλήρους αιμάτων! * Κίθε μή ὢμοσας, * Ήρωδη ἄνομε, ψεύδους έκγονε. * εί δε και ώμοσας * μή εύώρχησας * κρείττον γάρ ψευσάνενον ζωής έπιτυχείν, * και μή, άληθεύσεντα, την Κάραν του Ιιροδρόμου άποτεμείν. * Άλλ' ήμεις τον Βαπτιστήν, * ώς εν γεννητοῖς γυναικών μείζονα, * ἐπαξίως τιμώντες * μακαρίζομεν.

Ο ὑκ ἔδει σε, ὧ Ἡρώδη, * τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον δι' ἔρωτα τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ θηλυμανίας θανάτφ κατακρίναι * τοῦ δρκον ὁρχήσεως * παραδοῦναι σραλερῶς. * Ἡ πῶς ἐτόλμησας * τοιοῦτον φόνον τελέσαι; * πῶς δὲ οῦ κατεφλέχθη * ἡ ἀσελγῆς ὁρχήστρια, * ἐν μέσφ τοῦ συμποσίου * ἐπὶ πίνακι βαστάγυναικῶν μείζονα, * ἐπαξίως τιμῶντες * μακαρίζομεν.

Ό αύτός.

Πάλιν 'Ηρωδιάς μαίνεται, * πάλιν ταράπτεται, * 'Ω * δρχημα δόλιον, * καὶ πότος μετὰ δόλου! * ὁ Βαπτιστής ἀπετέμνετο, * καὶ 'Ηρώδης ἐταράπτετο. * Πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου * τὴν εἰρήνην παράσχου * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τό α΄. Γενεθλίων τελουμένων.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου τον άλοχευτον τόχον; * 6 γὰρ άχρονως έχ Πατρος έχλάμψας Γίος μονογενής, * 6 αὐτὸς έχ σοῦ τῆς άγνῆς προῆλθεν * ἀφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀΑναγνώσματα.

Προρητείας Ήσαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Παρακαλείτε, παρακαλείτε τον λαόν μου, Κεφ. λέγει ο Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερου- μ'. 1.

σαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς: λέλυται γαρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία. ὅτι ἐδέξατο ἐχ χειρός Κυρίου διπλά τὰ άμαρτήματα αὐτῆς. Φωνή βοώντος ἐν τῆ ἐρήμω· Έτοιμάσατε την όδον Κυρίου, εύθείας ποιείτε τὰς τρίβους τοῦ Θεού ήμων. Πάσα φάραγξ πληρωθήσεται, και πάν όρος και βουνός ταπεινωθήσεται καί έσται τά σκολιά είς εύθεταν, καί αί τραχείαι είς όδους λείας. και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριον του Θεού. Έπ' δρους ύψηλου ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών ύψωσον έν ἰσχύι την φωνήν σου ό εὐαγγελιζόμενος Ίερουσαλήμ. ὑψώσατε, μή φοβεϊσθε. Έγω Κύριος ο Θεός έγω έπαχούσομαι, ο Θεός Ίσραὴλ, καὶ οὐκ έγκαταλείψω αὐτούς άλλα άνοίξω έκ τῶν όρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσφ πεδίων πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον είς έλη, και την διψώσαν γην έν υδραγωγοῖς. Ευφρανθήτω ό με'. 8. οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ρανάτωσαν δικαιοσύνην. 'Ανατειλάτω ή γή, και βλαστησάτω έλεος, και δικαιοσύνην άνατειλάτω μη΄. 20. άμα. Φωνήν εύφροσύνης άναγγείλατε έως έσχάτου τῆς γῆς, καὶ άκουστον γενέσθω τούτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τον δοῦλον αύτου Ίαχώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ νδ΄. 1. ἐχ πέτρας. Εὐφράνθητι στεϊρα ἡ οὐ τίχτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ή ούχ ώδίνουσα: ὅτι πολλὰ τὰ τέχνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἡ τῆς έχούσης τον ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος παντοχράτωρ. Ίδου έγω έξαποστελώ τον Αγγελόν μου πρό προσώπου σου, δς κατασχευάσει τὴν όδόν σου ξμπροσθέν σου. Καὶ ήξει είς τὸν ναὸν ἐαυτοῦ Κύριος, δν ύμεζς ζητείτε. Και τις ύπομενεί ήμέραν είσόδου αύτου; ή τίς ύποστήσεται έν τη όπτασία αύτου; Διότι αύτος είσπορεύεται ώς πυρ έν χωνευτηρίω, και ώς πόα πλυνόντων. Και καθιείται χωνεύων, και καθαρίζων ώς το άργύριον και το χρυσίον. Και προσελεύσεται πρός ήμας έν κρίσει καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τούς πονηρούς, και έπι τάς μοιχαλίδας, και έπι τούς όμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν, λέγει Κύριος παντοχράτωρ. Διότι έγω Κύριος ο Θεός υμών, καὶ ούχ ήλλοίωμαι και ύμεζ υιοι Ίακωβ έξεκλίνατε νόμιμα και ούκ έφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ύμᾶς, λέγει Κύριος παντοχράτωρ. Καὶ μαχαριούσιν ύμᾶς πάντα τὰ έθνη, και γνώσεσθε ότι έγω Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῆ ἡμέρα ἐκείνη, ἦ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν των άγαπώντων με. Έπίγνωτε ούν, καὶ μνήσθητε του νόμου Μωσή του δούλου μου, καθότι ένετειλάμην αὐτῷ έν

Χωρήβ, πρός πάντα τον Ίσραήλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ίδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τον Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ τὸς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός πρός υἰόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρός τον πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

ίχαιος ἐὰν φθάση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Καταχρινεί Δ δίκαιος ἀποθανών τοὺς ζώντας ἀσεβεῖς. όψονται γὰρ τελευτήν δικαίου, και ού μη συνήσουσι τι έβουλεύσαντο περι αύτου. "Οτι ρήξει Κύριος τους άσεβεζς άφώνους πρηνεζς, και σαλεύσει αυτους έχ θεμελίων, και έως έσχάτου χερσωθήσονται έν δδύνη, και ή μνήμη αύτων ἀπολείται. Έλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἀμαρτημάτων αύτων δειλοί, και έλέγξει αύτους έξ έναντίας τὰ άνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παβρησία πολλῆ ὁ δίχαιος κατά πρόσωπον των θλιψάντων αύτον, και των άθετούντων τούς πόνους αύτου. Ίδόντες ταραχθήσονται φόβφ δεινώ, καὶ ἐκστήσονται έπι τῷ παραδόξψ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ έν έαυτοζς μετανοούντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν· Ούτος ήν, δν έσχομεν ποτέ είς γέλωτα, και είς παραβολήν όνειδισμού οι άφρονες. Τον βίον αὐτοῦ έλογισάμεθα μανίαν, και τὴν τελευτήν αύτου άτιμον. Πως δέ κατελογίσθη έν υίοις Θεου, καί έν Αγίοις ο κλήρος αὐτοῦ ἐστιν; "Αρα ἐπλανήθημεν ἀπό όδοῦ άληθείας, και το της δικαιοσύνης φως ούκ επέλαμψεν ήμιν, και ό ήλιος ούχ ἀνέτειλεν ήμεν. 'Ανομίας ένεπλήσθημεν τρίβου καί άπωλείας, καὶ ώδεύσαμεν τρίβους άβάτους τὴν δὲ όδον Κυρίου ούχ έγνωμεν.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ήχος α΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν, Προρήτα; * "Αγγελον, 'Απόστολον, η Μάρτυρα; * "Αγγελον, * δτι ως ἀσωματος διήξας· * 'Απόστολον,* ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη· * Μάρτυρα δὲ, * ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. * Αὐτόν ἰκέτευε * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. 'Ο αὐτός.

 \mathbf{T} ῆς ἀποτμηθείσης χεφαλῆς τοῦ Προδρόμου * τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, * ποτὲ μὲν ἐπὶ πίναχι * ἐχβλυζούσης αἵματα, * νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι * προχεούσης ἰάματα.

 3 H χ o ς α' .

Σήμερον * ή ἀνοσιουργότροπος * μήτηρ τοῦ φόνου * τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοχής αὐτής * πανασελγή θυγατέρα

Κεφ. δ΄. 7.

Kεφ.

 $^{\circ}H_{X^{0}}$ ς $\pi\lambda$, α' . Κατά του πάντων * τών Προφητών * θεσπρο-χρίτου μείζονος * φονοτρόπφ συμβουλή έσχευώρητο.

 $^* H_{\mathcal{N}^{25}}$ β΄. Τσύ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου τελούντος συμπόσιον * τοῦ ἐπυτοῦ ἀθεμίτου Γενεθλίου, * μεθ' ὅρχου αἰτήσασθαι παρεσχεύασε

 $^{7}H_{NSS}$ πλ. β΄. Την θαυματόβρυτον * τοῦ Θεοχήρυχος τιμίαν χεραλήν. * δ * χαὶ τετέλεχεν ὁ παράφρων, * θυμελιχοῦ ὀρχήματος δοὺς αὐτην ἀντίμισθον * εὐορχίας χάριν.

 $^{7}H_{\chi o \varsigma}$ γ' . $^{6}O\mu\omega\varsigma$ oùx inaugato * o musths the Xristou napoudias * the deostuph mixin autor * xai metà tò telos strateurie.

 $^{\circ}$ Ηχος βαρύς. 'Αλλ' έλέγχων έβόα· * Ούκ ξξεστί σοι, λέγων, * μοιχεύειν * τοῦ άδελροῦ σου Φιλίππου την γυναϊκα.

Ήχος δ΄. "Ω γενεθλίου προφητοχτόνου, * και αιμάτων γέμον-

τος συμποσίου! * Ήμεζο δέ * εύσεβοφρόνως

 7 Ηχος πλ. δ΄. Έν τῆ ἀποτομῆ τοῦ Προδρόμου * λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν, * ὡς ἐν εὐσήμω ἡμέρα ἀγαλλιώμενοι· * καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον * ἐξευμενίσαι τὴν Τριάδα, * τῶν καθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς,

Ήγος α΄. Και σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἡγος πλ. α΄. Ἰωάννου Μοναγού.

Τηθείς, * την πεφαλήν σου, Πρόδρομε, * παρανόμφ γυναικὶ * παρεδίδου σφαλερώς * οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δείλαιος, * στηλιτεύων ἐαυτόν, * ἐπὶ δίσπου περιφέρων αὐτήν. * 'Αλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικός διδάσπαλος, * καὶ μετανοίας ὁδηγός σωτήριος, * πρέσβευε, Βαπτιστὰ, τῷ Χριστῷ, * ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νον. Θεοτοχίον. Μαπαρίζομέν σε.

Καὶ λέγουται αι συνήθεις αιτήσεις και εύχαι παρά του Ίερέως και είσεργόμεθα έν τῷ ναῷ.

Είς του Στίχου ψάλλομεν Στιχηρά Ίδιόμελα,

φαλλομέν Δτιχηρά Τοιομέλι "Ήχος β'.

Τής μετανοίας ὁ χήρυξ, * Ἰωάννη Βαπτιστὰ, * ἐχτιμηθείς σου τὴν χάραν * τὴν γῆν ἡγίασας: * ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ * τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, * καὶ παρανομίαν ἐξηράνισας. * Ὠς παρεστηχώς τῷ θρόνῳ * τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, * αὐτὸν ἰχέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\Sigma_{\tau(\gamma)}$ Δίκαιος ως φοίνιξ άνθήσει, ωσεί κέδρος ή έν τ $\vec{\phi}$ λιβάν $\vec{\phi}$ πληθυνθήσεται.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου * τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, * ὧ πανάγιε Δ' Ἰωάννη. * "Ηλεγξας * βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα * παρρησία ἀμέμπτω. * διὸ * θαυμάζουσι σε στρατιαὶ τῶν 'Αγγέλων. * δοξάζουσι σε χοροὶ τῶν 'Αποστόλων, καὶ Μαρτύρων. * τιμῶμέν σου * καὶ ἡμεῖε * τὴν ἐτήσιον μνήμην, πανένδοξε, * δοξάζοντες τὴν 'Αγίαν Τριάδα * τὴν σὲ στεφανώσασαν, Πρέδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίχαιος ἐν Κυρίφ, καὶ ἐλπιες ἐκ' αὐτόν.

Ο ἐχ Προφήτου Προφήτης * καὶ μείζων Προφητών γενόμενος, *

ἀκ κοιλίας Μητρός * ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, *

ἀτέμνως ὀρχησαμένην κόρην τρανῶς * καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν * διελέγξας, ἤαχυνε * τῆς ἐμαρτίας τὴν φέκλαγγα. * καὶ διὰ τοῦτε βοήσωμεν. * Βαπτιστὰ Ἰωάννη, * ὡς ἔχων παρρησίαν, * ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Πχος πλ. δ.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρας, * σὰ βασιλεῖς ἤλεγξας * παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· * διὰ * παίγνιον ἀνόμου γυναικός * ἔπεισε τὸν Ἡρώδην * ἀποτεμεῖν σαυ τὴν κεραλήν· * καὶ διὰ τοῦτο * ἀπὰ ἀναπολῶν ἢλίου μέχρι δυσμῶν * αἰνετὰν τὸ ὅνομά σου. * Παρρηπίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * ἐκτενῶς ἱκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτραίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, * ή τὸν Θεόν ἀφράσσως συλλαβοῦσα σαρχὶ, *

Α Μήτηρ Θεοῦ σοῦ ὑψιστου, * σῶν οἰχεσῶν παρακλήστες δέχου,
Πανάμωμε: * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν σῶν ποσισμάτων, * νοῦν
τὰς ἡμῶν ἰχεσίας προσδεχομένη * δυσώπει σωθήναι πάνσας ἡμᾶς.

• Απολυτίχιον, Πίχος β΄.

Τη νήμη Δικαίου μετ' έγκωμίων * σοι δε άρκέσει ή μαρτυρία * τοῦ Κυρίου, Πρόδρομει * άνεδείχθης γὰρ ὅντως * καὶ Προφητών σεβασμιώτερος, * ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι * κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. * "Οθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, * χαίρως εὐηγγελίσω * καὶ τοῖς ἐν "Αδη * Θεόν φανερωθέντα ἐν σαρκί,* τὸν αἰροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * καὶ περέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Έχ β΄. Καὶ τὸ, Θεοτόχε Παρθένε, ἄπαξ.

Π Εὐλόγησις τῶν "Αρτων" τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, τὸ, οἰχ ἐλαττοθήσονται παντός ἀγαθοῦ. Ο Ιερεὺς, Εὐλογία Κυρίου ἐρ' ἡμᾶς ὁἰδοται τὸ Καταχλαστόν καὶ Ανάγνωτις μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τον μεσίτην συμφώνως * νόμου και χάριτος * οι πιστοι συνελθόντες * άνευφημήτωμεν. * ότι μετάνοιαν ήμιν * προεκήρυξε, *
και Ἡρώδην ἐμφανῶς * στηλιτεύσας εὐθαρσῶς * τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη. * και ἄρτι ζῶν μετ' Ἁγγέλων, * Χριστῷ πρεσβεύει
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Τὰ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως, * καὶ ὁ ἄφραστος τὸκος * ὁ τῆς λοχείας σου * ἐν σοὶ ἐγνώρισται, ἀγνὴ * 'Αειπάρθενε: * καταπλήττει μου τὸν νοῦν * καὶ ἐξιστὰ τὸν λογισμόν * ἡ δόξα σου, Θεοτόκε, * τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡγος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τόν ἐχ μήτρας Προφήτην * ἀναδειχθέντα ἡμῖν, * καὶ ἐχ στείρας φωστήρα * τἢ οἰκουμένη ραιδρῶς * προελθόντα ἐν ψδαῖς * ἀνυμνήσωμεν * τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν * καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, * τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην * πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην * καὶ τὴν βοήθειαν * καὶ τὸ ἔλεος δείξον * ἔπὶ τὸν δοῦλόν σου * καὶ τὰ κύματα, -ἀγνὴ, * καταπράῦνον * τῶν ματαίων λογισμῶν, * καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε * οἰδα, γὰρ οἰδα, Παρθένε, * ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετά δέ τον Πολυέλεου, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Έχ τῆς στείρας ἐχλάμψας ψήφφ Θεοῦ, * καὶ δεσμὰ διαἐρήξας καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμφ * τὸν Κτίστην ἐχήρυξας, * τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα * τοῦ χόσμου τὰ πταίσματα * ὅθεν χαὶ πρὸς ζῆλον * βασιλέα ἐλέγξας, * τὴν ἔνδοξον χάραν σου * ἀπετμήθης, ἀοίδιμε * Ἰωάννη πανεύφημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * θεράπευσον, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου

μοι * των έμων πταισμάτων * άφρόνως ων έπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σωμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἴμοι! τι ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῷ ωρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι * γενοῦ καὶ προστάτης θερμότατος· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, ἄχραντε.

Οι 'Αναβαθμοί, το πρώτον 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου.

Προχείμενον, Ήχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ 'Οσίου αὐτοῦ.

 $\sum_{\tau \in \chi}$. Τι άνταποδώσομεν τῷ Κυρίφ περὶ πάντων, ὧν άνταπέδωχεν ἡμίν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαΐον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτει τοῦτο τῆ γ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Το Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Εἶτα τὸ Στιχηρον Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄. Τῆς μετανοίας ὁ χήρυξ.

Ζήτει τοῦτο είς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η΄. Εἰ δέ ἐστι Κυριακή, προηγούνται τὰ 'Αναστάσιμα. Κανών πρώτος τοῦ 'Αγίου.

· Ποίημα Ἰωάννου Μοναχού.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Τόν από νηδύος στειρωτικής * φανέντα Προφήτην * τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικής * χυοφορηθέντος ἀπορρήτως, * τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τούς δρους της φύσεως ύπερβάς, * της δικαιοσύνης * συνετήρησας τούς θεσμούς * παράνομον μίξιν διελέγχων, * μη δεδοικώς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλαχτι ἐχτραφείς, * τὴν νομοθεσίαν * συναφείας τῆς νομιχῆς * ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, * ἀντιχατέστης πρὸς μῦσος ἀχόλαστον. Θεοτοχίον.

Τάξεις σε 'Αγγέλων και των βροτων, * ἀνύμφευτε Μήτερ, * εὐρημοῦσιν ἀνελλιπως * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ώσπερ βρέφος * ἐν ταϊς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανών δεύτερος. Ήχος πλ. δ΄. Τον Ίσραἡλ ἐκ δουλείας. *
Τόν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους * μαρτυρηθέντα ὑπό Χριστοῦ, *
ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, * Ἰωάννην, ἄπαντες * τὸν
θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τόν τῆς ἐρήμου πολίτην * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων σύσκηνον, * τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, * Ἰωάννην, ἀπαντες * τὸν θεῖον εὐρημήσωμεν.

Έπὶ τῆ μνήμη τοῦ Προδρόμου * ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, * καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν * Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστὲ, * εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου. Θεοτοκίον.

Διὰ παντός, Θεοτόχε, * τὸν ἐχ σοῦ ἰκέτεψε * ἀρρήτω λόγω σαρχωθέντα Θεόν, * πάσης περιστάσεως * λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου,

Καταβασία. Σταυρόν χαράξας Μωσής.

("Ορα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμένας όλοκλήρους είς την α΄, του παρόντος Μηνός).

'Ωδή γ'. Σύ εί το στερέωμα. *

Πανάσεμνον χόριον, * σοῦ μεθυσμοῦ πλησθέν, ξρησε; * Δός μοι τανῦν * Κάραν Ἰωάννου, * ω Ἡρώδη, ἐν πίνακι.

Ή παϊς έξωρχήσατο, * καὶ ὡς παράνομον τέρψασα * τὸν Ἡρώδην, * πρὸς φόνον ἀνθέλκει * τοῦ Προδρέμου καὶ κήρυκος.

"Ω σης άθλιοτητος,* Ήρωδη ἄφρον καὶ ἄνομε ! * ποία τέλμη * κόρης άσελγούσης * φόνον ἄφικον ἔπραξας. Θεοτοκίον.

Δός ήμιν βοήθειαν * ταϊς ίκεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβολάς * ἀπουρουριένη * τον δεινον περιστάσεων.

"Ετερος. Ούρανίας άψιδος. *

Παλαιᾶς ώς μεσίτης * καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, * εὐαγγελιχών χηρυγμάτων * τὸ προϊστάμενος, * μίξιν παράνομον *
τυραννικήν διελέγξας, * εὐχλεως τὸν θάνατον * χαίρων διήνωτας.

Έκ μητρός παρανόμου * προβιβασθέν κόριον, * έκβεβακχευμένον τῆ μέθη * Ήρωδη ἔφησε. * Δός ἐπὶ πίνακι * τὰν Καραλὰν Ἰωάννου, * τῆ μητρὶ χαρίσασθαι * δώρον ποθούμενον.

Τούς ἐλέγχους μή φέρων * ὁ ἀναιδής σύραννος * τῆς θεσφρουρήτου σου γλώττης, * ἔνδοξε Πρόδρομε, * κόρη προδίδωσι * θυμελικών ὁρχημάτων * την σεπτήν σου ἐπαθλον * Κάραν, ἀσίδιμε. Θεοτοχίον.

Ένοικήσας Παρθένω * σωματικώς, Κύριε, * ώρθης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἔπρεπε θεαθήναι σε· * ἢν καὶ ἀνάδειξας * ὡς ἀληθή Θεοτόκον * καὶ πιστών βοήθειαν, * μόνε ριλάνθρωπε.

Κάθισμα, "Ηχος α'. Τον τάρεν σου, Σωτήρ. *

Τόν Πρόβρομον Χριστοῦ * Βαπτιστὴν καὶ Προρήτην * τιμήσωμεν, πιστοὶ, * καθαρῷ συνειδότι * ὡς ἔνδοξον κήρυκα, * μετανοίας διδάσκαλον, * καὶ ὡς Μάρτυρα * παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος * τὴν γὰρ ἄνοιαν τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, * τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Ν ὑν ἐπέρανεν ἡμῖν * ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, * καὶ εὐτραίνει νοητῶς * τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, * τὸ τῆς ἐρἡμου καλλώπισμα καὶ Προρητῶν ἡ σρραγίς· * ὅθεν τοῦ Χριστοῦ * ἐδείχθη Πρόδρομος, * καὶ Μάρτυς ἀψευδής * τῆς παρουσίας αὐτοῦ. * Πνευματικοῖς οὐν ἔσμασι συμφώνως * τῷ Ἰωάννη βοήσωμεν· * Προρῆτα κήρυξ * τῆς ἀληθείας, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Κατεπλάγησαν, 'Αγνή, * πάντες 'Αγγέλων οι χοροί * τό μυστή-Κατεπλάγησαν, 'Αγνή, * πάντες 'Αγγέλων οι χοροί * τό μυστήσυνέχων νεύματι μόνφ * ἀγκάλαις ὡς βροτός * ταῖς σαῖς συνέχεται, * καὶ δέχεται ἀρχήν * ὁ προαιώνιος, * καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων * πνοὴν ἀφάτφ χρηστότητι· * καὶ σὲ ὡς δντως * Θεοῦ Μητέρα * εὐρημοῦντες δοξάζουσιν.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Ο ὑχ ἐνεγχών * το τῶν ἐλέγχων ἀπότομον * ὁ τοῦ νόμου * ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, * οὐ παρρήσειαν θεοσεβῆ * ὁ ταῖς ἀσελγείαις * τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, * δεσμήσας συνετήρει * τὸν ἀύλως τοῖς ἄνω * πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβή * μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον * ἐκνοσήσας, * ἔκδοτος ὁ δείλαιος * τοῖς χορικοῖς κρότοις τῶν ποδῶν * ἀποδεδειγμένος, * φονεὺς Προρήτου γεγένηται· * συνέλαβε γὰρ μέθην * ἀσωτίας μητέρα, * καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκεν.

"Οντως έν σοὶ * οὐ διεψεύσθη ἡ θεία ρωνή· * τῶν Προρητῶν * σὺ γὰρ περισσότερος, * ὡς προρητείας ἀξιωθεὶς * ἐξ αὐτῆς νηδύος * ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, * καὶ τὸν προρητευθέντα * ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λόγον * καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, ἀνύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταρύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν Υίόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθφ * Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

"Ετερος: Έξ δρους κατασκίου.*

Ο ὑχ ἔφερε τοὺς σοὺς * ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, * θεράπον τοῦ Χριστοῦ, * παμμάχαρ Ἰωάννη· * ὅθεν ὁπλίζει τὸν ἄδικον πρός σὲ φόνον, * οὐχ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἴστρφ καὶ τῆ μέθη * όμοῦ βεβακχευμένος * ὁ ἄδικος βασιλεὺς, * σὲ, παμμάκαρ, παρανόμως * θανατηφόρφ ἀπάγει ψήφφ, Προφῆτα, * οὐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Men. Tom. VI.

Τῆς κόρης ὁ δεινός * ὑπαχθεὶς τοῖς λόγοις * Ἡρώδης δυσσεβὴς, * τῆ μοιχαλίδι δῶρον * τὴν Κεραλήν σου, Προρῆτα, ὅντως παρέχει· * ἀφ' ῆς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοχίον.

Χαίροις παρ' ήμων, * άγία Θεοτόχε· * χαΐρε, ή χαρὰν * χυήσασα τῷ χόσμῳ· * χαΐρε, ή μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, * εὐλογημένη Θεοτόχε ἀγνή.

'Ωδή ε'. "Ινα τί με ἀπώσω. *

Τητρικαϊς ὑποθήκαις * ἀθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος,* τῆς ὡμῆς λεαίνης * ὁ ὡμότερος σκύμνος ἠτήσατο, * ἢν καὶ θῆρες πάντες * ἐν ἐρημίαις ηὐλαβοῦντο * Κεραλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

 $^*\Omega$ των σων ἀνερίκτων * καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων, Φιλάνθρωπε! * ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας * περηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, * καὶ συναυξηθέντος * τῆ σωρροσύνη καὶ ἀγνεία * ἀσελγὲς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές και οίκετον * τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον στέργοντι * γενεσίων πότοις * και Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, * και κρατῆρα πλήρη * προφητικών τοῖς φιληδόνοις * και ἀγίων αἰμάτων κεράσασθαι.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παβρησίαν * την πρός τον Γίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης, δεόμεθα· * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρός τὸν Δεσπότην * ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

"Ετερος. 'Ορθρίζοντες βοώμέν σοι.

' Ο ρχήσεως έδίδοτο μίσθωμα * δι' ἀπάτης * τῆ κόρη ἐν πίνακι *

Τῷ λύθρω σταζομένης τῆς Κάρας σου, * Θεοχήρυξ, * μοιχαλίς ἐτέρπετο * φρονοῦσα μέγα· ω ἄνοια!

Σιγάν σου μέν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν * ὁ Ἡρώδης· * ἡ δὲ καὶ σιγήσασα * πλέον ἐλέγχει, Πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετὰ τόχον ὑμνοῦμέν σε, * Θεοτόχε· * σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ κόσμφ ἐχύησας.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τροῦ νόμου τῶν ἐντολῶν * προχινδυνεύων, Μαχάριε, * ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς * τόν παρανομήσαντα· * οὐ γὰρ ἔφυς χάλαμος * δυσμενῶν πνευμάτων * ριπιζόμενος προσπεύσεσιν.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς * ἡ Κεραλὴ σταζομένη σου *

ηνέχθη των πορνικών * ἀγώνων εἰς μίσθωμα, * Ἡρώδην ἐλέγχουσα, * καὶ μετὰ τὸ τέλος * ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Έρημους περιπολών * θριξί χαμήλου σχεπόμενος, * τὰς μέν ώς φωτολαμπές * χατώχεις ἀνάχτορον, * τὰς δὲ ὡς βασίλειον * περιφέρων χόσμον * τῶν παθῶν χατεβασίλευσας.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθείημεν των δεινών * πταισμάτων ταϊς ίχεσίαις σου, * Θεογεννήτορ άγνή· * καὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τής θείας ἐλλάμ-ψεως * τοῦ ἐχ σοῦ ἀρράστως * σαρχωθέντος Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Έτερος. Χιτώνά μοι παράσχου.

 \mathbf{F} πήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, * Ἰωάννη ἔνδοξε, * θεῖα διδάγματα, * τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ χαταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς * ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, * μέμνησο, Πρόδρομε, * τῶν ὑμνούντων σε, Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου, Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, * Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, * κόσμον εἰρήνευσον, * διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * ρῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. α΄. φέρον 'Ακροστιχίδα· Τοῦ ταπεινοῦ 'Ρωμανοῦ.

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομὴ * οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκὴ,*
ῖνα καὶ τοῖς ἐν Ἦδη * τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν.*
Θρηνείτω οὖν Ἡρωδιὰς * ἄνομον φόνον αἰτήσασα· * οὐ νόμον γὰρ
τόν τοῦ Θεοῦ, * οὐ ζῶντα αἰῶνα ἡγάπησεν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον,
πρόσκαιρον.

O Oixoc.

Τὰ γενέσια τὰ τοῦ Ἡρώδου * πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· * ὅτι ἐν μέσφ τῶν τρυρώντων * ἡ Κεραλὴ τοῦ νηστεύοντος * παρετέθη ὥσπερ ἔδεσμα. * Τῆ χαρᾳ συνήρθη λύπη, * καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη * πικρὸς ὁδυρμός· * ὅτι τὴν κάραν * τοῦ Βαπτιστοῦ πίναξ φέρων * ἐπὶ τῶν πάντων εἰσῆλθεν, * ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· * καὶ διὰ στρῆνον θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι * τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· * οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, * οὕτε Ἡρώδην αὐτὸν, * ᾳησὶ γάρ· Ἐλυπήθη * λύπην οὐκ ἀληθινὴν, * ἀλλὶ ἐπίπλαστον, πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Αγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλήν χείρ μιαιφόνος ξίφει Τοῦ χεϊρα θέντος εἰς κεφαλήν Κυρίου.

Είχαδι άμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αύχένα χαλκός.

Ταϊς του σου Προδρόμου, πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ΄. Θεού συγκατάβασιν. *

Ακόλαστον ὅρεξιν * δεινήν τε μέθην καθοπλισάμενος, * προσβαλών κατερράγης * πρός ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, * καὶ σωφροσύνης * πρός πόλιν ἀπόρθητον, * τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, * Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔρριξε, Πρόδρομε, * οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάρκησεν * ἡ μεμαθητευμένη * τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα * τιμίαν Κάραν * ἀναιδῶς ἐν πίνακι, * προβιβασμοῖς μητρικοῖς * ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

'Ως λύχνος προέλαμψας. * προαπεστάλης δὲ ώσπερ "Αγγελος. * ώς Προρήτης χηρύττεις * ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν. * ὡς Μάρτυς ξίφει * χεφαλὴν ἐχτέτμησαι, * προχαταγγέλλων αὐτὸν * καὶ τοῖς ἐν "Αδη νεχροῖς.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθέντες τῷ τόχῳ σου * τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, * τὴν φανεῖσαν αἰτίαν * ἐλευθερίας σὲ, Μητροπάρθενε, * σὺν τῷ Υἰῷ σου * τῷ δόντι ἀντίλυτρον * ὑπὲρ ἡμῶν ἐαυτὸν * ἀεὶ δοξάζομεν.

Έτερος. Παίδες Έβραίων.

Δοῦλος Δεσπότου παρουσίαν, * ἐωσφόρος τε ἡλιον προμηνύων, * Ἰωάννης, εἰς "Αδου * ἀνέδραμε κραυγάζων * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! * τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἐνύλφ * τῷ ἀσέμνφ γυναίφ * ὡς παίγνιον δωρεῖται· * Εὐλογητὸς εἶ, ϰρά-ζοντα, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βρύει σου, πρόδρομε, ή κάρα * ὑπὲρ αϊματα ἀφθόνως τὰς ἰάσεις * τοῖς ἐν πίστει τῷ σὲ * δοξάσαντι βοῶσιν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με, "Αγιε 'Αγίων, * λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς 'Εχχλησίας, * τῷ Δεσπότη βοᾳ * ὁ Πρόδρομος, χραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

"Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου * τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα * καὶ τεκοῦσα, 'Αγνὴ, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

$\Omega \hat{c} \eta \eta'$. Έπταπλασίως χάμινον. *

Ο προδραμών τοῦ τόχου σου * καὶ τοῦ θείου παθήματος, * ἐν τοῖς κατωτάτοις διὰ ξίρους γίνεται * Προρήτης καὶ "Αγγελος * καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου * ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης, κραυγάζων· * Νεκροὶ, τὸν ζωοδότην· * τυρλοὶ, τὸν φωτοδότην· * αἰχμάλωτοι, τὸν ῥύστην * Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικής γεννήσεως * προδραμών ἐκ στειρώσεως, * νῦν τής ἐκουσίου τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος * ὑπῆρξας σταυρώσεως * προοδευτὴς ἐκτμήσεως * τῆς κεραλικής, τοῖς ἐν τῷ "Αδη κραυγάζων. * Νεκροὶ, τὸν ζωοδότην. * τυφλοὶ, τὸν φωτοδότην. * αἰχμάλωτοι, τὸν ρύστην * Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεραλῆς τοῦ σώματος * ἐκτμηθείσης σου, Πρόδρομε, * ἡ τῆς σῆς σαρκός ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, * ἐκ ταύτης διηρητο: * ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ τῆς σαρκός * τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν, * ὀστοῦν οὐ συνετρίβη * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου: * διὸ ὑπερυψοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ()εοτοκίον.

Κυριοτόχε Δέσποινα, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα * χαὶ τὰς ὡτειλὰς τῆ συμπαθεῖ πρεσβεία σου, * Παρθένε, ἐξάλειψον, * χαὶ πεπτωχότα ἔγειρον· * σῶσόν με, πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· * σὸ γάρ μου εἶ προστάτις * χαὶ ἀντίληψις μόνη, * ἀγνὴ εὐλογημένη, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτερος. Είρμος ο αυτός.

Παρανομών ό τύραννος * Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτὲ, * καὶ εἰς εὐωχίαν γενεσίων παρατραπεὶς * τὴν παΐδα ὀρχήσασθαι, * παρασκευάζει δρκοις αὐτὴν * πείσας πᾶσαν αἴτησιν αὐτῆς ἐκπληρώσαι· * ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα * διδαχαῖς ταῖς μητρώαις, * ἐν πίνακι αἰτεῖται * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαιρονίας ἔγκλημα * ἐαυτῷ κληρωσάμενος, * κόλασιν ἀπέραντον Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, * ὁ ἄναξ, εἰσπράττεται, * παρανομήσας ἄθεσμα * ἔδεσμα γὰρ ώσπερ τῆ τραπέζη προσάγει * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, * ἀπελέγχουσαν τοῦτον * σὺν τῆ Ἡρωδιάδι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ο φαεινός 'Απόστολος * τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, * μάκαρ 'Ιωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, * λιταῖς σου περίσωζε * τοὺς ἐκτελοῦντας πόθω σου * μνήμην τὴν φαιδρὰν καὶ φωτοφόρον, βοῶντας· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας * τῶν 'Αγγέλων, κυήσασα, * Κόρη Παναγία, τὸν 'Αγίοις 'Αγιον, * δι' οἶκτον γενόμενον * ὅπερ ἐσμὲν ἀρύρτως βροτοὶ, * σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως. *

Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Είς τὴν θ΄. 'Ωδὴν δίδονται χηρία τοῖς 'Αδελφοῖς.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ $^{\prime}$. $^{\prime}$ Εφριξε * πάσα ἀχο η . *

Εφριξε * φάλαγξ πονηρὰ, * καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, * τὴν θεολόγον σου, * Προφήτα, γλώσσαν Χριστόν κηρύττουσαν, * καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς * Ἡρώδην ἀνέπεισε * καρατομήσαί σε· * ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν, * φύσις ταπεινή * ἀνυψώθη, καὶ βουνός τεταπείνωται, * ἡ τοῦ θανάτου ὀφρύς· * φωνή βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν * ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, * τοῦ "Αδου σκηνώμασι· * Τὰς πύλας ἄρατε· * Βασιλεὺς γὰρ δυνατός εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι * πάθη τῶν βροτῶν, * καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες * τὴν ἐπισκίασιν * τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· * ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν * τὴν ποίμνην σου φύλαττε, * Κυρίου Πρόδρομε, * τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσαν.

"Εντεινε * καὶ κατευοδοῦ * καὶ βασίλευε, Υἰὲ Θεομήτορος,* 'Ισμαηλίτην λαὸν * καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, * τῷ ὁρθοδόξῳ βασιλεῖ * νίκας χαριζόμενος * κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν * ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Λόγε Θεοῦ.

Έτερος. Έξέστη ἐπὶ τούτφ.

 $\Phi^{\omega\gamma\dot{\eta}}$ βοώντος έφυς, $\tilde{\omega}$ Βαπτιστά· * ἐχ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, * ἐν τῆ ἐρήμω, * Μετανοείτε, πᾶσι βοών· * καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας * πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· * διὸ χαὶ τοῖς ἐν Ἅδη * προέδραμες χηρύττων * τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρός Ἡρωδιάδος ἐκβιβασθὲν * ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε * τοῦ Βαπτιστοῦ * κάραν ἐκτιμηθῆναι τὴν ἰεράν· * τότε Ἡρώδης τάχιστα, * ἔδεσμα καθάπερ παρατεθὲν, * προστάττει ἐν τρυβλίφ * δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, * τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

'Ως Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, * ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ "Αγγελος, * ὑπό Θεοῦ * μείζων Προφητών τε μαρτυρηθείς, * δυσώπησον τὸν Κύριον, * ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμών * καὶ βλάβης ἐναντίας * τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας * σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην, Πρόδρομε.

Θεοτοχίον.

Ωράθης, ω Παρθένε Μήτηρ Θεού, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * δν ὁ Πατηρ ἡρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός * δν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

'Εξαποστειλάριον. Τ**ῶν Μαθητῶν.**

Tόν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, * καὶ ᾿Αποστόλων πρόκριτον γεγονότα, * ὑμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν * τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος. * τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη* διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

«Ετερον. **Ο ούρανόν τοϊς ἄστροις. ***

Ο ἀσελγης Ἡρώδης, * τον της ἀγνείας φυτουργόν, * σὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτηρος, * χαρατομήσας δολερῶς, * σοῦ τοὺς ἐλέγχους της γλώττης * τεμεῖν οὐχ ἴσχυσεν δλως.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

H τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου * τῷ θείῳ τόκῳ σου, σεμνὴ, * ἐξαφανίσασα, ποίμνην * σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς * ἀπὸ παντοίων κινδύνων * ῥῦσαι πρεσβείαις σου, Κόρη.

Είς τούς Αίνους, Πᾶσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-

λομεν Στιχηρά προσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

Ήχος πλ. δ΄. 🕰 του παραδόξου θαύματος. *

 Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * τὴν ἱερὰν Κεραλὴν * καὶ 'Αγγέλοις αἰδέσιμον * ἀσελγὲς, ἀκόλαστον * περιέφερε κόριον *
τὴν ἐλέγξασαν γλῶσσαν παράνομον * τῆ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν. * Ω τῆς ἀφάτου σου * ἀνοχῆς, φιλάνθρωπε! * δι' ῆς,
Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Τής Ἡρώδου πωρώσεως! * ὁ ἀτιμάσας Θεόν * ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, * τὴν τῶν ὅρκων τήρησιν * δολερῶς ὑποκρίνεται * καὶ τῆ μοιχεία φόνον προστίθησιν * ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. * * Ὁ τῆς ἀφάτου σου * συμπαθείας, Δέσποτα! * δι' ῆς, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

"Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! * τῶν Προφητῶν ἡ σφραγὶς, * ὁ ἐπίτρειος "Αγγελος * πορνικῆς ὁρχήσεως * ἀναδείκνυται ἔπαθλον * ἡ θεολόγος γλῶσσα προπέμπεται * καὶ τοῖς ἐν "Αδη Χριστοῦ προάγγελος. * "Ω τῆς ἀρρήτου σου * προμηθείας, Δέσποτα! * δι' ῆς, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β΄.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, * πάλιν ταράττεται. * $^*\Omega$ * δρχημα δόλιον, * καὶ πότος μετὰ δόλου! * ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, * καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. * Πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου * τὴν εἰρήνην παράσχου * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοκίον.

Θεοτόχε, σù εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις.

Δίδοται καὶ άγιον ἔλαιον τοῖς ᾿Αδελροῖς, ἐν ῷ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα:

 3 Hyos δ' .

Τενέσιον ἀθέμιτον * καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον * Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· * ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, * καὶ ἀσεβεῖ θηλυμανία κεντούμενος, * ἀπέτεμε * κεφαλὴν Προδρομικὴν, * ἀλλ΄ οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν * ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. * Ἐξέχεεν * αἴμα ἀθῶον, * καλύψαι θέλων ἀμαρτίαν ἄθεσμον· * ἀλλ΄ οὐκ ἐν τούτφ ἀπέκρυψε * φωνὴν βοῶντος πᾶσι εορτάσωμεν πόθφ * τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σραγήν· * προέλαβε γὰρ ἐν Ἅδου τὴν ζωὴν * κηρύξαι τοῖς ἐν σκότει αὰι σκιὰ * θανάτου καθημένοις, * τὴν ἐξ ὑψους ἀνατολὴν, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τόν Προφήτην καὶ Μάρτυρα * καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * δεῦτε, λαοὶ, εὐρημήσωμεν. * Οῦτος γὰρ * ἐν σαρκὶ "Αγγελος ὑπάρχων, * τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, * τῆς παρανόμου μοιχείας * τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ· * καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως * τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνεται * ὁ τοῖς ἐν "Αδη εὐαγγελιζόμενος * τὴν ἐκ νεκρῶν 'Ανάστασιν, * καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίφ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος ὁ αὐτός.

Τον Προφήτην καὶ Μάρτυρα * καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * δεῦτε, πιστοὶ, εὐφημήσωμεν· * ὅτι φυγαδεύων * ἐν τῆ ἐρήμφ ηὐλίζετο, * μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· * καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγξε· * ἡμῶν δὲ τὴν ὁλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· * Μετανοεῖτε, * ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έχ παντοίων κινδύνων. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἸΩδἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐρρανθήσεται δίχαιος ἐν Κυρίφ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. $\Sigma \tau (\chi \circ \varsigma)$ Εἰσάχουσον, ὁ Θεός, φωνής μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σέ.

Ο 'Απόστολος, Πράξεων τῶν 'Αποστόλων.

Έν ταϊς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης. ᾿Αλληλούια, Ἦχος δ΄.

 Δ (χαιος ώς φοῖνιξ ἀνθήσει, ώσει χέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάν ϕ πληθυνθήσεται.

 $\Sigma \tau (\chi_0 \varsigma)$. Πεφυτευμένος έν τῷ οἴχφ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, Κατά Μάρχον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καὶ γίνεται παράκλησις μεγάλη τοῖς Λδελφοῖς.

THE A'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη των Αγίων Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως, 'Αλεξάνδρου, 'Ιωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ού στιγολογούμεν διὰ τὸν κόπον τῆς ᾿Αγρυπνίας. Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστώμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ΄. Ἦχος πλ. β΄.

Γενεθλίων τελουμένων.

'Ωρχήσατο ή μαθήτρια.

Ούχ έδει σε, ω Ήρωδη.

Ζήτει αύτὰ εἰς τὰς κθ΄. ἐν τῷ μεγάλφ Εσπερινῷ.

Καὶ Στιχηρὰ γ΄. τῶν Αγίων.

Τηγος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Παμμάχαρ 'Αλέξανδρε, * ποιμήν * Έχχλησίας γέγονας, * όρθοδοξίας ὑπέρμαχος, * Άρείου χαθελών * τὴν ἀλαζονείαν *
προσευχαῖς συντόνοις σου, * τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος. *
Καὶ νῦν ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τωάννη τίμιε, * σαρχός * τὴν φθορὰν ἐμίσησας. * δι ἐγχρατείας καὶ πίστεως, * δι ἀγρυπνίας τε * καὶ ὁμολογίας * "Αγγελος ἐπίγειος * εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. * Χριστόν ἰκέτευε * δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ταύλου θείοις δόγμασι * σαρῶς * ὄντως ἐπειθάρχησας, * μεθ' οῦ εἰς τρίτον ἀνέδραμες * οὐρανόν, "Οσιε, * ἀρετῶν τῷ ὑψει, * καὶ ἡκουσας ῥήματα * τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος. * Παῦλε μακάριε, * ὁρθοδόξων βάσις ἄσειστε, * τὸν Σωτῆρα * ἀπαύστως ἰκέτευε.

 Δ 6ξα, ³Hχ. πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, * πάλιν ταράττεται. * *Ω * ὅρχημα δόλιον, * καὶ πότος μετὰ δόλου! * ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο,* καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. * Πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου * τὴν εἰρήνην παράσχου * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

 Δ δξα, Ήχος δ'.

Γενέσιον άθέμιτον. Βλέπε τοῦτο ὅπισθεν μετὰ τοὺς Αἴνους. Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Απολυτίκιον του Προδρόμου Μνήμη Δικαίου.

Δόξα, τῶν Αγίων.

Ήχος δ'. Ο Θεός των Πατέρων ήμων. Και νυν. Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἶς τῆς Ὁκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανών του Προδρόμου, οὖ ή Ακροστιχίς.

Τόν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, * τῆς οἰχουμένης τὸν χήρυκα, * τὸν θεῖον 'Απόστολον * καὶ ὑπηρέτην Χριστοῦ, * τίς ἰσχύσειεν * ἀξίως εὐφημῆσαι * τὸν θεομαρτύρητον * Κυρίου Πρόδρομον;

Ο θεΐος Ταξίαρχος * τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων * πρὸς θεῖον ἀφίκετο * ναὸν Θεοῦ ἰερὸν * εὐαγγέλια * κομίζων τῷ πρεσβύτη: * Κυρίου τὸν Πρόδρομον * τέξη, πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα * στεϊρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον * Προφήτην καὶ Πρόδρομον, * ἀπὸ κοιλίας μητρός * προσεκύνησε * Χριστὸν, ὡ ξένον θαῦμα! * γαστρὶ ἐμφερόμενον * τῆς Θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ᾿Αρχιστράτηγος, * Παρθένε, ἔφη, θεόνυμφε, * πρὸς δόμους πορεύθητι * τῆς Ἐλισάβετ σπουδῆ· * καὶ γὰρ ἔγκυον * ταύτην εὐροῦσα, γνώση * ὅν περ καταγγέλλω σοι * τόκον τὸν ἄρρητον. Κανών τῶν Ἁγίων.

 Ω δή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ διαγαγόντι. Τρίφωτος τῶν Πατέρων * σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, * ἡ πανένδοξος μνήμη· * ἢ πιστῶς ἐντρυρῶντες χορεύσωμεν.

"Ελυσας, Ίεράρχα, * τῶν Αἰρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, * εὐσεβετ παρρησία * καταγγείλας Τριάδα, 'Αλέξανδρε.

Παύλφ τῷ θεσπεσίφ * χοινωνήσας χλήσεως, ἀοίδιμε, * τῶν

έχείνου έδείχθης * άρετων άπειχόνισμα ένθεον.

Κάλαμός σου ή γλώσσα * θεογραφικώς προαναδέδεικται, * Πνεύματος, Πάτερ, θείου, * Ίωάννη, την πίστιν τρανώσασα.

"Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου εὐδοχήσαντι * σαρχωθήναι ἀσπόρως * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. 'ஹδή γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Έν στείρας τεχθείς ο Ίωάννης * τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· * \mathbf{E} εἰχότως καὶ γὰρ πέφυκε * φωνὴ τοῦ Λόγου εὕηχος· * καὶ εὐ-λογῶν ἐφθέγγετο· * Σὰ μόνος "Αγιος Κύριος.

Οὐδεν των παρόντων άγαπήσας, * τὴν ἔρημον τρέχων παροικεζ * ὡς πόλιν, θείω Πνεύματι * δυναμωθείς, Πανένδοξε· * ἀῦλως δὲ ἐβίωσας * ὡς Ἡλιοὺ ὁ θεσπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, * ὡς ὅρνις ἐμάχρυνας, Σοφὲ, * ἐρήμοις αὐλιζόμενος· * εὕρές τε ἀναψύχοντα * τὸν σώζοντά
σε Κύριον * ἐχ χαταιγίδος χαὶ θλίψεως.

Θεοτοχίον.

'Απηλθεν πρός οίχον 'Ελισάβετ * Παρθένος βαστάζουσα γαστρί * Θεόν Λόγον τον ἄναρχον· * άμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ, * γνούς παρευθύς ὁ Πρόδρομος * ἐχ τῆς γαστρός προσεχύνησεν.

Των Αγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. *

Αριστα ἐποίμανας * τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποίμνιον, * Αρχιερεῦ· * δθεν αἰωνίως * σὲ δοξάζει, 'Αλέξανδρε.

Τδατα σωτήρια * διά τῆς γλώττης σου ἔβλυσας, * τὰ εὐσεβῆ * δόγματα, σῆ ποίμνη, * Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, * τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε * ώς φανέντα * κλήσει τε καὶ β(φ, * νῦν τιμῶμεν, ὁμοίωμα.

-Θεοτοχίον.

Σὲ πάντες χεχτήμεθα * χαταρυγὴν χαὶ σχέπην ήμῶν * Χριστιανοί, * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, Θεόνυμρε.

Ο Είρμός.

Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὸ εἶ
 τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *
Τον Πρόδρομον Χριστοῦ * Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην * τιμήσωμεν, πιστοὶ, * καθαρῷ συνειδότι, * ὡς ἔνδοξον κήρυκα, * μετανοίας διδάσκαλον, * καὶ ὡς Μάρτυρα * παναληθῆ τοῦ Σωτῆ-

ρος. * τὴν γὰρ ἄνοιαν * τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, * τὴν κάραν έχτέμνεται.

Δόξα. Τῶν Αγίων. Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Πατέρων ή τρίφωτος * λαμπάς ανέλαμψε * πιστών τὰ συστήματα * χαταραιδρύνουσα * πρός θείαν ἐπίγνωσιν, * λύοντες τῶν άθέων * την άσέβειαν πάσαν * δόγμασι και σορία * και πολλή παρρησία, * 'Αλέξανδρος καὶ 'Ιωάννης όμου, * καὶ Παυλος ὁ ἔνδοξος. Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

 ${
m E}^{\lambda\pi i\varsigma}$ άκαταίσχυντε * τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, * ἡ μόνη κυήσασα * ὑπερρυῶς ἐν σαρκὶ, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τοῦτον σὺν 'Ιωάννη * τῷ Προδρόμφ δυσώπει, * δοῦναι τῆ οἰχουμένη * ἰλασμόν των πταισμάτων, * και πασιν ήμιν προ τέλους * βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. 'Ωδή δ'. Την άνεξιχνίαστον.*

D ίζας καὶ μελάγριον * ὄψον τερπνόν * ἤσθιες, μακάριε Πρόδρομε, * και τὰς ἀκριδας. * ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν * στολήν έπημφιέννυσο * ύπερ άλουργίδα βασίλειον.

Τὸν δημιουργήσαντα * λόγφ τὸ πᾶν * πᾶσι γεωργόν, Μάκαρ, ηγγειλας. * ούτος γαρ έστιν * ο το πτύον έν χειρί * κατέχων, καί τὴν ἄλωνα * μάλα διαχρίνων ὡς δίχαιος.

"Υπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας, * μάκαρ Σοφὲ, * ὅμμασιν ὡς ἄσαρχος, ενδοξε,* ούτε χροτάφοις * είς ἀνάπαυσιν σαρχός, * έως ού ώχοδόμησας * οίχον σεαυτόν θείου Πνεύματος.

'Ρήσις πέρας ελαβε * τοῦ 'Αββακούμ * ἐπὶ σοὶ, Παρθένε πανύμνητε. * καὶ γὰρ ἐξ όρους * καρμήλου ὁ Θεός, * ἐκ σοῦ, ἡλθε σαρχούμενος, * πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐχλυτρούμενος.

Των Αγίων. Είσακήκοα, Κύριε. *

Εν δυσώδει διέρριψας* τον κατὰ Ἰούδαν τόπφ προδότην Χριστοῦ·* τὴν ἐκείνου γὰρ, ᾿Αλέξανδρε, * ἀρὰν ἐπαξίως * ἐκληρώσατο.

'Ως έλαία κατάκαρπος * έν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἰστάμενος,* τούς πιστεύοντας προσήγαγες * αὐτῷ, Ἰωάννη, * χαρπὸν ὡριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι * τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες. * δθεν, "Όσιε, ύψούμενος, * οὐρανοπολίτης, * Παθλε, γέγονας. Θεοτοχίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, * τὴν μετὰ τὸν τόχον πάλιν Παρθένον άγνην, * ώς χυήσασαν Χριστόν τόν Θεόν, * τόν έχ πλάνης χόσμον * λυτρωσάμενον.

Του Προδρόμου. 'Ωδή ε'. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. * Τσχύν θείου Πνεύματος * ένδεδυμένος, "Ενδοξε, * πᾶσιν ἀνεβόας 1 τοῖς παρούσι * Μετανοείτε, ἰδοὺ ἀξίνη σαρώς * των δένδρων

πρὸς ρίζαν χεῖται νῦν, * τέμνουσα τὰ ἄχαρπα, * τὰ δ' ἐσθλὰ ἐχ- χαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα * ἔχων Κυρίου, Πρόδρομε, * εὐή-χως ἐρώνεις τοῖς παροῦσιν· * Ἐγὼ ἐν ὕδατι νῦν βαπτίζω ὑμᾶς· * ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρὸς * βαπτίζων ἐλεύσεται * ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Ο θεΐος προέφησε * Προφήτης· "Ηξει Κύρίος· * "Αγγελος αὐτοῦ δὲ πρό προσώπου * στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, * δς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθῆ, * καὶ κατασκευάσειεν * εἰς Θεοῦ κλῆρον ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδύι φερόμενος * τῆ μητρικῆ ὁ Πρόδρομος, * τῆ παρθενικῆ ὡς ἔγνω ἔνδον * τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, * Πνεύματι Αγίφ φωτισθεὶς, * ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, * καὶ πεσών προσεκύνησεν.

Τών Αγίων. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Τόν Μητροφάνους θρόνον, Άλέξανδρε, * κατακοσμών, * καὶ πρό θρόνου ελαμψας * εν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασιν.

Σὺ ἐν ποιμέσι, Μάχαρ, διέπρεψας * θαυμασίως· * ὥρθης ἐν Νιχαία γὰρ * μέσον Πατέρων ἀγλάἴσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν * Ἐκκλησίαν, * Ἰωάννη· στύλον γὰρ * ὁρθοδοξίας σε ἔχομεν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόχον ύμνοῦμέν σε, * Θεοτόχε· * σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ χόσμῳ ἐχύησας.

Τοῦ Προδρόμου. 'ஹీἡ ૬΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Τρός σὲ λαός πονηρότατος * ἀφίχετο πειράζων καὶ φάσχων σοι·*
Σὺ εἶ ὁ Κύριος· * αὐτός δὲ ἔρης· Οὐχ ἔγωγε, * ἄλλος δ' ἐστὶν
δς ἥξει * ὁπίσω, πρῶτός μου.

'Ρευστής έγω πέλω φύσεως· * δς ἔρχεται δ' ὁπίσω μου ἄρρευστος * πέλει καὶ ἄχρονος, * καὶ Ποιητής πάσης κτίσεως· * οὕ οὐκ ἰσχύω λῦσαι * οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Όρωντες πάντες συνέτρεχον, * πόρνοι τε καὶ τελώναι καὶ ἄσωτοι * καὶ ἐβαπτίζοντο * ἐκ σοῦ, Προφῆτα πανένδοξε, * τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν * ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοχίον.

Δεινών παντοίων τοὺς δούλους σου * ἐξάρπασον, Παρθένε θεάνυμρε, * τοὺς προσρυγόντας σου * ὑπό τὴν σχέπην τὴν ἄμαχον, * καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης * ῥῦσαι κολάσεως.

Των 'Αγίων, Χιτωνά μοι παράσχου.

* νδρείως του Χριστου προπολεμών * Έχχλησίας, ἔχτεινας *
εὐχῆς, Πάτερ, βέλεσι * τον ἐπώνυμον μανίας, ἰερώτατε.

 Ω ς κλήμα τής άμπέλου τής ζωής, * Ἰωάννη, ἔντιμον, * πλείστον έξήνθησας * τῷ Δεσπότη σου καρπόν, παμμακάριστε.

Ήγετσθαι παρητήσω εὐσεβως * Βασιλίδος πόλεως, * Εἰκόνων

προσχύνησιν * άθετούσης παρανόμως, Παῦλε τίμιε.

Θεοτοχίον

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν σαρχὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * ρῦσαι' δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως ιμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμων. Κοντάχιον τοῦ Προδρόμου.

Η του Προδρόμου ενδοξος αποτομή.

o evocos anotopij.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, 'Αλεζάνδρου, 'Ιωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς, 'Αλέξανδρε, σαρκίου, Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου. Σκυθρωπά τὰ πρόσωπα τῆς 'Εκκλησίας, Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν 'Ιωάννου. Δρόμους ὁ Παϊλος ἐκλιπών τοὺς τοῦ βίου, Εὐρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου. Τριττὺς τῆ Τριάδι τριακοστῆ νῦν πάρα ἔστη.

Τατς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ

σώσον ήμας. 'Αμήν.

Του Προδρόμου. 'Ωδή ζ'. Ούκ ελάτρευσαν.

 \mathbf{P} ωμαλέως τῷ Ἡρώδη ἀνθιστάμενος, * ἔνδοξε Πρόδρομε, * τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν. * Οὐα ἔξεστιν ἔχειν σε * εὐνὴν ὁμαίμονος,*
ως ἀθέμιτον. * ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος * τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οξα ενδοξος Προφήτης πρό γεννήσεως * έγνως τον Κύριον, * καὶ ὡς ἀμνόν τοῦ Θεοῦ * τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, * πρός θεοσέβειαν * ἐλχων ἄπαντας * ἀναβοᾶν πρός Κύριον * Ο Θεός, εὐλογητός εἰ.

Μέλλων τέλος το μαχάριον έχδέχεσθαι, * Πρόδρομε ένδοξε, * σούς μαθητάς πρός Χριστόν * τον Θεόν ἀπέστειλας, * ἐπερωτών αὐτόν· * Σὺ εἶ, Κύριε, * τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, * ἢ ἔτερον προσδοχώμεν;

Ο Χριστός τοῖς μαθηταῖς προσαπερθέγξατο· * "Απιτε, εἰπατε * τῷ 'Ιωάννη: 'Ιδού * νεκροὶ ἐξανίστανται, * κωροὶ ἀκούου-

σιν, * ἐχχαθαίρονται * λεπροί, καὶ ώσπερ ἔλαφος * οἱ χωλοὶ περιπατούσιν.

Τῶν Αγίων. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. *

Μυστηπόλος τῆς ἄνω * ὑπερθέου Τριάδος * ὤφθης, πανένδοξε,* ἀγνῶς ταύτην λατρεύων, * καὶ μέλπων ἀνενδότως, * Ἱεράρχα ᾿Αλέξανδρε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμάτων, * καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων * Χριστός ἀνέδειξε, * πηγάζοντα τὸν πλοῦτον * τὸν τῆς θεογνωσίας, * Ἰωάννη, τοῖς κράζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ως ἰσάγγελον βίον, * κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, * ὡς καὶ συνώνυμον, * κτησαμένω, παμμάκαρ, * τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων * Χριστὸς παρέχει ἄρθονον, * Εὐλογητὸς, βοῶντι, * Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Παρθενικής έκ νηδύος * σαρκωθείς έπεράνης * είς σωτηρίαν ήμων. * διό σου την Μητέρα * είδότες Θεοτόκον, * εύχαρίστως κραυγάζομεν. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Τοῦ Προδρόμου. 'ஹδή η'. Παΐδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας * Προρήτης καὶ Προρητῶν πάντων ὑπέρτερος * ὑπάρχεις, πανεύρημε· * οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος * πνεύμασι ῥιπιζόμενος, * ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, * Τὸν Κύριον, βοῶν, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρω ὁ Ἡρώδης, * μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον * βλέπων κατορχούμενον, * ἔφησεν ὁ ἄθλιος· * "Ο μοι αἰτήσης δίδωμι, * ἔως ἡμίσεως * τῆς ἐμῆς βασιλείας, μεθ' ὅρκου· * κἀκεῖνο ἐξαιτεῖται * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Είχε μέν φρουρά τον Ἰωάννην, * Ἡρώδην δὲ συμποσία εὐφραινόμενον· * τότε ἡ πανάσεμνος * κόρη κατωρχήσατο, * ἀρέσασα δὲ είληφε * κάραν τὴν πάντιμον * Προδρόμου καὶ ἀγίαν, * ὡς ταύτην τῇ μητρὶ προσάξῃ * τιμαλφέστατον δῶρον.

Θεοτοχίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, Παρθένε, * ἐχ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ χακώσεως, * σεισμοῦ χαταπτώσεως, * βαρβαριχῆς ἀλώσεως, * καὶ φοβερᾶς χολάσεως * τοῦ αἰωνίου πυρός· * σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν * ἄπαντες πλουτοῦμεν * Χριστιανοὶ, Παρθένε.

Των 'Αγίων. Τον έχ Πατρός πρό αἰώνων.
Τόν δυσσεβή προσευχή τη παναλχεί σου * "Αρειον χτείνας,
'Αλέξανδρε θεόρρον, * έν τοῖς βεβήλοις τόποις * ὑβρίσαντα
ήμώνω * βροχίσας ὡς Ἰούδαν.

'Ο θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ῥήξας, * ὡς ὁ προδότης πρηνης λακήσας μέσον, * νῦν θρηνεῖ ἐν "Αδη * ψυχῶν ἀδίκων μόρον * θανάτω τῷ δικαίω.

Έν ἐγκρατείαις ὡς ἄσαρκος ἐφάνης· * ἐν ἀγρυπνίαις μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, * καὶ ἐν διδασκαλίαις * πηγὴ τοῦ Παραδείσου, * παμμάκαρ Ἰωάννη.

Θεοτοχίον.

Τον ανερμήνευτον τόχον σου, Μαρία, * τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; * ὅτι παρθενεύεις * πρό τόχου καὶ ἐν τόχω, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ο Είρμός.

» Τον έχ Πατρός πρό αἰώνων γεννηθέντα * καὶ ἐχ Μητρός ἐπ'
» Τοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου. 'ஹᾶἡ θ'. "Απας γηγενής. *

Τότος βδελυρός * καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, * ὅρχησις ἄτερπνος *
ἔθελξαν τὸν δείλαιον * μάλα πρὸς οἶστρον * ἀκολασίας δεινῆς, * καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα * κάραν ἐκδίδωσι * τοῦ Προδρόμου, * ῆς οὐδὲ ἀντάξιος * κόσμος ἄπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

*Ω πῶς ὁ δεινός * Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε * Κριτὴν ἀλάθητον! * ἀλλ' ἐν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ * ἔνδον δολίως * φόνον ἐνέτρεφε * τοῦ Βαπτιστοῦ, μαινόμενος * ὡς ἐλεγχόμενος, * καὶ μὴ φέρων, * εὐ-καιρίαν ἤθελε, * καὶ εὐρὼν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

"Οντως ἀπό γης * εἰσέδυς εἰς "Αγια * οἶά περ "Αγγελος, * ὡς ἀγγελιχῶς ἐν γη, * σορὲ, βιώσας, * Κυρίου Πρόδρομε· * τῶν ὑμνη-τῶν σου μέμνησο * ἄνωθεν, ἔνδοξε, * καὶ πταισμάτων * αἴτησαι τὴν ἄρεσιν, * καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος.

Θεοτοχίον.

*Ω Θεού Υίἐ, * μακρόθυμε Κύριε * καὶ πολυέλεε, * τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς, * καὶ ἰκεσίαις * τῆς κυησάσης σε, * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων σου, * σῶσον τοὺς δούλους σου: * καὶ χορήγει * ἄνωθεν τὰ τρόπαια * βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Των 'Αγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον. *

Των 'Αγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον. *

Συνομος γενόμενος * ὁ θεῖος ὄντως φοιτητής σου, * καὶ σοῖς

Κωηφόροις λόγοις * πειθαρχήσας 'Αλέξανδρος, * ἀρχιεράρχης
περηνώς, Κύριε, ὅσιος, * πρῷος, σώφρων, * νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀχριβέστατος * γέγονας πόθω των ἀρρήτων, * ώ θεομαχάριστε Πατήρ ήμων * Ἰωάννη πανόλβιε, * καὶ μυσταγωγός των μυστηρίων, καὶ χήρυξ * δογμάτων θείων, * καὶ λατρευτής Τριάδος, ἔνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, * Πάτερ, καὶ ὅσιον ποιμένα, * ἄμεμπτον, σεπτὸν, ἀμίαντον * κήρυκά τε τῆς πίστεως, * τῆς ὁρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἄπαντες * ἐπαξίως * συμρώνως, Παῦλε, μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

"Αχραντε, πανάμωμε, * το σκεῦος το τῆς εὐωδίας, * αἴτησαι Χριστον ον ἔτεκες, * βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, * τῷ δὲ φιλοχρίστῳ λαῷ δοῦναι τὴν ἄφεσιν * τῶν πταισμάτων· * σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- » Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ 'Υψίστου, * σὲ τὴν

 ὑπὲρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, * τὴν
- » ύψηλοτέραν των άχράντων Δυνάμεων * άσιγήτοις * δοξολο-

» γίαις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Η ρώδης ὁ παράνομος * τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν * καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε * κεραλὴν, τοὺς ἐλέγχους * μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄρρων. * ὡ φρικτῆς τόλμης ὄντως! * Θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος * ἄνομον φόνον πράξας. * ἡμεῖς δὲ νῦν * τὴν τιμίαν κάραν ὑμνοις τιμῶντες, * τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν * τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοχίον, όμοιον.
Εἰ καὶ ἡττᾶται, Πάναγνε, * λογικὴ πᾶσα φύσις * πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον * σοῦ Θεόν τῆς τεκούσης. * καὶ γὰρ σαρῶς ὑπερτέρα * πάσης κτίσεως πέλεις. * ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν * οὐκ ἀπόβλητον πάντως. * ὅθεν κὰμοῦ * δέχου τὸν βραχύτατον ὑμνον, * ὅσπερ ὁ σὸς Υἰὸς ἐδέξατο * τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά της Όκτωήχου. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

Τρόδρομε τοῦ Σωτήρος, * εἰ καὶ φόνφ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης * σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, * ἀλλ' ἡ τοῦ στόματός σου * φεγγοβόλος λαμπὰς * καὶ τοῖς ἐν "Αδη τὸ τῆς πίστεως * φέγγος καλῶς ἐδαδούχει· * ὅθεν ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Men. Tom. VI.

ΤΗ: ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Καταθεσίων της τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστωμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ΄. δευτερούντες αὐτά.

Τίγος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

ε ε σορός ή κατέχουσα, * Θεοτόκε, την Ζώνην σου, * κιβωτός τοϊς δούλοις σου άγιάσματος, * καὶ ἱερόν περιτείχισμα, * χαι δόξα, χαι χαύχημα, * χαι ιάσεων πηγή * χαθ' έχάστην γνωρίζεται. * όθεν σήμερον, * ἱερῶς ἀθροισθέντες, * ἀνυμνοῦμεν * τὰ πολλά σου μεγαλεία * καὶ τον θαυμάτων τὸ πέλαγος.

r g τὴν ἀγίαν κατάθεσιν,* Θεοτόκε, τῆς Ζώνης σου * Εορτὴν κεκτήμεθα εύρραι ιόμενοι. * ότι τη πόλει σου σήμερον * δοθήναι ήξιωσας * ίεραν περιβολήν, * φυλακτήριον ἄσυλον, * δώρον τίμιον, * άναφαίρετον πλούτον * ἰαμάτων, * ποτάμον πεπληρωμέ-

νον * των χαρισμάτων του Πνεύματος.

" Ε δε τόπος περίδοξος, * ίδε οίπος ἀείφωτος, * ἐν ῷ τεθησαύρισται Ι της Θεόπαιδος * Ζώνη τιμία έν χάριτι * προσέλθετε, άνθρωποι, * φωτισμόν και ίλασμόν * προφανώς ἐπαρύσασθε, * και βοήσατε * εύχαρίστω καρδία. * Παναγία, * εύλογουμέν σε, Παρθένε,* οί σεσώσμένοι τῷ τόπο σου.

Δόξα, κάι νῦν. Ἡχος β΄.

Ος στέρανον θπέρλαμπρον, * πανάχραντε Θεοτόκε, * την Ζώνην σου την άγιαν * ή Εκκλησία του Θεου περιέθετο * καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, * καί μυστικώς χορεύει, * Δέσποινα, ἐκβοῶσά σοι· * Χαῖρε, * διάδημα τίμιον * καὶ στέρανε τῆς θείας δόξης. * χαΐρε, * ή μόνη δόξα τοῦ πληρώματος * και αἰώνιος εύφροσύνη. * χαΐρε, * των είς σὲ προστρεχόντων * λιμήν καὶ προστασία * καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά τῆς Οκτωήχου, ἢ ταύτα τὰ προσόμοια. Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

" ዘገδωκας τη πόλει σου * Ζώνην την σην, Υπερένδοξε, * ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, * ταύτην περιέπουσαν * έχ παντός χινδύνου * θείαις ένεργείαις,* καὶ ἀπροσμάχητον έχθροῖς * διατηροῦσαν αὐτὴν χραυγάζουσαν: * Ἰσχύς μου καὶ κραταίωμα * καὶ εὐπρεπές άγαλλίαμα * ὁ Υίός σου καὶ Κύριος * μόνος ἔστιν ὁ εὕσπλαγχνος.

 $\Sigma \pi i \chi$. Ήγίασε το σχήνωμα αύτοῦ ο ύψιστος.

τ∎τίμιον διάδημα * οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες * τὴν σὴν Ζώνην, Πανάχραντε, * φαιδρώς περικείμενοι, * έν τοῖς σοῖς καυχώνται * θείοις μεγαλείοις, * καὶ φοβερώτατοι έχθροτς * τοτς πολεμούσιν άεὶ γνωρίζονται. * καὶ σὲ ὑμνοῦντες κράζουσι * τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι έχ σοῦ. * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * σῶσον πάντας ὡς εὕσπλαγχνος.

 $\Sigma au i \chi$. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐρραίνουσι τὴν πόλιν

τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν * ήμᾶς, Παρθένε, τῆ Ζώνη σου * κατ εχθρών ένισχύουσα,* πάθη υποτάττουσά * κατατυραννούντα * καὶ ἐκπολεμοῦντα, * καὶ νικητήρια ἡμῖν * δι' ἀπαθείας ἀεὶ παρέχουσα * του καθαρως δοξάζειν σε, * και τῷ Τἰῷ σου βοᾶν ἐκτενώς. * Ίησοῦ παντοδύναμε, * σώσον πάντας ὡς εὕσπλαγχνος. Δόξα, και νον. Ήχος β΄.

Φρένα καθάραντες και νουν, * σύν τοις 'Αγγέλοις και ήμεις * πανηγυρίσωμεν, * φαιδρώς εξάρχοντες * Δαυιτικήν μελφδιαν * τη νεάνιδι Νύμρη του παμβασιλέως Χριστού του Θεού ήμων. * 'Ανάστηθι, Κύριε, * λέγοντες, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * σὺ καὶ ή χιβωτός του άγιάσματος σου. * 'Ως γάρ παλάτιον τερπνόν * ταύτην κατεκόσμησας, * καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν * τῆ πόλει σου, Δέσποτα, * περιποιείσθαι και σκέπειν * έκ πολεμίων βαρβάρων * τἢ χραταιὰ δυνάμει σου ταῖς ἰχεσίαις αὐτῆς. Άπολυτίκιον, Ήχος πλ. δ΄.

Θεοτόχε ἀειπάρθενε, * των ἀνθρώπων ἡ σχέπη, * Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, * χραταιὰν τῆ πόλει σου * περιβολήν έδωρήσω, * τῷ ἀσπόρω τόχω σου * ἄφθαρτα διαμείναντα. * έπι σοι γάρ και φύσις * καινοτομείται και χρόνος. * διό δυσωπουμέν σε, * εἰρήνην τῆ πολιτεία σου δώρησαι, * καὶ ταζ ψυχαϊς ήμων τὸ μέγα έλεος.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

. Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

τητήν Ζώνην τὴν σεπτὴν * τοῦ ἀχράντου σου σκήνους * ὑμνοῦμεν οι πιστοί, * Παναγία Παρθένε, * έξ ής άρυόμεθα * νοσημάτων την ίασιν, * και κραυγάζομεν· * Μήτερ Θεού του 'Υψίστου, * συ ή λύτρωσις * των σε τιμώντων υπάρχεις, * Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῶν. Τὸ αὐτό.

Μετά την 3΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.*

τητής τιμίας Ζώνής σου * τή καταθέσει * έορτάζει σήμερον * ό σός, πανύμνητε, λαός, * καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι * Χαϊρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, και νον. Το αύτο.

Είτα ὁ Ν΄, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόχου.

Κανών πρώτος.

'Ωδή α'. Πχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

αμπάδα φωτορανή την άδυτον * ο της Παρθένου ναός, * ως Λ οὐρανός εὐράμενος φαιδρός * την ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτης,* την οἰχουμένην σήμερον * ταϊς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ισχύν τε καὶ ἀσραλείας σύνδεσμον * τὴν σὴν, Πανάχραντε,* θείαν ώς ὄντως Zώνην νοητῶς * ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, * τὸ κράτος ἀδιάσπαστον * ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος * ἡ σἡ σορός χιβωτοῦ, * Θεογεννῆτορ, ὡρθη τοῖς ἐν γἢ, * οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα,* ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα * τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

'Αρώματα μυστικά προχέονται * ἐν τῷ ναῷ τῆς 'Αγνῆς * ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, * καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος * τῆς εὐωδίας ἄπαντας * τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῆ.

Κανών δεύτερος, οῦ ἡ Ακροστιχίς

Ίσχύν με τὴν σὴν ζώσον, ἀγνὴ παρθένε: Ἰωσήρ. Ὁ $\hat{\Omega}$ ος α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

γσχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον * ὑμνολογοῦντά σου * τὴν Ι ἱερὰν Ζώνην, * θεῖον χρηματίζουσαν * τῆ πόλει σου περίζωμα * καὶ κραταίωμα, Κόρη, * καὶ ἀρραγές περιτείχισμα, * ἄχραντε Παρθένε, τῆ ποίμνη σου.

Σύ τον Θεόν τον δυνατον έχύησας, * περιζωννύοντα * τούς εὐσεβεῖς πάντας * δύναμιν, Πανάμωμε· * διό σε μαχαρίζομεν, * χαὶ τὴν θείαν σου Ζώνην * περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, * χάριν ἀπαντλοῦμεν χαὶ ἔλεος.

Χαρμονικώς τη καταθέσει σήμερον * περιχορεύσωμεν * της ἱερᾶς Ζώνης * της ἀγνης Θεόπαιδος· * ἐξ ης ἡμίν περίζωμα * ἀρθαρσίας ὑράνθη, * καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, * καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Ύπο τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς, Πανάμωμε, * προστρέχει δύναμιν· * ὑπὸ τὴν σὴν σχέπην * χαταρεύγει πάντοτε· * πᾶσι γενοῦ βοήθεια· * χαὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν * τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα,* σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ γ' . Εὐρραίνεται ἐπὶ σοί. *

T ιμήσωμεν, οί πιστοί, * ώς συναρείας πρός Θεόν σύνδεσμον * την της Αγνης σήμερον * Ζώνην, καὶ πιστώς προσκυνήσωμεν.

'Αένναοι όχετοι * έχ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ρέοντες * τῶν χαρισμάτων, 'Αγνὴ, * πάντας τοὺς πιστοὺς χαταρδεύουσιν.

Ίάματα τοῖς πιστοῖς * ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον * τῆς ὑπερτίμου 'Αγνῆς * Ζώνη ἀναβρύει ἐν χάριτι.

'Ως δρόσος έωθινη * ή ευρροσύνη σου, 'Αγνη, ρέουσα, * την των παθών χάμινον * των σε άνυμνούντων χοιμίζει άεί.

"Ετερος. Οὐρανίας άψίδος.*

Ν εουργείται καρδία * πίστει θερμή ψαύουσα * Ζώνη ίερά τής Παρθένου, * καὶ περιζώννυται * δύναμιν ἄμαχον * κατὰ παθών ἀκαθάρτων, * δυσμενῶν ἀσάρκων τε, * ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἄρθορος ἔτι * ἡ ἱερὰ Ζώνη σου, * ἡτις σου τὸ ἄχραντον σῶμα, * Κόρη, διέζωσε, * χαθαγιάζουσα * τοὺς εὐσεβῶς προσεόντας, * χαὶ φθορᾶς έξαιρουσα, * νόσων χαὶ θλίψεων.

Έχρημάτισας οίκος * περικαλλής, "Αχραντε, * Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * καὶ ἐν ἀγίω σου * οίκω εὐδόκησας * Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· * ἢν κατασπαζόμενοι * ἀγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην * τιμητιχώς ἄπαντες * ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας * περιπτυσσόμεθα, * τιμὴν ὑπάρχουσαν * πάντων πιστών, Θεοτόχε, * ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου * ψαύσασα σώματι.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.*

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς * θείας Ζώνης * ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς * ἐορτάζει, * καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι, * Παρθένε
Αγνή * "Απαντας περίσωζε * τῆς ἐχθρῶν δυναστείας * θραῦσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἀθέων βαρβάρων, * καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν * πράττειν Κυρίου * τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Όμοιον.

Ο ι των θαυμάτων ποταμοί, * Θεοτόχε, * έχ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ * προερχόμενοι, * ὡς ἐξ Ἑδὲμ, ποτίζουσι * τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, * χάριτας προχέοντες * τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· * ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, * χαὶ σεπτῶς εὐρημοῦμεν, * χαὶ εὐτων σεκτῶς εὐρημοῦμεν ἀεί· * Χαῖρε, ἡ μόνη * ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ος ὑπέρτιμον στερέωμα, Θεοτόχε, * ὁ Ποιητής καὶ Κτίστης σε * πηξάμενος, ώσπερ * ἄστροις κατεκόσμησε * ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, * αῖς καταραιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου, Θεοτόκε, * καὶ ἀσραλῆ κρηπίδα * ἔχουσα, τῆ θεία * Ζώνη σου συνέχεται, * δεσμόν ἀδιάσπαστον * ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

'Από γῆς ἡμᾶς ἀνέλχει, Θεογεννῆτορ, * πρός οὐρανόν ἡ θεία * Ζώνη σου, τῷ πόθ φ * ταύτης ἀναρθέντας θερμῶς· * διό σε δοξάζομεν * ὡς αἰτίαν δόξης τῆς χρείττονος.

'Ιδού χάρις ἀνεξάντλητος, δεύτε πάντες * εἰλικρινεῖ καρδία * ἀρύσασθε πίστει * νάματα πηγάζοντα * ἀρθόνως, ριλέορτοι, * τῆς σεπτῆς σορού τῆς πανάγνου Μητρός.

Έτερος. Σύ μου Ισχύς, * Κύριε.

Τρθης πρός φως * μεταχωρήσασα άδυτον· * έλιπες δὲ * τοῖς σὲ μακαρίζουσιν * ἀντὶ τοῦ σώματός σου, Αγνή, * τὴν τιμίαν Ζώνην, * πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν * καὶ τόπον σωτηρίας, * καὶ χαράκωμα ταύτης * τῆς τιμώσης σε πόλεως, ἄχραντε.

Νέον ήμετς * ώς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα * σοῦ τὸν οἶκον, * ἐν ῷ τεθησαύρισται, * καθάπερ ἥλιος ρωταυγής, * σοῦ ἡ θεία Ζώνη, * βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, * καὶ πάντων τὰς καρδίας * καταυγάζουσα, Κόρη, * καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ χιβωτὸς * τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος * χρηματίζεις, * *Αχραντε πανύμνητε· * χαὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, * ἔχουσαν τὴν Ζώνην, * ἢν περιοῦσα ἐφόρεσας, * παρέχεις τῷ λαῷ σου * καταρύγιον πᾶσι * χαὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀχένωτον.

*Ηκε τῆ σῆ * πόλει πολύολβον δώρημα, * ἡ τιμία * Ζώνη σου, πανύμνητε, * καὶ κατετέθη περιρανῶς * ταύτη τῆ ἡμέρα * ἐν τούτφ τῷ θείφ οἴκφ σου· * καὶ γέγονε μεγίστης * Ἑορτῆς, Θεοτόκε, * τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί * καὶ Προρητών τὰ αἰνίγματα * προεδήλουν * ἔσεσθαί σε, Πάναγνε, * Θεοῦ Μητέρα παναληθῆ, * δι ῆς ἡ κατάρα * ἀπεστειρώθη, καὶ ἤνθησε * τελεία εὐλογία * καὶ σωτήριος χάρις * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθω ὑμνοῦσί σε.

'Ωοη ε΄. Συ Κυριέ μου φώς. *

Σύ, Κύριε, τὴν σὴν * Μητέρα ἐμεγάλυνας * σὰ ὑψωσας ὑπὲρ πάσας * νοερὰς ἐξουσίας * ἀσυγχρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις του Θεου * νυν ἀφθόνως παρέχεται, * πανάχραντε Θεοτόχε, * έχ τιμίας σορού σου * τοῖς πίστει προσχυνούσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ * βασιλεῖς περιζώννυνται· * σὲ σύνδεσμον, Θεοτόχε, * ἡ σὴ πόλις αὐχοῦσα, * τῆ Ζώνη σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου άληθως * ή χάρις άναδέδεικται, * Πανάχραντε, παραδόξως * ένεργουσα δυνάμεις * και τέρατα έν πάση τῆ γῆ.

Έτερος. Ίνα τί με ἀπώσω.*

Ζώνης θείας τεθείσης * σήμερον ἐν οἴκφ σου, Θεοχαρίτωτε, * συνεπανετέθη * ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι· * καὶ πληροῦται πᾶς τις * ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, * τὰς αἰτήσεις πιστῶς χομιζόμενος.

'Ωραιώθης, Παρθένε, * Λόγον ώραιότατον ἀποχυήσασα· * καὶ τῷ σῷ ώραιῳ * τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας * τὴν ὡραίαν Ζώνην, * ἡτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, * Θεοτόκε, ὡραίως διέζωσεν.

Σου ὁ "Αγιος οίκος * ἄλλος ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται,* μέσον κεκτημένος, * ώσπερ εὕοσμον ρόδον, τὴν Ζώνην σου, * εὑω-δίας θείας * ἀποπληρούσαν τὰς καρδίας * τῶν πιστῶς προσιόντων, Πανάμωμε.

"Ομβρου θείου νεφέλη * γέγονας, Πανάμωμε, έναποστάζουσα * σωτηρίας ύδωρ, * καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν έγκλήμασι * πρός καρπορορίαν * μεταγαγούσα εὐσεβείας· * διὰ τούτο πιστώς σε δοξάζομεν.

 $\Omega\delta\eta$ ε΄. Θύσω σοι \star μετά φων η ς.

Ολην σε * ὑπερρυῶς ἐδόξασε Κύριος, * ὅλην ἀνύψωσε μόνην, * ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, * Θεοτόκε, * τὸν ναόν τε σὺν Ζώνη καὶ θεία σορῷ.

Νάουσιν * ἐκ πελάγους τὰ ρετθρα τῆς χάριτος * σοῦ τῆς σοροῦ τῆς ἀχράντου, * καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, * ἀρδεύοντα * τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόχον σου.

Ίσχύν σε * οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, * περιζωννύονται δόξαν, * τὴν σεπτήν σου Ζώνην, Θεοκυήτορ, * κατέχοντες * ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Έτερος. "Αβυσσος άμαρτιών. *

Νέον τέτοχας ήμιν * ώς παιδίον τον προ πάντων αἰώνων· * καὶ καινουργεῖς καρδίας, * ἀμαρτίας παλαίωσιν * δεξαμένας, καινισμῷ * τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας * Ζώνης σου, Κόρη ἀειπάρθενε.

"Αγιός σου ο ναός, * θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· * δς τις την θαυμαστήν σου * Ζώνην θαύμασα βρύουσαν * κεκτημένος, τοῖς πιστοῖς * πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, * Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πάσα ψυχή * συνιούσα έν Αγίω ναῷ σου, * καὶ ἐν αὐτῷ ὀρῶσα, * Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου, * ὥσπερ ἡλιον φαιδρόν *

φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων * τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου. Πνεύματος.

Νεύρωσον ήμων, 'Αγνή, * τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων * ἀμαρτιῶν ἰδέαις, * καὶ περίζωσον δύναμιν * τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς * ὡς πολυτίμητον κεκτημένους * καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκιον, ³Ηγος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις. *
Τὴν θεοδόχον * γαστέρα σου, Θεοτόκε, * περιλαβούσα * ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, * κράτος τῆ πόλει σου ἀπροσμάχητον, * καὲ θησαυρὸς ὑπάρχει * τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ο Οἶκος, πρός τό: Τείχισον.

Τίς γηγενών τὰ σὰ μεγαλεῖα * διηγήσεται λόγος; * ποία γλώσσα βροτών; * νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος. * ἀλλ' ἡ τεχοῦσα τῆς συμπαθείας * τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, * δέξαι χαὶ νῦν * ἐξ ἀχάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, * χαὶ δίδου μοι θείαν χάριν * εὐρημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην, Δέσποινα, * δι' ῆς χόσμος ἀγάλλεται, * σὺν 'Αγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, * ἡ μόνη τεχοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἀνάμνησις τῆς ἐν τῆ ἀγία σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίω αὐτῆς οἴκω τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως. Στίγοι.

Χρυσήν κορωνίδ' οία, σεμνή Παρθένε, Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῷ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστή.

Ταϊς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τῆ καμίνφ. *

Σύ ὡς ἡλιος * δικαιοσύνης μόνος ὡν, φωτουργέ, * θείως * τόν ναόν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς * τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμαστν. * ἐν ῷ ἀνίσχουσα * τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσήν ώς στάμνον * τὰν σὴν σορόν χυχλοῦντες, μόνη 'Αγνὴ, * θείας * ἀληθῶς μετέχομεν νῦν τρυφῆς * τῶν χαρίτων,
παντευλόγητε, * καὶ τῶν συμβόλων σου * ὑπερτέραν ὡς οὖσαν
τιμῶμεν αὐτήν.

Υπερβλύζουσιν * οἱ τῶν θαυμάτων, Κόρη πάναγνε, * χάριν * ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πιστοῖς, * καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου * σοροῦ προέρχονται, * ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ, νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε * μετ' εὐφροσύνης, πάντες οἱ ἐπὶ γῆς: * δεῦτε,* ἡ σορὸς προτρέπεται μυστιχῶς * τῆς Κυρίας, περιπτύξασθε * τὴν ὑπερένδοξον * ἐν ἐμοὶ θησαυρισθείσαν Ζώνην αὐτῆς.

Έτερος. Θεού συγκατάβασιν. *

Η πάντων Βασίλισσα * πρός ουρανίους σχηνάς ἀπαίρουσα, * χαταλέλοιπεν δλβον * τῆ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, * τὴν ταύτης Ζώνην, * δι' ῆς περισώζεται * ἐπιδρομῆς ὁρατῶν * χαὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγή νϋν προσέλθωμεν * ἀποσταζούση χάριν καὶ ἔλεος, * τῆ σορῷ τῆ τιμία * τῆ κατεχούση Ζώνην τὴν πάντιμον * τῆς τιμησάσης * ἀνθρώπων τὸ φύραμα * τιμίφ τόκφ αὐτῆς, * Παρθένου τε καὶ Μητρός.

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, * Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι, * καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, * ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι, δοξάσατε, * ὅτι τὴν Ζώνην * αὐτῆς ἐδωρήσατο * καταρυγὴν ἀληθῆ * καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

'Ρανάτωσαν ἄνωθεν * δικαιοσύνην νερέλαι σήμερον * καταθέσει τῆς Ζώνης * τῆς σῆς, Νερέλη θεοχαρίτωτε, * καὶ μελφδείτω * ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδη η'. Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ. *

Τλάκας θείας πάλαι κιβωτός * χειρί γραφείσας Θεού * συνέσχε, πάναγνε· * ἡ σὴ δὲ, ἄχραντε Δέσποινα, * σεβασμία καὶ τιμία σορός * Ζώνην κατέχει, τὴν αὐτόν * τὸν νομοθέτην ἐν σοὶ * καὶ Σωτῆρα * συγκατασχούσαν. Φρικτόν τὸ μυστήριον!

"Αγγελοι, πανάχραντε άγνη, * νῦν συγχορεύουσιν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, * καὶ περιέπουσι, Δέσποινα, * τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου * Ζώνην, ἢν πόθῷ καὶ χαρᾳ * καὶ εὐρροσύνη πολλῆ * προσκυνοῦντες, * σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

'Ράβδος ή το ἄνθος τῆς ζωῆς * ἀναβλαστήσασα * σὐ εἶ, ἡ πάντων χαρὰ, * ἡ πολυτίμητος, "Αχραντε, * μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, * τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, * ἐξ ῆς μύρον * τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Υμνούσι, πανάχραντε 'Αγνή, * τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ * αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, * ἀναχηρύττουσιν ἄπαντες * Πατριάρχαι καὶ Προφήται τρανώς, * σὺν 'Αποστόλοις ἱεροῖς * καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί. * μεθ' ὧν πίστει * σὲ προσκυνοῦντες δοξάζομεν.

- Έπταπλασίως κάμινον.*

ρόνος καθάπερ άγιος * ή σορός άνατθεται * ἔνδον ἐν ἀδύτοις ἱεροῖς φαιδρότατα, * τῆς μόνης θεόπαιδος * καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς * Ζώνην κεκτημένη ἐπαναπαυομένην· * ἐξ ῆς τοῖς κοπιῶσιν * ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις * ἀνάπαυσις τελεία * προέρχεται ἀφθόνως.

Έπὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον * ἱερῶς ἐσωμάτωσας, * καὶ χερσὶν ἀγίαις ἀληθῶς διέζωσας, * τὸν περιζωννύοντα * τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν· * νῦν δὲ ἀναβᾶσα οὐρανῶν ὑπεράνω, * κατέλιπες ἀνθρώποις * τὴν τιμίαν σου Ζώνην, * Παρθένε Θεοτόκε, * κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, * όλισθαίνουσι στήριγμα * καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν εὐθυμία ἔνθεος, * κυβέρνησις πλέουσι, * πεπλανημένοις ἐπιστροφὴ * ἡ παρεπομένη τἢ τιμία σου Ζώνῃ, * ἀγνὴ Παρθένε, χάρις * ἀληθῶς χρηματίζει· * ἢν πίστει προσκυνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπιτελούντες σήμερον * τὴν ἀγίαν κατάθεσιν * Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν * οἱ δοῦλοί σου ἄγομεν· * καὶ ἐν χαρᾳ βοῶμέν σοι· * Χαϊρε, Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων * τῶν πιστῶς μελφδούντων· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega \delta \eta \theta'$. Albox axelpotrytos.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, * Θεογεννῆτορ, ἡ σορός σου * ὡφθη, τὴν ἀγίαν σου Ζώνην * παρθενικήν τε * καὶ νυμφικὴν ὡς στολὴν * ἀξίως περιέχουσα, * καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

"Ενθεον διάδημα κάλλους * ή Έκκλησια, Θεοτόκε, * ἀναδησαμένη, τὴν θείαν * καὶ παναγίαν * Ζώνην σου, σήμερον * βασιλικῶς εὐφραίνεται * καὶ ὡραίζεται τῆ δόξη σου.

Ναόν έκμιμούμενον πάσαν * των οὐρανών τὴν εὐκοσμίαν, * σήμερον, πιστοὶ, τῆς Παρθένου * κατειληφότες, * των χαρισμάτων αὐγαϊς * ώσπερ ἀστέρων κάλλεσι * καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Έχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, * Θεογεννῆτορ, ἡ σὴ πόλις * σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, * καὶ τῶν δογμάτων * θείαν ἐνό-τητα, * καὶ ὁρθοδόξων καύχημα, * καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Υμνοϋμεν την ἄρατον δόξαν * καὶ την ἀνείκαστόν σου χάριν· *
σὺ γὰρ εἶ πηγή τῆς σορίας, * ἐξ ῆς ὁ λόγος * πᾶσι προέρχεται *
τοῖς σὲ τιμῶσιν, "Αχραντε, * καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Έτερος. Έξέστη έπι τούτω ο ούρανος. *

Ἰδού ή θεία κλίνη του Σολομών, * δυνατοί ην κυκλουσιν έξηχοντα, * ρήσει Γραρών, * οἶά περ ἐν κλίνη βασιλικῆ, * σορῷ τιμία, σήμερον * Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἐαυτῆς, * ἀνάκλησιν εἰς πάντων * τῶν τεταπεινωμένων, * καὶ εὐσεβούντων περιποίησιν.

΄ Ω ς πόλις Βασιλέως των οὐρανών, * περὶ ής ἐλαλήθη παρά-δοξα, * ἔθου τῆ σῆ * πόλει δώρον τίμιον χαὶ σεπτόν, * τὴν παναγίαν Ζώνην σου, * πάντων εἰς χραταίωμα τῶν πιστῶν· * δι' ής οἱ στερηφόροι * τροποῦνται πολεμίους * ὀρθοδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε, τὰ όρη, νῦν γλυκασμόν, * καὶ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον· * Πατριαρχῶν * όῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, * τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, * θείων 'Αποστόλων όῆμος σεπτός, * εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν * ἡμῖν τῆ καταθέσει * τῆς θείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ήγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, * Παναγία Παρθένε, κυήσεως. * καὶ νῦν ἡμῖν * δέδωκας εἰςπλείονα φωτισμόν * τὴν παναγίαν Ζώνην σου. * ἤς τἢ καταθέσει πᾶσα ἡ γἢ * χορεύει, καὶ γεραίρει * σὲ τὴν χαρᾶς ἀῥρήτου * ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν * καὶ ἐχθροῦ καθ ἐκάστην πειράζοντος, * ἀμαρτιῶν * βάρει ραθυμίας τε χαλεπῆς * ἀπαγωγῆς, πανάχραντε, * καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, * τῷ σῷ προσπερευγότα * ἐλέει διὰ τάχους * ὡς συμπαθὴς, 'Αγνὴ, ἀπάλλαξον.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε. *

Τάντα ὑπὲρ ἔννοιαν * τὰ σὰ ποιήσας, *Αχραντε, * τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην * ἐτίμησεν ἀρθαρσία, * τῆ πόλει σου κραταίωμα * δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν * ἤς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν * περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, * πανηγυρίζομεν πόθφ.

Έτερον, ὅμοιον.

γυρία πάντων πέλουσα * τῶν ποιημάτων, Δέσποινα, * καὶ πλήρης ὄντως σορίας * τῆς ὑπερρώτου, ὡς Μήτηρ * Θεοῦ τοῦ
παντοκράτορος, * φωτός καὶ θείας γνώσεως * καὶ χάριτός με
πλήρωσον * τῆ συμπληρώσει τῶν ὑμνων * σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεοτόχου.

Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τρία, δευτερούντες το α΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι. *

Ος ὑπέρλαμπρον στέρανον, * Θεοτόχε πανάχραντε, * τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέθετο * ἡ Ἐκκλησία, καὶ χαίρουσα * φαιδρύνεται σήμερον, * καὶ χορεύει μυστιχῶς * ἐκβοῶσά σοι, Δέσποινα * Χαΐρε, στέρανε * καὶ διάδημα θεΐον * χαΐρε, μόνη * τοῦ πληρώματός μου δόξα * καὶ εὐρροσύνη αἰώνιος.

Σύ, πανάχραντε Δέσποινα, * κραταιόν περιτείχισμα, * ἀρραγές τε στήριγμα καὶ διάσωσμα * τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου * ὑπάρχουσα, δέδωκας * ὡς φαιδρὰν περιβολὴν * τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, * περισώζουσαν * συμφορῷν ἐκ παντοίων * τοὺς ἐν πίστει * καὶ ζεούσῃ προθυμία * ταύτην τιμῶντας, θεόνυμφε. Υαός σου, Πανάχραντε, * ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος * τῶν

Ο ναός σου, Πανάχραντε, * ώς πηγή ἀνεξάντλητος * τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται * οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος * ἀρθόνως προχέονται * τῆς ἀγίας σου σοροῦ, * καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν * κατευφραίνουσι * τῶν ἐν πίστει καὶ πόθφ * σοὶ βοώντων * Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη * καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

χαὶ προστασία * χαὶ σωτηρία ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, της Όχτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Φρένα χαθάραντες χαὶ νοῦν.

Ζήτει αύτὸ ὅπισθεν εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, και 'Απόλυσις. Είς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει είς τὰς β΄. τοῦ 'Ιουλίου μηνός.

Εϊληφε ώδε μήν ό Λύγουστος τέλος.

*:4 ://

inat 1 al

1311/2 715 \}

ip til izi til tolon

171

1 715

. 1/2.22 22: 23

ina.

jisti ga K

1,14

Digitized by Google

Digitized by Google

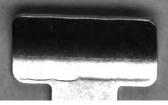
BOUND

- - 100

NOV 1 1 1947

UNIV. OF MICH.

Digitized by Google

BOUND

原言.

NOV 1 1 1947

UNIV. OF MICH.

